

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

*lit.
coll.*

(16)

147

951e

IMMANUELIS BEKKERI,

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

A N E C D O T A
G R A E C A.

VOLUMEN TERTIUM.

THEODOSII CANONES.
EDITORIS ANNOTATIO CRITICA.
INDICES.

29333
5/10/93
L

BEROLINI, 1821.
TYPIS ET IMPENSIS
G. REIMERI.

IMMANUELIS BEKKER

PROFESSORIS BEROLINENSIS

ANECDOTA

GRAPHICA

VOLUMEN TERTIUM

THEODOSII CANONES

EDITORIS ANNOTATIO CRITICA

INDEXES

2/10/42
2/10/42
2/10/42

THEODOSII CANONES

THEODOSII CANONES

THEODOSII CANONES

Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ο Υ

Κ Α Ν Ο Ν Ε Σ.

OLSON

LANCET

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Γενικά. Αἶας Αἴαντος: τὰ εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ καθαρὸν ὀνόματα
δισύλλαβα βαρύτερα μακροκατάληκτα ἀρσενικά διὰ τοῦ
 $\overline{\nu\tau}$ κλίνεται, Θόας Θόαντος, Ὑας Ὑαντος, Αἴας Αἴαν-
τος. Τῷ Αἴαντι: πᾶσα γενικὴ εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ λήγουσα με-
ταβάλλουσα τὸ $\overline{\alpha\varsigma}$ εἰς $\overline{\iota}$ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότοπον 5
καὶ ὁμόχρονον, Θόαντος Θόαντι, ἔρωτος ἔρωτι, Μίνως
Μίνωι, Αἴαντος Αἴαντι. Τὸν Αἴαντα: πᾶσα δοτικὴ
ἐνικῶν εἰς $\overline{\iota}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὅτε ἔχει ἰσοσύλ-
λαβον τὴν αἰτιατικὴν, τροπῇ τοῦ $\overline{\iota}$ εἰς $\overline{\alpha}$ αὐτὴν ποιεῖ,
Θόαντι Θόαντα, ἔρωτι ἔρωτα, χάριτι χάριτα, Αἴαντι 10
Αἴαντα, λέβητι λέβητα. Ὡς Αἴαν: πᾶσα γενικὴ διὰ
τοῦ $\overline{\nu\tau}$ κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\overline{\tau\omicron\varsigma}$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν,
εἰ μὴ διεφθόγγῳ παραλήγοιτο, χωρὶς τῶν μετοχῶν καὶ
τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, Αἴαντος Αἴαν, Ξενοφῶντος
Ξενοφῶν, Θόαντος Θόαν. πλακοῦντος δὲ πλακοῦ καὶ Σι- 15
μοῦντος Σιμοῦ. *)

Δυνικά. Τῷ Αἴαντε: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς $\overline{\iota}$
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\overline{\iota}$ εἰς $\overline{\epsilon}$ τὴν εὐθείαν
τῶν δυνικῶν ποιεῖ, βοῦ βόε, Θόαντι Θόαντε, Αἴαντι
Αἴαντε. Τοῦν Αἴαντοιν: πᾶσα εὐθεῖα δυνικῶν εἰς 20
 $\overline{\epsilon}$ ἢ εἰς $\overline{\omicron}$ λήγουσα εἰς $\overline{\omicron\iota\nu}$ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτι-

*) ἐν ἄλλῳ καὶ σημαζῶντος σημαοῦ.

κῆν, ἔρωτε ἐρώτοι, κανόνε κανόνειν, Ὀμήρω Ὀμήρουν, σοφῶ σοφοῖν. Ὡς Αἴαντες: τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἴαντες: πᾶσα εὐθεία θυῶν εἰς εὐ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν 5 πληθυντικῶν, χάριτε χάριτες, νᾶε νᾶες, ἔρωτε ἔρωτες. Τῶν Αἰάντων: πᾶσα γενική πληθυντικῶν κοινή εἰς ὦν λήγει ἐπὶ παντός γένους. Τοῖς Αἴαςι: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περισσοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν 10 γενικήν, προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικήν τῶν πληθυντικῶν, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρωός Τρωσί, Πηλεὺς Πηλέως Πηλεῦσι, παῖς παιδός παισί, πλὴν τοῦ ποῖς ποδός ποσί. Τοῖς Αἴαντας: πᾶσα αἰτιατική ἐνικῶν εἰς αὐ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν αἰτια- 15 τικήν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδας, Αἴαντα Αἴαντας. Ὡς Αἴαντες: εἶπομεν ὡς τῶν θυῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν β.

Ἐνικά. Ὁ κοχλίας τῆ κοχλίου: τὰ εἰς ας καθα- 20 ρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπλᾶ βαρύντονα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν, Παπίου, Ἑρμείου, Αἰνείου. εἰ δὲ εἰς ᾱ περατώσεις τὴν γενικήν, τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Ἑρμεία, Δωρικὴ ἔσαι ἡ κλίσις, συνήθης γεγονυῖα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. σεσημεῖται τὸ Πικίας Πικίαντος καὶ Πευκετίας 25 Πευκετίαντος ἐν τῷ κανόνι. Τῷ κοχλίᾳ: πᾶσα γενική ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικήν ἔχει εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισοίχου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρσῃ, ἡ Μήδεια τῆς Μηδείας τῇ Μηδεῖᾳ, ἡ γῆ τῆς 30 γῆς τῇ γῇ· καλὸς δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος. Τὸν κοχλίαν: πᾶσα εὐθεία ἐνικῶν εἰς σ λήγουσα, ὅταν ἔχη ἰσοσύλλαβον τὴν αἰτιατικήν μετὰ τῶν αὐτῶν φω-

νηέντων, εἰς $\bar{\nu}$ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ἰχθὺς ἰχθύς, κα-
λός καλόν. ὅθεν Ἀττικοὶ Δημοσθένην κλίνουσι μετὰ τοῦ
 $\bar{\nu}$. Ὡ κοχλία: τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἀπο-
βολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιεῖ τὴν κλητικήν, Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς
Ζηνᾶ, Κερκιδᾶς Κερκιδᾶ. 5

Δυϊκά. Τὼ κοχλία: πᾶσα δοτική ἐνικῶν εἰς $\bar{\alpha}$
ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊ-
κῶν, τῷ Παπία τῷ Παπία, τῷ καλῷ τῷ καλῷ. Τοῖν
κοχλίαιν: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προς-
θέσει τοῦ $\bar{\iota}\nu$ ποιεῖ τὴν γενικήν, καλὰ καλαῖν, Πέρσα 10
Πέρσαιν. Ὡ κοχλία: εἴρηται.

Πληθυντικά. Οἱ κοχλίαι: πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν
εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν
πληθυντικῶν, τὰ Μούσαι αἱ Μοῦσαι. εἰ δὲ εἰς $\bar{\omega}$ λή-
γει, εἰς $\bar{\sigma}\iota$ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. 15
Τῶν κοχλιῶν: εἴρηται. Τοῖς κοχλίαις: πᾶσα εὐ-
θεία πληθυντικῶν εἰς $\bar{\iota}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\sigma}$
ποιεῖ τὴν δοτικήν, οἱ Πέρσαι τοῖς Πέρσαις, αἱ Μοῦσαι
ταῖς Μούσαις, οἱ τοξόται τοῖς τοξόταις, οἱ καλοὶ τοῖς
καλοῖς. Τοῦς κοχλίας: πᾶσα εὐθεία πληθυντικῶν 20
εἰς $\bar{\alpha}\iota$ δίφθογγον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\sigma}$ τὴν αἰ-
τιατικήν ποιεῖ, Μοῦσαι Μούσας, Πέρσαι Πέρσας. Ὡ
κοχλίαι: εἴρηται.

Καὶ ὡς γ.

Ἐνικά. Ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος: τὰ εἰς $\bar{\eta}\varsigma$ 25
βαρύτερα ἱαμβικά, μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ $\bar{\iota}$, εἰς $\bar{\sigma}\varsigma$
ἔχει τὴν γενικήν, λέβητος, Πάχητος, Δάρητος. σεση-
μείωται τὸ Κόμης Κόμου καὶ γύης γύνου. Τῷ Λά-
χητι. Τὸν Λάχητα: εἴρηται. Ὡ Λάχης: τὰ εἰς $\bar{\eta}\varsigma$
ἢ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$ κλινόμενα *) 30

*) ἄλλως. διὰ τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\sigma}\varsigma$ κλινόμενα ὁμόφω-
τον ἔχουσι τὴν κλητικήν τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος ὡ
Λάχης, ὁ γέλως τοῦ γέλωτος ὡ γέλως, ὁ ἥρως τοῦ ἥρωτος ὡ ἥρως.

ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, τοῦ λέβητος
ὡς λέβης, τοῦ ἔρωτος ὡς ἔρως.

Δυϊκά. τὼ Λάχητε. Τοῖν Λαχήτοιιν. Ὡ
Λάχητε.

Πληθ. οἱ Λάχητες. τῶν Λαχήτων. τοῖς Λά- 5
χησι. τοὺς Λάχητας. ὡς Λάχητες.

Κανὼν δ.

Ἐν. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς ἧς σπον-
δαιὰ βαρύτονα εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικὴν, Πέρσης Πέρ-
σου, Τένης Τένου. σεσημειῶται τὸ μάσθλητος, Μόρ- 10
ρητος, Μίλητος: τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογίαν. Τῷ
Χρύσῃ: εἵπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιζοίχου.
Τὸν Χρύσην: εἴρηται. Ὡ Χρύση: τὰ εἰς ἧς ἰσο- 15
συλλάβως κλινόμενα, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθει-
μένα ἢ τὸ τ ἔχοι ἢ ἐθνικὰ εἴη, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ
τὴν κλητικὴν, ὡς Εὐριπίδη, ὡς μισογύνῃ, ὡς Μηριόνη.
εἵπομεν εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα διὰ τὸ ὡ
γεωμέτρα, ἢ τὸ τ ἔχοι διὰ τὸ ὡ τοξότα, ὡ θῦτα, ἢ 20
ἐθνικὰ εἴη διὰ τὸ ὡ Πέρσα.

Δυϊκά. Τὼ Χρύσα: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἡ
λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς ᾧ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῇ Ἑλένῃ
τὰ Ἑλένα, τῷ Πέρσῃ τὰ Πέρσα. Τοῖν Χρύσαιν.
Ὡ Χρύσα: εἴρηται. 25

Πληθ. οἱ Χρῦσαι. τῶν Χρυσῶν. τοῖς Χρύ-
σαις. τοὺς Χρύσας. ὡ Χρῦσαι: εἴρηται.

Κανὼν ε.

Ἐν. Ὁ Δημοσθένους τοῦ Δημοσθένους καὶ
Δημοσθένους: τὰ εἰς ἧς ὀνόματα παρ' οὐδετέρων 30
συντεθειμένα πάντως εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, γένος
εὐγενὴς εὐγενοῦς, ἡθὸς κακοήθης κακοήθους: σεσημειώ-
ται τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι

πᾶσα γενικὴ εἰς οὓς λήγουσα συνηρημένη ἐστὶ· δεῖ οὖν
τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελὲς καὶ οὕτω
ποιεῖν τὴν συναίρεσιν, τοῦ Δημοσθένους τοῦ Δημοσθε-
νους. τῷ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένει. τὸν Δη-
μοσθένα τὸν Δημοσθένη καὶ Ἀττικῶς Δημο- 5
σθένην. τὰ εἰς ἧς εἰς οὓς ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰς ἐς
ποιεῖ τὴν κλητικὴν. *)

Δυϊκά. τὸ Δημοσθέενε τὸ Δημοσθένη. **)
τοῦν Δημοσθενέοιν τοῦν Δημοσθενοῖν. ὦ Δη-
μοσθέενε ὦ Δημοσθένη. 10

Πληθ. οἱ Δημοσθέενες οἱ Δημοσθένεις. ***)
τῶν Δημοσθενέων τῶν Δημοσθενῶν. τοῖς Δη-
μοσθέεσι μόνως. πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ ἐκφωνού-
μενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ, παραιτησα-
μένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι σοιχεῖα, 15
τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Δημοσθένει Δημο-
σθέεσι, Πάριδι Πάρισι, ὄφει ὄφεσι. τὰς Δημοσθέεας
τοὺς Δημοσθένεις: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς
σ λήγουσα καὶ συνηρημένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλα-
βὴν ὁμόφωνον ἔχει τὴν ἰδίαν αἰτιατικὴν. δηλονότι καὶ 20
τὴν κλητικὴν. ὦ Δημοσθέενες ὦ Δημοσθένεις.

Κανὼν 5.

περὶ τοῦ Ἡρακλῆς ὀνόματος.

Τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ εὐθείας μὲν
ἔχει δύο, μίαν ἐντελῆ τὴν Ἡρακλῆς καὶ μίαν συνηρη- 25
μένην τὴν Ἡρακλῆς, αἱ τινες γεννῶσι γενικὰς τέσσαρας,
ἢ ἐντελῆς δύο, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνηρημένην, καὶ
ἢ συνηρημένην δύο, μίαν συνηρημένην καὶ μίαν ἐντελῆ.

*) ἐν ἄλλω· καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

**) καὶ τὰ δύο δὲ ἐς εἰς ἢ κινεῖται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν.

***) καὶ τὰ δύο ἐς εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινεῖται ἐπὶ τῶν
πληθυντικῶν.

Ἑνικά. Ἡρακλέης Ἡρακλῆος Ἡρακλέους.
Ἡρακλέϊ Ἡρακλέει. Ἡρακλέα Ἡρακλέα.
Ἡράκλεες Ἡράκλεις καὶ Ἡρακλες κατὰ συγκο-
πὴν τοῦ ἔ.

Δυϊκά. Ἡρακλέες Ἡρακλέη καὶ Ἡρακλῆε. 5
Ἡρακλεέσιν Ἡρακλέοιν. Ἡρακλέες Ἡρακλέη
καὶ Ἡρακλῆε.

Πληθυντικά. Ἡρακλέες Ἡρακλέεις. Ἡρα-
κλεέων Ἡρακλεῶν. Ἡρακλέεσιν Ἡρακλῆσιν.
Ἡρακλέας Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλῆας καὶ Ἡρα- 10
κλέας. Ἡρακλέες Ἡρακλέεις.

Ἑνικά. Ἡρακλῆς Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς· αὐ-
τῇ ἄλλετος. Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ. Ἡρακλέα Ἡρα-
κλῆ καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆν. Ἡρακλες καὶ Ἡρα-
κλῆς. 15

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλῆ. Ἡρακλέοιν Ἡ-
ρακλοῖν. Ἡρακλέε Ἡρακλῆ.

Πληθ. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. Ἡρακλέων Ἡ-
ρακλεῶν. Ἡρακλέσι μόνως. Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς.
Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς. 20

Κ α ν ὶ ν ζ.

Ἑνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος· τὰ εἰς $\bar{\iota}\varsigma$ κύ-
ρια διὰ τοῦ $\bar{\delta}\omega\varsigma$ κλίνεται, εἴτε ἀρσενικά εἴη εἴτε θη-
λυκά, Ἀδωνις Ἀδωνιδος, Πάριδος, Θέτιδος, Μέμφιδος·
τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὕστερον ἐροῦμεν. τὸ 25
δὲ Πάριος, Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι· εἴρηται. τὸν
Πάριδα καὶ τὸν Πάριν· τῶν εἰς $\bar{\iota}\varsigma$ αἱ αἰτιατικαὶ
διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα ἀπὸ τῆς ἐνι-
κῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς $\bar{\nu}$ ἀπὸ τῆς εὐθείας.
 $\bar{\omega}$ Πάρι· τὰ εἰς $\bar{\iota}\varsigma$ ἀποβολῇ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, 30
 $\bar{\omega}$ Θέτι, $\bar{\omega}$ Πάρι.

Δυϊκά. τῷ Πάριδε. τοῖν Παρίδοιν. $\bar{\omega}$ Πά-
ριδε.

Πληθ. οἱ Πάριδες. τῶν Παρίδων: εἴρηται.
 τοῖς Πάρισι: πᾶσα δοτικὴ ἐνικοῦν εἰς ἰ ἐκφωνοῦμε-
 νον λήγουσα, πρὸ τοῦ ἰ δεχομένη τὸ σ καὶ ἀποβάλλουσα
 τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν
 τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, Πάριδι Πάρισι. τοὺς Πάρι- 5
 δας. ὦ Πάριδες.

Κανὼν η.

Ἐνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος: τὰ εἰς ἰς προσηγο-
 ρικά, μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροκατάληκτα, διὰ
 καθαροῦ τοῦ ὄς κλίνεται, μάντιος, ὄφιος. Ἀττικοὶ δὲ 10
 μάντεως καὶ ὄφεως φασιν. εὐρέθη δὲ καὶ ὄφεος,
 ὡς τὸ

ἔσπειρ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους

καὶ

ὄς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἤ. 15
 τῷ ὄφρι, καὶ ἐν συναιρέσει ὄφρι. τὸν ὄφριν: ἡ μὲν
 ἀναλογία ἀπῆται καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς κλί-
 νεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἀπέλειπεν ἡ χοῆ-
 σις τῆς εἰς ᾧ αἰτιατικῆς. ὦ ὄφρι.

Ἀνικά. τὸ ὄφριε. τοῖν ὄφριοιν. ὦ ὄφριε. 20

Πληθ. οἱ ὄφριες. τῶν ὄφριων. τοῖς ὄφρισι.
 τοὺς ὄφριας. ὦ ὄφριες.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εἰς
 ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος, τι- 25
 μήεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίει
 καὶ ὦ χάριεν: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητικὴ, ὦ
 χαρίει καὶ ὦ χαρίεν, ὅτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφ-
 θόγγου ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ παῖς ὦ
 παῖ, ὁ Πηλεὺς ὦ Πηλεῦ, καὶ ὦ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέ- 30
 τερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον, εἰ μὲν ἰσοσυλλά-
 βως κλίνοιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ
 σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὐγέγων καὶ τὸν εὐγέγων, εἰ

δὲ περιττοσυλλάβως, τῇ κλητικῇ, τὸ ἄρσεν ὦ ἄρσεν, τὸ σῶφρον ὦ σῶφρον. οὕτως οὖν ἔσαι ἡ κλητικὴ ὦ χαρίεν, ἵνα ὁμοφωνήσῃ τῷ οὐδετέρῳ.

Δυϊκά. τὸ χαρίεντε. τοῖν χαριέντοιιν. ὦ χαρίεντε.

Πληθ. οἱ χαρίεντες. τῶν χαριέντων. τοῖς χαρίεσι καὶ χαρίεσι: διχῶς λέγεται καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας τῶν ἐνικῶν, ἢ χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν. τοὺς χαριέντας. ὦ χαριέντες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ὁ Πηλεὺς τοῦ Πηλέος, Πηλέως δὲ Ἀττικῶς: τὰ εἰς εὖς λήγοντα διὰ τοῦ εὖς κλίνεται, Οἰνέος, Τυδέος, Πηλέος. Ἀττικοὶ δὲ τῆς γενικῆς ταύτης τρέπουσι τὸ ὀ εἰς ὦ, Πηλέως, Οἰνέως, Τυδέως. τῷ Πη-15 λέϊ, καὶ Πηλεῖ κατὰ συναίρεσιν. τὸν Πηλέα. ὦ Πηλεῦ: εἵπομεν ὥς τὰ εἰς ὀ λήγοντα μετὰ διφθόργου ἀποβολῇ τοῦ ὀ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὁ Ζεὺς ὦ Ζεῦ.

Δυϊκά. ὦ Πηλέε. τοῖν Πηλέοιν. ὦ Πηλέε.

Πληθ. οἱ Πηλέες. τῶν Πηλέων. τοῖς Πη-20 λεῦσι: μόνως τὴν δοτικὴν διὰ τῆς εὖ διφθόργου λεκτέον τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας κανόνι· οὐ γὰρ διαφορεῖται, ὥς τινες νομίζουσι. μόνον τὸ νιέσιν ἡμάρτηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δίχα τοῦ ὦ λεγόμενον. τοὺς Πηλέας. ὦ Πηλέες, καὶ ὦ Πηλεῖς κατὰ συναίρεσιν.

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ὁ ἡδύς τοῦ ἡδέος: τὰ εἰς εὖς τριγενῇ διὰ τοῦ εὖς κλίνεται, ἡδέος, ὠκέος. τῷ ἡδέϊ, καὶ ἡδεῖ κατὰ συναίρεσιν. τὸν ἡδέα καὶ ἡδύν: καὶ αὗται αἱ αἰτιατικαὶ τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας καὶ τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς. 30 ὦ ἡδύ: τὰ εἰς εὖς ἀποβολῇ τοῦ ὀ ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ὦ ταχύ, ὦ θῆλυ.

Δυϊκά. τὸ ἡδέε. τοῖν ἡδέοιν. ὦ ἡδέε.

Πληθ. οἱ ἡδέες; καὶ ἡδεῖς κατὰ συναίρεσιν.
τῶν ἡδέων. τοῖς ἡδέσι. τοὺς ἡδέας, καὶ ἡδεῖς
κατὰ συναίρεσιν. ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδεῖς.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ὁ βότρυς τοῦ βότρου: τὰ εἰς $\overline{\nu\epsilon}$ μόνο- 5
γενῇ τὸ $\bar{\nu}$ ἀνιάσσει καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ προσθέσει τοῦ
ος κλίνεται, εἶχνος, βότρουος. σεσημειώται τὸ πῆχυν πῆ-
χεος, πέλεκυν πέλεκεος καὶ ἔγγελυν ἐγγέλουος. τῷ βό-
τρυι. τὸν βότρουν. ὦ βότρυ.

Ἀνικά. τῷ βότρυε. τοῖν βοτρυόιν. ὦ βότρυε. 10

Πληθ. οἱ βότρυες. τῶν βοτρυών. τοῖς βό-
τρουσι. τοὺς βότρουας: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς
ες λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\alpha}$ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν,
ἔρωτες ἔρωτας, βότρυες βότρουας. ὦ βότρυες.

Κανὼν ιγ.

15

Ἐνικά. ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ἀπαθῇ διὰ
τοῦ ος κλίνεται, χοῦς χορός, χοῦς χοός, πλὴν τοῦ
πούς καὶ ὀδούς: πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος.
τῷ βοῦ. τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς. ὦ βοῦ.

Ἀνικά. τῷ βόε. τοῖν βοοῖν. ὦ βόε. 20

Πληθ. οἱ βόες. τῶν βοῶν. τοῖς βουσί. τοὺς
βόας. ὦ βόες.

Κανὼν ιδ.

Ἐνικά. ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ συνη-
ρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν, πλακόεις πλα- 25
κόαντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρύσειος χρυσέου χρυ-
σοῦς χρυσοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ. ἐσι δὲ πᾶσα ἡ
κλίσις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς συνηρημένη. τὰ εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ἀρσενικά
εἰς $\overline{\sigma\upsilon}$ ἔχει τὴν γενικὴν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου
τοῦ πλοῦ. τῷ πλόῳ τῷ πλῷ. τὸν πλόον τὸν 30
πλοῦν. ὦ πλόε ὦ πλοῦ: τὰ εἰς $\overline{\sigma\upsilon\varsigma}$ ἀρσενικά εἰς $\bar{\epsilon}$
ἔχει τὴν κλητικὴν.

Ανικά. τὸ πλόω τὸ πλώ. τοῖν πλόοιν τοῖν
πλοῖν. ὦ πλόω ὦ πλώ.

Πληθ. οἱ πλόοι οἱ πλοῖ: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν
εἰς ὦ λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν
οὐδετέρων. τῶν πλόων τῶν πλῶν. τοῖς πλόοις 5
τοῖς πλοῖς. τοὺς πλόους τοὺς πλοῦς: πᾶσα εὐ-
θεῖα πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα εἰς οὖς ποιεῖ τὴν αἰ-
τιατικὴν, οἷον Ὅμηροι Ὀμήρους. ὦ πλόοι ὦ πλοῖ.

Κανὼν ιε.

Ἐνικά. ὁ ἰδρῶς τοῦ ἰδρῶτος: τὰ εἰς ὡς ὁξύ- 10
τουα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ τος κλίνεται, ἀπτῶ-
τος, ἀγνῶτος. τῷ ἰδρῶτι τὸν ἰδρῶτα. ὦ ἰδρῶς:
τὰ εἰς ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Ανικά. τὸ ἰδρῶτε. τοῖν ἰδρῶτοιν. ὦ ἰδρῶτε.

Πληθ. οἱ ἰδρῶτες. τῶν ἰδρῶτων. τοῖς ἰδρῶ- 15
σι. τοὺς ἰδρῶτας. ὦ ἰδρῶτες.

Κανὼν ις.

Ἐνικά. ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος: τῶν εἰς ὡς βαρυ-
τόνων τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλί-
νεται, γέλωτος, ἔρωτος, Νέπωτος, τὰ δὲ μακρὰ διὰ κα- 20
θαροῦ τοῦ ὅς, Μίνωος, ἥρωος, πλὴν τοῦ εἰλως εἰλω-
τος. τῷ ἥρωϊ. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως.

Ανικά. τὸ ἥρωε. τοῖν ἥρωοιν. ὦ ἥρωε.

Πληθ. οἱ ἥρωες. τῶν ἥρώων. τοῖς ἥρωσι.
τοὺς ἥρωας. ὦ ἥρωες. 25

Κανὼν ιζ.

Ἐνικά. ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω: τὰ εἰς ὅς
ὀνόματα μεταποιοῦντες Ἀττικοὶ εἰς ὡς καὶ τὰ παρα-
λήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι, κλίνουσι
δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὁ λεῶς τοῦ λεῷ, ὁ ζο
νεῶς τοῦ νεῷ. ἰσέον δὲ ὡς εἴ που εὗρεθείη ἐν τῷ κοινῷ
ὀνόματι τὸ ο, εἰς ὦ αὐτὸ τρέπουσι, καὶ φθάσῃ προ-
παροξυνθῆναι ἢ εὐθεῖα, πᾶσα πτώσις προπαροξύνεται.

τῷ Μενέλεω: εἴπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα
τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγου-
σαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντι-
στοίχου. τὸν Μενέλεω: εἴπομεν ὡς πᾶσα εὐθεῖα εἰς
σ λήγουσα, ὅταν ἔχη τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον μετὰ 5
τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰς ὦ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν, ὃ
Πέρσης τὸν Πέρσην. ὃ Μενέλεως: εἴπομεν ὡς τὰ εἰς
ὡς τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. ἄλλως τε καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς.

Δυϊκά. τῷ Μενέλεω: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ὦ λή- 10
γουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τοῖν
Μενέλεω: τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ
ὦ εἰς ὦ· διὸ καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παν-
τὸς ἀριθμοῦ τὸ ἰ ἔχει. ὃ Μενέλεω: εἴρηται.

Πληθ. οἱ Μενέλεω: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ 15
γέγονε τροπῇ τοῦ ὦ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἰ ἔχει· πᾶσα γὰρ
εὐθεῖα πληθυντικῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν εἰς φω-
νῆεν λήγουσα εἰς ἰ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων.
τοῖς Μενέλεως: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἰ λή-
γουσα προσθέσει τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν· ἀναγκαίως 20
οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἰ γράφεται. τοῦς Μενέλεως:
καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ὦ εἰς ὦ.
τὸ δὲ ὦ ἐξέπεσε διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὃ Μενέλεω:
εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν
πληθυντικῶν. 25

Κανὼν ιη΄.

Ἐνικά. ὃ ἄλς τοῦ ἁλός: πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμ-
φωνα λήγον διὰ δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρυνς Τί-
ρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἄλς, ἔδει ἁλτός. ἀλλ'
ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἔμελλε ψιλοῦσθαι ἡ 30
γενικὴ, ὑπεσάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ
καὶ ἡ γενικὴ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυ-
κὸν καὶ δηλοῖ τὴν θάλασσαν, ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται

μόνον, ὅτε δὲ ἄρσενικόν, δι' ὅλου κλίνεται. τῷ ἁλί.
τὸν ἁλά. ὃ ἅλε: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Ἀνικά. τῷ ἅλε. τοῖν ἁλοῖν. ὃ ἅλε.

Πληθ. οἱ ἅλες. τῶν ἁλῶν. τοῖς ἁλοῖν: εἰ- 5
πομεν ὅτι τὰ εἰς ὃ λήγοντα μετὰ μακροῦς, περιττοσυλ-
λάβως κλινόμενα καὶ μὴ συναιρούμενα κατὰ τὴν γενι-
κὴν, προσθέσει τοῦ ῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν
ποιεῖ. τοὺς ἁλας. ὃ ἅλες.

Κανὼν ιθ.

10

Ἐνικά. ὁ Ἀλκμάν τοῦ Ἀλκμᾶνος: τὰ εἰς ἄν
καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾠ, καὶ προσθέσει τοῦ
ος κλίνεται, παιᾶνος, Τιτᾶνος, Πανός, ὅτε ἄρσενικόν
ἐξιν. τῷ Ἀλκμᾶνι. τὸν Ἀλκμᾶνα. ὃ Ἀλκμάν: τὰ
εἰς ἀμετάβολον ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη- 15
τικὴν, ὃ λιμὴν, ὃ ἀσῆρ, πλὴν τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ,
δάερ.

Ἀνικά. τῷ Ἀλκμᾶνε. τοῖν Ἀλκμάνοιν. ὃ
Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. οἱ Ἀλκμᾶνες. τῶν Ἀλκμάνων. τοῖς 20
Ἀλκμᾶσι. τοὺς Ἀλκμᾶνας. ὃ Ἀλκμᾶνες.

Κανὼν ι.

Ἐνικά. ὁ σωλὴν τοῦ σωλῆνος, ὁ ποιμὴν τοῦ
ποιμένος: τῶν εἰς ἦν ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ μ
ἐπὶ τῆς εὐθείας, διὰ τοῦ ε κλίνεται, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ 25
μ, τὸ ἦ φυλάσσει. καὶ τὸ αὐχὴν οὖν αὐχένος ἐκλίθη·
αὐχμὴν γὰρ ἦν τὸ ἐντελέζερον. τῷ σωλῆνι. τὸν σω-
λῆνα. ὃ σωλὴν.

Ἀνικά. τῷ σωλῆνε. τοῖν σωλῆνοιν. ὃ σω- 30
λῆνε.

Πληθ. οἱ σωλῆνες. τῶν σωλῆνων. τοῖς σω-
λῆσι. τοὺς σωλῆνας. ὃ σωλῆνες.

Κανὼν κα.

Ἐνικά. ὁ Ἑλλήν τοῦ Ἑλληνος, ὁ τέρεν τοῦ
 τέρενος: τῶν εἰς ἡν βαρυτόνων ὅσα μὲν ἐσι μονο-
 γενῇ, τὸ ἦ τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασχημα-
 τισμόν, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, Ἑλληνος, Περηνος· τέρενος δ
 τέρενος δὲ ὅτι τὸ τέρεν, καὶ ἄρσενος ὅτι τὸ ἄρσεν. τῷ
 Ἑλληνι. τὸν Ἑλληνα. ὦ Ἑλλην: τὰ εἰς ἀμετάβο-
 λον λήγοντα βαρύνοντα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν
 ἐσχάτην, τὸ ὅς, ποιεῖ τὴν κλητικὴν, ἄρσενος ἄρσεν, Μα-
 χάονος Μαχᾶον, πλὴν τοῦ ὦ Ἀπολλόν, ὦ Πόσειδον. 10

Δυϊκά. τῷ Ἑλληνε. τοῖν Ἑλλήνοιν. ὦ Ἑλ-
 ληνε.

Πληθ. οἱ Ἑλληνες. τῶν Ἑλλήνων. τοῖς Ἑλ-
 λησι. τοὺς Ἑλληνας. ὦ Ἑλληνες.

Κανὼν κβ.

15

Ἐνικά. ὁ δελφίν τοῦ δελφίνος: τὰ εἰς ἡν καὶ
 ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ῑ καὶ προσθέσει τοῦ ὅς
 κλίνεται· δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς
 ἀρχαίοις εἰς ις λήγει, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις εἰς ἡν,
 δελφίν, ἀκτίν, ῥίν. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα. ὦ 20
 δελφίν.

Δυϊκά. τῷ δελφῖνε. τοῖν δελφίνοιν. ὦ δελ-
 φῖνε.

Πληθ. οἱ δελφῖνες. τῶν δελφίνων. τοῖς
 δελφῖσι. τοὺς δελφῖνας. ὦ δελφῖνες. 25

Κανὼν κγ.

Ἐνικά. ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνος: τὰ εἰς ἡν
 προσθέσει τοῦ ὅς κλίνεται, μόσυνος, Φόρκυνος. τῷ Φόρ-
 κυνι. τὸν Φόρκυνα. ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. τῷ Φόρκυνε. τοῖν Φορκύνοιν. ὦ 30
 Φόρκυνε.

Πληθ. οἱ Φόρκυνες. τῶν Φορκύνων. τοῖς
 Φόρκυσι. τοὺς Φόρκυνας. ὦ Φόρκυνες.

Κανὼν κα.

Ἐνικά. ὁ Θεῶν τοῦ Θεώνος, ὁ σῶφρων τοῦ
 σῶφρονος, ὁ λέων τοῦ λέοντος: τῶν εἰς ὧν ἀρ-
 σενικῶν βαρυτόνων τὰ μὲν παρώνυμα διὰ τοῦ ὦ κλί-
 νεταί, Θεῶν Θεώνος, Ἰέρων Ἰέρωνος, Δίων Δίωνος, τὰ 5
 δὲ κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ὀ, γείτονος, σῶφρονος, τὰ δὲ
 ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αῖνα διὰ τοῦ ντ κλίνεται, οἷον
 δράκων δράκοντος ὅτι δράκαινα, θεράπων θεράποντος
 ὅτι θεράπαινα. τῷ Θεῶνι, τῷ σῶφρονι, τῷ λέοντι.
 τὸν Θεῶνα, τὸν σῶφρονα, τὸν λέοντα. ὦ Θεῶν, 10
 ὦ σῶφρον, ὦ λέον.

Δυνικά. τὼ Θεῶνε, τὼ σῶφρονε, τὼ λέοντε.
 τοῖν Θεῶνοι, τοῖν σῶφρόνοι, τοῖν λεόν-
 τοιν. ὦ Θεῶνε, ὦ σῶφρονε, ὦ λέοντε.

Πληθ. οἱ Θεῶνες, οἱ σῶφρονες, οἱ λέοντες. 15
 τῶν Θεῶνων, τῶν σῶφρόνων, τῶν λεόντων.
 τοῖς Θεῶσι, τοῖς σῶφροσι, τοῖς λέουσιν: ὅτι
 κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖν θέλει ταῖς ἄλλαις
 πλαγίαις ἢ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ μεί-
 ζονα χρόνον θέλει ἔχειν, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. μεί- 20
 ζονα οὖν χρόνον ἔχει ὡς ἐπὶ τοῦ τοῖς Νέσορσι. τοὺς
 Θεῶνας, τοὺς σῶφρονας, τοὺς λέοντας. ὦ
 Θεῶνες, ὦ σῶφρονες, ὦ λέοντες.

Κανὼν κε.

Ἐνικά. ὁ κοιτῶν τοῦ κοιτῶνος, ὁ Σαρπη- 25
 δῶν τοῦ Σαρπηδόνος, ὁ ἀλεκτρυνών τοῦ ἀλε-
 κτρυνόνος: τῶν εἰς ὧν ὀξυτόνων ὅσα μὲν ἐσι περιεκτικά,
 τὸ ὦ φυλάσσει, φοινικῶνος, ἀμπελῶνος, ὅσα δὲ εἰς ὧν
 λήγει, διὰ τοῦ ὀ κλίνεται, Σαρπηδόνος, Μακεδόνος, καὶ
 ὅσα εἰς ὧν καθαρὸν λήγει καὶ βραχεῖ διχρόνῳ παρα- 30
 λήγεται, περικτιόνος, ἀλεκτρυνόνος. τῷ κοιτῶνι, τῷ
 Σαρπηδόνι, τῷ ἀλεκτρυνόνι. τὸν κοιτῶνα, τὸν
 Σαρ-

Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρυόνα. ὦ κοιτών, ὦ Σαρπηδών, ὦ ἀλεκτρυών.

Δυϊκά. τὼ κοιτῶνε, τὼ Σαρπηδόνε, τὼ ἀλεκτρυόνε. τοῖν κοιτῶνοιν, τοῖν Σαρπηδόνοιν, τοῖν ἀλεκτρυόνοιν. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, 5 ὦ ἀλεκτρυόνε.

Πληθ. οἱ κοιτῶνες, οἱ Σαρπηδόνες, οἱ ἀλεκτρυόνες. τῶν κοιτῶνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρυόνων. τοῖς κοιτῶσι, τοῖς Σαρπηδόσι, τοῖς ἀλεκτρυόσι. τοὺς κοιτῶνας, τοὺς 10 Σαρπηδόνας, τοὺς ἀλεκτρυόνας. ὦ κοιτῶνες, ὦ Σαρπηδόνες, ὦ ἀλεκτρυόνες.

Κανὼν κς.

Ἐνικά. ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφώντος, ὁ Πο- 15 σειδῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ ταῶν τοῦ ταῶνος: τὰ εἰς ὧν περισπώμενα διὰ τοῦ ντ κλίνεται, Ξενοφώντος, Ἀγλαοφώντος. σεσημεῖται τὸ Ποσειδῶν· τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν, ὡς καὶ εἰς ὧς λήξαντα, Τυφῶς καὶ ταῶς, οὐκ ἠκολούθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων. τῷ 20 Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Πόσειδον, ὦ ταῶν.

Δυϊκά. τὼ Ξενοφῶντε, τὼ Ποσειδῶνε, τὼ ταῶνε. τοῖν Ξενοφώντοι, τοῖν Ποσειδῶνοιν, 25 τοῖν ταῶνοιν. ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποσειδῶνε, ὦ ταῶνε.

Πληθ. οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες. τῶν Ξενοφόντων, τῶν Ποσειδόνων, τῶν ταῶνων. τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, 30 τοῖς ταῶσι. τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας. ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

Κανὼν κ.

Ἐνικά. ὁ θώραξ τοῦ θώρακος: τὰ εἰς $\alpha\bar{\xi}$ ὑπὲρ
 μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ η κλίνεται, θώρακος, ἀύλακος,
 πίδακος. σεσημεῖται τὸ ἄρπαξ ἄρπαγος. τῷ θώρακι.
 τὸν θώρακα. ὦ θώραξ: τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν 5
 αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, ὦ Πέλοψ, ὦ Ἄραψ, ὦ
 Φοῖνιξ, ὦ χάραξ. σεσημεῖται τὸ ὦ γύναι καὶ τὸ Ζεῦ
 ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποιήσαντο τοῦ ξ .

Δυϊκά. τῷ θώρακε. τοῖν θωράκοιν. ὦ θώ-
 ρακε.

10

Πληθ. οἱ θώρακες. τῶν θωράκων. τοῖς θώ-
 ραξιν: αὗται αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ
 τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν προσλαμβάνουσῃς πρὸ τοῦ ι τὸ
 σ καὶ συναιρούσης τὸ $\kappa\sigma$ εἰς ξ καὶ τὸ $\pi\sigma$ εἰς ψ , οἷον
 Φοῖνικι Φοίνιξιν, ὁμοίως Πέλοψι Πέλοψιν, ἢ ἀπὸ τῆς 15
 εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα εἰς διπλοῦν λήγουσα προσ-
 θέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέ-
 λοψ Πέλοψι, Φοῖνιξ Φοίνιξι. τοὺς θώρακας. ὦ
 θώρακες.

Κανὼν κη.

20

Ἐνικά. ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλήξ
 τοῦ βουπλήγος: τῶν εἰς $\eta\bar{\xi}$ ἄρσενικῶν ὅσα μὲν ἐστὶν
 ἁπλᾶ, βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ η κλίνεται, νάρθηκος,
 σκώληκος· ὅσα δὲ σύνθετα, ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ γ κλί-
 νεται, οἰζροπλήξ οἰζροπλήγος, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλή- 25
 γος. τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλήγι. τὸν μύρμηκα,
 τὸν βουπλήγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Δυϊκά. τῷ μύρμηκε, τῷ βουπλήγε. τοῖν
 μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ
 βουπλήγε.

30

Πληθ. οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλήγες. τῶν
 μυρμήκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι,
 τοῖς βουπλήξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλή-
 γας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλήγες.

Κανὼν κθ.

Ἐνικά. ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος, ὃ τέττιξ τοῦ τέττιγος, ὁ ὀμήλιξ τοῦ ὀμήλικος: τὰ εἰς $\overline{\alpha\zeta}$ ὀρσενικά, εἰ μὲν ἀπλᾶ εἴη, διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, φοίνικος, πέρδικος (σεσημαίωται τὸ τέττιγος), τὰ δὲ σύν- 5
θετα ὁμοίως τοῖς ἀπλοῖς κλίνεται, καλλίτροχος, ὀμήλικος. τῷ πέρδικι. τὸν πέρδικα. ὦ πέρδιξ.

Λυϊκά. τῷ πέρδικε. τοῖν περδίκοιν. ὦ πέρδικε.

Πληθ. οἱ πέρδικες. τῶν περδίκων. τοῖςιο πέρδιξι. τοὺς πέρδικας. ὦ πέρδικες.

Κανὼν λ.

Ἐνικά. ὁ δοῖδυξ τοῦ δοῖδυκος, ὁ Βέβρυξ τοῦ Βέβρυκος: ὅσα τῶν εἰς $\overline{\nu\zeta}$ φύσει μακροῦ παρα-
λήγεται, διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, κήρυκος, δοῖδυκος, καὶ ὅσα 15
διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται ὧν τὸ ἓν τῆς πρώτης
ἐστὶ συζυγίας τῶν βαρυτόνων, Βέβρυκος, ἄμπυκος. τῷ
δοῖδυκι. τὸν δοῖδυκα. ὦ δοῖδυξ.

Λυϊκά. τῷ δοῖδυκε. τοῖν δοιδύκοιν. ὦ 20
δοῖδυκε.

Πληθ. οἱ δοῖδυκες. τῶν δοιδύκων. τοῖς
δοῖδυξι. τοὺς δοῖδυκας. ὦ δοῖδυκες.

Κανὼν λα.

Ἐνικά. ὁ βῶξ τοῦ βωκός: τὰ εἰς $\overline{\omega\zeta}$ ἀπλᾶ διὰ
τοῦ $\bar{\eta}$ κλίνεται, βωκός, πτωκός, πλην τοῦ ῥωγός. ῥῶξ 25
δὲ ἐστὶν εἶδος φαλαγγίου· ἐπὶ γὰρ τῆς σαφυλῆς ῥάξ
λέγεται θηλυκῶς. τῷ βωκί. τὸν βῶκα. ὦ βῶξ.

Λυϊκά. τῷ βῶκε. τοῖν βωκοῖν. ὦ βῶκε.

Πληθ. οἱ βῶκες. τῶν βωκῶν. τοῖς βωξί.
τοὺς βῶκας. ὦ βῶκες. 30

Κανὼν λβ.

Ἐνικά. ὁ λουτήρ τοῦ λουτήρος, ὁ αἰθήρ τῷ
αἰθέρος: τῶν εἰς $\overline{\eta\rho}$ ὀξύτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ τ, διὰ

τοῦ ἢ κλίνεται, καμπτήρος, ἐλαττήρος, σεσημειωμένου τοῦ πατέρος, ἀσέρος, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ $\bar{\tau}$, διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ κλίνεται, αἰθέρος, δαέρος, σεσημειωμένου τοῦ σπινθη-
ρος, Ἐλευθῆρος. τῷ λουτῆρι. τὸν λουτῆρα. ὦ
λουτήρ.

Δυϊκά. τῷ λετῆρε. τοῖν λετήροιν. ὦ λετῆρε.

Πληθ. οἱ λουτῆρες. τῶν λουτήρων. τοῖς
λουτήροσι. τοὺς λουτήρας. ὦ λουτῆρες.

Κανὼν ιγ.

Ἐνικά. ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβη-
ρος: τῶν εἰς ἡρ βαρυτόνων ὅσα μὲν μακροῶ παραλή-
γεται, διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ κλίνεται, φράτερος, Πίερος, ὅσα δὲ
βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ἢ κλίνεται, Ἴβηρος, ἐρή-
ρος. τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἀπλοῦ τὴν κλίσιν ἐδέξατο.
τῷ Πίερι. τὸν Πίερα. ὦ Πίερ.

Δυϊκά. τῷ Πίερε. τοῖν Πιέροιν. ὦ Πίερε.

Πληθ. οἱ Πίερες. τῶν Πιέρων. τοῖς Πίερ-
σι. τοὺς Πιέρας. ὦ Πιέρες.

Κανὼν ιδ.

Ἐνικά. ὁ Νέσωρ τοῦ Νέσορος, ὁ κέλωρ τοῦ
κέλωρος: τὰ εἰς ὦρ βαρυτόνα διὰ τοῦ ὀ κλίνεται. ὅσα
δὲ ἔχει τὸ $\bar{\lambda}$, διὰ τοῦ ὦ, Μέντορος, Ἐκτορος, Νέσορος,
κέλωρος, πέλωρος. τῷ Νέσορι. τὸν Νέσορα. ὦ
Νέσορ.

Δυϊκά. τῷ Νέσορε. τοῖν Νεσόροιν. ὦ Νέ-
σορε.

Πληθ. οἱ Νέσορες. τῶν Νεσόρων. τοῖς Νέ-
σορσι. τοὺς Νέσορας. ὦ Νέσορες.

Κανὼν λε.

Ἐνικά. ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ εἰς $\bar{\psi}$ $\bar{\zeta}$
λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ $\bar{\pi}$ κλίνεται, Πέ-
λοπος, Κύκλωπος, λαίλαπος, πλὴν τοῦ Ἀραβος, Κίνν-
φος, Χάλυβος. τῷ Κύκλωπι. τὸν Κύκλωπα. ὦ
Κύκλωψ.

Δυϊκά. τὸ Κύκλωπε. τοῖν Κυκλώποιν. ὦ
Κύκλωπε.

Πληθ. οἱ Κύκλωπες. τῶν Κυκλώπων. τοῖς
Κύκλωσι. τοὺς Κύκλωπας. ὦ Κύκλωπες.

τέλος τῶν ἁρσενικῶν κανόνων.

5

ΠΕΡΙ ΘΗΛΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Κανὼν α.

Ἐνικά. ἡ Μοῦσα, ἡ μαῖα, ἡ σφαῖρα· τῆς
Μούσης, τῆς μαίαιας, τῆς σφαίρας: τῶν εἰς $\bar{\alpha}$
βαρυτόνων θηλυκῶν ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἢ μετὰ 10
τοῦ ρ , τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς, Μηδείας, φοβεράς·
ὅσα δὲ πρὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, τρέπει αὐτὸ
εἰς η , δίψα δίψης, ἄελλα ἀέλλης. τὸ γὰρ Αἴδας, Φι-
λομήλας, Ἀνδρομέδας Δωριάξι, καὶ τὸ Διοτίμας, Φερετί-
μας. τῇ Μούσῃ, τῇ μαίᾳ, τῇ σφαίρᾳ: εἵπομεν ὡς 15
πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει
εἰς $\bar{\iota}$ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς
εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου. τὴν Μοῦσαν, τὴν
μαῖαν, τὴν σφαῖραν: εἵπομεν ὡς πᾶσα αἰτιατικὴ
ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων 20
εἰς $\bar{\nu}$ λήγει. ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα: τὰ εἰς
 $\bar{\alpha}$ καὶ η θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ Μοῦσα, τὰ μαῖα, τὰ σφαῖρα:
πᾶσαι δοτικὴ ἐνικῶν εἰς η λήγουσα τροπῇ τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$
τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ τὸ Πέρσα· 25
εἰ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγει, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυϊκόν.
ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαίαιν, ταῖν σφαίραιν:
εἵπομεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}\nu$ ποιεῖ τὴν
γενικὴν. ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα: εἴρηται·
τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή, καὶ ἡ 30
κλητική.

Πληθ. αἱ Μοῦσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι:
τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ δυϊκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ πληθυντικὰ γίνεται.

τῶν Μουσῶν, τῶν μαίῶν, τῶν σφαιρῶν: πᾶσα
 γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ὧν λήγει ἐπὶ παντὸς γένους.
 ταῖς Μούσαις, ταῖς μαίαις, ταῖς σφαίραις:
 πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἣ λήγουσα προσθέσει
 τοῦ σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Αἰνεῖται Αἰ- 5
 νεΐαις. τὰς Μούσας, τὰς μαίας, τὰς σφαίρας:
 πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς αἰ λήγουσα τροπῇ τοῦ
 ἰ εἰς ὅ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν, καλαὶ καλᾶς. ὧ Μοῦ-
 σάι, ὧ μαΐαι, ὧ σφαῖραι.

Κανὼν β.

Ἐνικά. ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς: τὰ εἰς ἣ λήγοντα
 θηλυκὰ προσθέσει τοῦ σ κλίνεται, καλῆς, σοφῆς. ὅθεν
 τὸ γυναικὸς ἀπὸ τοῦ γύναις κεκλίσθαι φασί. τῇ τι-
 μῇ. τὴν τιμὴν. ὧ τιμῇ.

Δυϊκά. τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὧ τιμά. 10

Πληθ. αἰ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς.
 τὰς τιμές. ὧ τιμαί.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφοῦς: τὰ εἰς ὧ
 λήγοντα θηλυκὰ εἰς οὺς ἔχει τὴν γενικὴν, Κλειώ Κλειοῦς, 20
 Ἐρατώ Ἐρατοῦς, ἡ τις συνηγομένη ἔστιν· ἀπὸ γοῦν τῆς
 Σαπφῶος γίνεται κατὰ συναίρεσιν Σαπφοῦς. τῇ Σα-
 φόῳ καὶ τῇ Σαφροῖ. τὴν Σαπφῶα καὶ τὴν Σα-
 φῶ. ὧ Σαπφοῖ: αὕτη συναιρεθεῖσα οὐκέτι εἶασε τὰς
 ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ 25
 πρὸς αὐτὴν πάσας ἔκλινε, πλην τῆς κλητικῆς τῶν ἐνι-
 κῶν. ἔστιν οὖν ἡ κλητικὴ αὐτῶν εἰς οἱ τῆς χρήσεως οὕ-
 τως ἐχούσης,

Αἰητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχέσομαι.

Δυϊκά. τὰ Σαπφῶ: αὕτη ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν 30
 ὁμοφώνησε τῇ ὀρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἔξ
 ὧν καὶ συνέστηκε. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊ-
 κῶν εἰς ὧ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικὴν. ὧ Σαπ-

φῶ: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθή,
καὶ ἡ κλητιζή.

Πληθ. αἱ Σαπφοί: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ᾧ
λήγουσα εἰς οἱ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδε-
τέρων. τῶν Σαπφῶν: πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ὧν 5
λήγει ἐπὶ παντὸς γένους. ταῖς Σαπφοῖς. τὰς Σαπ-
φούς: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς οἱ λήγουσα τροπῇ
τοῦ οἱ εἰς οὐς ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν. ᾧ Σαπφοί: ὡς
ἡ ὀρθή, καὶ ἡ κλητιζή.

Κανὼν δ.

10

Ἑνικά. ἡ τρήρων, ἡ Πυθῶν, ἡ τρυγών· τῆς
τρήρωνος, τῆς Πυθῶνος, τῆς τρυγόνος: τῶν
εἰς ὧν θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ὀ κλίνεται,
τὰ δὲ βαρύτονα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ᾧ· ὀξύτονα
μὲν τρυγόνος, ἀηδόνης, βαρύτονα δὲ τρήρωνος, μήκω- 15
νος, ἐπὶ πόλεων δὲ Σιδῶνος. σεσημαίωται τὸ Ἀνθηδό-
νος, Ὀλοσσόνος. τῇ τρήρωνι. τὴν τρήρωνα. ᾧ
τρήρων.

Δυϊκά. τὰ τρήρωνε. ταῖν τρηρώνοιν. ᾧ τρή-
ρωνε.

20

Πληθ., αἱ τρήρωνες. τῶν τρηρώνων. ταῖς
τρήρωσι. τὰς τρήρυνας. ᾧ τρήρωνες.

Κανὼν ε.

Ἑνικά. ἡ αὖλαξ τῆς αὖλακος: τὰ εἰς ᾧ θη-
λυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ῆ κλίνεται, δίπλα- 25
κος, αὖλακος, πήληκος. σεσημαίωται τὸ λάτακος καὶ
μάσιγος διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκος, ὅτι
ἔτρεψε τὸ ἡ εἰς ε· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέ-
ποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίσει. τῇ αὖ-
λακι. τὴν αὖλακα. ᾧ αὖλαξ.

30

Δυϊκά. τὰ αὖλακε. ταῖν αὐλάκοιν. ᾧ αὖ-
λακε.

Πληθ. αἱ αὐλακες. τῶν αὐλάκων. ταῖς αὐ-
λαξι. τὰς αὐλακας. ὦ αὐλακες.

Κανὼν ς.

Ἑνικά. ἡ Σφίγξ τῆς Σφιγγός: πᾶν ὄνομα εἰς
5 ἡλῶν, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ, διὰ τοῦ γ κλί-
νεται, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον, διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φά-
λαγος, Σφίγξ Σφιγγός: σάρξ δὲ σαρκός καὶ ἄλξ ἀλ-
κός. τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῶον δηλοῖ, διὰ τοῦ κ
κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθος, διὰ τοῦ γ. τῇ Σφιγγί.
τὴν Σφίγγα. ὦ Σφίγξ. 10

Δυϊκά. τὰ Σφίγγε. ταῖν Σφιγγοῖν. ὦ
Σφίγγε.

Πληθ. αἱ Σφίγγες. τῶν Σφιγγῶν. ταῖς
Σφιγγί: πᾶσα εὐθεῖα ἐνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα
προσθέσει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. 15
τὰς Σφίγγας. ὦ Σφίγγες.

Κανὼν ζ.

Ἑνικά. ἡ μήτηρ τῆς μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ
μητρός: τὰ εἰς ἡρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ε κλίνεται, μητέ-
ρος, θυγατέρος, Δημήτερος: τὸ δὲ μητρός καὶ Δήμη- 20
τρος καὶ θυγατρός συγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίως τῷ πα-
τρός καὶ ἀνδρός. τῇ μητέρι, καὶ ἐν συγκοπῇ μητρί.
τὴν μητέρα. ὦ μητερ.

Δυϊκά. τὰ μητέρε. ταῖν μητέροι. ὦ μητέρε.

Πληθ. αἱ μητέρες. τῶν μητέρων. ταῖς μη- 25
τράσιν: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέροισιν
εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ-
φωνίαν ὑπερθέσεις γίνεται τοῦ ρ καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς
α, ὡς μητράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μητέρας. ὦ
μητέρες. 30

Κανὼν η.

Ἑνικά. ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ
εἰς ας θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται καὶ τὴν αὐτὴν

ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν. τῇ λαμπάδι. τὴν λαμπάδα. ὦ λαμπάς.

Δυϊκά. τὰ λαμπάδε. ταῖν λαμπάδοιν. ὦ λαμπάδε.

Πληθ. αἱ λαμπάδες. τῶν λαμπάδων. ταῖς 5 λαμπάσι. τὰς λαμπάδας. ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θ.

Ἑνικά. ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς ἧς θηλυκὰ μονογενῇ διὰ τοῦ τος κλίνεται, κακότητος, φιλότητος. τῇ φιλότητι. τὴν φιλότητα. ὦ φιλό- 10 της: εἵπομεν ὥς τὰ εἰς ἧς ἢ εἰς ὡς διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικὴν.

Δυϊκά. τὰ φιλότητε. ταῖν φιλοτήτοιν. ὦ φιλότητε. 15

Πληθ. αἱ φιλότητες. τῶν φιλοτήτων. ταῖς φιλότησι. τὰς φιλότητας. ὦ φιλότητες.

Κανὼν ι.

Ἑνικά. ἡ μῆνις τῆς μήνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς ις 20 θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα ἐξὶν εἰς νις μακροῦ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνεται, ὄνωνις ὀνώνιδος, νεᾶνις νεάνιδος· ἔτι δὲ καὶ ὅσα τὸ ρ ἔχει, ἔρις, κίθαρις, πλὴν τοῦ ἔβρις καὶ ἄγυρις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν μεταπεποιήται, δραπέτιδος, τοξότι- 25 δος. τῇ μῆνιδι. τὴν μῆνίδα καὶ μῆνιν. ὦ μῆνι: εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν.

Δυϊκά. τὰ μῆνιδε. ταῖν μηνίδοιν. ὦ μῆνιδε. 30

Πληθ. αἱ μῆνιδες. τῶν μηνίδων. ταῖς μῆνισι. τὰς μῆνιδας. ὦ μῆνιδες.

Κανὼν ια.

Ἐνικά. ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς· τῆς
 πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος· τῶν εἰς
 υς θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύτερα διὰ τοῦ $\overline{\sigma}$ κλίνεται, χέ-
 λυος, πίτυος· σεσημείωται τὸ κόρυθος καὶ κώμυθος· 5
 τῶν δὲ ὀξύτων τὰ μὲν ἔχοντα βραχὺ τὸ $\bar{\upsilon}$ διὰ τοῦ
 $\overline{\sigma}$ ς κλίνεται, χλαμύδος, κροκύδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα
 τὸ $\bar{\upsilon}$ διὰ καθαροῦ τοῦ $\overline{\sigma}$ ς, οἷζυος, Ἐρινύος. τῇ χλα-
 μύδι. τὴν χλαμύδα. $\bar{\omega}$ χλαμύ.

Δυνικά. τὰ χλαμύδε. ταῖν χλαμύδوين. $\bar{\omega}$ 10
 χλαμύδε.

Πληθ. αἱ χλαμύδες. τῶν χλαμύδων. ταῖς
 χλαμύσι. τὰς χλαμύδας. $\bar{\omega}$ χλαμύδες.

Κανὼν ιβ.

Ἐνικά. ἡ αἰδώς, ἡ ἔως, ἡ Κῶς· τῆς αἰδόος 15
 καὶ αἰδοῦς, τῆς ἔω, τῆς Κῶ· τῶν εἰς $\overline{\omega}$ ς θηλυκῶν
 τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσίν, ἡώς καὶ αἰδώς, ἀπερ' ὁμοίως
 ἐκλήθη τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτώσιν· τὰ δὲ
 βαρύτερα κατὰ ἀπαβολὴν τοῦ $\bar{\sigma}$ κλίνεται, τῆς Κέω,
 τῆς ἔω, τῆς ἄλω· τὸ γὰρ ἄλωος παῖσμα νεωτερικόν. 20
 κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς $\bar{\omega}$ Ἀττικοῖς. τὸ
 Κῶς μόνον περισπασθὲν ὁμοίως τοῖς βαρυτόνοις ἐκλήθη.
 τῇ αἰδοῖ, τῇ ἔφ, τῇ Κῶ. τὴν αἰδώ, τὴν ἔων,
 τὴν Κῶν· ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῆται μετὰ τοῦ $\bar{\nu}$, εὐρέθη
 δὲ καὶ δίχα τοῦ $\bar{\nu}$, τὴν ἔω, τὴν Κῶ. $\bar{\omega}$ αἰδοῖ, $\bar{\omega}$ ἔως, 25
 $\bar{\omega}$ Κῶς.

Δυνικά. τὰ αἰδώ, τὰ ἔω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖν,
 ταῖν ἔφν, ταῖν Κῶν. $\bar{\omega}$ αἰδώ, $\bar{\omega}$ ἔω, $\bar{\omega}$ Κῶ.

Πληθ. αἱ αἰδοί, αἱ ἔφ, αἱ Κῶ. τῶν αἰδῶν,
 τῶν ἔων, τῶν Κῶν. ταῖς αἰδοῖς, ταῖς ἔφς, ταῖς 30
 Κῶς. τὰς αἰδοῦς, τὰς ἔως, τὰς Κῶς. $\bar{\omega}$ αἰδοί,
 $\bar{\omega}$ ἔφ, $\bar{\omega}$ Κῶ.

τέλος τῶν θηλυκῶν κανόνων.

ΠΕΡΙ ΟΥΔΕΤΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Παρατηρητέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀρσενικῷ παρε-
 σχηματισμένον τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἔχει κλίσιν, ὁποίας
 ἂν ποτε εἴη καταλήξεως, καλὸς καλοῦ - καλὸν καλοῦ,
 εὐγενής εὐγενοῦς - τὸ εὐγενές τοῦ εὐγενοῦς, ταχύς τα- 5
 χέος - τὸ ταχύ τοῦ ταχέος, σῶφρων σῶφρονος - τὸ
 σῶφρον τοῦ σῶφρονος, λιπόπατρις λιποπάτριδος - τὸ
 λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος. ὅσους οὖν ἐροῦμεν κανό-
 νας, περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κανὼν α.

10

Ἐνικά. τὸ βῆμα τοῦ βήματος: τὰ εἰς ᾧ λή-
 γοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ συζέλλαι τὸ ᾧ καὶ τῷ
 μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται, θέμα θέμα-
 τος, δῶμα δώματος. τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ. τὸ κᾶρα, λίπα, ἄλειφα ἀποκο- 15
 πᾶς πεπόνθασιν ἀπὸ τοῦ κᾶρανον, λιπαρόν, ἄλειφας.
 τὰ δὲ τῶν σοιχείων ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι.
 τὸ βῆμα. ᾧ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἢ αὐτὴ ἐξιν
 ὁρθὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ.

Ἀνικά. τῷ βήματε. τοῖν βημάτοιιν. ᾧ βή- 20
 ματε.

Πληθ. τὰ βήματα: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ
 τῶν οὐδετέρων εἰς ᾧ λήγει· εἰ δέ που εἰς ἣ εὐρεθείη λή-
 γουσα, κατὰ συναιρέσιν ἐξι, τὰ βέλεα τὰ βέλη. τῶν βη-
 μάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ᾧ βήματα. 25

Κανὼν β.

Ἐνικά. τὸ μέλι τοῦ μέλιτος: τὰ εἰς ἣ οὐδέ-
 τερα διὰ τοῦ τος κλίνεται. τὸ σίνηπι καὶ τὸ πέπερι
 οὐχ Ἑλληνικά· διὸ καὶ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεται.
 τῷ μέλιτι. τὸ μέλι. ᾧ μέλι. 30

Ἀνικά. τῷ μέλιτε. τοῖν μελίτοιιν. τῷ μέλιτε.

Πληθ. τὰ μέλιτα. τῶν μελίτων. τοῖς μέ-
 λισι. τὰ μέλιτα. ᾧ μέλιτα.

Κανὼν γ.

Ἐνικά. τὸ πῶϛ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· τοῦ πώ-
 εος, τοῦ γόνυος, τοῦ δόρυος: τὰ εἰς ὃ οὐδέτερον
 εἰ μὲν μακροῦ παραλήγοιτο, διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, πώεος,
 ἄζεος, εἰ δὲ βραχείᾳ, διὰ τοῦ ὅ, γόνυος, καὶ ἐν ὑπερ- 5
 θέσει τοῦ ὅ γίνεται γουνός, δόρυ δόρυος, καὶ ὁμοίως
 δουρός. τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουσι καὶ ἄλλας εὐθείας,
 τὸ γόνυας καὶ τὸ δόρυας· ἔχουσι δὲ τὰς γενικὰς εἰς τος,
 τοῦ γόνυατος καὶ δόρυατος, ἀκολουθῶν τοῖς εἰς ας οὐδε-
 τέροις, ὡς τὸ τέρας τέρατος. τῷ πώεϊ. τὸ πῶϛ. ὦ πῶϛ. 10

Ανικά. τὸ πώεε. τοῖν πωέοιν. ὦ πώεε.

Πληθ. τὰ πώεα. τῶν πωέων. τοῖς πώεσι.
 τὰ πώεα. ὦ πώεα.

Κανὼν δ.

Ἐνικά. τὸ ξύλον τοῦ ξύλου: τὰ εἰς ὄν οὐδέ- 15
 τερα εἰς ὄν ἔχει τὴν γενικὴν, μέτρου, ξύλου, ἀρότρου.
 τῷ ξύλῳ: εἵπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ
 εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ἰ ἀνεκφώνητον λήγουσαν
 μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντισό-
 ζου, ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρσῃ, Μήδεια Μη- 20
 δείας Μηδείᾳ· καλός δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος ἀν-
 τισοίχου. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον.

Ανικά. τὸ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω.

Πληθ. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις.
 τὰ ξύλα. ὦ ξύλα. 25

Κανὼν ε.

Ἐνικά. τὸ ἥπαρ τοῦ ἥπατος, τὸ κέαρ τοῦ
 κέαρρος, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος: τῶν εἰς αρ οὐ-
 δετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ
 τος κλίνεται, δελέατος, ὄνειάτος· τῶν δὲ δισυλλάβων 30
 τὰ μὲν φύσει μακροῦ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνε-
 ται, τὰ δὲ βραχείᾳ διὰ τοῦ ρος, ἥπατος, οὔθατος, ἔα-

ρος, κέαρς. σεσημείωται τὸ φρέατος, ξέατος. τῷ ἥπατι.
τὸ ἥπαρ. ὦ ἥπαρ.

Δυϊκά. τὸ ἥπατε. τοῖν ἥπάτοιιν. ὦ ἥπατε.

Πληθ. τὰ ἥπατα. τῶν ἥπάτων. τοῖς ἥπα-
σι. τὰ ἥπατα. ὦ ἥπατα. 5

Κανὼν ς.

Ἐνικά. τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος, τὸ ἔλωρ τοῦ
ἔλωρος: τὰ εἰς ὡρ διὰ τοῦ ρος ἐκλίθη, τέκμωρος,
ἔλωρος, πλὴν τοῦ ὕδωρ. ὕδατος γάρ. τῷ ὕδατι. τὸ
ὔδωρ. ὦ ὔδωρ. 10

Δυϊκά. τὸ ὕδατε. τοῖν ὑδάτοιιν. ὦ ὕδατε.

Πληθ. τὰ ὕδατα. τῶν ὑδάτων. τοῖς ὕδασι.
τὰ ὕδατα. ὦ ὕδατα.

Κανὼν ζ.

Ἐνικά. τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, τοῦ 15
κρέατος Ἰωνικῶς, τοῦ κρέως Ἀττικῶς: τὰ εἰς ας οὐ-
δέτερα ἢ μὲν κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ τος κλίνει, κρέα-
τος, γήρατος, ἢ δὲ τῶν Ἰώνων καθ' ὑποβολὴν τοῦ τ,
κρέας, γήρας, ἢ δὲ τῶν Ἀττικῶν συναιρουσα τὸ αο
εἰς ὦ, τοῦ κρέως, τοῦ γήως. τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ 20
κρέαϊ Ἰωνικῶς, τῷ κρέα Ἀττικῶς. τὸ κρέας. ὦ
κρέας.

Δυϊκά. τὸ κρέατε κοινῶς, τὰ κρέαε Ἰωνικῶς,
τὸ κρέα Ἀττικῶς. τοῖν κρεάτοιιν κοινῶς, τοῖν
κρεάοιιν Ἰωνικῶς, τοῖν κρεῶν Ἀττικῶς. ὦ κρέατε 25
κοινῶς, ὦ κρέαε Ἰωνικῶς, ὦ κρέα Ἀττικῶς.

Πληθ. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέα Ἰωνικῶς,
τὰ κρέα Ἀττικῶς. τῶν κρεάτων κοινῶς, τῶν κρε-
άων Ἰωνικῶς, τῶν κρεῶν Ἀττικῶς. τοῖς κρέασι
μόνως. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέα Ἰωνικῶς, τὰ 30
κρέα Ἀττικῶς. ὦ κρέατα κοινῶς, ὦ κρέα Ἰωνι-
κῶς, ὦ κρέα Ἀττικῶς.

Κανὼν η.

Ἐνικά. τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχους: τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα εἰς οὐς ἔχει τὴν γενικήν, βέλους, τείχους. τῷ τείχεϊ, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχει. τὸ τεῖχος. ὦ τεῖχος.

5

Δυϊκά. τὼ τείχεε, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. τοῖν τειχέοιν, καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχοῖν. ὦ τείχεε, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη.

Πληθ. τὰ τείχεα, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. τῶν τειχέων, καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχῶν. τοῖς 10 τείχεσι: τοῦτο ἀσυναίρετον μένει. τὰ τείχεα, καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. ὦ τείχεα, ὦ τείχη ὁμοίως.

Κανὼν θ.

Ἐνικά. τὸ φῶς τοῦ φωτός, τὸ ὥς τοῦ ὥτός: δύο μόνα ἔσιν οὐδέτερα εἰς ὤς, φῶς καὶ ὥς, κέκλινται 15 δὲ ἀμφοτέρα διὰ τοῦ τός. τῷ φωτί, τῷ ὥτί. τὸ φῶς, τὸ ὥς. ὦ φῶς, ὦ ὥς.

Δυϊκά. τὼ φῶτε, τὼ ὥτε. τοῖν φώτοι, τοῖν ὥτοι. ὦ φῶτε, ὦ ὥτε.

Πληθ. τὰ φῶτα, τὰ ὥτα. τῶν φώτων, τῶν 20 ὥτων. τοῖς φωσί, τοῖς ὥσί. τὰ φῶτα, τὰ ὥτα. ὦ φῶτα, ὦ ὥτα.

τέλος τῶν οὐδετέρων κανόνων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΕΣΙ ΤΟΝΩΝ.

περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν.

25

Πᾶσα γενική ὀνόματος κοινή ἀπαθῆς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεΐα, εἰ μὴ πῶ τις ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαίρεισθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισυλλαβοὶ γενικαί. οἷον Αἴας ἐπὶ τῆς 30 πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον καὶ ἡ Αἴαντος, χάρις 30 χάριτος, ἔρως ἔρωτος, ἀνὴρ ἀνδρός, ταχύς ταχέος, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεος, εὐγενής εὐγενοῦς ἐπὶ τῆς τρίτης, ἀλλὰ καὶ

εὐγενέος, κρέας κρέατος. τὰ μέντοι προπαροξυνόμενα ὅτε
 περιπτοσυλλάβως κλίνεται, ἀναγκαίως κατέρχεται μίαν
 συλλαβὴν ὁ τόνος· οὐκ ἔστι γὰρ τάσις πρὸ τριῶν συλ-
 λαβῶν, οἷον φίλημα φιλήματος, Ἀδωνις Ἀδώνιδος. καὶ
 τὸ Ὅμηρος Ὀμήρου κατήγαγε τὸν τόνον, ἐπεὶ οὐκ ἐν- 5
 δέχεται φύσει μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους προπαροξυν-
 θῆναι λέξιν· τὸ γὰρ μάντεως καὶ πόλεως Ἀττικὰ ἀπὸ
 τοῦ μάντιος καὶ πόλιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξε
 τὴν τάσιν. σεσημειώσθω τοίνυν τὸ μητέρος καὶ θυ-
 γατέρος οὐ φυλάξαντα τὸν τόνον· ἴσως δὲ συναπηρέχθη 10
 τῇ πατέρος, ἀνέρος. ἡμάρτηται δὲ καὶ τὸ γυναικός καὶ
 θυγατρός· τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἰᾶς Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τά-
 σιν. αἱ μέντοι εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαὶ ὀξύνεσθαι θέ-
 λουσι, χηνός, γραός, φωτός. ἡ λαός ἐκ τρισυλλάβου τῆς
 λάαος. ἡ υἱός ἐκ τῆς υἱός. ἡ κῆρος καὶ ἥρος ἐκ τῆς 15
 κέαρρος καὶ ἔαρρος. ἡ Θῶνος ἐκ τῆς Θώνιδος ἢ Θώονος.
 ἡ Ὠπος πρὸς ἀντιδιαβολὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἡ τίνος πρὸς
 διάφορον σημασίαν καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. ἐπὶ
 μέντοι μετοχῶν καὶ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαὶ βα-
 ρύνονται, βάντος, ξάντος, φθάντος. 20

περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν
 τόνον αὐτῆς ἔχει, ἔρωτος ἔρωτι, χηνός χηνί, γραός
 γραί. εἵπομεν δὲ ἰσοσυλλαβοῦσα διὰ τὸ μάντει, πόλει·
 ταῦτα γὰρ συναιρεθέντα οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ· 25
 διὸ ἀπὸ μὲν τοῦ Τυνδάρους Τυνδαράου Τυνδαράω πρὸ
 μιᾶς ὁ τόνος, ἀπὸ δὲ τοῦ Τυνδάρεως Τυνδάρεω Τυν-
 δάρεω πρὸ δύο. αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ προπα-
 ροξύνονται, εἰ μὴ δισύλλαβία κωλύσῃ, διχόμηνι, πολυ-
 πάταγι, μελίκρατι· τὸ γὰρ μελικράτι ἀρσενικὸν ἀπὸ 30
 τοῦ ὀ μελικρᾶς κέλνεται.

περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν

τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικὴ, πλὴν τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ δισυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμένος λιμένα, Δημήτερος Δημήτερα, Διομήδεος Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιος μάντιν. ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὀμήρου Ὀμηρον εἶπομεν ὡς ἡ γενικὴ ἠνάγκασο ὑπὸ τῆς μακρᾶς παροξύνεσθαι. σεσημείωται τὸ θύγατρα καὶ γυναῖκα. αἱ μέντοι εἰς $\bar{\alpha}$ αἰτιατικαὶ δισύλλαβοι μόνως βαρύνονται, χῆνα, πόδα. τὸ τίνα πάλιν πρὸς τὴν σημασίαν ἔχει τὸν τόνον. αἱ μέντοι μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς $\bar{\nu}$ λήγουσαι περισπῶνται, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν, ζῶν, θεῦν.

10

περὶ τόπου τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν.

Πᾶσα κλητικὴ ἐπὶ ταύτης ἔχει τῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα, Αἴας Αἴαν, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ, καλός καλέ, εὐγενής εὐγενές, Λεωῶδης Λεωῶδες, ποιητής ποιητά. σεσημείωται τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀνάκ- 15 κητα, εὐρύοπα, ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, ἀναβιβάζοντα ἐπὶ τῆς κλητικῆς τὸν τόνον. ἀναβιβάζουσι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς καὶ τὰ εἰς ἧς κύρια σύνθετα, Διόμηδες, Ἀριζόφανες, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐσχηματισμένα εἰς ἧς, εὐμηκες, κακότηδες· παραλόγως γὰρ ἐβα- 20 ρύνθη τὸ αὐταρκες, αὐθαδες, κάταντες. καὶ τὰ εἰς ἧς παροξύτονα εἰς ἐρ ἔχοντα τὴν κλητικὴν, Δήμητερ, θύγατερ, εἴνατερ. καὶ τὰ εἰς ὦν σύνθετα, ὅταν εἰς ὦν εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλὴν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον, χαμαίλεον, κακόδαιμον· δαῖφρον 25 δὲ καὶ περίφρον παροξυτόνως· παρὰ γὰρ τὸ φρήν. σεσημείωται τὸ ὦ Λακεδαιμόν καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προ- περισπώμενα.

περὶ τόπου τῆς εὐθείας τῶν θυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς $\bar{\epsilon}$ λήγουσα εὐθεῖα τῶν θυϊκῶν ὁμότονός 30 ἐστι τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ εἰς $\bar{\alpha}$ ληγούσῃ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε, Αἴαντε· πόλεε δὲ καὶ βέλεε. ἡ δὲ εἰς $\bar{\alpha}$ καὶ εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα, ἐφ' ἧς ἂν ἔχη συλ-

λαβῆς ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν τὸν τόνον, ἐπὶ ταύτης καὶ αὐτὴ ἔχει, Πέρσου Πέρσα, ἀέλλης ἀέλλα, ἵππου ἵππω. τὸ ἄμφω δὲ καὶ τὸ δύνω θεματικά.

περὶ τόνου γενικῆς τῶν δυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς αἶν γενικὴ καθόλου τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἀκο- 5
λουθεῖ, Ὁρέσα Ὁρέσαιν, κηδέσα κηδέσαιν· ἡ δὲ εἰς οἶν
δίφθογγον ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ὦ εὐθειῶν συντονοῦται τῇ
ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τοῖν γεωργοῖν, τοῖν βοϊδίοιν, σεσημειω-
μένου τοῦ ἁμφοῖν, δυοῖν. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ε̄ εὐθειῶν
ἀκόλουθος ἔσαι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, χεροῖν, 10
πάντοιν, ποδοῖν, εὐμηκοῖν, τειχοῖν, εὐνοῖν.

περὶ τόνου τῆς ὁρθῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμότονος
ἔσαι τῇ ὁρθῇ τῶν δυϊκῶν, Αἴαντες, ἀκλήτες, μύες, ἡ
δὲ εἰς οἱ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, λίθινοι, χροῦσινοι, πλή- 15
σιοι. ἡ δὲ εἰς αἱ μονογενῆς μὲν οὔσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ
εὐθείᾳ, βορέαι, ἀέλλαι, Πέρσαι, εὐθῦναι, παρεσχημα-
τισμέναι δὲ ἀρσενικοῖς τῷ τόνῳ αὐτῶν ἔπονται, λίθι-
νος λίθινοι λίθιναι· καὶ ἡμεραι μὲν τὸ τριγενὲς προ-
παροξυτόνως, ἐπεὶ καὶ ἡμεροί, ἡμέραι δὲ τὸ μονογενὲς 20
παροξυτόνως τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τοῦ δυϊκοῦ ἔπεται. τὰ δὲ
οὐδέτερα εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς κεκλιμένα,
τῇ ὁρθῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονεῖ, κανέον κανέα καὶ κα-
νοῦν κανᾶ, καὶ τείχεα, χάλκεα· εἰ δὲ ἀπὸ περιττοσυλ-
λάβου, αἰὲ βαρύνεται, φῶτα, ὦτα, φιλήματα, κέρατα. 25

περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ μὲν εἰς ες δισύλλαβοι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ πε-
ρισπῶσι τὰς γενικάς, μηνῶν, χηνῶν, γραῶν, σεσημειω-
μένων ἐννέα, τίνων, πάντων, Τρώων, δμῶων, παίδων,
θῶων, κροάτων, δάδων, λάων. αἱ δὲ εἰς αἱ δίφθογγον 30
λήγουσαι ἀρσενικαὶ μὲν οὔσαι περισπῶσι τὴν γενικὴν,
τοξοτῶν, πολιτῶν, Αἰνειῶν, σεσημειωμένου τοῦ χλού-
νων, χρήξων, ἐτησίων· θηλυκαὶ δὲ οὔσαι εἰ μὲν εἰεν

μονογενεῖς, περιδύονται, Μουσῶν, ἀελλῶν, πλὴν τοῦ
 ἀφύων, εἰ δὲ παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ὁμοφωνοῦ-
 σαι μὲν αὐτοῖς (τοῖς ἀρσενικοῖς) κατὰ τὴν γενικὴν καὶ
 ὁμοτονοῦσι, παραλλάσσουσai δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ
 διαφωνοῦσιν, οἷον Ῥόδιοι Ῥοδίων καὶ Ῥόδιαι Ῥοδίων· 5
 συμβεβάρυνται τῷ ἀρσενικῷ, ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ ἐπ'
 ἁμφοῖν· ὁμοίως δούλων, φίλων· ταχεῖαι μέντοι τα-
 χεῖων· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέων ἀρσενικῇ, μελαι-
 νῶν καὶ μελέων, μακαιοῶν καὶ μακάρων. εἴποι τις
 ἂν πῶς οἱ πόρνοι τῶν πόρνων βαρυτόνως, τὸ δὲ θη- 10
 λυκὸν πόρνοι πορνῶν περισπωμένως; μία φωνὴ καὶ
 οὐχ εἷς ὁ τόνος. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν, ὀχθῶν,
 χορῶν. φημὶ οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ εἶναι
 καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι· διὸ καὶ ὡς
 μονογενῆ περιεσπλάσθη· τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν θη- 15
 λυκῶν παρωνύμως ἐσχημάτιζαι. Αἱ μέντοι εἰς εὐ-
 θεῖαι τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς
 βαρύνουσι τὰς γενικάς, καὶ ὁμοφωνοῦσι τοῖς εἰς αἰ ἀρ-
 σενικοῖς· οἱ Ἡλιάδαι γὰρ τῶν Ἡλιαδῶν καὶ οἱ Δαναῖ-
 δαι τῶν Δαναϊδῶν περισπωμένως, αἱ Ἡλιάδες δὲ καὶ 20
 αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ τῶν Ἡλιάδων βαρυτόνως.

Αἱ εἰς εὐθεῖαι συνηρημέναι ὅταν ἔχωσι τὰς γε-
 νικάς συναϊρεθείσας, περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν, Δη-
 μοσθενῶν. τὸ δυσώδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνε, καὶ
 τριήρων φασὶ τινες Ἀττικοὺς βαρυτόνως λέγειν. αἱ ὑπό- 25
 λοιποι πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν ὁμοτονοῦσιν. τὸ
 πόλεων, λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοίνυν πρὸ μιᾶς ὀφείλει
 ἔχειν τὸν τόνον, Ἀμμώνιος δὲ φησιν αὐτὰ παρὰ Ἀττι-
 κοῖς προπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς α οὐδέτερα τριγενῆ
 μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντονοῦνται, φίλων, κούφων, 30
 δοῦλων, μονογενῇ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, πτερά πτερῶν,
 ξυρά ξυρῶν, ὅσα ὅσων, ὧτα ὧτων, φῶτα φῶτων, γούνα
 γούνων, δοῦρα δούρων. ἐπὶ τοῦ τεχέων, βελέων ἢ μα-

καὶ καταβιβάσασα τὸν τόνον συναίρεσιν ἐποίησεν ἐπὶ τῆς γενικῆς.

περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, μηνί μηνίν, Αἴαντι Αἰᾶσι, καλῶ καλοῖς, χειροί 5
χερσί. σεσημειώται τὸ πᾶσιν. αἱ πλεονάσασαι τῷ ᾠ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, πατράσι, θυγατράσιν. αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι προπαροξύνονται, ἄξρασι, πρόβασιν, ἔγκασιν. 10

περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἀπαθῆς ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, ταχέος ταχέας, καλοῦ καλοῦς, βέλεος βέλεα, Μούσης Μούσας, ἀθλητοῦ ἀθλητάς, χαλκοῦ χαλκοῦς. 15

τέλος τοῦ περὶ τόνου τῶν πτώσεων τῶν ὀνομάτων.

ΘΕΟΛΟΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ
ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐνεσώς.

Ενικά. τύπτω: τῶν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ῥήμασιν ἐνε-
στώτων ἐνεργητικῶν δύο εἰσὶ καταλήξεις, ἥ τε εἰς ω καὶ
παράγωγος ἥ εἰς $\mu\iota$. εἰπόντες οὖν περὶ τῶν εἰς ω ῥη-
μάτων ὕψερρον καὶ περὶ τῶν εἰς $\mu\iota$ διαληφόμεθα. πᾶν
τοῖνυν ῥήμα εἰς ω λῆγον βαρύνεται, λέγω, φέρω. ὅσα
δὲ περιεσπλάσθη, ταῦτα ἀπὸ βαρυτόνων συνηρέθη,
ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυσόω χρυσῶ. τύπτεις: πᾶν
πρῶτον πρόσωπον ὀριστικόν εἰς ω λῆγον ἀμοιβῇ τοῦ ω
εἰς εἰς τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγω λέγεις, κόπτω κόπτεις.
τὰ περισπώμενα πρὸς τὴν συναίρεσιν ποιεῖται τὴν 1
γραφὴν, ποιέεις ποιεῖς, βοάεις βοᾷς (τὸ γὰρ α καὶ ε
εἰς α κινᾶται, οἷον τὰ ἐμά τὰμά), χρυσόεις χρυσοῖς.
καὶ ἔδει μὲν χρυσοῦς (τὸ γὰρ $\omicron$ καὶ ε εἰς τὴν ε δίφθογγον
κινᾶται, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν), ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς ω
ῥήματα πάντως ἐν δευτέρῳ προσώπῳ δίφθογγον ἔχει 1
τὴν μετὰ τοῦ ι , ἐπεκράτησεν ἡ οἱ δίφθογγος ἐκθλι-
βέντος τοῦ υ . τύπτει: πᾶν δεύτερον πρόσωπον εἰς σ
λῆγον ἀποβολῇ τοῦ σ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖς ποιεῖ,
ἔλεγε ἔλεγε. περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ἀορί-
στου ὕψερρον ἐροῦμεν.

Δυτικά. τύπτετον. τύπτετον: δύο ζητοῦμεν ἐν
τοῖς δυτικοῖς ζητήματα, τὸ μὲν ἐν διὰ τί μὴ τρία αὐ-
τῶν ἐξὶ τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ δὲ

ἕτερον πῶς τὸ διύτερον καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν πρόσωπον ὁμοφωνεῖ. λέγομεν οὖν ὅτι, ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν καὶ λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὐρίσκονται, δευτέρον τε καὶ 5 τρίτον. περὶ δὲ τῆς συνεμπτώσεως τῶν δύο τούτων φαιμέν, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς $\sigma\iota$ ἢ εἰς $\tau\alpha\iota$ λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δευτέρα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσι. τὰ δὲ παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται. 10 γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς $\tau\omicron\nu$, ποιεῖτε ποιεῖτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ἐπεὶ εἰς $\sigma\iota$ λήγει τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ τύπτουσι. 16

Πληθυντικά. τύπτομεν: τῶν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν ἀποβαλλομένης, τῆς $\tau\omicron\varsigma$, πρὸ τε τοῦ $\bar{\nu}$ λαμβανομένου τοῦ $\bar{\mu}$ ε τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν γίνεται, λέγοντος λέγον λέγομεν, λέξοντος λέξον λέξο- 20 μεν, ποιῶντος ποιῶν ποιοῦμεν. ὁ δὲ κανὼν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}\iota$ μάλιστα χρειώδης ἡμῖν διρρήσεται, τιθέντος τίθεμεν, δίδοντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς $\bar{\mu}\epsilon\nu$ πληθυντικά τροπῇ τῆς $\bar{\mu}\epsilon\nu$ εἰς $\tau\epsilon$ τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιοῦσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν, ὅτε εἰς 25 σ λήγει ἢ μετοχή, ὥς ἐπὶ παρακειμένου, ὑπερσυντελήκου, ἀορίσου πρώτου, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν, τρέπουσι δὲ ὅτε οὐκ εἰς σ ἢ μετοχή, ὥς ἐπὶ ἐνεστώτος, παρατακικοῦ, μέλλοντος καὶ ἀορίσου δευτέρου. τύπτουσιν: ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμοφωνόν ἐστι τὸ τρίτον τῶν 30 πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ἰδίων μετοχῶν. ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\bar{\mu}\iota$, τοῖς τύπτουσι - τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι, τοῖς τιθεῖσι - τί-

θεμεν τίθετε τιθείσι. σεσημείωται τὸ φασίν, ὅτι τῆς μετοχῆς βαρυνομένης τὸ ῥῆμα ὠξυτονήθη.

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἔτυπτον: ἡ γενική τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεσῶτος ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν καὶ τὴν 5 ἄρχουσαν αὖξουσα χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς τὸν παρατατικὸν ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο τὸ θέμα, προσοδῶ τοῦ εἰ αὖξεται ἢ ἄρχουσα τοῦ παρατατικοῦ, λέγοντος ἔλεγον, ποιούντος ἐποίουν· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχοιτο ὁ ἐνεσῶς, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρα- 10 ρατατικός, ῥάπτω ἔρραπτον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχοιτο ὁ ἐνεσῶς, χρονικῶς αὖξεται ὁ παρατατικός. ἐπὶ γὰρ ὄντων τῶν φωνηέντων τέσσαρα μὲν εἰσιν ἀμετάβολα ἐν τοῖς παρῳημένοις, ἡ ὦ ἡ ὦ, ἡ βῶ ἡ βων, ὡθῶ ὡθουν, ἰξεύω ἰξενον, ὕδρεύω ὕδρευον, τρία δὲ μεταβολικά, αἱ 15 εἰ ὀ, ὦν τὸ μὲν αἰ εἰς ἡ τρέπεται, ἄγω ἡγον, τὸ δὲ εἰ ποτὲ μὲν εἰς ἡ τρέπεται, ἐλέγχω ἡλεγχον, ποτὲ δὲ τὸ ἰ προσλαμβάνει, ἔχω εἶχον, τὸ δὲ ὀ εἰς ὦ, ὁμνύω ὦμνυν. τῶν δὲ διαφθόγγων ἡ εἰ καὶ ἡ οὐ οὐ τρέπονται, ὡς τὸ εἰκάζω εἰκάζον, οὐρῶ οὐρουν, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὰ 20 οἰκεία μεταβάλλονται, οἶκω ὤκον, αἰσχύνομαι ἡσχυνόμην. τὰ μέντοι ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα ἄτρεπτον τηρεῖ τὴν πρόθεσιν ἔξωθεν· ἔσωθεν γὰρ κλίνεται, διάγω διῆγον κατὰ προσθήκην, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν εἶη, ὡς ἐπὶ τοῦ καθέξομαι ἐκαθεξόμην, ἢ Ἀττικῶς κλι- 25 θείη, ὡς τὸ ἀντιβολῶ ἡντιβόλουν. ἔτυπτες: τὰ εἰς ὄν ῥήματα τροπῇ τοῦ ὄν εἰς ἐς τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔλεγον ἔλεγες. καὶ τοῦ ἐποίουν τοίνυν τὸ ἐντελὲς ἦν ἐποίεον καὶ ἐποίεες, εἴτα ἐποίεις κατὰ γράσιν, ἐβόαον ἐβόαες ἐβόας, ἐχρύσοον ἐχρύσοες ἐχρύσους κατὰ συναίρεσιν, 30 ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσαες. ἔτυπτεν: εἴρηται.

Δυϊκά. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην: τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀμοιβῇ τοῦ ὀ εἰς

ἢ· ἐπεὶ γὰρ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν οὔτε εἰς σι
λήγει οὔτε εἰς τὰι, οὐχ ὡμοφώνησαν ἀλλήλοις τὰ δυϊκά.

Πληθυντικά. ἐτύπτομεν: πᾶν πρῶτον πρόσωπον
ἐνικῶν εἰς ὦ λῆγον, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, προσόδω
τῆς με πληθυντικὸν γίνεται, ἔλεγον ἐλέγομεν, ἐποιοῦν 5
ἐποιοῦμεν· περὶ γὰρ τοῦ ἐτίθην ἐτίθεμεν καὶ τῶν ὁμοί-
ων ἐν τοῖς εἰς μὲ ἐροῦμεν· εἵπομεν „μὴ ἔχον τὸ μ κλι-
τικόν” διὰ τὸ ἐτυπτόμην, ἐλεγόμην καὶ τὰ ὅμοια· οὐ-
κέτι γὰρ τὰ πληθυντικά προσόδω τοῦ με ἀπετελέσθη.
κλιτικὸν δὲ ἐστὶ τὸ μὴ ὄν ἐν θέματος ἀλλ’ ἐν κλίσεως 10
γεγεννημένον. ἐτύπτετε: εἴρηται. ἐτυπτον: τῶν τεσ-
σάρων παρωχημένων, παρατατικῷ τέ φημι, παρακει-
μένου, ὑπερσυντελείου καὶ ἀορίσου, ὅσοι μὲν εἶχον τὴν
ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ λήγουσαν καὶ ὀξύνομένην,
οὗτοι καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἶχον 15
ἰσοσυλλαβοῦν τῷ πρώτῳ, οἷον ἡ τετυφώς παρακειμένου
ἐςὶ καὶ ὑπερσυντελείου μετοχὴ· εἰς σ τε οὔσα καὶ ὀξύ-
νομένη· τοίνυν ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις τὰ τρίτα πρόσωπα
τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλαβοῦσι τοῖς πρώτοις ἑαυτῶν,
τετύφαμεν τετύφασιν, ἐτετύφειμεν ἐτετύφεισαν. ὅσοι 20
δὲ αὐτῶν οὐκ εἶχον τὴν μετοχὴν εἰς σ μετ’ ὀξείας, ἐν-
δέον συλλαβὴ τὸ τρίτον ἔχουσι τοῦ πρώτου, καὶ λῆγον
εἰς ἐκείνην τὴν συλλαβὴν ἢ τις ἦν παράληξις τῆς γε-
νικῆς τῆς μετοχῆς, οἷον τοῦ ἐτυπτον ἡ μετοχὴ τύπτων
οὐκ εἰς σ ὀξύτονος· ἐνδεήσει τε τοίνυν τὸ τρίτον τῶν 25
πληθυντικῶν μιᾷ συλλαβῇ τοῦ πρώτου, καὶ λήξει εἰς
τὴν πτον συλλαβὴν, ἢ τις ἦν παραλήγουσα τῆς τύπτον-
τος γενικῆς. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀορίστου, τύψας· ἡ μετοχὴ
εἰς σ μὲν, ἀλλ’ οὐκ ὀξύτονος. ἔσαι τοίνυν ἐτύψαμεν
ἐτυψαν.

30

Παρακείμενος,

Ἑνικά. τέτυφα: δύο χρόνοι κατασκευάζουσι τὸν
παρακείμενον, ὁ παρατατικὸς τὴν ἀρχουσιν, ὁ δὲ μέλ-

λων τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν καὶ τὴν πο-
 σότητα τῶν συλλαβῶν. πᾶς τοίνυν παρακείμενος εἰς $\bar{\alpha}$
 λήγει, παραλήγεται δὲ ἢ τῷ $\bar{\alpha}$ ἢ τῷ $\bar{\varphi}$ ἢ τῷ $\bar{\chi}$. καὶ
 ταῦτα ποιεῖται πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος συγγένειαν.
 ὅτε μὲν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ , ὁ παρακείμενος διὰ 5
 τοῦ α , πείθω πείσω πέπεικα· ὅτε δὲ διὰ τοῦ ψ , ὁ πα-
 ρακείμενος διὰ τοῦ φ , λείβω λείψω λέλεια· ὅτε δὲ διὰ
 τοῦ ξ , ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ χ , λέγω λέξω λέλεχα·
 ὅτε δὲ διὰ ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος δι'
 αὐτοῦ καὶ τοῦ α , κείρω κερῶ κέκαρκα, πλὴν τῶν ἡμαρ- 10
 τημένων, τοῦ νενέμηκα καὶ τῶν ὁμοίων. παραλήγου-
 σαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι,
 λέξω λέλεχα, πλὴν τῶν δισυλλάβων τῆς πέμπτης συζυ-
 γίας ἐφ' ὧν τὸ ϵ εἰς $\bar{\alpha}$ τρέπεται, κερῶ κέκαρκα. ἡ δὲ
 ἄρχουσα, ὡς ἔφαμεν, ἐκ τοῦ παρατατικοῦ γίνεται. καὶ 15
 ὅτε μὲν ὁ παρατατικός ἀπὸ μακροῦς ἄρχεται φύσει ἢ
 θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος, ἡγό-
 ραζον ἡγόρακα, ἐφθαιρον ἐφθαγκα· ἐὰν δὲ ἀπὸ βρα-
 χείας ἄρχηται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ πα-
 ρακείμενος, ἔλεγον λέλεχα. ὥστε καὶ ὁ ἐπλεον βραχεῖαν 20
 ἔχει τὴν ἄρχουσαν τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς· διὸ ἀναδιπλα-
 σίασε τὸν πέπλενα. ὁμοίως καὶ ὁ ἔγραφον γέγραφα.
 τὰ μὲντοι ἀπὸ τοῦ σ ἀρχόμενα συνάρχεται τοῖς ἰδίοις
 παρατατικοῖς, ῥαπίζω ἐρράπιζον ἐρράπικα, ἐρράπτου
 ἐρράφα· τὸ γὰρ ῥετυπώμενα κεῖται ποιητικῶς. ἰσέον δὲ 25
 ὡς πᾶς μέλλων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ἰσοσύλλαβον
 ἔχει τὸν παρακείμενον, ἀγοράσω ἡγόρακα, ἐλεήσω ἡλέ-
 ηκα, ἀπὸ δὲ συμφώνου μιᾷ πλεονάζοντα, τέτυψα τέτυφα,
 ποιήσω πεποίηκα, πλὴν τοῦ μεμῶ, νεμῶ. τέτυφας·
 τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγοντα πρῶτα πρόσωπα προσθέσει τοῦ σ τὸ 3ο
 δεύτερον ποιεῖ, ἔλεξα ἔλεξας, πεποίηκα πεποίηκας. εἰ
 δὲ τις λέγοι εἰς $\epsilon\varsigma$ ταῦτα λήγειν, ἵνα τῇ ἀποβολῇ τοῦ σ
 τὸ τρίτον ποιῶσιν, ἴξω ὡς καθόλου τῶν παρωχημένων

ἡ παραλήγουσα τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυν-
 τικῶν λήγουσα γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν, ἐποιεῖτε
 ἐποίεις, ἐβοᾶτε ἐβόας, ἐλελέχετε ἐλελέχεις. εἰ τοίνυν
 γεγράφατε, καὶ γέγραφας, ἐλέξατε, καὶ ἐλέξας. τέτυφε·
 ἔδει μὲν τῷ κοινῷ λόγῳ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ τοῦ δευ- 5
 τέρου προσώπου τὸ τρίτον ποιεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐνδέ-
 χεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθ-
 μὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, καὶ τροπὴ παρη-
 κολούνησε τοῦ α εἰς ε.

Δυϊκά. τετύφατον. τετύφατον· εἴρηται. 10

Πληθυντικά. τετύφαμεν· τὰ εἰς α ἐνικά προς-
 θέσει τῆς μὲν πληθυντικῆς γίνεται, ἐλέξα ἐλέξαμεν, πε-
 ποιήκα πεποιήκαμεν. τετύφατε. τετύφασιν· εἴρη-
 ται μὲν διὰ τί ἰσοσυλλαβεῖ τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, εἰς
 σι δὲ λήγει μιμούμενος τὸν ἐνεσῶτα ὁ παρακείμενος· 15
 καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλοῖς ἐνεσῶς συντελικὸς ὀνο-
 μάζεται.

Περὶ Ἀττικοῦ παρακείμενου.

Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α ἢ ε ἢ ο, ποιοῦ-
 σιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον οὕτω. τὰ ἀρχτικά τοῦ 20
 ἐνεσῶτος δύο γράμματα προστιθέασιν τῷ κοινῷ παρα-
 κείμενῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συζέλλουσιν, ἀλείφω
 ἤλειφα ὁ κοινός, ἀλήλιφα ὁ Ἀττικός· ἐλεύθω ἤλευθα
 ὁ κοινός καὶ ἐλήλυθα ὁ Ἀττικός· ὁμῶ ὤμοκα ὁ κοινός
 καὶ ὁμώμοκα ὁ Ἀττικός. 25

Μέσος παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυπα· τρεῖς εἰσὶν αἱ διαθέσεις τῶν ῥη-
 μάτων, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης· ἐκάστη δὲ αὐτῶν
 ἀνὰ ἑξ ἔχει χρόνους. ὥς περ οὖν, εἴ τις τριγενὲς ὀνομα-
 ζῇναι, κατ' ἕκαστον γένος τὰς πέντε πτώσεις λέγει καὶ 30
 οὐκ ἀναμίσγοι τὰς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ θηλυκῷ, οὕτω καὶ
 ἐνταῦθα ἔδει ἡμᾶς ἐκάστην διάθεσιν ἀνὰ μέρος κλίνον-
 τας λέγειν πρῶτον τῆς ἐνεργητικῆς τοὺς χρόνους, εἶτα

τῆς παθητικῆς, καὶ τρίτου τῆς μέσης. ἀλλὰ τοῖς ἀρ-
 χαιοτέροις τῶν γραμματικῶν οὐκ ἔδοξεν οὕτως, ἀλλὰ
 τοὺς χρόνους τῆς μέσης κατεμέρισαν τῇ τε ἐνεργητικῇ
 καὶ παθητικῇ, παρακειμένους μὲν τῆς μέσης καὶ ὑπερ-
 συντελείους συγκαταλέγοντες τῇ ἐνεργητικῇ, ἐπεὶ καὶ 5
 σχεδὸν ὁμόφωνοι ἦσαν τοῖς παρακειμένοις καὶ ὑπερσυν-
 τελείοις τῶν ἐνεργητικῶν, ἀορίζους δὲ καὶ μέλλοντας
 τῆς μέσης συγκαταλέγοντες τῇ παθητικῇ, ἐπεὶ ὁμοιοκα-
 τάληκτοι ἦσαν τοῖς ἀορίзоις καὶ μέλλουσι τῶν παθη-
 ητικῶν. ἐνεσῶτας δὲ καὶ παρατατικούς τῆς μέσης ἀμνη- 10
 μονεύτους εἶασαν, ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς ἐνεσῶσι καὶ
 παρατατικοῖς τῶν παθητικῶν. τὸ γὰρ κολάζομαι πρὸς
 τὴν σύνταξιν ἔχει τὴν διάθεσιν· ἐὰν γὰρ εἴπῃς κολά-
 ζομαι ὑπ' αὐτοῦ, παθητικόν ἐστιν, ἐὰν δὲ κολάζομαι αὐ-
 τόν, μέσον· ὁμοίως καὶ ὁ ἐκολάζομην παρατατικός. Ὁ 15
 μέσος τοίνυν παρακείμενος τὴν μὲν ὑποχούσαν τὴν αὐ-
 τὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ καὶ εἰς ᾧ λήγει,
 πρὸ δὲ τοῦ ᾧ τὸ σύμφωνον ἔχει τοῦ ἐνεσῶτος, ὅταν
 ᾧ ἐν ἀπλοῦν, πείθω πέποιθα, χαίνω κέχνηα· εἰ δὲ δύο
 σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεσῶς, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα 20
 ἐκφέρεται, διὰ τούτου καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, κόπτω
 κοπή κέκοπα, σκάπτω σκαφή ἔσκαφα· εἰ δὲ διὰ δύο
 ἀμεταβόλων εἴη ὁ ἐνεσῶς, διὰ τοῦ προτέρου ὁ μέσος
 παρακείμενος, τέμνω τέτομα· εἰ δὲ εἴη διὰ τοῦ ζ᾽ ἢ δύο
 σ ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέσος παρακείμενος ἀκολουθήσει 25
 τῷ μέλλοντι· καὶ μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ, ὁ μέσος
 παρακείμενος διὰ τοῦ δ, φράζω φράσω πέφραδα, εἰ δὲ
 ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ,
 πλήσσω πλήξω πέπληγα· παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν
 ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ ὁ μέσος παρακείμενος, οἶον νένηκα 30
 νένηθα, εἰ μὴ που ἐν δυσυλλάβῳ μέλλοντι τὸ ε᾽ εὐρεθίη
 ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ υ· τότε γὰρ εἰς ὁ τρέπει αὐτὸ ὁ
 μέσος παρακείμενος, λέγω λέξω λέλογα, κείρω κερῶ κέ-

χορα, πείθω πείσω πέποιθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐνεξὼς τῇ
αἰ δίφθογγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς
ῆ, χαίνω κέχηνα, φαίνω πέφηννα. τέτυπας. τέτυπε.

Δυϊκά. τετύπατον. τετύπατον.

Πληθυντικά. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύ- 5
πασιν: εἴρηται.

Ὑπερσυντέλικος.

Ἑνικά. ἐτετύφειν: πᾶς παρακαίμενος τρέπων τὸ
αἰ εἰς εἰν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ. εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου
ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει τῇ προσόδῳ 10
τοῦ εἰ. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερσυντέλικου, οἷον λέλεχα ἐλελέχειν, ἐφθάρκα ἐφθάρ-
κειν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ῆ λῆγον
μετὰ φυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τροπῇ
τοῦ ῆ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ- 15
φειν ἐτετύφεις. πρόσκειται „μετὰ φυσικῆς μακροῦς”
διὰ τὸ ἐποίησιν ἐποίησιν καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ περισπω-
μένων παρατατικούς· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλους δίφ-
θογγοὶ οὐκ ἦσαν φυσικαί, ἀλλ' ἐκ συναιρέσεως, διὸ
ἐτράπησαν. πῶς οὖν τὸ ἐχρύσουν ἐχρύσους οὐκ ἐτράπη; 20
ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοον ἐχρύσοες καὶ τὰ δύο οὐ
εἰς τὴν εἰ δίφθογγον κινῶνται ὡς νόος νοῦς, καὶ τὸ οἷ
ὁμοίως, ὡς τὸ ἐμόν τοῦμόν. πρόσκειται δὲ τῷ κανόνι
„μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν” διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ
τὰ ὅμοια. ἐτετύφειν: εἴρηται. 25

Δυϊκά. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτε-
τύφεισαν: τὰ εἰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ῆ
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς σάν ποιεῖ τὸ
τρίτον, ἔγνω ἔγνωμεν ἔγνωσαν, δαρείην-δαρείημεν δα- 30
ρείησαν.

Μέσος ὑπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύπειν: ὥσπερ ὁ ἐνεργητικὸς παρα-
καίμενος τὸν ὑπερσυντέλικον ἐποίησεν, οὕτω καὶ ὁ μέ-
σος παρακαίμενος τὸν μέσον ὑπερσυντέλικον ποιεῖ, λέ-
λογα ἐλελόγειν, τέτυπα ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτε- 5
τύπευ.

Δυνικά. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην.

Πληθυντικά. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπετε. ἐτε-
τύπεισαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

10

Ἐνικά. ἔτυψα: πᾶς μέλλων ἀμείβων τὸ τελευ-
ταῖον ὦ εἰς ᾧ καὶ τὴν ἀρχουσαν ἐκτείνων χρονικῶς ἢ
συλλαβικῶς ἀόριστος γίνεται, κόψω ἔκοψα, ἀγοράσω
ἡγόρασα. εἰ μέντοι περισπῶτο ὁ μέλλων, καὶ τὴν πα-
ραλήγουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ ἀόριστος, κερῶ ἔκειρα, τέλω 15
ἔτειλα. ἔτυψας. ἔτυψε.

Δυνικά. ἐτύψατον. ἐτύψατην.

Πληθ. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν.

Ἀόριστος δευτέρος.

Ἐνικά. ἔτυπον: ὁ δευτέρος ἀόριστος μόνη φωνῇ διε- 20
νήνοχε τοῦ πρώτου, σημαινομένῳ δὲ ὁ αὐτός ἐστιν, ὥσπερ
καὶ ἐπὶ ὀνομάτων· ὁ γὰρ πρῶτος καὶ δευτέρος τύπος
τῶν ὑπερθετικῶν φωνῇ μόνον, οὐ σημασίᾳ διενηνόχασι·
τὸ γὰρ ταχύτατος ἢ τάχις οὐδὲν διαφέρουσιν, ὅσον
γε περὶ τὸ σημαινόμενον. πᾶς τοίνυν δευτέρος ἀόριστος 25
ἀπὸ τῶν εἰς ὦ βαρυτόνων κεκλιμένος συνάρεται μὲν
τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ, εἰς ὄν δὲ λήγει, καὶ πρὸ τῆς ὄν
ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακαίμενου, τέτυπα
ἔτυπον. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων τῷ πρώτῳ
ἰσοσυλλαβεῖ, ἔνυξα ἔνυγον, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ 30
αὐτοῦ ἐνδεί, ἐμύκησα ἔμυκον. ἔτι δὲ ἀπὸ μὲν βαρυτό-
νων θεμάτων αἰὲν βραχεία παραλήγεται, πείθω ἔπιθον,
δήκω ἔδακον, τρώγω ἔτραγον. καὶν που τύχη τὸ ἔ σὺν

ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει, πλέκω ἔπλακον, τρέπω
ἔτραπον. ἀπὸ δὲ περισπωμένων διαφορεῖται ἡ παραλή-
γουσα, πῇ μὲν συζελλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῇ δὲ ἡ αὐτὴ
μένουσα, χραισιμῶ ἔχραισμον, ὀλισθῶ ὥλισθον. ἔτυ-
πες. ἔτυπε.

5

Αὐτιά. ἐτύπετον. ἐτυπέτην.

Πληθ. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον.

Μέλλων πρῶτος.

Ἑνικά. τύψω: πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς εἰς ω λή-
γει καὶ συνάρχεται τῷ ἐνεσῶτι, πλὴν τοῦ τρέφω θρέψω 10
καὶ τρέχω θρέξω καὶ ἔχω ἔξω. καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων
ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων
μιᾷ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. παραλήγεται δὲ ἡ μὲν
πρωτὴ τῶν βαρυτόνων τῷ ψ , λείβω λείψω, ἡ δὲ δευ-
τέρα τῷ ξ , λέγω λέξω, ἡ τρίτη τῷ σ , πείθω πείσω, ἡ 15
τετάρτη τῷ σ ἢ ξ , ὀρύξω, φράσω· διαφορεῖται γάρ· ἡ
πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συζολῆς τῆς παρα-
ληγούσης καὶ περισπωμένου τόνου, σπαίρω σπερῶ, ψάλλ-
ω ψαλῶ· ἡ ἕκτη τὸ σ , ἱππεύσω. οἱ δὲ ἀπὸ περισπω-
μένων αἰ μὲν εἰς ω λήγουσι, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν 20
πρώτη τῷ η ἢ τῷ ϵ , νοήσω, τελέσω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ
 η ἢ τῷ α , βοήσω, εἰάσω, ἡ τρίτη τῷ ω ἢ τῷ $\omicron$, γυψώσω,
ἀρόσω. τύψεις. τύψει.

Αὐτιά. τύψετον. τύψετον.

Πληθ. τύπομεν. τύπετε. τύψουσι.

25

Μέλλων δεύτερος.

Ἑνικά. τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν $\omicron\bar{\nu}$ εἰς ω
μεταβαλὼν, καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβα-
λὼν, δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπώμενον καὶ
τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς $\epsilon\bar{\iota}$ διαφθόγγου. 30
τυπεῖς. τυπεῖ.

Αὐτιά. τυπεῖτον. τυπεῖτον.

Πληθ. τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυποῦσιν.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικά παθητικά

χρόνου ἐνεσῶτος.

Ἐνικά. τύπτομαι: πᾶς ἐνεσῶς ὁριστικός εἰς ω 5
 λήγων ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς θ καὶ προσθέσει τῆς μ αι πα-
 θητικός γίνεται, λέγω λέγομαι. πάλιν τὰ περισπώμενα
 ἀπὸ τῶν ἐντελεξέων συναιρούμενα διαφόρως ποιεῖ τὴν
 παραλήγουσαν, ποιέω ποίεομαι ποιοῦμαι, βοάω βοάο-
 μαι βοῶμαι, χρυσῶ χρυσόομαι χρυσοῦμαι. τύπτῃ: 10
 πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τοῦ τρίτου
 προσώπου τὸ τ ἦτοι τρέπον εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον,
 ὡς τὸ πεποίημαι πεποίησαι πεποιήται, ἢ ὑποξέλλον τὸ
 τ τοῦ τρίτου καὶ κράσιν ποιοῦμενον τῶν φωνηέντων,
 ὡς τὸ τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται. καὶ ὅσα μὲν εἶχον 15
 τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ἐκεῖνα τροπῇ
 τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὅσα δὲ μὴ εἰς σ ὀξύ-
 τονον, ἐκεῖνα ἐνδεία τοῦ τ καὶ κράσει. ὁ δὲ λόγος διή-
 κει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μ ι. ποιοῦνται τοίνυν τὴν μὲν τρο-
 πὴν ἐν μὲν τοῖς εἰς ω παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλι- 20
 κοί, τὴν δὲ ἐνδειαν καὶ κράσιν ἐνεσῶτες καὶ παρατατι-
 κοί, ἀορίζοι μέσοι καὶ μέλλοντες ἅπαντες. ἐν δὲ τοῖς εἰς
 μ ι πάντες τῇ τροπῇ γίνονται, πλὴν τῶν μελλόντων καὶ
 τοῦ πρώτου μέσου ἀορίζον. ἔστι γὰρ ἔξησα καὶ ζήσας
 ἢ μετοχὴ βαρυτόνως. ἦν οὖν τύπτεται, καὶ ὑποζολῇ τοῦ 25
 τ τύπτει, καὶ κράσει τοῦ ϵ καὶ α εἰς η , ὡς βέλεα
 βέλη, τύπτῃ, καὶ μένει τὸ τ μὴ ἐκφωνούμενον διὰ τὸ
 μέγεθος τοῦ η . τύπτεται: τὰ εἰς μ αι ἔχοντα τὸ μ
 κλιτικόν τροπῇ τῆς μ αι εἰς τ αι τὸ τρίτον ποιεῖ, τρέ-
 ποντα τὴν παραλήγουσαν ἔνθα μὴ ἔσιν ἢ ἐνεργητικὴ 30
 μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος.

Δυνικά. τυπτόμεθον: ἐκ τοῦ πρώτου τῶν πλη-
 θυντικῶν τροπῇ τῆς θ αι εἰς θ ον. τύπτεσθον: ἐκ

τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς $\overline{\theta\epsilon}$ εἰς $\overline{\theta\omicron\nu}$.
τύπτεσθον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ.

Πληθ. τυπτόμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἔχον
τὸ $\overline{\mu}$ κλιτικὸν μετὰ μακροῦς τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς
μέθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγομαι λεγόμεθα, ἐλεγό- 5
μην ἐλεγόμεθα, ἐλέγμαι λελέγμεθα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοί-
ων. πρόσκειται „μετὰ μακροῦς,” ἐπεὶ τὰ εἰς $\overline{\mu\iota}$ πάντα
ὀριστικά τε καὶ ἐντικά κλιτικὸν μὲν ἔχουσι τὸ $\overline{\mu}$, οὐ
ποιοῦσι δὲ εἰς $\overline{\mu\epsilon\theta\alpha}$ τὸ πληθυντικόν. τύπτεσθε:
πᾶν τρίτον ἔχον τὸ $\overline{\tau}$ κλιτικὸν τροπῇ τῆς τελευταίας 10
συλλαβῆς εἰς $\overline{\theta\epsilon}$ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ.
ἀλλ' εἰ μὲν καθαριεῦδι τὸ $\overline{\tau}$, καὶ $\overline{\sigma}$ προσλαμβάνει τὸ
πληθυντικόν, λέγεται λέγεσθε, ἐλέγετο ἐλέγεσθε, εἰ δὲ
συμφώνῳ παραλήγοιτο, τοῦτο τηρεῖται πλὴν εἰ μὴ πον
ψιλὸν ὃν διὰ ἄσυνταξίαν εἰς δασὺ τραπεῖη, οἷον κέ- 15
καρται κέκαρθε, τέτιλται τέτιλθε, νένυκται δὲ νένυχθε
καὶ τέτυπται τέτυπθε. τύπτονται: πᾶν τρίτον ἐνι-
κόν, ἔχον τὸ $\overline{\tau}$ κλιτικόν, πρὸ τοῦ $\overline{\tau}$ δεχόμενον τὸ $\overline{\nu}$ καὶ
τὴν παραλήγουσαν φυλάσσον τοῦ πρώτου προσώπου
τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον λέ- 20
γονται ὅτι λέγομαι, ἴσεται δὲ ἴσανται καὶ ἐδίδοτε
ἐδίδοντο.

Παρατατικός.

Ἐνικά. ἐτυπτόμην: πᾶς ἐνεσῶς παθητικὸς τρέ-
πων τὴν $\overline{\mu\alpha\iota}$ εἰς $\overline{\mu\eta\nu}$, καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνων χρονί- 25
κῶς ἢ συλλαβικῶς, τὸν παρατατικὸν ποιεῖ, λέγομαι ἐλεγό-
μην, αἰδοῦμαι ἠδούμην. ἐτύπτου: καὶ τῆτο ἀπὸ τῆς τρί-
του ἐγένετο τοῦ ἐτύπτετο ἐνδεία τοῦ $\overline{\tau}$ καὶ κράσει τοῦ
 $\overline{\epsilon\omicron}$ εἰς οὐ δίφθογγον, ἐτύπτετο ἐτύπτου. ἐτύπτετο:
πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς $\overline{\mu\eta\nu}$ λῆγον τροπῇ τῆς $\overline{\mu\eta\nu\zeta\omicron}$
εἰς τὸ τρίτον ποιεῖ. τὴν δὲ παραλήγουσαν τρέπει,
ὅταν μὴ ἔχη τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς $\overline{\sigma}$ ἁψύ-
τονον.

Ανικά. ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυ-
πτέσθην.

Πληθ. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε. ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Ἐνικά. τέτυμμαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ 5
τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται τροπῇ τοῦ τέλους εἰς μαι, πε-
ποίηκα πεποίημαι. καὶ οἱ μὲν εἰς φα ἐνεργητικοὶ καὶ
ἄλλο μ̄ προσλαμβάνουσι, νένυφα νένυμαι, τέτυφα τέ-
τυμμαι· οἱ δὲ εἰς χα τὸ γ, λέλεχα λέλεγμαι, νένυχα
νένυμαι· οἱ δὲ εἰς κα εἰ μὲν εἶεν ἀπὸ περισπωμένων, 10
πρὸς τὴν παραλήγουσαν κανονίζεται (βραχείας γὰρ οὐ-
σης τῆς παραληγοῦσης προσλαμβάνει ὁ παθητικὸς τὸ
σ, τετέλεκα τετέλεσμαι, γεγέλακα γεγέλισμαι, μακροῦς
δὲ οὐ προστίθεται τὸ σ, πεποίηκα πεποίημαι, νενόηκα
νενόημαι)· ὅτε μὲν τοί εἰσιν ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων, 15
ὁ εἰς κα παρακείμενος τὸ σ προσλαμβάνει ἐν τοῖς πα-
θητικοῖς πλὴν τῆς πέμπτης συζυγίας καὶ ὀλίγων τῆς
ἑκτης, νένυχα νένυμαι, πέπεικα πέπεισμαι, πέφρακα
πέφρασμαι· τέτιλκα δὲ τέτιλμαι καὶ ἵππευκα ἵππευ-
μαι. μηδεὶς δὲ οἶσθω ἀπὸ τοῦ ἑρῶαγκα ἑρῶαμμαι, 20
μεμρίαγκα μεμρίαμμαι τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἴτε-
ρον μ̄ προσειληγμένοι· τὸ γὰρ μ̄ τοῦτο οὐκ ἔστι κλιτικὸν
ἀλλὰ θεματικόν, πρὸς τὰς συντάξεις τῶν συμφώνων
τροπόμενον ὅτε μὲν εἰς γ, ὡς ἐν τῷ ἑρῶαγκα, ὅτε δὲ εἰς
μ, ὡς ἐν τῷ ἑρῶαμμαι. ὁ μέντοι κέκλεικα, ὀφείλων ἐν 25
τῷ κέκλεισμαι προσλαμβάνειν τὸ σ, κέκλειμαι λέγεται
παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσιν. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλήλακα ἐλή-
λαμαι, οὐκ ἐλήλασμαι. τέτυψαι: εἵπομεν ποῖα τῶν
ἐχόντων τὸ μ̄ κλιτικὸν τροπῇ τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύ-
τερον, καὶ ποῖα ἐνδεία τοῦ τ καὶ κράσει. τοῦ τοίνυν 30
τέτυπται τρέποντος τὸ τ εἰς σ γίνεται πσ, ἃ συγκι-
νώμενα εἰς ψ (τὸ γὰρ ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ) ποιεῖ τὸ τέ-
τυψαι, ὡς καὶ τὸ νένυται νένυξαι. τέτυπται: ἔδει
μὲν

μὲν τροπομένου τοῦ $\overline{\mu\alpha\iota}$ εἰς $\overline{\tau\alpha\iota}$ ἀπὸ τοῦ τέτυμαι εἶ-
ναι τὸ τρίτον τέτυται· ἀλλ' ἐπεὶ ψιλὰ ψιλῶν ἡγρεῖται
καὶ δασέα δασέων, εἰς τὸ ἀντίστοιχον τοῦ $\overline{\tau}$ μεταβέβλη-
ται τὸ $\overline{\mu}$.

Δυϊκά. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. 5

Πληθ. τετύμμεθα. τέτυφθε· εἵπομεν ὡς ἀπὸ
τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πλη-
θυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς $\overline{\theta\epsilon}$ · εἰ δὲ ψιλῶ πα-
ραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν.
τετυμμένοι εἰσὶ· πᾶν τρίτον ἐνικόν, ἔχον πρὸ 10
τοῦ $\overline{\tau}$ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δέξασθαι
πρὸ τοῦ $\overline{\tau}$ τὸ $\overline{\nu}$ οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ
διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσὶ ξήματος ἀναπληροῖ ἢ
χοῆσις. καὶ Ἰακῶς τετύφεται· πᾶν τρίτον ἐνικόν,
ἔχον πρὸ τοῦ $\overline{\tau}$ ψιλόν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ 15
προσθήκῃ τοῦ $\overline{\alpha}$ ποιοῦσιν Ἰωνεὺς τρίτον πληθυντικόν
νένιπται νενίφεται, λέλενται λελέχεται. εἰ μέντοι
τὸ κοινὸν διὰ τοῦ $\overline{\sigma\tau}$ ἀπὸ βαρυτόνων, τότε τὸ Ἰα
ἔχει πρὸ τοῦ $\overline{\alpha\tau\alpha\iota}$ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ
μέσου παρακειμένου, πέφρασαι πεφροῖδατα πέ- 20
φραδα. οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύ- $\overline{\sigma\tau}$ πα-
ραληγόμενοι ταύτην συζέλλουσι πρὸ τοῦ $\overline{\sigma\tau}$ εἰς τὴν
ὀφειλομένην συλλαβὴν, πεποιήται πεποιήται.

Ἐπερσυντέλικος.

Ἐνικά. ἐτετύμμη· πᾶς παθητικὸς παρακείμε- 25
νος τροπῇ τῆς $\overline{\mu\alpha\iota}$ εἰς $\overline{\mu\eta\eta}$ ὑπερσυνταξίᾳ γίνεται,
προσλαμβάνων κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ $\overline{\epsilon}$, εἰς $\overline{\mu\eta\eta}$ σύμφωνον
ἀρχοῖτο· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος, οὐ δεῖ προσθήκης, λέ-
λεγμαί ἐλελέγμην, ἔφθαρμαι ἐφθάρμην. τέτυψο.
ἐτέτυπτο. 30

Δυϊκά. ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. τετύ-
φθην.

Πληθ. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετι- $\overline{\sigma\tau}$

νοι ἦσαν: εἰδέναι δεῖ ὡς ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τε-
 τυμμένοι εἰσὶ φαιμεν, ἐν δὲ τῷ ὑπερσυντελίῳ τετυμ-
 μένοι ἦσαν· κοινὴ μὲν γὰρ ἀμφοῖν τοῖν χρόνοις ἡ μετοχή,
 ἀλλ' οὐ τὸ ῥῆμα· παρακειμένῳ δὲ οἰκείος ὁ εἰσὶν ἐνε-
 σῶς καὶ ὑπερσυντελίῳ ὁ ἦσαν παρωχημένος. καὶ Ἰα- 5
 κῶς τετύφατο: πρόδηλος ἡ τεχνολογία, ὁμοία οὖσα
 τῇ τοῦ παρακειμένου.

Παθητικὸς ἀόριστος πρῶτος.

Ἐνικά. ἐτύφθην: τέσσαρας ἀόριστους εὐρίσκομεν
 ἐν τοῖς παθητικοῖς, δύο παθητικούς, πρῶτον καὶ δεύ- 10
 τερον, καὶ δύο μέσους, ὁμοίως πρῶτον καὶ δεύτερον.
 γίνεται οὖν ὁ μὲν πρῶτος παθητικὸς οὕτως. πᾶς πα-
 ρακείμενος παθητικὸς τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς θην
 καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον ἀποβαλὼν τὸν παθητι-
 κὸν πρῶτον ἀόριστον ποιεῖ, τετέλεσμαι ἐτελέσθην, κέ- 15
 καρμαι ἐκάρθην, πεποίημαι ἐποιήθην. εἰ μέντοι εὗροι
 τοῦ μ τὸ γ ἢ τὸ μ, εἰς ἐκεῖνα αὐτὰ τρέπει τὰ
 ἐξ ὧν καὶ μεταβέβληνται, οἷον λέλεχα λέλεγ-
 μοι ἐλθην, τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην. ἐτύφθης.
 ἐτύφθης.

Δευτέρου. ἐτύφθητον. ἐτυφθήτην.

Πληθύνει. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε. ἐτύφθη-
 σαν: τὰς μὲν πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς ν φύσει
 μακροτέρων κεκλιμένα εἰς αν ποιεῖ τὸ τρίτον.

Παθητικὸς ἀόριστος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐτύπην: πᾶς δευτέρου ἀόριστος ἐνεργητι-
 κὸς εἰς ον ἤρων τροπῇ τοῦ ο εἰς η παθητικὸς δεύτε-
 ρος ἀόριστος γίνεται, ἐτυπον ἐτύπην, ἐνυγον ἐνύγην.
 ἐτύπη. ἐτύπη.

Δευτέρου. ἐτύπητον. ἐτυπήτην.

Πληθύνει. ἐτύπημεν. ἐτύπητε. ἐτύπησαν.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἰακ. ἐτυψάμην: οἱ μέσοι ἀόριστοι ἀπὸ τῶν

ἐνεργητικῶν γίνονται προσόδῳ τῆς ἡμῶν, ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ὁ δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἔπεισα ἐπεισάμην, ἐπιθον ἐπιθόμην. ἐτύψω. ἐτύψατο.

Δυνά. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον. ἐτυψά-
σθην. 5

Πληθ. ἐτυψάμεθα. ἐτύψασθε. ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος δευτέρου.

Ἐνικά. ἐτυπόμην. ἐτύπου, ἐτύπετο.

Δυνά. ἐτυπόμεθον. ἐτύπεσθον. ἐτυπέ-
σθην. 10

Πληθ. ἐτυπόμεθα. ἐτύπεσθε. ἐτύποντο.

Παθητικὸς μέλλον πρῶτος.

Ἐνικά. τυφθήσομαι: ὁμοίως τοῖς ἀορίστοις καὶ τοὺς μέλλοντας τέσσαρας ἔστιν εὐρεῖν ἐν τοῖς παθητι-
κοῖς, δύο παθητικοὺς καὶ δύο μέσους. γίνονται οὖν οἱ 15
μὲν παθητικοὶ μέλλοντες ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἀορίστων,
οἱ δὲ μέσοι ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν μελλόντων. πᾶς πα-
θητικὸς ἀόριστος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόσωπον προς-
λαβὼν τὸ σομαι, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν
ἀποβαλὼν, μέλλοντα παθητικὸν ποιεῖ, ἐτύφθη τυφθή- 20
σομαι, ἡγοράσθη ἀγορασθήσομαι, εἰκάσθη εἰκασθήσο-
μαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται.

Δυνά. τυφθήσόμεθον. τυφθήσεσθον. τυ-
φθήσεσθον.

Πληθ. τυφθήσόμεθα. τυφθήσεσθε. τυ- 25
φθήσονται.

Παθητικὸς μέλλον δευτέρου.

Ἐνικά. τυπήσομαι: εἶπομεν ὥς ἀπὸ τοῦ πα-
θητικοῦ δευτέρου ἀορίστου τρίτου προσώπου γίνεται,
ἐνύγη νυγήσομαι, ἐπράθη πραθήσομαι, ἐτύπη τυπήσο- 30
μαι τυπήσῃ. τυπήσεται.

Δυνά. τυπήσόμεθον. τυπήσεσθον. τυπή-
σεσθον.

Πληθ. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε. τυπή-
σονται.

Μέσος μέλλον πρώτος.

Ἐνικά. τύψομαι: πᾶς μέλλον ἐνεργητικὸς προσ-
λαβὼν τὴν μαι καὶ τρέπων τὸ ῶ, εἰ μὲν βαρύνοιτο, 5
εἰς ο, εἰ δὲ περισπῶτο, εἰς τὴν ε διαθογγόν, μέσος
μέλλον γίνεται, νύξω νύξομαι - νυγῶ νυγοῦμαι. τύψη.
τύπεται.

Δυνικά. τυψόμεθον. τύψεσθον. τύψεσθον.

Πληθ. τυψόμεθα. τύψεσθε. τύπονται. 10

Μέσος μέλλον δεύτερος.

Ἐνικά. τυπούμαι: εἵπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ δευτέρου
ἐνεργητικοῦ μέλλοντος γίνεται τροπῇ τοῦ ῶ εἰς τὴν ε
διαθογγόν καὶ προσθήκῃ τῆς μαι. κλίσειν δὲ ἔχει ὁμοίαν
τοῖς παθητικοῖς ἐνεσῶσι τοῦ ποιοῦμαι καὶ τῶν ὁμοίων 15
τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. τυπή. τυπεῖται.

Δυνικά. τυπούμεθον. τυπεῖσθον. τυπεῖ-
σθον.

Πληθ. τυπούμεθα. τυπεῖσθε. τυποῦνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀετικοῦ. 20

Ἐνικά. τετύψομαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος
κατὰ τὸ δεύτερον ἑαυτοῦ πρόσωπον πρὸ τῆς αι διαθόγ-
γου δεχόμενος τὸ ομ μετ' ὀλίγον μέλλοντα ποιῶ, τέτυμαι
τέτυμαι τετύψομαι, νένυγμαι νένυξαι νενύξομαι, πε-
ποίημαι πεποίησαι πεποιήσομαι. τετύψη. τετύπεται. 25

Δυνικά. τετυψόμεθον. τετύψεσθον. τετύ-
ψεσθον.

Πληθ. τετυψόμεθα. τετύψεσθε. τετύ-
πονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Ἐδόκει τισὶ τὰ ἀπαρέμματα μὴδὲ ῥήματα εἶναι
διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπά τε καὶ ἀριθμούς. φαινὲν οὖν
ὥς πᾶν μέρος λόγου φύσει μὲν ἐν ἑξιν ἀπλοῦν, θέσει

δὲ ποικίλον. αὐτίκα γοῦν καὶ πάσῃ λέξει συναπτόμενον ἄρθρον κατὰ τὸν τῆς φωνῆς λόγον ἐνικῶς λέγεται, τὸ Ἀρίσταρχοι προπαροξύνεται, τὸ τύπτω παροξύνεται. τὸ τοίνυν ἀπαρέμφρατον αὐτοῦ τοῦ φύσει ῥήματός ἐστιν ὄνομα· διὸ καὶ ὁμόφωνόν ἐστι καὶ πολλὰκις ἄρθρον ἔχει ὁ συναρτώμενος, οἷον τὸ ἀναγινώσκειν ὠφέλιμόν ἐστιν.

Ἀπαρέμφρατα ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεσῶτος καὶ παρατατικῶ.

τύπτειν: πᾶς ἐνεσῶς ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ $\bar{\nu}$ προσλαβὼν ἀπαρέμφρα- 10
τον ποιεῖ, λέγει λέγειν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων ὁ παρα-
τατικὸς προσόδῳ τοῦ $\bar{\nu}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
ἐποίει ποιεῖν, ἐβόα βοᾶν, ἐχρύσου χρυσοῦν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῶ.

τετυφέναι: πᾶς παρακειμένος κατὰ τὸ τρίτον 15
πρόσωπον προσλαβὼν τὴν $\bar{\nu}$ ἀπαρέμφρατον ποιεῖ, τέ-
τυψε τετυφέναι, πεποίηκε πεποιημέναι.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικῶ.

τετυπέναι: ὁμοίως καὶ αὐτὸς γίνεται, τέτυπε
τετυπέναι, νένυγε νενυγέναι. 20

Ἀορίστου πρώτου.

τύψαι: ὁ εἰς $\bar{\alpha}$ λήγων ἀορίστος προσθέσει τοῦ $\bar{\epsilon}$
καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἀπαρέμφρατον ποιεῖ, ἔπεισα
πεῖσαι. οὐ συνεξεύχθη δὲ τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ μηδὲ ἡ
μετοχή. ὦν γὰρ αἱ μετοχαὶ συνεπίπτουσι, τούτων καὶ 25
τὰ ἀπαρέμφρατα. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οἷν δευτέρου
ἀορίστου καὶ μέλλοντος αἱ μετοχαὶ μὲν συνέπεσον, τὰ
δὲ ἀπαρέμφρατα οὐ, ἴσω ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐτῶν φωνῇ
μὲν συνέπεσον, τότε δὲ διεσάλησαν· ἀορίστου γὰρ δευ-
τέρου τυπῶν ὀξυτόνως, μέλλοντος δὲ τυπῶν περισπω- 30
μένως. τὸ μέντοι ἀπαρέμφρατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου,
ὡν δυνάμενον ὀξυνθῆναι καὶ οὐκ ἐστὶ ῥῆμα ὀξυνάμε-

νον, ἐξ ἀνάγκης περιεσπάσθη, καὶ οὕτω συνέπεσε τῷ
τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Μέλλοντος πρώτου.

τύπειν: πᾶς μέλλον κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον
τὸ ὃ προσλαβὼν ἀπαρέμφατον ποιεῖ, λέξω λέξεις λέξει 5
λέξειν.

Ἀορίσου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

τυπεῖν: ὁ δεύτερος μέλλον κατὰ τὸ τρίτον πρό-
σωπον προσλαβὼν τὸ ὃ τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ τοῦ ἀορί-
σου καὶ μέλλοντος, νυγῶ νυγεῖς νυγεῖ νυγεῖν. 10

Ἀπαρέμφανα παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

τύπτεσθαι: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον ἐν
τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς θαι καὶ τὴν κατ' ἀρχὰς κλιτικὴν ἔκτασιν συστεῖλαν, 15
ἀπαρέμφατον ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν καθαριένοι τὸ τ, καὶ σ
προσλαμβάνει, εἰ δὲ συμφώνῳ παραλήγοιτο, τηρεῖται
τὸ συμφωνον· εἰ δὲ ψιλῶ, εἰς δασὺ τρέπεται. τοῦτο δὲ
δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ παρακαίμενος τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν
ἑαυτοῦ ἔκτασιν οὐδαμοῦ ἀποβάλλει. γίνονται οὖν οἱ 20
χρόνοι οὕτως. ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ τύπτεται τύ-
πτεσθαι, παρακαίμενου καὶ ὑπερσυντελικου τέτυπται
τετύφθαι, ἀορίσου πρώτου ἐτύφθη τυφθῆναι, ἀορίσου
δευτέρου ἐτύπη τυπῆναι, μέσου ἀορίσου πρώτου ἐτύ-
ψατο τύψασθαι, μέσου ἀορίσου δευτέρου ἐτύπετο τυ- 25
πέσθαι, μέλλοντος πρώτου τυφθήσεται τυφθήσεσθαι,
μέλλοντος δευτέρου τυπήσεται τυπήσεσθαι, μέσου μέλ-
λοντος πρώτου τύψεται τύψεσθαι, μέσου μέλλοντος
δευτέρου τυπεῖται τυπεῖσθαι, μετ' ὀλίγον μέλλοντος
τοῦ καὶ Ἀττικοῦ τετύψεται τετύψεσθαι. ἀορίσοι δὲ πα- 30
θητικοὶ πρῶτος καὶ δεύτερος, ἐπεὶ μὴ ἔχουσιν ἐν τῷ
τρίτῳ προσώπῳ κλιτικὸν τὸ τ, ἐτέρως γίνονται· κατὰ
γὰρ τὸ τρίτον πρόσωπον αὐτῶν προσλαμβάνοντες τὴν

ναι καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες
τὸ ἀπαρέμματα ποιοῦσιν, ἐτύφθη τυφύηναι, ἐτύπη
τυπῆναι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Καθόλου παντὸς προστακτικῶ τὸ πρῶτον πρόσωπον 5
ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐστι πρό-
σωπον τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἡ δὲ πρόσταξις
πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον ἀπότασις· πῶς οὖν δυνατόν
ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαινέσθαι τινα
καὶ πρὸς ἕτερον ποιῆσθαι τὸν λόγον; 10

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικῶ.

Ἑνικά. τύπτε: πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀπο-
βάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἐτύπτε τύπτε, ἐποίει ποίει, 15
ἐβόα βόα, ἐχρύσου χρύσου. τυπτέτω: πᾶν δεύτερον
προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆν λῆρον, πλὴν τῶν
εἰς θι, προσθέσει τοῦ τῶ τρίτον γίνεται, λέγε λέγέτω,
ποίει ποιείτω.

Δυϊκά. τύπτετον. τυπτέτων: τὸ μὲν δευτέ- 20
ρον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν
τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου
δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ
ο εἰς ω τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιείτον ποιείτων.

Πληθυντικά. τύπτετε. τυπτέτωσαν: ἄμφω 25
τὰ πληθυντικά ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν γίνεται·
τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἐνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ω εἰς ε δεύ-
τερον πληθυντικὸν γίνεται, λέγέτω λέγετε, τετύγετω
τετύγετε, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυ-
πτέτω τυπτέτωσαν, βράτω βράτωσαν. 30

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἑνικά. τέτυφε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὀριζι-
κοῦ παρακειμένου δεύτερόν ἐστι προστακτικόν, τέτυγεν

ἐκεῖνος - τέτυφε σύ, πεποίηκεν ἐκεῖνος - πεποίηκε σύ.
τετυφέτω.

Ανὴρά. τετύφετον. τετυφέτων.

Πληθ. τετύφετε. τετυφέτωσαν.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

5

Ἑνικά. τέτυπε. τετυπέτω.

Ανὴρά. τετύπετον. τετυπέτων.

Πληθ. τετύπετε. τετυπέτωσαν.

ἡ αὐτὴ τεχνολογία τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου καὶ
ὑπερσυντελείου καὶ τοῦ μέσου.

10

Ἀορίσου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τύψον: ἔδει μὲν καὶ τὸν ἀόριστον ἐκ τοῦ
ἰδίου ὀριστικοῦ τρίτου προσώπου γίνεσθαι, ἔτυψεν ἐκεῖ-
νος - τύψε σύ, ἀλλ' ἐκρατήθη Συρακουσίων ἔθος· ἐκεῖ-
νοι γὰρ τὰ εἰς ἔ προστακτικὰ εἰς ὃν μεταποιοῦσι, τὸ λάβε 15
λάβον λέγοντες καὶ τὸ ἀνέλε ἀγγελον. οὕτω καὶ τὸ τύψε
τύψον. τυψάτω: ἔδει μὲν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν
εἰς ἔ προστακτικῶν διὰ τοῦ ἐτώ εἶναι τὸ τρίτον, ἀλλ'
ἐπεὶ πανταχοῦ ὁ ἀόριστος φιλεῖ τὸ α̅ (τὸ γὰρ ὀριστικὸν
ἔτυψα, καὶ τύψας ἢ μετοχή, τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι, 20
τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι), τούτου χάριν οὐδὲ τὸ προστακτι-
κὸν ἐχωρίσθη τοῦ α̅.

Ανὴρά. τύψατον. τυψάτων.

Πληθ. τύψατε. τυψάτωσαν.

Ἀορίσου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

25

Ἑνικά. τύπε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου
ἀορίσου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντος προς-
τακτικὸν γίνεται, ἔνυγον ἔνυγες ἔνυγε νύγε. τυπέτω.

Ανὴρά. τύπετον. τυπέτων.

Πληθ. τύπετε. τυπέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ
χρόνου ἰσχυρῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν συστεῖλαν προστακτικὸν γίνεται, ἐποίου ποιοῦ, 5 ἐβῶ βῶ, ἐχρῶσου χρυσοῦ. τυπτέσθω: τὰ εἰς τῷ τρίτῳ ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τῷ εἰς θῶ παθητικὰ γίνεται, νοεῖτω νοεῖσθω, λεγέτω λεγέσθω. ἐνὶ δὲ λόγῳ πᾶν δεύτερον πρόσωπον πληθυντικὸν ὀριστικὸν τῶν παθητικῶν ἢ μέσων τροπῇ τοῦ εἰς ῶ προστακτικὸν γί- 10 νεται τρίτον, τυπτέσθε τυπτέσθω, τέτυφθε τετύφθω, ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύπητε τυπήτω, ἐτύψασθε τυψάσθω, ἐτύπεσθε τυπέσθω.

Αὐτικά. τύπτεσθον. τυπτέσθων: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. 15

Πληθ. τύπτεσθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ῶ εἰς εἰ. τυπτέσθωσαν: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν προσθέσει τοῦ σαν.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντέλικον.

Ἐνικά. τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ὑπερσυντέλικου συστολῇ τῆς ἀρχούσης προστακτικὸν γίνεται, ἐλελέγμην ἐλέλεξο ἐλέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τετυφέτω τετυφέσθω καὶ ἐν συγκοπῇ τετύφθω εἶναι, δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γεγονέναι.

Αὐτικά. τέτυφθον. τετύφθων. 25

Πληθ. τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύφθητι: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν, διδοὺς δίδοθι, ἰσάς ἴσαθι. οὕτως οὖν τυφθεῖς τύφθηθι 30 ἔδειο εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακῶφωνον τῆς ἐπαλληλίας τῶν δασέων τύφθητί φαμεν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω:

τὰ εἰς $\overline{\theta\iota}$ προστακτικὰ τροπῇ τοῦ $\theta\iota$ εἰς $\overline{\tau\omega}$ τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδοθι· διδότη, ἰσάθι· ἰσάτω.

Δυνικά. τύφθητον. τυφθήτων.

Πληθ. τύφθητε. τυφθήτωσαν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τύπηθι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ γέγονεν ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς· ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ μὴ παρηνόχλει τὰ δασέα, τὸ $\overline{\theta}$ προσῆλθεν ἐν τῷ τέλει. τυπήτω.

Δυνικά. τύπητον. τυπήτων.

Πληθ. τύπητε. τυπήτωσαν.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἀόριστος προσθέσει τοῦ ι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης μέσος προστακτικὸς γίνεται· διὸ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔλousα λουσαι, ἥσπασα ἄσπασαι. τυψάσθω.

Δυνικά. τύψασθον. τυψάσθων.

Πληθ. τύψασθε. τυψάσθωσαν.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυπόυ: ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν συστή-
20
λας τὸ ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμεν ἐλάβου λα-
βοῦ, ἐπραθόμεν ἐπράθου πραθοῦ· ταῦτα δὲ παραλό-
γως Ἀττικοὶ περισπῶσι. τυπέσθω.

Δυνικά. τύπεσθον. τυπέσθων.

Πληθ. τύπεσθε. τυπέσθωσαν.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικά ἐνεργητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τύποιμι: πᾶσα μετοχὴ ἐνεργητικὴ τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς $\overline{\mu\iota}$ καὶ πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ δεξα-
3
μένη τὸ ι , παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, τὸ ἐνεργητικὸν εὐκτικὸν

ποιεῖ, τύπτων τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότης
 τετύφοιμι. εἰ μέντοι εἴη εἰς σ ὁξύτονος ἢ μετοχή διὰ
 τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς $\mu\iota$ ἀλλ'
 εἰς $\eta\eta$ τρέπεται, δοθεῖς δοθέντος δοθείην, ξάς ξάντος
 ξαίην. τύπτοις: πᾶν ἔημα εἰς $\mu\iota$ λῆγον τροπῇ τῆς 5
 $\mu\iota$ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τί-
 θης. τύπτοι.

Δυϊκά. τύπτοιτον. τυπτοίτην: καθόλου τὰ
 δυϊκά τῶν εὐκτικῶν εἰς $\eta\eta$ ἔχουσι τὸ τρίτον· οὐχ ὁμο-
 φωνῇ γὰρ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ τρίτον τῶν 10
 πληθυντικῶν εἰς $\sigma\iota$ ἢ εἰς $\tau\alpha\iota$.

Πληθ. τύπτοιμεν: τὰ εἰς $\mu\iota$ εὐκτικὰ τροπῇ τῆς
 $\mu\iota$ εἰς $\mu\epsilon\eta$ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν.
 τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς $\mu\epsilon\eta$ εἰς
 $\tau\epsilon$. οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικὰ τὴν παραλήγουσαν τρέπει. 15
 τύπτοιεν: τὰ εἰς $\mu\epsilon\eta$ εὐκτικά, εἰ μὲν διφθόγγῳ πα-
 ραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιουσι, λέγοιμεν
 λέγοιεν, τύψαιμεν τύψαιεν· εἰ δὲ μονοφθόγγῳ, εἰς $\sigma\alpha\eta$,
 δαρείημεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν. ὥς δὲ γίνε-
 ται κατὰ συγχοπὴν δοῖμεν (Ὅμηρος.

20

δοῖμεν ὃ Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην),
 τότε καὶ τὸ τρίτον

ὑμῶν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετύφοιμι: ἢ μετοχή τετυφώς τετυφό- 25
 τος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι. εἰς σ μὲν γὰρ $\eta\eta$ ὁξύ-
 τονος ἢ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· διὸ οὐκ
 ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς $\eta\eta$. τετύφοις. τετύφοι.

Δυϊκά. τετύφοιτον. τετυφοίτην.

Πληθ. τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν: 30
 εἴρηται.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετύποιμι. τετύποις. τετύποι.

Ανικά. τετύποιτον. τετυποίτην.

Πληθ. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν.
 πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τετυπῶς μετοχῆς.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τύψαιμι. τύψαις. τύψαι.

5

Ανικά. τύψαιτον. τυψαίτην.

Πληθ. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν.
 πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψας μετοχῆς.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. τύποιμι. τύποις. τύποι.

10

Ανικά. τύποιτον. τυποίτην.

Πληθ. τύποιμεν. τύποιτε. τύποιεν.
 πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τύψοιμι. τύψοις. τύψοι.

15

Ανικά. τύψοιτον. τυψοίτην.

Πληθ. τύψοιμεν. τύψοιτε. τύψοιεν.
 πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψων μετοχῆς.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἐνικά. τυποίμι. τυποίς. τυποί.

20

Ανικά. τυποίτον. τυποίτην.

Πληθ. τυποίμεν. τυποίτε. τυποίεν.
 πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

Εὐκτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἑνεστώτος καὶ παρατατικού.

25

Ἐνικά. τυπτοίμην: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον
 ἐπὶ τέλους τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν
 καὶ τὸ $\bar{\iota}$ δεχόμενον πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλι-
 τικὴν ἑκτασιν συστεῖλαν, εὐκτικὸν γίνεται, τύπτομαι
 τυπτοίμην, τύψομαι τυψοίμην, τυφθήσομαι τυφθη-
 σοίμην, τυπήσομαι τυπησοίμην. τύπτοις: ὅσα τῶν
 εὐκτικῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἔχει κλιτικὸν τὸ $\bar{\tau}$, ἀπο-
 βολῇ αὐτοῦ τὸ δεύτερον ποιεῖ. τύπτοιο τύπτοιο, τύ-

ψαιτο τύψαι. τύπτοιτο: τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου
- γέγονε τροπῇ τοῦ μην εἰς το.

Δυϊκά. τυπτοίμεθον. τύπτοισθον. τυπτοί-
σθην.

Πληθ. τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον, ἔχον 5
τὸ μ κλιτικὸν μετὰ μακροῦς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα
τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. τύπτοισθε: εἴρηται ὡς πᾶν
τρίτον ἐνικὸν ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην
εἰς $\theta\epsilon$ δευτέρον πληθυντικὸν ποιεῖ. κἂν μὲν καθα-
ριεῖναι τὸ τ , καὶ σ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῶ παραλή- 10
γοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοιντο: εἴρηται ὡς
πᾶν τρίτον πρόσωπον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, πρὸ τοῦ τ δε-
χόμενον τὸ ν τρίτον πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυ-
λάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελείου. 15

Ενικά. τετυμμένος εἶην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει
τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακειμένος, τῷ κοινῷ κα-
νόμῳ τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κεκλήμην, δέδημαι δε-
δήμην. ὅτε δὲ ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ παραλήγεται,
τότε διὰ τὸ ἀσυστατεῖν τὸ εὐκτικὸν τε αὐτοῦ καὶ τὸ 20
ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆς ἀναπληροῖ. τετυμμένος
εἶης - εἶη.

Δυϊκά. τετυμμένῳ εἶητον - εἶήτην.

Πληθ. τετυμμένοι εἶημεν - εἶητε - εἶησαν.

Ἀορίστου πρώτου. 25

Ενικά. τυφθείην: εἵπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ ὀξύ-
τονος εἰς σ λήγουσα διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλινομένη, τὸ τέλος
τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς $\eta\eta$ καὶ τὸ τ πρὸ τοῦ $\eta\eta$ δε-
χομένη, τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. ἔστιν οὖν τυφθεῖς τυφθέν-
τος τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη. 30

Δυϊκά. τυφθείητον. τυφθειήτην.

Πληθ. τυφθείημεν. τυφθειήτε. τυφθείη-
σαν.

Ἀορίστον δευτέρου.

Ἑνικά. τυπείην. τυπείης. τυπείῃ.

Δυϊκά. τυπείητον. τυπείήτην.

Πληθ. τυπείημεν. τυπείητε. τυπείησαν.

πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς.

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. τυψαίμην: εἵπομεν ὡς ὅσα ἔχει τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἐσχάτην εἰς μὴν, προ τοῦ $\bar{\mu}$ δεχόμενα τὸ $\bar{\iota}$, συστέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὴν κλιτικὴν ἔκτασιν, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἣν οὖν ἐτυψάμην καὶ τὸ εὐκτι- 10
κὸν τυψαίμην. τύψαιο. τύψαιτο.

Δυϊκά. τυψαίμεθον. τύψαισθον. τυψαί-
σθην.

Πληθ. τυψαίμεθα. τύψαισθε. τύψαιντο.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. τυποίμην. τύποιο. τύποιτο.

Δυϊκά. τυποίμεθον. τύποισθον. τυποί-
σθην.

Πληθ. τυποίμεθα. τύποιθε. τύποιντο.

Εἴρηται ὡς ἐν κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες. 20

μέλλον πρῶτος τυφθήσομαι τυφθησοίμην.

μέλλον δεύτερος τυπήσομαι τυπησοίμην.

μέσος μέλλον πρῶτος τύψομαι τυψοίμην.

μέσος μέλλον δεύτερος τυπῶμαι τυποίμην.

μετ' ὀλίγον μέλλον τετύψομαι τετυψοίμην. 25

πρόδηλος ἀπάντων ἡ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Αἱ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικὴν ἔχουσαι σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὀνομάζονται, οἷον ἡ ὀριστικὴ ἐκ τοῦ μόνως ὀρίζειν, ἡ προστακτικὴ ἀπὸ τοῦ προστασσειν, καὶ 30
ἐξῆς ὁμοίως· ἡ μέντοι ὑποτακτικὴ ποικίλας ἔχει τὰς σημασίας. δηλοῖ γὰρ δισταγμὸν, ὡς ἐν τῷ ἐὰν ὑγιάνω ἀναγνώσομαι· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμὸν, ὡς ἐν τῷ

δός μοι τὸ βιβλίον ἵνα ἀναγνώ· ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰτίαν,
ὥς ἐν τῷ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης. διαφόρους οὖν ἔχουσα
σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μιᾶς ὀνομασθῆναι.
ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ αἰὲς ὑπο-
τάσσεται ἐνὶ τῶν ὑποτακτικῶν συνδεσμῶν, τῷ ἵνα, 5
ὅπως, ἔάν, τούτου χάριν ὑποτακτικὰ καλεῖται. δηλοῦσι
δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἃ ἔστιν ἐνεστώτος, ἢ γενησό-
μενα, ἃ ἔστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν
παρωχημένων ἀπεβάλλοντο, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς ὦ
καὶ εἰς μαί, αἱ τινές εἰσιν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων. 10

Ἑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. ἔάν τύπτω· οἱ τρεῖς παρωχημένοι, πα-
ρατατικός παρακείμενος καὶ ἀόριστος, τὴν τελευταίαν
τρέποντες εἰς ὦ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν 15
ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπτον - ἔάν
τύπτω, τέτυφα - ἔάν τετύφω, ἔτυψα - ἔάν τύψω. ἔάν
τύπτῃς· καθόλου τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τῶν εἰς
ὦ κεκλιμένα εἰς ῆς τὸ δεύτερον ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέ-
ρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκεῖναι 20
γὰρ ὁμοίως τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ κλίνου-
σιν, ἔάν βοῶ βοᾷς βοᾷ, ἔάν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἔάν
τύπτῃ· ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ σ̄.

Ἀνυικά. ἔάν τύπτῃτον· ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν
πληθυντικῶν. ἔάν τύπτῃτον· ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέ- 25
ρω, ὅτι εἰς σὶ λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Πληθ. ἔάν τύπτωμεν· πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ὦ
λήγον προσθέσει τῆς μεν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔάν
τυφθῶ - ἔάν τυφθῶμεν, ἔάν τύπτω - ἔάν τύπτωμεν.
ἔάν τύπτῃτε· ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπὴ τῆς 30
μεν εἰς τε καὶ τοῦ παραλήγοντος ὦ εἰς ῆ. ἔάν τυ-
πτῶσι· καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπὴ τῆς
μεν εἰς σὶ.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίου.

Ἑνικά. ἐὰν τετύφω - τετύφῃς - τετύφῃ.

Δυϊκά. ἐὰν τετύφητον - τετύφητον.

Πληθ. ἐὰν τετύφωμεν - τετύφητε - τετύφωσιν.

6

προεῖρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελλίου.

Ἑνικά. ἐὰν τετύπω - τετύπῃς - τετύπῃ.

Δυϊκά. ἐὰν τετύπητον - τετύπητον.

Πληθ. ἐὰν τετύπωμεν - τετύπητε - τετύπωσιν.

10

εἴρηται.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. ἐὰν τύψω - τύψῃς - τύψῃ.

Δυϊκά. ἐὰν τύψητον - τύψητον.

15

Πληθ. ἐὰν τύψωμεν - τύψητε - τύψωσιν.

Ἰστίον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος, ὡς ἤλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἐστὶ γὰρ ὁ ἀόριστος ἔκλειρα, ὁ μέλλων κερῶ· τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν κείρῃ. 20

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. ἐὰν τύπω - τύπῃς - τύπῃ.

Δυϊκά. ἐὰν τύπητον - τύπητον.

Πληθ. ἐὰν τύπωμεν - τύπητε - τύπωσι.

προδηλὸς ἡ κλίσις.

25

Προτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἑνεστώτος καὶ παρατακτικοῦ.

Ἑνικά. ἐὰν τύπτωμαι· ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώτης τῶν ὑποτακτικῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνεται, ἐὰν λέγω - ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν βοῶ - ἐὰν βοῶμαι, 30
ἐὰν χρυσῶ - ἐὰν χρυσῶμαι. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διεννηόχασιν
πρὸς

πρὸς τὰ ὀριστικά, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παιθητικοῖς τὰ
 δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὁμοφώνησαν. ἔὰν τύπτῃ:
 καθόλου τὰ τρίτα ενεργητικὰ τῶν ὑποτακτικῶν δεύ-
 τερά εἰσι τῶν παιθητικῶν, ἔὰν λέγω λέγῃς λέγῃ - ἔὰν
 λέγωμαι ἔὰν λέγῃ, ἔὰν βοῶ βοῆς βοῶ - ἔὰν βοῶμαι 5
 βοῆ, ἔὰν χροσῶ χροσοῖς χροσοῖ - ἔὰν χροσῶμαι χροσοῖ.
 ἔὰν τύπτεται: τὸ δεύτερον πρόσωπον προσλαμβάν-
 νον τὴν ται τρίτον γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ
 τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς
 ὀριστικοῖς, προσείρηται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς 10
 συνηθείας γραφῆς φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς τὰ τρίτα πρό-
 σωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ᾧ λέγειν, ἔὰν χροσῶ-
 ται, ἔὰν γυψῶται, ἔὰν στεφανῶται.

Δυνικά. ἔὰν τυπτώμεθον. ἔὰν τύπτεσθον.
 ἔὰν τύπτεσθον: εἴρηται. 15

Πληθ. ἔὰν τυπτώμεθα. ἔὰν τύπτεσθε.
 ἔὰν τύπτωνται: εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἐνικῶν.

Παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. ἔὰν τετυμμένος ᾧ - ᾗς - ᾗ: εἴπομεν ὡς
 ὅταν ὁ παιθητικὸς ὀριστικὸς παρακείμενος σύμφωνον 20
 ἔχῃ πρὸ τοῦ μ, οὐ ποιεῖ οὔτε εὐκτικὸν οὔτε ὑποτακτι-
 κόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἢ χοῆσις ἀναπληροῖ. εἰ
 μέντοι καθαριένοι τὸ ὀριστικόν, πρὸ τοῦ μ δεξάμενον
 τὸ ᾧ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, κέκτῃμαι - ἔὰν κεκτῶμαι, μέ-
 μνημαι - ἔὰν μεμνῶμαι, προπερισπωμένως. 25

Δυνικά. ἔὰν τετυμμένω ᾗτον - ᾗτον.

Πληθ. ἔὰν τετυμμένοι ᾧμεν - ᾗτε - ᾧσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. ἔὰν τυφθῶ: πᾶσα μετοχὴ εἰς σ λήγουσα
 μετ' ὀξείας καὶ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τρέπουσα τὴν 30
 ἐσχάτην εἰς ᾧ μετὰ περισπωμένης, τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ,
 τυφθεῖς - ἔὰν τυφθῶ, διδούς - ἔὰν διδῶ. ἔὰν τυ-
 φθῇς. ἔὰν τυφθῇ.

Ανικά. ἐὰν τυφθῇτον. ἐὰν τυφθῇτον.

Πληθ. ἐὰν τυφθῶμεν. ἐὰν τυφθῇτε. ἐὰν
τυφθῶσιν.

Ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ενικά. ἐὰν τυπῶ - τυπῆς - τυπῇ.

5

Ανικά. ἐὰν τυπῇτον - τυπῇτον.

Πληθ. ἐὰν τυπῶμεν - τυπῇτε - τυπῶσιν.

ἡ αὕτη τεχνολογία ἐστὶν ἐπὶ πρώτου καὶ δευτέρου
ἀορίστου.

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου.

10

Ενικά. ἐὰν τύψωμαι: ὁ πρῶτος μέσος ἀορίστος
ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ἀορίστου ὑποτακτικοῦ προσ-
θέσει τῆς μαι, ἐὰν τύψω - ἐὰν τύψωμαι. δύνατο δ' ἂν
καὶ ἐτέρως κανονίσαι, ὥς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον πρὸ
τῆς μαι δεχόμενον τὸ ω ὑποτακτικὸν γίνεται. ἐὰν
τύψῃ. ἐὰν τύψηται.

15

Ανικά. ἐὰν τυψώμεθον - τύψησθον - τύ-
ψησθον.

Πληθ. ἐὰν τυψώμεθα - τύψησθε - τύ-
πωνται.

20

Μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ενικά. ἐὰν τύψωμαι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ κανο-
νίζεται, εἴτε ἀπὸ ἐνεργητικοῦ θέλεις κατὰ προσθήκην
τῆς μαι, εἴτε ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι τροπῇ τῆς ε εἰς ω.
τύπῃ - τύπηται.

25

Ανικά. ἐὰν τυπώμεθον - τύπησθον - τύ-
πησθον.

Πληθ. ἐὰν τυπώμεθα - τύπησθε - τύ-
πώνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἰττικοῦ.

30

Ενικά. ἐὰν τετύψωμαι - τετύψῃ - τετύ-
ψηται.

Δυϊκά. εἰς τὸ τετυψώμεθον - τετύψησθον -
τετύψησθον.

Πληθ. εἰς τὸ τετυψώμεθα - τετύψησθε - τε-
τύπωνται.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

5

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

Ἑνικά. τύπτων: πᾶν ῥῆμα ὀριστικὸν εἰς ὦ λῆ-
γον προσθέσει τοῦ ὦ ποιεῖ τὴν μετοχήν, λέγω λέγων,
τόπτω τύπτων, τύψω τύπων. τύπτουσα: πᾶσα με-10
τοχή διὰ τοῦ ὦτ κλινομένη, τρέπουσα τὸ τέλος τῆς
γενικῆς εἰς ᾧ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν
ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος
θεῖσα, ζευγνύντος ζευγνῦσα. τύπτου: πᾶσα μετοχή
διὰ τοῦ ὦτ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τος τὸ οὐδέτερον 15
ποιεῖ, λέγοντος - τὸ λέγον, ποιοῦντος - τὸ ποιοῦν, βοῶν-
τος - τὸ βοῶν.

Δυϊκά. τύπτοντες: πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἰ
ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἑ τὸ δυϊκὸν
ποιεῖ, Αἶαντι Αἶαντες, ἄραντι ἄραντες. τυπτούσα: 20
πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἡ λήγουσα τροπῇ τοῦ ἡ εἰς ᾧ
τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσῃ. οὕτω τῇ τυ-
πτούσῃ - τὰ τυπτούσα.

Πληθ. τύπτοντες: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ἑ
λήγουσα προσθέσει τοῦ σ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε 25
ἔρωτες, τύπτοντες τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐ-
θεῖα δυϊκῶν εἰς ᾧ λήγουσα προσθέσει τοῦ ἰ τὸ πλη-
θυντικὸν ποιεῖ, τῷ Αἰνεῖᾳ - οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσα-
αὶ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον
εἰς ᾧ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τεῖχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγο- 30
νεν ἐκ τοῦ βέλεα τείχεα.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἑνικά. τετυφώω: ὁ ἐνεργητικὸς τε καὶ μέσος πα-

ρακείμενος τρέπων τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\omega}$ τὴν μετοχὴν ποιεῖ, λέ-
 λεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς. μόνη δὲ αὕτη ἡ τοῦ
 παρακείμενου μετοχὴ διὰ μόνου τοῦ τ τὴν γενικὴν ἔχει,
 ἵσως μιμουμένη τὴν ὀνομαστικὴν κλίσιν· οὐδὲν γὰρ τῶν
 εἰς $\bar{\omega}$ ὀνομάτων διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλίνεται. τετυφυῖα: 5
 δύο ζητοῦμεν ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθαρὸν ἔχει
 τὸ $\bar{\alpha}$ καὶ διὰ τί τῇ $\nu\iota$ παραλήγεται. φαινόμενον οὖν ὡς αἱ
 θηλυκαὶ μετοχαὶ ἥττονα ἔχουσι σύμφωνα ἐπὶ τῆς ἐσχά-
 τής τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἄρσενικοῦ, οἷον
 ἡ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἡ λέγουσα ἓν. ἐπεὶ οὖν ἡ 10
 γενικὴ τοῦ παρακείμενου ἐν εἶχε τὸ τ , ἀναγκαίως ἡ
 θηλυκὴ οὐδὲ ἐν ἔσχευ, ἀλλὰ διὰ καθαρῶ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἐξη-
 νέχθη. τῇ δὲ $\nu\iota$ παρελήχθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ ἐχρεω-
 στεῖτο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ $\bar{o}$ τῆς γεγραφότος γε-
 νικῆς, ἔπειτα τὸ $\bar{u}$ (οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ $\bar{o}$, ὡς καὶ 15
 ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουσα, φέρουσα) καὶ τρίτον τὸ $\bar{i}$,
 ἐπεὶ τὰ παρεσχηματισμένα θηλυκὰ ἄρσενικοῖς εἰς $\bar{\alpha}$
 καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πᾶν τῷ $\bar{i}$ θέλει παραλήγε-
 σθαι, ὅςτις, Ροδία, ἄλλοια. ἐκπεσόντος οὖν τοῦ $\bar{o}$ ἔμεινε
 τὸ $\bar{u}$ καὶ τὸ $\bar{i}$. τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γενικῆς 20
 τοῦ ἄρσενικοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποβαλλομένης τῆς
 ἐσχάτης συλλαβῆς εἰς $\bar{o}$ λήγειν ἤμελλεν, ὅπερ ἀδύνα-
 τον, προσλαμβάνει τὸ $\bar{\sigma}$. οὐ γὰρ τὸ $\bar{u}$, ἐπεὶ μηδὲ διὰ
 τοῦ $\nu\tau$ ἡ κλίσις τοῦ ἄρσενικοῦ.

Δυϊκά. τετυφότε. τετυφυῖα: πᾶσα δοτικὴ ἐνι- 25
 κῶν εἰς $\bar{i}$ ἐκφωνούμενον λήγουσα ἢ εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ μὲν $\bar{i}$ εἰς
 $\bar{e}$ μεταβάλλει καὶ ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν, τὸ δὲ
 $\bar{\alpha}$ τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῷ Νέστορι-
 τῷ Νέστορε, τῷ Αἰνείᾳ τῷ Αἰνείᾳ.

Πληθ. τετυφότες. τετυφυῖαι. τετυφότα. 30

Μέσου παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τετυπώς. τετυπυῖα. τετυπός.

Δυϊκά. τετυπότε. τετυπυῖα.

Πληθ. τετυπότες. τετυπυῖαι. τετυπότα.
προδηλος ἡ κλίσις ὁμοία οὖσα τῇ τοῦ παρακειμένου.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. τύψας. τύψασα. τύψαν: ὁ εἰς $\bar{\alpha}$ λή-
γων ἄοριστος προσθέσει τοῦ σ καὶ συστολῇ τῆς ἀρ- 5
χούσης κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἔλεξα λέ-
ξας, ἤχησα ἤχησας, ἔτυπα τύψας.

Ἀνικά. τύψαντε. τυψάσα.

Πληθ. τύψαντες. τύψασαι. τύψαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

10

Ἑνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυπόν: ὁ εἰς $\bar{\omega}$ ἄορι-
στος τρέπων τὸ $\bar{o}$ εἰς $\bar{\omega}$ καὶ συστέλλων τὴν ἐν ἀρχαῖς
κλιτικὴν ἑκτασιν μετοχὴν ποιεῖ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἔνυγον
νυγῶν, ἔτυπον τυπῶν.

Ἀνικά. τυπόντε. τυπούσα.

15

Πληθ. τυπόντες. τυποῦσαι. τυπόντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τύψων. τύψουσα. τύψον.

Ἀνικά. τύψοντε. τυψούσα.

Πληθ. τύψοντες. τύψουσαι. τύψοντα.

20

ἡ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶ τῷ ἐνεσιῳτι,

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπῶν. τυποῦσα. τυποῦν: ἡ τοῦ δευ-
τέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφωνεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου
ἄορίστου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ δευτέ- 25
ρου ἄορίστου αἰεὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\bar{o}$ κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς $\bar{\omega}$ ἔχει, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος
αἰεὶ περισπᾶται καὶ διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου κλίνεται καὶ
τὸ οὐδέτερον εἰς $\bar{\omega}$ λῆγον ἔχει.

Ἀνικά. τυποῦντε. τυπούσα.

30

Πληθ. τυποῦντες. τυπούσαι. τυποῦντα.

Μετοχὰὶ παθητικὰὶ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. τυπτόμενος: πᾶν ῥῆμα παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μένος τὴν μετοχὴν ποιεῖ, τυπτομαι τυπτόμενος, τέτυμμαι τε- 5 τυμμένος. πρόσκειται „τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν” ἐπεὶ τὸ ἐδάμην θεματικὸν αὐτὸ ἔχον οὐκέτι ποιεῖ δάμενος τὴν μετοχὴν. τυπτομένη: ὁμοίως τοῖς εἰς $\bar{\nu}\sigma$ ὀνόμασι ποιοῦνται τὸν παρασχηματισμὸν τῶν γενῶν καὶ τὴν κλίσιν· ὡς γὰρ δερμάτινος δερματίνην δερματίνον, οὕτω τυπτόμε- 10 νος τυπτομένη τυπτόμενον. πᾶν τοίνυν εἰς σ μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ θ , ὅτε ἔχει θηλυκόν, εἰς η αὐτὸ ποιεῖ, σοφός σοφή, καλός καλή. τυπτόμενον: πᾶν ἄρσενικὸν ἰσοσυλλάβως κλινόμενον, ἡνίκα ποιεῖ οὐδέ- τερον, ὁμόφωνον αὐτὸ ποιεῖ τῇ ἰδίᾳ αἰτιατικῇ, καλός 15 καλοῦ - τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, εὐγῆρως εὐγῆρω - τὸν εὐγῆρων καὶ τὸ εὐγῆρων, εὖνους εὖνον - τὸν εὖνον καὶ τὸ εὖνον. ὅθεν σεσημεῖται τὸ ἄλλο, τοῦτο, ἐκεῖνο καὶ τὰ παραπλήσια.

Δυϊκά. τυπτομένω: πᾶσα δοτικὴ δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ 20 ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν. τυπτομένα: εἵπομεν ὡς πᾶσα δοτικὴ εἰς η λήγουσα τροπῇ τοῦ η εἰς $\bar{\alpha}$ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ - τῷ Πέρσῃ, τῇ καλῇ - τὰ καλά, τῇ τυπτομένῃ - τὰ τυ- 25 πτομένα.

Πληθ. τυπτόμενοι: πᾶσα ἐνθεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\omega}$ λήγουσα εἰς $\bar{\omega}$ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Ὀμήρῳ Ὀμηροι, Σαπφῷ Σαπφοί. τυπτόμεναι: εἴρηται ὡς πᾶσα ἐν- 30 θεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Πέρσῃ Πέρσαι, καλὰ καλαί. τυπτό- 30 μεναι: εἴρηται ὡς πᾶν οὐδέτερον εἰς $\bar{\alpha}$ λήγει κατὰ τὸ πληθυντικόν.

Παρακείμενον καὶ ὑπερσυντεταμένον.

Ἑνικά. τετυμμένος. τετυμμένη. τετυμ-
μένον.

Δυϊκά. τετυμμένω. τετυμμένα.

Πληθ. τετυμμένοι. τετυμμένα. τετυμ- 5
μένα.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. τυφθεῖς: πᾶν ζῆμα εἰς ὃν λῆγον μετὰ
φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχον τὸ μ κλιτικόν, τὴν μετοχὴν
ἔχει εἰς ὃ ὀξύτονον, ἐτετύφειν τετυφώς, ἐδάμην δα- 10
μείς. τὸ μέντοι ἐποιοῦν ἐβόων οὐ φυσικὴν ἔχουσι
τὴν μακρὰν ἀλλ' ἐκ πάθους· διὸ οὐκ εἰς ὃ αὐτῶν ἡ
μετοχή. τὸ ἐτυπτόμην τὸ μ ἔχει κλιτικόν. τυφθεῖσα.
τυφθέν: ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρ-
σειζοῦ, τὸ μὲν τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς α καὶ ἐκτά- 15
σει τῆς παραληγούσης, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀποβολῇ τῆς
τελευταίας.

Δυϊκά. τυφθέντε. τυφθεῖσα.

Πληθ. τυφθέντες. τυφθεῖσαι. τυφθέντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

20

Ἑνικά. τυπεῖς. τυπεῖσα. τυπέν.

Δυϊκά. τυπέντε. τυπεῖσα.

Πληθ. τυπέντες. τυπεῖσαι. τυπέντα.

Μέσου Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. τυψάμενος. τυψαμένη. τυψάμενον: 25
εἴπομεν ὡς τὰ ἔχοντα τὸ μ κλιτικόν τροπῇ τῆς ἐσχά-
της εἰς μένος καὶ συστολῇ τῆς κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ
τὴν παθητικὴν μετοχὴν. ἔστιν οὖν ἐτυψάμην, καὶ συ-
στολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας σὺλλα-
βης εἰς μένος γίνεται τυψάμενος. 30

Δυϊκά. τυψαμένω. τυψαμένα.

Πληθ. τυψάμενοι. τυψαμένα. τυψάμενα.

Μέσου ἁορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. τυπόμενος. τυπομένη. τυπόμενον.

Δυϊκά. τυπομένω. τυπομένα.

Πληθ. τυπόμενοι. τυπόμεναι. τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἑνικά. τυφθησόμενος. τυφθησομένη. τυφθησόμενον.

Δυϊκά. τυφθησομένω. τυφθησομένα.

Πληθ. τυφθησόμενοι. τυφθησόμεναι. τυφθησόμενα.

10

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπησόμενος. τυπησομένη. τυπησόμενον.

Δυϊκά. τυπησομένω. τυπησομένα.

Πληθ. τυπησόμενοι. τυπησόμεναι. τυπησόμενα.

15

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. τυψόμενος. τυψομένη. τυψόμενον.

Δυϊκά. τυψομένω. τυψομένα.

Πληθ. τυψόμενοι. τυψόμεναι. τυψόμενα.

20

Μέσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. τυπούμενος. τυπουμένη. τυπούμενον.

Δυϊκά. τυπουμένω. τυπουμένα.

Πληθ. τυπούμενοι. τυπούμεναι. τυπούμενα.

25

Μετ' ἄλλγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἑνικά. τετυψόμενος. τετυψομένη. τετυψόμενον.

Δυϊκά. τετυψομένω. τετυψομένα.

30

Πληθ. τετυψόμενοι. τετυψόμεναι. τετυψόμενα.

τέλος τοῦ μεγάλου ὀήματος καὶ τῶν μετοχῶν.

ΚΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ῥήμα. ὀριστικὸν ἐνεργητικὸν ἁπλοῦν παράγωγον
 συζυγίας πρώτης τῶν εἰς μι ῥημάτων
 τῶν τριῶν προσώπων τε καὶ ἀριθμῶν
 χρόνου ἐνεστώτος.

5

Ἐνικά. τίθημι: τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μι πάντα
 τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γάρ ἐστι παρ'
 αὐτοῖς ἢ εἰς μι κατάληξις· γέλαιμι γὰρ καὶ ἀσυνέτημί
 ρασιν. ἀλλ' ἐλέγχονται ἐκ πολλῶν, μάλιστα ἐξ αὐτῆς
 τῆς κλίσεως. ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίως τοῖς εἰς ω καὶ τὰ εἰς ιο
μι κλίνουσι, γέλαιμι γέλαις γέλαι λέγοντες· ἡμεῖς δὲ
 οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὸ τρίτον εἰς σι. πᾶν τοίνυν εἰς μι
 λῆγον φύσει μακροῶ παραλήγεται, πλην τῆς ει διαφθόγ-
 γου· ὅθεν ἡμάρτηται τὸ εἰμί. πᾶν εἰς μι λῆγον βαρύ-
 νεται πλην τοῦ εἰμί, φημί. τῶν εἰς μι ἡ πρώτη μὲν ις
 καὶ δευτέρα συζυγία τῷ ῃ παραλήγεται, ἡ τρίτη δὲ τῷ
ω καὶ ἡ τετάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τίθησι: τὰ εἰς
μι τροπῇ τῆς μι εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἵστημι ἵστης,
 δίδωμι δίδως, ζεύγνυμι ζεύγνυς. τίθησι: πᾶν δεύτε-
 ρον τῶν εἰς μι προσθέσει τοῦ ι τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδως σι
 δίδωσι, ζεύγνυς ζεύγνυσι.

Δυνικά. τίθετον. τίθετον: πρῶτον οὐκ ἔστι
 πρόσωπον διὰ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἶναι τὸ μ. τὸ
 δὲ τρίτον συνέπεσε τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸ τρίτον τῶν πλη-
 θυντικῶν εἰς σι.

25

Πληθ. τίθεμεν: εἶπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελ-
 λόντων ἢ γενικῇ τῆς μετοχῆς ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχά-
 την καὶ πρὸ τοῦ ν δεξαμένη τὸ με πληθυντικὸν ποιεῖ,
 τιθεῖς τιθέντος τίθεμεν, ἱστάς ἱστάντος ἵσταμεν, δι-
 δούς διδόντος δίδομεν, ζεύγνυς ζεύγνυντος ζεύγνυμεν. 30
 τίθετε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μεν εἰς τε.
 ἢ δὲ παραλήγουσα πεφύλακται, ἐπεὶ περ εἰς σ ἢ με-
 τοχή. τιθεῖσιν: εἶπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελλόν-

των τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνει ταῖς
δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν, τὸ δὲ φασί
μόνον ἐν τόνῳ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα φασίν ὀξύ-
νεται, ἡ δὲ μετοχὴ φᾶσι βαρύνεται. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα
Ἰωνες προσόδῳ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης 5
προφέρονται, τιθέασι, διδόασι, ζευγνύασι· ἐπὶ γὰρ τῆς
δευτέρας οὐκέτι τοῦτο ποιοῦσι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ
ἰσάασι. καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἱμὶ ἱήσιν ἰεῖσιν Ἰωνικῶς ἰέασι,
καὶ κατὰ κρᾶσιν Ἀττικὴν ἰᾶσι, καὶ ἐν συνθέσει ἀφια-
σιν. [ἰᾶσι πέμπουσιν, ἰᾶσι πορεύονται.] 10

Παρατατικῶν.

Ἑνικά. ἐτίθην· τὰ εἰς $\bar{\mu}$ τροπῇ τῆς $\bar{\mu}$ εἰς $\bar{\nu}$
καὶ κλιτικῇ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης τὸν παρατατικὸν ποιεῖ,
τίθηνι ἐτιθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθης· εἵπομεν ὡς τὰ
εἰς $\bar{\nu}$ μακροκατάληκτα μετὰ φυσικῆς μακρᾶς, μὴ ἔχοντα 15
τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, τροπῇ τοῦ $\bar{\nu}$ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ,
ἔστην ἔστης, ἐδίδων ἐδίδως· ἐτίθη.

Δυνικά. ἐτίθετον· ἐτιθέτην.

Πληθ. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτίθεσαν· εἵπο-
μεν ὡς τὰ εἰς $\bar{\nu}$, μὴ ἔχοντα τὸ $\bar{\mu}$ κλιτικόν, πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ 20
δεχόμενα τὸ $\bar{\mu}$ πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρα-
τατικοῦ τῶν εἰς $\bar{\mu}$ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται
διὰ τὴν πρὸς τὸν ἐνεστώτα συμπάθειαν. τὸ δὲ τρίτον
εἰς $\sigma\alpha\nu$, ἐπεὶ τὰ εἰς $\bar{\mu}\epsilon\nu$ πληθυντικά ἀπὸ τῶν εἰς $\bar{\nu}$
φύσει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰς $\alpha\nu$ ποιεῖ τὸ τρί- 25
τον, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρησαν.

Παρακειμένον.

Ἑνικά. τέθεικα· εἰ θέματα τῶν παρακειμένων
οἱ μέλλοντες, μέλλον δὲ τοῦ τίθηνι θήσω, δικαίως ὁ
παρακειμένος τέθεικα, διὰ μὲν τὸ σ ἔχων τὸ $\bar{\nu}$, ἀνα- 30
διπλασιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἀπλοῦ συμφώ-
νου ἄρξασθαι. τὸ μέντοι τέθεικα Βωβότιόν ἐστι, τρο-

πὴν ποιησάμενον τοῦ ἡ εἰς τὴν εἰ διάθογγον, ὡς ἔρωες
 εἶρωες. τέθεικας. τέθεικε.

Δυνά. τεθείκατον. τεθείκατον.

Πληθ. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκασι.
 μέσος παρακείμενος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μὴ δι' αἰτίαν ὁ
 τοιαύτην. ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου
 συλλαβῇ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεῖ τοῦ ἐνεργη-
 τικοῦ, ὅσον ἐλήκησα ἔλακον λελήκηκα λέληκα. ἐν τοῖς
 εἰς μὴ τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ
 πρώτου, ἔστησα ἔστην. καὶ ὁ μέσος τοίνυν παρακείμε- 10
 νος ὀφείλων ἐνδεῖν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς δυσυλλαβίαν πε-
 ρίστατο. ὁ περ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερ-
 βαίνειν θέλει τὴν δυσυλλαβίαν, ἡμαρτημένου τοῦ οἶδα.

Περσυντελείου.

Ενικά. ἐτεθείκειν. ἐτεθείκεις. ἐτεθείκει. 15

Δυνά. ἐτεθείκειτον. ἐτεθείκειτήν.

Πληθ. ἐτεθείκαμεν. ἐτεθείκατε. ἐτεθεί-
 κεισαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ενικά. ἔθηκα. ἔθηκας. ἔθηκεν· εἰ θήσω ὁ 20
 μέλλων, ὁ ἀόριστος ὀφείλειν εἶναι ἰθυσά· ὁμοίως καὶ
 ἀπὸ τοῦ δώσω ἔδωσα ἥσω τε ἦσα. ἀλλὰ φαιεν σεση-
 μειῶσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς μὴ,
 ὡς περ ἐν τοῖς εἰς ὦ τὸν εἶπα καὶ τὸν ἤνεγκα.

Δυνά. ἐθήκατον. ἐθηκάτην.

25

Πληθ. ἐθήκαμεν. ἐθήκατε. ἔθηκαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ενικά. ἔθην. ἔθης. ἔθη· πᾶς μέλλων τῶν εἰς
 μὴ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς ῥ καὶ τὴν ὄρ-
 χουσαν ἐκτείνων ζητιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιεῖ, 30
 δώσω ἔδων, θήσω ἔθην, ἥσω ἦν.

Δυνά. ἔθετον. ἔθέτην.

Πληθ. ἔθεμεν. ἔθετε. ἔθεσαν.

σεσημαίνονται κατὰ πολλοὺς τρόπους· οἱ τρεῖς οὗτοι δεύ-
 τεροι ἀόριστοι, λέγω δὴ τὸ ἔθην ἔδων ἦν, πρῶτον ὅτι
 συστέλλουσι τὴν ἐσχάτην ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τῶν
 ἄλλων φυλάσσόντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν ἔμεν, ἔφη- 5
 μεν δὲ καὶ ἔγωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖς ἀπα-
 ρεμεράτοις διφθόγγῳ παραλήγονται, θεῖναι δοῦναι
 εἶναι, τῶν εἰς $\bar{\nu}\alpha\iota$ ἀπαρεμεράτων μὴ θελόντων δι-
 φθόγγῳ παραλήγεσθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰς $\bar{\nu}\iota$ ποιοῦσι
 τὸ προστακτικόν, ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονους τὰς μετοχάς,
 ἀλλὰ θεῖς δός ἔς. 10

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. Θήσω. Θήσεις. Θήσει: τὰ εἰς $\bar{\mu}\iota$ λή-
 γοντα τρέποντα τὴν $\bar{\mu}\iota$ εἰς $\sigma\omega$ μέλλοντα ποιεῖ, τὸν ἐν
 ἀρχῇ διπλασιασμον ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώσω, ἴστημι
 στήσω, φημί φήσω. 15

Ανικά. Θήσετον. Θήσετον.

Πληθ. Θήσομεν. Θήσετε. Θήσουσι.

δεύτερος μέλλων οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς $\bar{\mu}\iota$. ὅτε γὰρ ὁ
 δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου συλλαβῇ, τότε
 καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἐνδεῖ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, 20
 ἐμύνησα ἐμυκον μυκήσω μυκῶ. εἰς μονοσυλλαβίαν οὖν
 περιέσταντο, ὃ περ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ σε-
 σιώπηνται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ.

Ὅριστικά παθητικά
 χρόνου ἐνεστώτος.

25

Ἐνικά. τίθεμαι: τὰ εἰς $\bar{\mu}\iota$ τρέποντα τὴν $\bar{\mu}\iota$ εἰς
 $\bar{\mu}\alpha\iota$ καὶ τὴν παραλήγουσαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργη-
 τικῶν φυλάσσοντα παθητικὰ γίνεται, τίθημι τίθεμαι,
 δίδωμι δίδομαι, ἴστημι ἴσταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. 30
 τίθεσθαι: εἵπομεν ὡς ὅσα τῶν παθητικῶν εἶχε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ
 κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον, πεποιήται

πεποιήσαι ὅτι πεποιηκώς; τίθεται τίθεσαι ὅτι τιθείς.
 τίθεται: τὰ εἰς μαι τροπῇ τῆς μαι εἰς ται τὸ τρί-
 τον ποιεῖ, φυλάσσει δὲ τὴν παραλήγουσαν ὅτε τὴν
 ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς σ ὀξύτονον.

Δυϊκά. τιθέμεθον. τίθειςθον. τίθειςθον. 5

Πληθ. τιθέμεθα. τίθειςθε. τίθενται.

Παρατατικού.

Ἑνικά. ἐτιθέμεν. ἐτίθεσο. ἐτίθετο: πᾶς ἐνε-
 στῶς παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἄρ-
 χουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι 10
 ἐδιδόμην, ἴσταμαι ἰστάμην.

Δυϊκά. ἐτιθέμεθον. ἐτίθειςθον. ἐτιθέ-
 σθην.

Πληθ. ἐτιθέμεθα. ἐτίθειςθε. ἐτιθεντο.

Παρακειμένου.

15

Ἑνικά. τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται: ὁ
 ἐνεργητικὸς παρακειμένος τρέπων τὴν κα εἰς μαι καὶ
 τὴν παραλήγουσαν συστέλλων παθητικὸς γίνεται, δέ-
 δοκα δέδομαι, ἔστηκα ἔσταμαι, τέθεικα τέθειμαι· τὸ
 δὲ τέθειμαι ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι. 20

Ἑνικά. τεθείμεθον. τέθειςθον. τέθει-
 σθον.

Πληθ. τεθείμεθα. τέθειςθε. τέθινται.

Ἑπερσυντελικού.

Ἑνικά. ἐτεθείμεν. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο: πᾶς 25
 παρακειμένος παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ
 τὴν ἄρχουσαν κλιτικῶς ἐκτείνων ὑπερσυντελικὸς γίνεται,
 δέδομαι ἐδεδόμην, ἔσταμαι ἑστάμην.

Δυϊκά. ἐτεθείμεθον. ἐτέθειςθον. ἐτε-
 θείσθην. 30

Πληθ. ἐτεθείμεθα. ἐτέθειςθε. ἐτέθιντο.

Ἀόριστον πρῶτον.

Ἐνικά. ἐτέθην. ἐτέθης. ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνε-
ται τροπῇ τῆς $\mu\alpha\iota$ εἰς $\theta\eta\eta$ καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρ-
χὴν συμφώνου. ἦν οὖν τέθειμαι ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ 5
ἔδει πάντως εἰς $\theta\eta\eta$ λήγειν τὸν ἀόριστον, τὸ παρα-
κείμενον θ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευ-
ταῖον.

Δυνικά. ἐτέθητον. ἐτεθήτην.

Πληθ. ἐτέθημεν. ἐτέθητε. ἐτέθησαν. 10
ἀόριστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς $\mu\iota$ οὐκ
ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτῶν προϋήροπασαν οἱ ἐνερ-
γητικοὶ ἀόριστοι δεύτεροι. ὁ μέντοι ἔστιν ἀόριστος
ἐνεργητικὸς ὢν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἐστὶ παθητικός·
ὥς γὰρ ἐστάθην ὑπὸ σοῦ, οὕτως ἔστιν ὑπὸ σοῦ. 15

Μέσον ἀορίστου πρῶτον.

Ἐνικά. ἐθῆκάμην. ἐθήκω. ἐθήκατο.

Δυνικά. ἐθῆκάμεθον. ἐθήκασθον. ἐθηκά-
σθην.

Πληθ. ἐθῆκάμεθα. ἐθήκασθα. ἐθήκαντο. 20

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐθέμην. ἔθεσο. ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς $\mu\iota$
ὁ εἰς $\theta\eta\eta$ ἀόριστος τρέπων τὸ θ εἰς τὸ μ μέσον ποιεῖ,
ἐφάθην ἐφάμην, ἐπτάθην ἐπτάμην. πάλιν μέντοι τὸ
τίθηναι καὶ ἵηναι καὶ τούτῳ παρενομήθη· ἐποίησε γὰρ 25
μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ω , ἐθηκάμην, ἠκάμην. τοῦ μέν-
τοι ἐθέμην ἑδόμην τὰ δεύτερα ἔθεσο ἔδοσο τροπῇ τοῦ
κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ , ἐπεὶ καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ
 $\theta\epsilon\iota\varsigma$ καὶ $\delta\omicron\upsilon\varsigma$. γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ καὶ
πρᾶσιν ἔθου καὶ ἔδου. 30

ἐπῆμισ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου,

Σοφοκλῆς.

Αντά. ἐθέμεθον. ἐθεσθον. ἐθέσθην.

Πληθ. ἐθέμεθα. ἐθεσθε. ἐθεντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθήσομαι. τεθήσῃ. τεθήσεται:
καὶ οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ ληγόντων ἀπὸ 5
τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθέσει τῆς σομαι
κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης,
ἐτέθην τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Αντά. τεθησόμεθον. τεθήσεσθον. τεθή- 10
σεσθον.

Πληθ. τεθησόμεθα. τεθήσεσθε. τεθή-
σονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσομαι. θήσῃ. θήσεται: ὁμοίως
τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ᾧ γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος. 15

Αντά. θησόμεθον. θήσεσθον. θήσεσθον.

Πληθ. θησόμεθα. θήσεσθε. θήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἐνικά. τεθείσομαι. τεθείσῃ. τεθείσεται:
καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ 20
παρακειμένου γίνεται, πρὸ τῆς αἰ δεχόμενος τὸ ὀμ,
τέθειμαι τέθεισαι τεθείσομαι, εἴγε ἄρα γίνεται.

Αντά. τεθεισόμεθον. τεθείσεσθον. τε-
θείσεσθον.

Πληθ. τεθεισόμεθα. τεθείσεσθε. τεθεί- 25
σονται.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

τιθέναι: εἵπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτο- 30
τος, διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμ-
φατον. ἦν οὖν τιθεῖς τιθέντος τιθέναι, διδοῖς δι-

δόντος διδόναι. ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεστώτος χρόνου τροπῇ τῆς μὲν εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μι, τίθεμεν τιθέναι, ἴσταμεν ἰστάναι, δίδομεν διδόναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντέλλου.

5

τεθεικέναι.

ἄορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὀριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθθα ἔδωκα ἦκα οὐκ ἐποίησαν μετοχές, ἅπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχές οὔτε ἀπαρέμφατα οὔτε προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐχ ὑπο- 10 τακτικά ποιοῦσιν. ὁ μέντοι ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ὦ ποιῶσι στήσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

Θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς ὁ μετοχῇ ὀξύτόνῳ εἰς ναι ἔστι τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδει μέντοι αὐτὸ εἶναι 15 θῆναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἄορίστου προσθίσει τῆς ναι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στήναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι. ἀλλ' εἵπομεν ὅτι ἡμαρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Ἀπαρέμφατα παθητικά

20

ῥήονος ἐνεστώτος καὶ παρτατατικοῦ.

τίθεσθαι: εἵπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ τ κλιτικόν, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτάσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν καθαριεύοι τὸ 25 τ, καὶ σ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ψιλῶ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. ἦν οὖν τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεσθαι, δίδομαι δίδοσαι, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθείσθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

30

τεθῆναι: ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἢ μετοχῇ, τεθῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἔθεσο ἔθετο, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θα καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης θέσθαι ἔδοτο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου.

5

τεθήσεσθαι.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

θήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

τεθείσεσθαι.

10

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ
χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. τίθεται: ὦν εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων εἰς θι τὸ προστακτικόν, δι-¹⁵δούς δίδοθι, ἰστάς ἵσταθι, ζευγνύς ζεύγνυθι, τιθεῖς τίθεθι, ἀλλὰ διὰ τὸ εὖφωνον τίθεται. ἰστέον δὲ ὡς τὰ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστώτος βραχεία θέλει παραλήγεσθαι. τιθέτω: τὰ εἰς θι προστακτικὰ τροπῇ τοῦ θι εἰς τῶ τὸ τρίτον ποιεῖ.

20

Ανικά. τίθετον: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. τιθέτων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπῇ τοῦ ο εἰς ῶ.

Πληθ. τίθετε. τιθέτωσαν: πᾶν τρίτον ἐνικὸν τροπῇ τοῦ ῶ εἰς ε τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ²⁵ποιεῖ, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἑνικά. τέθεικε. τεθεικέτω.

Ανικά. τεθείκετον. τεθεικέτων.

Πληθ. τεθείκετε. τεθεικέτωσαν.

50

πρόδηλος ἢ τεχνολογία ὁμοία οὔσα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ῶ.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν θῆγον ὡς τύπον· ἀλλ' εἵπομεν ὡς τοῦ ἔθηκα ἐπιλέλοιπεν ἡ κλίσις. κλίνομεν οὖν ἀντ' αὐτοῦ τὸ στησον. στησάτω.

Αὐικά. στησατον. στησάτων.

Πληθ. στησατε. στησάτωσαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θές. θέτω· ἔδει μὲν τῆς μετοχῆς οὐσης θείς θέντος θέτι εἶναι τὸ προστακτικόν· ἀλλ' εἵπομεν ὡς ἡμάρτηται αὐτό τε καὶ τὸ δός καὶ τὸ ἔς.

Αὐικά. θέτον. θέτων.

Πληθ. θέτε. θέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τίθεσο. τιθέσθω· ἀπὸ τοῦ δευτέρου 15 προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ γίνεται συστολὴ τῆς ἀρχούσης, ἐδίδοσο δίδοσο. πᾶν δεύτερον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν παθητικῶν ὀριστικῶν τρέπον τὴν $\theta\epsilon$ εἰς $\theta\omega$ τρίτον προστακτικὸν γίνεται, τίθεσθε τιθέσθω, τέθεισθε τεθείσθω, τέθητε τεθήτω.

Αὐικά. τίθεσθον. τιθέσθων.

Πληθ. τίθεσθε. τιθέσθωσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικού.

Ἐνικά. τέθεισο. τεθείσθω· καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου γίνεται τοῦ παθητικοῦ ὑπερ-25 συντελικού, ἐδεδόμην ἐδέδοσο δέδοσο.

Αὐικά. τέθεισθον. τεθείσθων.

Πληθ. τέθεισθε. τεθείσθωσαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τέθητι. τεθήτω· τὸ ῥῆμα ἐτέθην, με-30 τοχὴν τεθείς, τὸ προστακτικὸν τέθητι.

Αὐικά. τέθητον. τεθήτων.

Πληθ. τέθητε. τεθήτωσαν.

Μέσον Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. $\theta\omicron\upsilon$. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega$: εἶπομεν ὡς τοῦ ἐθέμην
ἐδόμην διχῶς ἐστὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἰς $\bar{o}$ καὶ εἰς $\bar{o}\bar{u}$.
ἀπὸ οὖν τοῦ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς $\bar{o}\bar{u}$,
οὐκ εἰς $\bar{o}$. 5

Δυνικά. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omicron\nu$. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega\nu$.

Πληθ. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\epsilon$. $\theta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omega\sigma\alpha\nu$.

ΠΕΡΙ ΕΥΚΤΙΚΩΝ.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά

χρότου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

10

Ἐνικά. τιθείην. τιθείης. τιθείη: εἶπομεν
ὡς ἡ εἰς $\bar{o}$ ὀξύτονος μετοχὴ διὰ τοῦ $\bar{u}$ κλινομένη,
τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς $\eta\bar{u}$ καὶ πρὸ αὐτοῦ
τὸ $\bar{i}$ δεχομένη, εὐκτικὸν ποιεῖ. ἦν οὖν τιθείς τιθέντος
τιθείην τιθείης τιθείη. 15

Δυνικά. τιθειήτον. τιθειήτην.

Πληθ. τιθειήμεν. τιθειήτε. τιθείησαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τεθείκοιμι. τεθείκοις. τεθείκοι:
τὸ ῥῆμα τέθεικα, ἡ μετοχὴ τεθεικώς τεθεικότος, τὸ 20
εὐκτικὸν τεθείκοιμι· οὐ γὰρ εἰς $\eta\bar{u}$, ἐπεὶ μὴ διὰ τοῦ
 $\bar{u}$ ἡ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Δυνικά. τεθείχοιτον. τεθείχοίτην.

Πληθ. τεθείχοιμεν. τεθείχοιτε. τεθεί-
χοιεν. 25

Ἀορίστου πρώτου.

ἔδει μὲν θῆκαιμι, ἀλλ' ἐπέλειψε· κλίνομεν δὲ
ἀντ' αὐτοῦ τὸ στήσαιμι στήσαις στήσαι.

Δυνικά. στήσαιτον. στήσαιτήν.

Πληθ. στήσαιμεν. στήσαιτε. στήσαιεν. 30

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείην. θείης. θείη: τὸ ῥῆμα ἔθην, ἡ
μετοχὴ θείς θέντος, θείην τὸ εὐκτικόν.

Ανικά. θείητον. θείήτην.

Πληθ. θείημεν. θείητε. θείησαν.

Μέλλοντος πρώτου.

Ένικά. θήσοιμι. θήσοις. θήσοι: τὸ ῥῆμα
θήσω, μετοχὴ θήσων θήσοντος, καὶ θήσοιμι τὸ εὐκτικόν. 6

Ανικά. θήσοιτον. θήσοίτην.

Πληθ. θήσοιμεν. θήσοιτε. θήσοιεν.

Εὐκτικὰ παθητικά

χρόνου ἡμετέρου καὶ παρατατικού.

Ένικά. τιθείμην. τιθεῖο. τιθεῖτο: πᾶν πα- 10
θητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ̄ κλητικόν, τρέπον τὴν ἐσχά-
την εἰς μὴν καὶ πρὸ τοῦ μ̄ δεχόμενον τὸ ῑ, τὸ εὐκτι-
κὸν ποιεῖ, τίθεμαι τιθείμην, δίδομαι διδοίμην.

Ανικά. τιθείμεθον. τιθεῖσθον. τιθεί- 15
σθην.

Πληθ. τιθείμεθα. τιθεῖσθε. τιθεῖντο.

Παρακειμένον καὶ ὑπερσυντελίζον.

Ένικά. τεθείμην. τεθεῖο. τεθεῖτο: τῷ αὐ-
τῷ λόγῳ ἀπὸ τοῦ τεθεῖναι γέγονε τεθείμην.

Ανικά. τεθείμεθον. τεθεῖσθον. τεθεί- 20
σθην.

Πληθ. τεθείμεθα. τεθεῖσθε. τεθεῖντο.

Αορίστου πρώτου.

Ένικά. τεθείην. τεθείης. τεθείη: τὸ ῥῆμα
τείθην, μετοχὴ τεθείς τεθέντος, τεθείην τὸ εὐκτικόν. 25

Ανικά. τεθείητον. τεθειήτην.

Πληθ. τεθείημεν. τεθείητε. τεθείησαν.

Μέσου αορίστου δευτέρου.

Ένικά. θείμην. θείο. θείτο: τὸ ῥῆμα θέ-
μην· προσθήκη τοῦ ῑ καὶ συστολὴ τῆς ἀρχούσης, θεί- 30
μην, τὸ εὐκτικόν.

Ανικά. θείμεθον. θείσθον. θείσθην.

Πληθ. θείμεθα. θείσθε. θείντο.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. τεθησοίμην. τεθήσοιο. τεθήσοιτο.

Δυϊκά. τεθησοίμεθον. τεθήσοισθον. τε-

θησοίσθην.

Πληθ. τεθησοίμεθα. τεθήσοισθε. τεθή- 5
σοιντο.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θησοίμην. θήσοιο. θήσοιτο.

Δυϊκά. θησοίμεθον. θήσοισθον. θησοί-
σθην. 10

Πληθ. θησοίμεθα. θήσοισθε. θήσοιντο.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΩΝ.

Ἰποτακτικὰ ἐνεργητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶ. ἐὰν τιθῇς. ἐὰν τιθῇ: 15
εἶπομεν ὡς παρατατικὸς παρακείμενος ἀόριστος τὸ τέ-
λος τρέποντες εἰς ῶ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτα-
σιν συστέλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, τίθη-
ἐὰν τιθῶ, ἐδίδων-ἐὰν διδῶ, ἔφην-ἐὰν φῶ. τὰ μέντοι
τῆς τετάρτης ἀρρήτα ἔμεινεν· ὥφειλε γὰρ ἀπὸ τοῦ 20
ἐξεύγνυν ἐπήγνυν-ἐὰν ζευγνῶ καὶ ἐὰν πηγνῶ μετὰ πε-
ρισπωμένης εἶναι· καθόλου γάρ, ὣν ἡ μετοχὴ εἰς σ
ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τούτων περισπάται τὸ
ὑποτακτικόν. τὰ μέντοι δεύτερα καὶ τρίτα τῆς μὲν
πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ῆ, τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ 25
α, τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ ῶ. ὁ Εὐριπίδης·

δύναμιν ἣν διδῶ θεός.

Δυϊκά. ἐὰν τιθῇτον. ἐὰν τιθῇτον.

Πληθ. ἐὰν τιθῶμεν - τιθῇτε - τιθῶσι.

Παρακείμενου καὶ ὑπερσυντελείου.

30

Ἐνικά. ἐὰν τεθείκω - τεθείκης - τεθείκη.

Δυϊκά. ἐὰν τεθείκητον - τεθείκητον.

Πληθ. ἐὰν τεθείκωμεν - τεθείκητε - τε-
θείκωσιν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν ἐὰν θήκω, ἀλλ' ἄρρητον ἔμει-
νεν. ἀντ' αὐτοῦ οὖν ὁ ἐὰν στήσω - στήσης - 5
στήσῃ.

Ἀνικά. ἐὰν στήσῃτον - στήσῃτον.

Πληθ. ἐὰν στήσωμεν - στήσητε - στή-
σωσιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶ - θῆς - θῇ: ὁμοίως καὶ ἐπὶ 10
τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν
ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ ἥ. τὰ μέντοι τῆς τρίτης συζυ-
γίας διὰ τοῦ ῶ, ἐὰν γνῶ γνῶς γνῶ, ἐὰν βῶ βιῶς βιῶ.
ῥᾶων γένηται καὶ βιῶ.

Ἀνικά. ἐὰν θῇτον - θῇτον.

15

Πληθ. ἐὰν θῶμεν - θῆτε - θῶσιν.

Ἐποτακτικὰ παθητικὰ

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. ἐὰν τιθῶμαι - τιθῇ - τιθῇται: εἴ-
πομεν ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ κλιτικόν, 20
τὴν ἐσχάτην μεταποιοῦν εἰς μαι καὶ τὴν παραλήγου-
σαν τρέπων εἰς ῶ τὸ ὑποτακτικὸν ποιῇ, τίθεμαι - ἐὰν
τιθῶμαι, ἵσταμαι - ἐὰν ἰστώμαι. τὰ δὲ τρίτα τῶν
ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δευτέρᾳ ἐστὶ τῶν παθητικῶν,
καὶ ἀπ' αὐτῶν προσθέσει τῆς ται τὸ τρίτον γίνεται, 25
ἐὰν τιθῇ - τιθῇται, ἐὰν ἰστᾶ - ἰσᾶται, ἐὰν διδῶ -
διδῶται.

Ἀνικά. ἐὰν τιθώμεθον - τιθῇσθον - τι-
θῇσθον.

Πληθ. ἐὰν τιθώμεθα - τιθῇσθε - τι- 30
θῶνται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶμαι - τεθῇ - τεθῇται: τέ-

θεμαι τὸ ὀριστικόν, καὶ τροπῇ τῆς παραληγοῦσης εἰς
 ὦ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐὰν τεθείκωμαι φησὶν εἶ-
 ναι αὐτὸ ἀμαρτύρως, ὥς φησὶν Προωδιανός.

Ἀνικά. ἐὰν τεθώμεθον - τεθῆσθον - τε-
 θῆσθον. 5

Πληθ. ἐὰν τεθώμεθα - τεθῆσθε - τε-
 θῶνται.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἐὰν τεθῶ - τεθῆς - τεθῇ: εἵπομεν
 ὡς ὦν ἡ μετοχὴ εἰς ὁξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, 10
 τούτων εἰς ὦ περισπώμενον τὸ ὑποτακτικόν. ἦν οὖν
 τὸ ῥῆμα ἐτίθην, ἡ μετοχὴ τεθείς, τὸ ὑποτακτικόν ἐὰν
 τεθῶ, ἐὰν δοθῶ.

Ἀνικά. ἐὰν τεθῆτον - τεθῆτον.

Πληθ. ἐὰν τεθῶμεν - τεθῆτε - τεθῶσι. 15

Μέσον ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. ἐὰν θῶμαι - θῆ - θῆται.

Ἀνικά. ἐὰν θώμεθον - θῆσθον - θῆσθον.

Πληθ. ἐὰν θώμεθα - θῆσθε - θῶνται.
 εἵπομεν ὡς πᾶν παθητικόν ἢ μέσον, ἔχον τὸ μ̄ κλιτι- 20
 κόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μ̄αι καὶ ἐν τῇ παραλη-
 γούσῃ λαμβάνον τὸ ὦ ὑποτακτικόν ποιεῖ, συστήλλον
 τε τὴν κλιτικὴν ἔκτασιν. ἦν οὖν ἐθέμην - ἐὰν θῶμαι,
 ἐδόμην - ἐὰν δῶμαι, ἐφάμην - ἐὰν φῶμαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΩΝ.

25

Μιτοχαὶ ἐνεργητικαὶ.

χρόνον ἐνέστωτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθεῖς. τιθεῖσα. τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰς
 ν̄ λῆγον μετὰ φρυσικῆς μακροῦς, μὴ ἔχον τὸ μ̄ κλιτικόν,
 εἰς ὁξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχὴν, ἐτετύφειν τετυφώς, 30
 ἐτύφθην τυφθείς, ἐτίθην τιθείς.

Ἀνικά. τιθέντε. τιθείσα.

Πληθ. τιθέντες. τιθείσαι. τιθέντα.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τεθεικώς. τεθεικνῦα. τεθεικός.

Δυϊκά. τεθεικότε. τεθεικνῦα.

Πληθ. τεθεικότες. τεθεικνῦαι. τεθει-
κότα. 5

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἀλλ' ἐσιωπήθη, ἀντ'
αὐτοῦ δὲ τὸ στήσας κλίνομεν, οἷον στήσας. στή-
σασα. στήσαν.

Δυϊκά. στήσαντε. στήσάσα. 10

Πληθ. στήσαντες. στήσασαι. στήσαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἐνικά. θείς. θεῖσα. θέν: καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ
τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθην γέγονεν.

Δυϊκά. θέντε. θείσα. 15

Πληθ. θέντες. θεῖσαι. θέντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἐνικά. θήσων. θήσουσα. θήσων.

Δυϊκά. θήσουντε. θησούσα.

Πληθ. θήσουντες. θήσουσαι. θήσουντα. 20

Μετοχαὶ παθητικά

χρόνου ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἐνικά. τιθέμενος. τιθεμένη. τιθέμενον.

Δυϊκά. τιθεμένω. τιθεμένα.

Πληθ. τιθέμενοι. τιθέμεναι. τιθέμενα. 25

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου.

Ἐνικά. τεθειμένος. τεθειμένη. τεθειμένον.

Δυϊκά. τεθειμένω. τεθειμένα.

Πληθ. τεθειμένοι. τεθειμέναι. τεθειμένα. 30

Ἀορίστου πρώτου.

Ἐνικά. τεθείς. τεθεῖσα. τεθέν.

Δυϊκά. τεθέντε. τεθείσα.

Πληθ. τεθέντες. τεθείσαι. τεθέντα.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. θέμενος. θεμένη. θέμενον.

Ανικά. θεμένω. θεμένα.

Πληθ. θέμενοι. θέμεναι. θέμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

5

Ἑνικά. τεθησόμενος. τεθησομένη. τεθη-
σόμενον.

Ανικά. τεθησομένω. τεθησομένα.

Πληθ. τεθησόμενοι. τεθησόμεναι. τε-
θησόμενα.

10

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἑνικά. τεθεισόμενος. τεθεισομένη. τε-
θεισόμενον.

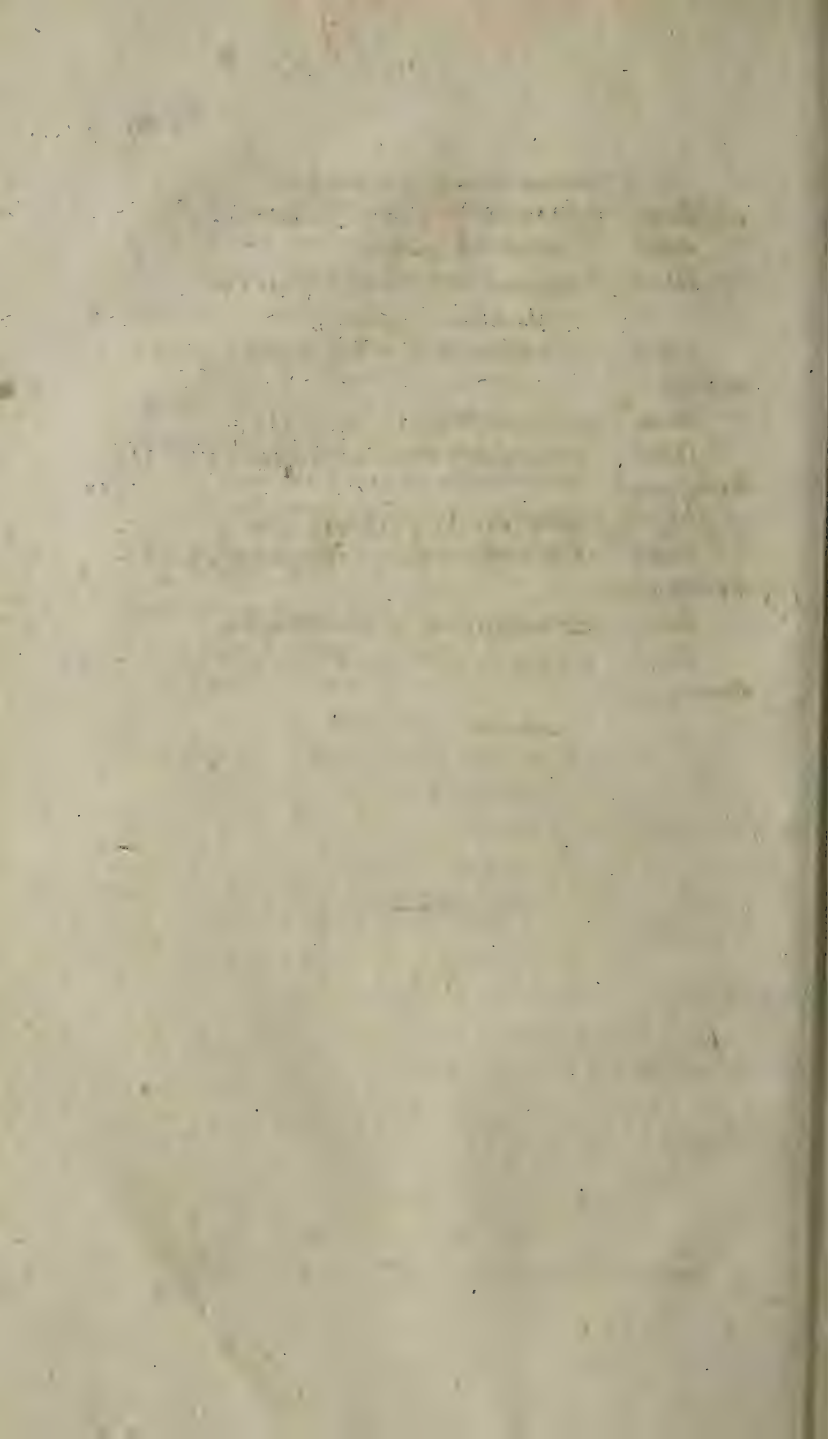
Ανικά. τεθεισομένω. τεθεισομένα.

Πληθ. τεθεισόμενοι. τεθεισόμεναι. τε-
θεισόμενα.

15

τέλος τῶν εἰς μὲ ῥημάτων.

ANNOTATIO CRITICA.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LEXICA SEGUERIANA edita sunt e codice Segueriano s. Coisliniano 345, quem certatim celebrarunt Montefalconius (Biblioth. Coislin. p. 465.), Ruhnkenius (Tim. p. XVIII.), Vil-loiso (Apollon. Soph. p. XLII.), intelligentiores illi Tittmanno (Zonar. p. XII.) iudices. *APABIOT*] Cod. ἀρραβίου.

p. 3, 4. Cod. προσφέρεται. Correx. Schaeferus ad Corinth. p. 160.

6. ἀφήλιξ] Scr. ἀφῆλιξ. 11. ἤγουν] Cod. διοῦν. Et
mox καὶ εἰρηται δέ. 20. τῶ] Cod. τὸ. 24. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 730. 26. Cod. ἀνεληταῖς.

4, 4. Cod. γε εἰ — ἐπιτάξον. 5. Cod. ἐπιτάττον.

11. Αλνείας δ' ἐπαῖξει] Cod. καὶ ὧδ' ἐπαῖξε. 12. Cod.
δ' ἔλασ' ἐς. 16. Cod. τὸ ὑπαλιν. 18. ἀληθῶς]
γαυροῦς ap. Valckenar. ad E. Hippolyt. 388. 21. ἤγον]
Cod. ἤκειν. 22. Ἀωρίε] Cod. Ἀωρίαν ἤκειν. 23. δέον]
Cod. δέου.

5, 3. μεταβάσει] μεταβολῇ ap. Bast. ep. crit. p. 211.

15. τῶ] Cod. τὸ. 18. τὸ] om. Cod. 27. Scr. ἐρ-
παγμαῖος. Qui infertur indicativus, eum tuctur Bastius epi-
metro 2 ad Schaeferi Plutum Hemsterhus. p. XXXIX: idem
Ep. crit. p. 155. ediderat καλοῖτο.

6, 1. ἀκίμων] Vid. Valckenar. ad E. Phoen. p. 81. b.

4. Cod. ἀκάματος. 9. Cod. ἄρχων. 10. Cod. ἐπῆγ-
γέλλεν οὐδὲ ἄφ. δ. 14. Platonis locus est de Rp. 2.
p. 361. C. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 248. a. 20. τὸν]
Cod. τὸ. 29. Cod. ἢ τὰ σαφῶς.

7, 7. Cod. ἀπὴνθισται. 13. Cod. οὐδὲ — οὐδὲ.

19. Cod. ἐκαθαίροντο οἷον τὰς ἀποδιοπομπήσεις ἐποιούντο, οἷον
ἐκ τοῦ δίου τοῦ δέματος, καὶ —. Quorum partem delevit
Ruhnken. ad Tim. p. 40. 26. αὐχμή] Cod. αὐχμήν.

33. Cod. ἀδόξως.

- 8, 1. τὴν ἰσοῖαν] Cod. τινός. Correx. et Bastius ep. crit. p. 262. n. (105.). 3. Cod. μικροχρησίαν. 16. Cod. ἀτεράμων, et infra τέτραμα — ἀτεράμων. 18. Apud Ruhnken. ad Tim. p. 156. b. τέτραμα — στιπτός — προσήπτεν. 22. Ἀριστοφάνης] Acharn. 180. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 239. a. 28. Legendum videtur αὐτοῦκρος. 30. Ὀμηρος] Il. 3, 158.
- 9, 6. ἀνακινῶν] Cod. ἀνακινεῖν, et v. 8. κινεῖν. 10. Cod. κλητοφῶντι. 12. Scr. ἦ. 17. Cod. τὸ, omisso mox ἦ. 18. Cod. ἀπρακτὴν. 24. δ'] om Cod. 26. σημαίνει] Ambigua scriptura codicis. Possis et ὁ. Sed ne sic quidem labantem structuram sustinueris. 31. Cod. ἀγαθὸς ἀπ. κρόκους — ὑποπείνουσα. 32. Scr. οἶνον. 33. ἀγαθῶν ἀγαθίδες οἶον] Desunt cod.
- 10, 4. Ἀράμενον] Cod. ἀράμαιον. Mox cum Bastio ep. crit. p. 262. n. (105.) leg. Ἀττική ἢ σύνταξις δέον. 12. τὸ] om. cod. 13. ἠψήμενον] Cod. ἐψήμων. Conf. Valck. ad Adon. p. 205. A. 15. Scr. διαδραῖναι. 17. Cod. στεφάνω. Locus est p. 244, 27. Reisk. 28. πλείων] Cod. πλείον. 29. πάριον] Cod. πλῆριον.
- 11, 1. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδραν, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Ταχηνισταῖς· δειῖο δ' ἐν οὐκ ἀπέδραμεν. Cod. Vatic. 1410. Conf. Lobeck. ad Phrynich p. 737. 8. Cod. ἀπόπυστος ὁ αὐτὸς τὸ κατὰ-πυστος. 12. Cod. πνυθῶδε. 14. Leg. εἰ ἀσαφῆ ἔχρησεν aut simile aliquid. 17. ἦ om. cod. Paullo ante malim αὐτῇ. 18. Cod. ἄλεις. 20. συνάπτοντες apud Ruhnken. ad Tim. p. 50. b. Qui ubi particulam ἄρτι cum futuro coniunctam reperisse sibi videtur, erroris arguitur ab Heindorfio ad Plat. Charmid. 44. 28. Cod. ἔχων. 33. Scr. βοῦκλεψ.
- 12, 3. Cod. εἶδε. 4. Cod. ἄμβροτος. 5. Cod. ἐφ' ὧν. 9. Scr. θολῆς. 13. μόνον apud Bast. ep. crit. p. 154. 18. τὸ] om. cod. 22. Cod. δευνοποιεῖν. 23. Scr. θολόν, et versu inferiori δλόν. 24. Cod. οἶον. Correx. et Ruhnken. ad Tim. p. 143. a. 27. Malim ὥσπερ λικνω-νέειν τὸ τὰ λ. καὶ β. τὸ τὰ β.

- 13, 4. ἡμιγινώσκω] Cod. ἁμιγινώσκων. 7. τῷ εἰδόμῳ — εἰς
ἐναντίου apud Ruhnck. ep. crit. 2. p. 157. 8. Cod. ἄδην
et v. 9. λέγεις. Ruhnck. ad Tim. p. 199. a: Ἰδεῖν ἄλλως, ὅμοια
σημαίνει τῷ μ. λ. τὸ γὰρ ἄλλως ἐπὶ τοῦ μᾶτην λέγεται.
12. Cod. ἐκάτερον. Eudemus: *) ἀμνηστὲ ἀμνημονεῖ. ἀμνήστων
ἐπιλήθωμων, οὐ μνημονευτικός. 13. Vid. Lobeck. ad Phry-
nich. p. 290. 26. διανύσαι] διανύσεται a prima manu.
29. Cod. ἢ οὐδ'. 32. Σοφοκλήτῃ] Oed. R. 254.
- 14, 1. γῆς] Cod. τέγης. 6. τὸ] Cod. τὸν. 24. Cod.
ἡλέα ἡλεαίνοιμι: unde duae fortasse faciendae erant glossae.
31. ἄλλα τε om. Ruhnck. ad Tim. p. 24. 32. ἐν Νό-
μοις] lib. 5. p. 410, 21. ed. Berolin.
- 15, 7. Cod. ἀχθῆνόν καὶ ἀχθῆνᾶ. 9. Vid. Valcken. diatr.
in Eurip. p. 189. A. et Segaar. Act. liter. soc. Rheno-
Traiect. 1. p. 77. 18. Cod. ἀνέψιαδῆν — ἀδελφιδῆν.
23. εἰς Γραιώνα] Cod. ἐπιδώρα. 26. τόρου] Cod. τόπου.
27. Cod. τὴν μελοποιῶν ἢ τὴν μεροποιῶν τυχόν,
- 16, 2. ἀλώων] Cod. αλοῶν. 4. Cod. ἐνθα. 5. καὶ
μητρολοίας] Haec et illa καὶ τὴν μητέρα inter versus sunt a
recentiore manu. 7. δὲ] deest. 12. Fortasse le-
gendum ὁ ὤφειλε. 29. σύνθεσιν] Immo παράθεσιν.
- 17, 2. Cod. μεγαλοφρόνων. 5. αἰ] deest; neque addidit
Valcken. ad Theocrit. 1, 22. 6. Apud. Valcken. ἀρεσιάδες.
15. τῷ] Cod. τοῦ. 24. Cod. Vat. 1410: Αὐθέκαστος;
ὁ ἀκοιτώνητος καὶ ἐν τοῖς καθ' ἑνα θεῶν ἀριθμῆσθαι, ἢ ὡς
ἀπαξιῶν πάντα διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἐαυτῷ δύνασθαι ἀντὶ
πάντων ἀρεῖν, ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας δι'
ἀπλότητα γνώμης. 26. αὐθέκαστα λέγειν] Cod. ἀλλὰ τὰ
ἐκαστα λέγοντα. 28. Scr. αὐθεκαστου. 29. ἀσκητικῶς]
ἀσκητικός Schaeferus ad Corinth. p. 537. ἀγωνιστικῆς] Cod.

*) Cod. Paris. 2635, chart., f. max., fol. 288, litteris grandi-
bus: ex bibliotheca Io. Huralti Boistallerii: emi
a Vincentio Lucchino 6 coronatis. Index a prima
manu λέγων χρησίμων συναγωγὰς, αἷς μάλιστα περὶ ἡτορίας
τε καὶ τῶν οἰκονομικῶν οἱ λογιστάται: a secunda εἰδῆμον ἡτορίας,
a tertia εἰδῆμον ἡτορίας περὶ λέγων ἡτορικῶν. Auctorem Chri-
stianum produnt in prima pagina ἀαῶν, ἀβῆλ, ἀβῆας, ἀβῆαυμ.

- ἀγωνιστικῶς. 33. In margine a manu recentiore haec adduntur: εἴρηται οὖν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀσικῶν, παρόσον οἱ τοὺς ἀσικὰς ἐργαζόμενοι μετὰ τινος ἐπιμελῆς ἐργασίας τήτους ἐργάζονται.
- 18, 1. Cod. κύβαν. 3. Cod. ἄβουδος. 7. Scr. Ἀτα-
 ξάπαντες coll. p. 331, 27 et 415, 15. 10. σα] Cod. αἰ.
 13. δρῶμαι (ita enim scr.) ὄρᾱ] Cod. δλῶμαι δλᾶ.
 26. Cod. εἰρημένον. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
 27. Cod. ἡροδότου.
- 19, 13. Margo: μικροῦ δεῖν με καὶ τοῦτο παρέδραμεν ἀνάτια τοὺς ἀνθρώπους ὀνομάζεσθαι, ὃ φίλων, ἄριστε καὶ ἐπέκεινα φίλων τα-
 ρύσει, phrasi et nomine Photium referente. 16. Cod.
 δύο. quod vellem non tetigissem. 26. τὸ] Cod. τὸν.
 30. Cod. ἀναχαιτίσαι καὶ ἀνακόψαι, punctis illis, per quae glossas ab interpretamentis dispescit, post vocem τοῦπλῶ positis.
- 20, 5. Cod. ἀσφυλῇ et a correctore ἀσφαλεία. 8. τῶν]
 Cod. τὸν. 10. Cod. καὶ ἄρτι γεμειάσκων. 15. Cod.
 ἀνελείης. 17. ἀτερῆς] Cod. ἀγεννῆς. 20. Cod. a
 prima manu μήπω βεβληκός. Conf. p. 49, 33.
- 21, 11. Cod. κνήσματα. 12. Cod. a prima manu ἀνδρε-
 ραστια, a secunda ἀνδρεραστια. Correxist Bast. ad Gregor.
 Cor. p. 260. 14. Cod. ἀνθρώπιζος. 15. τοῦ] Cod.
 τοῦτον. Conf. Toup. animadv. in Schol. Theocrit. p. 209.
 17. δ] Cod. οὐ. 18. Cod. ἀελόγια δόγμα. τὸ δ' αἰὲ
 λέγειν. 20. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 505.
 22. Cod. αἰσχροποιούσα. 27 et 29. Cod. προσάειν.
 30. τὸ] Cod. τοῦ. 31. τοῦ deest.
- 22, 1. Apparet mutilum esse locum. 8. Margo rec.: ὡς
 μήλα, αὐτοῖσι μήλοισι καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεισι μήλων (Hom. Il. 9, 542.).
 14. λέγεται δὲ] Cod. δὲ: Bastius ep. crit. p. 284. ἔστι, ap-
 pend. p. 56. ἔστι δὲ. 17. ὡς] Cod. καὶ. ζωός ζω]]
 Cod. ζωο ζω. 21. Cod. ἔππον. 29. Adduntur haec:
 καὶ πύλη πυλάκι ἢ ἐν θερμοπύλαις σὺνόδους. 33. Cod.
 αἰτηνῇ.
- 23, 6. Cod. ἀνάθημα. 25. Altera περὶ deest. Margo:
 λέγεται τοῦτον ἢ μὲν πρώτη ἀκράτεια ἢ πρὸ τοῦ ἀρίστου· ἢ
 μετ'

μετ' ἐπειρήν δὲ ἄριστον, ἥ τις καὶ ἐωθινή· μετὰ δὲ τὴν ἐωθινήν
τὴν δειληνὴν· τὴν τετάρτην δὲ δόρυον διὰ τὸ τὸ δόρυ παύεσθαι

^{οι}
ἦδη. 27. Cod. καινὰ. Mox om ἄν.

24, 14. τίθενται] Cod. τίθενται τὴν φωνήν. 15. Cod. ἀσκο-
λίζειν et mox σκόλου. 16. ἐφ'] Cod. ἐφ'. 19. ἀσκα-
λίζω] Cod. σκαλίζω et πρόθεσιν. 29. Cod. ἄσωτιεῖον et
ἄσωτες. Vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 443.

25, 2. μέντοι] Cod. μέν. 14. Conf. Ruhnk. ad Vell. 2, 19.
p. 131. b. 15. Cod. ὑπολειπίσκον. 19. Cod. οὐκ
ἐφ' ἡδομαι. 21. χά] Cod. ἄ: Valcken. ad Eurip. Hippol.
890 ἄ γὰρ. Conf. id. ad v. 1339 et Lobeck. ad Phrynich.
p. 563. 29. Cod. ἀστράγαλα.

26, 1. Cod. ἀποστοματίζων. 8. Cod. ἀνταίρων.
13. ψύχος] Cod. ἕψος. ἐν Φαίδρῳ] p. 31 nostrae editionis.

27, 1. Cod. ἀπόρησις. 2. ἐν τῇ πολιτείᾳ] 2. p. 57, 3.
7. φασμακῶν Ruhnken. ad Tim. p. 115. b. 10. Cod.
ἀντιβάλλειν. 14. Cod. ἀνασχινδανλυθῆναι. Vid. Ruhnk.
ad Tim. p. 32. b. 28. δευτέρῳ] p. 70, 7.

28, 2. Cod. ἀμφιλόγια. 6. Cod. ἄμαξαν. 8. Cod.
προέσθαι. 10. Deest ἄν. 17. Δημοσθένης] p. 400, 2.
Reisk. 21. συσπεύδειν] Cod. σπεύδειν.

29, 2. καινή] Cod. κινή. 4. παραπροσβείας] p. 354, 11.
7. δυοῖν] Cod. β. Sic et p. 33, 2. 9. Cod. κλέπτειν
et λωποδύειν. 14. Cod. ἀναβοήσετε. Δημοσθένης]
p. 433, 20. 28. Cod. ἢ το. Leg. ἤγουν. 29. Vid.
Lobeck. ad Phrynich. p. 655. 32. Cod. βοῶν.

30, 5. Cod. πρὸς βασιλῆιον. 16. τὰν] Cod. τὴν.
22. Βόλος] Leg. fortasse βῶλος coll. Pierson. ad Moer. p. 95. a.
23. Cod. βδελυγμαία. 30. Cod. δρύγειν.

31, 10. Vid. Ruhnk. ad Ernest. epp. p. 133. ed. Tittmann.
17. γλατ τὴν] γοητεύοντα Pierson. ap. Ruhnk. ad Tim.
p. 73. b. 27. Cod. καταπέπτωκεν. 29. μὴ] deest.
malim τοῦ μὴ. 31. δε] deest.

32, 5. Cod. γετρία. 11. εὐγενῶς] Fortasse leg. εὐμενῶς.
18. Cod. ἄγρον. Bast. ad Gregor. p. 920. 20. Cod.

- θύραις. Vid. Ruhn. ad Tim. p. 74. 21. Cod. ὑμενικά.
 27. Cod. γέραν δρῶς. 30. Cod. ἀργυροῦς ἢ ὅτ' οὖν.
 33, 10. Cod. γογγυλῖς. 14. λινῶν] Cod. λευκῶν.
 18. Cod. γαστροχαρυνγίδις. κατεσθιόντων] Malim πάντ'
 ἐσθιόντων. 20. Cod. ἀναθυῶν. 27. Cod. προβήματα.
 28. Cod. ἐπιμυγνύμενον. Cf. p. 52, 1.
 34, 3. Cod. γυναικῶν. 4. Cod. γύνης. 12. ὁ] deest.
 21. ἐν] deest. 28. Cod. ἀπειλητικὸς. 29. Cod.
 πιθηκίζειν. 32. ὅπερ] Cod. ὥσπερ.
 35, 1. Cod. διασχιδής. 6. Cod. διαίρειν. 17. Cod.
 διαιτῶν. 20. τὸ deest. 21. Cod. οὐ διεφθορεν.
 30. Cod. διέτως.
 36, 6. δε] deest. 17. Cod. ὄνον. Correxil Valcken. ad
 Adon. p. 346. B. 22. Cod. γινόμενον. 23. οἷς] ma-
 lim οἶον. 29. ὁ ἀρπάγμῶς] desunt.
 37, 3. Scrib. διμυλλήσασθαι, invito codice. Ita Bast. ep. erit.
 p. 216. 4. Cod. διαλέξεσθαι. 5. πολλὴ] Cod. πολλοί.
 8. Cod. κέριον. 18 et 20. Cod. ἐτερεγκέφαλον.
 31. Cod. φαρβοῦνος. 33. Cod. βρώωμαι.
 38, 1. ἰδομαι] Cod. ἰδομεν. 2. ἰδονται] Cod. ἰδοται.
 7. Deest articulus. 12. τῷ] Cod. τὸ. 14. γὰρ]
 deest. 25. ἐφ' ὅτου οὖν] Cod. ἐκ φότου οὖν. Et διηρη-
 μένου ἄχθους.
 39, 20. Cod. ὑποδήματα. 22. τὰ] deest. 25. οἱ τὸ]
 An legendum οἶον? Mox Cod. εἰκάσιν. 29. ἐμπυρεύεσθαι]
 Cod. ἐμπορεύεσθαι πῦρ.
 40, 4. Cod. πλουτεῖν. 7. Cod. προδιδόμενα. 9. Deest
 ἐντί. 21. Cod. εὐώνιστος. 23. Cod. εὐθετεῖ.
 33. λέγει] Cod. λέγει.
 41, 2. Cod. λυμβεῖσις. 4. Deest ἐγώ. 5. Cod. τοῦτο.
 8. Cod. κλησίς. 21. Post ζωμήρουσις lacuna est ver-
 suum 14. 28. Conf. Koen. ad Gregor. p. 150. ed. Schaeff.
 29. τῇς] Cod. τοῦ.
 42, 1. Cod. ἡπιαλῆς. 2. τὸ δὲ ἡπίαλος διὰ — apud Ruhn.
 ad Tim. p. 134. b. 6. Cod. σεσίρασιν. 9. Vid.
 Lobeck. ad Phrynich. p. 64. 16. Cod. βύλε. 25. Cod.

θηλέματα. Correxuit post Sallierium Ruhnk. ad Tim. p. 144. b.

29. Cod. θάλ. κόπται. 33. Cod. προβολή. Vid. Suid.

43, 5. δριμύ] Cod. θύμβρα. 6. Cod. θρύμβρα.

7. Cod. θωράκιον.^{ει} 12. Cod. θωραχθεὶς μεμυσθαις —
τὸ —. 16. Cod. θρησίδιον.^η 25. Hesychius: οἱ νῦν
ἰχνεύμονες λεγόμενοι.

44, 5. Cod. ἱκετίους μὲν. 12. Cod. βάλε. 17. Cod
ἱλεώμενοι. 30. Cod. κευχιτισμένοι.

45, 9. τὰ δεest. 16. Cod. καχιστής. 17. Cod. ἀμα-
θείς. 22. καταπλήσω σε Bast. ep. crit. p. 230.

29. Cod. καταίδην. 31. γνησίον] Cod. γνησου.

33. τοῦ δεest.

46, 1. Cod. ὄστρα. 12. καταφρονεῖν] καταφορεῖν Wytten-
bach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 12. 16. τῷ] Cod. τὸ.

18. Cod. πεπληγμένοι: Ruhnk. ad Tim. p. 105. a. πεπληγθαι.

19. προσθήκη Ruhnk. 20. τὸ — κερχεῖσθαι] τοῦ κε-
χεῖσθαι ὑπὸ ἱλαίου id.

47, 18. αἰτιατικῇ] Cod. εὐθεῖαν. 20. Cod. καλητις.

24. Cod. διαίρειν. 32. τὸ] Cod. τὰ.

48, 5. Cod. bis ἔχων. 13. πολιτικώτερον Bast. ep. crit. p. 230.

14. . . .] Cod. σ^{η ο} τ. 30. Cod. δύο. Item p. 49, 19.

33. Cod. προσαινόντων.

49, 13. Cod. κνῖσα. 17. Cod. ἀπεσκολυμένοι. 21. Cod.
παραιτεῦνται. 29. Cod. λεπτοσχιδῶς. 31. Cod. ἐπί-
λεπτον.

50, 1. Cod. δι' οὗ καὶ ἡλικία τῶν καὶ τῶν ἄλλων —. Correxuit
ex parte Montefalconius Bibl. Coisl. p. 467. 3. Cod.

λιμοῦ. 9. κοῖλον] Cod. κοινόν. Hesychius ληνθιστής

κοιλόφωρος. Mox cod. ληκίνθους. 23. διαφέρουσιν apud

Ruhnk. ad Tim. p. 172. b.

51, 4. Alterum λέγειν deleverim. 6. Cod. λόγος.

7. Cod. λεκηπτίας. 10. Deest articulus. 11. Cod.

λίανρον. et mox κατασκευάσασθαι. 13. Cod. μόνον μὲν ἐν.

τοῦς] Cod. τοῖς. 18. ὀλοκαντεῖν] Cod. iterum ἱεροκαντεῖν.

Vid. p. 56, 13. 20. τὸν] Cod. τὸ. 28. Deest μή.

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid.
Ruhnk. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
52, 5. Cod. *μολυβδίαν*. 6. Cod. *μέθει*. 15. Cod.
πράζατο. 16. Cod. *γενικοῦ*. 21. Cod. *συνενηγμένον*.
Fortasse leg. *συνηγμένον*. 23. *ρομηρία*] Cod. *ρομηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νω-*
αι *ω* *οι*
λαι: *ἔστιν νέως λείως* — *νέωλει*. 29. *νήστει*] Lobeck. p. 326.
53, 5. *τὸ*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *θ* — *δ*. 13. Cod. *ὁρ-*
θαγγέλειν. 29. Cod. *ὁφρυνάει*.
54, 14. *διαγελώσης*] Lobeck. p. 275. Idem mox *ἐξίσχοντος* et *ἀγορὰ*
ἀμφὶ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν. 28. Cod. *ἀρρύθμων*.
55, 1. Cod. *δὴν*. 4. *εἰπεῖν*] Cod. *εἰρεῖν*. 12. Cod.
ᾠπετόμην. Ruhnk. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημαῖνόν ἔστιν ἐπι-*
φημίζων. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἄρα ὀρνιθίας*]
Cod. *παγοιθίας*.
56, 1. *ἐγκαθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκα-*
θίζοντα. 22. Deest *οὐκ*. 26. Cod. *προέβηκεν*.
27. Cod. *φωραθέντες*. 32. *ὀχείον*] Cod. *ὀχείαν*.
57, 9. Cod. *ῥάβδος*. 10. Deest *μέγ*, et v. 12. *ἐπ*.
25. *ὄνων*] Cod. *ὄνων*.
58, 9. Cod. *εἶπεν*. 10. *καὶ ἄνδρ*] *ὁ ἄνδρ* apud Bast. ep.
crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργα-*
λαιοις. 21. Cod. *πρωοδὴν*. 28. Deest *δὲ*.
59, 1. Cod. *προτέρην*. 7. Cod. *ἐξαπαντώντων*. 10. *ἀπὸ*]
δι
Cod. *ὡς ἀπὸ*. 26. Cod. *φιλονεικος*. 28. Cod. *δεδου-*
λωμένων.
60, 3. Cod. *ποικίλα κεκερυκευμένα*. 4. Cod. *λεκαρίων*.
7. Cod. *προφερεῖσθαι* cum Hesychio. *διαζομένους* Suidas.
16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος*] Cod. *ὁ κληρος*.
28. *τίρευμα*] *εἶρεμα* Ruhnk. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod.
περιεργασμένους. 32. Cod. *πρωπερίου*.
61, 1. *πορτοκίχη*] Cod. *πρωτοκίχη*. 9. Cod. *ἐκάτερον*.
18. Cod. *πρῶ*, circumflexe. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod.
ὑποσίβιοι. 31. *χόρτος*] *φόρτος* Pierson, ad Moer. p. 115. a.

31. Vid. Valck. anim. ad Ammon. p. 39. 32. Vid.
Ruhnk. ad Tim. p. 177. a. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 214.
52, 5. Cod. *μολυβδίαν*. 6. Cod. *μέθει*. 15. Cod.
πράζατο. 16. Cod. *γενικοῦ*. 21. Cod. *συνενηγμένον*.
Fortasse leg. *συνηγμένον*. 23. *ρομηρία*] Cod. *ρομηρία*.
22. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 375. 25. Cod. *νω-*
αι *ω* *ο* *αι*
λαι: *ἔστιν νέως λείως* — *πώλειαι*. 29. *νήστει*] Lobeck. p. 326.
53, 5. *τὸ*] Cod. *τὸν*. 8. Cod. *ϑ* — *δ*. 13. Cod. *ὁρ-*
θαγγέλειν. 29. Cod. *ὁφρυνάει*.
54, 14. *διαγελώσης*] Lobeck. p. 275. Idem mox *ἐξίσχοντος* et *ἀγορὰ*
ἀμφὶ τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ὥραν. 28. Cod. *ἀρρύθμων*.
55, 1. Cod. *δὴν*. 4. *εἰπεῖν*] Cod. *εἰρεῖν*. 12. Cod.
ᾠπετόμην. Ruhnk. ad Tim. p. 198. a: *τὸ σημαῖνόν ἔστιν ἐπι-*
ψημίζων. 18. Deest *ἄν*. 30. Cod. *ἄρα ὀρνιθίας*]
Cod. *παγορνιθίας*.
56, 1. *ἐγκυθίζοντα*] Scriptura ambigua. Possis legere *συγκα-*
θίζοντα. 22. Deest *οὐκ*. 26. Cod. *προέβηκεν*.
27. Cod. *φωραθέντες*. 32. *ὀχείον*] Cod. *ὀχείαν*.
57, 9. Cod. *ῥάβδος*. 10. Deest *μέγ*, et v. 12. *ἐπ*.
25. *ὄνων*] Cod. *ὄντων*.
58, 9. Cod. *εἶπεν*. 10. *καὶ ἄνδρ*] *ὁ ἄνδρ* apud Bast. ep.
crit. p. 155. 11. Cod. *παροξόνα*. 17. Cod. *ἀργα-*
λαιοις. 21. Cod. *πρωώδην*. 28. Deest *δε*.
59, 1. Cod. *προτέρην*. 7. Cod. *ἐξαπαντώντων*. 10. *ἀπὸ*]
δι
Cod. *ὡς ἀπὸ*. 26. Cod. *φιλονεικος*. 28. Cod. *δεδου-*
λωμένων.
60, 3. Cod. *ποικίλα κεκερυκευμένα*. 4. Cod. *λεκαρίων*.
7. Cod. *προφερεῖσθαι* cum Hesychio. *διαζομένους* Suidas.
16. Cod. *παράβουλος*. 25. *ὀλόκληρος*] Cod. *ὁ κληρος*.
28. *τίρευμα*] *εἶρεμα* Ruhnk. ep. crit. 1. p. 43. 31. Cod.
περιεργασμένους. 32. Cod. *πρωπερίου*.
61, 1. *πορτοκίχη*] Cod. *πρωτοκίχη*. 9. Cod. *ἐκάτερον*.
18. Cod. *πρῶ*, circumflexe. 13. Deest *ἄν*. 29. Cod.
ὑποσίβιοι. 31. *χόρτος*] *φόρτος* Pierson, ad Moer. p. 115. a.

- 62, 3. Cod. συμβόλευσον φίλον. 7. σποιδῆς] Cod. σπόδης.
 9. φ] Cod. δ. 16. Deest τοῦ. 18. Cod. ἐσθλοντά
 τινα σιάλόν τινα ἐπιόντα. 30. Cod. ἐσήμενα. 32. τε-
 κήνασθαι] Cod. τεκῆναι.
- 63, 5. Cod. οὐκ οὐστερμανίας. Vid. Intpp. ad Hesych. h. v.
 6. πολλῶν] πάντων Lobeck. p. 259. 14. Cod. κρεῖα.
 21. Deest τῶ. 24. Deest ἄν.
- 64, 1. Cod. διεργαγμένον. 5. Cod. φανερώς. 14. Cod.
 στόμης. 16. Vid. Valcken. ad Theocrit. 2, 55.
 19. Cod. συμμαθηταί.
- 65, 3. Cod. τεμαχήμενον: Bast. ep. crit. p. 262. n. (103). τε-
 μάχη μὲν. Idem σελίδας. 13. Cod. ἄχθους. 18. πα-
 τρούσιν] Cod. πράγμασιν. 21. Cod. νιολευας. 22. Cod.
 λισού. 30. Cod. τηθυλαδοῦς.
- 66, 2. Deest ἄν. 7. Cod. μακροῦ. 14. τετημέλημα]
 Cod. τέτηλέμημα. 30. ὑπὸ] Cod. ἀπὸ. 32. τὸ] Cod. τῶ.
- 67, 7. Φρόνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ παρατίθεται τὸ ὑπό-
 ξυλος ῥήτωρ καὶ ποιητής. εἴρηται δέ, φησί, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
 ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιτολῆς ἐπιτέλλεται ἄρχηγος. καίται δὲ ἐπὶ
 τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον.
 Δισχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τοῦ-
 του καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι Μένανδρος ἐν
 τῇ Περιθίᾳ φησὶν „οὐδ' αὐτός εἰμι οὐν θεοῖς ὑπόξυλος,” οἷον
 κ' ῥόδιος καὶ οὐ γνήσιος οὐδὲ ἀληθής, ἀπὸ τῶν ξυλίνων καὶ πε-
 ριγυρωμένων σκευῶν. Schol. Hermogen. cod. Paris. 1938
 fol. 186. 23. Cod. ἐπιγευρόφαντος. 32. Cod. ὑποφόνην.
- 68, 5. ἰποῖλα] Cod. ἱπενλον. 6. Cod. ἑγείας. 9. De-
 est δέ. 32. Deest τῶν.
- 69, 5. Cod. κοινῶς. 12. Vid. Creuzer. Meletem. 1. p. 3.
 15. Cod. ὑπερκενώμενος. 20. Cod. ἀπινουεῖ. 29. Cod.
 τετριμμένον. 32. Cod. φειδαλφιστήν.
- 70, 1. Cod. φελίς. 3. τένεσθαι Valcken. ad Theocrit.
 1, 43. 4. Cod. πρίττοντι. 17. Cod. λέγειν.
 28. Cod. ἀπὸ et καθιζάνει. 32. Cod. δέπνοις.
- 71, 4. Cod. φήλιζες et v. 5. φιλοῦν. 8. Cod. φυλοκρίνειν.
 9. διατίττειν] Cod. διαπρίττειν. 15. Cod. φθερογοιεύειν.

18. οὐλότητος] An ὀλιγότητος? 19. Cod. φανλοῦ.
 23. φοιτηταὶ] Cod. μαθηταί. 24. Cod. οἱ γραμματικοὶ
 ἢ οἱ μ. 25. Cod. φρονώνδιον. 27. Cod. φιλόμπελος.
 πος ἄνος: ad marg. ab eadem manu γρ. καὶ φιλέμπελος.
 72, 13. Cod. πολὺς. 19. Cod. δύο. 26. Cod. χελον-
 νίδης — χελόνην.
 73, 15. τοὺς ἵππους] Cod. τὰ σκεύη. Conf. Suid. 18. Cod.
 ψηλαφίνδρα. 25. τοῦ] Cod. τὸ. 27. διὰ ψυχροῦ πι-
 νομένου] Num ὑδωρ ψυχρὸν πίνοντος? 31. Cod. ἀπτικῶς.
 74, 2. Cod. ὠνυχισμός. 3. ὡς] ὡς ἱμοί Toup. in Suid. 1.
 p. 454. κατ' ἑλλειψιν] Cod. κατελλείψας, quod amplectitur
 Toup. in Suid. 2. p. 116., correxit Koppiers Obs. philolog.
 p. 86. Conf. Porson. append. ad Toup. 4. p. 469. et Bast. ad
 Corinth. p. 795. 5. ὁ] Cod. φ̃.

ANTIATTIKISTHΣ] Cod. ἄλλος ἀλφάβητος. Vid. Ruhn-
 k. hist. crit. p. LXXXIX et de Antiphonte p. (Reisk.) 828. Bast.
 ad Corinth. p. 155. Porson. ad E. Med. 264.

- 77, 2. θειαιτήτῳ] p. 142. d. Steph. 25. Cod. ἀντιφ̃.
 78, 18. Cod. a prima manu πολυεῖκτον.
 79, 9. διαφόρως] Fortasse leg. ἀδιαφόρως. 11. ἀναπείσαι:]
 ἀναγνώσκει Schaefer. ad Corinth. p. 504. 30. Vid. Lo-
 beck. p. 21. 31. Cod. δεῖ. 33. Vid. Lobeck. p. 90.
 80, 1. Vid. Ruhn. ad Ernest. ep. p. 17. 9. Cod. ἐπὶ
 τὸ — πειν τὸ —. 28. Cod, ἐπιτόμω την ἡρο,
 81, 22. Cod. ἐγὼ. 23. Cod. αὐτῇ παῖ παρ̃. 28. οἶον-
 ται] Cod. οἶον τε. Item p. 83, 4. 87, 15.
 82, 2. Cod. κενύθει. ἄλλο] ἐνταῦθα δοκεῖ συγκεχρῆσθαι τὸ δυν-
 κόν, ὃ δηλοῖ τὸ ἕτερον. ἴδει γὰρ οὐκ ἄλλο ἀλλὰ ἕτερον εἰπεῖν.
 τὸ γὰρ ἄλλο ἐπὶ πλείονων τίθεται, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ δύο. πιθα-
 νεύονται δὲ οὗτοι ἐπὶ τῶν ὁμοειδῶν τὸ ἕτερον. Cod. Coislin. 177.
 11. Cod. καὶ ἐπιγραφῇ. 13. Cod. βοῦπαλλον. 15. Cod.
 ἀμφιανῶ. 18. Cod. ἀραιοπαγντικοῖς. 29. Cod. ἀνα-
 δεῖσαι — ἐγγυῆσαι. 31. λέγειν] Cod. λέγουσιν.
 83, 2. πρότερα] Cod. παρῶτα. 18. Φιλέαλλος] Φιλέλλιος
 Ruhn. p. 167. a. 20. ἀναλέγειν] Cod. ἀναλεῖν.

- 84, 7. Cod. *γῆσι*. 11. Vid. Lobeck. p. 610. 24. Cod.
24. Cod. *βλεφθαίς*.
- 85, 9. *Στράτις*] Cod. *στράτην οὐκ ἐκβιβάσαι λέγειν*.
10. Cod. *βαβῆν et βαβῶμεν et βαβήσομεν*. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 204. A. 11. Cod. *ἀπομόρξαι*.
14. Cod. *βαβαίλου*. 24. *βλεπτόν* apud Ruhnck. ad Tim.
p. 156. a.
- 86, 9. Vid. Osann. Philem. p. 294. 10. Cod. *βόλβητον*.
18. *γενέθλιον*] Cod. *γενεσθαῖον*. αἰ] Cod. *δεῖ*. 20. Cod.
ἰορῆς τῆς δημοτελοῦς. 21. *πέμπτη* Schaefer. in Bast.
append. ep. crit. p. 16. 25. Cod. *ἐκαστον*, Schaefer. *ἐκ-*
στοις. 26. Cod. *ὀνόματα*. 27. *ἐκφ*] c. 119.
32. Vid. ad Corinth. p. 155.
- 87, 5. Cod. *θουρυσμοῦ*. 12. Deest ἄς. 20. Cod. *δεῖ*.
23. Cod. *γελασήδην*. 27. Cod. *φιλέ^μ*. 32. Cod.
ἐφραίνεσθαι.
- 88, 10. Cod. *αὐτοῖ*.
- 89, 9. *δευτέρῳ*] Cod. *δευτέρῳ γνώμονα*. 10. *στατήρ*] Cod.
αὐτῷ. 20. Cod. *διατυχεῖν et κατακολλωνάτω*. Vid. p. 114, 25.
- 90, 1. Cod. *ὄντως*.
- 91, 4. Cod. *τημεκλείδης*. 6. Cod. *ἀθρήσιν ἀντὶ τοῦ τὸν—*
7. Cod. *διπολεῖς*. 16. Cod. *ναντολιάζον*. 23. Cod.
ἰγνωσμένος οὐκ ἤρχετο. 26. Cod. *χριστοῦ — εὐηθείας —*
λογισμός. 29. *Θᾶ*] *εἰ* Lobeck. p. 150.
- 92, 9. Vid. Hermann. ad Hymn. Cer. 284. 10. Deest τοῦ.
20. Cod. *πρᾶντε*.
- 93, 19. Cod. *ποσίδιππος*. Item p. 102, 32. 104, 19. 30. Vid.
Lobeck. p. 590.
- 96, 1. *Ἀλέξανδρος* Bast. ep. crit. p. 241. Conf. Suid. in v.
5. Cod. *ἐλαφρὰ*. 12. Cod. *ἐπισάτης*. Vid. Coraen
Plutarch. 4. p. 443. 14. Cod. *ἐντυχεῖν*. 20. Cod.
εὐζητητής. Recte Ruhnken. ad Tim. p. 110. b. 21. *ἐξη-*
γῆτο] Vid. Reisig. Coniectan. in Aristophan. 1. p. 175. coll.
Hermann. Elem. D. M. p. 404. 32. *εὐοργησία* Valcken.
ad E. Hippol. 1038. 33. Cod. *ευορκισία*.
- 97, 8. Cod. *ἐπέτης*. 14. Cod. *ἐκπερδιῆσαι*.

- 98, 13. Cod. ἐκμαλώτω. 21. Cod. ἦδε — θησέας —.
 26. Cod. ἡματῶσθαι.
 99, 2. Vid. Schaefer. ad Schol. Apollon. p. 321. Lobeck. ad
 S. Aiac. 117. 11. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 651.
 23. Cod. θρασεία γυνή.
 100, 17. Vid. Lobeck. p. 351. 21. Deest τοῦ. 22. Cod.
 ἰσχνόφωνος. 24. Cod. ἀπελάυνουσιν. 27. Cod. δαίω.
 31. Cod. τυραντίνοις. 32. κάθησαι] Cod. κάθισαι.
 33. Cod. κάθισο.
 101, 8. Cod. δει. 16. Cod. ὀρχισμοῦ. 22. τοῦ] Cod. τὸ
 οἶονταί] Cod. οἶον τὸ.
 102, 5. Vid. Ruhnke. ad Tim. p. 166. a. Bast. ep. crit. p. 196
 et 281. 9. Cod. κέρμινον. 10. Cod. δει. Sic et v. 33.
 et p. 103, 21. 104, 4. 21. ἀντι] Cod. τῇ. 23. λέγεσθαι
 apud Ruhnke. ad Tim. p. 162. b. 25. τετάρατῳ] γ' Ruhnke.
 103, 1. Cod. εὐθολος. 10. Cod. ποιῶσαι — κραιναῖσαι.
 25. Scr. ῥόας.
 104, 6. Γοργίη] Num pag. m. 103, 21? At nullum in trede-
 cim meis codicibus superlativi vestigium. 7. Cod. κόρος.
 10. Cod. κράμβης. 14. Cod. κοραῖνον. 31. Cod.
 κεφαλωτομεῖν.
 105, 14. Cod. ἐτίθεντό. 16. ω] Cod. β. 23. Cod. πύλαα.
 25. Cod. κατήρτυκεν.
 106, 19. Cod. σήμαίνειν. 25. Cod. ἀνήλωμα vel ἀνήλωμα.
 107, 14. εἴ τι] Cod. ἦτοι. 20. Μεταπέμψαι] Cod. μετα-
 πέμψεται.
 108, 5. αἰ] Cod. δει. 24. τὸ] Malim τὸν.
 109, 8. τρίτῳ] c. 26. 14. Vid. Lobeck. p. 374.
 22. νοσσόν vel νοσσόν idem p. 206. 30. Cod. πένουσιν.
 110, 5. Cod. ἐπιτολ. 13. ὀφλ'ομαι] „Hoc ex ὀφλ'ομαι de-
 tortum, neque ἀλλοκω incorruptum est.” Lobeck. p. 372.
 14. Cod. σοί. 19. Cod. ὀκοδομεῖν. Vid. Lobeck.
 p. 490. 22. Cod. ὀγλίαν.
 111, 19. Cod. ἀγωνοθέτην. 25. Cod. προνούστεροι.
 112, 6. Cod. bis πρὸς. 20. Cod. αὐτὸν.
 113, 7. Cod. ῥαχίζειν. 10. Cod. τρέφει. Vid. Toup. in

- Suid. 2. p. 141. et 4. p. 470. 12. Cod. καταβάλλειν.
 13. Cod. οικίας. 22. Vid. Bast. ep. crit. p. 150.
 25. Σώφελος Lobeck. p. 381.

- 114, 2. Cod. θουριοπέρσην. 7. Cod. επιγράφονται.
 20. Cod. ἐπὶ ἀνέ.

- 115, 3. Cod. καίειροις. 18. Cod. ἐπὶ τὸ μη μω.
 26. Cod. φιλαυτερία. 29. Cod. φατίζων.

- 116, 16. Cod. ἐξαπατώντος.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ. De syntaxi praeter alios plurimos scripsit Io. Glycys: τοῦ πατριάρχου κλεῖου Ἰωάννου τοῦ Γλυκίος περὶ ὁρθότητος σύνταξεως cod. Vat. 895. f. 31—66. Eius hoc esto specimen, f. 32: Οἶμαι . . . ὡς οἱ κατὰ φύσιν λόγοι καὶ ταύτῃ μᾶλλον ἐπόμενοι, αὐτοὶ καὶ τῆς ἀληθείας μᾶλλον καὶ τοῦ προσήκοντος, εἰς ὅσον ἔξωσιν, ἐπιτυγχάνουσιν, καὶ εἴ τις τὸν ἐν γράμμασι τοῦτον λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ὁρθότητα ἐπὶ τῇ συντάξει φυσικῇ τινὶ προῆχθαι τῇ ἀκολουθείᾳ καὶ τάξει δύναται ἐπιδεῖξαι, αὐτὸ τοῦτ' εἶναι τὴν ὡς ἀληθῶς ὁρθότητα ἐπὶ τούτοις. Ἐπειδὴ τοίνυν σύνταξις ἐν λόγῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ ὁημάτων ἐστὶ καὶ ὁνομάτων εἰς ταὐτὸ συνδρομὴ καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα ἐπὶ δηλώσει πράγματος συνέχεια καὶ κοινωνία, ὃ δὴ λόγος ἐστὶν εὐπρεπῶς καὶ ὡς ἐν μύσεια κατὰ φύσιν καὶ τέχνην συντεθειμένος, εἰ δεῖξομεν τὴν τοῦ λόγου ταύτην σύνταξιν καὶ συταγὴν ἐπομένην τῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ τῶν πραγμάτων κοινωνίᾳ, τῇ πρώτῃ δηλοῦν καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὁρθῶς ἂν ἔχειν οἶμαι πάντῃ καὶ τὸν λόγον τῆς συντάξεως εἶναι τοῦτον, ᾧ χρησόμενοι καὶ οἱ πάλαι περὶ αὐτῆς ἐγένοντο. Ἐστὶ τοίνυν ἡ τῶν ἀνθρώπων κοινωνία, περὶ ἧς ἐδήσεν, ὡς ἔφημεν, αὐτῆς καὶ τοῦ λόγου ἐξ ἀρχῆς, διπλῆ τις, ἡ μὲν φυσικὴ, καθ' ἣν καὶ τὰ γένη καὶ οἱ ἐντεῦθεν ὠκειωμένοι πρὸς ἀλλήλους συνάπτονται καὶ σχετικῶς ἐπὶ τὸ κοινωνεῖν ἔρχονται, ἡ δὲ προσηκτική καὶ μεταδοτικὴ καὶ ὥσπερ ἐκ συναλλαγματοῦ. ἡ γὰρ γένους οὐκισότητι καὶ κοινωνίᾳ εἰς ταὐτὸ τινες ἔρχονται καὶ κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις ἀναγκάως, ἡ χρείας τινὸς ἕνεκα καὶ τοῦ διδόναι καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων, ὧν εἰς χρείαν ἦμοσι. καὶ ἔστιν αὕτη δευτέρα τις κοινωνία καὶ ἐξωτερικὴ, οὐδὲν τοι ἦτορ ἀναγκαίᾳ καὶ αὐτὴ τοῖς ἀνθρώποις οὕσα. κοινωνικὸν γὰρ ζῶον κτίσις ὃ δημιουργὸς τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν συστατοιμένοις γένει

καὶ ἔγγιστα ἐντεῦθεν τῷ προσήκειν οὖσιν αὐτόθεν ἤδει τὴν οἰκειότητα καὶ κοινωνίαν οὖσαν· τοὺς δὲ πόρρω γένους ὄντας συνάπτειν ἔγνω τρόπον ἕτερον καὶ οἰκειοῦν ταῖς παρ' ἀλλήλων κοινωνίαις τε καὶ χρεΐαις, ἐνθα εἰς ἐκάσῳ ἄλλην ἄλλω εὐδοκίμοι καὶ ἔνδειαν, καὶ ὅλως ἐν τῇ φύσει τὸ προσδεῖς αὐτεύσεως, ἐν ᾧ περ ἔφη· ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως εἰς ἀνάγκην κοινωνίας ἔρχονται, μὴ δυνάμενοι, οἶμαι, τῆς κατὰ τὸ ζῶον φύσεως τὸ αὐταρκτὲς αὐτόθεν οἰεῖν, ὡς ταῖς αἰθίοις μάλισα προσῆκε φύσει, αὐτοτελεῶς ἔχουσας πρὸς τὴν τοῦ αἰῶνος ἄπειρον διέξοδον. διττῆς οὖν, ὅπερ ἔφη, τῆς κοινωνίας οὕτω τοῖς ἀνθρώποις οὕσης, περὶ ταύτης δὴ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀνθρώπων ὁμιλίας, καὶ ἔτι περὶ τῆς τῶν τελειωτέρων γνώσεως καὶ ἐπιστήμης, ὁ λόγος ἐτέχνως μὲν τὸ πρῶτον, εἶτα καὶ ἐντέχνως εὖρηται καὶ δέδοται. θεωροῦνται δὴ περὶ τὴν διπλὴν ταύτην κοινωνίαν πρόσωπα τὰ κοινωνοῦντα, πράγματα περὶ ὧν συμπράττονσι καὶ κοινωνοῦσι, καὶ τρίτον ἐπὶ τοῖς δυσὶν αἰτίαι δι' αἷ· ἕκαστα πρῶττεται. καὶ περὶ τούτων, ὥς περ ἔφημεν, ὁ λόγος δηλοῦν καὶ διαλέγεσθαι καὶ σαφῶς καὶ εἰς πρῆπτος τὴν αὐτοῦ πληροῦν χρῆσιν βούλεται. ἔτι μέντοι καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ῥήμασι καὶ ὀνόμασιν, ὥς περ εἴρηται, συντεθειμένος. ταῦτα γὰρ καὶ περὶ αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ κοινωνίαν καὶ συνέχειαν θεωροῦνται, παρὰ πληρώμασί· τισι προσχωρήμενα. ποικίλλονται δὲ καὶ ταῦτα ταῖς καλοῦμέναις πτώσεσι καὶ τοῖς προσώποις ἐπ' ἐνθεῖμῃ τῇ χρήσει καὶ καθαρῇ τῇ δηλώσει τῶν ὑποκειμένων. πτώσεις μὲν οὖν ἐγένοντο περὶ τὰ ὀνόματα πάντε ἐξ ἀνάγκης, ἥ τε καλουμένη ὀρθὴ καὶ εὐθεΐα (ὥς ἂν δηλαδὴ μὴ πρὸς ἑτέραν συμπέτοι καὶ συνάπτετο· οὐ γὰρ ἂν πτώσις οὕσα εὐθεΐα καὶ ὀρθὴ λέγοιτο), καὶ ἔτι ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ, καὶ πρὸς τούτοις ἡ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητικὴ, ἐλέχσον καὶ αὐτὴ δὴ ἡ κλητικὴ μετέχουσα τοῦ πτώσις εἶναι, ὡς μὴ μεθ' ἑτέρας δηλαδὴ συναπτομένη, εἰ μὴ ἄρα δὴ μετὰ γενικῆς καὶ αὕτη κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς κλήσεως ἔθος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ μάλισα εὖρηται, τοῖς οἰκείοις ἐπὶ δηλώσει πλείονι τῶν πατρωνυμικῶν προστιθεμένων ὀνομάτων, οἷον

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρογενές, ὀλβιόδαιμον·

Αἴαν διογενές, Τελαμόνιε, κοῖρανε λαῶν·

Διογενές Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ.

ἐνταῦθα γὰρ τὰ πατρωνυμικά, εἰς γενικὴν ἀναλυόμενα, τῇ κλητικῇ συνάπτονται. διὸ καὶ ἡ αὐτὴ ἐστὶ σχεδὸν ἡ κλητικὴ τῇ πρώτῃ καὶ

ὁρθῇ. δὴ λῶσις μὲν οὖν ἐκείνου τῶν πραγμάτων μονομερῶς· ἐξ
 διὰ τῆς ὁρθότης· ὑπὸ ταύτης γὰρ πάντα κατ' εὐθὺν δηλοῦνται καὶ
 σημαίνονται, οἷον ἄνθρωπος, βοῦς, λίθος, τὰ ἄλλα. ὥσαύτως καὶ
 διὰ τῆς κλητικῆς ἔκαστα δηλοῦνται μὲν, πλήν, ὥς ἔφημεν, κατὰ
 κλησιν καὶ οὐ κατὰ σημασίαν μόνην· οὐ γὰρ βουλόμεθα διὰ τῆς
 κλητικῆς μάλιστα σημαίνειν τι ἄλλὰ καλεῖν. ἐν μέντοι τῷ συνάπτε-
 σθαι τὰ τε ὀνόματα καὶ πράγματα καὶ διὰ λόγου προῤῥιν τινα ἢ
 βούλησιν ἐηλοῦσθαι ὑπὸ τῆς εὐθείας καὶ τὰς ἐτέρας ὥς εἰπεῖν
 πτώσεις συμβέβηκε γενέσθαι, ὥς κατωτέρω συμφέρον ὑποτεθήσε-
 ται. βουλόμεθα τοίνυν ἐπὶ τῷ παρόντος, ὥς περ ἐπεθέμεθα, τὴν
 τοῦ λόγου σύνταξιν καὶ κοινωνίαν καὶ ὅλως τὴν συνέχειαν τῇ τῶν
 ἀνθρώπων, ἥ περ ἔφημεν, ἀρχῇθεν κοινωνίᾳ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προε-
 ὤπων συμβαίνουσιν καὶ ἐπομένῃ κατὰ φύσιν ἐπιδειξαι, ὅπως τι
 ὄνομα ὀνόματι συνήφθη καὶ ἐπὶ τούτοις ὅρηματα, καὶ ὅπως πρὸς-
 ὤπον προσώπων φυσικῶς τε ἅμα καὶ ἔτι γε μὴν, ὅπερ ἔφη, συναλ-
 λαγματικῶς, ὥς ἐντεῦθεν τὴν τοῦ λόγου εὐρεῖν φανῆται ὥς τῇ φύ-
 σει ἀκολουθῶς ἐξ ἀρχῆς προέβη. ἐνάγκη τοίνυν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς
 ταύτην κοινωνίαν τρεῖς τὸ ἐλάχιστον πρόσωπα ὥς ἐπὶ τῷ κοινωνῆσαι
 συνελθεῖν, ὧν τὸ ἐν τῷ μὲν ἐνὶ κοινωνίᾳ φυσικῶς, τῷ δὲ ἐτέρῳ
 μεταδοτικῶς καὶ κατὰ χρῆσιν. ὑποκείσθω δὲ καὶ τὸ παράδειγμα
 ὥς ἐπὶ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι, καὶ ἔσω, ὅς ἀκρότης ἐγένετο τοῦ
 περὶ ῥητορείαν λόγον, οὗτος δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πα-
 ραδείγματος ἡμῖν δημιουργῶν, καὶ ἀξιώσωμεν ὥς αὐτοῦ πρώτου
 κοινωνοῦντος φυσικῶς τε καὶ πραγματικῶς τὴν προεγωγὴν καὶ γέ-
 νεσιν τοῦ λόγου ἐπιδειξαι. βούλησις δ' ἡμῖν γενέσθω διὰ τῶν ὀνο-
 μάτων καὶ ὀρημάτων καὶ ἀπλῶς τοῦ λόγου αὐτὸ δηλῶσαι τοῦτο,
 τίς τε ἦν πατὴρ ὁ Δημοσθένης καὶ τίς τῶν ἐπιτηδείων ἢ καὶ
 τῶν οἰκείων ἄλλως συμπράιτων ἐκοινώνησε, καὶ δι' ἣν τινα ἐπὶ τὸ
 κοινωνεῖν προέχθη τὴν αἰτία. λέγομεν τοίνυν ὥς ὁ Δημοσθένης
 Δημοσθένους ἦν υἱός. εἰ οὖν ἔμενε τὸ ὄνομα ὥς καὶ τῆς εὐθείας
 εἶχεν, οὐκ ἂν τὸν πατέρα ἔχομεν δηλοῦν. τὸ γὰρ Δημοσθένης ἦτοι
 ἢ εὐθεῖα ταντὸ τοῖς πᾶσιν ὑπαραιτήτως ὃν οὐκ ἂν εἶχεν ἔτερον
 δηλοῦν ἦτοι τὸν πατέρα, ἀλλ' ἢ ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον ἦτοι τὸν
 εἰόν. ἐδέχθη τοίνυν τοῖς εὐρεταῖς τοῦ λόγου καὶ δημιουργοῖς (διὰ
 γὰρ τοῦ τεχνικοῦ λόγου τὴν δῆλωσιν καὶ κοινωνίαν ὑποκείσθω γί-
 νεσθαι) περὶ τὴν εὐθεῖαν ἐξαλλαγῆς τινός, ἢ αὖτις καὶ τὸν
 πατέρα ἔχοιεν δηλοῦν. γέγονε τοίνυν ἐπὶ τῷ τέλει ἢ διαφορά, καὶ

οὕτω δὴ γενομένης τῆς ἐξαλλαγῆς ὁ Δημοσθένης ἐδηλώθη ὅτι Δημοσθένους ἦν πατὴρ, καὶ ἡ πτώσις γενικὴ ἐκλήθη, ὡς γένος δηλοῦσα τὸν πατέρα. πάλιν ἐδέξασε δηλῶσαι ὡς καὶ ἑτέρῳ μεταδοτικῶς ὁ Δημοσθένης καὶ πραγματικῶς συνέπραξε. καὶ ἔσω ὁμωνύμῳ τινί, ἐπιτηδεύῳ ὥσως ἢ συγγενεῖ, συνηγορίαν ἐπὶ δίκης ποιῶν· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἕτερον παρεμφερῆσθαι πρόσωπα, οἷον τὰ τῶν δικαστῶν, τῶν κοινωνούντων ὁμῶς ὄντων τριῶν. ἐδέξασε τοίνυν καὶ ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ συγγενοῦς ἑτέρους τινὸς τῇ πτώσει ἐξαλλαγῆς· ἡ γὰρ εὐθεία καὶ ἡ γενικὴ ἑτέρων ἐγένοντο δηλωτικαί. καὶ ἔσχε καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ πτώσις ἑτέραν τὴν ἐξαλλαγὴν, ταύτην δὴ ἦν ἔσχε, καὶ ἐδηλώθη ὡς ὁ Δημοσθένης συναγορεύει Δημοσθένει συγγενεῖ. λοιπὸν ἔν ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ καὶ συμπράξει δηλῶσαι καὶ εἰπεῖν καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπὶ τὸ συναγορεύειν ὥρμησεν ὁ Δημοσθένης. ἔτι δὲ αἰτία αὐτὸς ἐκείνος ὁ συγγενὴς καὶ ἡ συγγένεια. εἰ οὖν δηλοῦν ἐθέλομεν ὡς διὰ τὸν συγγενὴ προήχθη ἐπὶ τὸ συναγορεύειν,* πῶς τὸν συγγενὴ δηλώσομεν ὀνόματι δηλοῦν ἐθέλοντες; πάντως ἐξαλλαγῆς τινὸς καὶ ἐνταῦθα δεῖ. εὐρῆται οὖν καὶ τέτακται ἡ τῆς αἰτιαιτικῆς ἐξαλλαγὴ, καὶ παραλλάττοντες λέγομεν ὡς διὰ τὸν συγγενὴ Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ὁ Δημοσθένης συνηγόρεισεν. οὕτως οὖν ἐξ ἀνάγκης τὰ ὀνόματα συνήχθη τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τὰ πρόσωπα δὴ τοῖς προσώποις, καὶ ἡ κοινωνία ἁμφοτέρων καὶ ὁ περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν λόγος ἐτελέσθη, ὡς ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένους ὢν υἱός, Δημοσθένει συνηγόρεισε τῷ συγγενεῖ, δι' αὐτὸν δὴ τὸν Δημοσθένην καὶ τὴν οἰκειότητα ἐπὶ τὴν συνηγορίαν κατεσῆς, καὶ δοὺς αὐτῷ τὴν χάριν ταύτην τῆς συνηγορίας· δόσις γὰρ τις καὶ ἐνταῦθα ἡ συνηγορία, καὶ ὡς εἰς γένος ἐπ' αὐτὴν ἀνάγεται τὴν δόσιν. εὐρῆται οὖν τῶν τριῶν ταύτων πτώσεων ἐξ ἀνάγκης οὕτω πως ἢ γένεσις, ὑπὸ τῆς εὐθείας ὑψωμένων μονομερῶς τὰ πράγματα, ὡς ἐφημεν, δηλοῦσης, περικοπείσθαι δὲ εἰς τὴν κλητικὴν. τῶν γὰρ εἰς τὴν κοινωνίαν πτώσεων ἀνεγκალῶς εὐρημένων ἔδει προσειληφθαι καὶ τὴν κλητικὴν, δι' ἣς ἐπὶ τὴν κοινωνίαν ταύτην καὶ τὰς χρήσεις καὶ ὅλως ἐπὶ τὸ συνελθεῖν ὁμοῦ ὑπ' ἀλλήλων προσκληθήσονται.

Supposititius est Apollonii qui fertur in cod. Ottobon.

173 *) de syntaxi commentarius, ab edito diversus. Tali

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 198: ex codicibus Io. Angeli Ducis ab Altaemps. p. 1. Νικόλας Σοφιανὸς γραμ-

enim est initio: Ἰστέον ὅτι τινὰ τῶν ῥημάτων πρὸς δύο πτώσεις ὀνόματός τε καὶ πράγματος ἀποδίδονται, καὶ οὕτως ἐντελής αὐτῶν ἢ σύνταξις ἔστιν, εἰ καὶ πολλὰκις θατέραν τῶν πτώσεων εὗροις καὶ τὴν ἑτέραν ἔξωθεν λάβοις ὥς ὀφειλομένην προστεθῆναι. ἔστι τοιγαροῦν ταῦτα τὸ παρέχω, ὅπερ καὶ παρέχομαι, τὸ φθοῶ, τὸ δίδομι, τὸ ἀποκινώσκω, τὸ κοινοῦ, τὸ μετέχω, τὸ ἔργαλῶ, ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατηγορῶ. πλὴν ἴσθι καὶ τοῦτο, ὅτι πολλὰκις τὰ ῥήματα οὐκ ἀποδιδόμενα εὗροισκεται εἰς τὰς οἰκείας συντάξεις, ἀλλ' ἀπαρμυγμένῳ συντάσσεται, καὶ ἄλλα ἢ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἐνέργειαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι σύνταξιν. καὶ ἕτερα, ἢ καὶ ἐφρευτικῇ καλοῦσι, ποτὲ μὲν γενικῇ ποτὲ δὲ ἀπαρμυγμένῳ συντάσσουσιν. ἄλλὰ μὴδὲ τοῦτο σε λανθανέτω, ὥς ὅσα ῥήματα προσώπῳ καὶ πράγματι συνταχθεῖν ἂν, τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ τὸ δὲ πρᾶγμα αἰτιατικῇ εἴη συνταττόμενον. διδάξω γάρ σε οὐχὶ ἐκ μέρους λεγομένης συντάξεως, ἀλλὰ περὶ ἀπώσεως μετὰ καὶ προσθέσεως τὰ ῥήματα θήσω,

ματικῆς παιδαγωγίας βιβλίον α. ἡ γραμματικὴ ἔναι μία τέχνη ὅπου μίαι παιδεύει νὰ γράφομεν καὶ νὰ λαλοῦμεν ὀρθά. p. 31. Ἀπολλωνίου περὶ συντάξεως. p. 81. ab alia manu: Ἀπολλωνίου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς τῶν ὀντωνιμῶν συντάξεως βιβλίον δεύτερον. in quo libro multa deérant, que ita restitui ex v. c. supplevit enim lacunas Aldinae. p. 115. eadem manus Alexandri Aphrodisiensis in libros de anima commentarios supplevit. p. 117. ἐκθεσις διάφορος τῶν καὶ γραμμάτων συντεθεῖσα παρὰ Ζαχαρίου Καλιέργιου τοῦ Κορηῶς (tabula est variarum, quibus eadem litterae scribuntur, formarum, additis scripturae compendiis). p. 122. Ζαχαρίου Καλιέργου ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραμματικῶν περὶ προσώπων. περὶ τόπου τῶν τόνων. περὶ χρόνον τῆς καταλήξεως τῶν πτώσεων. p. 127. Προφρυλίου περὶ προσώπων. p. 146. τοῦ αὐτοῦ μακαρίου μητροπολίτου Γρηγορίου, τοῦ πρότερον Πάφδου ὀνομαζομένου. Πάλιν δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἀπὸ εὐθείας προσέρχονται καὶ εἰσὶν αὐτοτελῆ, ὡς τὸ περιπατῶ, ζῶ, ὑπάρχω . . . . . τὰ πρὸς αἰσθησὶν λαμβανόμενα γενικῇ ἀνεῦ τῆς ὁράσεως, ἔπειδὴ πῦσαι αἱ αἰσθήσεις κατὰ ἐκπομπὴν γίνονται, ὃ ἔστιν ἐκ τῶν ἐκτός, ἢ δὲ ὁρασις κατὰ ἐκπομπήν. Ἀρχεῖ σοι τὰ περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων. ἔχεις γάρ ἐκ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ συμβάλλειν καὶ μὴ σολοικίζειν. p. 148. v. περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείου λόγου. ὁ τελείος ἐγκωμιαστικὸς ἠθορικὸς λόγος ἠθορικῶς συγκείται ἀπὸ κεφαλαίων ὧν καὶ Ἀφρόδιος ἐν τοῖς προηγουμένοις διδάσκει. ταῦτα γοῦν τηρεῖν τὸν γράφοντα ἀναγκαῖον. ἔξει δὲ ὁ τοιοῦτος λόγος καὶ τὰ τέσσαρα μέρη, προσόμια, διηγήσεις, ἀγῶνες καὶ ἐπιλόγους . . . . ἐν ταῖς πανηγυρικοῖς κείσθω σοι πρὸ πάντων εἰς ἀρχέτυπον ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Νύσσης, ὁ μέγας Βασίλειος ἐν οἷς ὁλίγοις τοιοῦτοις ἔγραψεν, ὁ Παπαθηναϊκὸς λόγος τοῦ

καὶ ἀκολουθήσεις ἑμοὶ οἷδεν περὶ τῶν πάντων ἐνδοιάζων, εἰ μὴ
 που ἀνταπώσεις ἰδοὺς κειμένους σπανίως. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς παρ'
 ἑμοῦ ὑστεροῦν ἀκούσεις. Deinde praepositiones recenset, mox
 verba ordine alphabetico, exemplis petitis e Synesio, Libanio,
 Ioanne Chrysostomo, Gregorio et psalmis, verbis compositis
 ad simplicia relatis.

119, 1. Δημοσθένης] Pag. 15, 5. Reisk. 2. Cod. ἀντιλα-

βεσθαι. 4. τοῦ αὐτοῦ] p. 15, 18. 6. p. 15, 23.

8. κατὰ Φιλ.] p. 54, 16. 9. κατὰ Ἀφρόβου] p. 815, 12.

11. Ὀλυμπ.] p. 34, 14. 15. δοκεῖ] p. 52, 9. 19. εἰ-
 περ] p. 52, 16. 23. οὐδέ] p. 69, 3. 25. Δίωρ] 54
 p. 746, 15. 27. κατὰ Φιλ.] p. 110, 22.

120, 2. ἐπιστολῇ] p. 163, 13. 5. κατὰ Φιλ.] p. 131, 7.

6. τῶν] Cod. τὸ. 9. ἐπιστολῇ] p. 164, 16. 12. ἐν

Ἀριεῖδου, ὁ Θεμισίος, ὁ Προκόπιος Γένης, ὁ Χορίκιος, ὁ Ψελλός
 . . . . . ὑπὲρ πάντας οὗς ἴσμεν αὐτοὶ τελείους ῥητορικοὺς λόγους
 ἄρξοντες, ἀκρότατοι οἱ τέσσαρες οὗτοι, ὁ περὶ σεφάνου Δημοσθενικός,
 ὁ Παναθηναϊκὸς τοῦ Ἀριεῖδου, ὁ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιτά-
 φιος τοῦ θεολόγου καὶ ὁ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν μητέρα. ἀνάγνωθι
 Λευκίππην, Χαρίκλειαν, Λουκιανόν, Συνέσιον, Ἀλκιφρόνος ἐπιστολάς
 ἢ πρώτην χαρίτων καὶ ἄνθους γέμει, ὁ δεύτερος χαρίτων μετὰ σο-
 φροσύνης πλήρης, ὁ τρίτος παρτοδαπὸν ἔχει τὸ καλόν, ὁ τέταρτος
 σιμνὸς καὶ ὀγκρὸς, αἱ ἐπιστολαὶ πολὺ τὸ πιθανόν καὶ εὐπλάστον
 ἔχουσι. σεμνὸς κατὰ πάντα καὶ ὑψηλὸς ὁ Φίλων. ὁ Ἰωσήπος ἄρι-
 στος τὸν συγγραφικὸν χαρακτὴρα ἐν τοῖς περὶ αἰώσεως. τοῦ αὐτοῦ
 τύπου καὶ ἡ Χαρίκλεια. εἰ θέλεις εὐδοκίμεῖν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς,
 μικτοὺς λόγους ἐργάζου ἐκ τε ῥητορικῶν ἐννοιῶν καὶ φιλοσόφων· εἰ
 γὰρ μόνον ῥητορεὺς, ταπεινὸς λογογράφος δόξεις, εἰ δὲ πλέον τοῦ
 αἰκίτου φιλοσοφεῖς, ζηρότερος καὶ ἀκαίρως γράφων, ὥστε ἡ μῖξις ἔπαι-
 νητή. εἰς παραδειγμα γούν τῆς τοιαύτης μίξεως κελσθωσάν σοι αἱ
 λόγοι τοῦ μεγάλου Γερμοῦλου τοῦ θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασι-
 λείου, τοῦ Νυσσης, αἱ τοῦ Ψελλοῦ λόγοι καὶ αἱ ἐπιστολαί, ὁ Συνέ-
 σιος, ὁ Θεμισίος, ὁ Πλούταρχος . . . ὁ Ἡμέριος . . . ὁ Καισαρεὺς
 Προκόπιος. οὗτος ἐν τε δημηγορίαις καὶ συμβουλαῖς ἔχει τι καὶ
 ἐργαῶνιον καὶ ἐγκατάσκεινον, καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀφηρηματικὸς ἐστίν
 . . . . . καὶ τὰ λαμβάνει λογογραφία τίς ἐστιν εὐνυθμος. ἐηλοῦ-
 σθω σοι καὶ τὸ ἐνθυμηματικὸν ἐν αὐτοῖς. ἔχεις ἀρχετυπον τὸν Πισ-
 σίδην, νεωτέρους τὸν Καλλικλῆν, τὸν Πτωχοπρόδρομον καὶ εἰ τις
 τοιοῦτος, ἐν τοῖς παλαιοῖς τὸν θεολόγον, τὸν Σοφοκλῆν ἐκτὸς τῶν
 ποιητικῶν ἰδιωμάτων αὐτοῦ, τὰ εὐφραδέστερα τοῦ Ἀντοφρόνου καὶ
 εἰ τι τοιοῦτον Ὀμηρος, Ὀππιδανός, Περικλητής, Τρυφιδώδωρος καὶ
 Μουσάιος.

- τῷ αὐτῷ λ.] p. 165, 10. 13. Cod. ἡμῶν. 17. παρα-
 πρῆσβ.] p. 412, 21. 19. Cod. ἐπιανδῆ et v. 25. ἀππῆς.
 21. Λεπτελῆν] p. 508, 3. 22. Cod. ἀπορήσεται.
 23. Cod. ἡμῶν. 28. Ὀμήρῳ] Il. 2, 345. 29. κατὰ
 Μειδίου] p. 559, 2. 30. Ὀμήρῳ] Il. 1, 318. 33. συνθ.]
 p. 211, 1.
 121, 1. Cod. ἀποδέχασθε. 3. Δημόνικον] 4. p. 3. ed. Cor.
 6. συνθ.] p. 217, 27. 9. στερφ.] p. 242, 7.
 11. Cod. ἡμετέροις. 12. τῷ αὐτῷ λ.] p. 245, 10.
 15. ἀπελαύνω] Cod. ἀπαλάσσω. τῷ αὐτῷ λ.] p. 252, 25.
 18. στερφ.] p. 281, 7. 19. Cod. ἡμῶν. 24. τοῦ
 αὐτοῦ λ.] p. 286, 26. 26. Ἐλ. ἐγκ.] 16. p. 212.
 27. στερφ.] p. 295, 2. 30. τοῦ αὐτοῦ] p. 296, 4.
 32. Ἰσοκρ.] Paneg. 23. p. 53.
 122, 2. Ὀμηρος] Il. 3, 181. 3. Cod. ἡγάτατο. 6. πα-
 ραπρῆσβ.] p. 402, 2. 10. καὶ οὐκ] Demosth. de F. L.
 p. 410, 20. 11. Cod. φιλότιμον. 12. παραπρῆσβ.]
 p. 446, 25. 13. Ἀριστοκρ.] p. 622, 10. 15. Τιμοκρ.]
 p. 709, 21. 18. Λεπτ.] p. 503, 2. 20. δειν.] Cod. δεινῶν.
 21. Μειδίῳ] p. 535, 13. 23. Μειδίου] p. 540, 13.
 27. Cod. ἀναρᾷν. Μειδίου] p. 580, 9. 31. Μειδίου]
 p. 583, 5.
 123, 1. Scr. Μειδίου. 3. Ἀριστοκρ.] p. 690, 15.
 6. Πανηγύρ.] 44. p. 71. 9. Ἀνδροτ.] p. 606, 10.
 Cod. αὐτῶν. 11. Τιμοκρ.] p. 733, 9. 13. πάλιν]
 p. 732, 18. 15. Τιμοκρ.] p. 734, 26. 17. Νικοκλ.]
 14. p. 22. 20. Τιμοκρ.] p. 700, 2. 23. Cod. ἀγωνί-
 σονται. Τιμοκρ.] p. 741, 20. 25. Τιμοκρ.] p. 741, 22.
 27. Ἀριστογ.] p. 790, 18. 29. Νεαλρ.] p. 1374, 4.
 124, 6. Cod. ἡδυνθῆναι. 11. Cod. πραγμάτων.
 13. Cod. ξαντὸν. 14. τριακ. ξβδ.] 43. p. 138, 18.
 17. Deest οὐκ. 20. τριακ. εν.] 24. p. 202, 65.
 23. τεσσ. πρ.] 27. p. 281, 63. 24. Cod. μα. Est 44, 13.
 p. 389, 75. 29. διαφορεῖται γάρ] Cod. διαφέρει γ
 30. μη] 1. p. 527, 1.
 125, 1. μετὰ τενα] 48, 9. p. 533, 53. 3. ηβ] 12. p. 668, 83.
 5. Cod. διανεμῆν. 6. τῷ αὐτῷ] 11. p. 667, 27.

9. παραπρεσβ.] p. 376, 27. 13. καὶ τοῖς] Isocr. Paneg.
 11. p. 44. 18. πανηγ.] 14. p. 47. 20. Ἀρεοπ.] 12.
 p. 144. Cod. αἰσχύνειν. 24. Ἀρεοπ.] 12, p. 144.
 δ *
 26. Cod. μονω αἰ. 30. δευτέρῳ] c. 49.
 126, 1. τετάρτῳ] c. 19. 4. Μειδίου] p. 575, 15.
 22. Scr. ὑπερσυντελείκου et hic et v. 30. 26. Αἰσχ.] de
 F. L. p. 353, 24. 28. στεφ.] p. 228, 5. 31. στεφ.]
 p. 235, 29. 32. πάλιν] p. 242, 9. 33. πάλιν] p. 251, 27.
 127, 1. πάλιν] p. 271, 14. 5. τῷ αὐτῷ] p. 235, 27.
 6. πάλιν] p. 252, 17. 7. πάλιν] p. 301, 21.
 9. ἔγραψεν] Cod. ἔγραψεν δευτέρην. 15. στεφ.] p. 307, 12.
 18. ἀντιδόσ.] 17. p. 319. 20. πρώτῳ] p. 9, 1.
 21. ὑποκατιών] p. 9, 7. 28. Αἰπτ.] p. 467, 28.
 31. ἀντιδόσ.] 25. p. 342.
 128, 7. στεφ.] p. 314, 19. 10. Νικοχλ.] 8. p. 17.
 11. Cod. ἅπαντας. 12. Εὐθ.] 8. p. 403.
 15. στεφ.] p. 267, 14. 16. τῷ αὐτῷ] p. 292, 18.
 18. Εὐβ.] p. 1300, 8. 23. Γοργιλ.] p. 458. A.
 25. μου] Cod. ου. 30. μὴ δις] Cod. μηδεὶς.
 31. πρώτῳ] p. 830, 26.
 129, 3. στεφ.] p. 234, 4. 4. πάλιν] p. 236, 10.
 6. πάλιν] p. 240, 25. 8. τῷ αὐτῷ] p. 247, 12.
 14. Vid. Reisig. Coniect. 1. p. 254. 21. ἐπιταφίῳ] p. 116.
 23. ἐπιταφίῳ] p. 82, 1. 29. Cod. ἀλεξάνδρῳ.
 31. Vid. Bast. ep. crit. p. 177. n. (79).
 130, 8. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 100. 18. χοῇ]
 p. 94, 18. 20. τοῦ] Cod. τῆς. Αἰπτ.] p. 464, 9.
 29. Cod. ἐπαγγέλλονται.
 131, 4. εἶθ.] p. 62, 25. 6. Αἰπτ.] p. 501, 12.
 9. Μειδ.] p. 569, 3. 15. Ἰσοκρ.] de pace 15. p. 166, 20.
 20. Cod. ἐν τῇ β τῇ μετ̃. 25. Cod. τῷ ὀργάνῳ.
 26. Φιλ.] p. 163, 14. 28. ὑποκατιών] p. 163, 18.
 Cod. μισθόντας.
 132, 1. Μειδ.] p. 551, 3. 5. στεφ.] p. 236, 4.
 8. γενικῇ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 244, 5.
 11. τοῦ αὐτοῦ] p. 263, 25. 16. παραπρεσβ.] p. 400, 22.
 19.

19. παραπρεσβ.] p. 449, 1. 21. Ἀριστοτολεῖ.] p. 778, 3.
 25. Μειδ.] p. 520, 7. 27. πάλιν] p. 522, 7.
 30. Μειδ.] 577, 3.
 133, 3. Ἀριστοτολ.] p. 661, 14. 11. Deest δὲ. 13. Cod. ὑποβεβηκός.
 25. Cod. ὑποβεβηκός.
 134, 3. τεσσ. πρ.] 35. p. 285, 67. 6. τεσσ. ἰβδ.] Immo lib.
 46. p. 456, 65. 9. μη] p. 529, 87. 13. Ἀφόβου] p. 814, 29.
 14. Cod. δ. Est lib. 54. p. 747, 52. 16. Cod. μισσηνῆ.
 17. νη] c. 2. p. 876, 49. 20. ξη] c. 6. p. 1124, 55.
 26. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 6. 29. Νικοκλῆς] Isocrat. p. 249.
 135, 1. εἰρ.] p. 164, 12. 7. Ἰσοκρ.] de pace 40. p. 183.
 Cod. ὑπομεν. 12. Cod. κρημάτων. 31. Cod. ὀλοφθίων.
 Est p. 31, 2.
 136, 1. πάλιν] p. 36, 6. 5. τρίτω] p. 36, 2. 7. πρώτῳ]
 p. 52, 14. 12. Ἀλόνν.] p. 82, 8. 14. συντάξι.] p. 166, 3.
 16. Ἀλόνν.] p. 83, 18. 19. Χερό.] p. 94, 21.
 23. Χερό.] p. 100, 9. 26. συντάξι.] p. 171, 20.
 28. συμμ.] p. 179, 29. 32. ὑπατοὶ τε] 36, 27. p. 102, 98.
 137, 3. ἐλευθ.] p. 200, 21. 4. Cod. τούτῳ. 5. Ἰσοκρ.]
 p. 166. 8. παραπρεσβ.] p. 396, 7. 9. Cod. ἐπιτυχάνων.
 16. Δημόν.] p. 6. 18. Λεπτ.] p. 479, 22.
 23. στεφ.] p. 226, 13. 26. τοῦ αὐτοῦ] p. 260, 28.
 27. Cod. ἐλλίσκουσι. 29. στεφ.] p. 273, 17.
 31. αἰνιτικῇ] Hoc post στεφ. ponit cod. στεφ.] p. 299, 21.
 138, 1. τοῦ αὐτοῦ] p. 331, 7. 4. Cod. ἐφίκομαι. πα-
 ραπρεσβ.] p. 361, 24. 6. Δημόνικ.] 2. p. 2. 10. πα-
 ραπρεσβ.] p. 357, 18. 12. Μειδ.] p. 519, 14. 15. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 631, 5. 18. Μειδ.] p. 585, 1. 21. τοῦ οὐ-
 δέν] Cod. τοῦ οὐδὲν οὐδέν. Vid. Bast. ad Corinth. p. 56.
 23. Μειδ.] p. 518, 26. 28. Ἀριστοκρ.] p. 643, 14.
 139, 1. μετ' ὀλίγον] p. 657, 23. 2. Cod. προσδοκᾷτε.
 7. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15. 21. Cod. ἐν τῷ τοῦ.
 31. Cod. ἀπρίωνος. 32. Cod. ἀγρυπτος. 33. Ἀρι-
 στοκρ.] p. 785, 14.
 140, 2. Νειαρ.] p. 1374, 23. 5. Cod. ἐταίρων.
 12. αὐτὸν μὲν] 40, 60. p. 259, 57. 14. Cod. ἐπιδιδά-
 ξασθε. 28. τεσσ. πρ.] c. 58, p. 340, 12.

- 141, 3. τεσσ. τετ.] 10. p. 387, 11. 7. τεσσ. ἔκτω] 9.
 p. 456, 83. 9. τεσσ. ἑβδ.] 42. p. 521, 57. 11. παρα-
 πρεσβ.] p. 406, 20. 13. τεσσ. ὀγδ.] 6. p. 531, 78.
 16. μη] 21. p. 541, 6. 18. μθ] 24. p. 587, 46.
 20. Cod. επαγγελλόμενος. 25. ρβ] 54, 23. p. 752, 43.
 27. Cod. κρουστικῶν. 28. ρβ] 54, 27. p. 758, 40.
 33. Μειδ.] p. 549, 24.
- 142, 1. Ἰσοκρ.] Paneg. 15. p. 48. 3. εἰς.] 27. p. 173.
 13. Cod. δουλία. 16. Cod. ἐπιταφίον. 19. Δημ.]
 p. 2. 23. Δημ.] p. 1. 27. Isocrat. ad Demon. p. 1.
 28. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 2. 30. Ἰσοκρ.] ad Demon. p. 4.
 32. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 10.
- 143, 1. Ἰσοκρ.] p. 11. 14. Cod. αλοχύνειν. 24. περὶ
 τοῦ ἱεροῦ apud Ruhnk. op. crit. 2. p. 161. 27. Cod. ἐμπα-
 ροῦνησαν. 29. Cod. θανάτω. 31. τρίτω] c. 55.
- 144, 5. Conf. Hermann. de praeceptis quibusdam Atticista-
 rum §. II. De verbis ἀθυποτάκτοις et ἀνυποτάκτοις haec le-
 guntur in cod. Paris. 2929, Herodiani nomine commendata,
 similia illis quae Epimerism. p. 278 edita sunt: Τῶν δῆμιά-
 των τὰ μὲν ἀθυπότακτα καλεῖται, τὰ δὲ ἀνυπότακτα. καὶ τῶν
 ἀθυποτάκτων τὰ μὲν ἐνεργητικῶς, τὰ δὲ παθητικῶς προαίρου-
 νται. ὡς αὐτὸς καὶ τὰ ἀνυπότακτα. Εἰσὶ δὲ ἀθυποτάκτα ἐνεργη-
 τικά, ὧν τὸ ὄμμα βαρύνεται καὶ ἡ μετοχὴ ὀδύνηται καὶ τὸ ἀπα-
 γράφατον περισπᾷται. τούτων τὰ ἐνικὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρὸς-
 ῶπα καὶ τὰ πληθυντικὰ πρῶτα ἀθυπότακτά εἰσιν, οἷον δάκω δα-
 κὼν δακεῖν δάκης δάκη δάκωμεν, δράμω δραμὼν δραμεῖν δράμης
 δράμη δράμωμεν, λάθω λαθὼν λαθεῖν λάθης λάθη λάθωμεν,
 πᾶθω παθὼν παθεῖν πάθης πάθη πάθωμεν, πῶ πῶν πιεῖν πῆς
 πῆ πῶμεν, τύχω τυχὼν τυχεῖν τύχης τύχη τύχωμεν. καὶ τὰ συν-
 τιθέμενα ἀπὸ τοῦ σχῶ, ἀνίσχω ἀνασχὼν ἀναχεῖν ἀνίσχης ἀνίσχη
 ἀνίσχωμεν, ἐπίσχω ἐπισχὼν ἐπισχεῖν ἐπίσχης ἐπίσχη ἐπίσχωμεν,
 κατάσχω κατασχὼν κατασχεῖν κατάσχης κατάσχη κατάσχωμεν, πα-
 ράσχω παρυσχὼν παρυσχεῖν παρᾶσχης παρᾶσχη παρᾶσχωμεν. καὶ
 ταῦτά εἰσιν ἀθυπότακτα ἐνεργητικά. Εἰσὶ δὲ παθητικὰ ἀνίσχω-
 μαι, ἐντίσχωμαι, ἀπόσχωμαι, ἀφέωμαι, οὐ τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
 τικῶν ἀφρώνται, ἀφέλωμαι, ἀφίλωμαι, γέφωμαι, ἐπιδάφωμαι, πρίω-
 μαι ἀντὶ τοῦ ἡγορέω, καὶ πρόωμαι ἀντὶ τοῦ προσπέμψω.

τούτοις καὶ ἂν ἄλλων συζυγιῶν μέσοι μέλλοντες πρῶτοι μὴ ὑποτασσόμενοι μηδὲ αὐτοί, πεσῇται ἀντὶ τοῦ πέση. Οἱ πρῶτοι μέλλοντες τῶν ὀριστικῶν ἐνεργητικῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον βαλῶ βαλεῖς βαλεῖ, δεμῶ (ἀντὶ τοῦ κτίσω) δεμεῖς δεμεῖ, μενῶ μενεῖς μενεῖ, ἐρωῶ (ἀντὶ τῆς λέξω) ἐρεῖς ἐρεῖ, καὶ τὰ ὅμοια ἀκολουθῶς τούτοις. Οὐδὲ οἱ μέσοι μέλλοντες πρῶτοι τῶν παθητικῶν τῆς αὐτῆς συζυγίας ὑποτάσσονται, ἐντελοῦμαι ἐντελεῖται, ὀλοῦμαι ὀλεῖται, φανοῦμαι φανῇ φανῇται. Οἱ παρ' ἀρχῆς πάντες οὐχ ὑποτάσσονται, ἐτετύφει, ἐτετύπεις. παρ' ἀρχῆς δὲ πάντες εἰσὶ καὶ οἱ παρατατικοὶ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων, οἷον ἐγνωσιμάχεις ἡμφισβήτηεις. Καὶ τὰ προστακτικὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον μὴ ἀδίκει, μὴ ὀλιγώρει. Καὶ οἱ μονοσύλλαβοι ἐνεστώτες τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐχ ὑποτάσσονται, οἷον ζεῖς ζεῖ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ βράζω, θεῖς θεῖ, πλεῖς πλεῖ, ῥεῖς ῥεῖ, χεῖς χεῖ· ἐὰν θέης καὶ ἐὰν πλεῖς πλεῖ ὑποτάσσονται.

Λέον μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ὑποτακτικῶν μορίων, καὶ πόσα μόρια ὑποτάσσουσιν, οἷον ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ἐάν, ἂν, μή. πολλάκις δὲ καὶ ὁ ἡνίκα καὶ ὁ ἕως, ἡνίκα ἔχουσιν ἑτέρους συνδέσμους, ὡς ἐν τῷ

ἔπερ γὰρ τε χόλον καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ;

ἀλλ' ὅγε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ.

Ὅσπερ δὲ τὸ ἂν ὑποτάσσει, οὕτω καὶ ὅσα σύγκειται ἐξ αὐτοῦ, οἷον καὶ, οὐκ ἂν, ἐπὶ, ἐπειδάν, ὅταν, ὁπόταν. Καὶ οὕτω μὲν, ὡς ἐρηται, τὸ ὅπως καὶ τὸ ἵνα τὰ ὑποτακτικὰ μόρια ὑποτάσσουσιν· ὅτε δὲ τὸ ὅπως ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῇ καὶ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ ὑποτάσσουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἵνα τί, ἀντὶ τοῦ διὰ τί, ὑποτάσσει. Καὶ τὸ μή ὑποτάσσει, ὅτε λέγει τις ὡς προστακτικὴν μὴ ἐλλείψεως ὑπεύθυνον. ὑποτάσσει δὲ τὸ μή καὶ ὅτε ἔχει προκείμενον αὐτοῦ τὸ οὐ, ὡς τὸ ἐπόμενος ἐμοὶ οὐ μὴ ἐκτίσῃς. ὅτε δὲ τὸ μή ἐρωτηματικόν ἐστιν, οὐχ ὑποτάσσει, μὴ μίσητην διδάσκωμεν; Καὶ τὸ ἕως, ὅτε καίται μόνον, οὐχ ὑποτάσσει· ὅτε δὲ καίται μετὰ τοῦ οὐ, ὑποτάσσει.

De eodem argumento Ioannis Tzetzae versus sunt circiter 120 cod. Reg. 2594 f. 120—123 et Vatic. 1357 *) f. 44.

*) Cod. chart., f. max., fol. 113: ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρείας περὶ προσφθιῶν etc.

(Conf. Tittmann. Zonar. p. XVI.) Quorum primos posui
et ultimos: Τοῦ φιλοσοφοῦντος κινῶν Ἰωάννου τοῦ Τζέζου
περὶ ῥημάτων ἀδυντοτάτων εἶχοι πολιτικοί.

f. 25. περὶ ποδῶν. f. 29. περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολουισμού.
f. 30. περὶ διαλέκτων. f. 33. περὶ τοῦ ἠρωικοῦ μέτρον ἐμφανέως
ἀπαρχαία. f. 46. γινώμαι διαφύσσειν ὠφελιμώτεται. f. 51. εἰς τὸν
Μανιάκην περὶ τοῦ Μούλτου ἠρωικά.

Θυμὸν ἔχει μεγάλῳ βεβαρυμένος ἄγχιος ἀνὴρ
Μανιάκης ἀγέρωχος ἀρήσιος ὀρθομοεργός
μαίνεται ἐν κραδίῳ, καὶ ἀσπίδα πῦσαν ἀγείρει,
ἐξελάναν δὲ ἄντατα θρόνοιο τοῦ Μορομάχου
καὶ πόλεως μεγάλης βασιλευμέναι ἐριδαίνει κ. τ. ε.

f. 53. στίχοι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν τάφον Βασιλείου τοῦ
μεγάλου. f. 55. πάθη λέξεων κ. f. 57. Θεοφύλακτον τοῦ Σιμων-
κάτου ἐπιστολαὶ ῥητικά. f. 81. εἰς τὸν ἀποβασιλέα Μιχαὴλ τὸν
Καλκίτην, ὅτε διὰ τὸ εἶναι δέσποιναι Ζωὴν ἐξορίσαι ἢ βασιλείας
κατενχθεὶς ἐνφυλώθη, ἠρωικά.

Μέλλεν ἄρα τριτάταινα πόλις Βύζαντος ἰδέσθαι
δικαιοποπιτῶντος τε καὶ ἀστῶν φύλοπιν αἰνῆν·
μέλλε καὶ ἥμιος θεάσασθαι οὐλαμὸν ἄλλον,
ὃν τέκεν ἐξορίῃ βασιλίσσης εἶδος ἀγίστης,
Ζωῆς εὐγενετέρας, ἣν ἀπαλὴν ἐκ τοῦσαν
δέξατο πορφύρα ἡδὲ θρόνονα μασθῶς αἰάσεως,
κορυμβίην δ' ἀλοχὸν λαχέ· Ῥωμαῖος μετέπειτα,
ἀνὴρ εὐγενέτης· κλέων δέ μιν ἀργυρόπῳλον·
ὅς καὶ παρθενίην ζώνην ὑπελύσατο τῆσδε.
ταύτης ἐξορίῃ κακὰ γέιναιτο ἄσπεϊ πολλά,
παισὶ μὲν ὀρφανίην, χρυσίην δ' αὖτε γυναιξίν,
αἵματα ὠτειλᾶς τε μάχας τ' ἀνδροτασίας τε,
λευγαλέους θανάτους, πόλλ' ἄλγεα τε σοναχὰς τε,
ρητιόεντι νόῳ τέκνοιο θετοῖο ἐκείνης,
ὃς ὅα κακῇ αἰῶνι μεγάλης πόλιος βασιλευσεν,
αἰσὺλα δὲ φρονέων ταχὺ λάθετο συνθεσίῳ,
ᾗσι δ' ἀτασθαλίῃσι κακὴν συμφοράσατο μῆτιν,
ἀμφὶ πόλιν δὲ μέσσην μάλα ἡδέα ὤλεσε φῶτα,
οὐτεχ' ὑπερβασίῃ δηλίσσατο ὅρνια πιστά,
ἔβρισε δὲ τὸ σῆμα, κατὰ σπονδὰς τε πύττης,
ρίνας ἐκ βασιλείων δουρασίλων βασιλίσσαν.
ἀλλὰ τὸν ἀφροσύνη ὄρκων τ' ἀθέτησις ἄθεσμος
δεινῶς ἐξαλώσαν, σκῆπτρα δ' ἀπ' αὐτοῦ ἔκορτο.
νῦν δὲ βαρυτενέχων γοερόν βοᾷει κακοδαίμων,
οὐλομένην καλέων βασιλείην ἣν βασιλευσα.
κεῖται δ' ἐν δαπέδῳ μέγα ἄθλιος, ὃς πρὶν ἄνασσειν,
αἰῶνος δυστυχίης καὶ ὀπιγόνους ὑπόδειγμα,
φωτὸς ἐλδομένος, τὸ περ ὤλεσεν ἀφροσι βουλῇ.

f. 82. Χρησφόρου πατριάρχου, ἀνθυπαίου, γεροντοῦς κρητοῦ τῆς
Παφλαγονίας καὶ τῶν Ἀρμενιανῶν, τοῦ Μιτιληναίου, εἶχοι διάφο-
ροι ἐλλειπόντες. Epicedion inest Imp. Romani:

Φέρε μικρόν τι παύσωμεν πολιτικοῖς ἐν εἰρήνῃ,
 τῆς νόσου παρήγορημα καὶ τῆς μικροψυχίας,
 περὶ ῥημάτων δ' ἔωσαν εὐθυποτάκτων οὗτοι.
 τοῦτο γὰρ ἀνεξέταστόν ἐστι τὸ μέρος μόνον.
 δεῖ γοῦν προσέχειν ἀκριβῶς. ἀλλὰ μοι προσεκτέον.
 ὥς ὅταν τὸν βαρὺν ἔχει πάντως τὸ ῥῆμα τόνοι,
 ἢ μετοχή δ' ὁρῶντο καὶ περισπῶτο πάλιν,
 τούτων τὸ ἀπαρέμφατον γινώμεν εὐθυποτάκτων.
 τὸ θάνω δὲ παράδειγμα, θανών, θανεῖν καὶ θάνης.
 μεθ' ὧν καὶ τὸ ἀπόσχονται καὶ πρόωνται τακτέον,
 καὶ γένονται καὶ τρέπονται, ἀφένται τε χρεῖ,
 ἀφίκνυνται καὶ πρόωνται, τὸ ἀγοράσωσι τε,
 ἀπόσχονται, ἀντίσχονται καὶ πρὸς ἀφελώνται τι.
 τὸ δ' ἐπιλάθονται λαθὼν τετάχθω τελευταῖον.
 Καὶ ταῦτα μὲν εἰρησθωσαν εὐθυποτάκτων πέρι,
 κεφαλαιώδη, σύντομα, Λακωνικά, βραχέα.
 τὰ δ' ὀνόματα ζητεῖν ἐπιμελῶς ἀρετέον . . . .
 Ἦδη τὸν δρόμον ἤνυσεν ὁ κάλλιός μοι πῶλος,
 καὶ πνευστὶν πῶς ἵκειν. οὐκοῦν ἀναπαυτέον.

8. Ξενοπ.] p. 991, 22. 10. τῷ Cod. τῇ. Ἀφοβ.]

p. 833, 17. 11. Εὐεργ.] p. 1163, 5. 12. πάλιν]

p. 1158, 28. 14. Ναυσίμ.] p. 991, 9. 15. Διονυσ.]

p. 1289, 22. 17. Ναυσίμ.] p. 992, 21. 19. Ἀφοβ.]

p. 829, 14. 21. εἴτ' Hom. II. 12, 239. 24. ὁ αὐτός]

Oed. Colon. 1142. 25. Cod. γὰρ ἔγωγε. Vid. Lobeck. ad

S. Aiac. p. 302. 27. Cod. κρατ. 28. ἦ] Cod. εἰ.

33. Cod. συντάσσεται.

145, 3. Λακρ.] p. 931, 16. 6. Ὀλυμπ.] p. 1173, 10.

10. ὅς] Cod. ὁ. 25. Deest ὅτι. 28. Ἀρόβ.] p. 814, 26.

29. μετ' ὀλίγον] p. 815, 1. 30. Cod. ὥσπερ λυκούργω.

προὑπεμpton δὲ ἄνακτα κατὰ πόλιν, ὅπερ ἄριστοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἱκανόν γε περιβλέπτου ἐνὶ νηῷ,
 ἔνθα δὲ ταρχύσαντο νέων βασιλῆος ἀγαθοῦ,
 βῆν δ' ἐπ' ἄνακτα νέον καὶ Ρωμαίου ἐξελάθοντο.

f. 94. ab alia manu ἑτέρα ὀνόματα τοῦ κυροῦ Στεφάνου εἰς τὸ προῶ-
 τον τῆς Ἀριστοτέλους ὁμηροειδῆς. f. 106. ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ
 δευτέρου βιβλίου τῆς Α. ὁ.

- 146, 1. Cod. *συμμαχία παρὰ*. 11. *Ὀμηρος*] Π. 9, 452.
 16. *Ἀριστοκρ.*] p. 630, 13. 18. *ὑποκατιών*] p. 676, 10.
 28. Cod. *ἐξηλοτίπουν*. 32. *τοῦ*] Cod. *τῆς*.
 147, 1. *ἐλευθ.*] p. 197, 14. 3. *στεφ.*] p. 308, 9.
 4. Cod. *πρεσβύτης*. 5. Cod. *ἡμῶν*. 9. *μα*] 27.
 p. 281, 71. 11. *στεφ.*] p. 252, 16. 18. *παραπρ.*] p. 387, 13. 20. *εἰρ.*] 2. p. 158. 23. *ἀλλ.*] 29.
 p. 175, 23. 25. *τετάρτῳ*] Immo 54, 5. p. 734, 49.
 32. *πρώτῳ*] c. 19. 33. Cod. *φόρους*.
 148, 9. *Ὀλυνθ.*] p. 30, 15. 11. *εἰρ.*] 36. p. 181.
 13. Cod. *ἐβ βιβλίον*. 16. Cod. *κακῶν*. *Χεῖρ.*] p. 91, 3.
 17. Cod. *θανυμάζω*. 20. *πολλὰ δὲ*] p. 500, 21.
 22. *Μεγαλ.*] p. 209, 24. 23. *Deest εἰ*.
 26. *Λεπτ.*] p. 500, 21.
 149, 1. *Δημ.*] 4. p. 7. 9. *Ἀνδρอต.*] p. 599, 27.
 13. *Ζηρόθ.*] p. 884, 8. 17. *Τιμοκρ.*] p. 700, 14.
 23. *πρώτῳ*] p. 14, 8. 24. *τῷ αὐτῷ λ.*] p. 17, 10.
 26. *καρπούμενοι*] Cod. *ποιούμενοι*. 28. *τρίτῳ*] p. 33, 10.
 30. *πρώτῳ*] p. 43, 9. 33. *Χεῖρ.*] p. 102, 21.
 150, 4. *Λεπτ.*] p. 507, 5. 7. *Μειδ.*] p. 544, 5. *παρὰ τῶν*] Cod. *πάντες*. 11. *Μειδ.*] p. 544, 16. 13. *συνθ.*] p. 219, 27. 16. *Μειδ.*] p. 563, 28. 18. *στεφ.*] p. 301, 26.
 20. Cod. *τῇ πόλει*. 21. *στεφ.*] p. 329, 14.
 23. *παραπρ.*] p. 444, 12. 27. *παραπρ.*] p. 351, 16.
 32. *παραπρ.*] p. 377, 25.
 151, 1. *παραπρ.*] p. 382, 27. 11. *Ἀνδρอต.*] p. 601, 22.
 152, 22. Cod. *καταπαλαῖς π.*
 153, 13. Cod. *ἐμῶν — ἀφ.* 19. Cod. *ὅλως*
 25. Cod. *ξύλον — τελευτῶν*.
 154, 9. *Δημοσθ.*] p. 15, 27. 15. Cod. *τῷ μεθριδα*.
 27. Cod. *ὅλως*.
 156, 3. *Ὀλυνθ.*] p. 38, 21. 8. *εἰρ.*] p. 58, 2.
 9. *ὑπ.*] Cod. *τῶν ὑπ.* 32. *παραπρ.*] p. 403, 11.
 157, 10. *αἰτιατικῇ*] Cod. *δοτικῇ*. 13. Cod. *δεδομένου τιμῆν*.
 17. Cod. *μισθῶμαι*.
 158, 7. *οἰ*] Cod. *οἶον*. 12. *Λεπτ.*] p. 506, 12.

15. τοῦ αὐτοῦ λ.] p. 480, 5. 18. μβ] 52, 3. p. 662, 65.
 25. Cod. ἐννάτω. 28. εἰρ.] p. 160. 33. Deest τὰ.
 159, 6. παραπρ.] p. 403, 3. 11. πρώτῳ] p. 14, 9.
 13. τρίτῳ] p. 110, 7. 15. πάλιν] p. 125, 9. Cod. δαλεύσασιν.
 16. μετὰ τινα] p. 126, 20. 17. τετάρτῳ] p. 134, 16. 27. ἦ]
 Cod. ἦ. 29. Ζηρόθ.] p. 888, 15. 33. ὅπως] p. 1170, 9.
 160, 3. τετάρτῳ] p. 141, 19. 4. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4. p. 6.
 6. ἐπισ.] p. 162, 29. 8. στεφ.] p. 300, 13.
 15. Μειδ.] p. 576, 1. 17. Cod. ὑμῶν. 18. Μειδ.]
 p. 578, 23. 24. δὲ πλεῖστον] Fortasse leg. δ' ἐπὶ πλ.
 27. Ἀριστοκρ.] p. 662, 15.
 161, 6. Δημόν.] 1. p. 1. 11. πρώτῳ] p. 14, 14.
 14. πρώτῳ] p. 14, 15. 18. τρίτῳ] p. 30, 23.
 23. εἰρ.] p. 63, 14. 25. πάλιν] Mid. p. 523, 23.
 29. Χερόθ.] p. 99, 16. 32. τετάρτῳ] p. 147, 16.
 162, 2. ἐπισ.] p. 157, 8. 3. Cod. μικρῶν οὐ λ.
 6. οὐδὲ] p. 506, 17. 9. πρώτῳ] c. 82. 15. Cod.
 ἔχοντες. 23. στεφ.] p. 310, 3. 24. Cod. ταῦτα οὐ
 συνστάντα — καλῶς. 31. παραπρ.] p. 384, 13.
 163, 8. καὶ τοσαύτης] p. 424, 23. 14. Μειδ.] p. 533, 3.
 16. τῆς] Cod. τοῦ. Μειδ.] p. 545, 20. 21. Μειδ.]
 p. 579, 2. 22. Λεπτ.] p. 497, 3. 25. Ἀριστοκρ.]
 p. 622, 9. 27. καὶ] Cod. καὶ. Conf. p. 166, 8.
 29. Cod. καὶ μ. καὶ πεχ. 32. Κ] v. 391.
 164, 3. Ἀριστοκρ.] p. 661, 14. 8. Ἀνδρότ.] p. 597, 28.
 13. δευτέρῳ] c. 65. 28. Deest πρό. 29. Cod. πρὸς.
 165, 5. Cod. προτιμῶμαι. 6. Cod. εἰ τι. 7. Cod. πρὸ.
 11. Ἀριστογ.] p. 785, 16. 25. ἐστὶ πρ.] Cod. ἐπιπρ.
 30. Cod. ἄλλο γ' ἂν τι.
 166, 15. Cod. ὥσπερ ἦν. 17. Cod. αὐτῶν.
 167, 2. μβ] Immo 44, 31. p. 400, 39. τῶν] Cod. τὸ.
 5. δεῖν] Cod. δεινῶν. 11. Πλεονεκτῶ γενιῇ] Desunt.
 μη] Immo 49, 3. p. 571, 85. 15. Cod. μήτ.
 20. νη] 11. p. 884, 96.
 168, 4. Cod. τότε μᾶλλον. 6. Cod. αἰτιατικῇ
 8. Cod. πόλεμον. 10. Cod. τις. 20. Συντακτ.]
 or. 32. p. 526. D. ed. Colon. a. 1690. 21. Cod. ἦς.

- 169, 17. τετάρτῳ] c. 60. Cod. ποιούντες. 23. ἰστορίης]
Leg. ἱστορικῆς. (p. 13, 15, ed. Foes.) 24. Cod. ἄρτων.
- 170, 2. Cod. παρεβείων. 7. Ἀφῶ.] 4, 12, 4. 8. Cod.
προπλῶ. 24. Cod. συρρακῇ. 26. Cod. προσαγγελέοντα.
- 171, 3. Cod. ἰσοκράτης. 4. Cod. ῥυφήν — οἰναι.
9. πρώτῳ] p. 16, 5. 10. οἶον] Cod. οἶ.
- 172, 2. Cod. προσήκοντα. 4. νη] 2. p. 876, 49. Cod.
αὔτη. 8. Cod. προαγγέλλει. 9. Cod. βεβαιῶ.
13. Cod. οὐδ'. 18. Cod. ἐπὶ. 20. δειν.] Gregor.
Naz. or. 34. p. 553. C.
- 173, 5. Cod. ἰσχυρατικῆς. 9. Cod. ἀκρατοῦντι.
15. τοῦ] Cod. τὴν. 33. Cod. φασι.
- 174, 29. Cod. σημαίνειν. 31. συνθ.] p. 213, 16. πρὶν]
Cod. πρὸς. 33. Σιηλιτ.] Gregor. Naz. or. 3. p. 52. A.
- 175, 4. Μειδ.] p. 547, 22. 10. Ἀριστοκρ.] p. 676, 11.
12. Ἀνδροτ.] p. 607, 4. Cod. εἰς τοσοῦτῳ τιμήσασθαι.
13. Ἀριστογ. p. 794, 6. 14. Cod. αὐτοῦ θανάτῳ.
16. Ἀριστοκρ.] p. 691, 19. 21. Τιμοκρ.] p. 720, 29.
et 721, 5. 23. ὑποκ.] p. 723, 12. 25. πάλιν] p. 728, 12.
26. Cod. δίκης. 29. ἴαν τις] p. 732, 18. 31. Μειδ.]
p. 570, 22.
- 176, 6. Ἰσοκρ.] ad Nicocl. 9. p. 18. 17. τρίτῳ] p. 35, 7.
20. ἔλευθ.] p. 192, 26. 22. παρατρ.] p. 348, 25.
26. Μειδ.] p. 529, 14. 28. φόνου] p. 17, 2 Reisk.
30. Μειδ.] p. 554, 10. 33. Z] v. 521.
- 177, 7. Cod. ἀλόβοτον. 8. σιφ.] p. 273, 24. 10. τὴν]
Cod. τὸν. 12. παρατρ.] p. 383, 21. 13. Cod. τόδ'.
14. παρατρ.] p. 391, 18. 17. Μειδ.] p. 569, 3.
23. Τιμοκρ.] p. 702, 27. 26. Τιμοκρ.] p. 752, 13.
- 178, 1. λῆ] 37. p. 136, 8. 10. δευτέρῳ] c. 61.
20. πρώτῳ] c. 68. 29. Cod. ἐξήπυσαν.
31. Cod. ὑλακτοῦντες.
- 179, 6. σιφ.] p. 306, 29. εἰτα] Cod. εἰς τὰς. 8. νδ] 34.
p. 764, 45. 11. Ἰσοκρ.] ad Demon. 4, p. 6. 14. Νι-
κουλ.] 13. p. 22. 16. Cod. βαρβαρίζω. 29. Λεπτ.]
p. 508, 2. 32. σιφ.] 310, 16.

- 180, 9. *πρὶν*] p. 113, 4. 11. *φράσιν*] p. 123, 21.
 13. *Νικοζή*] p. 18. 14. *κτῆτά*] Cod. *κτῆματα*.

ΔΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.

- 183, 13. *πῆρός*] Cod. *ἄπειρος*.
 185, 2. Cod. *δευρὸς*. 6. Cod. *τριόβολον*.
 187, 27. Cod. *ἀπὸ*.
 188, 6. Cod. *ἐλθέουσιν*. 10. Cod. *λέγειν*. 30. Scr. *ἐφέται*.
 190, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 503. 26. Cod.
ἐκλογίων.
 191, 27. Deest ᾗ. 28. *Δεῖναρχος*; Ruhnck. hist. crit. p. XCII.
 192, 2. *αὐτοὺς*] Cod. *αὐτῆς*. 5. Cod. *χωρὶν*.
 19. Cod. *δέκα*. 28. Cod. *προηροσία*. 30. Cod.
πεντηκοντεύοντες.

- 193, 10. Leg. ex cod. ὁ τὰ μύση καὶ τὰ ἄρη καὶ τὰ μ.
 194, 14. Cod. *πατριάζειν* — *πατρίλας*. 15. Scr. *παῦλον*.
 ΑΞΕΙΣ ΠΗΤΟΡΙΚΑΙ] Differunt ab his ῥητορικαὶ λέξεις
 codd. Vat. 2130, Urbin. 157, *) Paris. 2618. quae sunt bre-

*) Urbin. membr., f. quadr., fol. 312, quo antiquiorem, huius quidem generis, non vidi. f. 1. *νυθῖλλον ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ σοικελων*. f. 145. *ἐτοιμολογία εἰς τὰ καὶ σοικεῖα* (quae est etiam in Vatic. 1751 et 2130): *ἀναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γινώσκειν ὅτι αἱ ἐτοιμολογίαι οὐ πάντως ὅλα τὰ γράμματα τοῦ πράγματος ἔχουσιν ἀλλὰ μόνον ἀντιγράμματα καὶ ἀρχάς*. λοιπὸν ἐν τῇ νυνεχῇ ἐστὶ τὸ διαγινώσκειν τί σημαίνει ἢ δύναμις (desunt litterae λ μ ν ξ ο, quibus carent et quos supra posui codices). f. 147. *λέξεις Ὀμηρικαὶ κατὰ σοικεῖον*. Ἄβαντα μετόχητο ἐπὶ τὸν Ἄβαντα ἐπορεύετο. Ἀβλήτος ἀτρωτος. Ἀγάγω κομίσω. Ἀγαθὸς γενναῖος, καλὸς . . . . Ὡς φάτο ὡς εἶπεν, οὕτως εἶπεν. Ὡς φων ὡς περ εὐνοῖς. Ὡς ἐν ἐπέβαλεν. Ὡς τὸν ἀντὶ τοῦ ὄπους. f. 225. *λεξικὸν τῶν ἐνδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθὲν παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοδορήτου Κασσιανοῦ Λογγίλου φιλοσόφου καὶ ἑτέρων λεξιγράφων*: *λέξεις τῆς δεκτατέλης*. ἡ μὲν τοῦ Νῶε κιβωτὸς πρακτικὴ φιλοσοφία. Νῶε κατὰ ἀναγωγὴν ὁ Χριστὸς, οἱ δὲ τοῖς νόμοι τῶν γ' ἔξω, φησὶ πρακτικῆς φυσικῆς θεολογικῆς, Σὴμ φύτευμά τε καὶ τέλειος, Θεμεσίω δὲ ὁ Χάμ, καὶ πλατυσμός ὁ Ἰαφέθ. κατὰ σοικεῖον: Ἀγνῆτας οὐκίτους εἰς οὓς ἐκβάλλονται οἱ κήρυκοι τῆς κόπης. Πιμνὴ ἐνόμιζον. Πάται ἐθεάθη ἰδέσθῃ (ἰδέσθῃ 2130). *Ἀξείς βασιλείων πρώτης* — β — γ, f. 230. λ. του Ἰωβ, f. 232. τῶν παρομιῶν, f. 234. λ. τῆς πεναρέτων, f. 235. λ. σοφίας Ἰησοῦ τοῦ Σιράχ, f. 237. λ. τῶν ἐφ' προφητῶν, f. 241. ἐρημνεία τῶν ὀνομάτων τῶν προφητῶν et mox ἐρημνεία τῶν ὀνομάτων τῶν ποταμῶν et λέξεις τῶν ὀν ψαλμῶν, f. 244. λ. τῶν ὠδῶν, f. 246. λ. ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις ἀναγγελίοις, f. 247. τῶν

202, 20. Ἀετός] Cod. ἄφαιτον.

203, 5. Cod. τριήρη.

12. θινῶν] Cod. οἰνῶν. θίνες]

Cod. θινῆς.

205, 5. Cod. ἄμισπος. ἡ] Malim ἡ α'.

19. Cod. ἄκριτα.

21. Cod. ἀκροποτοῦντες.

206, 4. Cod. ἀκτεῦσαι.

207, 2. Cod. ἄρδιτος — ἀρδήτον.

3. Cod. στασιάζων.

22. τοῦ] Cod. ἐν τῷ.

210, 3. Cod. ὁ ἀνάγκυρος.

29. Cod. ἀμόργις τις.

211, 9. Cod. ἀνοικήσας.

11. οἰκείαν] Cod. οὔσιαν.

31. Fortasse leg. κατεδέκυσεν.

212, 6. Cod. τοὺς ἐπικαθοδηγεῖν.

16. Cod. πάριθι.

18. α] Cod. ἐν.

θου οἶνος. πλεῖστα περιστερά. Λωιδίων ἐπετε ἔπαιτε. φῦς ὁσφύς· ὁσφύς δὲ λέγονται αἱ ψῆαι, παρὰ τὸ φέειν τὰ παῖδια ἀπὸ τῆς κατιούσης ἐκείθεν γονῆς, ὅπερ γρηὶ καὶ Πλάτων. Ἰώνων κούρος παῖς. σέβης νεκρός. Κλειτορίων ἀγῆται ἀνεμοί. αὐτὴ φωνή. δέδορκεν ὄρε. ἔσται νεκρός. ἐσθλὸν ἀγαθόν. λένει ὄρε. παροῖθεν ἐμπροσθεν. χήλος κιβωτός. ὦκα ταχέως. ὠλέται βραχύνει. Κρητῶν γόνυτος θήκη φαρέτρα. ἔλπομαι δοκῶ. ἔνται ὅπλα. θέματα δόδοι. λῆς λίθος. μέλων ἐλάσσων. μάχος πότος. σάκος ἀσπίς. γῶς ἀνὴρ. στήπρον βακτηρία. Κορινθίων ἔντυμον ἀληθές. γῆρος ἱμάτιον. Κερκυραίων κόπη λαβὴ ἕλκους. γαλανθος γαλακτος. γηρός θνήσκει. Αἰζώνων ἀγλῶς καλός. Μαγνητῶν αἶα γη. νηδὺς γαστήρ. Σικελῶν κόρσας κεφαλαίς. μελαθρον οἶκτα. καλεῖ οἶκτ. φορηγὲς καθάρα. Φλεισίων ἀμφω ἀμφότεροι. ἀντικρὺ ἐναντίον. fol. 278. ἤμετροι στίχοι διαφορῶν μέτρων περὶ τῶν ὑποτεταγμένων ὑποθέσεων, ἐν οἷς ἐπη καὶ ἱαμβοὶ καὶ ἐλεγεία. βιβλίον πρῶτον. τοῦ ἀγωνιότου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου προοίμιον ἐν σχήματι εὐχῆς, ἐν ᾧ φιλοσοφεῖ περὶ θῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ. διηγρεῖται δὲ σχεδὸν ταῦντα παρὰ πάντων αὐτοῦ τὴν ζωὴν πετεῖραται: —

Χε̄ ἀναξ̄   χε̄ βασιλεῦ
 ὅς ἀγναῖς   ὅσις καθαρῶς
 ποτ̄   ποτὲ πρὸ χρόνου
 ἀειρομέναις   κουφιζομέναις
 παλάμῃσιν   χειρῶν κ. τ. λ.

Urbinati eadem pleraque habet Vaticanus, qui et ipse insigni est vetustate: membr., f. quadr., fol. 284. Habet praeterea (f. 212.) λέξεις ἱατρικῶν βιβλίου περὶ βοτανῶν ἱερ. Ἀκινθα Αἰγυπτία ἀρχιόχαρτον. Ἀκινθα λευκή ὁ λεγόμενος πορσεκιανός. Ἀπειτος ἀχωνετός. Ἀλς ἄλας. Ἀρορον ὅλα τῆς ἀρχισπαθοῦλας, ὃ ἐστὶν εἰς τὰ βέλτα. Ἀκτέας γυλός κουφιστέας τις καὶ σάβουρος λεγόμενη ὁ ζυμός. . . . Αἰνυτιάδος σπέρμα κατὰ Αἰνίλους λευρόβλα . . . Πέον πορτικόν τὸ ὄρεον βάρβαρον. Καρια πορτινί. λεπτοκάρια. f. 215. ἐκ τῶν βοτανῶν τῶν εἰς τὸ ἱατρικόν.

- 213, 10. ψεύσματα] ψεκτά Eudemus. 24. Cod. ἀνοητί.
 214, 16. Cod. ὠρεῖν. 17. Cod. δὲ ὄντως.
 215, 1. Cod. κατακράτως. 7. Cod. τὸ. 19. ἀμαρτή-
 μασιν ἐκπεσόν] ἀδιζήμασιν ἐκβληθεὶς Cod. Paris. 2630.
 29. τὸ] τι Eudemus.
 216, 13. Cod. συμβουλῆς. 18. Cod. παραγεγραμμένοι.
 21. Cod. γινομένης. 23. Deest ἢ. Cod. ἐγκυλιῇ.
 217, 21. Cod. ἀναιμύχιον. 23. Cod. ἀποβάλλειν.
 28. ἀμίδας s. ἐμίδας Lobeck. ad Phrynich. p. 400.
 29. τῶν] Cod. τὸν.
 218, 19. Cod. ἄλλους. 22. ἄπειστος Ruhnk. ad Tim.
 p. 249. b. 23. Cod. πόρῳσιν. 26. ἄτεγκτος] om
 Ruhnk.

Ἐλέφροσ το ὄζωμα ὃ ἐστὶ ὄζωτάς. Ἀλφίτης ἀπὸ ἄστου κριθῆς
 γίνετς. Χαλδαίην ἀγριοποιούνθην. Ἀγριοσύκιον ἀγριανόροσιν κα-
 λεῖται.) f. 218. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. περὶ κόρου. ὁ κόρος ἐξ
 μόδια η. . . . περὶ λεκάθ. περὶ κάτου. περὶ μνάσις. περὶ μεδίμνον.
 περὶ οἰάου. περὶ μέτρον. περὶ κάβου. περὶ χοίριξ (sic). περὶ δρα-
 κός. περὶ μετρίτου. περὶ χονδρίτου. περὶ τέλει. . . . f. 213. Πό-
 σαι καὶ τίνας εἰσὶ μετροβολαὶ καὶ πόσα πρὸς τὴν μέτροσιν εὐχρησαι
 μέτρα. ibid. περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν Ἀττικῶν καὶ σημαίων.
 f. 224. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ μέτρων καὶ σαθμῶν. f. 226.
 πῶσος δι' οὗ ὑφελλονται τὰ νῦν ἀπὸ πείσεως κόσμου εἶη εἰπὲ (a
 Chr. n. 876.) διὰ τῆς περιόδου ἥτις περιέχει φθβ ἔτη. ibid. πῶ-
 σος δι' οὗ εὐρίσκειται ἡ καθημερινὴ ποσότης τῆς σελήνης. f. 235.
 Λέξεις. Πόδιρις ἀπὸ τῶν ὤμων ἐμπροσθεν μέχρι ποδῶν. Πορφυ-
 ροῖς ὑφάσμασι ἡαβδομένοις. Φελώτης λευκός· ὄνομα δὲ τὸ φε-
 λώνη οἰοῦντὸ τὸ μέγα σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγχε κατὰ ἀντίστοιχον.
 οὕτω γάρ τὸ σκέπειν Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Κοθοροσ τὸ βασιλικὸν
 τζαγγήν. Κεντουρίωνες. Ακουβήτορες. Ἐσχοιρῆτορες. f. 238.
 Ἐτέρα Λέξεις. Ἐπολος (αἰπόλος?) ὃ ἐπὶ τὰ ἔτη (αἶπη?) πλανόμενος,
 ὃ ἐστὶν ὄρη. Βωμός διὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. Βροχή διὰ
 τὸ βαρύνει χέσθαι. Βοτάνη διὰ τὸ βιάσθαι τελεσθαι ἤρουν αὐξάν.
 f. 243. Ῥωμαϊκὰ λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμενα. Ἀντικένσωρ ἀν-
 τιγραφένς. Ἀδρεοπόντου εἰς ἀπόκρισιν. Ἀποιδεκομμαίσσου . .
 . . . f. 245. Λέξεις ἐν τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἡλία τοῦ νέου. Ἐγλή-
 χεν. Ἐνδημῆ. Σιλασφόρου . . . f. 246. Λέξεις ἑτεραί. Εἰρίνης
 περσίδας. Ἀθοβορεῖ ἀναμυσῶν. Ἀημα ψυχὴ. Κορονῆς ἀπαρχῆς.
 f. 248. Περὶ ἐτοιμολογίας. Θάλασσα θεὰ σαλευομένη, ἡ δὲ θά-
 λαττα θεὰ νωατομένη. βυθός βυαλα θεά. f. 255. Θεοδοσίου
 γραμματικοῦ Ἰωάννη τῷ Θεοφιλεστάτῳ προεβυτέῳ καὶ ἐν Χριστῷ
 ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόнесι τῶν ἁγίων ἐσθῶν. mox εἶτα
 ἐξῆς τῶν τροπαίων αἱ λέξεις ἐρμηνεύμεναι κατὰ σοιχῶν. Ultima
 folia inde a 278 chartacea sunt et a recente manu scripta: περὶ
 πνευμάτων ὁρθότητος. f. 281 canones cum suis hermeniiis.

- 219, 10. Cod. *καταδῶν*. Vid. Ruhnk. p. 60. a. 12. Cod. *καάδα*. 17. Cod. *ιερωσύνην*. 29. Cod. *λόγιον*.
30. Cod. *εγκύκλημα*.
- 220, 1. Deest *κατά*. Cod. *ὁ δὲ ἕτερος ἀμφισβητεῖ*.
4. Cod. *οἱ ἰδόντες*. 5. Cod. *βεβαιώσῃ*. 6. Deest *ὁ*.
19. Cod. *εἰσελθοι*. 26. Cod. *βανρωνία — βανρωνος — βανρωνος*.
- 221, 17. καὶ om cod. Cod. *τὰς*. 19. Cod. *ἀλλὰ*.
21. Vid. Bast. ad Corinth. p. 562. 26. Immo *ὁ δὲ μαλακὸς — Βάταλος*. 23. Cod. *βωλεῶνες*.
- 222, 21. Cod. *βαναύσουε*. 22. καὶ κλέβαναι ἐνθα καὶ] *Malim ἐνθεν καὶ κλέβαναι*.
- 223, 9. Cod. *πατάγει*. 15. Cod. *ἐπαλίμεις*. 21 et 22. Cod. *βρέξιμος: βρέξιμα ἄποπτ*. 26. οὐ] Cod. *ὦ*.
- 224, 14. Cod. *ἀλλόμενοι*. 16. Cod. *βηλοῦ*. 25 et 29. Cod. *πομπύζειν*. 25. ὦ] Cod. *ὡς*. 30. Cod. *ὑπερβαλούςας*. 32. Conf. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 225, 18. Cod. *μεγαλόψυχος*. 30. Cod. *δόδε*. 32. *δρῶν*] Cod. *ῥοῖων*.
- 226, 3. Cod. *βηρικίαν*.
- 227, 1. Cod. *διαφθερομέναι*. 5. Cod. *γαισῆπους καὶ γαισῆπιδισμα — γαισῆπιδος*. 9. Cod. *γένους*. 10. Scr. *συνεστός, invito codice*. 13. Cod. *νόμον*. 26. Cod. *νέμεσαι*. 33. Cod. *γελέαγρα*.
- 228, 4. Cod. *bis γαμήλια*. 15. Vid. Pierson. ad Moer. p. 114. 21. *οἴεσθαι*] *Malim οἴεσθαι*. 25. Cod. *μωρίας*.
- 229, 4. Leg. cum Suida *Ταυτησσία — Ταυτησσίας*. 12. Cod. *λιμαργῶς*. 18. Cod. *νύσσους*.
- 230, 5. Cod. *γάλος*.
- 231, 2. Deest *τὰ*. 14. Cod. *αὐτῶ*. 24. Cod. *δομαγαλάκτως*.
- 232, 5. Cod. *καλεῖσθαι ἢ ἰσχυροῦσθαι*. 24. Cod. *καρτίκιος*.
27. Cod. *ἀπολείπων*.
- 233, 9. Cod. *ἐνιοι ἐπὶ τὸ*. 21. τὸ] Cod. *τὸν*.
- 234, 16. Deest *alterum ἢ*. 19. τὸν] Leg. *τό*.

- 235, 7. Cod. ἀγροῦν 11. Cod. δοκιμάσαι. 16. οὐς]
Cod. ὡς...
- 236, 2. κατὰ λῶν] Cod. κατασταθέντες. 20. Cod. τὸν.
30. Cod. ἡ μαρτυρία.
- 237, 6. Cod. κατὰ τῶν δώρων γραφὴν. 13. Cod. ἐπὶ με-
ταφ. τῆς ἔκδοσης: Ruhnk. ad Tim. p. 77: b. ἀπὸ μεταφ. τῆς
βαφῆς τῆς ἔκδοσης. 18. εἰκοσι] Cod. δύο. 23. Cod.
διοπατεῖν. 33. ἦν] Cod. ἡ.
- 238, 4. Cod. bis διεκωδώνησεν. 13. Cod. διατιθηκῆσαι.
14. Cod. φιλοπραγμονέστατον. 22. δειλία] Immo διόσια.
23. Cod. σκληροφροῦνός. 29. ἀπὸ] Malim ἐπὶ.
- 239, 9. Cod. γράβλη. 13. Cod. μιντοῦρ. 15. Cod.
ἀποδιδοῦντας. 19. Scr. ταῦτο. 20. Cod. διεσκαρφη-
σάμεθα. 23. Cod. φόνου. 25. παρόντα] πρότερον
Luzac. Exerc. academ. p. 177. ἡ μὴν] ὁ μὲν ἡ μὴν Ruhnk.
ad Tim. p. 38. b. 28. Luzac. καὶ ἐπενεχθ. ἡδὴ τῆς ψ. ὁ
νικῶν νενικημένοι, εἰ μὴ δικαίως ἐξωλ. Mihi pro εἰ μὴ legen-
dum videtur ἡ μὴν.
- 240, 7. Cod. προστιθέμενον. 11. Cod. τολχους.
30. Cod. ὀργιονικά. 31. Cod. ἐκαστοι.
- 241, 23. περὶ] Malim ἐπὶ.
- 242, 15. Cod. φερεφάτης. 23. Cod. διμοιγεῖται.
- 243, 8. Cod. ἐπιλύγει. 23. Cod. μέλων. 27. Cod.
ἐπισηρυνία. 29. Deest φράσεις.
- 244, 1. Cod. οὗτος. 11. Cod. εἰσφρησιν: εἰσφόρησιν.
14. Vid. Luzac. de Socrate cive p. 103. 31. Cod.
κληρωτῶν. correxit Luzac. p. 96.
- 245, 10. Cod. ἀθλοῦσιν. correxit Ruhnk. ad Tim. p. 126. a.
22. δικαστήριον] Immo βουλευτήριον. 26. Cod. ἐπῶν.
- 246, 11. ἄλλου τι] Cod. ἄλλους. 12. Cod. παλῆματι.
14. οἱ] Cod. καὶ. Cf. Luzac. de Socrate p. 111.
17. Cod. ἡγγυήθησαν. 23. Cod. περτεχόντερον —
τριακόντερον. 27. Cod. πυνεψιῶν.
- 247, 12. ὅταν ante τοὺς ponit codex. 18. τοῦ γένου] Cod.
γένου τοῦ.
- 248, 7. Margo: καὶ ἄλλως εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ διὰ γούλων

αὐτοῦ καταψηφίσθηται. διὰ φύλλον γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίζοντο
ἐν τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις. δευτερον γὰρ
ἐβουλευόντο περὶ τοῦ αὐτοῦ.

249, 4. Deest τὸ. 6. Cod. ἐλεοῦς. 31. Cod. μολτινον.

250, 2. Fortasse leg. *δημαγωγῶν*, ut exciderit numerus libri.
20. Cod. ἐνθροῦντα.

251, 28. περιβλέποντας apud Ruhnk. ad Tim. p. 102. b.
32. Cod. ἐξέτασμεν: ἐξετάσωμεν.

252, 1. Cod. ἐξορκίσαι et ἀπό. 10. Cod. ὑφεξαυρούμενοι.
12. Cod. ἐξάρεσις δίκης: et ὁπόταν. 23. ἐμπιόχων. Ita
codex, non ut legit Ruhnk. ap. Valcken. ad Theocrit. 6, 29.
31. Cod. γυίας.

253, 2. Cod. προτεθείσας. 3. Cod. ἐπακτοία. 13. Cod.
ἐπιγρίταις ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς: ἀντὶ τοῦ τὸ τρίτον. 15. Cod.
δραχμῆς: — ἐπάλξεις: δικαστήριον τῶν φορικῶν δικῶν· ὀπιοδόμη-
ται δὲ πρὸς τῷ πρυτανείῳ: — Quae omisi ut supra posita
p. 243, 16. 20. Cod. δράγματι.

254, 21. Cod. τινὶ νίκη κηρῦσαι.

255, 3. κηρύττειν] Cod. κηρύπτειν. 14. Cod. ἀσύνθετον.
16. Cod. ἦν τὸ δὲ ἐκκ. 19. ἐν τῶν] Cod. ἐν τῷ.
25. Deest τοῦ. Ἀττικὸν ex Harpocrate Boeckhius
(Staatshaushalt. 1. p. 336.) τὰ] Cod. κατὰ. 27. Cod.
ἐπίσκοπος. 32. Cod. δράγμα, ut solet.

256, 1. Post ἀπέφηνεν codex iterum ponit illa ἐπώνυμοι —
προσηγορεύθησαν p. 245, 17. 14. Cod. αὐτῇ.

15. Cod. ἐρμιόνα. — ἐρμιόνα.^η 22. Deest οἱ.

28. Cod. ἀπὸ τοῦ τῆς. 32. ἡ στρογγ.] Cod. ἡ στρογγύ.

257, 2. Cod. οἰκοδομημέτον. 12. Cod. ὄρον. Conf. Etym.
M. p. 391, 48. 13. Cod. εὐανδρεία — εὐανδρείας.

15. Cod. εὐάντροι. 17. Cod. εὐοισαβοί. 33. Deest δ:

258, 8. Cod. λευκῷ — ποιοῦν. Vid. Etym. M. p. 406, 33.

13. Cod. πεκοιμωμένους. Conf. Phot. p. 41, 5. et Zonar.
p. 954. 19. Cod. ἐκτινώσαντο. Vid. Etym. M. p. 324, 1.
et Zonar. p. 675.

259, 9. Cod. ἐπακτοία. Vid. Etym. M. p. 352, 53.

13. Cod. φλαῦρος. Hoc quoque correxi auctore Etym.
M.

- M. p. 370, 12. 20. Cod. ὁ γένει εὐγενῆς καὶ πολλῆς.
 24. Cod. ἄταρτα. 31. οἶονε] Cod. οἶον ἐν. Vid.
 Zonar. p. 663.

260, 31. Cod. ἐπερδύνοντο.

261, 1. Prior ἐπὶ deest. 12. Cod. ζήτριον. Vid. Etym.

M. p. 411, 33. Phot. p. 45. Zonar. p. 957. 13. ζώτειον

Etym. M. p. 414, 40. Zonar. p. 968. Theognostus f. 83. *)

Mox cod. ἁλφρίον. 17. Cod. ζακυνθίδα. Vid Zonar.
 p. 950.

*) Cod. Barocc. 50, membr., formae quartae. f. 1:

τῷ δευπότῃ μου καὶ σόφῳ στεφειφόφῳ
 Δέοντι, τῷ κρατοῦντι πάντων ἐν λόγοις,
 Θεὺνραστός, εὐγνωστός τις ὡς ὢν οὐκ ἐπὶ
 δῶρον φέρω κάλλιστον αὐτῷ κ...ον,
 ξμοὶ πονηθὲν ἐκβολῆς παλαι . . της
 ὁ καὶ λαβὼν φάνηθι καμοὶ συντόμως
 λιμὴν ἁλλυστος, ἀφραγεστάτη σκέπη.

(Conf. Benth. ad Mill. p. 77.). Eodem folio verso: πάσαι μοι
 διαφορουμένῳ τὰ γραμματικὰ καὶ ἐκάστης λέξεως τὸν ἀρμόδιον κα-
 νόνα ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἀπαρατήτως εἰσπραττομένῳ, οὗς δὲ ἐκ τῆς
 πολυύλου βίβλου τῆς καθόλου τῆς Ἡρωδιανοῦ ἀναλεξαμένους. καὶ
 λέξει λέξιν τὴν προσήκουσαν ἐπισυνάψας, ἔργον οὐ τινι τῶν πρὸ
 ξμοῦ μεμελετημένον, τινὰς δὲ καὶ τῶν παλαιῶν κανόνων διορθώ-
 σεως δεομένους ἢ καὶ ἀπρεπῶς συγκαταμένους εἰρῶν, τῶν μὲν τὸ
 ἀπρεπὲς τῶν δὲ τὸ περιττὸν ἐξενκατέλλας, κανόνας ... τοὺς χιλίους
 συντεταχώς (numerantur 1003), τοῦ φθόρου τὰ κέττρα ἀφωγῇ
 θεῶς ὡς νηπίων βέλη διαδιδοῦς, τῇ σὴ προσάγω Θεοσόφῳ καὶ πε-
 νευμένην γαληρότητι, δέσποτα, δῶρον ἐράσμιον. Fol. 111: ἀγὼν σὺν
 θεῷ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρθογραφίας, κατὰ στοιχεῖον, ἀπὸ φωνῆς Γεωγ-
 ρίου τοῦ Χοιροβοσκίου Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμηνικοῦ
 γραμματικοῦ, ἐν συντομίᾳ τηθ. ἐκ τῆς καθόλου καὶ κατὰ πλάτος
 αὐτοῦ ὀρθογραφίας, διὰ τὸ ἐν συντόμῳ εὐσύνουπον εἶναι τὸ ἐξη-
 τοίμενον, σὺν καὶ ταῖς αἰτίαις ἐκάστου.

τέχνη πρόσελθε τοῖς κανόσιν ὤπλισμένη,
 βάλλουσα πάντας τοὺς βεβαρβαρωμένους
 τοὺς νοὺν ἔχοντας ἰοτερημένον λόγον.
 ἔχεις τὸ θαυμάειν καὶ τὸ νικᾶν εἰκότως
 νίκην ἔχουσα τοὺς Γεωργίου λόγους.
 πρόσελθε λοιπὸν τοῖς λόγοις κόσμουμένη,
 καὶ δαΐξον ἡμῖν τοὺς κανόνας ἐξορμένους.

Ἀκτὶς δὲ τοῦ ἰ' μεγρόν, ὡς δικατέληκτον κ. τ. ε. Fol. 210:
 ἐπιμετριομοὶ κατὰ στοιχεῖον γραμικά. Fol. 292: ἐκλογαὶ διαφόρων
 λέξεων συντελεγμένων ἐκ τε τῆς γραφῆς καὶ τῶν θύραθεν πραγμα-
 τισμῶν. Fol. 322: Musaeus. Fol. 371: Phocylides.

- 262, 3. Cod. *ἐναντία τῶν*. 25. Cod. *ἡγεμονία*. Ita et Thucydideorum antiquissimi.
 263, 7. Cod. *ἡμικοτυλίου*. 15. Cod. *ἡπιστάτησαν*.
 19. Cod. *θροιλῆιν*.
 265, 21. Cod. *ἰδῆς*. 30. *ἰδῆος* Etym. M. p. 466, 10. Cod. *ἰδῆος*.
 267, 3. Cod. *ἰσοδιαίτης*. Conf. Harpocrat. p. 93. et Phot. p. 88. 10. *ἰστὶ τοῦ δομαῖν*.
 268, 2. *ἐμπαθῇ* Etym. M. p. 484, 50: Cod. *ἐμπαθῆς*.
 6. Cod. *κινεῖται π. καὶ λιπαρῶν*. 15. Cod. *προκλήσεως*.
 Conf. Ruhnke. ad Tim. p. 160. a. 24. Cod. *εἰς ἡν*. Vid. Phot. p. 95. 27. Cod. *τῶν δῆμων*.
 269, 4. Cod. *καὶ κατὰ τῶν γονέων*. Conf. Harpocrat. p. 95 et Phot. p. 95. 7. Cod. *καλαμήτην*. 16. Cod. *καθ' ἑαυτὴν*.
 19. Cod. *καὶ τῇ ἄρᾳ*. Vid. Phot. p. 112. 20. Cod. *ἐκδυσάμενοι*. 29. Cod. *ἱερωσύνησι*. 33. Conf. Bast. ep. crit. p. 159.
 270, 13. Cod. *κατάσσειν*. 15. Cod. *διάνοιαν*. 16. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 518.
 271, 9. Cod. *καταλαγήν*. 25. Cod. *ἀργυρίων*.
 272, 1. Ante *ἔν* exciderunt haec fere: *τινὲς δὲ κιστοφόρον*.
 19. Cod. *φορίων*. 21. Cod. *κοβαλλία*. 22. Cod. *καὶ ὁ κόβαλλος ὁ ταῖτό*. 26. *ἡ τῶν* Harpocrat. p. 105: cod. *ἡ τόν*. 29. Deest *τῶν*. 32. Scr. *κοροπλάθος*.
 273, 1. Vid. Luzac. de digamia Socratis p. 59. 3. Cod. *φατρίας*. 7. Cod. *κορωνιάδαι — κίνωνος — κόρωνος, καὶ κορωνίδαί —*. Vid. Ruhnke. ad Hymn. Cer. 153 et Hist. crit. p. LXXV. 22. Cod. *ἐδάφως*.
 274, 11. Cod. *πρωτον*. Conf. p. 277, 6. 15. Cod. *ἐπώνυμων*.
 275, 22. *οἱ* Cod. *καὶ*. 24. Cod. *ἄλισκόμενα*. 25. Cod. *ὑδρεῖα et v. 28 ὑδρεῖα et p. 276, 25 et 29 ὑδρεῖαν*.
 26. Cod. *ἰσθμῶ*.
 276, 18. Cod. *τινοῦν*. 25. Cod. *λουτροφορεῖν*. 32. Cod. *ἐκλεῖτοι*.
 277, 4. Cod. *λεθόστρατα*. Vid. Ruhnke. ad Tim. p. 175. a.

10. Cod. λυκίου. 15. Cod. bis λεύκιμια. ἄλληλ.]
 Cod. διειλημμένος.
 278, 5. Cod. παιδίον. 17. Cod. δορυμιάς. 29. λαχόν-
 τες] Immo ἰλόντες.
 279, 13. Cod. μοῖρα. 32. Cod. μαρωνα.
 280, 4. Cod. συνώκησάν. 11. Cod. ἀργύρια. 12. Cod.
 ἀργυρίτης. 14. ἀνανθέστερον Ruhnk. Hist. crit. p. LXXXV.
 281, 27. Cod. βαρχιάδων. 30. Cod. θρηρίσσητες.
 282, 3. Cod. οικοδομημένα. 6. Cod. νεφρίαν. 25. Cod.
 τὸ τὰς καθορημοῖς — ὑπογραμῆσθαι. 31. Cod. τηγάμια.
 284, 11. Cod. ξεναγίας.
 285, 23. εἰς] Nonne τίς? 28. Cod. τούτω. 30. Cod.
 ὄσσης.
 286, 11. Cod. ὁσπιδή et γενήτων. 14. Cod. ὀφθαλμίων —
 ζηλωδίων. 18. ἐν] Cod. οἱ ἐκ. 19. Deest οἱ ante δι-
 κόγενεῖς.
 287, 10. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656. 20. Cod.
 ὀριώδινται. 27. Cod. ὄρον.
 288, 1. Deest ἦ. 4. καλεῖται Ruhnk. ad Tim. p. 196 b.
 7. τὰ ἐν] Cod. καὶ ἐν. 25. πρόχρησε Lobeck. ad
 Phrynich. p. 724. 28. Cod. πύθειν.
 289, 5. Cod. προῖσθαι. 8. Cod. πεξάιτεροι. 12. Cod.
 ψηφισμάτων. 26. προβουλείων Luzac. de Socrate cive p. 102.
 290, 14. Cod. ἐπὶ τῶν ἀμφισβητουμένων. 25. Cod. ποδὸς τί.
 291, 7. Cod. ἀπὸ 17. ἔστιν οἱ τῶν πολιτῶν. 23. Ma-
 lim ἔτ' ὄντες. 25. Cod. ἔτι οἱ ἐν. 33. Deest διὰ.
 292, 10. Cod. πάνθειν — πανθείας — πανθείονος.
 293, 5. Cod. τοῦδ' ὅποτε: Ruhnk. ad Tim. p. 225. b. οἶον δ' ὅποτε.
 11. Cod. εἰῶθει. 20. Vid. Bast. ad Corinth. p. 928.
 25. Cod. ξενόμενον. 28. τέτοι] Cod. ἐστίν.
 294, 6. Cod. παλίσκον. 12. Cod. ὑπό. 25. Cod. τυ-
 ροκάνια. 27. Cod. πλατὺ μάλ' αὖτε. Conf. p. 317, 26.
 29. Cod. θηριωτικόν. 30. Cod. πλίτους.
 32. Cod. ἐπίλυσος.
 295, 8. Cod. πλινθίων — πλινθουργίαν. 23. Cod. ἀγομένη.
 296, 9. Cod. ὅτι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 12. ὑπὲρ] Cod. περὶ.

23. βουλημάτων Ruhnk. ad Tim. p. 224. a: Cod. κτημάτων.
 30. Cod. προεμβ. — προεμβ.
 297, 1. θυμούμενος] Leg. στενούμενος. 11. Leg. πεντη-
 κόσταρχος et v. 12 πεντηκостωνών cum Böeckhio (Staatshaus-
 haltung 2. p. 339.). 17. Cod. λεγόμενη.
 298, 3. Cod. αὐτοῦ. 7. Cod. χρημάτων παρὰ.
 11. Cod. καὶ ἐν τοῦ β. 13. Cod. παρὰ.
 16 et 17. προσσχέιν] Cod. προσχεῖν. 22. Cod. πεντη-
 κόντεροι. et v. 24 πεντηκόντερος.
 299, 16. Cod. τυροχημῶν. 18. Cod. πέλαρα.
 300, 10. Ἀν' ἀκλείστῳ? 17. Ἀλεξίς Ταραντίοις Valeken.
 diatr. in Eurip. p. 244. B. 31 et 32. Cod. συμμοσότης:
 σημαίνει. 33. Cod. ἰδικῶς.
 301, 19. Cod. οὗτος.
 302, 24. Cod. σάκους. 28. Cod. στεγανόμειον.
 303, 9. οὐν] ἦν Ruhnk. ad Tim. p. 241. a. 12. Scr.
 Στρωματοδέσμοις. 14. Cod. Σταμφυλοκόλιον.
 304, 3. Cod. ἐφρόντιζεν. Conf. Phot. p. 385. 32. Cod.
 τούτων.
 305, 5. Cod. τὸν ἐπαρμόν. Correxist Ruhnk. ad Tim. p. 123. b.
 10. Cod. οὐκ ἔσαντας. 20. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 22. Cod. σελήτης. Vid. Ruhnk. p. 232. a. 31. Vid.
 Marx. Ephori fragm. p. 104. 32. Cod. τόπων.
 307, 1. Malim παρατιθεῖσα. 3. Cod. τὸν κυφαντούντων.
 7. Cod. τρεῖς. 19. Cod. τετριμμένοι. 27. ὅς]
 Cod. δ. 29. Cod. προδοσαν.
 308, 16. Cod. τί παρίδαι et φατρίαι. 18. Cod. τὸ πῖον.
 309, 13. Cod. τελεσφορεῖαν. 23. Alterum τὸ deest.
 30. Cod. τῆς.
 310, 1. Cod. ἐλάγχων. 2. Cod. καὶ αἱ τῶν. 4. Cod.
 ἐπιδικασίαν. 9. Cod. διζάειν. 22. Deest οἱ.
 25. Cod. ἐπὶ τῶν ἡτ. δοκούντων. 27. Cod. γράφορτες
 εἰσηγον.
 311, 5. Cod. ἐφάμαρτος. 33. Cod. ὑποβελής.
 312, 6. Cod. τὸ τοῦ. 10. Cod. λάθρα κακούργως ὑφορμ.

15. ἔχει] Cod. ἔχοντων. 21. Ἑπταπύλων] Immo
 ἑπταύλων. Cf. Thom. M. v. ἑπταύλειν. 26. τι] Cod. τὸ.
 313, 4. μαοχάλας Lobeck. ad Phrynich. p. 196. 13. Cod.
 ψεστώδες.
 314, 9. Cod. φορβάντιον. 11. Cod. παιδρυννίς.
 14. Cod. φραγισμός.
 315, 10. φείλλει Ruhnk. ad Tim. p. 270. a. 11. Cod. φε
 λώματα — τὴν φιλικήν. φίλική δ' ἔστιν ὁ λόγος. 14. Cod.
 χρυσίδες. 23. χαλκῶ an χαλκῶ habeat codex, non liquet.
 27. Leg. κτήματα.
 317, 5. Cod. ψευδῶν. 13. Cod. ἐψιθύρηας. 18. Cod.
 καλούμενος. 19. Cod. ψυχάζειν. 21. Cod. ὅπου τὰ
 ὄψα νεκρῶντα ταμιεύεται. Correxī ex Etym. M. 26. Vid.
 Ruhnk. ad Tim. p. 276. a. 29. τῶν] Cod. τὸν.
 318, 6. ὁδᾶτον] Cod. ὠδε οὔν. 19. Cod. ὠμοκύνδια.
 ΑΞΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.
 321, 5. Cod. βλάψαι. 6. Cod. βλάπτει. 7. Cod.
 λυπεῖν: Eudemus λυπήσας. 10. εἶθε] εἶθε φεῦ Eud.
 12. Cod. ἀστομώτατος cum Eud., qui et ἄραπιος ἢ ἄραπιό-
 τατος. 22. Cod. φιλῶ γὰρ ἀβδέλνκτα ἐμοὶ τάδε.
 26. Eud. ἀβλεπτήματος ἀμαρτήματος.
 322, 2. Cod. ἔχοντι ἐπὶ — γνωρίσματα. Vid. Bast. ad Corinth.
 p. 800. 22. Cod. ἀβροκόμος. 25. ἀσθενές] ἀνασθη-
 τον Eud. cum Zonara. 27. διαθρύπτεται Eud.
 30. Deest καί. 32. Cod. τὸ.
 323, 11. Cod. τὸ. 15. Cod. τοῖς θεοῖς. 17. Vid.
 Valcken. Adon. p. 217. C. 22. Deest ὁ. 25. Cod.
 εἰσι. 30. Cod. ξηδε. 31. Cod. πλείστον.
 324, 11. οὕτως φίλων] Eud. οὗ φίλων. 14. Cod. πρᾶμα:
 Eud. πρᾶως. 31. Eud. ἴσαν σενακτιζός.
 325, 26. Eud. ἰδιωτῶν, ῥεμβωδῶν.
 326, 9. ἐντ. ἀνδρ.] Eud. ἐλαζονικός. 10. ἄγετε — ἡγείσθε
 — οἴεσθε Eud. cum Suida. 11. Cod. βέλον. 12. Eud.
 ἄγεστος ἄπαιρος. 21. Cod. ἀγερούς. 27. Cod. ἐξ.
 Conf. Ruhnk. ad Tim. p. 223. b. 28. καὶ Ἀργαῖας] τῆς
 Ἀργαῖας Ruhnk. 30. Scr. Κλειδήμος, Cod. καὶ δῆμος.
 Correxī Ruhnk. qui mox Ὁρείδυνια. 32. Cod. πάλαι

- Fortasse addendum ἦν. ὄνομα] Apud Ruhnk. est ὄρος.
 6] Cod. τοῦτο ὁ.
 327, 8. Cod. ἀκαλίδας. 14. Cod. ἀγναταίλξει: ἀγρη.
 25. Cod. ἐν τῷ ταύρῳ.
 328, 11. Cod. ἄγαλε καὶ προσαγγέλει. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 4. b.
 19. Cod. ἱερεσιώνας. 22. Ἀριστοφ.] Pac. 395, ubi v.
 Bergler. coll. Hermann. de metris p. 362. 23. Cod. με-
 γάλαις ἰδίᾳ πάντες. 25. Cod. ἀρτοποιίοισι. 26. Cod.
 αἶους ἐγώ. Correx. Ruhnk. 28. Cod. πηνελόπῳ.
 29. Cod. του ρουμηλία.
 329, 6. Cod. ἐλεμονοσίνοις δικάσαι. 18. ἀγλαόκοιτος Eude-
 mus quoque et Suidas. Sed malim ἀγλαοκύνδης.
 330, 5. Cod. ἡμερῶν. 17. Cod. λογιστίας. 19. Cod.
 ὥρᾶν: Eudemus et Suidas ὥραν. 24. Cod. σύμβολοι.
 331, 8. Cod. ἀγόμενοι: Eudemus ut edidi. 11. Cod. οἱ κλε-
 γόπται λέγεται δὲ καὶ κλέπται: χαριεστίατή δὲ ἔ —. 12. κω-
 μωδίων] Eudemus κωμωδικὴν χρεῖαν. 23. Cod. δίνασχος.
 26. Scr. ἄνυσον. 27. Cod. ὅσα κελεύεις. Scr. γύναι.
 332, 10. Eudemus ἐχθρῶς. 30 et 31. Cod. ἀγροιλῆθεν —
 ἀγροίλη — ἐρεχθίδος — ἀγροικεύς. Idem infra post p. 340, 7:
 Ἀγρούλη δῆμος ἐρεχθιδῶς.
 333, 1. ὁῦς accessit e Suida. 17. δς] Cod. ὁ.
 28. σκηνηκοῖς] Cod. κυνηκοῖς.
 334, 29. Cod. ὁ πλάτων. 30. Θουκυδ.] 2, 41.
 335, 1. Deest ἄραν. 6. Cod. τῶν. 9. Cod. οὐκ ἀνα-
 σφαλεῖς. 16. βίος] Cod. βροτὸς. 18. Vid. Reisig.
 Coniectan. 1. p. 165. Supra p. 329, 5. post σκολιόχειλος co-
 dex: Ἀγανρόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ βροτων παρὰ (vel περὶ) σὲ
 καλεῖς. Idem hic περισσοκαλεῖς. 25. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 419. 29. Cod. μαρδωνίου ὃς εἶχε. 32. κερ-
 μέων ap. Ruhnk. ad Tim. p. 8. b.
 336, 2. Cod. ἤκειν. 7. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 514.
 15. Cod. supra post illa Ἀρη — ἱερεῖα: Ἀγροεικύνβηλην λαμ-
 πωνανματικὴν καὶ θύτην· κύβητης γὰρ λέγεται ὁ μαντικὸς πέλενας.
 25. Cod. δικάζεται. 28. Cod. ἀγελαιοκομική.
 337, 2. πάλιν] Cod. πλὴν. 5. Cod. αὐτήν. 18. Κρά-
 της ap. Ruhnk. ad Tim. p. 13. a. 19. Cod. ἀγκαλιωγογοί

- et v. 21 ἀγυαλιαγωγούς. 27. Cod. ἀκράτως et v. 28 ἀνα-
κράτως.
- 358, 13. Cod. ἀραφῇ. 22. ἀγνολεχῆς οἱ ἡῖθιοι Ruhnk. ad
Tim. p. 133. a. 25. Cod. ἀγνοπώλεισθαι. 26. Cod.
κυζήνοῖς.
- 359, 1. Vid. Bast. ep. crit. p. 189. 6. Cod. ἀμφιδέτα.
20. Cod. ἀραθῶν. 21. ὦρε] Cod. εἰς ὦρεν
22. Cod. τρέψη.
- 340, 4. Cod. αὐτὸ καινότετον. 6. Cod. καὶ ἄλετα.
9. Cod. ὀπωρήσαι. 21. Cod. ἀνάχεσσε. 28. Deest ὁ.
- 341, 13. Ser. ἀήθης. 15. Cod. χαρμίδι. ἐπὶ. 30. Cod.
τοῦ ἑπλοῦ.
- 342, 6. τὴν αὐτὴν τῇ] Cod. ταύτῃ. 12. Cod. ἀπό.
14. ἢ Harpocrat. cod. Palat. 375. Conf. Schellenberg.
Antimachi fragm. p. 71. 16. Cod. ποταμοῦ. Correxī ex
Harpocratōne. 17. Cod. αὐτῇ. 19. Cod. Ἀδύνατοι.
26. Cod. τετραχύνουικον.
- 343, 4. Cod. φθορῆν. 20. τὸν] Cod. τὸ. 22. Cod.
ἐμόλειτο.
- 344, 1. Cod. ζοφερόν. 2. Cod. om τὴν et pro Ἀχεροντίαν
(sic enim scrib.) habet ἀχεροντίαν. 10. ὁ Ἀπόλλων Ruhnk.
ad Vell. 1, 4. p. 14. b. Vide Bast. ad Corinth. p. 834.
11. Cod. πὼς εἰκασθέντα. Correxīt Schaeferus l. 1.
33. Cod. τίμωνον. Vid. Ruhnk. ad Hymn. Cer. 200.
- 345, 9. Cod. πρὸ. 12. Cod. ἀνδράμαξιν ἐφοῦσα εἶτα ο
βλάξ κ. 27. Vid. Löbeck. ad Phrynich. p. 508.
- 346, 8. Cod. ἀδριάνιος. 14. Θουκυδ.] 2, 65.
25. Μηδεία] v. 668. Porson. 26. Cod. βίοναι.
- 347, 12. Cod. ποταμῶν. 17. αἰείτω.
- 348, 1. Cod. αἰνον. 2. Cod. ἔτινον. 5. Cod. ἀπο-
τακός. 12. Cod. ἀξήρεις: ἀξήρῶα. 17. Vid. Valcken.
diatr. in Eurip. p. 21. 23. Cod. ἀμαξεντία καὶ ἀμαξία.
24. Cod. χήδους. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 292. B.
- 349, 9. Cod. ἀποδαρθέντας αὐτὸν. 26. Cod. ἐκλιανόντων.
- 350, 7. Νόμοις] 7. p. 796. B. 8. Cod. εἰφε. τῆς χ. παιδία.
12. Cod. ὅτε ὁ ἀόργ. — καὶ τὸ π. —. 15. Cod. δια-

- τετορμένον. 21. Cod. ποσίδιππος. 25. Cod. ἱππεῖα.
 28. ὧς] Immo δέ.
 351, 2. Cod. ἀθηρήλατον. 12. Vid. Valcken. Adon.
 p. 205. A. 13. Cod. ἐψημένον et v. 26 ἐψημένη.
 16. Deest ὧν. 17. Cod. ἡ ἐψημένον. 23. ἀθήρ
 Valcken.
 352, 3. Cod. ἔκρος — δαῦρον. 28. Cod. ἡμαρμένον. Cor-
 rexit Bast. ad Corinth. p. 880.
 353, 1. Cod. ἀθαροῦ. 5. Cod. δίνυρχος. 6. Cod.
 ἀθέματοι. 7. Cod. ἀκμαστοι. 27. Cod. αἰγιάζων et
 v. 28 περιόγων. Vid. Bast. p. 884. 32. Cod. ὧς ὁ ἀπὸ.
 354, 3. Cod. αἰξωνεύουιν: Ruhn. ad Tim. p. 15. b. αἰξωναῖν.
 4. Eudemus: διὰ στεγμάτων πεπλεγμένον δίνυρον.
 7. Cod. πενυλαῖς: correxi duce Eudemo. 8. Cod.
 πολὺν ἐκ τοῦ. 11. Cod. πανδιάνος. 21. Cod. χληδὼν.
 25. Cod. bis θεά. 27. Cod. θεάτρον. 28. Cod.
 αἰγύπτιον.
 355, 8. Cod. ὄφελεν.
 356, 10. τὸ ὑπὸ] Cod. τοῦτο. 12. Cod. καὶ οὐκ.
 15. Eudemus αἵματος. 30. Vid. Lobeck. ad Phry-
 nich. p. 717.
 357, 3. Eudemus αἰρήσουσας. 9. Cod. αἰουτήρι.
 17. Cod. ψελῆσουσαι. 25. Deest καὶ. 26. τῶν]
 Cod. ὧς τῶν.
 358, 3. Cod. αἰρεσθ' οὐχ ὕπνον. 15. Cod. συναριστώσαι.
 20. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 185.
 359, 9. Cod. ἀκριβοῦς εἰδέναι δέ τι. 10. Cod. ἐπινοεῖν. et
 v. 12 ἐποπτεύειν. 14. Cod. αἰγούμενος.
 360, 7. Cod. γελῶ δ' ἐπιπροσώμην. 8. Cod. νέου.
 20. Cod. αἰθυμα.
 361, 20. Deest μέν. 29. Cod. αἰγίνεον.
 362, 2. Cod. αἰδοῦσαι τιμὴν. 7. An πανθείσης?
 15. Cod. αἰμορυχία. Conf. Ruhn. Hist. crit. p. XCVII.
 18. Cod. αἰμορυχίαν ποιήσω. 19. Cod. ῥύχος.
 22. Cod. τίσω — ἔστιν ἡ αἵμ. 26. Πλάτων] de Leg. 3.
 p. 681. A. 29. Vid. Bast. ad Corinth. p. 511.

- 363, 8. Cod. αὐτοῖς. 17. Vid. Koen. ad Corinth. p. 369.
 Tourp. add. in Theocrit. p. 399. 22. Cod. ῥάγης: Eudemus ἡ ῥάγης τοῦ κήτους. 25. Vid. Bast. ad Corinth. p. 914.
- 364, 6. Vid. Ruhnck. ad Tim. p. 18. b. 9. Eudemus ἡπί-
 στριαν. 13. Cod. ἰατροῖον. 15. Cod. ἀσκούμενοι.
 17. Cod. φοινίκῃ ἢ οἱ. 24. Cod. ἀπὸ πηλόν: Eudemus
 ἀσπίλον.
- 365, 1. λέγοντα delet Ruhnck. ad Tim. p. 19. a: Eudemus τὸν
 λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. 25. Cod. ἀκονητή.
- 366, 10. Cod. ἀκροφανοὺς οἰονεὶ ἀβλαβοῦς. 18. Cod.
 ἀδιακρίτως: Eudemus ἀκροατοῦς. 32. τὸ] Cod. τοῦ.
- 367, 1. Cod. πολλά. 33. ἀκολουθοῦσαι apud Valcken. ad
 Eurip. Hippol. p. 206. a.
- 368, 13. Deest τῷ. 20. Cod. ἐστι πάντων κτημάτων κρᾶ-
 τιστον. 22. Cod. τὸ κόβαλον.
- 369, 16. Cod. τὴν ἀκοήν. 31. Immo ἔπου. 32. Eu-
 demus ποιητικοῦ.
- 370, 4. Cod. ἡ τελευταία. Rectius Eudemus, qui et addit καὶ
 πόδες. 20. Cod. πρῶτον φραφῆναι. Fuitne ἀγῆρας γῆναι?
 Conf. ad p. 379, 28. 23. Cod. κακῶσαι δόντος.
- 371, 2. Cod. προσβέναις π. γρηαίοις. 14. Cod. ἀκούμενοι.
 25. τῷ] Cod. τὸ. 32. Cod. ἀκροχώρα.
- 372, 16. λέγει] Cod. λέγουσι. 20. Cod. τῷ ἀκροάματι.
 31. Cod. λέγεις.
- 373, 3. Cod. προσθιγῶν. 4. Deest ἡ. 5. τῇ]
 Cod. τῷ. 6. Deest σοι.
- 374, 1. Cod. κωπία. 6. Eudemus λιθίνου ἢ λίθινος. Cod.
 ψηφῖνος. 11. Cod. ἀλέλγην: πηγὴ ἀπορία δίσπνοια.
 15. Cod. ἡς. 20. Cod. ἀλαζονοῖν.
- 375, 2. ἑλμψις. 7. Cod. ἀλείφας: Eudemus ἀλείφας.
 27. εἰ] Cod. καὶ.
- 376, 6. Cod. ἀληθείας ἀς ἀπλῶς. 7. τάντεται ἐπὶ εἰρωνείας]
 Haec addidi ex Eudemo. 8. Cod. ἄλλη. 12. Cod.
 ἄλλα. 15. Scr. πειραῖ φασίν. 21. Cod. λέγεται ἡ
 ἑλμβας καὶ τὸ ἀξύντονον: Eudemus λέγεται ἡ ὄξος.
- 377, 27. ἐνδεκα] Cod. ἐν ια. 29. Cod. φιλόχωρος.

30. Eudemus Ἠγήσανδρος — ὑπομνημάτων — ἄλκωνόντου
— ἦσαν φασθόντι ἀνθῇ — πάλιν. 33. Cod. δρεμω.
- 378, 1. Cod. καναστρέου. Leg. παλήνης cum Eudemo.
6. Cod. γύων. 7. Cod. γῆμα. 10. Cod. εὐδινάς.
14. Θουκυδ.] 2, 70. 23. Cod. ἀναρχυροσίας.
29. Cod. ἄλλω. Praestat ἄλλος, commate posito post τινί.
31. Cod. ἐξ ἄλλου. Correxuit etiam Ruhnk. ad Tim. p. 24. b.
- 379, 7. Cod. ἀλλότριον νομοῦντες. Vid. Ruhnk. p. 25. b.
10. Cod. ἀλαντοπόλης, omisso, quod ex Eudemo adieci, inter-
pretamento. 12. Deest κεύθῃ. Eudemus κεύθει 13. Con-
iunxi Codicis δέ et Eudemi καί. 20. Nomen poetae acces-
sit ex Eudemo. 28. Cod. ἐν τῷ πρώτῳ et v. 30 ἐν τῷ ὀγδόῳ.
33. Cod. ἐκ ἄλλο τι εἶς ἔτερον. Vide Reisig Coniectan. 1. p. 61.
- 380, 20. Cod. χαίρεσθαι. 22. ἡ ῥ'] Cod. τί.
- 381, 6. Cod. φιλόλλιος: Eudemus φιλλύλιος. 25. Cod. οὐκ
οὐκ ἐν ἁλκωνέμην τοῦτο.
- 382, 19. Cod. κορηταίας. 24. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 80. b.
et Bast. ad Corinth. p. 769. 27. Cod. νικόχαρτις.
- 383, 2. Cod. σαντήν. 27. Cod. ἀλικὸν ἐσαυμένον.
- 384, 10 et 11. αὖ] Cod. οὐ. 11. μου μὴ] Cod. μοι.
31. Cod. αλοια. 32. Alterum τῆς deest.
- 385, 20. καὶ deest apud Valcken. diatr. in Eurip. p. 179.
21. Cod. γευσάμενῳ τὸν.
- 386, 23. Cod. ἄμα. Supplevi ex Eudemo. 26. Cod.
μηδιαφασιν. Recte Eudemus.
- 387, 15. Cod. ἀμετάστρεπτον, Eudemus ἀμεταστρεπτί. Vid.
Ruhnk. ad Tim. p. 25. b. 20. μὴ] Leg. ἄμη.
- 388, 3. ἐμάτιον sumpsit ab Eudemo. 25. Cod. διαφορά.
ἀγνοία] τοῦ αἰρετοῦ addit Eudemus. 32. Cod. ἐμφοτε-
τον — ἀπύθμαιον.
- 389, 8. τοὺς addidi ex Eudemo. 16. Cod. περιπελεγμένας.
19. Cod. ἀμφιτόγη. 24. Cod. μισθοὺς.
- 390, 9. Eudemus στέφανον. 15. Cod. ἀναχωρούμενος.
- 391, 21. Cod. διεμπεράσαιμι. 22. Cod. ἀνακτεῖναι.
- 392, 3. Cod. ἀναπεπλεγμένα: διακάποις. Eudemus ἀναπεπτα-
μένα χωρία, παιδία, κάμποι. 11. Cod. et Eudemus ἀναπόνητον.
15. Cod. ἀνάπυσια ἐκπυσία. 24. Cod. ἀνὰ ὑβδεῖν.

- 394, 16. Cod. τραφώδεις. 33. ξύλον] Cod. ὁ ξυλόνον.
- 395, 1. Alterum καὶ deest. 18. Eudemus ἀνεδείχματο.
24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 270.
- 396, 23. Θουκυδ.] 1, 6. 25. ἀνῆλεπτος Lobeck. p. 702.
27. Eudemus ἀνεθρόησεν. 33. Cod. ἀνεκνυβέλλειεν.
Eudemus quod editum est.
- 397, 3. Cod. αὐτήν. 22. Cod. ὑπόρχει.
- 398, 10. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 35. 22. Cod. ἀνέβαλ-
λον — ἀνεβάλλοντο. 26. Nomen poetae sumpsit ab Eudemo.
28. Cod. πᾶσαν ἔροισμα. 33. Margo: ἀνέστησεν ὥς
νῦν λέγομεν, ἀπὲρ τοῦ ἀνεκάθισεν. καὶ Δημοσθένης· ἀνέστησεν
αὐτήν. ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας.
- 399, 18. Cod. τιτες. 25. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 157.
26. Cod. ἀνέω. 32. Cod. γραπατάλλοις.
- 400, 3. Cod. ἀνευλίξειεν. 27. Cod. εἰπέιν. 30. Vid.
Ruhnk. ad Hymn. Cer. 283. et Schaefer. ad Schol. Apollon.
p. 312, ad Corinth. p. 163. 32. Cod. ἀνεβάλλοντο.
- 401, 10. Cod. δίκη. 16. An leg. ἀνέντερος? 18. Cod.
Ἀνεψιάδαι. 20. Cod. ἀποκλήρου.
- 402, 11. Immo κάμπτοντες. 16. ἤκουσαι] εἰσέκουσαν infra
post ἀνῆκεστον, ubi haec iterum ponit cod. 17. Cod.
ἀνηψύχησεν. 29. Cod. ἀνήροισαν.
- 403, 2. Vid. Jacobs Append. ad Porson. Adversar. p. 302.
10. Cod. ἀναθεμῶτιον. Secutus sum Eudemum.
- 404, 2. τῶν] Cod. τῆς. 15. Cod. ἀστάθμητα. 25. Cod.
δοῦλω διδασκάλῳ. 26. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 153. b.
27. Cod. κατὰγομεν. 29. Cod. ἀθήναις. 30. Cod. ὁρῶν.
- 405, 21. Cod. cum Eudemo ἄριστοι. 32. Vid. Lobeck. ad
Phrynich. p. 297.
- 406, 2. Vid. eundem p. 151. 3. ἀροῖγνοι] Cod. ἀροῖγνοι.
16. Vid. Lobeck. p. 506. 19. Cod. δι' αὐτοῦ ὄν.
32. Interpretamentum Eudemi est.
- 407, 1. Cod. ἀντέφρα, omisso interpretamento. Quod et ip-
sum sumpsit ab Eudemo. 5. Cod. ἀντέφρασμα.
6. Vid. Lobeck. p. 630. Cod. ἀντιημιλλῶντο.
10. Eudemus σκηρεῖς καὶ σκηρῆς. 30. ἀπὸ] Cop. ἀπὲρ.

- 408, 9. οὗτος Ἀναξίλιος] Haec addidi ex Eudemo. 14. Cod. φυρίας. 16. φησὶν ὁ χρησμός] Eudemi sunt.
- 409, 14. Eudemus διαζομένων. 15. Cod. διώκειν. Vid. Suid. 16. παρὰ καιρὸν ὄντος] Cod. παρόντος. 18. Cod. γραψάντων. 22. Cod. ἀπολογήσασθαι.
- 410, 16. Cod. καταγαθόν. 23. τοῖς] Cod. τῇν. 33. Cod. ἀνταμομοῖαι.
- 411, 1. Cod. prius ἀνταναλωμένη. 13. Alterum τοὺς deest. 28. Cod. bis ponit ἀνύειν. 31. οὐκ ἀνύω] Il. 4, 56.
- 412, 7. Cod. βιδντες. Vid. Suid. 10. δέ τι] Haec desunt. 11. Ὀμηρος] Il. 24, 243. 14. Cod. τεθνεῶτος. 15. πάλλιν] Il. 12, 63. 20. Cod. cum Eudemo ῥῶον. 21. Cod. τι et ν. 22. σιγήν.
- 414, 1. Deest δέ. 2 et 3. Scr. φύλλων — Τυρσηνία. 17. Vid. Lobeck. p. 508. 22 et 24. Cod. δώδεκα. 29. Cod. ἀπάλλης.
- 415, 6. An leg. ἀλαώσεως?
- 416, 1. Cod. καιρως: Eudemus καινά. 2. οἷον] Cod. οἶ. 24. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 120.
- 417, 1. Cod. επιτραφέντα. 5. Cod. συνδέκτον. 11. τὸ] Cod. τῷ. Mox scr. ἐπανάρματα. 12. Cod. κορυεώτης. 15. Cod. φατρία. 26. Cod. μέλανος.
- 418, 18. Cod. κρατατάλλοις. 24. Cod. χοριανοί. 27. Cod. κλεοφῶντα.
- 419, 10. Eudemus ἡλικία. 32. Cod. ἐπανεχώρησάν.
- 420, 3. Eudemus ἀπέθρισεν.
- 421, 14. Cod. ἀπελογίσω. κῆρυ: Eudemus στρότης. 27. Cod. ἀπεστομίσειν: Eudemus ἀπεςθώμισεν.
- 422, 4. Cod. ἀπερρώγη — ἀπερρωγήν. 6. Cod. καταπερρώγην. 11. Vid. Porson. Adversar. p. 34. 16. ἀπεσβέσθη Ruhnck. ad Tim. p. 40. a. 22. Eudemus ἀπεστιν.
- 423, 18. Cod. ἀπαύρα: ἀπήλιανσεν. 27. Θουκ. — ἀνέχουν] Haec addidi ex Eudemo.
- 424, 25. π] Cod. η̄. 26. Cod. ποσιδίππο.

- 425, 15. *επέ accessit ex Eudemo.* 18. Cod. *ἡπιούς.*
 25. Eudemus *ἔπω.* 29. 30. Haec recentiorem ma-
 num referunt.
- 427, 3. Deest *ὧς.* 5. Cod. *προτρόπαιον.* 31. Cod.
ἀποθράξεις.
- 428, 22. Vid. Valcken. Adon. p. 202. C et 204. B.
- 429, 28. Cod. *θρασωνι.* 32. Cod. *τὸν λόγον.*
- 430, 9. Adde quae post *ἐπὶ exciderunt errore operarum: τῶν*
μηδεμιαν μὲν πρόφασιν ἔχοντων πολέμων, δρασάντων δὲ τὰ πολε-
μίων. — *Ἀντιλαχεῖν: ἀντι.* 20. Cod. *σωκράτης.*
- 431, 3. Cod. *ἐκκρυῖναι.* 19. Cod. cum Eudemo *ἀπο-*
χωρίσας.
- 432, 2. Scr. *θυσίας δημοσίας.* 16. Cod. cum Eud. *ἀπονη-*
θήσεται. Mox Eudemus *παράπραχθήσεται.* 30. *ἀντὶ τοῦ]*
 Cod. *ἀπὸ τοῖς.*
- 433, 10. Cod. *χρυσογένει.*
- 434, 12. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 492. 22. Cod.
προσθῆναι. 32. Cod. *ὑπ'.*
- 435, 10. Cod. *πράξαντα.* 13. Cod. *ἀποσκληαί: Eudemus*
ἀποκλαίει. 19. Omisi μὲν post *ἐπιτεμεῖν.* 25. Cod.
ἐποκόλλει.
- 436, 3. Cod. *λιπόστρατον.* 5. Cod. *ἀλόγους.*
 6. Deest *μή.* 10. Cod. *οἶδε τῷδε.* 20. Cod. *τὸ.*
 23. Cod. et Eud. *ἀποτρέχομεν.*
- 437, 1. Eudemus *ἀποσχεῖν.* 2. Idem *ἀποστερήσαντες, non*
ἀποσρέψαντες. 4. *τὴν Eudemus: cod. τῶν. θρύων Ruhnk.*
ad Tim. p. 45. a: codex enim τεθρύων. 11. Cod. *ἀπο-*
χωρίσειεν.
- 438, 1. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 351. 11. Vid. eund.
 p. 323. 17. Cod. *ἀποτυχεῖς.*
- 439, 4. Cod. *σφιγξιν.* 9. Cod. *ἀποφληκίσαι.* 20. Cod.
ἐξαρκῆ. 22. Cod. *τυγνύταις.*
- 440, 25. Cod. *μέτοιικον.* 26. Cod. *ἡγήματο.*
- 441, 1. Cod. *κοχλῶν.* 33. Cod. *περὶ αὐτῶν.*
- 442, 18. Cod. *καπιθαλαί.* 24. Cod. *ἀργυροβοιβόν,* et in
 margine *οἱ δὲ ἀργυρομοιβόν.*

443, 8. Cod. καὶ τὰ κισ. 9. Cod. μαρτύρια. 11. Cod. ἡμαντήριον.

444, 4. βίον] Cod. μίαν. 7. Cod. cum Eudemo ἐπὶ
 δ' οἱ φόνον] Eud. ὁ δὲ ἄρχης ἐπὶ τῶν φόνων. 22. Cod.
 ὑπερελθης. 25. Deest ἀριβάλλω. 27. Cod. ἀρίφατος.
 32. Deest ἄρχτοι.

445, 1. Cod. λόγον. 4. Cod. κόρη. 14. Vid. Lobeck.
 ad Phrynich. p. 260. 26. Deest αἱ.

446, 2. Eudemus ἀντὶ τοῦ καταλλ. 11. ἢ ἡ ὄνομα] Haec
 videntur esse recentiora. 18. Cod. τέσσαρας. 31. δέ]
 Cod. γε. Ineptit Osannus Philem. p. 252. 32. Cod. ῥυπατε.

447, 3. ἄρσει Grotefend. 19. Cod. ἀγτισμός. 25. Cod.
 ἀγρόποτον — ἀγρόποτον — ἀγροποτεῖν. 30. Eudemus ἀγρῶ.

448, 1. Cod. κρεικαί. 3. τῷ] Cod. τῇ. 7. Cod. μυρ-
 μηχανοῖς. 13. Deest δέ.

449, 13. πρωτότητον addidi ex Eudemo. 16. Cod. ἡμεῖς.

450, 1 et 2. Cod. ἀρχιδάμιος. 7. θεοῖς] Cod. οἷς.
 23. Cod. θυμιάτα.

451, 1. ἐν] Cod. ἀν. 4. Cod. σφουϊοῦτ' εἰς.

452, 1. Vid. Marx. Ephori fragm. p. 40. 18. Eudemus
 ἀσκολιάζοντες. 31. Cod. μεταβολῇ σὺν τῶν.

453, 2. Eudemus ἀσπαλία ἢ. ἐργασία. Ex eodem recepi illa
 δ' ἁλιεύς. 11. Cod. ἀσπαζόμεθ'. 28. τῷ] Cod. τὸ.
 31. Cod. κρύτη ὤς.

454, 3. Cod. στέγειν. 8. Vid. Toup. ad Suid. 3. p. 18.
 9. Cod. πᾶσιν φημένοιν γένοιτ'. 30. Deest τοῖς.
 Cod. παλῆται.

455, 5. Cod. ἀσεφεία — βεύβιον. 7. Cod. ἐκπεπ., Eudem.
 ἐμπει.

457, 6. Cod. ἐσθιόμενος. 11. ἐν] Eudemus μέγ'.

459, 22. τὸν] Cod. τὸ.

460, 2 et 3. Cod. ἀτλάντη — ἀτλάντης. 10. Deest δ.

461, 6. Cf. Philem. §. 43. 22. Cod. σφραγί. 23. Cod.
 ἄττας. 24. Vid. Lobeck. p. 148.

462, 10. Cod. ἐπιτεθυμένον, Eudemus ἐπιτεθυμαίνον.

32. Cod. προσδιάπτος.

- 463, 2. Eudemus ἀπαραλύπτως. 6. ἀντὶ τῇ ἡμέρᾳ] Haec
recepti ex Eudemo. 11. Eudemus αὐθις αὐτὴ δὴ πάλιν:
15. Cod. ὑπερέλθης. 18. Cod. διατρέβειν.
464, 1. Eudemus ἐν αἰλῶ συνδιάγουσα. Vid. Suid. 2. Scr.
ἐμὴς. Post ὅτι·g adde, quod excidit, οἱ.
465, 7. Cod. καταράτως. 20. Punctum male positum post
κεκτημένους pone post ληκύθους.
466, 1. Eudemus αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. 11. Cod.
αὐτόπρεπόν. 15. ἐκ χειρός] Eudemus αὐθωρόν.
467, 1. Cod. ἀντιποιῆσαι.
468, 18. Cod. ἐπερέλθης. 29. Scr. ἀποτυχούσῃ.
469, 16. Cod. ἐεγκάλει.
471, 9 Cod. γείεν. 24. Post δὲ omisi καί. 28. Scr.
ἀφοσιώσασθαι.
472, 15. Cod. πρώτα. 29. Leg. μέν τι.
473, 1. Cod. ἀφνίς — ἐταίρων — ὑπερέλθῃ. 6. Cod.
πέλθει. 8. Scrib. ὕπνου. 14. Cod. ἀφεγγεῖς.
15. Cod. ἀχανῶς. 25. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 274. b.
28. Vid. eund. ad Vell. 1, 14. p. 15. a. 29. Cod.
ἐχχαρνεῖον. 32. Βοιώτιον] Eudemus περισκόν.
474, 3. Cod. ἀχαρνας. 8. Cod. ἐχίλλια δὲ. 21. Cod.
ὑποκορυδύλους. 25. ἁλός accessit ex Eudemo.
475, 27. Scr. τὸν. et v. 28 τὸ.
476, 4. Eudemus ἀψικισία. 11. ἀώριον — ἀώριον] Vana
est Osanni (Philem. p. 290.) de scriptura codicis suspicio.
19. Cod. ἀφορόλιος — λιαινόμενος. 22. Cod. ἀώτεβειν.

Reliquas huius lexicī litteras praetermisi propterea quod
nihil fere habent quin id aut apud Suidam aut Zonaram
editum sit. Eadem Eudemi conditio.

De APOLLONII codice dixi ad librum de pronomine.

- 479, 14. Cod. ἔστιν οὖν. 24. Cod. ἐγκλήσεως. 26. Cod.
κατεστήσαμεν.
480, 2. Cod. γινόμενοι: quod me invito mutatum est.
18. δέναι] In eam vocem desinit codicis folium 92,
nulla lacunae nota. 19. ἔνα] Cod. ra. 20. ἔνα εἰδ. ἀμφω]

- Hom. Il. 1, 363. 23. Cod. λόγον καὶ τὰ 24. Cod. προσθέσειν. 31. Cod. διό.
- 481, 1. γραμμα] Inter hanc vocem et illa v. 3 ἡμέρα ἔστιν vacuae sunt codicis tres paginae et dimidia. 4. [σ]κότος.
5. [συν]δέσμον. 7. Corrige errorem typothetae repōnendo ἐπεδείξαμεν. 16. Cod. ὑπαγορεύει. 19. Uncis inclusa ego addidi. Cod. παρατατικὸς. 25. Cod. ἡ. ἡπορήθη. De re cf. Maxim. Victorin. p. 1952 et Priscian. 16. p. 1029.
- 482, 3. Cod. εἰποιεν ἄν. 14. κα[ὶ αὐτοί]. 15. ἐπιφερόμεν[ον πρῶγμα] 17. συν[δέσμον, σαφές] 19. π[α]ραλαμβά] 22. [ἀληθῆ] vel [κατὰ φύσιν] 23. [κ ἀληθῆ] 24. [νον ἦ] Sic scribendum. 25. Cod. ἀληθῆ καθεστῆν ἐξευγμένῳ. 31. φῦλ[ημέν οὕτως]
- 483, 3. Cod. τοῖς μαχομένοις et mox συνδέσμοις. 11. Fortasse leg. ἡ συμπλεκόμενοι. 18. ἔστιν] Rescribe cum codice ἔστί. 20. ἀναπνεῖν] Adde accentum. 28. ἡ ἐδιαπρ.] Versus est Hom. Il. 18, 511. 33. Scrib. [παντ]ι.
- 485, 12. Scr. παραδιαζευκτικὴ καλουμένη. Ita enim codex. 13. Cod. συν ὄν. 14. [τι]θέναι. 29. Folium ab hoc versu incipiens a bibliopecto postpositum est ei quod incipit a p. 488, 8.
- 486, 5. Ser. μα εσσι. 15. καὶ Praestat μὲν. 23. Priorem καὶ erasit librarius. 29. Cod. πτείνεις.
- 487, 4. προκα[τελεγεμένων] 6. [οἱ συμπλεκτικοὶ . . . [ἐν ἀρχῇ] τῶν] 7. ἀν[τεθεῖεν ἐν με] 8. ἀν[παρὰληφθεῖεν] 9. ἐφα[μεν οὖν, τῇ δυνά] 10. Cod. οἰκιστάται. [τὸ μὲν γὰρ] 12. δ[ὲ διαζευκτικόν] 13. κ[ατὰ τὴν] 14. [τὸν ἑτέρον] 16. σ[υνδέουσι] 18. [ἀπο]φαινόμεθα. Post hoc verbum me invito excidit ἡ τοῦ. 19. ἡ[τοι] 30. ἡ] Deest codici. Malim ἡτοι.
- 488, 8. [ἡμέρα] ἔστιν. 10. δὲ [νύξ] 11. Fortasse leg. προκατελεγεμένοισι. 12. ἀπό[φασις] 13. [ἐπεδείξαμεν, τὰ] 21. κα[θέστηκεν] 24. Scr. [ἡ] 25. αὐτο[τέλειαν] 26. ἴδιον [ἐπὶ] 31. σύνδεσμος] Dele accentum alterum. 33. Cod. μετεβαλλέν.

- 489, 4. καὶ τὸ Leg. ἢ καὶ τὸ. 10. τοῦ] Scr. τοῦ.
 18. [εἴχε]
- 490, Cod. κενὸν δεσμοῖς. 14. Cod. καινότερον.
- 491, 2. Scr. [ἔν] 5. γὰρ [ὁξυτόνως] 11. [ἦ] εἰ περ
 ἀπεκόπη,
- 492, 12. ἀναβ[εθεγμέναι] 14. πάντως [οὐ] σύνδεσμος ἔτι. ὁ?
 16. Fortasse ποιῆται. 22. Cod. περιλαμβάνομεν.
- 493, 14. [λαμβάνεται ἢ κατ'] 23. Scr. [ὁ.
- 494, 6. ἦ] Cod. ε. 13. Fort. [ὄν] οὐ μετατιθεῖσι. Plura-
 lem certe habet codex. 27. Cod. εἴην συνετώσ
 28. Cod. τιθεῖσι.
- 495, 9. Cod. ὅτε. 13. Cod. ἡν. 16. τὸ ἕτερον] Haec
 a prima manu ommissa secunda addidit supra versum.
 22. ὥς] deest. 23. Cod. παριστάται. 26. Fort.
 καὶ [γὰρ] ἄλλ[α], ὥς τὸ π. i. e. καὶ γὰρ ἄλλα ἔστι Δωρικὰ
 παρ' Ἀθηναίοις. 28. [συστήσεται οὖν κα]τά.
- 496, 4. Cod. γράψη. 12. Ran. 203. ed. Brunck.
 16. Phoen. 607 ed. Porson. Supplevit versum recentior
 manus appositis in margine illis πρὸς τὸν οὐδὲν εἰς μάχην.
 30. Cod. μόνον το. Et. mox κοσμος. 32. εἴτα] Cod. ἡ.
- 497, 10. Fort. [ἰφ' οὐ] εἰ: est enim aliquid lacunae in cod.
 22. Cod. ὑποσυνέληπται.
- 498, 24. Fortasse leg. κεν. 25. Scr. [ἔκχει Ἀπολλωνίου]
- 499, 4. Cod. ἐκῆτι. 25. [ὅτι ὑπὸ συνθέτων] 16. δῆ-
 [λον ὅτι τὸ πᾶ]
- 500, 24. οὖν similiter positum p. 502, 19. 28. [διὰ]
- 501, 22. Scr. [οὐ γὰρ]. 31. αὐτοτελεῖς τι recentior manus.
- 502, 1. οὐκ — 4. ὁριστικῶν] Laudat haec Bast. ad Gregor.
 Cor. p. 59. 10. Cod. ἐβλεψε.
- 503, 1. ὥς εἰ] Fortasse legendum ὥς γε. 10. ὅδε] Cod.
 ὥς δε. 20. ἀν[τιθελεῖ] 22. [οὖν] vel [δῆ]
25. [ἀναγκαστικ]όν.
- 504, 1. τὸν] καὶ recentior manus. 21. εἰ] Cod. ὥς.
- 505, 18. οὐδ'] οὐδ' legit Bastius ad Gregor. Cor. p. 899.
 19. Post ἄεσμα addit διηρημένε margo codicis.

24. Addiderim τε post το. 31. Cod. ^{ηλ} αλλοτριούνται.
Unde facias ἡλλοτριώται.
- 506, 20. Cod. συνδεσμον.
507, 21. Priorem γὰρ ego addidi. 29. [μονάζει]
508, 19. Cod. κωλυοι.
509, 3. Cod. αἰτιατικῆς. 5. αἰτιώδης] Cod. συνδεσμος.
11. Post haec διὰ τοῦτο codex iterum ponit illa φῶς ἔστι.
32. [τὰ τῆς τοιαύτης] 33. ἐπὶ] Cod. ἐπει.
510, 1. Cod. κλιτικῆς. 12. Cod. γραφῶ. 24. Cod.
ἐπιτελεστικόν. 29. Cod. ινα.
511, 3. Malim ὁποῖος. 4. Cod. ὁποῖος. 10. Cod.
χρονικόν. Quod ut servetur, praeponendum erit voci ὅμοιον.
Idque praestiterit. 13. Cod. καθεστηκώς. 28. τὸ
ἔως] Cod. τῷ ἔως. 29. Cod. μηδὲ ἐπ' ἐκεῖνο δε παραλη-
πτεον, transfossis syllabis ραλη. 31. Cod. αιτιολογιστον.
512, 6. Cod. ἐπιτελέστικον. 12. καὶ — 13. περιέσπασεν]
Laudavit haec Bast. ad Corinth. p. 127. 25. Scriben-
dum potius ἐπεὶ δῆ. 30. ὁ] Dele spiritum.
513, 8. δὴ] Addendum videtur ἡ. 19. σοὶ] Cod. συ.
20. τὸ deest cod. 28. Fortasse τόνους. 32. χά-
ριν — 514, 11. χάριν] Apposuit haec Bast. ad Corinth. p. 32.
514, 6. παραπολὸν ἐν Εὐριπίδῃ Bastius l. l. : codex habere videtur
ευριπιδιν. 9. παῖδα σου Bast. 15. Nullum in codice
lacunae indicium. 18. Cod. κωλυοι.
515, 7. Cod. αὐτων. 16. Cod. φασι. 18. τι] Malim
γε vel γούν. 22. τὰ] Cod. τω. 27. Cod. κωλυοι.
516, 12. Cod. ἐθελῆμι. 14. λέγωθα] Cod. λεγώσθα.
26. πρότακτικοὶ γίνωνται] Cod. προθεσεις μη γινωνται.
517, 6. Extremus ὁ deest cod. 8. Cod. λεξίς.
13. Cod. οὐκετι μέρος. 14. Cod. παρακενται.
16. Cod. παντὶ μέρει. 32. γε] Deest cod. Item ἄλλο v. 33
518, 4. Cod. ἐπιθεμεθα. 7. Fortasse leg. ὄντος.
25. Fortasse καὶ περ.
519, 7. Cod. τῷ η̄ ητοι. 8. Cod. διαφέρει τῷ καὶ παρητή-
σατο με ὁ μέντοι. 15. Cod. ἔλειπιν. 16. Cod. πα-
ραγραφῇ. 21. Fortasse leg. λέγω δὲ τὸν τοίνυν.

- 520, 5. Cod. ἐπεὶ. 9. Ita δηλοῦντες v. 20 et δηλοῖ p. 526, 8.
Ne quis excidisse putet, quod additur v. 12, τι. 12. αἰ]
Cod. καὶ εἰ. 29. Cod. προκειμένη.
- 521, 3. Articulus τῶν deest cod. 17. Cod. παραγραφὴν.
21. Cod. παραγραφικοί. 24. [πᾶσι]. 26. Cod. ἰδικα.
- 522, 18. Post haec τὸ α̅ dimidiis in codice versus vacuus est
relictus. 33. Hom. Od. 2, 13.
- 523, 12. Aut delendum δὴ aut in δέ mutandum. 15. [προ-
ταϊτόμενα καὶ ὑποταϊτόμενα]. Nullum in cod. lacunae signum.
25. καὶ ὅς] Fortasse καθὼς vel καθό. 29. Non du-
bito quin articulo addito legendum sit τὸ ποῦ.
- 524, 4. τῷ] τὸ est apud Bast. Epist. crit. p. 202. 15. Cod.
το η. 16. Scr. δε. 28. [καὶ] τὸ.
- 525, 2. Cod. το δ. 6. Cod. συμφωνῶ. 23. δύναμιν
τῷ περ rec. m. 26. Scr. τοῖχοι. 27. Cod. ἐστὶ ἀντε.
- 526, 1. Pro altero ἔχει reponendum videtur ἐτι.
529. Omisi titulum: περὶ ἐννοίας. Item similes infra. Nam
p. 536 post v. 27 in codice leguntur haec περὶ τοῦ οἴμοι ἢ ὧμοι,
et p. 538 v. 12 περὶ τοῦ χορῆ καὶ δεῖ, et p. 543 post v. 16
περὶ τοῦ ἐκρητι, et p. 551 post v. 12 περὶ τοῦ πνὺ καὶ λὰξ καὶ
τῶν ὁμοίων. 27. Cod. τῷ τ. ἐπ. τὸ μ.
- 530, 11. Fortasse leg. γούν. 23. αἰ] Malim δὴ. Vid.
Bast. ad Gregor. Cor. p. 704. 25. Cod. ου. μὴν.
- 531, 2. τῇδὲ [τε]. 9. σιγωμένοις] Cod. γινομενοίς.
18. Fortasse leg. εἴρηται. 23. Punctum post λόγον
sublatum pone post πάλιν.
- 532, 3. Legendum videtur ἀποφαινοίμεθα. 29. τὰ] Cod. καὶ.
- 533, 31. Fort. ἔστι γούν.
- 534, 5. Cod. ὁ γὰρ μελλων. 13. Cod. απαγορευουσα.
14. ἔστι — 19. ἐλάττωας] Protulit haec Bast. ad Gregor.
Cor. p. 162. 23. ἐπεὶ] Cod. ἐπὶ. 30. διορίζον
rec. m. 32. Cod. προσλαβων.
- 535, 6. εἰ] Cod. η. 8. εἰ καὶ rec. m. Quod recipiendum.
13. Leg. ἐγών.
- 536, 7. πρόξυσιν] Cod. προσεστίν. 14. Cod. πινουσιν.
32. τὸ deest cod.

- 537, 3. Cod. οἷς. 4. καὶ παρὰ scr. cum cod.
 9. Cod. καθόλου. 11. Cod. πρὶν. 13. Cod.
 εἰσρηγμα. 32. Aptius leg. τὸ π. τῷ π. π. καὶ τὸ δ. τῷ α̃,
 ο. καὶ τὸ ὦ. τῷ ὦ.
- 538, 9. παρὰ] Cod. περ. Cf. Orio p. 119. 14. πρὸς ἐπὶ-
 των] Velut ab eo qui haec scripsit Codd. Paris. 2630 et 2638:
 Μέχρι ἐπιθήρημα χρόνου δηλωτικὸν ἢ ἐπιθήρημα καιροῦ παραστα-
 τικόν. τὸ χρι ι. διὰ τί; τὰ περυνότα ἐπιθήρηματα κἂν τε μετὰ
 τοῦ σ κἂν τε ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον πολλάνικς,
 ὀλιγάνικς, μέχρικς, ἔχρικς καὶ ἄχρικς, πλὴν τοῦ χρή, ὅπερ καὶ παρ'
 ἡμῶν λέγεται καὶ παρὰ πολλοῖς ἀπόχρη. 19. μετὰ] Cod. κατὰ.
- 539, 13. Fortasse leg. κατὰ τοῦ αὐτοῦ.
- 540, 5. Malim iterato articulo ἢ ἀπὸ. 26. Leg. videtur
 λέλει.
- 541, 8. Cod. διαστήσειεν. Item p. 542, 18. 18. καὶ] Cod.
 ὥς. 28. Cod. λέγει μοι καὶ λέγε.
- 542, 27. Cod. πνει πνει. 31. Vid. ad Gregor. Cor. p. 352.
 33. τὸ — p. 553, 1. φασίν] Pretulit haec Bast. ad Gre-
 gor. Cor. p. 140.
- 543, (ita enim corrig.) γ. 1. πλέον] Cod. πλέω. 2. Cod.
 το δε δέω. 7. τὸ τοιοῦτον] Haec a rec. m. in margine
 sunt addita. 13. Fortasse leg. κατὰ τε τάσιν, ἐχρῆν γάρ,
 ὅτι τε καὶ —
- 544, 3. οὔτε] Cod. οὔ. 26. Cod. ακομητι. 30. Cod.
 παραγραφεται.
- 545, 4. πῶ] Cod. τὸ. 9. τοῦ] Cod. το. 17. τόνον]
 Cod. τοπον. 19. Fortasse leg. παράκειμένων. 22. γε]
 Cod. τε. 23. Cod. της. 27. ἢ τοῦ] Cod. ἢ.
 28. Cod. ἀποβίβλη et γινόμενον. 31. Cod. καταστέον;
- 546, 2. ἐξ] Malim ἐπὶ. 4. Cod. γινομένην.
- 547, 19. καὶ τὸ ἀνρ.] Malim κατὰ τὸ ἀνρ. 23. Fortasse
 leg. οὐς. 29. καὶ [ἔπει] vel κἂν πει. 30. Fort. ἐλλείπει.
 32. Fort. παρελαμβάνετο.
- 548, 2. [βαρεῖαν τάσιν] 10. Cod. ἐπίοντα. 13. Con-
 cinnius legeris παραθέσει. 23. Malim διαλάβη.
 29. Fort. leg. ἔν τι. 30. τούτῳ — p. 549, 1. διατμή-
 γουσιν] Edidit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 332.

- 549, 7. τοῦ] Cod. τὸ. 19. δύναται — 26. ὑπόδρα] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 338. n. *). 22. Vid. Orion. p. 47. 29. τῷ δ] Cod. το δ. 30. Cod. τῷ ὁμήματι πῶ.
- 550, 8. Leg. videtur οἰδετέρα. 23. ὁ τι] Aptius fuerit τι.
27. Scr. ἔστιν ἐν.
- 551, 6. Cod. οὐδετι, omisso pronomine. 20. Cod. φερεται.
24. Cod. εἰκνον. 31. Fort. leg. ἔχοντά τιν' ἄλλην.
- 552, 23. Restitue post μὴν, quod me invito excidit, ἔτι.
26. τῷ] Suspectus est articulus.
- 553, 11. Fort. εἰς σα.
- 554, 13. Fortasse leg. τοῦ ὁμήματος. 22. Cod. ἐκγενομένου.
26. Excerpsit haec Orio p. 19.
- 555, 1. δε] Fort. γὰρ. 12. Cod. φοιτω νεοφυτος. Legendum φοιτῶ νεόφυτος. 17. τοῖς] Cod. της. Mox malim συνήρθετε τὸ μὴ. 20. παραλαμβάνετο] Ea vox delenda videtur. 24. ἵ] An σ?
- 556, 22. Cod. καὶ ὥς. Unde facias καθὼς. 30. Cf. Koen. ad Gregor. Cor. p. 447.
- 557, 10. γὰ] Cod. τε. 14. εἰς] Deleverim. 19. Cod. οικειοται. 28. Cod. σχειν.
- 558, 1. Cod. το κατε σχῆμα ἐσχηματισθαι. 3. Cod. ἐχθές.
5. καθὼς] Cod. καὶ ὥς. 13. τὸ] Cod. του.
- 559, 5. ἔστι] Cod. εχει. 10. Cod. συνυπαρχει. 16. του] Cod. το. 19. ὅτε] Cod. οἱ. 29. τὸ ὕ — 32. εἰως] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 442.
- 560, 2. Cod. ὅτε. 13. τῆς] Malim τὴν. 30. Cod. ἀκουητι.
- 561, 1. Cod. σοφίαν. 2. Rectius fortasse συνέμπτωσις. cf. v. 5. 21. Prior ὁ deest codici. 26. Cod. ἀγομεν. Cf. Orio p. 123. 33. Τὰ — p. 562, 9. τοῦ ἵ] Excerpsit haec Bast. ad Gregor. Cor. p. 573. a).
- 562, 4. μίσγω μίσγα] F. μίγω μίγα. Schaeferus l. l.
8. Hesiod. O. et D. 5. 9. γέγορε] Cod. γερον. Quas syllabas omisit Bastius, utpote male repetitas ex praecedentibus ηρον. 18. F. καὶ ὥς. 23. Cod. το δ.
24. τῷ] Cod. τὸ.

- 563, 3. βαρύνονται Bast. ad Gregor. Cor. p. 466. *),
 F. πληθυντικῶν, ut v. 15. 8. καὶ πληθυντικὸν τὸ θαμέα,
 ὡς τὸ θ... ταχία] Malim πληθυντικόν, καὶ οὐδέτερον τὸ θα-
 μέα, τὸ θαμέα, ὡς ταχία. Apud Bastium deest illud θ...:
 quocirca post σημειωτέον addidit τὸ θαμέα. 10. ἐν] Cod. η.
 21. οὐχ ἐφικτὴ ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 187.
 27. Cf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 884. 29. Cod. προσ.
 Correxerit etiam Bastius. 31. Cod. ληγοντα. Mox quid
 sibi velit ου, alius viderit.
- 564, 4. ὡς γὰρ] Cod. εἰγε. 5. ἐπὶ] Cod. η. 7. καὶ]
 Deest codici. 16. F. ἰδέε λαμβανόμενον τοῦ. 19. F.
 addito articulo καὶ τὸ εἰς, ut infra p. 571, 24.
- 565, 6. Cod. οὐδαμα η οὐδαμη. 9. F. οὐδέτερον πληθυντικῇ.
 15. οὐχ ὡς] Cod. οὕτως. 18. Cod. τον τονον.
 24. Cod. τῷ οὐδαμα — τὸ οὐδαμως. 27. Cod. καθι-
 σταται. 29. Cod. τῷ — τὸ. 30. τὸ] Cod. τῷ.
- 566, 1. Cod. αλλοθεν. Correxerit etiam Ruhnken. ad Tim.
 p. 29. b. 3. Ἐπίκουρον] Id nomen corruptum censet
 Ruhnkenius. Ego legerim παρὰ Ἐπικούρου συγχρόν vel πολὺ vel
 simile quid. 5. Apud Ruhnkenium περιέσπαστο τὸ.
 6. Cod. τὸ — τῷ. 11. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 573. Welcker. fragm. Alcman. p. 72. n. LXXXI.
 13. Cod. ἀλλα. 21. F. περὶ τοῦ αἵτε. 29. Cod.
 παραδειξαίμεθα absque particula. 32. τὸ β] Cod. το
 δευτερον.
- 567, 1. ὄν — 3. ῥέα] Protulit haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 895. 3. τι] Vid. Bast. l. l. p. 903-ima. 7. Cod.
 καὶ ραιος καὶ λῳϊος καὶ λαιος. Bastius p. 573 ῥάδιος καὶ ῥῆος,
 καὶ λῳϊος καὶ λῆος. 9. Bast. λαῖον καὶ λαῖα. 10. Cod.
 λαῖα. Correxerit Sturzius Excerpt. p. 571. 13. Cod. ραι.
 Mox Bastius βριθὺν, ὡς. 15. Cf. Ruhnken. Epp. ad
 Ernest. ed. Tittmann. p. 104. 16. πρόπαρ] Hesiod.
 Theog. 518. 19. πρὸς] βρά malit Schaeferus ad Gregor.
 Cor. p. 576. Frustra. 20. οἱ Αἰολεῖς Bastius, de suo.
 27. καὶ αἱ ὀποιοπαὶ Bastius. 29. ἐπιγινόμενον Bastius.
 Male. 30. F. προκατελεγμένων.
- 568 12. τινεῖς] Dele accentum. 14. Leg. aut τὸ ἀσταγῆ

εἰς τὸ $\bar{\alpha}$ aut τοῦ ἁποκατὰ τὸ α . Item versu inferiori aut τὸ
ἔειπε εἰς τὸ $\bar{\epsilon}$ aut τοῦ ἔειπε τὸ $\bar{\epsilon}$.

569, 12. F. χρόνου, καὶ ἐπὶ τὸ $\bar{\omega}$ τὸ τῆν. 21. καθότι.]

Cod. καὶ οὐ.

570, ἐκ λειπούσης] Cod. ἐλλειπουσης. 4. F. προκατελεγμέ-

νων. 9. F. [ἄμαξα] ἄμαξα. τι] Cod. τις, probante

Bastio ad Gregor. Cor. p. 904. 11. ὅτι] Deest codici.

19. Cod. συνδαν. 25. τὸν] F. τὴν.

571, 1. F. omissa praepositione καὶ ἴδω. 7. Cod. ἀκο-

ρητι. 32. Τὰ — p. 572, 13.] Edidit haec Bastius ad

Gregor. Cor. p. 91.

572. 6. Cod. δραξ. et v. 8 δρακιστι, δρακιζω. 15. ἱερῶσι

cum codice Bastius ad Gregor. Cor. p. 544. n. 81). Cf. v. 19.

23. ὅτι] Deest codici. 24. F. προκατελεγμένα.

27. $\bar{\tau}$] Bastius cum codice $\bar{\tau}$.

573, 3. Vid. Ruhnken. Epp. ad Ernest. ed. Tittmann. p. 50.

4. τε] Cod. δὲ. 9. γὰρ] F. δὲ. 28. τῇ] Cod. ἐν τῇ.

574, 2. η] F. $\bar{\epsilon}$. 11. F. καὶ αἱ Αἰολικαὶ. 24. Cod.

αδιακριτον. 29. Cod. ἐκείνον. Cf. p. 584, 3. 32. Cod.

χαλκον.

575, 6. Cod. περιφορῶς. 12. Cod. αποβαλλον.

29. Cod. το οὐρανια οὐρανιαφιν. Cf. Bast. ad Gregor. Cor.

p. 659. n. 40). Buttman Ausführl. Sprachlehre 1. p. 205.

576, 2. εἰ γὰρ αὖ η] Cod. ἡ γὰρ αὐτῇ. 3. τοῦ $\bar{\upsilon}$] Cod. ὧς

ἐκ τοῦ. 8. ἀκουόμενα] Hanc vocem e margine adscivi.

9. γοῦν] Praestiterit οὔν. Item v. 29. 14. Cod. ὥστε.

577, 19. Cod. τρίτην. Quasi voluerit εἰς τρίτην.

578, 22. Cod. οὕτως. 24. F. ἔχουσιν.

579, 7. F. ὁνόματα. 11. Cod. μόνων. 16. ἐπίτασιν]

Cod. ἐπι πασι. Mox malim ἀλλ' ἢ. 19. σχέσιν] Cod.

ἐπιτασιν.

580, 2. τῷ] Cod. το. 6. Cod. επιρηματικὴν. 10. F.

καὶ [ἐπιτόχημα] ταχύτατα. 23. Cod. τουτο. 28. F. τῷ.

30. Cf. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 313.

32. περιπαῖται ap. Koen. 33. παρὰ Δωριεῶσιν] καθό-

λου τὰ εἰς ὡς ἐπιτόχηματα τῶν γενικῶν πληθυντικῶν ἔχουσι τὴν
γραφὴν καὶ τὸν τόνον, οἷον καλῶν καλῶς, σοφῶν σοφῶς. Δω-

οἷς δὲ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὅς ὀξύτόνων ἐπιδῶματι ὀξύνουσιν, οἷον
σοφὸς σοφῶς, καλὸς καλῶς. Cod. Barocc. 50 f. 107.

- 581, 5. Cf. Bast. Append. Ep. crit. p. 6. 7. οὖν ἰδίως
rec. m. 19. τὸ — 28. περιεσπύκκεισαν] Edidit haec Koen.
ad Gregor. Cor. p. 313. 22. ἐπεὶ] Apud Koenium est
ὥσει. 23. τὸ ἄλλῳ] Sic et Koenii apographum et memm.
Sed Bastius codicem habere dicit τὴν αἰλως, indeque efficit
legendum esse τηναλλῶς. 30. κατὰ] Cod. καί.
- 582, 17. Cod. ὑπολαβή. ἄλογον] Cod. αναλογον. 18. F.
χρῆν. 21. τηνίκα] Cod. πηνίκα. 27. ὅς] Cod. ὥς.
28. F. τὸ ὅς τὸ σ.
- 583, 5. Cod. οτε χερνατησ. 6. Cod. φησι. 7. Cod.
σημειωσεται. 13. ἐρωτύλος] Cod. ἐρωτικος. 14. Cod.
παρὰ τὴν εὐθεΐαν παρὰ τὴν ἡδύς.
- 584, 2. τοῦ τῶς] Cod. του τ. 20. ὅπως] Cod. το πως.
30. ἀνταποδοτικά] Cod. αναφορικά.
- 585, 7. καὶ post οὖν videtur abundare. 28. Cod. περι
τὴν τὸν.
- 586, 1. F. οὖν ἂν τις. 16. Cod. μναιδιος. 27. φά-
μεν — 33. ἄλλῳ] Usi sunt his intpp. ad Gregor. Cor. p. 214.
29. Post hunc versum, qui Homeri est Il. 13, 49, codex
habet καὶ ἄλλως. Quae voce ἀλλ' aucta Schaeferus refert ad
Hom. Od. 14, 124.
- 587, 11. Cod. κωλνει. 21. τὸ] Nonne τὰ? 33. τῷ
τέλος] Cod. τὸ τέλος.
- 588, 2. Cf. Orio p. 152. 17. F. εἰρήσεται. 27. Vid.
ad Gregor. Cor. p. 368.
- 589, 7. F. ἐνθάδε, ἢ [τε] τὰ. 10. δέ] Cod. δ.
- 590, 7. Cod. ἐπεὶ δε.
- 591, 8. F. του inclinato accentu. 18. Scrib. δλοκλήρους.
33. οἶος] Cod. οἰόσδε.
- 592, 4. τῷ] Cod. το. 8. Vid. Bast. Ep. crit. p. 187.
26. τῷ] Cod. το. 31. ὅτε] Cod. ὅτι.
- 593, 3. εἰ γὰρ λέγοι] F. καὶ γὰρ λέγει, et v. 5 non ἦ sed καὶ.
12. τοῦ πλεον] Cod. το πλεον εἰ.
- 594, 3. οἶον δέ. 5. σύνταξιν] Immo τάσιν. Etiam infra
v. 8 reponendum, ni fallor, τάσιως. 7. γέ] Cod. δέ.

13. δὲ] Cod. γτ. Et mox προθετιμη παραθετις.
 28. τόπος] F. τόπος. 32. Cod. μονο.
 595, 3. ἀπειτῶν] Rectius legas ἀποιελῶν. 5. δὲ] Cod. δδ.
 18. Cod. ἐν ἐν τῆς λεσβου του. 24. Scr. ἐπιθήματα ἔστι.
 27. Scr. βαρεία. 30. F. τὰ τε τοιαῦτα.
 596, 13. Vid. ad Gregor. Cor. p. 443.
 597, 3. οὐκ — 13. ἀπέθρον] Habet haec Bast. ad Gregor. Cor.
 p. 393. 9. Hom. Od. 19, 73. 11. Hom. Od. 7, 20.
 22. σημεινομενος] Eam vocem in margine habet codex.
 28. τὴν] Cod. του. 30. τὴν] Cod. το. 22. De-
 esse videtur articulus ἡ aut post ἀλλ' aut post Δωρικῇ.
 598, 3. τοῦτο] F. τό τε. 13. καθάπερ — 19. ἐνθάδε]
 Laudat haec Bastius ad Gregor. Cor. p. 393. 15. Cod.
 ἀναγκαια. 19. Cf. Coraes ad Hippocrat. de Aëre §. 24.
 T. 2. p. 81. 22. τῷ σχεδόν] Cod. το σχεδον. 27. Post
 hoc quoque οὕτως in codice additur γάρ, quae ne supra qui-
 dem v. 24 habet quo referatur. 33. Cod. καταπιννωσ.
 599, 17. Cod. ἀντωνυμία. Malim articulo addito αἱ ἀντωνυμίας.
 18. Cod. πτωσεων. 27. γὰρ] F. δέ.
 600, 18. τὰ — 28. Ἀττικοῖς] Dedit haec Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 347. 20. Apud Bastium χέρμαθεν χέρμαθεν: unde
 Schaeferus χερὰ χερμάθεν. 22. Cf. Bast. Ep. crit. p. 239.
 25. Hom. Od. 14, 203.
 601, 19. πρωτότυπα] Cod. προσωπα. 28. Cod. γηοθεν.
 602, 9. Cod. τον διεκλεα. 14. ἐν] F. τὸ ὃ τὸ ἐν.
 18. ἔστι — 25. αἰμηπότας] Protulit haec Bastius Ep. crit. p. 56.
 24. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 656.
 603, 13. Cod. αλλων φωνηεντων. 20. τῇ γούν] Cod. ηγουν.
 25. Vocem ἀνεν ego addidi.
 604, 3. Τὰ — Ἀττικοῖς] Usi sunt his ad Gregor. Cor. p. 142
 et 353 Koenius et Bastius. 7. Cod. ουτωςπωποτισον
 ορονασεται. Virgulam post prius πῶ repone. 11. Hom.
 Il. 18, 12. 12. Hom. Il. 16, 745. 13. Distinguendum
 cum Bastio: ἡγρᾶψας; πόθεν; 14. τοιαύτην] F. αὐτήν.
 20. τὸ — 21. ὁμοια] V. ad Gregor. Cor. p. 122.
 605, 2. ἡ ἢ] Cod. ἡν. 7. Vid. Zonar. p. 1645.
 9. ἐπὶ] Cod. ἐπι. 33. Articulum τῆς delendum censeo.

- 606, 1. Praepositionem abesse velim. 3. Cod. παραλαμ-
 βαίνει. 17. F. παραγωγὴν τὴν τοῦ Θε. 27. Fortasse
 scripserat Apollonius ὑποδείγματα τοιαῦτα τῶν δια
 τοῦ. Bastius ad Gregor. Cor. p. 187. Sola opus praeposi-
 tione. 28. Cod. ἐπερωθεν ἐπερωθα. Haec quoque cor-
 rexerat Bastius. 32. F. γυνά.
- 608, 5 et 6. Cod. φ. 11. γάρ] Vitii subest nescio quid.
 33. Scr. ἔξει, ut estin codice.
- 609, 12. F. ἐν ἀήξει. 18. F. ἀλογία. Cf. p. 619, 12.
 23. F. οὐδέ. 25. F. [περὶ] τῶν.
- 610, 2. Verbi παραλαμβάνόμενον extremam syllabam recentior
 adscripsit manus. καὶ ὥς] F. καθώς. 19. F. ἐγκειμένην.
 30. Vid. Inipp. ad Gregor. Cor. p. 368.
- 611, 13. Cod. περισπωμένης. 15. σχέθω] Cod. σχέθον.
 17. V. Bast. Ep. crit. p. 277.
- 612, 10. F. ἀπριάδην.
- 614, 22. Cod. τὸ ὕ. 24. Cod. τὸ ὕ. 31. ποῦ] Cod.
 τοπου.
- 615, 8. ἐνὰ τε] Cod. ἐνιοτε. 16. Vocis οἴκοθι recentior
 manus superscripsit οἴκοι. 18. Cod. ἐπενεγκάμενον.
 21. μήν] Cod. μεν. 26. καθό] Cod. καὶ, εἰ.
 28. Cod. γενικήν.
- 616, 10. τῶν] Cod. ἐκ τῶν.
- 617, 8. Vocis πρόκειται extremas syllabas a recentiore manu
 habet codex; quae sequuntur, δὲ τὸ τοιοῦτον, in margine.
 27. ἐὸ ἐνθα] Cod. τα ἐνθαδε. 30. καὶ] Cod. το.
 32. Cod. χειρὶτις.
- 618, 19. Cod. κνίζων κνιδης. Correxerat Bastius ad Gregor.
 Cor. p. 167. 25. Cod. ἀνωίς. 28. ἀνανδοί] Ita
 supplevit rec. m.
- 620, 3. τέ] Deest codici. 4. F. [οὐδ'] εἰς. 18. Cod.
 δέν. 29. Cod. αθηνα.
- 621, 11. Cod. ἐπιρρηματικήν.
- 622, 15. Cod. διότι καὶ ἡμερικῆ. 18. Vid. ad Gregor. Cor.
 p. 352. 32. Cod. τουτωθεν.
- 623, 6. γέ] Cod. τε. 10. τοῦ] Cod. τω. 14. ἀλλὰ]
 Cod. ἀλλῃ. 18. Cod. γινόμενα. 24. οὐδ'] Cod. οὐκ.

624, 12, τοῦ] Cod. το. 29. ἐν ὧν] Cod. ἐν οὖν.

625, 5. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 351.

8. Cod. τῷ πῶ μ. καὶ τῷ ποῦ. 16. α] Deest codici.

DIONYSII THRACIS codices siglis distinxi, ut

A. sit codex Paris. 2290.

B. Vatic. 1370. *)

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 217. Eorum sexaginta a rec. m. scripta scholia habent in Iliadis libros 1, 2, 3 et Pindari Olympionicas 1—13. f. 63 Michaelis Syncelli περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου. f. 83 Theodosii canones. f. 128 κλίσεις ἀντωνυμιῶν (vid. infra p. 909.). f. 132 περὶ ὕψους περιωρισμένων ὀνομάτων. f. 134 περὶ ὀρθογραφίας, auctore Theodosio grammatico, si fides Ottohon. 173 f. 157: praeter quem et h. et Ven. append. 11, 4. et Coislin. 176 f. 25 hunc libellum habent. Δύο σημαίνει τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα. ὀρθογραφία ἔστιν ἡ ὀρθῶς γεγραμμένη λέξις, καὶ πάλιν ὀρθογραφία ἔστιν ὁ κανὼν ὁ ἐποδοτικός καὶ ἀποδεικτικός τῆς ὀρθῶς γεγραμμένης λέξεως. ὡς γὰρ τὸ ταχέει γράψω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ αὐτὴ ἡ λέξις ὀρθῶς γραφεῖσα ὀρθογραφία καλεῖται, καὶ ἐρωτηθεὶς τὴν αἰτίαν τῆς γραφῆς εἶπω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἀρσενικῶν παρεσχρημασμένα θηλυκὰ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, βραδίς, βραδεία, ὥςδε ὥςδε, καὶ αὐτὸς ὁ κανὼν ὀρθογραφία καλεῖται. τῆς δὲ ὀρθογραφίας εἶδη τρία, οὐνταξις, ποιότης καὶ ποσότης. καὶ οὐνταξις μὲν ἔστιν ὅταν ζητῶμεν ποίᾳ συλλαβῇ συντάξωμεν τὰ στοιχεῖα, οἷον ἐν τῷ ἑσθηνί: τὸ σ πότερον ληκτικόν ἐστι τῆς προτέρας συλλαβῆς ἢ ἑρκτικὸν τῆς δευτέρας· ποιότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ποῖον στοιχεῖον γεγραμμένον ἐν τῷ ἔμφορῳ, τὸ ν ἢ τὸ μ· ποσότης δὲ ὅταν ζητῶμεν ἐν τῷ μῦθῳ πόσα στοιχεῖα ἔστι, μὴ ἢ μὴ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἶδη τῆς ὀρθογραφίας. Κανόνες δὲ αὐτῆς τέσσαρες, ἀναλογία, διέλεκτος, ἐτυμολογία, ἱστορία. καὶ ἀναλογία μὲν κατορθοῦμεν γραφὴν, ὅταν κανόνα ἐποδῶμεν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ταχέει ἐδηλώσαμεν· διέλεκτος δὲ, ὅταν τὸ ἡμεῖς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων εἶπω ὅτι Ἀιολεῖς ἄρμεν λέγουσι, τὸ ποσὸν ἐν τῇ λέξει προσηγορευτὴς· ἐτυμολογία δὲ, ὅταν τὸ ἡπειρος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφων εἶπω „ἐπαθὴ πέρας οὐκ ἔχει, ἀπερὸς τις οὐσα”· ἱστορία δὲ, ὅταν τὸ χλίου γράφων διὰ τοῦ τ εἶπω „οὕτως αὐτὸ βούλεται γράφεσθαι ἢ παραδόσις.” Εἰπόμεν ἐν προῳιον περὶ συντάξεως. Πάν συμφώνον μεταξὺ δύο φωνηέντων ἐν μιᾷ λέξει τῷ δευτέρῳ ἀκολουθεῖ, ἄγω, γέρω, χηραλώπηξ, πρόδοτος· καὶ μὴ ἢ μία λέξις, ἀλλὰ β, παθὴ δὲ ἡ πρώτη ἐκθλιψι, τὸ πρὸ τῆς ἀποστροφῆς τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι ἐπισυνάπτεται, κατὰ ἔμον — καὶ ἔμου, ἀπὸ ἐκείνου — ἀπ ἐκείνου. Πᾶσα συλλαβὴ ἐν μιᾷ λέξει εἰς συμφώνον λήγονσα ἔχει τὴν ἐξῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην, ἀνθος, ἀγκών, ἔρχομαι. Πᾶσα συλλαβὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένη ἔχει τὴν πρὸ ἐαυτῆς εἰς φωνήεν λήγουσαν, αὐτὴ, αἶδος, ἄνω. Οὐδέποτε

C. Choeroboscus qui fertur (cod. Paris. 2594. fol. 105. r. — 118. v.).

F. editio Fabricii (Biblioth. Graec. 6. p. 311 — 319. Harles.).

H. codicis Hamburgensis p. 6 — 15.

h. eiusdem p. 298 — 320.

M. cod. Venet. Marc. 652, quem cum F contulit Villoiso Anecd. 2. p. 99 — 101.

συλλαβὴ εἰς δασὺ λέγει. ὅθεν τοῦ βάνχος ἡ πρώτη συλλαβὴ εἰς ψιλὸν λέγει τὸ π καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ χ · καὶ τοῦ ἀπφύς εἰς ψιλὸν λέγει τὸ π , καὶ οὐκ εἰς δασὺ τὸ φ . Ἀφ' οὗ φθάσει ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον συμφώνου προηγήσασθαι ἐν συλλήψει, οὐκ αὖτ' αὐτοῦ χωρίζεται, κἂν ἐν μέσῳ λέξεως εἰρεθῶσιν, οἷον ἐν τῷ οσθένος προηγήσατο τὸ σ καὶ τὸ θ καὶ ἐν τῷ ἀσθενὲς Δημοσθένης ὀλισθηρός ἐν συλλήψει ἔσται μετὰ τοῦ θ , καὶ οὐ χωρισθήσεται αὐτοῦ. εἶπον δὲ ἐν ἀρχῇ λέξεως, ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τέλους λέξεως συλλαβαί, καταλήγονται εἰς δύο σύμφωνα, οὐκ ἔτι ἔχουσιν αὐτὰ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως κατὰ σύλληψιν, ἰδοὺ γοῦν τὸ ἄλξ ἔχει ἐν τῷ τέλει λ καὶ σ κατὰ σύλληψιν· ἄλλ' ἐν τῷ ἄλξος διέστησαν ἀλλήλων. ὁμοίως καὶ τὸ μάκας ἔχει ἐν τῷ τέλει ρ καὶ σ · ἄλλ' ἐν τῷ ἄσπερος διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. Τίτurus — κένσαι, σάρεξ καὶ ἄρξω. διὰ ταῦτα οὖν εἶποιεν ἐὰν φθάσῃ ἐν ἀρχῇ λέξεως συμφωνον προηγήσασθαι συμφώνου. Αἱ $\xi\varsigma$, εἰς, πρὸς, προθέσεις καὶ τὸ $\delta\upsilon\varsigma$ μόριον ἐν ταῖς συνθέσεσιν οὐ συνάπτουσιν τὰ σύμφωνα ἐαυτῶν τοῖς ἐπιφερομένοις συμφώνοις· ἐὰν μὲντοι φωνὴν ἐπιφέρεται, συνάπτουσιν αὐτῶν τὸ σύμφωνα. πρόσφατον κατὰ διάστασιν, προσελθεῖν δὲ κατὰ σύλληψιν· δίσμορπον κατὰ διάστασιν, δυσάρετος κατὰ σύλληψιν· ἐκφέρω κατὰ διάστασιν, ἐξάγω δὲ κατὰ σύλληψιν. καὶ ἐν τῷ πεποικνῖα, μνῖα, μεμηνῖα, νῖος καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἢ $\bar{\nu}$ · δίφθογγος οὐκ ἦν διάστασις τοῦ $\bar{\nu}$ καὶ τοῦ $\bar{\iota}$. τὰ γὰρ εἰς $\bar{\alpha}$ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἐν ἁρσενικοῖς ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τοῦ ἁρσενικοῦ, μέλας μέλανος μέλαινα, ὄξος ὄξεϊα, μάκας μακίω, μακάρου μακαρία. εἰ τοίνυν τὸ νενυχότος τετρασύλλαβον, καὶ τὸ νενυχῖα· καὶ εἰ ἐν τούτῳ εἰδείχθῃ δίφθογγος ἢ $\bar{\nu}$, καὶ πανταχοῦ τοίνυν δίφθογγον αὐτὴν ὁμολογήσομεν. Περὶ ποιότητος κ . τ. λ. f. 138 περὶ πνευμάτων. f. 140 περὶ χρόνων. f. 142 τέλος σὺν Θεῷ τῆς γραμματικῆς. f. 143 περὶ προσφωδῶν (pag. 674.). f. 144 περὶ τέχνης. Mox περὶ γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἔστιν ἐμπειρία κ . τ. λ. f. 152 περὶ ποδῶν. f. 155 λέξιόν περὶ πνευμάτων τοῦ χοιροβοσκοῦ, τρύφανος, Θεοδωρίτου καὶ ἄλλων. f. 175 a tertia manu τοῦ ἱπτανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ κρήτου Θεσσαλονίκης τοῦ Ἀρμενοπούλου. ἀγάλλομαι τὸ χαίρω κ . τ. λ., quae est σύνταξις ὁρημάτων. Denique a quarta manu πρὸς τὸν ὑψηλότερον καὶ θειότατον βασιλέα Ρωμαίων Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον πρὸς τὸν εἰς Ἰταλίαν πλοῦν προτροπὴ Γεωργίου τοῦ Τραπεζοῦτου. Horum quae grammatici generis sunt, pleraque omnia habent Ottobon. 173, Coislin. 176, Hamburg.

N. Nepho (cod. Paris. 2558. f. 42 r. — 52. v.) cuius ab initio haec leguntur Νήφωνος μοναχοῦ, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου, στοιχείων καὶ τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου ἐξημενεύθῃτα κατὰ δύναμιν· ad finem haec:

τέλος ἔληφεν ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου
χειρὶ γραφέντα ὄντα καὶ ταλαλη
μοναχοῦ νήφων, τάχα δὲ καὶ ζωγράφου.
τὰ μέλητα μὲν τῶν πάλαι διδασκάλων,
τὰ δὲ ἐκθρη καὶ καμῶν τοῦ τρισαθλίου.

P. Calusianus et Turinensis, de quibus vide Am. Peyronis de Theodosii Alex. prosodia commentationem subiectam Orioni Sturziano.

S. Scholia cod. Vatic. 14, de quo dicetur ad pag. 645.

T. Theodosius cod. Paris. 2063.

Addi poterat cod. Paris. 2650, qui fol. 147—150 paraphrasin habet grammaticae Dionysianae verbatim transcriptae, hoc indice:

γραμματικῆς σύντομης ἐκβεβημένη.
ζητεῖν μαθεῖν πόσην αὖτις τίνος τόδε;
ἐξ ἀσφαβύσδων τοῦ ἑαυτοῦ νικολάου.

Sed is mutilus est; post ea enim quae f. 148 de superlativo traduntur, f. 149 subito inferuntur regulae nominum in *as* et *ης* exeuntium.

Cod. Vossianus 76 grammaticae capita habet 13 (γραμματικῆς ἐστιν — τῷ ὀνόματι ὑποβεβλήται), commentariorum magnam partem.

629, 2. Vid. Ernesti diss. qua philosophia perfectae grammaticae asseritur §. VI. 2. Vulgo παρὰ τοῖς. Omisi articulum cum CHh.

3. Vid. Burmann. ad Vales.

de critica 1, 1.

5. ποιητικῆς h.

8. ποιημάτων ἢ συγ-

γραμμάτων B.

15. καὶ κατὰ h.

17. Articulum τῆς

recepi ex Hh.

ὑποδιαστολῆς h et Peyronis alter. μὲν]

Deest h.

18. βιωτικῶς Ph, βιοτικῶς F: βιοιωτικῶς, deleto

postea o, H.

19. εὐτόνως BHh.

20. ^{εὐ}ἐμμελῶς B.

21. γενόμενα h.

22. καταρτυπάλναι h.

23. ποιῇ h.

§§. 3. 4. 5. 6. 7. desunt Ph.

650, 1. ἦ] recepi ex AH.

2. περίπλαιν H.

13. τίνι

HMS. Ceteri πῆ. 21. περιχομένους B. 26. Vid. Valcken. Adon. p. 373. C. Schaefer. ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 154. 27. ξυσμαῖς AHN. 30. Hom. Il. 11, 388. ἔχει F, εἴχεται N. 32. καλοῦνται δὲ καὶ σι. N, qui quae inferuntur, interroganti singulatim facit responderi, omittitque §§. 8. 9. 10. 11. 12. 13. σι/χον N, omisso τινα.

631, 1. ἔστιν B. 3. ἔστι B. 5. καὶ] om A.

9. τὸ] καὶ τὸ BH. 10. τοῖς] ἐν τοῖς HM.

11. Codices plerique diphthongum $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ quinto, $\bar{\omicron}\bar{\iota}$ tertio ponunt loco. 16. μὲν ἔστιν ὀκτώ B. 17. Particulam ὅτι punctis notat B, delet Schaeferus ad Dionys. Hal. de compos. verb. p. 156. 25. τοῦ secundum et quartum om B.

26. $\bar{\theta}$ καὶ τοῦ $\bar{\tau}$ H. alterum τοῦ om B. 27. τῷ μὲν $\bar{\pi}$ τὸ $\bar{\varphi}$ B. 28. Hom. Od. 10, 279. 29. τῷ δὲ $\bar{\pi}$ τὸ $\bar{\chi}$ BH: τὸ δὲ $\bar{\pi}$ τῷ $\bar{\chi}$ ceteri. 30. Hom. Od. 5, 229. 32. τῷ δὲ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ H. τῷ $\bar{\theta}$ τὸ $\bar{\tau}$ ceteri.

632, 1. Hom. Il. 3, 95. 7. λέγεται B. 8. Prius οὔτε om B, alteri sufficit οὐδέ. 10. γενικὴν S. 17. εὐρ-

σκεται καὶ ἡ $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγος τελικὴ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον Δημοσθένει Δημοσθένῃ (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὸ $\bar{\eta}$ ἐγένετο) καὶ πάλιν τὸ πόλει πόλει (τὰ γὰρ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον ἐγένετο). ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Διοκλεῖ τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγου, ἔνθα περὶ Ἀθηνῶν καὶ Μακεδαιμονος διαλέγεται. Choerob. in Theodos. fol. 78. 23. συμφώνων Ph.

24. γὰρ CHPS. Ceteri πῶς. 25. $\bar{\alpha}$, $\bar{\eta}$] Accentus sumpsit ex A. 29. ἡ μακρὰ Ph. 31. ἐκφέρεται F.

633, 1. ἦτοι] ἦ h. οἶον — 4. λέγῃ] Haec ego addidi ex CPh.

4. καὶ CHh. Ceteri ἦ. συμφώνου CHMh. Ceteri συμφώνων. 6. ἄραξ H, ἄραξ BCh. 11. φύσει — 12. τῶν] om Ah. 12. τι] deest F. παραλαμβάνομεν] om h.

17. τρεῖς τρόπους h. 18. μακρὸν φωνῆεν C.

20. Hom. Il. 3, 164. 21. φωνήεντι] om AF. Qui mox ἐπιφέρονται. 22. ὧν οἶον H. ὅπου AF. 24. Hom.

Il. 19, 287. 28. Hom. Il. 14, 1. §§. 12 et 13 om Ph.

634, 7. Addit haec B: τῶν δὲ μερῶν τοῦ λόγου κλίνεται μὲν πέντε, ὄνομα ὅῃμα μετοχὴ ἑρῶρον ἄντωννμία, ἄλλοιτα δὲ τρία, πρόθεσις ἐπὶ ὅῃμα σύνδεσμος. 11. ἦ] καὶ AF. 14. Πλά-

- τῶν] Accessit ex CT. 18. τούτοις] om N. καὶ om
 CPTh. καὶ τὸ ἄνθρωπος ἵπποις FH, et mutato ἵπποις in ἵπ-
 πος A. ἔτερα] ἄλλα CNPTh. 19. τουτίστι τὸ κοινόν
 τε AHF. Idem mox καὶ κοινόν μὲν, ὡς εἴρηται, τὸ ἄνθρωπος
 καὶ ἵππος. 21. πρωτότυπον — 24. γαιήϊος] πρωτότυπον
 μὲν οἶον οὐράνιος, παράγωγον δὲ οἶον οὐράνιος. ὁμοίως καὶ ἡ γῆ
 πρωτότυπος λέγεται, παράγωγον δὲ οἶον γαίητος. h. 22. οὖν]
 om N. τὴν πρ. θέσιν] πρ. σύνθεσιν T. 23. τὸ — ἰσχυ-
 κός] om N. 24. Particulam δὲ addidi ex CNTh. ἐστὶν
 ACH: om h. 26. ὑπερθετικόν] omittunt FH, ante ὑποκο-
 ριστικόν ponunt Ph. 27. οὖν] omittit N. κυρίως] om
 N, in margine ponit h, post τὸ ponunt CT. 28. καὶ τὸ
 ἀπὸ CNPTh. πηλείδης αἰακίδης ὁ ἀχιλλεύς h. καὶ ὁ εἰς
 αἰδίας P. 29. Articulum τῶν post particulam δὲ omisi
 cum T. Ipsam δὲ cum μὲν mutat h. 30. μὲν CST: ὀνο-
 μάτων ceteri praeter h, qui om. ὁ εἰς δῆς — 32. Πιττα-
 κός] ὁ εἰς δῆς, οἶον Πηλείδης· δεύτερος τύπος ὁ εἰς ὦν, οἶον
 Πηλείων· τρίτος τύπος ὁ εἰς αἰδίας, οἶον Πηλείαδιός h. καὶ ὁ
 εἰς ὦν N. καὶ ὁ εἰς αἰδίας CN. 31. Ἀτρεΐδιος S. Πη-
 ληΐδιος C in commentario suo. 32. Vocem ὁμοίως ex Ch,
 τρόποι ex N recepi. 33. ὁ εἰς ις — p. 635, 1. Ἀδρηστίνῃ]
 ὁ εἰς ις, εἰς ας καὶ ὁ εἰς νη, οἶον ἀπὸ προΐμου τοῦ ἰδίου πατρὸς
 ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγεται προΐμις καὶ προΐμιος καὶ προΐμινῃ h.
- 635, 1. Ἀδρηστίνῃ ST. Ceteri Ἀδραστίνῃ. δὲ] Recepi ex CNST.
 2. εἰδός] ὅμ AFH. 3. ὑπὸ] περὶ h. ἐμπεπτωκός N.
 4. οἶον] om H. Νηλήϊοι F, νηλήϊοι T, νήλαιοι AH,
 νήλιοι C, εἰλίοι N, νήλειος h, qui et ἵππος. 5. ἐκτόρειος
 NSTh, ἐκτόριος N, ἐκτορεως C, ἐκτόρειος F. καὶ Πλατ. N.
 6. τὴν] om h. ἐνός] Recepi ex CNST. οἶον] ὡς
 ACHNSTh. 7. ἀνδρειότερος CNPSTh. Ceteri ἰσχυρότερος.
 8. ὡς ὁ ἀχιλλεύς h. ἀνδρειότερος CNPS. Ceteri ἰσχυρό-
 τερος. 9. οἶον ὀξύτερος] Accesserunt haec ex CMNPSTh
 et, qui ἰξότερος habet, H. 10. βραδύτερος] βαρύ-
 τερος T. om CNS. ὁ] om h. καλλίων] om Ch: καλ-
 λίων, κρείων AF: καλλίων, κρείσων H. 11. καὶ] Recepi
 ex CNTh. ὁ] om h. κρείσων] om AF. ἥσων] om C.
 13. τύποι — 15. ἄριστός] om h. 14. βραδύτατος] Ac-

cessit ex N, qui praefigit particulam ἦ. βαρύτατος T.

18. ἦ ὥς ἐξ ὀνόματος] om CNTh. οἶον] ὥς F.

20. Νοήμων]. μνήμων AF. 21. ὀνομάτων εἰσὶ] om h.

Item 22. ἀπλοῦν — 23. Ἀγαμέμνον' δης. 24. & CNPSh: αἱ ceteri. Item v. inf. 25. εἰσὶν om T. εἶσιν S. ἐκ

τῶν δύο omnes praeter CPTH. 26. ἐκ δύο ἀπολειπόντων] ἀπὸ λειπόντων AFH. & NPSH. Ceteri αἱ. Item v. 27.

29. δέ] om C. δέ εἰσι Ph. πληθυντικός, ὥς προεῖρηται, T, cui desunt ἐνικός 30 — 636, 7. προσαγορευτική.

30. Ὀμηρος] ἄνθρωπος C, ὁ ἄνθρωπος Nh. οἶον] om ACHS. Item v. inf. Ὀμήρῳ] ἀνθρώπῳ CNh. 31. δέ]

Recepi ex CNh. Ὀμηροὶ] ἄνθρωποι C: οἱ ἄνθρωποι Nh.

τινες καὶ ἐνικοί h, omissa, quae v. 32 infertur, καὶ.

32. οἶον] om h. χορός] χορὸς ὄχλος CNh.

636, 1. πληθυντικὸν F. κατὰ καὶ τὰ P. τε] om AFH.

2. αἱ Ἀθηναί] Omissi articulum cum CNh. καὶ Θῆβαι h. ἀμφοτέρω P. 3. δέ] om Ph. ὀνομάτων εἰσὶ CPh.

4. καὶ αἰτιατική καὶ h. Λέγεται ἡ μὲν ὀρθὴ AH: καὶ ἡ μὲν ὀρθὴ λέγεται CNh. 5. κτητικὴ τε καὶ Ch. 6. ἀπο-

σταλτικὴ h et P, qui in commentario: οἶον τῷ Πέτρῳ ἀπο-
ξέλω ἡ δίδωμι. αἰτλαν] αἰτλαν τινὰ ἄγανθον ἡ κακίην N. αἰ-

τιατικὴν σημασίαν λέγεται Ch. 8. δέ] καὶ S. καὶ] om T. αὐτὰ] accessit ex CNSH. 9. προσαγορεύονται CNh.

10. ὥς πρὸς τι ἔχον] Addidi haec ex CMNPSTH. φερῶ-
νμον, συνώνυμον h. 15. ἀπολεινόμενον καὶ μετουσιαστι-

κόν h. 16. τὸ — σημαῖνον CNSTh: ceteri ὁ — σημαίνει.
οὐσίαν] om F. Post σημαῖνον CNh addunt ἦτοι ὑπόστασιν.

Eadem ante participium ponit P. 17. οἶον] om h.

18. τὴν κοινὴν CNPT. καὶ καθόλου οὐσίαν CNPh.

τῷ εἶδες σημαῖνον CN: σημαῖνον τοῦ εἶδες P. 19. ἦ] καὶ h.

21. καὶ om CNT. 22. καὶ ἀπὸ N. μὲν] recepi ex CNh

et, qui cetera ad verbum transcripsit, Philemone Lex. v. ἐπὶ τετα-
τὸ] om CNh et Philemo. καὶ ἀκόλαστος omnes praeter

Ch et, qui ἦ habet, N. 23. Utrumque τὸ omittunt

CNTh cum Philemone. 24. ἔχον δέ CNPT. Item v. inf.

25. δεξιός] ἔσ. δεσπότης H in marg. 25. ἔχοντα AF:

om h. 26. Θάνατος, ζωή] om h. Cf. Iul. Scaliger de

causis ling. Lat. c. 91. [ἐστίν] om h. [ἐστίν] 27. [οἶον] — [νυ-
γίων] om N, qui v. 28 post Ὀυλίως addit haec ἐπὶ τῶν νυ-
γίων. 28. Articulum τοῦ ante Ὀυλίως omisi cum CNT.

δὲ τῶν προσρηγοριζῶν h. 29. Συνώημα H. Conf. Philem,
[v. 100] 30. [ὀνόμασι] om h. 31. [ἄορ] om C.

Vocem σπάθη ante vocem μάχαιρα ponit h, post vocem φά-
σενον T, uterque versui consulens. C vero ante σπάθη addit
[ἐξέβη] 32. [ὡς Τισάμενός καὶ CNSTh. Ceteri οἶον.

637, 2. [ἀναστρέφω] h, [ἀναστρέφω] τὰ T. δὲ τοῦ h. εἴ τις
[CH], [ἐπὶ] T, [οὗτος] N: [ὅς τις] ceteri. 4. [ἀνθρώπῳ] om h.

7. [καλεῖται] om AFH. 8. [ἐπερώτησιν] CN.

9. [τεθέντων] [λεγόμενον] CNSTh. 10. [ὅστις] εἰς ὅς
ὄνομα μονοθέλου διὰ τοῦ ὅ γραφόμενον οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν
τοῦτο γὰρ ἐπὶ ἀρθρῶν καὶ κτητικῶν ἀντωνυμιῶν τηρεῖν ἡμᾶς ἢ
τέχνη παρέδωκεν. τοίνυν τὸ ὅστις ἀόριστον ὄνομα ἀπὸ ἀρθρου
ἀγείμενος ὁ Διονύσιος, τῇ ἀναλογίᾳ καὶ αὐτὸς δουλεύων διὰ τοῦ
τις μορίου τὴν ἐπέτασιν τῆς λέξεως προσηνέγκηκε ἐν τῷ ὅστις ὁποῖος
καὶ τοῖς λοιποῖς. Theognostus f. 88. [ὁπόσος] om N.

13. [Περὶ ληπτικὸν] — 16. [ἐκαστος] Addidi haec ex CHMN
PSTh: habet etiam Monac. 310, teste Thierschio. [περιε-
κτικὸν] HM. 14. [ἀνθρώπῳ] ἀρθρῷ καὶ ἀνθρώπῳ N.

16. [ἐτερος] Recepi ex T. 17. [ἐαυτῷ τὸ] ἐαυτῷ τι CNS.

18. [παρθένων] H, [παρθενῶν] h. Post hanc vocem ἀμπελῶν
addunt CN, [ἐλαιῶν φοινικῶν] h. 19. [περὶ] P. 20. [φοῖ-
ζος, βρόμος, ὀρυμαγδός] h. [ὀρυμαγδός] CNST. 21. [διε-
ρῆσθαι] N. 22. [τὸ διαίρεθῆν] τὸ δυνάμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ
γένους διαίρεθῆναι h. 23. [τὸ] — 25. [ἐστὶ] om AF.

25. [σημαῖνον] δηλοῦν N. Μετονομαστικὸν — 27. [ἀργύ-
ρειος] om S. 26. [οἶον πύρινος, δρυῖνος, ἐλάφιος] N: [οἶον
πύρινος, δρυῖνος, ἐλάφιος] C: [οἶον ἀμμιώδης, δρυῖνος, πύρινος] T:
[οἶον πύρινος ὁ μετέχων πυρός, ἐλάφιος ὁ μετέχων ἐλάφου, δρυῖ-
νος ὁ μετέχων δρυός] h. [δρυῖνος] AFH.

28. [νοεῖται] NSTh: [καλεῖται] ceteri. [λόγος, ἄγγελος] N, qui
in commentario, [ἰδού, inquit, καὶ παρ' Ἑλλήσι θεολογία. Id
quod etiam a Ch monemur.

638, 4 et 11. [περιστῆναι] N. 6. [πρόσωπα χρόνοι καὶ] h.

Dddd

καὶ om CTh, qui v. 7 post μὲν inserunt οὖν. 9. μὲν om T. τύπτω] λέγω CNh. qui v. 10 λέγομαι. 10. Priorem δὲ recepi ex ACNPSH, alterum ex ACMNTh.

11. οἶον — 12. ἐγραψάμην] ἐτέργειαν μὲν οἶον γράφομαι σε, πάθος δὲ οἶον γράφωμαι ὑπὸ σοῦ h. 11. πέποιθα] om HMT. πέπληγα διέφθορα HMNT. 13. ἀρδεύομαι N.

15. μὲν om h. φιλῶ CN. δε] addidi ex ACNS. καταφιλῶ N. 16. δε] accessit ex NSh. ἀντιγωνίζω S, ἀνταγωνίζω N. ἀνταγωνίζω F, ἀνταγωνίζομαι T, ἀντιπροσαγορεύω A. omittunt Ch; qui paulo ante: καὶ γὰρ ἀπ' ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ὅγματα, οἶον πόλεμος πολεμίζω, ἀντίγωνος ἀνταγωνίζω, φιλικός φιλιπίζω, χριστός χριστιανίζω, τουτέστι τὰ τοῦ χριστοῦ φρονῶ. φιλιπίζω] om A. δε εἰσι τρεῖς h. Item v. 22.

17. μὲν] om AT. γράφω Ch, γράφω τύπτω N. 18. δε] om AFHT. γράφετον Ch, γράφετον τύπτετον N. δε] om FHT. γράφομεν CH, γράφομεν τύπτομεν N. 19. δε εἰσι τρία h. πρῶτον οἶον — 20. τύπτει] om CNTh. 21. οἶον λέγω, δεύτερον T. οἶον λέγεις, τρίτον T. δε] om h. 22. λόγος, οἶον λέγει T.

23. καὶ μέλλον N. μέλλον. καὶ ἐξιστώ. μὲν ἔστιν οἶον λέγω, παρεληλυθὼς δὲ οἶον ἔλεγον, μέλλον δὲ οἶον λέξω C. 24. καὶ ἀόριστον Ch. ὦν — 26. μέλλοντα] om Ch. οὐ T.

25. εἰσι] accessit ex NST. Genitivos dederunt NS: vulgo enim ἐπιστώ. et παρακείμενος et ἀόριστος. Post praepositionem ἄρως articulum τὸν ter addit T. 31. μὲν]

recepi ex NST. 30 ὁμήματων om h. 659, 1. δε] est a CNSTh. 2. ἢ CNPTh. Ceteri ἢ δύο τι, et mox ἀνύπτω. 3. ἅων om CNTh. τοῦ H. 5. πάλλω NST: ceteri ψάλλω. φέρω, σπείρω N. δε] sumpsit a CNS. 6. ἀκούω] deest CNTh. τινές] οἱ T. 7. εἰσάγουσι CNPSh: om AFH. ceteri ἄγουσι. διὰ — ψ] om h. 8. καὶ] om N. 11. τῶν δὲ περισπ. ὅγμ. N. εἰσι τρεῖς Th. 14. μὲν καὶ τοῦ N. 15. οὐ] μὴ CNh. 20. ληγόντων] om S, ληγούντων F. 22. οἶον ὡς N. ἢ δε] καὶ ἢ N. 26. ξενύνω — ξενύνωμι N. 30. μετοχή δὲ ἔστι h. 31. τῆς om h. ὁμήματων Ch. ταῦτα ACHNTh. 32. τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ὀνόματι h.

640, 4. καὶ] om C. καὶ ἔστι T, deletis illis τῆς — ὑποτασσόμε-
νων. quorum haec τῆς — ὁρομάτων ante priorem καὶ collo-
cat h. καὶ ἔπ. μὲν — 5. ὃ] καὶ προτακτικὸν μὲν ὃ, ὑπο-
τακτικὸν δὲ ὃς CNTh. 6. τρία] recepi ex CNTh. ταῦτα
praebebat A. 7. ἡ ποιήσασα T. 7. καὶ ante τὸ omisi
cum CNSTh. 8. εἰς h. 8. καὶ ἐνικὸς h. 9. οἶον τὸ]
om CNSTh. 9. [οἶον ante οἱ omisi cum NST.

10. δὲ] ε N. δὲ ἐνικαὶ πέντε h. qui mox ὁμοίως καὶ θήλυ-
καὶ πέντε et ὁμοίως καὶ οὐδετέρων πέντε etc. ὦ et hic et v. 11
om pr B. 15. δὲ] om h. 22. Πρωτότυπον μὲν
πρόσωπον οἶον εἰπεῖν ἔγωγ σου ἐκείνος, παράγωγον δὲ οἶον — h.
πρωτότυπον — παράγωγον, voce πρόσωπα deleta, T.

23. γένη τῶν S. γένη τῶν μὲν CNTh. γένη μὲν AH.
μὲν] om h. 24. διακρίνονται h. διὰ δὲ] φανεροῦνται δὲ
διὰ CNh. 24. C, ὑπ' Sh: omittit N. 25. οἶον ἔγωγ σου
CN: ε. ἔγωγ. ε σου h. οἶον ὁ NT. 26. οἶον ἔγωγ CNh.
27. ὃς T, ε H. Item uterque v. 30. 27. σφῶϊ πῶϊ H,
σφῶϊ σφῶε C, σφῶϊ σφῶ T. 28. ἐνικὸς ST: ἐνικὰ N, qui
item δυϊκὰ. πληθυντικῶς δὲ N. 29. μὲν ὁρθῆς] ἡ εὐ-
θεΐα T. 30. γενικὴ T. Et mox δοτικὴ — αἰτιατικὴ.
32. ἐμῶ σῶ ῶ] Haec addidi ex NS.

641, 1. δὲ οἶον ST. 2. δὲ] accessit ex NT. πρωτό-
τυποι, αἱ καὶ μονοπρόσωποι λεγόμεναι, N. 3. ἡ] ὃς T.
5. ἐνικῆς T, κτητικῶν AF. 15. τε τῇ συνθέσει καὶ
τῇ CP. δὲ] οὖν CN et h, hic quidem ita mutato ordine, ut
legalμονοσύλλαβοι μὲν οὖν εἰσιν. αἱ πῦσαι ST: ceteri πῦσαι
αἱ. 16. ὦν — εἴ] Haec assumpsi ex CNST, illa vero
17. αἱ — ἀναστρέφονται ex CNSh, et quae sequuntur, δι-
σύλλαβοι δὲ δύο καὶ δέκα, ex CNSTh. Totum hoc ὦν 16 —
δέκα 18 om II. 25. εἰσιν N. οἶον ὡς NST. Item v. 26.
27. ὑποτακτικῶν NS, ὑποτέτακται T: ceteri ὑπονοητέων.
28. οἶον AHNST: ceteri ὡς. 29. δυνατῶς] accessit
ex NST. 30. οἶον] om AH.

642, 2. οἶον] om N. εἴθε αἴθε NST: ceteri inverso or-
dine. ἀβαλε] ὀφελὸν N. τὰ — 3. γὰρ] addidi haec ex
NST. Subiungit T, quae leguntur vv. 7 et 8 τὰ — βαβαί.
4. Post οὐδῆτα οὐκουν inserit N. 7. δῆτα] δῆ T.

9. οἶον recepi ex H. ὡς οἶον εἶτα N. 10. ἤλθου recepi ex NST. 11. φέρε δεῦτε N. 12. μᾶλλον — οἶον] Assumpsi haec ex AHNST. πόθεν — 13. οἶον] om N. 15. ἀπομοτικὰ N, ἀπομοτικὰ AF. κατομοτικὰ N, κατομωτικὰ F. 16. ἀναγνωστέον NS, θετέον T, γαμητέον F. [πλευστέον] om NT. τὰ — 17. δηλαδή] om AFH. 22. σύνδεσμος δέ S. [διάνοιαν] om N. 23. περὶ τὸν h, qui addit τούτῳ τῶν καὶ ἀνεωγμένων. δηλοῦσα CNSPh. 25. οἱ δὲ παρῶν ἀπικτοῖ] om S. 26. οἱ δὲ ἀπ. — [σὺν] Assumpsi haec ex CNPST. 27. καὶ] om T. μὲν οὖν CMNT. 28. συνδοῦσι h. 29. ἡδὲ, ἰδε Ph. 30. αὐτὰρ, κέν, ἄν, ἤτοι CMNTh: ἤτοι, κέν, ἄν P. διαζ. δὲ CNSTh: ceteri οἱ δὲ διαζ. 31. διουτῶσιν S. 32. οἷδε CNSTh: ceteri οὐτοι. ἡέ ante ἡ ponit h. 33. μὲν] om AF. οὖ] om S. ἀπολουθίαν καὶ τάξιν CT. εἰσὶ — p. 643, 1. εἰδήπερ] om h. 642, 1. ἐπεὶ, εἰ AFHT. 2. τάξεως h. 4. αἰτίας] αἰτίας ἐνεκεν NPT. 5. ὅπως, εἰς, ἄν, ἐνεκα P. ὅτι] accessit ex N. 6. ἀπορήτικοι N. 7. ὅσοις — S. ὅσοι.] Dederunt haec CNSTh. εἰώθαμεν Nh, εἰώθασι ceteri. χοῖσθαι Th, συνδεῖν ceteri. 10. τολύνη] recepi ex CNPTh. 14. γέ, οὖν CPh. προσέθηκάν N.

647. SCHOLIA in Dionysii grammaticam e duobus edo cedicibus, altero Vaticano 14 (V), altero Hamburgensi (H). Vaticanus membranaceus est, fol. 152, f. min., rescriptus: qui post scholia f. 131 absoluta et hexametros habet circa 130, theologi, ni fallor, eorumque inter versus interpretationem, et f. 135 commentarium de nominibus divinis *) et similia quaedam. Antiquae manus vestigia satis multa relicta sunt, quae indicent troparium eam scripsisse cum hermeniis suis. Velut fol. 60. v. titulus exstat huiusmodi:

ΜΗΝ. ΑΓΓΟΥΣΤ. ΗΜΕΡ... καὶ εἰς τοὺς ἁγίους
μακαρίους.

*) Eius hoc est initium: περὶ τοίσις ὀνόμασι τιμᾶται ὁ πατήρ. ἅγιος ὁ θεός, παντοκράτωρ, ἀναρχος, ἀχώριστος, ἀγέννητος, ἀθάνατος, αἰδιος. περὶ τοίσις ὀνόμασι τιμᾶται ὁ υἱός. ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἥλιος δικαιοσύνης.

Hamburgensis chartaceus est, formae maioris, paginarum 398, a L. Holstenio e Vaticano, opinor, tum lectu faciliore transcriptus. Horum ego quot locis aut lectionem correxerim aut ordinem inverterim, longius est quam utilius singulatim enarrare.

3. De nomine τέχνης haec habent H p. 293 et Ven. append. 11, 4: ἵστέον ὅτι τέχνη εἰρηται παρὰ τὸ τεχνέω τεχνέω, συγκοπῆς δὲ γενομένης καὶ ὑφέσεως τέχνη, ἐπειδὴ τὰ εἰς νη θηλυκὰ ἔχοντα ἐπιπλοκῆν συμφώνων ἀποστρέφονται τὴν εὐ δίφθογγον, οἷον Αἴτην λάχνη πάχνη Ἀριάδνη θεράπνη. καθόλου δὲ ἵστέον ὡς τὰ εἰς νη λήγοντα, ἔχοντα προηγουμένον σύμφωνον εἴτε κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν, πᾶσαν φύσει μετὰ ἀποστρέφονται, οἷον πόρνη ἀράχνη ὄσφρη, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἴη, οἷον τὸ Αἴτην ἀπὸ τοῦ αἰθω αἰθη καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ αἰθνη καὶ αἶτη, καὶ τὸ πλήμνη (πλήμη γὰρ ἦν) καὶ τὸ στρωμνὴ (στρωμονὴ γὰρ ἦν) καὶ τὸ ποίμνη· ποιμένη γάρ, ἢ παρὰ τὸ τεχνεῖν τέχνη, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ὄρμα σεσημειῶσθαι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς χνη ληγόντων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τῷ ε παραλήγεται, εἰ μὴ μόνον τὸ τέχνη, οἷον εἰπεῖν ἔστι λάχνη πάχνη ἄχνη καὶ εἰ τι τοιοῦτον. κατὰ τοῦτο σεσημειῶσθαι τὸ τέχνη τῷ ε παραλήγόμενον. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ χνῶ ῥήματος περισπωμένου· οὕτω γὰρ ἄμενον λέγειν. Ταῦτα μὲν καὶ ἕτερα πλείονα εἰρηται τισι τῶν γραμματικῶν· τῷ δὲ Χοιροβοσκῷ Γεωργίῳ οὐδ' ὅλως τοῦτο δοκεῖ, ἐπειδὴ, φησὶ, τὰ εἰς ῶ περισπώμενα ῥήματα ἔχουσι τὸ θηλυκὸν προσπύρρον, οἷον τρυφή τρυφῶ, ὁμή ὁρμῶ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τεχνάνω, ἐπειδὴ οὐδέποτε εὑρηται ἐν χρήσει. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύχω γίνεται τεύχνη, τὸ δὲ ὑ ἀπεβλήθη διὰ τὸν χαρakterα.

10. [Ἰππαρχος] Hyparchum hanc vocat Theodosius *) de grammatica (cod. Paris. 2555): οὐ μὲν οὖν χρησιμωτάτη ἔστι τῷ βίῳ ἡ τέχνη, πολλοὶ μὲν πολλάκις ἐμαρ-

*) Qui nescio an rectius Theodorus vocetur. Certe quae in medio fere codice leguntur, τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ λόγου μερῶν, a Palat. 43 et Ven. 491 ad Theodorum Prologum s. Prochoprologum referuntur: ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν ζωημερίων συντεθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου προσφύτου Θεόδωρου. Initium ponam: Καθάρω τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βουσιλίδων, ἀπὸ διαφόρων μερῶν καὶ μελῶν συναρμολογῆται καὶ ἀπαρτίζεται, οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος ἅπας, ὃν διὰ τῶν χαλῶν προφύρομεν ἄνθρωποι, ἐκ μερῶν τινῶν συνίσταται καὶ αὐτός· ... μικρὰ μὲν περὶ μετοχῆς καὶ ἁρθρον καὶ ἁρτωνεμίας προθέσεως καὶ ἐπιφύ-

τύρησαν, ἑξαιρέτως δὲ Ὑπαρχος ὁ κομιζὸς ποιῆται τοῦτο δῆλον, λέγων οὕτως· πολὺ γὰρ . . . Et πολὺ plerique codd.

15. μαθόντες H. 16. ἐπομεν H. 17. τίς ἐστιν] τί ἐστιν H. 18. ὕψος καὶ πῶς] ὀνομάζεται καὶ H. 21. ῥήμασι H. Fort. προσθεῖσθαι ῥήματι. 26. ἀναστροφὴν HV. Et mox ἀναστροφῆν H. 28. ἰδὼν διάνοιαν] ἰδιὸν τι H. ὀριζόμενοι] ὀρῶντι HV.

648, 2. καὶ — μὲν] διὰ γὰρ τὰ αἰ V. τὰ γὰρ τὰ μὲν H.

6. Scr. θνηταί. 15. καὶ] συντεθεῖς H. Et mox λέξ. θέλει συγκ. 23. Scr. ὀριστόν. 33. ἐλλείπη] Immo πλεονάζει.

649, 12. ὀριστικῶ HV. 13. δε] οὐν H. 17. περιτραχήλιον] ὑπὲρ τραχήλου H. 21. γέγονεν] λέγομεν V.

23. γινόμενον τὸ συμπλέω H. 28. τῷ βίῳ] τὸ εὖ καὶ H.

650, 5. εἰμὶ V, εἰ μὲν H, εἰ καὶ μὴ h. 6. ἐφρευρημάτων] ἐφρευνημάτων H. 9. κατελάβετο H. 10. ὡς τμήθ' ἑαυτὸν marg. H. 15. ἀμογήτως αὐτὴν συνες. H. 19. αὐτῷ τὴν τέχνην HV. 23. ἐργαζομένου H.

651, 3. γυμνάζοντες H. 6. Ἀθήναιος — 7. παρέλαβεν] ὅθεν ἕκαστος τὴν ἐναντιότητα παρελάβομεν H, eaque sero inscripta lacunae plurium capaci. 9. ἐξ] deest H. 10. πᾶσαν τέχνην ὀνομάζεσθαι V. 14. ἐπινοοῦνται V. ἐστὶν ὀρμώμενα H. τι V, τὸ H. 17. πολλὰς τῶν ιδιοτήτων ἐστέρηται H. 19. ἡ] deest V. 30. ξυστινὴ] κούρευτινὴ Theodos.

31. idem p. 294 ἐπὶ μυμηχία: ἐπιμυμηχία Ven. app. 11, 4: ἐπὶ Μυμηχίδου H. Ceterum horum artificium pseudotechniae dat Theodosius: οὐ γὰρ ὑπὸ τέχνης ἀλλ' ὑπὸ ἐνεργείας δαιμόνων ταῦτά ἐργάζεται.

ματος καὶ συνδέομον ἐροῦμεν, ὥστε μὴ πάντῃ σε εἶναι τῶν τοιούτων ἀνέχουσιν, εἰς δὲ τὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος ἐσθάλοντες διδασκαλίαν ὑποδείξομεν σοι σαφέστερόν τε καὶ πλατυκώτερον μέθοδόν τινα θαυμαστὴν καὶ εὐταξίαν ἀποδόχον, ἣν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ὁ τεχνικὸς (Theodosius Alexandrinus) κορυφαίως θέμενος τοὺς μὲν ἄλλους οἶμαι διέλαθεν ἄχρη καὶ δεύρο, ἐμὲ δέ, καὶ τοῦτο οὐ κομπάζων λέγω, οὐμνεον οὐ διέδρασε. Reginam vel imperatricem infra μεγαλεπήβολωτέτην βασιλίδων et θεοπεσιαν καγαλήν compellat, eiusque in gratiam multa se ἀσπεῖα et χαριέστατα dicturum pollicetur.

- 652, 7. Theodosius: ἡς ὁ πόρος πολὺς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς οὐ-
δὲν χρήσιμον, ὥς ἐπὶ τοῦ εἰδέναι πολλὰς ὁπᾶς ποιῶν ἐν κόκκῳ
ζέγχρου. Scr. τῇ. 18. δι' ἀλόγου V.
- 653, 11. κινουμένη libri. 12. ἐρίστησι libri. Et 13 ἐτέρως.
25. τῶν πηδυλίων H. 26. γὰρ] Fortasse leg. δε.
- 654, 31. γίνεται] ἐτέρως H.
- 655, 3. βαύνου V. 10. ὁδεύοντα H. 16. παρατάξει HV.
18. F. ἡ προακτιναί. 23. ἀμνήμην] μνήμην H.
26. το. παραθήτω H in marg.
- 656, 8. τέχνην H, σοφίαν V. 13. F. αὐτῇ. 20. F.
χρωμένοις καὶ παραποιούσι καὶ ἐξιστόρουσι.
- 657, 15. F. ἡν πρώτην. 21. σφῶς V, φίλος H.
- 658, 3. ἀναλαβεῖν HV. 8. τὸν γραμματικὸν HV.
14. θεωριζή HV. 15. λόγοις. πρὶν εἶς δὲ H.
17. δίκαιον V, δείκονται H. 19. αὐτῶ HV.
22. περιγραφῆς HV. 27. F. δὲ [καὶ] 29. ὁληθῇ V.
- 659, 20. Πόσα — 34. λόγον] Eadem v. leviter immutata apud
Villois. Anecd. 2. p. 174. περὶ M, κατὰ V. 21. ἐννοία
ἡγουν σκοπός M. 33. σολοικισμός δὲ] Haec in margine
tribuuntur Melampodi.
- 660, 1. ὁρισμῶν H. 19. F. μόνον ἵνα ὑπογράψαι, ὥς εἰ τύ-
χοι λέγων. 21. Codd. πρόκοιλος.
- 662, 12. Codd. φύσεις καὶ π. 32. Τοῦτο —] Haec in cod.
eodem tenore adduntur. Cuius generis memorabile exemplum
est apud Zonaram v. φίλαντος, et verbis iisdem in codd. Cois-
lin. 178 et 346, Reg. 2633 et 2664.
- 663, 8. ἐστὶ τὸ γένος Codd. 10. χείρους V, χέρους et in
margine χάρης H. 18. δε] Codd. οὐν. 22. Codd.
φθέρω et σπέρω. 32. ἐκφερομένου V, ἐκφύρομεν H.
- 664, 6. Nisi quid deest, delendum εἶσα vel cum εἶσιν mutandum.
8. Plat. Gorg. p. 465. A. ed. Steph. 9. εἴ] deest H.
ἀ προσφέρει] om HV. 10. τῆς φύσεως H. 21. For-
tasse leg. οἶον κατ'. 23. αὐτὴν VH.
- 665, 2. οὔτε VH. 11. τὸ] τὸν VH. 23. γένος δὲ]
Immo γένος γὰρ.
- 666, 3 et 4. ξῆσι H. 20. ὁσφ VH. ὁ Πλάτων] Legg.
2. ab initio.

- 667, 6. ὅτε] ὅταν VH. 7. F. ὑπνώσονται 14. ἀπο-
κατ. VH. 22. ἐπὶ] F. περὶ. 30. τῆς γραμματικῆς VH.
668, 3. ὄναμμα] ἀντίλημα H. 12. ἀναστρέφει VH.
23. Desunt nonnulla. 26. Inter τὸ et ἴδιον desse
videtur ea res, quae [scientiae sit propria].
669, 8. ἄλληλα H.
670, 9. μὲν τῶν ὧν V, μὲν τοι ὧν H. 11. F. ἐπιστάσεις.
671, 18. Cf. Villois. Anecd. 2. p. 174. 26. τὸν τόπον, ὅπου
βούλονται τὸ βέλος πέμπειν, εἴθ' οὕτως τοξεύοντων. Theodos.
672, 2. F. δὴ. H. αἰτία δὲ ταῦτα. 9. τῆς] H τοῦ.
14. τῷ ἄρθρῳ H. 28. πηρὶ Ven. app. 11, 4. Barocc. 116.
32. γὰρ οὕτως πὸ Barocc. 34. διονύσιος ὁ θρῆξ ὡς
Barocc.
673, 21. τὸ πρότερον κριτικὴ ἐλέγτο (ἡ γραμματικὴ), καὶ οἱ τῶ-
ν μετιόντες κριτικοί. Ἀντόδωρος δὲ τες Κυμαῖος συγγραφέας
τος λέξις ἐπέγραψεν Ἀντ. δώρον γραμματικοῦ λέξεις, καὶ ἐκ τούτου
ποτὲ ἡ κριτικὴ γραμματικὴ λέλεται. Cod. Voss. 76.
674. Edidi ex Hamburg. (p. 4—6).
675, 29. Ge. Choerobosco haec dat. Cod. Vat. 1751 f. 17, Por-
phyrio, qui incipiunt ab illis (p. 676, 3) Ἰστέον ὅτι ὡς, Vati-
can. 260 f. 127, Palat. 70 f. 224 *), Venet. append. class.
11, 4 **), Barocc. 116, hic quidem rec. m. Conf. Holsten. de

*) Cod. chart., f. max., fol. 272, recens: Πρόξιλου διαδό-
χου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων, f. 51
Γεμίνου εἰς τὰ φαινόμενα. f. 72 ἐξηγήσεις τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυ-
σσεύας Ὀμήρου (Init. πρὸ τοῦ ἀρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δι
ὅτι ὁ ποιητὴς ἐλλειπτικὸς τῶν ἀρθρῶν, ἐπὶ δὲ ὅλης τῆς ποιήσεως.
77. μέχρι τοῦδε τοῦ τμήματος τοῦ Ἐκτοροῦ ὁ Ὀμηρος τῶν καὶ γραμ-
μάτων τὸ σπούδασμα συνεπήρτισε. τὰ δὲ ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφόρων
πόνῳ πολλῷ συλλέξας Ἰωάννης ὁ Πορφυρογέννητος διέθηκεν εἰς αἰθη-
σιν τῶν καταλειφθέντων (leg. παραλ.) παρὰ τοῦ Ὀμήρου καὶ γεγο-
νότων περὶ τῆς Τροίας). f. 92 παρεμβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρο-
νικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως, καὶ πόθεν ἐκλήθη
Βυζάντιον, συνεθεῖσα παρὰ παλίου Γεωργίου τοῦ Κωδικοῦ. f. 180
Ἀππιανοῦ ἐμφυλίων πόλ. f. 224 Πορφυρίου περὶ προσωδίας.
f. 230 Θεοδοσίου περὶ ὅρων. f. 233 γένος Διονυσίου κ. τ. ε.
f. 241 περὶ τόπου περιωπλισμένων. f. 247 περὶ πνευμάτων. f. 249
Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (illis quae leguntur p.
703, 24 minus integra).

**) Cod. membr., f. max., fol. 204: Κλήμης στρωματίως
παιδαγωγὸς λόγοι γ. f. 106 Πορφυρίου περὶ προσωδίας. f. 115

vita et scriptis Porphyrii c. 6. p. 46. et Villosion. Anecd. 2. p. 103. Ego Parisienses secutus sum 2542 et 2603.

676, 7. τὸν Ἀλεξανδρεῖ αἰνίτταται Θεοδοσίον marg. 2542. ἄλλος δὲ τὴς μεταγενέστερος; Θεοδοσίος τοῦτομα, τὸν Ἀλεξανδρεῖ φησὶ. τοὺς τε ὀνομαστικούς κανόνας καὶ τοὺς ῥηματικούς ἐνχρῆσται, ὃν δὴ καὶ τῶν (περὶ addit h) προσφιδῶν τινὲς παριστώσι συγγραφέα, διὰ τὸ ἑορακῶς περὶ τόνων διδάσκειν τὸν Διονύσιον. ἄλλοι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεολογικωτάτου Γρηγορίου λέγουσιν εἶναι τὸ πόνημα, ὃς καὶ τούτῳ θέλων ἄρχεσθαι τοὺς εἰσηγούμενους εἰς τὴν γραφὴν ἀπ' αὐτοῦ Θεοῦ τοὺς κατὰ στοιχεῖον ἰάμβους ἐπόδισε (ἐπόνησε h), τὴν καθ' ἑαυτον οἰκείαν ἔτιοναν ἀπαριθμῶντα. εἴτα καὶ περὶ προσφιδῶν διέλαβεν, ἀπαριθμήσας ταύτας καὶ ἀριθμήσας καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰσαγομένων δύναμιν συγγραψάμενος. ἀλλ' ἡμεῖς ὅσον ἐξ Ἡρωδιανοῦ τοῦ πολυμαθοῦς ἐκλεξόμενοι, εἰ καὶ δοκεῖ τῶν ξροτημάτων προτίθεσθαι, διατρεψώμεν καὶ σαφηνίσωμεν, καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν προσφιδῶν ἀρχὴν ποιησάμενοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων ξροῦμεν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς οὗτος νίδος μὲν γέγονεν Ἀπολλωνίου τοῦ πύκλινου δυσκόλου, τοῦ καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη συγγραψάμενου καὶ εἰς τὴν σύνταξιν — — —*) οὕτω τὴν προσφιδίαν ὀρίζεται. προσφιδά ἐστὶ — h et 2542. 20. ἢ mg. Vat. 260.

21. λόγον. ἔστιν οὖν τὸ μὲν ποιὰ τάσις (24), om mediis, Vat. 260 et Barocc. 116.

31. τουτέστιν ἢ ὀξύτονος ἢ βαρύτονος ἢ περισπωμένη 2603.

678, 4. Πέτρος] ξένος 2542, qui mox deletο γάρ et illis οὐκ — γραμματικῶν haec habet in margine: σαφηνιστέον δὲ τὸ λεγόμενον. λέγομεν τοίνυν ὅτι τόνος χωρὶς πνεύματος ἐκφέρεται καὶ πνεῦμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ χωρὶς τόνου, ἄνευ δὲ χρόνου οὔτε τόνος οὔτε πνευμά ἐστιν, ὥστε οὐδὲ χρόνος χωρὶς τόνου. οὐκ ἐστὶ δὲ (γάρ h) συλλαβὴ μὴ ἐπιδεχομένη τόνον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῶν γραμματικῶν. Eadem habet h.

Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ (ut supra). f. 153 περὶ βαρβαρισμῶν καὶ περὶ σολοικισμοῦ. ἐτέρως περὶ βαρβαρισμῶν (Valcken. Ammon. p. 191—204). f. 156 γένος Διονυσίου. f. 157 προλεγόμενα τῆς τέχνης τοῦ Διονυσίου. f. 164 τοῦ αὐτοῦ περὶ τόνου περισπωμένη. f. 167 περὶ ὀρθογραφίας. f. 174 Θεοδοσίον περὶ ὄρου. f. 177 περὶ διαλέκτων ἐν τῶν Ἰωάννου τοῦ γραμματικοῦ τεχνικῶν. f. 187 Ἀμαθίων περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων (p. 1—101, 5. Valck.).

*) Omitto quae in vita Apollonii Dyscoli poni solent.

681, 22. οὐ δύναται — 683, 9. σημειώμενα] ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν πέντε φωνῶν εἰρημένοις μεμαθήκαμεν καὶ ἐν τῇ διαφάσει τῶν στάσεων· τούτων οὐκ οὕτως ἔχοντων — h. cum 2603.

690, 29. διαλάβωμεν διεξοδικώτερον] Ea si unquam effectum habuerunt, nobis dudum perierunt. Quorum loco apposui, quae de inclinandis accentibus ab Aldo primum edita (Hort. Adon. f. 223. b. Dictionar. f. 93. a.) iam codicum (Paris. Reg. 1773. 2258. 2542. 2594. Coislin. 176.) ope emendatius legentur.

Ἡ ὁ διανοῦ

περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ
συνεγκλιτικῶν μορίων.

Ἐγκλινομένον ἐστὶ μόριον λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου οἰνταξιν, καθάπερ ἔχει
εἰ μὴ μητρυνὴ περιζαλλῆς Ἡερίβοια.

ἐγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κοιμᾶται τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν, ὥ ἢ θυόμει ἢ φύσει ἑτέρα βαρεῖα ὑπερκείται, δυνάμει μὲν ὡς τὸ

δωμάτω μοι,

φύσει δὲ καθάπερ

Ἀρχεσπλάος τε.

συνεγκλιτικὸν δὲ ἐστὶ σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα
ἢ νύ σέ που θεός ἔσχει.

ὃ μὲν γὰρ ἢ ὀξύνεται διὰ τὸ νύ ἐγκλιτικόν, τὸ δὲ νύ διὰ τὴν ἄντωννυμίαν τὴν σε, ἢ δὲ σε ἄντωννυμία διὰ τὸν ποῦ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἰρηται δὲ συνεγκλιτικὸν διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῷ παραλαμβάνομενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν.

Διαφέρει δὲ ἐγκλινομένον ἐγκλιτικῷ, ἢ τὸ μὲν ἐγκλινομένον κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ ἐν ἰδίῳ θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ· καὶ ὅτι τὸ μὲν αὐτὴν μόρην (Fort. αὐτὸ μόνον) τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν, τὸ δὲ καὶ μετατίθῃσιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβὴν, [εἰ] καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχονται.

Πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μοносύλλαβόν ἐστιν ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τρέχοντόν ἐστιν. Ἀνα-

πέμπει δὲ τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τὴν ὑπερχεϊμένην βαρεῖαν ἐν τῇ συντά-
ξει καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπερισπωμέ-
νων, οἷον

Ἀρκεσίλαός τε,

Σχοῖρόν τε Σκῶλόν τε·

οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μη-
δὲν πύσχειν ἐν τῇ συντάξει. Ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων
τῶν τροχαίων,

Ἀμύπε τε,

φύλλά τε καὶ φλοιόν.

οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδαίῳ παρὰ κολουθεῖ, ὥς δὴ ἐπὶ τοῦ

Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν,

Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἱκατόμβην.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ,

πύρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.

ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ πυθόχλῳ,

ὅτι οἱ συμφράσσάτο βουλὰς.

ἐὰν δέ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ τ, ἔσονται
ἐπ' ἀλλήλοι ὀξεῖαι, οἷον

ὅτι μιν ὥς ὑπέδεικτο.

πλὴν εἰ μὴ τὸ επιγεγόμενον μόριον δισύλλαβον εἴη ἀπὸ τοῦ σφ
ἀρχόμενον· ἀκολουθήσει γὰρ καὶ τοῖς παροξυτομένοις οὐκ ἐν μόνῳ
τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν, οἷον

ἑνά σφιν δῶκ' Ἐνόςχθων,

ἔνθα σφεας ἐλχανεν υἱὸς Δολιχίου Μελανθεύς,

τόξ' αὖ σφεῶν τις ἄριστα Κυδωνίῳ.

Τάξει δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ, τοῦ τοιοῦτου εὐλόγως πένυ γινο-
μένου· εἰ γὰρ διὰ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὀξεῖαν εἰς τὰ ὑπερχεϊμένα
ἐγκλιτικὰ καλεῖται, σαφές ὅτι ἀποδέξεται τὸ ὑποτάσσεσθαι, ἵνα
καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείξηται.

Ἐκ μὲν ὀνομάτων ἡγείρει τὴν ὀξεῖαν τὸ τίς καὶ αἱ τοῦτον πτώσεις
καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτε ἀοριστῶδῳ ἐκφέρεται, οἷον ἡλ-
θεέ τις, ἢ ἄλλήσέ τις, ἐν οἷς καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἔστι· τὸ
μὲν οὖν τίς ἡγείρει ἐν τῷ

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον·

τινός, μή τινος· τινί,

οὐ τιμὴ κοιμηθεῖσα·

τινί,
 καὶ τινὰ Τρωϊάδων·
 τινές, οἳ τινες ἀναίρεσιν· τινάς,
 οὓς τινες μεθιεντας ἴδοι.
 ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ μὲν τινός τὸ τεῦ,
 ἀλλ' οὐ τευ οἶδα,
 τῷ δὲ τινί τὸ τῷ, οἶον
 οὔτε σοὶ οὐ τέ τῳ ἄλλῳ.
 Ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἰμί καὶ φημί μόνα ἑγκλιτικά· εἰσιν, οἶον
 ὅσον σέο φέρτερός εἰμι.
 καὶ ἀπὸ τούτου ἑγκλιτικά· εἰσιν εἰς, οἶον
 αἵματός εἰς ἀγαθοῖο,
 ἴσοι,
 ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἴσοι;
 ἴστον,
 οὐ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φέρτερός ἴστον,
 ἴσμεν,
 εὐτοὶ γὰρ ἴσμεν,
 εἰσίν,
 οὐ με φέρτερός εἰσι νοῆσαι τε κοῖναί τε
 καὶ τὸ φημί,
 πῆζος δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἱερίβωλον.
 Ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἶον τέ ἔστιν ἑγκλιτικὸν μόριον· αἰεὶ γὰρ ταῦτα
 ἐκ θέματος ἀνάγεται, [εἴγε] μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν. Ἀλλ'
 οὐδὲ ἐξ ἁρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἡ παράθεσις τῶν ἁρθρων μά-
 χεται· ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτακτικά· ἔστιν, ἁρκτικώτερον ὄντα
 τῶν καλουμένων προτακτικῶν, ἢ κατάρχει ὁλοῦ λόγου,
 ἢ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.

καὶ

ὅς μάλα πολλὰ

πλάγχθη.

διὰ τοῦτο καὶ ἰδίῳ ῥήματι κατακλείεται, πρὸ αὐτοῦ τε πίπτου-
 σιν αἱ σιγμαί. καὶ ἐξ ἀπάντων τῶν ὄντων [οὐ] πολλὰ ἔστι μό-
 ρια εὐρεῖν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν ἑπάγεται.

Ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν ἐγείρουσαι τὴν ὁξείαν τὴν πρὸ αὐτῶν
 ἑγκλιματικά· καλοῦνται, αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι ὀρθοτονοῦμεναι. αἱ
 μὲν οὖν αἰεὶ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὁξείαν εἰσιν αἰδέ, μεῦ

μου, μοι τοί, μέ μιν, σφίν σφέ, σφωί. τούτωι παραδείγματα.
τῆς μιν μεν

κλυθί μεν ἀργυρότοξε·

μοι,

οὐ γάρ μοι βωμός·

τοί,

καί τοι ξγὼ συνέριθος·

μέ,

καί με φέλησεν, ὥς εἴτε πατήρ·

μιν,

καί μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα·

σφίν,

καί σφιν ἅμα ἐστὶ Μείδων·

σφέ,

γίνωσκε γάρ σφε πάρος·

σφωί,

τίς ταρ σφωε θεῶν.

αἱ δὲ ποτὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ποτὲ δὲ μή, σεῦ σέο
σοῦ σοί σέ, εὐ οἱ ἔθεν, σφί σφώ σφίσι σφέας. ὅτε μὲν οὖν ἀπο-
λελυμένως λέγονται καὶ οὐχὶ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέλ-
λονται, ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν· ὅτε δὲ κατὰ τὴν πρὸς
τι ἕτερον διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτονοῦνται. οἷον ἀπολελυμέ-
νως, σεῦ,

ἀλλὰ σευ ἀκάματος,

ὀρθοτονουμένως δέ,

σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν·

σέο, ἀπολελυμένως,

ὥς σεο νῦν ἔραμαι,

καί σε πρῶτόν ἔθηκα·

ὀρθοτονουμένως δέ,

μήτε σέο ἐν ἡμφιάλῳ Ἰθάκῃ·

[ῆ] σφώ ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν
πρὸ αὐτοῦ (αὐτῆς?) ὀξεῖαν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἐπικαί-
τε καὶ πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐξ αὐτῶν μεταφραζόμενον ἐστίν,
ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται, ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ἡ μὲν ἔο
ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·

ἐστὶ γάρ, ἐπεὶ αὐτοῦ (τοῦ Ὀδυσσεύως) ἐκήδετο λίαν ὁ Εὐμήλος, ὅτε

δὲ μεταφραζομένη μετὰ τοῦ ἔ λέγεται ἡ χωρὰ, τοῦ ἔ ἐκφερομέ-
νου δασυνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν, οἶον

Δηφροβος δὲ

ἄσπιδά ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο·

ἔστι γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰσι δὲ ἔο εὐ ἔθεν οἱ ἔ σφῆων σφίσι σφῆας.
αὗται δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται, ὅτε δὴ καὶ ὀρθοτο-
νοῦνται πάντως, οἶον

παρὸ δὲ αὐτῶ.

ἐὰν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐπιτάγμα λαμβάνηται, ἐγκλίνονται,

ἀλλὰ οἱ αὐτῶ.

Ζεὺς ὀλέσειε βλήν·

ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῶ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν ἐγκλινομένων, ἔο,
ἐπεὶ ἔο κήδετο λίαν,

εἵ,

ἐπεὶ εὐ φημι βλήν πολὺ φέρτερος,

ἔθεν,

ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἔστι χειρόων,

οἱ,

καὶ οἱ εὐχομένοι,

ἔ,

καὶ ἔ κακῇ βούβρωστις,

σφῆων,

τῶ καὶ σφῆων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

σφίσιον,

ὑπὸ τέ σφισιν ὕπνος δλώλει,

σφῆας,

καὶ σφῆας φωνήσας·

τῶν δὲ ὀρθοτονομένων, ἔο,

Δηφροβος δὲ

ἄσπιδά ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο,

εἵ,

φοβῆας δ' εὐ λοφίην,

ἔθεν,

Αἰνείας δὲ καὶ ὑπὸ ἔθεν ἄσπίδ' ἀνέσχευ,

οἶον,

ἐπεὶ οὐ τίνα φησιν ὁμοῖόν οὐ ἐμμέναι Δαναῶν,

ἔ,

κάλεόν τέ μιν εἰς ἔ ἔκαστος,

σφῶν,

σφῶν τε αὐτῶν καὶ κλισίων,

σφίσι,

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσκατο μετὰ σφίσι,

σφείας,

ἐρχομένων δὲ κατὰ ἄστυ διὰ σφείας.

Ἐξ ἐπιδημιῶν δὲ ἐγχετικά ἐστι τὰ ἐκ πείσεως ἀοριστοῦμενα, ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῶν τόνων τὴν με πόσότητα τῶν συλλαβῶν. τὸ μὲν γὰρ ποῦ ἐγκλιτικόν ἐστιν, ὡς ἐν τοῦ.

εἰ ποῦ ἑσθθησεῶν,

τῶν πειστικῶν ἐκαστοτε ὀρθοτονομένων. ἐκ πείσεως δὲ ἀοριστοῦμενα, ποτέ, καὶ ποτέ τοι τοῖς τόσσε,

καὶ ποτέ τοι τοῖς τόσσε,

ποθί,

αἶ καὶ ποθι Ζεῦ,

πῆ,

ἀλλὰ πῆ ἄλλη,

ποθέν,

καὶ ποθεν ἐλθόν,

πῶς,

ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα,

καὶ χωρὶς τοῦ σ,

μηδέ πω ὑπ' ὄψεσιν.

Ἐκ δὲ συνδέσμων ἐγείρονσι τὴν πρὸ αὐτῶν οἶδε, ἐκ μὲν συμπλεκτικῶν τέλει, καὶ τε θεοῦ, ξείνοισι,

καὶ τε θεοῦ, ξείνοισι,

κέν,

καὶ κεν ἐλαφρότερος,

κα,

καὶ κα, τὸ βουλομένη,

ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν γέ,

εἰ γὰρ μὴν ἤδεις,

τάφ,

εἰ τὰφ' οὐχ' εὐχολῆς,

νν,

μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῦ,

νύ,

δεῦρό νυν ἢ τρίποδος.

ποῦ,

εἰ που παγκαλόφωσι,

πέφ,

μηδ' οὕτως ἀγαθός περ εἶναι,

θῆν,

οὐ θῆν Ἐκτοῦ πάντα,

ῥέ, ἄλλοι μὲν γὰρ θεοὶ τε

ὁ δὲ ἄρα οὐ παραλαμβάνεται, ἐπεὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται. ὡς-
περ γὰρ αἱ ἀντωνυμίαι τὸ κατ' ἀρχὴν εἰ ἀποβάλλουσαι ἐγκλιτικὰ
ἐγίνοντο, ἐμοῦ - μοῦ, ἐμοί - μοί, ἐμέ - μέ, οὕτως τὸ ἄρα ἀπέ-
βαλε τὸ α καὶ ἐγένετο ῥά καὶ ἐνεκλίθη. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.

Περὶ τοῦ ἔστιν. *)

Τὸ ἔστιν ἡνίκα ἄρχει λόγου, ἢ ὅτε ὑποτάσσεται τῇ οὐ ἀποφάσει ἢ
τῷ καὶ ἢ εἰ ἢ ἄλλῳ συνδέσμῳ ἢ τῷ ὡς ἐπιρρήματι ἢ τῷ τοῦτο,
τηνικαῦτα τὴν ὁξεῖαν ἔχει ἐπὶ τοῦ ε, οἷον

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεος ἱπποβοτόιο,

οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρήσασθαι,

ὡς ἔστι κακὸν ἀμαθία, εἰ ἔστιν οὕτως, ἀλλ' ἔστιν
εἰπεῖν, τοῦτ' ἔστιν ἀμάχημα. ἔαν δὲ ὑποτάσσεται ὀξυ-
τόνῳ λέξει ἢ περισπωμένῃ, ἐγκλίνεται, οἷον καλὸς ἔστιν, Ἐρ-
μῆς ἔστιν, ἢ τροχαῖῳ μὴ παροξυτόνῳ ἀλλὰ προπερισπωμένῳ,
οἷον οἰκός ἔστι, δῆμός ἔστι. δεῖ προσθεῖναι, εἰ μὴ ἔχοι τὴν
τελευταίαν σίλλαβὴν ὁ τροχαῖος θέσει μακράν, ὡς ἔχει τὸ φοῖ-
νις ἔστί, κῆρυξ ἔστί. διὰ γὰρ τὴν τοῦ ξ ἐπιφορὰν οὐ γίνε-
ται ἐγκλισις. μὴ παροξυτόνῳ δὲ εἶπον διὰ τὸ φύλλα ἔστιν.
Παροξύτονος γὰρ οὗτος ὁ τροχαῖος, οὐχὶ προπερισπώμενος, καὶ
διὰ τοῦτο τὸ ἔστιν οὐκ ἐγκλίνεται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ι ἔχει τὴν ὁξεῖαν.
Γίνεται οὖν ἢ ἐγκλισις ὀξυτόνῳ μὲν λέξει, κακός ἔστι, προ-
παροξυτόνῳ δέ, ἀκακός ἔστι, περισπωμένῃ δέ, Θωμᾶς ἔστι,
προπερισπωμένῃ δέ, φαῦλός ἔστιν. καὶ γὰρ ἐπαναγωγὴν τῶν
αὐτῶν πεποιήμεθα διὰ σαφεστέραν γνῶσιν. ἔαν δὲ μὴ οὕτως ἔχη
ἤγουν ὡς προτέτακται, τὴν ὁξεῖαν ἐπὶ τοῦ ι δέχεται, καὶ ἔαν
προκλήται αὐτοῦ ἢ τροχαῖος παροξύτονος, οἷον μάντις, πόνηρος, ἢ

προ-

*) Conf. Arcad. p. 147.

προτιρισσόμενος μέν, ἔχων δὲ τὴν τελευταίαν θέσει μακρὰν, ὥς ἔχει τὸ φοῖνιξ, γῆρυξ, ἢ σπονδαῖος ὁμοίως παροξύτονος, ὡς περὶ τὸ ἥρωος, εἰλως, ἢ ἡμιβος πάλιν παροξύτονος, ὡς τὸ ἔρωος, γέλωος, ἢ πυρόξυτος, καθάπερ τὸ λόγος, πόνος. τηλικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ῑ δέχεται, οἷον μάντις ἐστί, φοῖνιξ ἐστί, ἥρωος ἐστί, γέλωος ἐστί, λόγος ἐστί.

Ἰωάννου γραμματικῶ τοῦ Χάρακος

περὶ ἐγκλινομένων.

Ἰστέον ὅτι τὰ ἐγκλιτικά οὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς ὁκτώ μέρεσι τοῦ λόγου, ἀλλ' ἐν πέντε, ὀνόμασι, φήμασι, ἀντωνυμίαις, ἐπιφθέμασι καὶ συνδέσμοις. καὶ οὐ πῦσα λέξεις ἐν τούτοις ἐγκλίνονται, ἀλλ' ἐσαριθμητοί. εἰσὶ δὲ τινες ἐν ταῖς ἐγκλινομέναις διάφορον σημεινόμενον ἀναφαίνουσαι ἐν τῷ ὀρθοτονεῖσθαι καὶ ἐγκλίνεσθαι.

Ὄρθοτονεῖσθαι μὲν φαίνεται, ὅτι τὸν ἀνάλογον καὶ κατὰ φύσιν τόνον φυλάττει, ἐγκλίνεσθαι δέ, ὅτε τὸν τόνον ἀνυβιβάζει τῇ πρὸ αὐτοῦ λέξει, ὥς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐγκλινόντων ἐπὶ τὰ ὀπίσω τὰ σώματα αὐτῶν. καὶ ἰστέον ὅτι τὰ ἐνεκα διαφόρου σημεινόμενου ἐγκλιτικά καλοῦσιν, οἷον ἐμοῦ ἤκουσας· ἀντιδιαβολή· ἤκουσάς μου· ἀπὸλυτος σημασία. τὰ δὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν φυλάττοντα ἐγκλιτικά οἱ πολλοὶ καλοῦσι διὰ τὸ ἐγείρειν τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν καὶ μηδὲν ἄλλο δηλοῦν. ὁμοῦς δὲ κοινῶς πάντα ἐγκλιτικά καλεῖται. ἔχει δὲ τὰ τοιαῦτα ὀξεῖαν ἢ περισπωμένην· βαρύντονος γὰρ λέξεις οὐκ ἐγκλίνονται, εἰ μὴ κατὰ πάθος εἴῃ ἢ βαρεῖα, ὥς τὸ σφᾶς καὶ τινα ἄλλα, περὶ ὧν διαληφόμεθα. Προηγείται δὲ τούτων τῶν ἐγκλινομένων, ὅτε ἐγκλίνονται, ἢ προπαροξύτονος λέξεις, ὥς ἀνθρώπος μοι, ἀνθρώπος τις, ἢ ὀξύτονος, ὥς μαθητής μοι, σοφός τις, ἢ τροχαικὴ ἀπὸ τῶνου, ὥς δοῦλός μοι, ἄλλός μοι, ἐνθά μοι. ἄλλων δὲ προηγουμένων οὐκ ἐγκλίνονται, οἷον ἀνθρώπου τινός, ἄλλου τινός, ἄλλω τινί. Καὶ δεῖ εἰπεῖν τὴν αἰτίαν. ἐν μὲν λέξει κατὰ συνέχειαν δύο ὀξεῖαις οἱ παλαιοὶ οὐκ ἐτίθουν· κακοφωνίαν γὰρ ποιοῦσι. τὸ οἷν ἀνθρώπος τις οὐκ ἐστὶ κατὰ συνέχειαν, ἀλλὰ μεσολαβεῖ βαρεῖα ἢ ἐν τῇ θρω συλλαβῇ. σοφός τις· μία ἐστὶν ὀξεῖα ἢ εἰς τὸ ος. ὅθεν μέμφονται οἱ ἀκριβεῖς τὸν θέσει τροχαικὸν ἔχοντα δύο ὀξεῖαις ἐφεξῆς, ἄλλός τις· καὶ εὐλόγως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ὀδυσσεύς ὁ Ἀγίσταρχος οὐκ ἐβουλήθη δοῦναι εἰς τὸ ἀνθρα μοι δύο ὀξεῖαις, ἀλλὰ μίαν εἰς τὸ ἀν, φάσκων „ἐν ἀρχῇ ποιή-

σεως παράλογον οὐ μὴ ποιήσω." ὅλως οὖν προπαροξυσίτου τροχαϊκοῦ προηγουμένου αἱ ἐγκλίσεις γίνονται.

Καὶ πρὸς σαφήνειαν δὲ δεῖ εἰπεῖν ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα ἢ μονοχρονοῦσιν, οἷον ὕβρις με, ἢ διχρονοῦσιν, ἤκουσά τινας, ἢ τριχρονοῦσιν, ἤκουσά τινων· καὶ τότε τῇ πρώτῃ λέξει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὡς ἐλαφρὰ ὄντα. ὅτε δὲ τετραχρονοῦσι, τῇ πρώτῃ συλλαβῇ αὐτῶν, ἡμῶν ἡμῶν, ἡμῖν ἡμῖν, ἡμῖς ἡμῖς. ἰστέον δὲ ὡς ταῦτα τὰ τετράχρονα, καὶ εἰ συστέλλουσι τὸ τέλος καὶ γίνονται τριχρονα, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλὰ φυλάττουσι τὸν αὐτὸν τόνον, ὡς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς ἐγκλινόμενα. οἷον δέδωκεν ἡμῖν· συστέλλαν τὸ ἰ παρὰ τοῖς Ἰωσιν οὕτως ἔμεινεν ἐγκλινόμενον. ὕβρι-
σεν ἡμῖς· οὐ συστέλλαν τὸ α κατὰ διάλειπον ἐφύλαξεν ἐν αὐτῇ τῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον. Δεῖ δὲ νοῆσαι ὅτι αἱ δυσύλabetoi ἀναμφιβόλως καὶ ἀναβιβάζουσιν ἐγκλινόμεναι καὶ φυλάττουσιν ὀρθοτονοῦμεναι, οἷον ἤκουσά τινας, ἀπ' οὗ τινας. αἱ δὲ μονοσύλabetoi ἀναβιβάζουσι μὲν ἐγκλινόμεναι τῶν προσηγμένων λέξεων προηγουμένων· ἄλλων δὲ λέξεων προηγουμένων τῶν μὴ δεχομένων τὴν ἐγκλισιν τὴν ἐπιγεγομένην ἄφατον σύγχυσιν ἐπέλυσαν. οἷον ἀνθρώπου μου· ἔδει εἶναι ἀνθρώπου ἐμοῦ. μέλει μοι· ἔδει ὀρθοτονεῖσθαι, μέλει ἐμοί. ὅμως μονοσύλλαβοντα οὔτε ἀνεβίβασαν οὔτε ἐφύλαξαν, ἀλλ' ὡς μιᾷ λέξεως οὔσης ὁ τόνος ἐτέθη, ἀνθρώπου μου. καὶ οὕτως ἡμεῖς δοξάζομεν. Ἄλλοι δὲ τινες συγχέουσιν, ὡς καὶ Ῥωμαῖοι λέγων, εἰ περισπωμένη προηγῆται, οὐ παρέχουσι τὸν τόνον αὐτῇ, οἷον καλῶ μου· εἰ δὲ ἄλλος τόμος εἴη, παρέχουσι τὸν τόνον, οἷον πόθεν τις, ὅθεν με. ψευδὲς δὲ λίαν ἐστίν· εἰς γὰρ ὁ τόμος ἐστὶ καὶ τίθεται, καὶ οὐ παρέχουσι τὸν τόνον, ὡς ἄπομεν, ταῖς προηγουμέναις, εἰ μὴ εἴη προπαροξυσίτου ἢ ὀξύτου ἢ τροχαϊκή.

Ἰστέον δὲ ὅτι διαφέρει ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον, οὐχ ὡς λέγει ὁ Φιλόπορος ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ, ὃν ἐλέγχωμεν ἐκεῖ, ἀλλὰ τῷ καθόλου καὶ τῷ μερικῷ. πᾶν μὲν γὰρ ἐγκλιτικὸν καὶ ἐγκλινόμενόν ἐστιν, οὐ πᾶν δὲ ἐγκλινόμενον καὶ ἐγκλιτικόν ἐστιν. αἱ μὲν γὰρ λέξεις αἱ ὀξύτονοι ἐν τῇ συνεχείᾳ κοιμίζουσαι τοὺς τόνους ἐγκλινόμεναι καλοῦνται, οἷον

εἰ μὴ μητρονὴ περιχαλλὴς Ἡερβιοια.

ἰδοὺ αὐταὶ κοιμίζουσαι ἐν τῇ συνεχείᾳ τὸν τόνον ἐγκλινόμεναι καλοῦνται καὶ οὐχὶ ἐγκλιτικά. ἀλλὰ πᾶν ἐγκλιτικὸν ἐγκλινόμενον. Διαλαμβάνοντες δὲ περὶ ἐκάστου μέρους δείξομεν ὀλίγα ἐναντιού-

μενα τοῖς προσηγομένοις, περὶ ὧν ἐν εὐαγγέῳ διδάσκωμεν. τῶν μὲν-
τοι διακλάβωμεν περὶ τοῦ ὀνόματος.

Καθόλου ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὐδὲν ἐγκλίνεται, εἰ μὴ τὸ τις ἐν ὅλαις
ταῖς πτώσεσι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς γένεσι. καὶ ἐν ταῖς εὐ-
θείαις ἀντωνυμίας μὴ ἐγκλινομένης, τὸ οὐτις παρταχοῦ ἐγκλίνε-
ται, καὶ τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τῷ τινός καὶ τινί
ἐν μόνη γένει καὶ δοτικῇ. ταῦτα δὲ καὶ τὸ τις πρὸς διάφορον
σημαινόμενον, καὶ τὰ κινήματα ταῦτα. πνευματικὰ γὰρ ὄντα βυ-
θύνονται ὀρθοτονοῦμενα, τίνος τίτι τίνα, τίτι τίνον, τίτις τίτων
τίτι τίνας. καὶ τὸ τις τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἔχει τὴν ὁξείαν,
ὅθεν οὐ κοιμίζεται ἐν τῇ συνεχείᾳ, τίς ἦλθε; καὶ τὸ τοῦ περι-
σπύται καὶ τὸ τῷ. ὅτε γὰρ πνευματικὰ ὄντα ὀρθοτονοῦνται, ἀό-
ριστα δὲ ἀποφαντικὰ ἐγκλίνονται, ἀνθρωπός τις, ἤκουσά τινος,
δέδωκά τι, ὑβρισά τινος, ἤκουσά του λέγοντος, δέδωκά τῷ,
ὑβρισά τινα, Λιαντέ τι, ἀνθρωποί τινες, ἤκουσά τινων, δέδωκά
τισιν, ὑβρισά τινας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐλθω-
μεν δὲ εἰς τὸ ῥῆμα.

Ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐδὲν ἐγκλίνεται εἰ μὴ δύο μόνα, τὸ εἰμί καὶ
φθίμι, καὶ ὁ λόγος ὅτι προσηγομένων τῶν προσηγορευμένων λέξεων,
ἐπὶ τὸ ἀνθρώπου εἰμί οὐκ ἐγκλίνεται καὶ τὸ οὖν εἰμί. τοῦ δὲ
εἰμί ἐγκλίνεται καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον εἰς,

αἵματός εἰς ἀγαθοῦ.

καὶ ταῦτα οὐ πρὸς διάφορον σημαινόμενον ἐγκλίνεται, ἀλλὰ πρὸς
ἐμπροσθὴ γένει οὕτως ἀγέσαι τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ εἰ οὐκ ἐγκλίνε-
ται, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰμί ἐστὶ διὰ τὸ πάθος εἶπε ἐτέρωθεν, ἀλλ' ὀρ-
θοτοπείται καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπος εἶ. Τὸ δὲ ἔστι τρίτον πρόσωπον
καὶ αὐτὸ κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίνεται, ἀνθρωπός ἐστιν. εἰς πολλὰ
δὲ αὐτὸ παρέβη τὴν ἀκολουθίαν. ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ἄλλης λέξεως
μὴ ἐγκλινομένης ἐγκλίνεται τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ τὸν τόνον ἀναπέμπον,
ἐστὶ πόλις Ἐφύγη, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως. κάτω δὲ ὑπάρχον,
προσηγομένων αὐτοῦ τινῶν λέξεων ὀξυνόμενων, παρέβη τὴν ἐγκλι-
σιν. ἴδει γὰρ ἐπὶ πάντων ἀναβιβάζειν τὸν τόνον τῇ πρὸ αὐτοῦ
λέξει ὀξυτόνῃ οὔσῃ, ὡς ἐν τῷ ἐμός ἐστι, καλός ἐστιν. εἰς τὴν ἰδίαν
δὲ ἀρχὴν ἀναβιβάζει ἐπὶ τινῶν καὶ ἐπὶ τῆς οὔ,

οὐκ ἐστὶν οὐδὲν δεινόν,

καὶ ἐπὶ τοῦ καί, καὶ ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὥς, ὥς ἐστὶ ταυτάπερ τουτέστι.

Ἐγκλίνεται δὲ καὶ τὸ ἰστόν δεικνόν, αἶ μοι γέλιτατοί ἐσον. οὕτως

ἔχει καὶ ἡ ἀνάγνωσις, μὴ πεισθεῖσαι τοῖς ἐναντιουμένοις, φημί δὲ Τηλέφῳ Περγαμηνῷ. Ἐτι καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως κατὰ τὸν λόγον ἐγκλίνονται, ἄνθρωποι ἔομεν, ἄνθρωποι εἰσιν. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ φημί κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ, ἄνθρωπόν φημι. τινὲς δὲ ἔλεγον αὐτὸ μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὥς ὁ προαιρημένος Τηλέφος, ᾧ οὐκ ἐπέσθη ἡ χοῆσις. τὸ δὲ φῆς δευτέρον οὐκ ἐγκλίνεται, μήποτε [διὰ] τὸ πλέονασμα τοῦ ἱ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀπ' αὐτοῦ γέρονός κατὰ ἀποβολὴν ἡμὶ ἐγκλίνεται. τινὲς δὲ λέγουσι μηδὲ εἶναι αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ, διότι ἐνήλλαξε τὴν συζυρίαν (τὸ γὰρ φημί δευτέρας, τὸ δὲ ἡμὶ πρώτης), κακῶς λέγοντες· ἰδοὺ γὰρ τὸ καυχῶ καυχῆς δευτέρας ὃν συζυρίας ἐν τῇ ἀποβολῇ τοῦ κάππα ἐγένετο αὐχῶ αὐχέως. τὸ δὲ τῆσι ἐγκλίνεται, ἄνθρωπόν φησι. Ἐτι καὶ τὰ δυνικά. τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἐξομάλιζαι, ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς καὶ μάλιστα τοῖς ἀκριβέσις ἐγκλίνεται, ἄνθρωπόν φημεν, ἄνθρωπόν φατε, ἄνθρωπόν φασι, παρὰ τισι δ' οὐ, οὔ, ἢ ἀκριβὲς ἀνάγνωσις οὐκ ἐπέσθη.

Αὕτη δὲ ἡ ἀντωνυμία πρὸς διάφορον σημαινόμενον καθὰ τὸ ὄνομα πῇ μὲν ὀρθοτονοῦται, πῇ δὲ ἐγκλίνεται. ἀλλ' οὔτε ἐκὲ πάντα τὰ ὀνόματα, οὔτε ἐνταῦθα ὅλαί αἱ ἀντωνυμίαι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν αὐτὴν διαφόρῃν τοῦ σημειουμένου ἔχουσι τὰ τε ὀνόματα καὶ αἱ ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦμεναι καὶ ἐγκλινόμεναι. ἀλλ' ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ὥς λεγόμεν, πνευματικὰ τὰ ὀρθοτονοῦμενα, ἀορίστων δὲ σημασίαν ποιῶσιν ἀποφαντικὸν ἐγκλινόμενα. ἐν δὲ ταῖς ἀντωνυμίαις αἱ ἐγκλινόμεναι ἀπόλυτον σημασίαν ποιοῦσιν· αἱ δὲ ἀντιδιαζολὴν ὀρθοτονοῦνται. οὐ πάντως γὰρ ὀρθοτονοῦμεναι ἀντιδιαζολὴν ποιοῦσιν· εἰσὶ γὰρ πολλαὶ αἱ ἀπόλυτον σημασίαν ἔχουσαι οὐ δύναται ἐγκλιθῆναι. ἀπλῶς οὖν οὐδεμία κτητικὴ ἐγκλίνεται· καὶ ἐν λόγῳ, ὅτι παράγονται καὶ προσλαμβάνουσι φωνὴν τινα ἐν παραγωγῇ, ἢ μὲς ἢ ἔξω· οὐδεμία δὲ παρὰγωγὴ ἐγκλίνεται. λοιπὸν περὶ πρωτοτύπων ὁ λόγος. αἱ πρωτότυποι δὲ ἐγκλίνονται οὕτως. οὐδεμία εὐθεῖα ἀντωνυμίας ἐγκλίνεται· τὰ γὰρ ὄνματα ἀναπληροῦσι τὴν χορίαν αὐτῶν, ὥς δέκνται ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία ἐν ἄρχῃ ἐγκλίνεται οὐδεμία. βαρύντορος φύσει οὐκ ἐγκλίνεται. εἴπομεν δὲ φύσει βαρύντορος, ὥς ὅτι εἰσὶ τινες κατὰ πάθος βαρυνόμεναι καὶ ἐγκλινόμεναι, ὥς τὸ ἡμέων κατὰ διαίτησιν· καὶ γὰρ ἐβαρύνθη οὐ φύσει. καὶ τὸ σὺ δὲ παρὰ τὸ σοῦ ἐνεκλίθη, ὥς ἐπὶ τοῦ Πάριδος.

ὥς σέο νῦν ἔραμαι.

ἐπὶ γὰρ τοῦ Λιὸς ὁρθοτονεῖται· ἀντιδιαβολὴν γὰρ ἔχει πρὸς ἄλλας γενεάς, ἐπὶ δὲ τοῦ Πέριδος οὐκ ἔστι διαβολὴ πρὸς ἄλλην. Ἐν τοῖς δυϊκοῖς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἀεὶ ὁρθοτονοῦνται, ὅτι ἀεὶ βαρύνονται, καὶ περισπῶσι, πῶϊν, σφῶϊν. ὥστε τοῦναντίον ἔπομεν ἐπὶ τοῦ ἡμέων, ὅτι ἐγκλίνεται· οὐ γὰρ φύσει βαρύνεται. ἐγκλίνονται δὲ ἀεὶ αἱ τοῦ τρίτου δυϊκαί,

ἀλλ' εἰπ' εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὡκίας ἵππους
καὶ

τίς τάς σφωε θεῶν ἔριδι.

Καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς τοῦ τρίτου προσώπου σφίσι σφέας ἀνα-
βιβάζεται ὁ τόπος τῇ πρώτῃ λέξει,

ἐπεὶ οὐ σφισι,

καὶ σφεας φωνήσας,

ἐπεὶ οὐ φύσει βαρύνονται, ἀλλὰ κατὰ πάθος, σφῖν σφίσι, σφῶς σφέας. Ἐφαμεν δὲ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ προσώπῳ καὶ ουσταλῶσι καὶ γένονται τριχρονοί, ἡμῖν ἡμῖν, ὑμῖν ὑμῖν, οὐκ ἀναβιβάζουσι τῇ πρώτῃ λέξει, ἀλλ' ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀρχῇ ἔχουσι ἐγκλιτικήν, καὶ δέχεται ἡ ὑποστιγμὴν ἢ στιγμὴν, εἰ μὴ που φιλοσοφητικὴ εἴη ἢ φράσις,

Πάτροκλέ μοι.

Φασὶ δὲ τὰς ἔχουσας χαρακτηρεῖν καταλήξας μὴ ἐγκλίνεσθαι, ὥς ἡ ἐκείνος καὶ οὗτος, ἀλλὰ μόνον ἡ αὐτός κατὰ αἰτιατικὴν παρέξῃ, κόψε γὰρ αὐτόν.

οὐ καλὸς δέ τοι ὁ λόγος· ὥς γὰρ βαρύτεροι οὔσαι οὐκ ἐγκλίνονται, ἐκείνος ἐκείνου, οὗτος τούτου. τὸ αὐτὸν ὁξύνεται. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φασὶν ὅτι ἡ αὐτοῦ αὐτῷ οὐκ ἐγκλίνονται, ἀλλ' ὥς τετράχρονοι εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τὸν τόπον ἀναπέμπουσι. πρὸς οὓς φάμεν ὅτι διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν τοῖς Διολεῦσι βαρυτόνως λέγουσι αὐτόν καὶ αὐτῷ. ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὐ συνεπέσει· ἐγκλινομένη γὰρ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς λέξιν τὸν τόπον ἀναπέμπει, κόψε γὰρ αὐτόν· ἔχοντα, τὸ δὲ Διολικὸν εἰς τὴν ἀρχήν, αὐτόν. Πάλιν αἱ ἔχουσαι ἐπιφορὰν τὴν ἐπιταγματικὴν ὁρθοτονοῦνται, σὲ αὐτόν, σὲ δὲ αὐτὴν παντί, ἀλλὰ σὲ αὐτόν, εἰ μὴ που ποιητικῶς ἐγκλιθῶσιν,

ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·

οὐκ ὤφειλεν ἢ οἱ ἐγκλιθῆναι· ἔχει γὰρ τὴν ἐπιταγματικὴν. τινὲς δὲ φασὶ καὶ ἵνα μὴ νομισθῇ ἄρθρον. ὅπερ ψευδές· ἀπὸ τῆς γὰρ οὔσαι περισπᾶται, ἄρθρον δὲ ὧν οἶσται. ὥστε ποιητικῶς ἐνε-

κλίθη. Αἱ λοιπαί, ὥσπερ προείπομεν, πρὸς διάφορον σημαίνόμενον πῇ μὲν ἐγκλίνονται, πῇ δὲ ὀρθοτονοῦνται. ἐγκλινόμενα οὖν ἀπόλυτον σημασίαν σημαίνουσιν, ἀντιδιαστολὴν δὲ ὀρθοτονοῦμεναι, ἔνν, ὥσπερ προείπομεν, προηγῶνται αἱ παρεμφελεῖς. ὁλίγη δὲ παρέβησαν τὸν λόγον, ὅσον τὸ ἔσαν,

ἐνθ' ἔσαν οὐ πέπλοι.

καὶ πάλιν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ νομισθῇ τὸ οἱ ἄρθρον, ὅπερ ἄκαιρον· ὥς ἔπομεν γὰρ, ὁ τόπος διέστειλε. καὶ πάλιν

ἐνὰ σφισιν ἀγορή τε θέμις τέ.

καὶ πάλιν

ὅτε σφεας εἰσαφίκεται,

ἤρχε δ' ἄρά σφιν.

αὗται παραλόγως ἐνεκλίθησαν, μὴ προηγουμένων ἢ ὀξύτων ἢ τροχαϊκῶν. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τόξου σφεῶν τις ἄριστα Κυδωνίου· σπονδεῖος γὰρ βαρύντονος προηγῆται. παραλόγως οὖν ἐπὶ τούτων ἐπεκράτησεν ἡ ἐγκλισις. Ταῦτα περὶ ἀντωνυμιῶν ἐν συντόμῳ· ἐν ἐτέροις γὰρ ἐν πλάτει.

Πολλοὶ δὲ τρόποι εἰσὶν ὀρθοτονοῦντες καὶ προηγουμένης τῆς ὀφειλομένης δέξασθαι τὴν ἐγκλισιν. οἷον αἱ προθέσεις ὀξύνονται, καὶ ὁμῶς αἱ μετὰ τούτων ἀντωνυμίαι ὀρθοτονοῦνται, περὶ ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ, σὺν ἐμοί, ὑπὲρ ἐμοῦ. ὅθεν παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ πρὸς με ἐγκλιθέν· οἱ δὲ ἐξηγηταὶ μετὰ τοῦ ἔ προφέρονται αὐτό, πρὸς ἐμέ. αἱ μετὰ τῶν συμπλεκτικῶν καὶ διαξενκτικῶν ὀρθοτονοῦνται. τὸ γὰρ

ἢ μὲ ἀνάειρε

τὸ ἔ συνεκράσθη μετὰ τοῦ ἦ, ἢ ἐμέ — ἢ μέ, καὶ τὴν ὀξείαν εἰς τὸ ἔ φύλάττομεν. τὸ δὲ

καὶ μοι ὑποστήτω

ὑπέρβατόν ἐστι, καὶ ὑποστήτω μοι, ὥς δαίηνμεν ἐν τῇ ἀντωνυμίᾳ. καὶ εὐλόγως ὀρθοτονοῦνται, ἐπειδὴ ἀντιδιαστολὴν πάντως εἰσφέρουσιν αὗται αἱ συντάξεις. καὶ μετὰ τοῦ οὐνέκα καὶ ἔνεκα ὀρθοτονοῦνται, ἔνεκα σοῦ, οὐνέκα σοῦ, ἔνεκεν σοῦ· κακῶς γὰρ ἐγκλινουσιν.

Ὀλίγη δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιθρήματι ἐγκλίνονται καὶ ὀρθοτονοῦνται, ὥσπερ καὶ τοῦ τίς ἔπομεν καὶ τοῦ τίνος καὶ τῶν ἄλλων, ὅτι ὀρθοτονοῦμενα πνευματικά εἰσιν, ἐγκλινόμενα δὲ ἀποφαντικῶς ἀόριστα. οἷον πόθεν ἦλθε πύσμα, ἦλθε ποθεν ἀόριστον· ποτε ἔγραψας; ἔγραψας ποτε. ὁμοίως καὶ τὸ πόθι,

ἐπεὶ ποθι.

καὶ τὸ ποῦ ἀπῆλθεν; ἀπῆλθέ που,

αἶ γέ ποθι Ζεὺς.

καὶ ξει τὸ πῶς, πῶς ἤλθεις; ἤλθές πως. καὶ τὸ πῶ, οὐ πῶ με γι-
γνώσκεις. καὶ τὸ πῇ ὁμολῶς. ταῦτα δέ τινες τὰ μονοσύλλαβα καὶ
τὸ πόθι ἔλεγον συνδέσμους κακῶς, καὶ Ἡρωδιανὸς μετὰ αὐτῶν.
Ἀπολλώνιος δὲ ἐν πλάτει καλῶς ἀνατρέπει αὐτά. ταῦτ' οὖν ἐν
ἐπιθόῃμασιν.

Οἱ σύνδεσμοι ὁμοίως, ὁ τέ,

καὶ τε χαλιφρονέοντε.

ὁ γέ,

τοῦτό γέ μοι χάρισαν.

ὁ πέθ,

μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ξών.

ὁ τοί,

μή νύ τοι.

ὁ ῥά,

ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι.

ὁ νῦ, οὐ νῦ μοι. ὁ θῆν, καὶ θην. ὁ κέν,

ἦ κεν ἐλέγχιστος.

ὁ οὖν μετὰ μόνης τῆς οὐ παρατληρωματικὸς ὢν ἐγκλίνεται, οὐ-
κουν, συλλογιστικὸς δὲ ὢν ὀρθοτονεῖται, οὐκοῦν αἰσχρὸν τόδε. καὶ
τὸ νῦν ἐπιθόημα ὃν περισπᾶται, σύνδεσμος δὲ ὢν καὶ συστέλλε-
ται καὶ ἐγκλίνεται,

πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα.

καὶ οὗτοι μὲν, ὅτε ἔχουσι τὰς προειρημένας λέξεις τὰς δεχομένας
τοὺς τόνους τῶν ἐγκλινομένων, ἀναπέμπουσι τοὺς τόνους, τοῦτό γε,
Ὅμηρόν τε, ἄνδρά τε. εἰ δὲ μή, ὥς εἶπομεν περὶ μονοσύλλαβων. οὔτε
ἀναβιβάζουσιν οὔτε φυλάττουσιν, οἷον τούτου γε. οὔτε εἰς τὸ
του ἢ ὁδεῖα, οὔτε εἰς τὸ γέ, ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην συλλαβήν, τού-
του γε. οὐ γὰρ πειστέον τοῖς λέγουσιν ὅτι ἐκάστη λέξει ἀναπέμ-
πουσι τὸν τόνον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Περὶ ἐγκλινομένων.

Ἐγκλίνονται ἥγουν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ὅτε καλεῖ ἀπὸ τῶν τοῦ
λόγου μερῶν πέντε, ὄνομα, ῥῆμα, ἁντωνυμία, ἐπιθόημα καὶ
σύνδεσμος. Ὅνομα μὲν ὡς τὸ τίς καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ
οἱ ἄριθμοί, καὶ οὐδέτερον τί, οἷον οἰκός τις, ἡμαθόν τινος,

ἤλθόν τινες, ἤκουσά τινων, ἤμαθόν τι· καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα
τούτοις, τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ, ἤκουσά του, δέδωκά τῷ καὶ τὰ τοιαῦτα.
Ῥήματα τὸ εἰμὶ φημί, ἁμαρτωλός εἰμι, ἐγὼ φημι. τὸ δεύτερον
φήσιν ἀνέγκλιτον· τὸ τρίτον φησὶν ἐγκλίνεται, αὐτός φησι, καὶ τὰ
πληθυντικά, αὐτοὶ φάμεν, τί φατε, τί φάσιν. καὶ τὰ πληθυντικά
τοῦ εἰμὶ, ἄνθρωποι ἐσμεν, ἄνθρωποι ἐστέ, ἄνθρωποι εἰσιν. Καὶ
τῶν ἁντωνυμιῶν ἐκείναι, ἔδωκάς μοι, ἔτυψάς με, ἤκουσά σου, πα-
ρεῖχόν σοι, καὶ οἱ ἐπενχόμενοι, καὶ μιν φωνήσας. μετὰ δὲ τοῦ ἔνεκα
τὸν οἰκτεῖον φυλάττουσι τόνον ταῦτα, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα ἐμοῦ. καὶ μετὰ
προθέσεως, περὶ σοῦ, διὰ σέ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπιφύημα οἷον τὸ
ποτέ· σύ ποτε, ἐγὼ ποτε, καὶ τὸ ποθέν, οἷον ἤλθέ ποθεν, καὶ τὸ
πῶς πῇ ποῦ τὰ ὡς ἐπιφύεμα, ἤλθέ πως, ἀπῆλθέ που, ἀνεχώ-
ρησέ πη. Σύνδεσμοι δὲ ἐγκλίνονται μὲν δέ τέ γάρ, οἷον ἐγὼ μὲν,
σύ δε, αὐτός τε, ἄλλοι γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκείνο δὲ παρὰ φυ-
λακτέον, ὅτι ἂν σπορδαίικῃ πρόκειται λέξις ἥρουν δισύλλαβος,
τὸν ἴδιον φυλάττει τόνον, οἷον ἤδη φημέν, οὕτως ἐστίν, οὕτω ποτί
καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἱαμβική, Σόλων εἰμὶ.

Καὶ ἄλλως περὶ ἐγκλινομένων. *)

Αἱ ἁντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου ἐγκλίνονται καὶ τὸ καὶ ἁρ-
χὴν ἔ ἀποβάλλουσιν, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἔβρισάς με. αἱ δὲ
τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου οὐδεμίαν στοιχείου ποιοῦνται
ἀποβολήν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε, ἔβρισά σε, καὶ οἱ
ἐπενχόμενοι, Θωρηξάι ἔ κέλευε, καὶ μιν φωνήσας. αἱ δυνάμει τοῦ
πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου οὐκ ἐγκλίνονται διὰ τὴν βάρεϊαν τῶ-
σιν, πῶϊ πῶϊν, σφῶϊ σφῶϊν· προπερισπῶνται γάρ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου
ὀξύνονται ἐγκλίνονται, τίς τὰρ σφωε θεῶν, καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν.
καὶ τὰ πληθυντικά ἐπεὶ ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνου-
σιν, ἤκουσας ἡμῶν λαλούντων, ἔδωκας ἡμῖν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου πλη-
θυντικαὶ ὀξύνονται, σφῶν σφῶν σφῶς, καὶ σφων, καὶ σφας, καὶ
σφῖν. καὶ εὐλογον οἶμαι λέγειν ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλισιν τὸ πάθος
ἐπιηκολούθησεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιφύεμασι ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς ποτέ πο-
θέν ποθῆ. καὶ τὰ ὑποδείγματα δηλα, πῶς ἤλθες; ἤλθές πως· πῇ
ἤλθες; ἤλθές πη· πόθεν ἤλθες; ἤλθές ποθεν· πόθι ἤλθες; ἤλθές

*) Praemittuntur quae verbis leviter immutatis Arcadius
habet p. 139.

ποθι. ταῦτα πνευματικά ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνονται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται.

Ἐν δὲ συνδέσμοις ἐγκλινόμενοι εἰσιν οἷδε, τέ πέρ τοι θῆν γέ, καὶ περ, καὶ τοι, καὶ γε, τοῦτό γε ἡμῖν, οὐ θῆν, αἶ κε, Σκῶλόν τε. διὸ σημειοῦνται τὸ ἐνθ' ἑσάν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι· παρμολόγως γὰρ ἐπεκλήθη ἡ οἱ ἄντωνυμία, πυρρῆχλου προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ σπ ἄντωνυμίας. καὶ αὗται πυρρῆχλου ὁτίος ἐγκλίνονται, ἵνα σφ' ἄγορή τε θέμις τε, ὅτι σφας εἰσαφίκτητε. εἰ μέντοι προπαροξύνοιτο ἡ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μόριον, ἐγείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, ἄνθρωπός τις. κῶν παροξύνοιτο προχαῖνῃ οὐσα, ἄλλός τις, ἔσσι τις, ἐνθά ποτε. ἔτι ὀξυνόμεναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέπειαν, ἐγκλιτικῷ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς αὐτός μοι. εἰ δὲ περισπᾷται ἡ λέξις, φύλασται πάλιν ἡ περισπωμένη, πῶς ποτε, πῇ με φέρεις, καλῶς με βεβλάκεν. Ἐάν οὖν πλεονα συμβῇ ἐφεξῆς ἐγκλιτικῶν εἶναι, πολλαὶ ἔσονται καὶ αἱ ὀξεῖαι, ἢ νῦν σέ που δῖος ἴσχει ἀκήριον· τρεῖς εἰσὶν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατὸν δὲ καὶ πλεονας ἐπινοῆσαι, εἰ πέρ τις σέ μοι φησί ποτε· τὸ μὲν γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ἐγκλιτικοῦ πέγ, τὸ δὲ πέρ διὰ τὸ τίς, τὸ δὲ τίς διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοί, τὸ δὲ μοί διὰ τὸ φησί, τὸ δὲ φησί διὰ τὸ ποτέ, ὥστε ἐφεξῆς ὀξεῖαι ἔξ, εἰ καὶ σπάνιον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέχειαν. Κῶκεῖνο δὲ παραφυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινόμενων ἡ σπονδειακὴ προηγείται λέξις ἢ πυρρῆχιακὴ. εἰ μὲν μὴ μορσούλλαβον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον μόριον, τότε τὸν ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἐγκλινόμενον, ἤδη φαιμέν· ὀξύνομεν γὰρ τὸ φαιμέν. φίλοι εἰσὶν ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰσὶν ὀξύνομεν.

Α ἰ λ ἰ ο υ

περὶ ἐγκλινόμενων λέξεων.

Ἢν ἐγκλινόμενον ὑποτάσσεται πάντως ἐκείνῳ, ᾧ καὶ τὸν ἑαυτοῦ τόνον ἐγκλίνει, ἢ λθέ τις, ἔδωκάς μοι, ἤκουσά σου.

Ὅτι δὲ ὄντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν τὰ, ἐν οἷς ἔστιν ἐγκλινόμενα, εἰσὶ πέντε, ὀνόματα, ῥήματα, ἄντωνυμίας, ἐπιρρῆματα, σύνδεσμοι. τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν οὐδὲν ἐγκλίνεται, οὔτε μετοχὴ οὔτε ἄρθρα οὔτε προθέσεις. Πάλιν τῶν ἐγκλινόμενων τὰ μὲν κόσμου ἔνεκεν ἐγκλίνονται μόνον, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπὰ.

Ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ τίς μόνον ἐγγλίνεται καὶ αἱ τούτου πτώσεις καὶ ἄριθμοι καὶ τὸ οὐδέτερον αὐτῷ τὸ τέ, οἷον οἰκός τις, ἔμαθόν τινες, ἔδωκέν τι, ἔδιδάξαν τι, ἔλαβόν τι. ταῦτα δὲ πάντα ἐγγλινόμενα ἀόριστά ἐστι, τὸν κατὰ φύσιν δὲ τόνον ἔχοντα πενστικά γίνονται, τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίτος ἢ πόλις; τίτος ἐστὶ τὸ δῶ; καὶ τὰ τούτων πληθυντικά ὁμοίως.

Ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγγλίνεται τὸ φημί, πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι, τόσσον ἐγὼ φημι πλείας ἔμμεναι. τούτου τὸ δεύτερον ἀνέγγλιτόν ἐστι, λέγω δὲ τὸ φῆς. τὸ δὲ τρίτον φησὶν ἐγγλίνεται, τοῦτό φησιν. Ἰσοθ' ὅτε δὲ καὶ τὰ πληθυντικά ἐγγλίνονται, ἐκείνῳ φαμεν ἢ φατε ἢ φασιν. Ἐνὶ καὶ τὸ εἰμί, καλός εἰμι, αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, ἀνθρωπός ἐστι. τοῦτο δὲ τὸ ἐστίν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύνεται, ἐστὶ πόλις Ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς οὐκ ἀποφάσεως, οὐκ ἐστὶν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπὴν ἔπος, καὶ μετὰ τοῦ καὶ συνδέσμου; καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἐπιρρήματος πάλιν παροξύνεται, καὶ ἐστὶν εἰπὴν, ὡς ἐστὶν εἰπὴν. καὶ τὸ δυϊκὸν δὲ ἐστὶν ἐγγλίνεται, οἱ μοι σνυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φηματοί ἐστων. καὶ τὰ πληθυντικά, ἀνθρωποί ἐσμεν, ἀνθρωποί ἐστε, οὗτοί εἰσι. καὶ ἐσσί δεύτερον ἐγγλίνεται, σφέλιός ἐσσι γεραίε. τὸ γὰρ εἰ, ἀνθρωπος εἰ, ἀγαθός εἰ, οὐκ ἐγγλίνεται, καθότι οὐ τῶν εἰς μὲ ἐστί. Reliqua v. apud Arcadium p. 142.

705, 6. τῶν δὲ διαστολῶν αἱ μὲν εἰσι κατὰ γράμμα, αἱ δὲ κατὰ συλλαβὴν, αἱ δὲ κατὰ λέξιν, αἱ δὲ κατὰ διάνοιαν. κατὰ μὲν οὖν γράμμα

καὶ Χλῶριν εἶδον ἐπικυλλέα, τήν ποτε Νέστωρ
γῆμενεν μετὰ κάλλος.

πότερον ἐὼν μετὰ κάλλος ἢ νέος; κατὰ συλλαβὴν δὲ
ἐπεικεκάμω πολεμίζων

ἦτοι γὰρ ἐστὶ κεκάμω, ἢ ὁ κέ σύνδεσμός ἐστι. κατὰ λέξιν ὡς Ὀνομάκλυτος ὕψ' ἐν καὶ ὄνομα κλυτός ἐν διαστολῇ. κατὰ δὲ διάνοιαν ὡς ἐν ἰῶν.

ἐν λιμένι Πείθῳ ΤΠΟΝΗΩΙ.

ὁ γὰρ Ἀπίων ὡς τοῦ ἐν Πάτρῃ λιμένος Ἐπονῆτου καλουμένου συνθέτως ἀνέγνω, ὁ δὲ Ἠλίοδωρος διαιρεῖ, ἢ ἢ ὑπὸ τῷ Νηῶ. Cod. Ottebon. 1-7.

21. Habet haec et Cod. Palat. 70 fol.

249. non integer. Item Ven. append. cl. 11. 4 et Barocc.

116.

704, 10. F. συγκλινόμενοι.

714, 25. Pertinent huc quae περὶ τόνου περισπωμένην ὀνόμα-
των traduntur cod. Vatican. 1370 f. 132, Ottobon. 173 f.
155, Coislin. 176. f. 24, Hamburg. p. 15. Quorum exem-
plum apposui.

Κανὼν α. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον οὐδέτερον μακροκατέληκτον
περισπᾶται, εἴτε ἀπαθὲς εἴη εἴτε πεπονθός. πρῶτον μὲν ὅλα τὰ μο-
νοσύλλαβα ὀνόματα τῶν στοιχείων, οἷον μὲν ξῦ πῖ ῥῶ καὶ ὕ φῖ
χῖ ψῖ ὦ, ἔπειτα κῆρ φῆρ σῆς σῆς οὐς φῶς πῦρ σῶρ πᾶν κῆρ.

β. τὰ εἰς ας κύρια ἰσοσύλλαβως κλινόμενα καὶ ἐπὶ τέλους ἔχοντα
τὸν τόνον περισπᾶται, ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ, ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ, καὶ ὅτε
τὸν ποταμὸν διηλοῖ. καὶ ὅτε τὴν πόλιν. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ λήθου δέ·
καὶ αὐτὸ γὰρ ἰσοσύλλαβως κλίνεται, εἰ καὶ μὴ ᾖ κύριον· διουλ-
λάβως δὲ λέγεται ὁ λῆας. Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζητᾶς Ζητᾶ, Κερκιδᾶς
Κερκιδᾶ.

γ. τὰ εἰς ους ὀνόματα ἁπλᾶ περισπᾶται, βούς ροῦς χρῶς χόος ἄλους
φλοῦς θροῦς ῥοῦς χαλκοῦς ἀργυροῦς Σιμοῦς, σεσημειωμένου τοῦ
πούς καὶ ὁδούς. ἁπλᾶ δὲ διὰ τὸ εὐνοῦς εὐπλοῦς.

δ. τὰ εἰς υς μονοσύλλαβα περισπᾶται, μῦς σὺς δρυς. συναπηρέχθη δὲ
αὐτοῖς τὸ ἔχθους ἀπρῦς Διονῦς ὁσφῦς ὁφρῦς.

ε. πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς ι λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν
τόνον περισπᾶται, καλοῦ σοφοῦ Πηλεῦ Πρωτεῦ καὶ γρᾶν ροοῦ
ποιοῦ ἱμοῦ ἱμεῦ σοῦ σεῦ εὔ αὖ ἀγχοῦ. σεσημειώται τρία, ἰδοῦ
ιοῦ οὐ· τὸ ἰδοῦ δεικτικόν, τὸ ἰοῦ σχετικόν καὶ τὸ οὐ ἀπαγο-
ρευτικόν.

ς. πᾶσα συναρτοῖς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ, οἷον
Ἑρμῆας Ἑρμῆς, Θαλέας Θαλῆς, τιμήεις τιμῆς, Σιμόεις Σιμοῦς,
Ξενοφῶων Ξενοφῶν, φῶος φῶς, φθόεις φθοῖς, οἷς οἷς, πᾶς παῖς,
βόας βῶς, κρέας κρῆς. τὸ μέντοι Σαπφῶ καὶ Αἰγῶ, καίτοι συ-
ναιριθέοντα εἰς τὴν Σαπφῶ καὶ Αἰγῶ, ὅμως οὐ περισπῶσθαι, ἐπει-
δὴ πᾶσα πτωσίς ὁμοφώνησεν τῇ εὐθείᾳ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς
ἔχει, οἷον ἡ Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ
τόνος· τὸ ξύλον ὦ ξύλον. ἅπας οὖν τῆς εὐθείας ὀξύνθεσις συ-
ναξύνθη καὶ ἡ αἰτιατικὴ· πάντα γὰρ τὰ εἰς ὦ θηλυκὰ ὀξύνεται.
ὁμοφώνησεν οὖν καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὸν τόνον αὐτῆς ἀπηνέγκαστο.
ἄμφω τὴν ἥρα συναρτῶντες εἰς τὴν ἥω καὶ τὴν αἰδῶ εἰς τὴν
αἰδῶ περισπῶμεν, ὅτι οὐχ ὁμοφώνησαν τῇ εὐθείᾳ· ἥως γὰρ καὶ
αἰδῶς ἦσαν αἰ εὐθεῖαι. εἰ δὲ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Ἀημοσθένεες

Δημοσθένης συναίρεθ' οὐ περισπᾶται, ἱροῦμεν ὅτι ἐκ ἧν ἡ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, ἀλλ' ἐκ δύο βαρειῶν πύλιν βαρύνεται· τὰ γὰρ συναρηγμένα ἐκ δύο βαρειῶν πάντα βαρύνονται, οἷον Πάνθοος Πάνθους, εὐγήραος εὐγήρους. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ χάλκεος συναίρουσιν τὰς δύο βαρείας περιεσπᾶσθαι ἐν τῷ χαλκοῦς καὶ χρύσεος χρυσοῦς, ἱροῦμεν ὅτι ταῦτα οὐ τῷ λόγῳ τῆς συναίρεσεως περιεσπᾶσθαι ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ὑπλῶν, ὡς προείπομεν.

ζ. πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τοῦ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται ὁμοίως ἐπὶ ἐνικῶν καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τοῦ καλοῦ τοῖν καλοῖν τῶν καλῶν, τῆς καλῆς ταῖν καλαῖν τῶν καλῶν. αἱ μέντοι γενικαὶ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων, τοῦ γεῶ καὶ τοῦ λεῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὠξύνθησαν ἑτέρῳ λόγῳ· τὸ γὰρ πτωτικὸν ὦ ἀπέσραπται τὴν περισπωμένην. πτωτικὸν δὲ λέγομεν τὸ ἐν τοῖς πτωτικοῖς ἐπὶ τέλους εὐρισκόμενον ἄνευ πάθους, οἷον πάντα τὰ εἰς ὦ λήγοντα δυϊκά, πᾶσαι αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐνικαί· τὸ γὰρ Ποσειδῶ κυκῶ καὶ ἰδρῶ οὐ τελικὸν εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Ποσειδῶνα καὶ κυκεῶνα καὶ ταῶνα καὶ ἰδρῶτα, τὸ ἦῶ καὶ αἰδῶ οὐκ ἀπαθὲς εἶχον τὸ ὦ, ἀλλ' ἐκ κράσεως. τὸ ῥῶ καὶ ὦ ὀνόματα τῶν ζοιχέων οὐ πτωτικὸν εἶχον τὸ ὦ ἀλλ' ἀγκλιτον. ὅθεν καὶ τὰς εἰς ὦ δοτικὰς λέγομεν εἰς ἰ κατάληγειν, ὥστε εἰ εἶχον τελικὸν τὸ ὦ οὐκ αἰ περιεσπᾶσθαι, φημὶ δὴ τῷ καλῷ τῷ σοφῷ. τὰ γοῦν εἰς οὐς ἐν πόσαις ταῖς πτώσεσι περισπώμενα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, διπλοῦς διπλοῦ διπλῷ διπλοῦν, διπλὸν δὲ στρατηγῷ ὀξυνότονος. εἰ δέ τις λέγοι πῶς οὖν τὸ Τυφῶς Τυφῷ καὶ ταῶς ταῷ περιεσπᾶσθαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἱροῦμεν ὡς πᾶσα εὐθείᾳ ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ποιοῦσα ὁμότονον αὐτὴν ἔχει, ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ Μηνᾶς τοῦ Μηνᾶ.

η. πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον περισπᾶται, ποιῶ νοῶ χουσῶ χουσοῦ τυποῦ, σεσημειωμένου τοῦ χοῦ.

θ. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον ἔχον δίχρονον ἐντεταμένον περισπᾶται, ἃ δειλὸν τέ σφῶϊ, νῦν γοῦ μῦ· τὰ γὰρ ῥά ἐκ τοῦ ῥαδῖως ἐστὶ, διὸ καὶ ὀξύνεται.

ι. πᾶν ἐπιρῥῆμα μονοσύλλαβον πευσικὸν περισπᾶται, ποῦ ποῖ πῇ πῶς. ια. τὰ εἰς ὡς ἐπιρῥήματα τῶν γενικῶν ὀνομάτων ἔχουσι τοὺς τόρους, καλῶν καλῶς, φίλων φίλως. τὸ δὲ ὡς ὀξύνεται, ὥστε ἀπὸ τοῦ ὡς γέγονεν, ὡς καὶ τὸ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὔτος.

ιβ. πᾶσα λέξις εἰς οὐκ λήγουσα ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται, οὐδέ-

ποτε δὲ ὀξύνεται. βαρύνεται μὲν εὐραὶν εὐχρον εὐπλουν, περισπᾶται δὲ καρδὺν ὀξοῦν. δικαίως οὖν καὶ ὁ οὖν σύνδεσμος περισπασθῆναι.

ιγ. πᾶσα φύσι μακρὰ ἀπὸ βραχείας λεηταιῆς ἐν ἐνὶ μέρει λόγοι ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, μῆλον δῶρον οἶκος. καὶ εὐρεθῆ δὲ ἐπὶ τέλους ἢ αὐτὴ δίσθογγος καὶ ἢ οἶ, ἀντὶ βραχειῶν λογιζονται, Μοῦσαι Αἰνείαι λῶροι πῶλοι κοῦραι. ἐν μὲν τοῖς εὐκτικοῖς ἔφησαι ἢ ἐπιθήμασι τέλειαι λογιζονται μακρὰ ἢ αὐτὴ δίσθογγος καὶ ἢ οἶ. τὸ γὰρ τοῖσαι εἰ μὲν εἴη ἀπαρέμφαιον, προπερισπᾶται, εἰ δὲ εὐκτικόν, παροξύνεται· τὸ τε οἶσαι εἰ μὲν εἴη ὄνομα, προπερισπᾶται, εἰ δὲ ἐπίθρημα, παροξύνεται. αἱ μέντοι τῶν ἀπώτων ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξείαν εἰς περισπωμένην, εὐθε, καὶ καλχι.

ιδ. πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος εἰς ἡ λήγουσα περισπᾶται, κλεῖν ἔν μῦν. περὶ τῶν γενικῶν ἐν τῷ περὶ τῶν πτώσεων προσέχεται. τέλος τοῦ περὶ τόνου περισπωμένου.

723, 13. ὁ τὴν τ. συγγρ. τὴν γραμματικὴν Ven. app. 11, 4. Voss. 76. 17. Cod. Voss. 76 fol. 78:

ἄξιός αἰνῆσθαι Διονύσιος, ὃς τάδ' ἔγραψεν,
ἀνθρώποις ἑστέην δεικνύμενος σοφίην.

Conf. Peyron. p. 239.

724, 10. Vid. Bast. ep. crit. p. 148 et 281. 28. Cod. βούλωμαι. Quare Meinek. (Cur. crit. in Com. fragm. p. 66.) δηῶμαι.

725, 4. κατάρδουσα H cum Bastio. 28. εἴπας] om Ven. app. 11, 4, qui post χαῖρε inserit φαινέ.

729, 22. Θεαγένους Cod. Ottobon. 147 p. 7. Idem mox Πραξιγένους.

730, 22. Γραμματικὴ λέγεται παρὰ τὸ τέμνειν καὶ καθάλειν τὰ γράμματα. ὥσπερ γὰρ ὁ χρυσοὺς τηρόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός, τουτίστι χωρεόμενος, καθαρώτερος ἀναφαίνεται, οὕτω καὶ τὰ γράμματα, τηρόμενα καὶ χωρεόμενα ἤθουν καθαιρόμενα ὑπὸ τῆς γνώσεως (ἀναγνώσεως H) τῆς γραμματικῆς, λαμπρότερα καὶ φανερώτερα ἀναφαίνονται. H p. 298, Vat. 1356 *) et 1357 et

*) Cod. chart., f. quadr. foliorum 103. Initium: ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν φωτημάτων Θεοδόσιον γραμματικὸν ἀλεξανδρείας. fol. 34, post orthographica quaedam, ἀρχὴ οὖν θεῶ τῶν συντάξεων πῶς δὲ ὁφείλιν συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος

1729 *), Voss. 76, Barocc. 57, et qui Choeroboscus fertur cod. Paris. 2594 f. 105. Quem non esse Choeroboscum, vel ex illis patet quae adscribit §. 15 extr. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐν συντόμῳ διεξιμεν, καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ Γεωργίου καὶ Ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ φίλον, εἰσόμεθα. Et pleraque eadem habet Nephoni.

731, 32. ἀποδοῦναι Cod. Vat. 1766, chart., f. max., qui inde a f. 186 commentarios habet editis a me partim eosdem partim simillimos. Hunc posthac indicabit littera D.

732, 23. Porphyrio haec dantur Etym. Gud. p. 663.

733, 24. διομήδους σχολιαστικοῦ εἰς τὴν διονυσίου περὶ ἡ cum Ven. app. 11, 4. Vat. 1356 et 1751. Voss. 76: Ποιηταὶ μὲν Ὀμηροῦ, Ἀριστοφάνους, Θεόκριτος, Ἀλκιμαῖος (sic), Πίνδαρος, Ἡσίοδος, Ἰσοκράτης, Λύριπίδης, Θεωνίδης, Φωνυλίδης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ποιηταί· συγγραφεῖς δὲ οἱ τὰ τούτων ποιήματα συγγραφάμενοι. λέγωμεν δὲ τραγώτερον περὶ ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων. ποιητὴς μὲν ὁ κτίστης ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συγγραφεῖς δὲ Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης.

734, 14. Vid. Sturz. Empedocl. p. 26. n. 35. 19. Additum a me articulum habet D.

πρώτην. ἀρχὴ στοιχείου τοῦ α. ἀγορανομῶ γενικῇ· ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐτελευτήσας δεκάς. ἀγωνίσονται γενικῇ· ἕως ἂν τῶν μαρ... ἀγωνίσονται. ἀγᾶλλομαι δοτικῇ· τῇ χαμεννίᾳ ἡγάλλετο ἀντὶ τοῦ ἐτίματο. ἀγαπῶ τὸ ἀρκῶ δοτικῇ· οὐκ ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ. ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπᾷς με πλέον τούτων. ἀγορεύω δοτικῇ· ὑπαγορεύων μισοφύγοις. F. 55 φράσεις τρόπων ποιητικῶν. F. 62 ἔτεροι τρόποι ποιητικοὶ καὶ, δηλωτικοὶ συντεκνευμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. F. 72 διάλεκτοί εἰσι πέντε. F. 80 περὶ ῥαψωδίας (similia iis quae p. 765—8 leguntur). F. 88 περὶ ἐγκληνομένων. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἐγκληνόμενα ἐν ὀνόμασι καὶ ἐν ἀντωνυμίαις καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν ἐπιθώρημασι καὶ ἐν συνδέσμοις. καὶ ἐν ὀνόμασι μὲν τὸ τις καὶ ἕξ πτώσεις. ἀνθρωπός τις, ἀνθρωποί τινες — ὁξύνομεν γὰρ τὸ φερὲν φίλοι εἶσιν· ὁμοίως καὶ τὸ φησὶν ὁξύνομεν. F. 87 περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. F. 89 τοῦ περικτήμονος ἐν φιλοσόφοις κυροῦ μίχαλ· τοῦ ψελλοῦ σύντομος ἐξήγησις περὶ τῶν ὀκτώ μεγῶν τοῦ λόγου τοῦ μὴ βαρβαρῶζειν καὶ σολοικῶζειν ἐν ταῖς τοῦ λόγου συντάξεσιν. χρὴ οὖν γινώσκειν, ὡ προσφιλῆτατε, ὅτι, ὡς αἰδᾷς, πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ὀκτὼ εἶσιν α. τ. λ.

*) Cod. chart., f. quadr., qui ab initio habet orationes aliquot Gregorii Nysseni et Symeonis τοῦ ῥένου θεολόγου, deinde rhetorica quaedam Trophonii Sophistae, inde a folio 98 θεολογίου γραμμ. ἀλεξ. π. προσφιδῶν.

735, 5. ποιήματα. ἃ τινὰ ἐστὶν ἐμμέτρων Ven. app. 11, 4.

736, 7. ἔχειν] om D: idem 8. ἀρξασθαι τὸν νῆον ἀναγινώσκειν. 12. ἀναγνωστὴν D. 17. συνέργειν D. 19. καὶ τοῦ ἀναγν. καὶ τοῦ ἐξηγ. D. 25. ποιημάτων D, omissa altera γ. Conf. Valck. ad E. Hipp. 923. 26. Secundam ἢ om D.

738, 4. ἀλλὰ κατὰ γνώσιν μᾶλλον D. 10. Ποιητικοὶ τρόποι εἶσιν 25. ζήτει αὐτοὺς ἐν τῷ περὶ τρόπων Χοιροβοσκοῦ. δεῖ δὲ τὸν γραμματικὸν καὶ κυριολογίας καὶ τροπολογίας γινώσκειν. h. 21. ὑπογοῖ D: idem 22. ἐπιφέρει, 25. πολυπηδάκου, 29. ἀνακεφαλαιωσώμεθα. 30. δεύτερον] habet D. 31. τροπούς καὶ] τρόπους τοὺς D. 33. δευτέρῳ] δύο D.

739, 1. ὡς τῇ εἰρωνείᾳ] ὅς τις εἰρωνεῖα καλεῖται D.

7. ταύτῃ οὖν τῇ D. 8. μὴ ἄρα προτ. D. 16. ἱστορία δὲ ἡ τῶν παλαιῶν χρησίδες. πολλάκις δὲ αὕτη ἐναντιοῦται διαλέκτῳ. τοῦ γὰρ χέλιοι πληθυντικὸν ὀνόματος ἀπαιτοῦντος τὴν τι διάφορον, καθὼς ἡ διάλεκτος, (χάνοι [au χέλιοι?]) ἔρ φασιν αἱ Αἰολεῖς) ἡ ἱστορία ἐναντιομένη διὰ μόρον τοῦ ἱ γράφει. Cod. Ottobon. 147 pag. 11. 29. ἢ καὶ πόλιν D. 30. χρήσις] ἀπόκρισις D.

740, 3. ἐτυμολογία ἐστὶν ἔνυμος ἐρμηνεία λέξεως, οἷον ὡς ὅταν ἐρωτηθῶμεν τί ἐρμηνεύεται πατήρ, ἐπὶ μὲν Θεοῦ ἐτοίμως ἀποκριθῶμεν ὅτι πάντα τηρῶν, ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ ὁ τοὺς ἰδίους παῖδας τηρῶν. h. Proclus in Cratylum (cod. Paris. 1832 fol. 109 — 125.) §. αῖγ. Ὅτι τὸν ἐτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν διαλέκτων εἰδέναι διαφοράς· τοὺς γὰρ ὁδόντας ἰδόντας καλοῦσιν Αἰολεῖς. δεύτερον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν· λέγει γὰρ τις αὐτῶν ἀχύνας τοὺς πένητας, παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οὕτως καλέσας, τρίτον καὶ τὰ ἀπλὰ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρίνειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν διακρίνον σύνθετον εἴη, τὸ δὲ φορέον ἀπλοῦν. τέταρτον δὲ καὶ αὐτὸν οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς ἀναπύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν Μελέαλλον, ὥσπερ Λυγυπιδῆς, κακῶς ἐτυμολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγαν· οὐ γὰρ εἰκός τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαίσιον ὄνομα θεῖσθαι τῷ παιδί· ἀμείνον οὖν ὃ μέλει τὰ τῆς ἄγρας. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οἷον μέγαλδος ἢ παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφορᾶς χρήσεως δεῖ ποιεῖσθαι, οἷον ἰουμαγνίαν μὲν Ἀπτικοὶ φασί, ἰουμα-

νίαν δὲ Κρήτες. ἔτιον δὲ αὐτὸν εἰδέναι καὶ τὰ πάθη τῶν λέξεων.
 οἷον ἀποκοπὰς, συγκοπὰς, ἐλλείψεις, πλεονασμούς, συναλοιφάς,
 ἀφαιρέσεις, συνῆψεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔβδομον δὲ αὐτὸν καὶ τὰς
 τῶν στοιχείων ιδιότητας εἰδέναι· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσχάτων ἡ ὀρθό-
 της δεικνύται τῶν ὀνομάτων καὶ ἡ πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια.
 ὀγδοὸν δὲ αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρί-
 νειν· καταχώννυται γὰρ διὰ τούτων ἡ τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια·
 μάλιστα γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαρῶνον καὶ τὸ μαραινόμενον, ἐκ-
 μαρτέον θ' ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμαῖσσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασόμε-
 νον τὸν ἄλλον τύπον. δὲ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχηματισμούς· εἰδέ-
 ναι οὐκ αἰετὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους· ἄλλως γὰρ καὶ ὁ
 καλαμοθήρας λέγεται ὁ καλὰμφ θηρῶν, καὶ ἄλλως ὁ φρυγαδοθήρας ὁ
 φρυγάδας θηρῶν. ἔτι καὶ τὰ ἑτεροζύγως λεγόμενα δὲ εἰδέναι, οἷον
 ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀρεταῖος ἀλλὰ σπουδαῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα.
 καὶ τὰ βέρυβατα δ' οὐ δὲ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά, οἷον
 τὸν ἀκινάκην καὶ τὸν κάνδυν. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα τοιαύ-
 την δὲ ἔχειν τὴν κρητικὴν φθόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν ἐτυμολογου-
 μένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμνησιν, οἷον σίζειν· τὰ δὲ κατ' ἀνα-
 μορσὴν τὴν πρὸς ἕτερον, οἷον θαλλός παρὰ τὸ θάειν ἄνω καὶ ἀθῶος
 ὁ ἀζήμιος· τὰ δὲ καταχρηστικῶς, οἷον κακόφρων, καίτοι τὸ φρο-
 νεῖν ἀγαθόν· τὰ δὲ ψευδωνύμως, τῆς ὕλης μεταπεσοῦσις, οἷον
 πεῖσις ἢ ἀργυρᾶ· τὰ δὲ κατὰ ἱστορίαν, οἷον ὀβολός καὶ δραχμή
 — οἱ γὰρ παλαιοὶ σιδήροις ὀξέειν χρωῶντο οὓς ἐκάλουν ὀβολούς·
 ἐν γοῦν τοῖς ὠνείοις οἱ ἔξ ὀβολοὶ τὴν δράκην πληροῦντες δραχμή ἐκα-
 λοῦντο —· τὰ δ' εἶοιν ἐπιδιατετακτότα, οἷον ζωγράφος ὁ καὶ τὰ
 φρετὰ γράφων· τὰ δὲ κατ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφρωνος καὶ ἀκάρδιος·
 τὰ δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἡ χολὴ γλυκεῖα· τὰ δὲ κατ' ἀνυλογίαν,
 ὡς ἄφρονος κορυφή· τὰ δὲ κατ' ὁμοιότητα, οἷον ὁ λέγων πικρὸν
 τὸ ἡθος καὶ ὥμόν· τὰ δὲ κατὰ παρέγκλησιν, ὡς ἡ κρημὶς καὶ τὸ
 κρήμιον· τὰ δὲ κατ' ἐλλειψιν, ὡς ἡ τράπεζα, τετράπεζα οὔσα· τὰ
 δ' ἀπὸ τῶν εὐφρόνων, ὡς ὁ οἶνος Διόνυσος· τὰ δ' ἀπὸ τῶν εὐ-
 ρημάτων, ὡς ὁ Ἡρακλῆος πῦρ· τὰ δὲ κατ' ὑπεροχήν, ὡς κέρα-
 μος ὁ πίθος καὶ χειρουργός ὁ ἱατρός· κέραμος γὰρ οὐδὲν ἦττον
 καὶ ἡ χύτρα καὶ ἡ καλπίς, καὶ χειρουργὸς οὐδὲν ἦττον καὶ ὁ ζω-
 γράφος καὶ ὁ τέκτων.

10. ἐτυμολογία οὖν ὡς D.

13. εὐρίσκειν τὰς αἰτίας τίτος· ἔπειτα τότε τοιῶςδε λέλεκται
 D omissis v. infer. illis τέτ. — ἔστιν. 13. καὶ βλέπε D.

22. *q̄m̄l̄ ḡnō̄stā ōti ḡnō̄stā ēn tōis̄ ēk̄ōūn̄si poiē̄ t̄ā ēn tō̄
nō̄ D.* 28. *nūn̄] tō̄n̄n D.*

741, δὲ] οὖν D. 22. ὡς προείρηται ἄνω, τμηθὲν εἰς τρεῖς.
ἔστι δὲ τρίτον — D. 24. Κρίσις ποιημάτων μὲν ἢ ἀκριβὲς
γνώσις τῶν ποιημάτων λέγεται. ταύτῃ τῇ ἡκριβωμένη γνώσει χρώ-
μενος ὁ γραμματικὸς δεῖ γινώσκειν τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας πάντα,
τούτῃ τὴν παλαιὰν καὶ νέαν διαθήκην, ἵνα ὅταν ἀκούσῃ φω-
νὴν ξένην καὶ σύγγραμμα ἢ ποίημα ψευδές, μὴ δέξηται αὐτὸ ὡς
ἀληθινόν, ἐπεὶ δὲ ἔστιν εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν λεγόμενον. δεῖ δὲ
διαγινώσκειν τὸν γραμματικὸν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς φωνὰς τῶν
εὐαγγελιστῶν, ἵνα μὴ ἄλλότριον καὶ ψευδὲς εὐαγγέλιον δέξηται.
ἀλλὰ καὶ ὁμωνύμως ψευδῇ συγγράμματά εἰσιν, οἷον ἡ λεγομένη
ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Παύλου. οὐ γὰρ ἔστι τοῦ ἁγίου Παύλου,
ἀλλ' ἐτέρου, αἰρετικοῦ, τοῦ Σαμωσατέως, ὅθεν οἱ Παυλιανοὶ κα-
τάγονται. καὶ ἑτέρα ἀποκάλυψις ἡ λεγομένη τοῦ Θεολόγου. οὐ λε-
γόμεν δὲ τὴν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ· μὴ γένοιτο· αὕτη γὰρ ἀλη-
θεστάτη ἔστιν· ἀλλὰ τὴν ψευδώνυμον καὶ ἄλλότριον. δεῖ δὲ τὸν
γραμματικὸν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ βιβλία γινώσκειν. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν
αὐτοῖς ὁμωνύμια βιβλία ψευδῇ, οἷον ἡ ἀπὸς Ἡσιόδου καὶ τὰ Θη-
ριακὰ Νικάνδρου· ἐτέρων γὰρ εἰσι ποιητῶν, ἐχρήσαντο δὲ οἱ συγ-
γραφεῖς τῇ ὁμωνυμίᾳ Ἡσιόδου καὶ Νικάνδρου, ἵνα ἄξια κριθῶ-
σιν ἀναγνώσεως. Vat. 1356 f. 5. et h.

742, 3. *ιδίως] αἰτίας D.* idem ἀποφαλεσθαι, ὃ δὴ κάλλιστόν ἐστι
πάντων τῶν ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ γὰρ — Et 5. δύναται· διὸ καὶ
Διονύσιος προετίμησε τοῦτο τὸ μέρος τῶν ἄλλων. τινὲς δὲ φασιν
ὅτι κριτὴς ὢν ὁ Διονύσιος τούτων ἐνεκεν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦτο
φῆσι κάλλιστον εἶναι.

743, 16. ἀναγνῶσαι Schaefer. ad Corinth. p. 504. 25. ἄπται-
στος D. προφορὰν δὲ τὴν διὰ φωνῆς ἐκφορὰν τοῦ λόγου νόησον.
ἔστι γὰρ λόγος προφορικὸς ὁ διὰ φωνῆς ἐκφερόμενος, καὶ ἔστι
λόγος ἐνδιάθετος ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ μελετώμενος. πρότερος δὲ ἔστιν
ὁ ἐνδιάθετος τοῦ προφορικοῦ· πρότερον γὰρ μελετῶμεν ὃ θέ-
λομεν εἰπεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν ἐνδιαθέτως, καὶ οὕτω τότε προ-
φορικῶς ἐκφέρομεν h.

744, 1. Rectius h: Ῥτόκρισις ἔστι φωνῆς καὶ σχήματος πιθανὴ
διάθεσις, πᾶν ποῦσα τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ καὶ πράγματι.

13. *τόνους] εἰρηναί, δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ κιθάρᾳ νευ-*

ρῶν τεινομένων· οὐ γὰρ τόνου ἀπηχήματα μουσικῆς εἶναι h.

26. Praepositionem om D.

745, 3. γραιδας ἢ δεδοικότες ἢ ὄργιζ. ἄνδρας D, qui 4. εἰς-
αγομένοις.

746, 1. h: τραγωδία κατ' Ὀμηρον παρὰ ἐστὶ φωνῆς. τὴν γὰρ
τῆς Ἰλίου πόλεως ἄλυσιν καὶ συμφορὰν ἐν ὑψηλῇ φωνῇ ἐτραγώ-
δησε, τοιᾶδε λέγων

ἄνδρες μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ πῦρ ἀμαλδύνει,

τέκνοι δ' ἄλλοι ἄρουσι βαθυζῶνους τε γυναῖκας.

5. λογικοὶ D, et 6. παραλαμβάνοντες. 11. ἀμαρτή-

σαντες] ἀμαρτημάτων ἀλλοῖς προῦπηγμένον D: idem 25. γεν-
ντέον.

30. Articulum om D.

32. τραγ.] στεφά-

ρους D.

747, 29. Articulum om D. Idem ἀθήναις, et 30. περὶ, omissa
quae κ. 31. est, περὶ. Mox idem ἄγνιαν ἐνθα ἔμενον οἱ
βλάπτοντες αὐτοὺς ἔλεγον.

748, 5. ἐπορεῖδιστον παῖν τὸν ἀδικούντα· τὸν δὲ ἐμφανῆ γε-
νόμενον τοῖς τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι D. 9. ὅθεν — 16. ἀν-

δράσιν] om D. Idem 18. ἐμψέχου et 20. μνήμης. 21. Vid.

Pearson. Vindic. Ignat. 2. p. 11. Bentl. upon Phalaris (ed.
Lond. a. 1699). p. 202 et 504. Valcken. ad Theocrit. 1, 65
et de Aristobulo p. 78. n (15). 22. λέξεως Ven. app.

11, 4. 22. τάδε λέγει Ven. app. 11, 4 et D.

23. φιλήνης μετὰ ὅθεν τριπόδος κίων D. γεγαρόθου τριπο-
δόσκος Ven. app. 11, 4. 30. ἡ μὲν κωμωδία τὸν βίον συνί-

στησιν, ἡ δὲ τραγωδία διυλίζει. Theodosius.

749, 24. h: κωμωδίαν δὲ οἱ ἄρχαῖοι φόρον καὶ περιστρεφά ἔλε-
γον εἶναι. ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἐπὶ φόρου παρα-
λαμβάνεται. βιωτικῶς γὰρ εἶπεν ὁ τεχνικός, τοιτέστι κατὰ τὸν
ἐκάστου βίον. βίος γὰρ δίκαιος καὶ βίος ἄδικος. οἷον ὁ βίος τοῦ
ἁγίου Πέτρου καλός, ὁ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ κακός. ὅταν οὖν ἐκατέ-
ρου μνημονεύσαι θέλωμεν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποστόλου πρᾶξαν καὶ
ἰλαρὰν τὴν φωνὴν ἀφίεμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἥγουν „ὁ
μακαριώτατος ἀπόστολος, τῶν προσκαίρων ἀγαθῶν καταγρονήσας,
ἠκολούθησε τῷ Χριστῷ” ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ τραχεῖαν καὶ κα-
τάπικρον φωνὴν ἀφίεμεν, πρέπουσαν τῷ βίῳ αὐτοῦ, οἷον „ὁ ἀθ-
λιώτατος Ἰουλιανὸς διὰ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἀπέστη ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ.”

750, 6. τρόπῳ] μέτῳ D: idem 15. ὁξύτερα τινά παρισύρει.

751, 5. ἐκάλεισαν D. 7. ἱστορίας D. 19. h: λυρική ποιητής· ἔστιν ἡ τὰ ῥηματικά, τοῦτέστι τὰ ψαλτικά, ποιήματα περιέχουσα. δεῦτε δὲ τὸν ποιητὴν ἱμπειρόν εἶναι τῆς μουσικῆς, ἵνα μελλῇ καλῶς τὰ ποιήματα· ὅσον ἐάν τις θέλῃ ποιῆσαι κανόνα, πρῶτον δεῦτε μελίσσαι τὸν εἰρμόν, εἴτα ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τῷ τῶπῳ ἱσοσυλλαβοῦντα καὶ ὁμοτονόοντα τῷ εἰρμῷ καὶ τὸν σκοπὸν ἀποσώζοντα. 21. ἱσοποιεῖται D: idem διπλάσιον, et 22. τὸ τε μέτρον, 25. γερόνασι δὲ λυρικοῖς, 27. αλαμὴν αλκαῖος βακχ. 30. Theodosii haec sunt.

752, 19. αὐτὸν τὸν τεθνεῶτα διδάσκει D.

753, 24. τοῦτο οὐ D. 26. ἐξυτελίζει, ἀφανίζει D.

754, 1. ὅθεν δεῦτε ἐκ. — παραφυλάττειν D.

756, 23. πλεῖστον D, et 24. δύο· ποτὲ δὲ συνερχομένων εἰς μίαν, καὶ, et 27. συλλαβῶν συνενομένων ἐξ.

758, 4. „In alio codice Στεφάνου περὶ στιχημῆς” margo H.

14. ὁπῶς δὲ εἰσι, καὶ οὐ πλείους, δι’ ἣν αἰτίαν ἐροῦμεν· τὸ τῆς γωνίης διωκόμενον ἢ ἀποκαταστατικὸν ὅλης ἐννοίας, καὶ καλεῖται ὑπερτελεία, ὥς τὸ ὁ καὶ ἄλλῳ τινὶ τῶν πρὸ ἡμῶν περιηλοσώγεται κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα· ἢ ἀποκαταστατικὸν μερικῆς ἐννοίας ἐντελοῦς κατὰ λέξιν, καὶ ποιεῖ τελείαν, ὥς τὸ Χριστὸς γεννᾶται· ἢ ἀποκαταστατικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας, οὐκ ἐντελοῦς δὲ κατὰ λέξιν, καὶ καλεῖται ὑπότελεία, ὥς τὸ Χριστὸς ἐκ παρθένου (προσπακούεται γὰρ ἄνωθεν τὸ γεννᾶται)· ἢ συμπληρωτικὸν μὲν μερικῆς ἐννοίας — — Cod. Barocc. 72 f. 204.

759, 12. οὐκέτι D. 21. ὅταν ἔλθῃ D. 22. ἀναγκ. με ἐπαγ. D.

763, 11. διατύπωσιν τὴν περὶ D. 19. εἰπας D. 30. ἐν δὲ τούτῳ] ἔφη δὲ D.

764, 25. πλαγίου νυγμὴ νέουσα D.

766, 7. ἕκαστον οὖν τοιῶν D. 22. ὑγιὲς τέλειον ποιοῦν-
τας D.

767, 20. ἡ δεύτερον ἠῤῥισε D.

768, 1. ὁμοφρόνως D. 13. πισίον. ὥς σπουδ. D.

15. ἐξέκλυσσε D.

770, 22. ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἐπίκουρος καὶ οἱ Στωϊκοὶ σῶμα λέγουσι τὴν φωνήν, ὅτι πᾶν ὃ ἔχει ἐνέργειαν καὶ πάθος, ἤρουν δύναται θραῦσαι καὶ παθεῖν, σῶμά ἐστι. Theodosius vel Theodorus Prodromus cod. Paris. 2555.

772, 29. Deleto καθὼς haec reponenda e D: ὡς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν. εἰπὼν γὰρ „περὶ γραμματικῆς” ἐπιφέρει γραμματικῆς ἐστι καὶ „περὶ ἀναγνώσεως” ἀναγνώσις.

775, 1. ἐπειδὴ δὲ τοῖς D. 3. ζητεῖν, θέλει ἡμῶς ἐπιστῆσαι ὅτι ἀναγκαιὸν ἐστὶ πρῶτον ἀναγνῶναι τὸ τοῦ εἰ D

774, 5. τοῖς] δύο D. 22. στοιχεῖόν ἐστιν ἀλλὰ γράμματι ἐστιν D. 31. τὸ πνεῦμα om D. Idem lacunam explet: ἐξετάσωμεν ποῖαι αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῶν εἰσίν. εὐρίσκομεν οὖν.

775, 33. ἡ ποτὲ μὲν ἐν δ. σ. ἐκφωνουμένη D.

776, 13. ἐπὶ δὲ τοῦ D. 20. ὃ οὐδέποτε φιλοῦται D.

777, 4. διαφοράς. τὰ δ' ἀμετάβολα, φημι δὴ λ μ ν ρ, ἔχει ὁπτῶ διαφοράς. ποτὲ μὲν μηκύνει — D. 11. τῶν συμφώνων] om D. 14. ὥστε πάσας D. 19. ἐστὶν παρ' αὐτοῖς ψιλὴν ἐκφώνησιν ἐχούσης οὐ διφθ D. 27. προστίθεται δὲ καὶ τὸ Γ παρ' Αἰολέουσι καὶ Ἰωσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λακκοσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἀναξ γουάναξ, ἔλενα γουέλενα. ἅπας δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥήξεις γούρηξις εἰρηται. Πάθη τῶν λέξεων cod. Paris. 2594 f. 142. v.

780, 22. ἀντὶ] ἐπὶ D. 24. ἀντὶ] ἐπὶ D. 25. ἦν δὲ] habet D. 26. διὸ ὅτε D. 31. ὅτι δὲ ποιητικοῦ τινὸς ἀνδρὸς καὶ μουσικοῦ ἢ τῶν στοιχείων εὗρεσις ἦν, σημεῖον τὸ πάλαι τοὺς αὐτοὺς εἶναι διδασκάλους καὶ μουσικῆς καὶ γραμματικῆς, ὡς ὁ Εὐπολις εἰσάγει ἐν Αἰξὶ καὶ Ἰσοκράτης ὁμοίως ἐν τῇ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. Theodos. Εὐρίσκει — ἐξευρίσκει τις τὸ ἐπινοεῖν πρὸς τι καὶ ἑτερόν τι, εἴτα τοῦτ' ἐκείνῳ προστίθῃται. καὶ ἐστὶ μὲν αὐτῆς καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστεθέντος ἐκείνῳ ὃ καὶ πρότερον ἦν· ἀλλ' οὖν τῇ ἐκείνου ἐφευρέσει τε καὶ προσθήκῃ χρησιμώτερον ἀποτέφανται. οἷον λέγεται τίς Θορᾶς Διονύσιος ἐξευρεῖν τινὰ τῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς τῶν Φοινίκων γλώττης, ᾧ προσεφθέρε τίς τινα τῶν διπλῶν, ψαλίδα εἰπὼν τὴν σπαλίδα, ἀντιστρόφως τὰ σύμφωνα θείας, Cod. Vatic. 1410. Ἐρώτημα. Πόθεν

ἐνέσθην τὰ γράμματα; Ἀπόκρισις. Κατὰ μὲν τὴν Ἑβραϊκὴν ἰσορρίαν ἀπὸ τοῦ Σήθ τῷ υἱῷ τῷ Ἀδὰμ, κατὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἄκουσι. οἱ Ἕλληνες οὐ γράμματα εἶχον, ἀλλὰ διὰ φωνικῶν γραμμάτων ἔγραφον τὰ ἑαυτῶν Ἑλληνικά· πάντα γὰρ κατὰ μῆκριν τῶν Ἑβραϊκῶν τοῖς φοινίκιν ἐνέσθη. Παλαμίδης δὲ ὕστερον ἔλθων ὁ ῥήτωρ εἶρε τὰ δεκαεῖς γράμματα ταῦτα α - υ. ἕτερος δὲ τις, Κάδμος ὀνόματι ὁ Μιλήσιος, προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία δασέα, καὶ πολλῷ χρόνῳ τὰ δεκαεννέα μόγα ταῦτα ἔχωντο οἱ Ἕλληνες, μὴ ἔχοντες δὲ τὸ ψ τὴν ψαλίδα σπαλίδα ἔλεγον. Σιμωνίδης δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Χίου, ἕτερα δύο ἐφάρξε γράμματα, τὸ ἥ καὶ τὸ ὦ. Ἐπὶ χαρμῶς δὲ ὁ Συρρακούσιος προσέθηκεν αὐτοῖς τὰ τρία διπλᾶ, καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ καὶ γράμματα. Cod. Vatican. 1751 f. 1 *).

781, 5. Τινὲς παραναγινώσκουσιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ Ἰσωνίᾳ ὃ ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἄληθέστερον κατὰ διόκτισιν ἀναγινώσκεται, οἷον Ἰσωνίᾳ ὃ ἐκ τῶν σίγμα, καὶ ἐπιφέρεται τῶν

*) Cod. chart., f. quadr., fol. 318. ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς γραμματικῆς πρακτικῆς τε καὶ θεωρητικῆς, συνεθεῖσα ἐκ διαφόρων, τοῦ τε Ἡρωδιανοῦ καὶ Θεοδοσίου. f. 17 Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ γραμματικῆς (p. 675, 31.) f. 54 Γεωργίου μητροπολίτου Κερύνθου, του προτερον Πάφου ὀνομαζομένου, περὶ συντάξεως τοῦ λόγου. Ὅκτω εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου κ. τ. λ. f. 65 Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγέλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως. f. 105 τοῦ μακαρίτου ὑπερτίμου καὶ προέδρου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαήλου τοῦ Ψελλοῦ εἰσὶν πολιτικοὶ πρὸς τὸν βασιλεῖα κυρίου Κωνσταντῖνον τὸν Μορομαχόν περὶ γραμματικῆς.

Μελέτω σοὶ γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.
πρῶτος αὕτη θεμέλιος καὶ βάσις μαθημάτων κ. τ. λ.
f. 110 μέθε καὶ χρῆσις, δέσποτα (vid. Tittmann. Zonar. p. CXV).
f. 115 περὶ πνευμάτων τοῦ σοφωτέτου Θεοδοσίου. f. 130 περὶ τῶν τοιζομένων λέξεων κατὰ στοιχεῖον. ἐξεβλήθησαν ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Χοιροβοσκοῦ Φιλοπόρου Τυρῶνος καὶ ἑτέρων πολλῶν. f. 145 κωνσταντίνος περὶ αὐθυποκρίσεων καὶ ἀνυποκρίσεων. ὅν τὸ ἥγμα βεβαιύεται, ὅτι μετοχὴ ὀξύνεται, τὸ ἀπαρέμφατον περιπαῖται, τούτων τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν καὶ τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν αὐθυποκρίστέ εἰσιν, οἷον δάκω δακῶν δακτεῖν δάκως δακῇ δακωμεν. f. 147 κωνσταντίνος ὁ λέσκαρις δακῶν ἐν μέν τῳ μοναχικῷ μυστικῷ τοῦ ἀντιβασιλικῶς ἡσίου τῆς σικελίας εὐ πράττειν (mittit ei quae post Theodosium excerpsit ἐκ τῆς Ἡρωδιανοῦ μεγάλῃς προσφώνειας). f. 156 τοῦ σοφωτίτου ἀρθοῦς Μελέτων τοῦ Πλανοῦδη περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁρημάτων. τῶν ὁρημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνον-

Εὐριπίδου, ἐναι εὐρεῖν τὸ ἄρθρον ἐπιτερόμενον, λέγω δὲ τὸ τῶν.
Choerob. ad Theodos. f. 179. Conf. Porson. ad Eur. Med.
476) et Riemer. v. σφμα.

785, 15—34. Theodosii haec sunt.

786, 18. Paullo aliter Cod. Ottonen. 173 f. 168 v: Ἰουέον δι
τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν βουστροφηδὸν ἐξαφον τὰ γράμματα, οἱ δὲ
κιονηδόν, οἱ δὲ πλινθηδόν, οἱ δὲ σπειρηδόν. καὶ βουστροφηδόν
μὲν ὡς ἐπὶ τούτοις

α β γ δ ε ζ η θ
π ο ξ υ μ λ ν ι
ρ σ τ υ φ χ ψ ω

κιονηδόν δὲ ὡς ἐπὶ τούτοις

α ε ι ν ρ φ

β ζ κ ξ σ χ

γ η λ σ τ ψ

δ θ μ π υ ω

σαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει, διὸ καὶ
ἀμετάβητα προσηγοῦνται. οἷον ἐστὶ τὸ ζῶ πλοῦτῳ ὑγιαίνῳ καὶ τὰ
τοιαῦτα κ. τ. λ. f. 174 ἕτερον περὶ συντάξεως ὁημάτων κατὰ ἁλ-
φάβητον. ἀκούω γενιζῇ· τοιγαροῦν ἀκούσατε θείας φωνῆς. ἀντὶ δὲ
τοῦ νοσηταί αἰτιασιζῇ, ὡς τὸ ἀκούσατε πάντα τὰ ἴση καὶ τὰ πε-
ρίχωρα τῆς οἰκουμένης. in fine: Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ μνημονεῖλ πό-
ρος. f. 22, περὶ τῶν ὁημάτων τῶν μέχρι πικραταίκοι κληρομένων.
f. 227 περὶ συνωνύμων ὁημάτων κατὰ ἁλφάβητον. Ἀγαπῶ φίλῳ
ἀσπάζομαι στέγω ποθῶ ἐρῶ. ἐργατῶ γεροῦτῳ ταῦτο. ἀγοράζω
ἄρουμαι πρίμαι κ. τ. λ. f. 235 περὶ ἀνωμάτων ὁημάτων κατὰ ἁλ-
φάβητον. Ἀπὸ τοῦ ἄζομαι τὸ ξηραίνω ἀόσθην ἀόριστος πρῶτος
παθητικός ἀντὶ τοῦ ἐξηράνθην. Ἀρσενεὶ ὁ μέλλων ἀγέσσομαι, ὁ
ἀόριστος ἡγάσθην, ὁ μέσος ἀόριστος ἡγάσμεν κ. τ. λ. f. 242 περὶ
τῶν κανονισμάτων ὁημάτων ἐκ τῶν τοῦ Ομήρου. Ὀλέοντο· ἀπὸ τοῦ
ὀλέω κινεστώς ὀλέω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα δεδοίκα. δέχθαι ἀντὶ
τοῦ δεδέχθαι· ἐστὶ δὲ τῶν Ἰωνῶν κ. τ. λ. f. 265 Γεγηρόλου μῆ-
τροπολίτου Κορίνθου περὶ διαλεκτῶν. f. 285 Ἀντικισμοί. Ἀντὶ τοῦ
εἰπ-ῶν μνημονεύω τοῦ δεινός (Villois Anecd. 2. p. 79) — Ἀντὶ
τοῦ εἰπ-ῶν ἀλαζονεύεται ἀνάστῃ τὰς ὁρῶς. f. 288 nonnulla πάθη
λέξων, initio manca. f. 289 ἕτερα πάθη λέξεων. f. 291 τοῦ αὐ-
τοῦ περὶ ἱσοπῶν ποιητικῶν. f. 295 Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκίου
περὶ τῶν ποιητικῶν ἱσοπῶν. f. 299 Ἡρωδianoῦ περὶ ἐκκλησιολογίων
καὶ ἐκκλητικῶν καὶ συνεκκλητικῶν. f. 302 Ἰωάννου γράμματικῶν Χά-
ρακτος περὶ τῶν ἐκκλησιολογίων. f. 307 Ἡρωδianoῦ περὶ διχρόνων.
f. 316 τὰ κατ' ἐπέκτασιν σημειωμένα.

πλειθῆδόν οὕτως

α	β	γ	δ	ε	ζ
η					ω
θ					ψ
ι					χ
κ					φ
λ					υ
μ					τ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ

σπειρηδόν οὕτως

α		θ	ι		π	ρ		ω
β		η	κ		ο	σ		ψ
γ		ζ		λ	ξ		τ	χ
	δ	ε		μ	ν		υ	φ

ἃ δὲ νῦν ἡμεῖς λέγομεν, λέγονται δισχιδόν παρὰ τὸ διεσχίσθαι τοὺς στίχους· εἶδόν οὖν ταῦτα·

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

788, 21. Περὶ τοῦ $\bar{\alpha}$ πῶς προτέταται. Διὰ τί ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ ἄρχονται τὰ στοιχεῖα; φημὲν ὅτι ἐχρῆν τὰ στοιχεῖα οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὥς τιμωτέρον ὄντος. καὶ ἄλλως προτέταται τῶν στοιχείων διὰ τὸ μόνον ἔρχεσθαι [τε ἀφ' ἑαυτοῦ] καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγειν· καὶ ἄλλως ἐπειδὴ εὐθὺς τικόμενα τὰ παιδία ἐν τῷ κλαίει τῇ ἐκφωνήσει τὸ $\bar{\alpha}$ λέγει. Καὶ ἄλλως διὰ τί οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν βραχέων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν διχρόνων; λέγομεν, τὰ μὲν μακρὰ μεταγενέστερά εἰσι τοῦ $\bar{\alpha}$ · ὕστερον γὰρ γέγονασι· τὰ δὲ βραχέα μονόχρονά εἰσι. λοιπὸν ἐκ τῶν διχρόνων ἤρξατο· ταῦτα γὰρ καὶ τοῖς μακροῖς ἐκτενόμενα ἰσοδυναμοῦσι καὶ τοῖς βραχέσι οὐστελλόμενα. Διὰ τί μὴ ἀπὸ τοῦ $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\epsilon}$ ἤρξατο; ἐπειδὴ ταῦτα ὑποτακτικὰ αὐτοῦ εἶναι, οἷον $\bar{\alpha}\bar{\iota}$, $\bar{\alpha}\bar{\nu}$. Περὶ τοῦ $\bar{\beta}$. Διὰ τί τὸ $\bar{\beta}$ προετέθη τοῦ $\bar{\gamma}$; λέγομεν ὅτι ἴδει τὸ $\bar{\gamma}$ προσηγναι, ἐπειδὴ πολλάκις τὸ $\bar{\beta}$ πέφυκεν ὑποτάσσασθαι τῷ $\bar{\gamma}$ κατὰ σύλληψιν, βλέψα· σημείναι δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ βλακτὸς καταβαινόμενον. Περὶ τοῦ $\bar{\gamma}$. Διὰ τί et sic porro per totam litteraturam. Cod. Ottobon. 173 f. 166. r. 30. ἀποτελεῖ, καὶ μάλιστα D.

789, 26. ἐν ταυτοῖς] om D. habet autem id quod addidi hic et v. 27.

- 790, 6. προσθέσει τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ D. 9. ὅτι καὶ πάντ. ὥσπερ γὰρ τὸ τεῖχος D.
- 797, 19. 21. ἐκφωνοῦντας D. 22. ἐπιμηκύνοντα τῶν φωνητικῶν ὀργάνων τὴν φυσικὴν ἐπιτηδειότητα D. 27. Articulum habet D.
798. 11. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τινές, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Τρύφων, ἠθέλησαν φυσικῷ λόγῳ ἐξετάσαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τὸ η καὶ τὸ ω ἐν τοῖς παρωχημένοις μέλλοντά εἶσι τοῦ η καὶ τοῦ ω τῶν ἐν τῷ ἐνεστώτι. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός ὅτι, ὥσπερ τὰ σώματα τὸ ἴδιον μέγεθος ἀπολαμβάνοντα ἀνεπαύξιστα καθεστήκασι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ τέλεια μεγέθη τῶν μακρῶν οὐ δύνανται πλέον μεγεθύνεσθαι. Choerob. in Theodos. fol. 234. Conf. Jul. Caes. Scaliger. de causis L. L. 16. 25. λέγει εἶναι βραχύτερον D.
- 799, 5. ἐὰν δὲ ξέρον ἴδῃ, εἰ καὶ συμπράττει καὶ ὑπερασπίζεται, ἀλλ' οὐχ ὅλη τῇ ψυχῇ τοῦτο ποιεῖ, ὅθεν καὶ ἀδρανέστερον ἀμφοτέρων ἢ δύναμις ὁφθαίη πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας D. 9. δύναμιν ἐπὶ τοῦ $\bar{o}$ ὥς D. 10. ἀνατρέψας D. 16. ὥς ἐπὶ τοῦ η καὶ ω , ξεροφῶν D. 18. μὲν] om D. 24. ὥσπερ οὖν καὶ D. 25. εἰς τι $\bar{\epsilon}$ τρέπει αὐτὸ, δηλονότι τὸ $\bar{\epsilon}$ βραχ. D. 30 — 34. Theodosii sunt.
- 801, 6. τριήχρονα, ὥς ποτὲ μὲν ἔχοντα δύο χρόνους, ὅτε μακρὰ ἐστι, ποτὲ δὲ ἑνα, ὅτε βραχέ' ἐστίν. ἀλλ' οὐ καλῶς οὗτοι ὠνόμασαν αὐτὰ τριήχρονα· οὐ D. 8. ποτὲ D. 11. καὶ κοινά] om D. 19. ὑποτακτικῶν τοῦ $\bar{\iota}$ D.
- 802, 7. δὲ δεῖ] habet D. 13. ἐπαρκεῖν D. 16. ὥς om D. βασιουλος καὶ] om D. 17. εἰ ἦν ἢ $\bar{\upsilon}$ συλλαβὴ κατ' ἰδίαν καὶ το $\bar{\iota}$ κατ' ἰδίαν συλλαβὴν τόρον ἔχον διηρ. D. τοῦ $\bar{\upsilon}$ καὶ τοῦ $\bar{a}$ D. 19. ὥς καὶ ἐν ἄλλαις λέξεσιν κατ' ἰδίαν ἐν συλλαβῇς τόπῳ D. 21. βάλλομεν πρὸ τριῶν D. 23. τῆς ἄρπνια] τοῦ ἄρπνια D. 24. φαμεν D. 26. ἐλεγχούσης D.
- 803, 5. $\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ ἀλλὰ δυοκαίδεκα D. 9. ὥς] $\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ D. 30. αὕτη ἢ εἰς D. 31. μὲν ἐστὶ τέσσαρα D. $\bar{a}$] ὥς D. 32. μένοντα D.
- 804, 28. Πάλιν τὸ οὐρῶ οὐρουν] om Ven. append. 11, 4.
- 805, 9. ἐγένετο τῆς φωνῆς D. 10. καὶ αὐτὰ] καθ' ἑαυτὰ D. 15. καὶ ἐπὶ τῶν D.

806, 14. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσθαι διὰ τὸ ἡμίφωνον λέγεται, καὶ ἔστιν εἰπεῖν
ὅτι οὐχ ὥσπερ ἡμικύκλιον λέγομεν, οὕτω καὶ ἡμίφωνον λέγομεν.
καὶ γὰρ τὸ ἡμικύκλιον τέλειον κύκλον ποιεῖ, τὰ δὲ ἡμίφωνα οὐχ
οὕτως ἔχουσιν· οὐ γὰρ τὸ ἡμίφωνον λαμβάνον ἕτερον ἡμιφώνον
φωνὴν ἀποτελεῖ τέλειον. ἀλλ' οὕτε ὥσπερ ἡμίτονος λέγεται, οὕτω
καὶ ἡμίφωνα λέγεται. καὶ γὰρ ἡμίτονος ἐκ δύο διαφορῶν συνίστα-
ται, ἀπὸ ἑππου καὶ ὄνου, ὅπερ τοῖς ἡμιφώνοις οὐ παρέχεται.
ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ ἡμιζήτρον χόρτον λέγομεν τὸν μὴ
εἰς τέλειον ξηρασθέντι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμίφωνα λέγομεν
τὰ μὴ τέλειον φωνὴν ἔχοντα. Cod. Ottobon. 173.

17 . . .] τοσοῦτον D.

807, 19. εἰ γὰρ ἦν σύμφωνον, εἰς ἧ ὄφειλε ποιῆσαι τὸ θηλυκὸν
καὶ οὐκ εἰς ᾧ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα τὸ θ̄ θηλυκὰ τῷ ᾧ χαλ-
ρουνται, εἴτε μονογενῇ εἴτε μὴ μονογενῇ, οἷον φαρέτρα φαλάκτρα
ποδάγρα χαράδρα σαπυρά μικρά μακρά ποτηρά. καὶ σημειοῦνται
τινα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου μὴ ἐξηγεσθέντα διὰ τοῦ ᾧ ἀλλὰ
διὰ τοῦ ἦ· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ἀσκηρ πόλις Βοιωτίας, κόρη, Ἀθήρη
(ἔστι δὲ σιωνῶδες τι ἐψητόν, ὅπερ ἐν τῇ σινηθείᾳ ἄρσενά καλοῦσι),
δέρη ὃ τρύχηνος, Ἐφύρη ὄνομα πόλεως (ἣ νῦν λεγομένη Κόριν-
θος), Κύρη (ἔστι δὲ ὄνομα κρήνης, ἀφ' ἧς καὶ ἡ Κυρήνη πόλις),
Τερψιχόρη (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ᾧ φασὶ Τερψιχόρα), ἐπικρόρη
(σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς· κόρη γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀπὸ τοῦ
κόρη καὶ κόρη, ὡς ἔρσην καὶ ἄρσην), Ὀθύρη πόλις, Κάτρη
καὶ αὕτη πόλις Κρητικὴ ἀπὸ Κάτρεως, Ἀγρη πόλις Ἀυδίας, Ἀν-
τικώρη πόλις· τινὲς δὲ τισαρη φασί. κωρή· σημαίνει δὲ τὴν κε-
φαλὴν καὶ ὀξύνεται· τὸ γὰρ κώρη τὸ βαρυντονούμενον οὐδέτερόν
ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ κώρηνον γενόμενον κατὰ ἀποκοπὴν ἐστιν.
Ἰρη· ἔστιν ὄνομα πόλεως. ταῦτα δὲ Ἰωνικά φησιν εἶναι. Choe-
rob. in Theodos. fol. 234.

808, 12. Articulum om D. 17. . . .] ἁπλῶς ἐστι, του-
τέστι κωκόφανος· οὐ γὰρ ἐστι τραγωδὸς D. λέγεται ταῦτα
τὰ ἐννέα γράμματα ὡς D. 19. εἰ μὴ] ἡμῖν D.

809, 15. μέσα. καὶ ψιλὰ D.

810, 11. τὸ π] habet D: idem 12. μηδ' ὅλλω πνεύματι,
22. αὐτὸν τόνον ἐκίνοισι, 23. μὲν γὰρ ἦ, 24. 26. 29. ἐκ-
φύσει.

811, 9. ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ ἐφαπτομένης καὶ μὴ ἐφαπτομένης

οὕτως D. 11. τυχόντων] habet D: διακεκριμένα] κεκριμέ-
τως D. 29. ἐκφωνεῖται τὸ φ ἂλλ' D. 30. τὴν]
om D. 31. ἐλάσσονος] ὁ ἐλάσσων D. 32. ὡσαύτως δὲ
καὶ D.

812, 14. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τὸ πῃ μὲν τὰ ψιλὰ τῶν δασέων προ-
τάττει, λέγων τὸ π τῷ φ, τὸ δὲ π τῷ χ, πῇ δὲ τὰ δασέα τῶν ψιλῶν,
λέγων τὸ δὲ θ τῷ τ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἵνα δείξῃ ὅτι οὐ μόνον δα-
σέα ἀντὶ ψιλῶν παραλαμβάνεται, ὥς ἐπὶ τοῦ κατὰ ἡμῶν — καὶ
ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶς — ἐφ' ἡμῶς, ἀντίκα ὁ μὲν χλαῖναν — ἀντίχ' ὁ
μὲν χλαῖναν, ἀλλὰ καὶ ψιλὰ ἀντὶ δασέων, οἷον ἐπὶ τοῦ φιλῶ φι-
λίῳ πεφίληκα, χειροτονῶ χειροτονήσω κειροτονήκα, θύω θύσω
τέθνηκα. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. r.

813, 19. Pro insertis a me lege cum D: ἤρξατο τῆς δευτέρας
ὑποδιαγέσεως τῶν συμφώνων. Aliter Ven. app. 11, 4: δαῖγμα
τοῦτο τῆς δευτέρας ὑποδιαγέσεως ἐστὶ τῶν συμφώνων. τὰ μὲν ἐστι
μακρὰ ὡς φησὶ τῆς — 23. ἡγούν ὡς] ἀπερ D.

25. τὸ ἡ δύναμιν ἔχει δύο βραχέον, τοῦ α καὶ ο, οὕτως καὶ
τὸ ξ ξ ψ δύναμιν ἔχει τῶν δύο συμφώνων D: τὸ π δύναμιν ἔχει
δύο Ven. app. 11, 4. 29. διπλασίονα D: mox 30. ἡμιχρό-
νιου αὖτε ἔχει, τὰ δὲ τέσσαρα ἀμετάβολα ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐνὸς χρό-
νου, ποτὲ δὲ ἀπὸ ἡμιχρόνιου (διὸ καὶ δίχρονα αὐτὰ ἔφαμεν), ποτὲ
δὲ οὔτε ἀπὸ ἡμιχρόνιου, ὡς σὺν θεῷ εἰσόμεθα. 32. Arti-
culum habet D.

814, 2. ὑπολάβομεν D: idem plenius αὐτῶν ἐκ δύο συμφώνων
σύγκριται ἢ ὅτι εἰς. 8. λεχθεῖη δὲ] καὶ λεχθεῖη D. 9. τῇ]
habet D. 13. ταῦτα] πάντα D. 14. οἱ μὲν] εἰδέναι D.

15. Articulum om D. qui mox ἐκείναι αὐταὶ εἰσιν ἐοικασιν.

815. Theodosii sunt, quae in ima pagina posui.

816, 11. τῆς] πάλιν τῆς D. 12. μέμνηται] παρὰτίττει D.

20. εὐφραίνεται D. 22. ἐν] τι D. 24. περὶ πῶν
μεταβαλλόντων τὸ θ εἰς τὸ τ κατὰ τὴν γενεὴν φησιν Ἀρωδια-
νὸς ὅτι ὡς ἀπὸ τῆς σ καταλήξεως γέγονεν ἡ κλίσις, οἷον τὸ ἥπαρ
τοῦ ἥπατος ὡς ἀπὸ τοῦ ἥπας φησιν εἶναι καὶ φθέαρ φθέατος ὡς
ἀπὸ τοῦ φθέας. Cod. Ottobon. 173 fol. 164. v. καὶ τὸ π D.
τινὲς ἠθέλησαν τὸ λ πελικὸν λέγειν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
ἐπειδὴ τὸ βάκιλ κινούμενον εἰρέσθῃ, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· τέτα-
τον μὲν βάκιλες. Choerobosc. ad Theodos. f. 35.

817, 20. τὸν] habet D: idem καὶ ἐπὶ τῶν τῆς. 27 — 33. Theodosii haec sunt.

818, 5. τετάρτης μὲν ἐν D. 12. ὑποτάσσονται ὡς ἐν D.

14. περιέλεθ' D. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ τί τριῶν ὄντων διπλῶν, τῶν ξ ξ ψ γημί. τὸ μὲν ξ καὶ ψ τελειὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἶσι, τὸ δὲ ξ οὐδαμῶς. καὶ ἵστανται εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ξ οὐκ ἔστιν τελικὸν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, διότι ἐκ τοῦ σ καὶ δ δοκεῖ συρριεσθαι, οὐδέποτε δὲ λέξιν Ἑλληνικὴν εἰς ἄφωρον καταλήγει. Cod. Ottobon. 173 fol. 165. r.

819, 2]. ad p. 632, 17: τὸ γὰρ η οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναϊρέσεώς ἐστιν, οἷον τὸ Δημοσθένες τὸ Δημοσθένης. Cod. Ottobon. 173 fol. eodem. Idem ad p. 632, 18: ἀπαριθμεῖται τὸ η καὶ ἀπὸ συναϊρέσεως, οἷον τέλεια τέλχη, ἐπειδὴ ὡς πρὸς εἰσαγομένους διαλέγεται, οἱ δὲ εἰσαγόμενοι ἐπιφθιπέστεροι μᾶλλον εἰσι πρὸς τὰ συνηρημένα ἢ περὶ πρὸς τὰ ἐντελῆ· τέλχη γὰρ μᾶλλον λέγουσι καὶ οὐ τέλεια. 24. η ὡς] om D. 25. οὖν τὸ ἑλλ. D.

26. λεγομένη D. 29. ἀλεγόμενη D

820, 3. αὐτῶν D. 9. τοιαύτην τινα πειθ. D. 17. ὅτι] εἰ D. η καὶ τοῖς D. 18. ἀριθμούς D. 19. οὐ δυνατὸν ἐκείνους ἀριθμούς εἶναι D.

822, 18. ἀναδ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἤδη προέχοντα τὸν D. 19. ὧς] εἰποι D. 21. τὰ φωνήεντα D. 22. ἀντιτίδωσθαι D.

23. ἐκφ. τὴν διὰ et μήν. τὴν διὰ D.

823, 3. αὐτοκ. καὶ ὡς D. 4. αὐτὰ δὲ καθ'. D.

6. Alterum τοῦ om D.

826, 15 Παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλάκις ἢ $\alpha\iota$ καὶ ἢ $\alpha\iota$ διὰ θογγοὶ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, τῆς κοινῆς μὴ ἀπρότιξούσης εἰς μέρος λόγου, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. (11, 18)

ὑψηλὰς ἐς πότον ὄρων αἶδε τοιαῦτα

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

σοὺ νάλουσ' ὑποφῆται ἀπτόποδες χυμαῖνναι.

Choerobosc. in Theodos. fol. 91. v.

828, 21. διὰ τί δὲ δύο σύμφωνα ἢ δύο ἀμετάβολα οὐ ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν, ἀλλὰ θέσει μακράν; φημὲν οὖν ὅτι πάντα τὰ ἴσα, ἐὰν ἐλάσσονα ἢ, τῶν ἀνίστων ἴσων εἶσιν ἰσχυρότερα, ὡς ἐπὶ

τοῦ ζεύγους ἡμιόνων καὶ ζεύγους ἡμιόνου καὶ βοός. Πῶς οὖν τὸ $\bar{\mu}$ καὶ τὸ $\bar{\nu}$ κοινὴν ἐποίησαν συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

Πῶς μὲν ὁ Μνησάρχιος ἔφω ξένος.

Φαμέν οὖν ὅτι ἄφρων πρὸ ἀμεταβόλου εὐρίσκομεν κατὰ σύλληψιν, οὐδέποτε δὲ ἀμετάβολον πρὸ ἀμεταβόλου, εἰ μὴ μόνον τὸ $\bar{\mu}$ καὶ $\bar{\nu}$ ὅπερ τὸ $\bar{\mu}$, τέξιν ἀφώνου ἐπέχον, ἡγεῖται, ἡγουν ἐστὶ πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ ποιοῦσι κοινὴν συλλαβήν. Πῶς οὖν πάλιν τὸ $\bar{\pi}$ κοινὴν συλλαβήν ἐργάζονται, ὡς ἐν τῷ

Αἰγυπτίῃ τῇ πλεῖστα;

Φαμέν οὖν ὅτι ἐπειδὴ ἄμφω εἰδὼν ἔγεν ἄσθενῇ, καὶ οὐ μόνον ἄφωνα τυγχάνουσιν ἀλλὰ καὶ ψιλὰ, ἅπερ πάντων τῶν στοιχείων ὑπάρχουσιν ἄσθενέστερα. εὐρίσκονται γὰρ ἐν συμφώνοις, ἅπερ ἤτονά εἰσι τῶν φωνηέντων· συναριθμοῦνται καὶ ἄφωνα, ἅπερ ἄσθενέστερά εἰσι τῶν ἡμιφώνων· ὀρῶνται καὶ ψιλὰ, ἅπερ λοχηρότερά εἰσι τῶν δασέων καὶ μέσων. Πῶς οὖν πάλιν τὸ $\bar{\sigma}$ καὶ τὸ $\bar{\eta}$ κοινὴν εἰργάσαντο συλλαβήν, ὡς ἐν τῷ

οὐδὲ Σάμιανδρος ἔλγει;

Φαμέν οὖν ὅτι ἀνάγκη ἦν τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν τόπων καὶ τῶν ἄλλων πῶς ἐχόντων ἐντίθεσθαι τῇ ποιήσει, ἃ ἐντιθέμενα πάντως χωλὸν ποιοῦσι πολλάκις τὸν στίχον. καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς κατεφρόνησε τὸ χρεῖωδες τοῦ μέτρου διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐννοίας. Theodos. Πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν μέτρῳ τὸ $\bar{\mu}$ ἀποτελοῦν κοινὴν συλλαβήν, οἷον ὡς παρὰ, Καλλιμάχῳ·

καὶ μὴν ὁ Μνησάρχος ἐφύλαξεν.

ὡς καὶ παρὰ Κρατίῳ Ἀλλοτριωγνώμοσιν·

ἐπιλήσμουσιν (leg. ἐπιλήσμοσι) μνημονικοῦσιν.

Choerob. in Theodos. f. 247. r. Idem v.: πολλάκις εὐρίσκεται καὶ ἐν τοῖς μέτροις ἀποτελοῦντα τὴν κοινὴν συλλαβήν τὸ $\bar{\pi}$ καὶ $\bar{\pi}$, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, οἷον

Αἰγυπτίῃ τῇ πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματι κείται.

τὸ δὲ $\bar{\pi}$ ὡς παρὰ Πίνδαρῳ

Ἰππώνακτος τὸ μέτρον οὐδὲν μοι μέλει.

Conf. Schaefer. ad Corinth. p. 873.

857, 7. ἑλλίπες] λείπει D. 12. συλλ. ἢ τὸ γράμμα εἰς λέξιν οὐ D.

859, 29. . . . .] τὴν λέξιν μέρος τοῦ λόγου φησὶν, ἔτι ἀγνοοῦντων ἡμῶν τί ἐστὶ λόγος D.

840, 6. et 9. τελείαν ἔννοιαν D. 26. Αἰ γινώσκουσιν ὅτι ὁ αὐτὸς
 μέρος τοῦ λόγου εἶσι. πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαι γέγονασιν·
 οἱ μὲν γὰρ δύο μόνον μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε,
 οἱ δὲ ὁκτώ, οἱ δὲ ἐννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἑνδεκά. Choerobos-
 cus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κανόνων cod. Coisl.
 176 f. 30. v. Idem mox: Διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς μέρη τοῦ λόγου εἰ-
 σίν, ἐπειδὴ καὶ τέσσαρα μέρη τῆς γραμματικῆς ἐστὶ καὶ τέσσαρα
 ὄργανα, μέρη μὲν ἀναγνωστικόν, ἐξηγητικόν, διορθωτικόν καὶ
 κριτικόν, ὄργανα δὲ γλωσσηματικόν, ιστορικόν, μετρικόν καὶ τεχ-
 νικόν. 31. λέξεων D.

841, 4. λόγον τὸν διὰ ῥήματος μόνου D. 9. γὰρ ἐστὶν ὄνο-
 μα D. 13. τις ὅτι καθότι D. 14. λέξεων D.

15. Alterum τὸ habet D. 20. καὶ τὰς μονογράφ. D.

22. καὶ τὴν μονάδα D. 31. σχολή D.

844. §§. 14 — 23. om D.

845, 9. Τινές, ὡς ἐστὶν ὁ Φιλόπορος καὶ Ῥωμανὸς ὁ ταύτου
 διδάσκαλος, ποιότητα λέγουσιν ἐν τῷ ὄργῳ ἀντὶ τοῦ οὐσίας, οἷον
 „ὄνομα ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικόν, ἐκάστου τῶν ὑποκειμένων σω-
 μάτων ἢ πραγμάτων κοινὴν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀπονέμων.” Choe-
 roboscus Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνοματ. καν. fol. 31. r.

11. h: σῶμά ἐστι πᾶν τὸ ἀφ’ ἧς χραιτούμενον κατὰ γραμματι-
 κοῦς, πρῶγμα δὲ τὸ μὴ τῇ ἀφ’ ἧς χραιτούμενον ἀλλὰ τῷ νῷ.

846, 12. ὁ μὲν Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἱ δὲ περὶ
 Ἀπολλώνιον καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἶδη προτάττουσι
 τῶν γενῶν, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεί καὶ εἶδος ἐστὶ παρὰ τοῖς
 γραμματικοῖς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἐστὶ. Choe-
 robosc. f. 32.

860, 25. τινές τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξαι, λέγοντες ὅτι
 ἡ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαστική, τὰ δὲ δεύτερα
 πρόσωπα προτερεῖναι τῶν τρίτων. Choerobosc. ad Theodos. f. 34.

862, 4. Vid. I. C. Scaliger. de causis L. L. 80. Sanct. Mi-
 nerv. 1. 6.

868, 12. Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς εἰ-
 ρεῖν τὴν αὐτὴν ἔστιν ἔχοντα σημασίαν τὰ διαφόρῳ φωνῇ λεγό-
 μενα, ἀλλὰ καὶ ἐπ’ ἄλλων τινῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄορ ἕξις μάχαιρα
 φάσματον σπάθη. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων διάφορος φωνὴ ὑπάρχει,
 ἐν δὲ τῷ σημασινομένῳ ἐν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἐπαινετή ἐστὶν ἡ τῶν

Ἑλλήνων γλώττα ὡς πλατεῖα οὔσα καὶ ἐπὶ ἐνὸς σημειωμένου πολλῶν φωνῶν εὑπορούσα· ἥ γὰρ Ῥωμαϊκὴ κατὰ τοῦτο περικτὴ ὡς μὴ πλατεῖα ἀλλὰ στεγὴ οὔσα. Choerobosc. in Theodos. fol. 266.

874, 20. . . .] Inse- re haec: περιληπτικὸν ἔστιν, quorum ul- timae certe syllabae (κόν ἔστιν) supersunt cod. Barocc. 116 fol. 10. . . . 22. . . .] ἀριθμῷ Barocc. . . . 28. . . .] Leg. καθ' ἑκαστον τομῆς: quorum una superest in Barocc. syllaba postrema.

875, 21. . . .] του μενου Barocc. 25. Eadem in Ba- rocc. lacuna, margine sinistro deleta. Item v. 27.

27. δ δηλοῖ ἔτι Barocc.

877, 31. . . . .] Lege καὶ ὑσπλδι: Barocc. certe καὶ ἄ. ←

880, 3. . . .] καὶ κριτὸς Barocc.

881, 4. προῖέναι τε καὶ Barocc.

884, 31. Οἱ φιλόσοφοι ἄλλας δύο ἐγγλίσεις μετὰ τὰς πέντε προ- στιθέασι, φημί δὲ τὴν ὑποθετικὴν καὶ τὴν ἐρωτηματικὴν. καὶ τὴν μὲν ἐρωτηματικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις ἐρωτήσιν δέχε- ται, αἰτοπον δὲ ἔστι τὴν ἐν παντὶ μέρῃ λόγου εὐρισκομένην εἰπεῖν Ἑγγλίσιν εἶναι ὁήματος. — τὴν ὑποθετικὴν οὐ δεχόμεθα, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ὑποθετικὰ σπάνιά εἰσι, δεῦτερον δὲ ὅτι τὰ ὑποθετι- κὰ πρῶτον μόνον προσώπων εἰσὶ, τρίτον δὲ ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἰδίαις φωνάς· αἱ γὰρ φωναὶ αὐτῶν ἵποτακτικαὶ εἰσιν. Choerobosc. in Theodos. Similia leguntur apud schol. Hermogen. cod. Paris. 1983 f. 30 et 35: τὸν δὲ λόγον διέλλον οἱ μὲν Περιπατη- τικοὶ εἰς ἑ, εἰς εὐκτικόν,

αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάντῃ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλωνί

[ποτνὶ Ἀθηναίῃ, ἐρυσίππολι, δια θεῶν f. 35.]

προστακτικόν,

βῆσθ' ἔθι Ἰγί ταχέϊ,

ἐρωτηματικόν,

πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε

[οὐχ ὁ τρέφειμός σου πρὸς θεῶν ονησι με καὶ τὰ λοιπά f. 35.]

ἀποφαντικόν,

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσε,

κλητικόν,

δεῦρο πάροισ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἔξεν ἱμέτο.

οἱ δὲ Στωϊκοὶ προστιθέασιν τοῖσι [καὶ ἄλλοις ἐξ f. 35.] πνευματικὸν καὶ ἐπαπορητικόν, πνευματικὸν μὲν,

πῶς δεῦρ' ἦλθες Ὀδυσσεῦ;

τίς δέ σ' ἔχραε δαίμων;

καὶ λοιπὸν ἀρχεται διηγεῖσθαι τὰ συμβαίνοντα ἐπαπορητικὸν δὲ
δαῖμον ποῦ ἦλθε τι ποῦ ἀγγέλλων ἄρα.

εἴτα θαναταστικόν,

ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἐσθλῶν

[ὥς καλὸς ὁ παρθενῶν f. 35.] ἐπομοτικόν,

καὶ μὴ τότε σμήπτρον.

διασαφητικόν,

ἦομεν, ὥς ἐκέλευες, ἄνα δοῦρ' αἰ φαιδίμ' Ὀδυσσεῦ,

καὶ τελευταῖον ἑποθετικόν

ἔπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳεῖς τε

[ὥς παρὰ τῷ Δημοσθένει· εἰ γὰρ ἡμῶς δεῖται ἢ μόνον ἡμέρας κ.

π. λ. f. 35.]. τούτων δὲ οἱ Περιπατητικοὶ τὸν μὲν πνευματικόν

καὶ τὸν ἐπαπορητικὸν ἐπὶ τὸν ἐρωτηματικὸν ἀνάγουσιν (οὐδὲν

γὰρ τὸ διάφορον πνευματικοῦ τε καὶ ἐπαπορητικοῦ πρὸς ἐρωτημα-

τικόν, εἰ μὴ ὅσον ὁ μὲν ἐρωτηματικὸς συντομώτερος τοῦ πνευμα-

τικοῦ, ὁ δ' ἐπαπορητικὸς πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποφαινόμενον, οὐ πρὸς

ἕτερον ὥς ὁ ἐρωτηματικὸς), τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπὸ τὸν ἀποφαντι-

κὸν ἀνάγουσι, καθὼ ἐνδέχεται τοῖσι τῶν ἑκαστοῦ καὶ ψευδῆ καὶ ἀλη-

θῆ εἶναι, οὐδὲν δ' ἕτερόν ἐστιν ὁ ἀποφαντικὸς ἢ λόγος ἐνδεχό-

μενος καὶ ψευδὴς εἶναι καὶ ἀληθής.

890, 33. Cod. χωρησάν· Apollonius de coniunct. p. μὲν τίπω
ἢ ὁ παραπληρωματικὸς κεχορηγημένος συνδεσμιζῶ.

896, 18. Λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης [ὁ Χάραξ] ὅτι, ὥς περ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τίκεται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τοῦ λέοντος λέων
καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλπου καὶ ὄρου ἕτερόν τίποτε τίκεται, λέγω δὲ ἡμί-
ονος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ μετοχή ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τιττο-
μένη ἕτερόν τίποτε ἔστι παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνμα, καὶ δη-
λον ὅτι ἰδίᾳ μέρος λόγου ἐστίν. Choerobosc. in Theodos.

899, 3. Nullum lacunae indicium in Ven. app. 11, 4.

912, 21. . . .] Nulla est in Barocc. lacuna.

919, 12. . . .] χωρίζομαι καὶ et sex septemve praeterea litte-
ras Barocc.

- 955, 10. λόγον εἶναι τὸ D. 16. αὐτὸ D. 17. γὰρ] habet D.
- 947, 7. ἀνάνευσιν ἦτοι μὴ συγκατάθεσιν D. Et mox συμβουλίας ἀποτροπὴν. 15. ἀπόστροφον δέχεται D. 16. καὶ ὅταν μὲν διασεῖα D.
- 957, 28. ἐμνήσθη. τόνον δὲ ἔχει τὸν πρόπορτα λέξει μονοσυλλάβῳ βραχυκαταλήκτῳ, τουτέστιν ὅζυν μὲν καθ' ἑαυτόν, ἐν δὲ τῇ συνεπίᾳ βαρύνεται D.
- 958, 8. ἀρχῇ ἀλλὰ μετὰ τὴν πρώτην λέξιν τοῦ δ. D. 11. ἐπακολουθ. D. 17. τόνον δὲ ἔχει τὸν ὅμοιον τοῦ μὲν D.
31. τόνον δὲ ἔχει ὁμοίως τοῖς προειρημένοις συνδέσμοις. τέτακται γὰρ ἐν τοῖς ἐγκλιτικοῖς μορίοις τοῖς ἀπολύουσι τὸν τόνον προκειμένου ἐνὸς τῶν τριῶν παραφυλαγμάτων, ἢ ὅζυντόνον λέξεως ἢ προπερισπωμένης ἢ προπαροξυνομένης ἢ τροχαϊκῆς D.
32. δὲ τῷ τε κατὰ D.
- 959, 2. τόνον δὲ ἔχει ὁμοιον τοῦ μὲν. περὶ δὲ τόνου τί σοι καθ' ἓνα φημί; κοινῇ γὰρ πάντων συμπλεκτικῶν συνδέσμων ὅζυνόμενων, σεσημειωμένου τοῦ ἦτοι D. 6. λόγον, προκειμένου τοῦ μὲν ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἢ μὴ προκειμένου. Isod — D.
7. προείπομεν. ἔχει δὲ πνεῦμα φιλόν D. 14. ὡς] habet D. λέξεων. φιλοῦται δέ D.
- 960, 14. ἀλόγου] βραχείας εἶναι D. 24. δευτέροις λόγοις τίθ. D. 25. τῶν λέξεων. ὁ δὲ δεύτερος αὐτῶν οὐκ ἐν τοῖς ἐγκλιτικοῖς μορίοις D. 32. τόπον δὲ ἔχει καὶ τόνον ὅμοιον τῷ δέ D.
- 961, 25. ἐπίτεταμένον ἐμφαίνων D.
- 965, 9. ἢ τῷ χρόνῳ D. 12. μὴ] om D. Idem mox προεῖναι, et 13. ἐστὶ σύνδεσμος συναπτικός ὁ εἰς τοὺς γὰρ ἄλλους ἐπεκτεινομένους ἐφίστησιν αὐτοῖς D. 20. περισπᾶται D.
- THEODOSII CANONES sumpsit e Vatic. 1370 et Coislin. 176.
973. κανὼν ἐστὶ λόγος ἐντεχίος ἀπενθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῆς λέξεως, τουτέστι λόγος μετὰ τέχνης διὰ τῶν ὁμοίων ἐπ' εὐθείας ἄγων ἢ ἐλέγχων πρὸς τὰ πλείονα τὸ διεστραμμένον καὶ ἡμαρτημένον τῆς λέξεως· τὰ γὰρ πλείονα τῶν ἐλαττόνων κανόνες. Προλεγ. τῶν Θεοδοσίου ὀνομαστικῶν κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Χοιροβοσκτοῦ cod. Coislin. 176 f. 30.

975, 1. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος καὶ συντομίας φροντίζων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως. τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὀξύνονται, περισπῶνται. τῶν μὲν περισπώμενων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γῤῥᾱς τοῦ Γῤῥᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (τοῦτο δὲ καὶ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει). γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον, ἔστι δὴ λᾶς λᾶος, καὶ κῥᾶσει τῶν δύο $\alpha\alpha$ εἰς $\epsilon\eta$ α μακρὸν γίνεται λᾶος, οἷον

λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς,

τουτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου. αὕτη ἡ λᾶος γενικὴ μέταγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ λᾶος, ὥσπερ ὁ Τρῶς τοῦ Τρῳός καὶ ὁ Τρῳος, ὁ δμῶς τοῦ δμῳός καὶ ὁ δμῳός,

δμῳός ἔχων μακέλλην

ἀντὶ τοῦ δοῦλος. καὶ λοιπὸν κατὰ κῥᾶσιν Δωρικὴν τοῦ $\alpha\sigma$ εἰς α μακρὸν γίνεται ὁ λᾶς, ὥσπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερέλαος Πτερέλας. Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ περισπώμενων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θᾶς τοῦ Θᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χῥᾶς τοῦ Χῥᾶ (οὕτω δὲ ἐλέγχο ὁ Ἀρχήνωρ, ὅθεν καὶ ἡ Φοινίκη ὀχῆᾶ λέγεται), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾶς τοῦ Βᾶ (ἰστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). τὸ δὲ πᾶς ὅτε μὲν ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιῇ τὴν γενικὴν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπίθετόν ἔστι καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεται, οἷον πᾶς παντός· πρὸς γὰρ διάφορον σημαίνοντα εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονεν. Ἐνταῦθα μὲν περὶ τῶν περισπώμενων. τῶν δὲ ὀξυνόμενων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζᾶς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πῥᾶς Πῥαντός (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκριβείαν ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεται· ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ὀνοματικῷ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ καθόλου ὀξύνοσθαι, ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλίνεσθαι), Φθᾶς Φθάντος· ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, τουτέστι παροξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχει καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὴ τῆς φθάντος τῆς σημαίνουσας τὸ προλαβόντος· ἡ δὲ μετοχὴ βαρύνεται κατὰ τὴν γενικὴν ὁμοίως τῇ σιᾶς

σιάντος καὶ βῆς βάντος, φθάς φθάντος· βῆς δὲ ἔστιν ὁ πορευθεὶς καὶ φθάς ὁ προλαβών. τὸ δὲ κῆς, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, διὰ τοῦ τ. ἐκλήθη, οἷον

κράτος ἂν ἑθανάτοιο,

καὶ ἔχει ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσύλλαβα ὀξύτονα ἅπαντα κύριά εἰσιν, οἷον Πῆς, Ζῆς, Φθῆς, τοῦτο δὲ μόνον, φημί δὴ τὸ κῆς, προσηγορικόν ἐστι· τὴν γὰρ κεφαλὴν σημαίνει. ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε περὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν, καὶ οὐκ ἐκλήθη ὁμοίως ἐκείνοις τοῖς διὰ τοῦ $\nu\tau$, ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ τ. ἔχομεν δὲ τὴ χρῆσιν τῆς εὐθείας παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ῥοδίῳ οὕτως χρυσωτουμεθοντι πολὺλιστος φαίνεται κῆς. πολὺλιστος δὲ οἰοεὶ πολυπλάτειος. ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν εἰς $\alpha\varsigma$ μονοσυλλάβων. Choerob. schol. f. 36. r.

καθαρόν] καθαρά Coisl. Sed Choerob. f. 69: σκόπει δὲ ὅτι καθαρὸν εἶπε, καὶ οὐ καθαρά. τοῦτο γὰρ βούλεται σημαίνειν τὰ εἰς $\alpha\varsigma$ καθαρὸν, ἥγουν τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ α σύμφωνον. Idem μοχ: σεσημειώται τὸ Αἶας. τοῦτο γὰρ ὅτε μὲν ἐστὶ κύριον, ἀντίκειται τῷ κανόνι· εἰς $\alpha\varsigma$ γὰρ ἔστιν ὄνομα δισύλλαβον καθαρὸν βαρύτερον, μακρὸν ἔχον τὸ α , καὶ ὅμως οὐ κλίνεται διὰ τοῦ $\nu\tau$, ἀλλ' ἰσοσυλλάβως· κατ' ἀποβολὴν γὰρ τοῦ σ ποιῶ τὴν γενικήν, οἷον ὁ Αἶας τοῦ Αἶα, Αἶα περὶ λίθων γλιφῆς· οὗτος γὰρ λιθογλύφος ἦν. ὅτε δὲ προσηγορικόν καὶ σημαίνει τὸν λίθον, οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ α , οἷον

λῆας ἀναιδῆς,

καὶ λοιπὸν ὡς συστέλλον τὸ α οὐκ ἠκολούθησε τῷ κανόνι τούτῳ.

Ιστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὰ λῆας τὸ προσηγορικόν καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον σημειούμεθα ἔχειν τὸ α συνεσταλμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἶας τὸ παρ' Ἀλκιμᾶρι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ α . ἐκείνος γὰρ συνέστελεν αὐτὸ εἰπὼν

δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμηνεν Αἶας αἶμα τά τε μένων.

ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον, καὶ μετρεῖται οὕτως δουρὶ | δὲ ξυο | τῷ μέ | μνηεν | αἶας | αἶμα | τά τε | μένων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρῃ κεῖται, ἐν ἣ οὐ τίθεται σπονδαῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ. εἰδὼ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ α . παρ' Ὅσιόδῳ

δήσας ἄλκυτοπέδῃσιν πρόμηδεα

καὶ παρὰ τῷ Ἀριάνῳ λίθος μέγας (μέλας?) Id. f. 71. cf. Drac. p. XX.

2. Ιστέον ὅτι μοναστήριον ἔστι παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι καὶ

λέγεται τοῦ Παῖα ὡς ἀπὸ τοῦ Παῖας· καὶ ἰδοὺ τοῦτο πάντα ἔχει τοῦ κανόνος καὶ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ $\overline{\pi\tau}$. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων χρήσει. Id. f. 42.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου” διὰ τὸ Λάας τὸ κύριον καὶ τὸ Κλεύας καὶ τὸ Κέας· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ταῦτα γὰρ πάντα τοῦ κανόνος ἔχοντα οὐ κλίνονται διὰ τοῦ $\overline{\pi\tau}$ ἀλλ' ἰσοσυλλάβως, οἷον ὁ Λάας τοῦ Λάα καὶ ὁ Κλεύας τοῦ Κλεύα. ἀλλὰ Δωρίδος εἰσὶ διαλέκτου. ὅτι γὰρ ταῦτα ἰσοσυλλάβως κλίνονται, δηλοῦσι τὰ πατρωνυμικά αὐτῶν τὸ Κλευάδης καὶ Καυιάδης, ὅντα ὡς περ Αἰνείαδης. Id. f. 71.

δέον προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ὄντα,” ἐπειδὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλὰ εὐρύσκομεν τοιαῦτα, πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Αἶας τοῦ Αἰαντος, ὁ Αῤύας τοῦ Αῤύαντος καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόαντος· καὶ λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πολλάκις ὁ Αἶας τοῦ Αἶα καὶ ὁ Αῤύας τοῦ Αῤύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ὁμοῖδω· ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν, καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· Αἶαν τὸν ἄριστον. οἱ γὰρ ποιηταὶ μέτρη δουλεύοντες πολλάκις διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου παραβαλόνουσι τὸν κανόνα. Id.

Λεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ Θόας Θόαις, προστιθέντες τὸ $\overline{\iota}$, τὸ δὲ Αἶας Αἶαις οὐ λέγουσι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῆς $\overline{\alpha\iota}$ διφθογγου. ἠτύλοκετο γὰρ ἀλλεπάλληλος ἢ $\overline{\alpha\iota}$ δίφθογγος, καὶ ἐκ τούτου κακὸ φωνος ἐγένετο ἡ λέξις. Id. f. 72. Cf. Etym. M. v. μέλας.

13. τῶν μετοχῶν] οἷον γράψας γράψαντος καὶ ᾧ γράψας, ποιήσας ποιήσαντος καὶ ᾧ ποιήσας, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

15. τῶν μετοχικῶν] ἰμῆς γὰρ ἰμάντος καὶ ᾧ ἰμῆς, ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ᾧ ἀνδριάς, ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς τῶν Ἀττικῶν·” οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς εἰώθασι ποιεῖν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οἷον ὁ Θόας ᾧ Θόας, ὁ Αἶας ᾧ Αἶας, οὗτος ᾧ οὗτος δευτέρον σε προσκαλῶ.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\overline{\alpha\varsigma}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρυτόνων παρὰ τὸ δέμνω συντεθειμένων, οἷον Πολυδάμας Πολυδάμαντος ᾧ Πολυδάμα,

Πολυδάμα μὲν οὐκέτι ἔμοι φέλλαι ταῦτ' ἀγορεύεις, Αἰοδάμας Αἰοδάμαντος ᾧ Αἰοδάμα. ταῦτα δὲ λέγομεν ποιητικά. (Paulo post: ᾧ Εὐρυδάμαν παρὰ Ἀλκαίῳ, καὶ παρὰ Πινδάρῳ

ὑπερμενὲς ἀκαμαντοχάρμεν Αἴαν. περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ κατὰ συνεδρομὴν τοῦ Αἴαν ἔγένετο ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνήεντων.)

Καὶ χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ μορσινιλλάβων ὀξυτόνων. ἔστι γὰρ Ζᾶς Ζαντός καὶ Πράς Πραντός, καὶ ἰδοὺ ἑαυτὰ οὐκ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζάν καὶ ὦ Πράν, ἀλλ' ὦ Ζᾶς ὦ Πράς· ομοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

17. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς σ καὶ εἰς $\bar{\omega}\varsigma$ Θη-
ληκῶν (τῇ Αἰητοῦ τῇ αἰδοῦ — τὰ Αἰητώ, τὰ αἰδώ) καὶ τῶν πεπον-
θότων (μητρί πάτρι — μητέρε πατέρε).

20. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων.” ἔστι γὰρ τοιῶδε καὶ τοσῶδε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοιοῦνδε καὶ τοσοῦνδε.

21. ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δι' ἣν ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις. ἔχει δὲ οὕτως. τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κεχρημέθα ἀντὶ τῶν δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. ὅτι γὰρ ὑστερογενῆ εἰσὶ τὰ δυϊκὰ, δῆλον ἀφ' ὧν οὐ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι ἔχουσι δυϊκὰ. ἰδοὺ γὰρ οἱ Αἰολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκὰ, ὅθεν οὐδὲ οἱ Ῥωμαῖοι, ἄποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων, κέχρηται τῷ δυϊκῷ ἄρ. θμῷ. ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶ καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται, πολλάκις ἀναπληροῦνται παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλα-
τείας φωνάς. f. 77. ζανονίζομεν τὰ δυϊκὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν, ὡς λέγει ὁ Φιλόξενος, ἐπειδὴ τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσὶν· ὑστερον γὰρ ἐπεροήθησαν τὰ δυϊκὰ. ὅθεν οὐδὲ πᾶσα διάλεκτος κέχρηται τῷ δυϊκῷ ἄριθμῷ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς παντελῶς δυϊκὰ οὐκ ἔχουσιν, ὥς περ οἱ Ῥωμαῖοι ἄποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων. f. 231.

976, 7. κοινῇ] χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον· Ἀτρειδῶν γὰρ καὶ νυμφῶν λέγουσιν οἱ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ νυμφῶν.

11. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς $\bar{\upsilon}\varsigma$ τῶν ἐχόντων τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον· ἐκεῖνα γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτεταμένον, οἷον

ἰχθυῖς ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργεῖα δημόν

καὶ

ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις.

καὶ πάλιν δρυὺς δρυός δρυσὶν ὁμοίως διὰ συνεσταλμένου τοῦ $\bar{\upsilon}$,

παρὰ δρυοῖ καὶ παρὰ πενύκεις.

ταῦτα δὲ καθόλου συστήλλει τὸ ὕ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς χωρὶς τοῦ μῦς· μνός· μνοί· τοῦτο γὰρ φυλάττει τὸ ὕ, φησὶν, ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. λαμβάνονται δὲ αὐτοῦ τινές, ὧν ἔστι καὶ Ὁρος ὁ γραμματικός, λέγοντες μηδαμῶς εὐρίσκεισθαι τὸ μνοῖν ἔχον τὸ ὕ ἐκτεταμένον, ἀλλ' οὔτε δὲ φύσει συνεσταλμένον. εὐρίσκομεν δὲ αὐτό, φησὶ δὴ τὸ μνοῖν, ἔχον τὸ ὕ ἐκτεταμένον καὶ συνεσταλμένον ἐν τῇ μνοβατραχομαχίᾳ.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ νῆσι παρ' Ἀθηναίους — καὶ τοῦ δοροῖσι παρὰ Καλλιμάχου· ἐκείνα γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὁφείλων ἐπιγράψαι δοροῖσιν — καὶ τοῦ [τάλασι καὶ μέλισσι] — καὶ τοῦ κτεῖς κτερός, οὐδεὶς οὐδενός.

21 „ἀπλᾶ” δὲ πρόκειται διὰ τὸ λυκοθάας (infra λανκοθάας) σύνθετον· τοῦτο γὰρ τὴν τοῦ ἀπλοῦ κλίσιν ἐφύλαξε, φημι δὴ τὴν Θάας Θόαντος.

πρόκειται „μὴ ὄντα ἔθνικα ἀπὸ τοῦ π ἄρχομένα” διὰ τὸ Πικίας Πικιαντος καὶ Πενικτίας Πενικτιαντος· ταῦτα γὰρ ἔθνικα εἶναι ἀπὸ τοῦ π ἄρχομένα καὶ περιττοσυνλλάβως κλίνονται ἤγουν διὰ τοῦ πτ. τὸ γὰρ Πικίας Πικίου ἀπὸ τοῦ π ἄρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἔθνικόν, τὸ δὲ Ὀπίας Ὀπίου ἔθνικόν μὲν ἔστιν, ἀλλ' οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ π ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ω.

25. σημειοῦνται οἱ τεχνικοί τινα περιττοσυνλλάβως κλινόμενα, ἤγουν διὰ τοῦ πτ, καὶ ἔχοντι πάντα τὰ τοῦ κανόνος. εἰσὶ δὲ ταῦτα, οἷον Ἀφίας Ἀφιαντος παρ' Εὐφορίωνι (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Φλεγίας Φλεγιαντος παρ' Εὐριπίδῃ (ἔστι δὲ ἔθνικόν), Ἐλέας Ἐλεαντος παρὰ Φιλοστεφάνῳ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Σατύας Σατύαντος παρ' Ἡγησίπῳ (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα κύριον). εὐρέθη δὲ καὶ τὸ Ἀρύας Ἀρύαντος περιττοσυνλλάβως κλινέν,

ἣ δὲ ὑπὲρ Ἀρύαντος ἐπὶ προχοαῖς ποταμίων, παρ' Ἐγκατοθένῃ· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ τὸ Παρίας Παρίαντος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὸ γὰρ σημαῖον τὸν ὄφιν διὰ τῆς ι διηθόγγου, οἷον παρείας παρείου, καὶ ἔστιν ἡ χοήσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ,

ὁδὰς ἑλαβόμην ὡς παρείας ὧν ὄφεις·

παρείας δὲ ἔστιν εἶδος ὄφeos, ἔχον τὰς παρείας ἐπιγραφείνας. ταῦτα δὲ οἷα περιττοσυνλλάβως κλίνονται. εὐρηται δὲ καὶ ἰσοσυνλλάβως κλινόμενα, οἷον ὁ Φλεγύας τοῦ Φλεγύου καὶ οἱ Φλεγύαι τοῦ

Φλεγύας, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἢ μετὰ Φλεγύας μεγάλητος,

Τὰ εἰς ᾱς ἔχοντα πρὸ τοῦ ᾱ ἐν τι τῶν διπλῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται — οἷον Ἀρῶνας Ἀρῶνα, Ἐλῖνας Ἐλῖνα, Ἀφας Ἀφα. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνονται, ἥνκα εὔρεθῇ τὸ ῡ πρὸ τοῦ ξ, οἷον Βύζας Βύζαντος, Γύζας Γύζαντος, Πύζας Πύζαντος. ἰστέον ὅτι Ἡρωδιανὸς οὕτω κινονίξει ταῦτα.

Τὰ εἰς μας ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνήν καταλήγουσαν, ἅπερ θέλουσι καὶ βραχεῖα παραλήγεσθαι, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον ἀδάμας ἀδάμαντος, Ὀδόμας Ὀδόμαντος (ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους), Γαδάμας Γαδάμαντος, Πολυδάμας Πολυδάμαντος, Θειοδάμας Θειοδάμαντος, Ἀκάμας Ἀκάμαντος, Εὐρυδάμας Εὐρυδάμαντος, Ἀλκιδάμας Ἀλκιδάμαντος. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν Περιοικῶν ὀνομάτων.” ἐπεὶ γὰρ καὶ μακρὰ παραλήγεται καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Σαλάμας Σαλάμα, Σπιδάμας Σπιδάμα.

τὰ εἰς ας περιστώμενα, εἰ μόνως κύρια ἢ ὑποκοριστικὰ ἢ ἐπισκώμματα ἢ ἀπὸ συμβεβηκότος, ἰσοσυλλάβως κλίνονται, κύρια μὲν οἷον Μηνᾶς Μηνᾶ, Ζηνᾶς Ζηνᾶ, Μητρᾶς Μητρός, Κομητῆς Κομητᾶ, Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ, Θωμᾶς Θωμᾶ, Λουκᾶς Λουκᾶ καὶ τὰ ὅμοια, ὑποκοριστικὰ δὲ οἷον ὀστρακῆς ὀστρακῆ, πινακίδας πινακιδᾶ, λαχανῆς λαχανᾶ, ἐπισκώμματα δὲ οἷον καταφύγας καταφυγᾶ, δακνῆς δακνᾶ, ἀπὸ συμβεβηκότος δὲ οἷον τρέσας τρέσα ὁ δειλός. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχουσιν, περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον πελεκᾶς πελεκᾶντος, ἱλᾶς ἱλᾶντος (σημαίνει δὲ τὸν εἰμενῆ), ἀλλᾶς ἀλλᾶντος, χωρὶς τοῦ ἁτταγᾶς ἁτταγᾶ. τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται. ἁτταγᾶς δὲ ἐστὶ τὸ ἁτταγινάριον. σημειώται ἐν τοῖς κυρίοις τὸ Γλιοῦς Γλιοῦντος περιττοσυλλάβως κλιθέν. ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

27. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ ι ἀνεκφώνητον εἶναι, ἥνκα εὔρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄, οἷον τῷ Χρῦση, τῷ σοφῷ, τῷ Μίνελα, οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβοῦς φροντίζοντες λέγουσιν ὅτι ἐκφωνεῖται μὲν, οἷον ἐξακούεται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων. εἰ γὰρ φωνήν ἐστι, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὥσπερ αὐλοῦ, φασί, καὶ ὀργάνου ἡχούντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἐξακούεται διὰ τὸ μέγεθος ἡχον ἔχειν

τὸ ὄργανον καὶ καλύπτειν τὸν τοῦ αὐτοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ $\bar{\iota}$, ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἥνικα εὐρεθῇ μετὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\eta}$ ἢ μετὰ τοῦ $\bar{\omega}$ ἐν μιᾷ σίλλабῃ, οὐκ ἔξακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. ὅτι δὲ τὸ $\bar{\iota}$ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δῆλον ἐντεῦθεν. τῶν φωνηέντων τὰ μὲν εἰσι προτακτικά, τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικὰ μὲν εἰσι ταῦτα, $\bar{\alpha}$ $\bar{\epsilon}$ $\bar{\eta}$ $\bar{\omicron}$ $\bar{\omega}$, ὑποτακτικὰ δὲ δύο, $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{\upsilon}$. καὶ τὸ $\bar{\upsilon}$ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις εὐρίσκειται τοῦ $\bar{\iota}$ προτακτικόν, ὥς ἐν τῷ *μῦα* καὶ *ἄρπυια* καὶ *νῖος* καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. εἰ ἄρα οὖν τὸ $\bar{\iota}$ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δῆλον ὅτι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων.

δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον,” ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς ταῖς εἰς $\bar{\omega}$ ληγουσῖαι δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῷ *Ομήρῳ γάρ* φασὶ καὶ τῷ *σοφῷ* χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$); καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖς εἰς $\bar{\eta}$ ληγουσῖαι δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ (τῇ *Ἑλένῃ γάρ* φασὶ καὶ τῇ *Πηνελόπῃ* χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$). ἔτι δὲ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον.” ἐστὶ γάρ ὁ *Ξεῦς* τοῦ *Ξεῦα* τῷ *Ξεῦα* (οὗτω δὲ λέγεται κατὰ Θυρῆας ὁ οἶνος), καὶ τοῦτου ἡ δοτικὴ εὐρίσκεται παρ’ *Εὐρυπιδῆ* χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ · συστήλαι γάρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\iota}$, οἷον

ταῦτόν ποιεῖ τὸ $\bar{\epsilon}$ ἄτικόν τῷ *Ξεῦα*. σὺν γάρ κεραινοῖς.

ἔτι δεῖ προσθεῖναι „καὶ χωρὶς τῶν πεποιηθῶτων.” ἐστὶ γάρ τῷ *κνυνοχαίῳ* καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμόν τῷ *κνυνοχαίτῃ* καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\iota}$, οἷον ὥς παρὰ *Ἀντιμάχῳ*

πατρὶ τε *κνυνοχαίτῃ* *Ποσειδάωνι* πεποιθώς.

(Conf. Lobeck ad Phrynich. p. 658.)

977, 24. Μετὰ τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\varsigma}$ ὅφειλε διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$, ἐπειδὴ μετὰ τὸ $\bar{\alpha}$ φωνῆεν τὸ $\bar{\epsilon}$ ἰστέον. — ἀλλ’ ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\varsigma}$ ἁρσενικὸν ἐπ’ εὐθείας ἐπικῆς, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ *Δωρίδος* διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τοῦτον χάριν διέλαβε περὶ τούτων. πρόκειται „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ ἀπὸ *Δωρίδος* διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον,” ἐπειδὴ πολλάκις οἱ *Δωριεῖς* τῶν εἰς εἰς τῶν διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διαθόγγου ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\iota}$, οἷον *χαρίεις* *χαρίες*, *τιμήεις* *τιμήες*, *Μαλόεις* *Μαλόες*. τοιοῦτοι γάρ εἰσι καὶ παρὰ *Καλλιμάχῳ*.

ὁ δὲ *ἑλδων* *Μαλόες* ἦλθε χορός

ἔντ’ τοῦ *Μαλόεις*. *Μαλόεις* ἐστὶν ὁ *Λέσβιος*.

25. τὰ εἰς ἡς μονοσύλλαβα, ἔαν μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷαν ὁ Λοῦης τοῦ Λοῦ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ. ταῦτα δὲ παραλόγως ἔχουσι τὴν γενικήν εἰς ἡ καταλήγουσαν· οὐδέποτε γὰρ εὐρίσκεται γενική εἰς ἡ καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύο· εἰδὲν δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια. ἔαν δὲ ὀξύνωνται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σῆς σητός (ἔστι δὲ εἶδος οὐώληκος), Κρῆς Κρητός ὁ ἀπὸ Κρήτης, Θῆς Θητός (σημαίνει δὲ τὸν μίσθιον), γνῆς γνητός (γνήτες δὲ λέγονται οἱ Ῥόδιοι καὶ ἔγνητες οἱ γνήσιοι Ῥόδιοι, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρῆς Κρητός Ἐγρητός Ἐγρητός).

28. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ι ἀλλὰ διὰ τοῦ ῆ· οὐδέποτε γὰρ γενική διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικοῦ ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσῃ τὸ ι, οἷον Λάχητος, λέβητος, Δάχητος, πένητος, τίπητος. πρόσκειται „ἀρσενικοῦ” διὰ τὰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι θηλυκά· τὸ γὰρ Θέμις Θέμιδος Θέμιτος λέγονοιν οἱ Δωριεῖς — καὶ τὸ Ἀρτεμις Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ χάρις χάριδος χάριτος· τοῦτο δὲ παρ’ ἡμῶν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. ὥστε οὖν τὸ κόμης κλινόμενον διὰ τοῦ τος, οἷον κόμητος, καὶ ἀρσενικὸν ὄν καὶ μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὥσπερ τὰ θηλυκά (οὐδὲ γὰρ ἔστι θηλυκόν), οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμης διχῶς εὐρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. εὐρίσκεται γὰρ Κόμου ἢ γενική, Ἰωνικῶς δὲ καὶ Κόμew· εὐρίσκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενον τῷ λόγῳ τῶν λαμβανῶν, οἷον Κόμητος, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ θυμεχθία χελλῶνα κακόννημόν τε Κόμητα. μετρεῖται δὲ κατὰ συνέλησιν, τουτέστι τὸ εἰ καὶ αἰ εἰς μίαν συλλαβὴν, οἷον δημε, χθεα χε. λωνα. Conf. Etym. M. p. 527.

978, 9. πρόσκειται „βαρύνου” διὰ τὰ περισπώμενα, διὰ τὸ Σωκλῆς Σωκλοῦς, Προκλῆς Προκλοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆς τιμηῆτος καὶ φθογγῆς φθογγῆτος. f. 49 et 50; f. 89 δαφνῆς δαφνήντος, f. 92 αἰ τιμῆν, 116 φωῆς ῥήτος.

σημαίνεται ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ μάθης μάθητος διὰ τοῦ τος κλινόμενον (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον ἰώφον) καὶ τὸ Μίλης Μίλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. δύο δὲ εἰσι ποταμοί· ὁ μὲν εἰς Μέλῃς ἀκροῖ, ὁ δὲ ἕτερος Μίλῃς), καὶ τὸ Μόργης Μόργητος

(ἔστι δὲ ὄνομα ἔθρους· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τριγῶς τῆς ἑλλάδας ἐκείνο γὰρ ὁμόρης λέγεται), Ναίης Ναήτος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), καὶ τὸ κούρης κούρητος (σημαίνει δὲ τὸν νεώτερον) καὶ τὰ Ὀπλῆς Ὀπλήτος καὶ τὸ Πλῆρης Πλήρητος (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια).

21. τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς ἣ ἔχει τὴν κλητικὴν, οἷον ὦ Πέρση, ὥς παρ' Ἡσιόδῳ

ὦ Πέρση σὺ δὲ ταῦτα τέῳ ἐγκάθεο θυμῷ.

σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς περὶ χορημῶν ὅτι περ καὶ λέγουσιν τινες πεπλανημένα εἶναι τὸ ὦ Πέρση ποικιλόδοφρε, ἢ ἀπὸ χείρας ἔχσθαι. ἔστι γὰρ ἐνταῦθα ἐθνικὸν καὶ εἰς ἣ καταλήγει ἡ κλητικὴ.

σημειούμεθα τὸ λάνης λάνου ὦ λάνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυβάλλῳ· ἔχει δὲ οὕτως ἔθι δειῦρο ἀφελὸς λάνου ταχυπάκιλα. (Pervertit haec Sturz. ad E. M. p. 607, 19.) καὶ τὸ πυραΐχης πυραΐχμου ὦ πυραΐχμα καὶ τὸ μενέχης μενεχμου ὦ μενέχμα.

παρὰ τῷ ποιητῇ ὦ φιλοθερόσῃ τη φιλοζέρομε, καί τοίγε τοῦ ἀπλοῦ διὰ τοῦ ᾧ ἐξενεχθέντος παρ' αὐτῷ, οἷον Θεροῦ ἀκριτόμυθε.

30. δεῖ νοεῖν ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχῃσι τὸ οὐδέτερον· τοῦτο δὲ ἔρηται διὰ τὸ Κλεοφόντης Κλεοφόντου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδέτερον, φημὶ δὴ τὸ κλέος, ἔστι συντεθειμένον, καὶ ὅμως οὐκ ἔχει εἰς οὗς τὴν γενικὴν.

31. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ χαρακτηριστῶς κωλύσει,” διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμέλητος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδέτερόν εἰσι συντεθειμένα, φημὶ δὴ τὸ μέλος καὶ μένος (cod. τέλος), καὶ ὅμως οὐκ ἔχουσιν εἰς οὗς τὴν γενικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦτος κλίνεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπέπεσον χαρακτηριστῶς τοιοῦτω. εἰσὶ τινὰ εἰς ἧς ἔχοντα πρὸ τοῦ ἡ ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ ἰ μῆτε τὸ ὀ μῆτε τὸ ὦ μῆτε τὸ φ, ἢ τινὰ διὰ τοῦτος κλίνεται, οἷον Ἐπιύλης Ἐπιύλητος, Ἰπέρης Ἰπέρητος (εἰσὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀκέλης Ἀκέλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Ὑψικέρης Ὑψικέρητος (σημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κεκτῆμενον τὰ κέρατα), Καβύρης Καβύρητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλης Κεφάλητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον). οὕτως οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμέλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει δὲ τὸ παιδὸν διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος).

32. οὐ καλῶς ἰσημειώσατο αὐτό· τὸ γὰρ ἀγκυλοχείλης οὐκ

ἔστι σύνθετος ἀλλὰ παρασύνθετον. ὥς γὰρ παρὰ τὸ ὄϊνος γίνεται δύσριμος καὶ παρὰ τὸ θάσσης, ὅπερ ἔστιν Αἰολικῶς θέσσης, ἔξ οὗ ἔστι καὶ Θερότης, Ἀλίθερος, καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιμος σύνθετον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ χεῖλος ἄγκυλόχειλος σύνθετον, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἄγκυλόχειλος συνθέτου γίνεται παρασύνθετον ἄγκυλοχείλης ἄγκυλοχείλου, καὶ ἔτρεψε τὸ σ εἰς τὸ η , φυλάξαν τὴν αὐτὴν κλίσιν. τούτου χάριν οὐκ ὀξύνομεν αὐτὸ ἀλλὰ βαρύνομεν.

979. 6. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰς $\eta\varsigma$, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικήν, εἰς $\bar{\eta}$ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν καὶ εἰς $\bar{\eta}$ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ὦ Δημοσθένη, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδην ὦ Διομήδη, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν Ἀριστοφάνην ὦ Ἀριστοφάνη.

δεῖ παραφυλάσασθαι τοῦτο ὅτι οἱ ἔθως ἔχοντες Ἀττικοὶ ποιεῖν τὰς αὐτὰς ὁρθὰς καὶ κλητικάς, οἷον ὁ Αἴας καὶ ὦ Αἴας, ὁ Θόας ὦ Θόας, ὁ κοχλίας ὦ κοχλίας, ἐπὶ τῶν εἰς $\eta\varsigma$, εἰς οὓς ἔχοντων τὴν γενικήν, κυρίων οὐχ εὐρίσκονται ποιοῦντες ὁμόφωνον τὴν γενικήν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγουσιν ὦ Ἀριστοφάνης καὶ ὦ Δημοσθένης, ἀλλ' ὦ Ἀριστοφάνη καὶ ὦ Διομήδην καὶ ὦ Δημοσθένη. δεῖ δὲ προσθεῖναι ὅτι ἐν τοῖς εἰς $\eta\varsigma$, εἰς οὓς ἔχουσι τὴν γενικήν, οὓσι παρὰ τὸ κλέος, ποιοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὁρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ Νικοκλῆς ὦ Νικοκλῆς, ὁ Περικλῆς ὦ Περικλῆς, ὁ Σοφοκλῆς ὦ Σοφοκλῆς, ὁ Ἡρακλῆς ὦ Ἡρακλῆς. πρόσκειται ἄνωτέρω „ἐπὶ τῶν κυρίων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχής ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ.

ὦ δυστυχής, τί οὐ καθεύδεις;

8. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς $\bar{\eta}$ κίρται, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένη, Διομήδης Διομήδην, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις, Διομήδεις Διομήδεις. σπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὐρίσκονται τὰ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ δίφθογγον κινούμενα, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τὸ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λακεδαιμονίων), καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἰς $\bar{\eta}$, οἷον ἱππῆες ἱππῆς καὶ βασιλεῖς βασιλῆς· ταῦτα δὲ Ἀττικὰ εἶσι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ τοῦτο ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

18. μνηεῖς αἰέσθαι ὅτι τὸ Δημοσθένης ἀπὸ τοῦ Δημοσθέ-

νεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους γέρονε κατὰ κῆρας τοῦ εἰ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν αἰτίαν διφθογγον· τὸ γὰρ εἰ καὶ αὐτὸς εἰς ἡ κρινᾷται, οἷον τείχεα τείχη, βέβηκα βέβη. ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι ὁμοφωνία ἐστὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πᾶσαι εὐθεῖαι πληθυντικῶν εἰς σ' λήγουσα, καὶ συναιρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον, αὐτῇ δηλονότι, καὶ τὴν κλητικὴν, οἷον οἱ βότρυς τοὺς βότρυς ὃ βότρυς, οἱ βοῦς τοὺς βοῦς ὃ βοῦς, οἱ ἰχθυὺς τοὺς ἰχθυὺς ὃ ἰχθυὺς, οἱ ἡδαῖς τοὺς ἡδαῖς ὃ ἡδαῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ὃ εὐγενεῖς, οἱ εὐφυεῖς τοὺς εὐφυεῖς ὃ εὐφυεῖς. οὕτως οὖν καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ὃ Δημοσθένεις. — — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ τούτῳ τῷ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦσιν. ἐκείνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰς εὐς συναιρουντες τὰ δύο εἰς τὸ ἡ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἐπῖτες ἐπῆς καὶ βασιλεῖς βασιλῆς, οὐ ποιοῦσιν ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ἡ.

δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς ης, εἰς οὖς ἔχοντων τὴν γενικὴν, καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ αὐτοῦ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τοὺς Δημοσθένεις, ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ Ἀριστοφάνους τοὺς Ἀριστοφάνεις, ὁ δωδεκαέτης τοῦ δωδεκαέτους τοὺς δωδεκαέτας, ὁ ἐπταέτης τοῦ ἐπταέτους τοὺς ἐπταέτας. τὴν δὲ εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αἰτίαν διφθογγον ποιοῦσιν ἐπὶ τούτων, οἷον οἱ Δημοσθένη, οἱ Ἀριστοφάνη, οἱ δωδεκαέται, οἱ ἐπταέται.

24. ὅμοια αὐτῷ] δηλονότι κύρια. — τὰ γὰρ ἐπίθετα μίαν ἔχουσιν εὐθεῖαν τὴν ἐντελὴ μόνην· συνηρημένην γὰρ οὐκ ἔχουσιν, οἷον ἀκλεῖς, δυσκλεῖς, ἀγακλεῖς.

πᾶν ὄνομα μορφοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον χθών ἀνιόχθων, πῦς εὔπαις, Θράξ Σαμόθραξ, δαῖς ὁμόδαις, κλεῖς κατάκλες, πούς δίπους, χωρίς τοῦ πινῶς πολυπινῶς, πολυπινῶς τε Μέλει ναι. τὸ δὲ Μέλει ναι τόπος ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς. Conf. Etym. M. 639, 19,

980, 1. Ἡρακλέους] καὶ Ἡρακλῆος ποιητικῶς, οἷον
ταῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θεοῖο.

2. Ἡρακλείη καὶ Ἡρακλῆϊ ποιητικῶς. Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλήη, καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλέην, καὶ Ἡρακλῆα ποιητικῶς.

3. Ἡρακλῆς καὶ Ἀττικῶς ὦ Ἡρακλῆ· 6. Ἡρακλέϊον καὶ Ἡρακλήϊον. 8. Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήεις. 9. Ἡρακλεῶν καὶ Ἡρακλήων. 10. Ἡρακλέας] Ἡρακλῆς κατὰ τῶν τοῦ εἰ καὶ αἰ εἰς αἰ μακρόν. 11. Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλήεις. 14. Ἡρακλῆ·] καὶ Ἀττικῶς ὦ Ἡρακλῆ, ὥστερ καὶ Ἀθηνοσθένη. 18. Ἡρακλεῖς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλαῖ.

19. Ἡρακλεῖς καὶ Ἀττικῶς Ἡρακλῆς.

22. τὰ εἰς εἰς ὀνόματα Αἰγύπτια ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ καθαρῶ τοῦ ὅς κλίνονται, οἷον Ζοῖς Ζήως, Ἀθλίβις Ἀθλίβεως, Σοῖς Σόεως, Θυοῖς Θυόεως, Ταμιθις Ταμιάθιως [Ζοῖος, Σοῖος, Θυοῖος, Ταμιάθιος f. 109.]· ἔστι δὲ ταῦτα ὀνόματα τίλων Αἰγυπτίων. πρόσκειται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸ Μέμφις· ὅτε μὲν ἔστι Μέμφιος σεσημειώται, ὅτε δὲ ἐν τῇ χρήσει Μέμφιδος. ἔστι γὰρ Αἰγύπτιον ὄνομα. σεσημειώται τὸ Βουσίρις Βουσίριδος καὶ Ὅσιρις Ὅσίριδος· καὶ ταῦτα γὰρ Αἰγυπτίων εἰσὶ καὶ ὅμως διὰ τοῦ ὅς κλίνονται. Id. f. 54.

Τὰ παρὰ τὸ πόλις σύνθετα ἂν μὲν θηλυκοῦ μόνου γένους γένωνται, τὴν τοῦ ἐπλοῦ φιλάτουσι κλίσιν, τούτῳ διὰ καθαρῶ τοῦ ὥς κλίνονται, οἷον πόλις πόλεως ἀκροπόλεως, Καλλιπόλις Καλλιπόλεως, Ἀμφίπολις Ἀμφιπόλεως· ἂν δὲ ἀρσενικοῦ μόνου γένους γένωνται ἢ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ὅς κλίνονται, ἀρσενικοῦ μὲν μόνου γένους, οἷον ὁ Σώπολις τοῦ Σωπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον κωμικῶ), ὁ Ἀγῆσιπολις τοῦ Ἀγῆσιπόλιδος (ἔστι δὲ ὄνομα στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγῆσιπόλιος εὐρεῖται παραλόγως), ἀρσενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ οἷον ὁ φιλόπολις καὶ ἡ φιλόπολις-τοῦ φιλοπόλιδος τῆς φιλοπόλιδος, ὁ ἀπολις καὶ ἡ ἀπολις-τοῦ ἀπόλιδος καὶ τῆς ἀπόλιδος. Id. f. 55.

24. μενδῖς μενδίδος μενδῖδι μενδῖν μοῖις μοῖιδος μοῖιδι μοῖιν, ἀταρτῖδος ἀταρτῖδι ἀταρτῖν. ταῦτα δὲ εἰσὶν ὀνόματα δαιμόνων τιμωμένων παρὰ Θραξίν.

25. τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα] εἰσὶ δὲ ταῦτα, Χάρυβδις Χαρύβδιος, Σάρδις Σάρδιος. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκλήθησαν διὰ τοῦ ὅς διὰ τὴν κακοφωνίαν· εὐρίσκειτο γὰρ ἀλλεπάλληλον τὸ δ, ὅπερ ἔστι κακόφωνον. τούτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίσιν καὶ τὸ Τράλλις. Τράλλιος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Ἰωνικῆς. ἔτι σεσημειώται καὶ τὸ Σάπης Σάπης καὶ τὸ Ἐπίσκηψις Ἐπισκήψιος·

ὀνόματα δὲ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν· καὶ τὸ Λάχεσις Λαχέσιος καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσιος καὶ τὸ Ἐπικτήσις Ἐπικτήσιος· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια.

σημειοῦται ὁ Ὄρος καὶ ὁ Ἀρκιδιὸς τινα εἰς ις κύρια ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κληρόμενα· εἰσὶ δὲ ταῦτα Ζήνις Ζήνιος, Ὅφις Ὀφιος, Σέντις Σέντιος, Πόλις Πόλιος, Ἀνάχασις Ἀναχάσιος, Σίβασις Σιβάσιος, Τράλλις Τράλλις, Τέξις Τάξιος, Ἄρις Ἄριος καὶ Ἄριδος, Θέμυρις Θαμύριος καὶ Θαμύριδος, Ἀρηιόπολις Ἀρηιοπόλιος καὶ Ἀρηιοπόλιδος, Γάοξις Γαόξιος· εὐρέθη δὲ καὶ τοῦ Βουσίρις ἡ δοτικὴ τῷ Βουσίρι ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος Βουσίρι καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ἢ εἰς ἐν ἑ, δηλονότι μακρόν, Βουσίρι, — καὶ τοῦ Κλεόβρις Κλεόβριος Κλεόβρι Κλεόβρι.

981, 8. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέσσαρά τινα, ἵνα εὐρεθῇ ὕμνησις ὁ κανὼν, „ὑπὲρ μιαν συλλαβὴν” διὰ τὸ τίς τινός, „μὴ ὄντα δικατάληκτα” διὰ τὸ δελφίς δελφίνος, „ἄρσενι-κόν” διὰ τὸ ἄσπις ἄσπιδος, μῆνις μῆνιδος, „ἅπλῃ” διὰ τὸ λεύκασπις λευκάσπιδος.

τὸ πόλῃος διὰ τοῦ ἥ καὶ ὀ, οἷον ἄγροῦ πόσφι πόλῃος, οὐκ ἔστιν Ἰωνικόν· ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ ἑ γέγονε κατ’ Αἰολικὴν τροπὴν τοῦ ἑ εἰς τὸ ἥ, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμμήθιον ψημῆθιον καὶ ἀκτῖνες ἀκτῆνες.

9. πρόσκειται „μὴ ὄντα παρῶνυμα μακροπαράληκτα” διὰ τὸ γύννις γύννιδος καὶ λίττρις λίττριδος καὶ εὐνις εὐνιδος.

τὰ παρὰ τὸ μάντις σύνθετα διὰ τοῦ δος κληρονται, οἷον κοσκινόμαντις κοσκινομάντιδος, ἀλευρόμαντις ἀλευρομάντιδος, πρόμαντις προμάντιδος.

20. ὄφις καὶ ὄφει καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφη. ὄφριον καὶ ὄφειν καὶ ὄφειον. ὄφις καὶ ὦ ὄφει καὶ ὦ ὄφη. 21. ὄφεις καὶ ὄφεις καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφεις. ὄφριον καὶ ὄφειον.

27. οὐ μόνον διχῶς λέγεται, ἀλλὰ καὶ τριχῶς· λέγεται γὰρ καὶ ὦ χαρίεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ Ἀττικῶς.

28. δεῖ προσθεῖναι „κοινολεκτούμενα” διὰ τὰ Αἰολικά· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ Θόας Θόαις —, καὶ ὁμως — οὐ λέγουσιν ὦ τάλαι καὶ ὦ Θόαι, ἀλλ’ ὦ τέλαν καὶ ὦ Θόαν.

982, 7. ποῖον δὲ ἀναλογώτερόν ἐστιν, εἴτε τὸ χαρίεσιν εἴτε τὸ χαρίεσσιν, ἐν τῷ ὀνομαστικῷ τοῦ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα. ἰστέον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ

ἡδὺ ὕδωρ μονοβίβλω, ὥς οὐ δεῖ διὰ τῶν δύο σσ τὰς τοιαύτας δοτικῶς προφέρεισθαι ἀλλὰ δι' ἐνός, οἷον χαρίεσι τιμήσει ὥσπερ Πλάτωνι Πάρεσι Δημοσθένει.

12. τὰ εἰς εὖς πέντε κλίσεις ἐπιδέχονται. κλίνονται γὰρ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{o}$ κοινῶς, οἷον Ἀχιλλέος, βασιλέος· καὶ διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ Ἀττικῶς, οἷον Ἀχιλλέως, βασιλέως· καὶ διὰ τοῦ η καὶ $\bar{o}$ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰωσιν, οἷον Ἀχιλλῆος, βασιλῆος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰολεῦσιν, ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσι, Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος· παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις Ἰωσι διὰ τῆς ϵ διφθογγῆς καὶ $\bar{o}$, οἷον Ἀχιλλεῖος καὶ βασιλεῖος· ὁμοίως δὲ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις Αἰολεῦσιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσι, Ἀχιλλεῖος καὶ βασιλεῖος λέγοντες· παρὰ δὲ τοῖς Βοιωτοῖς διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{o}$, οἷον Ἀχιλλός, βασιλός. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ζεὺς Βοιωτικῶς γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διός διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ καὶ $\bar{o}$. τὸ γὰρ ζ εἰς τὸ $\bar{\delta}$ τρέπεται Βοιωτικῶς, οἷον Ζῆθος Ἀῆθος (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον) καὶ τὸ ἑυγός· δυγός. οὕτω καὶ τὸ Ζεὺς Δεὺς. καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Δεὺς ἐγένετο ἡ γενικὴ ἀκολουθῶς διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ Βοιωτικῶς Διός. *Infra* f. 107: τινες δὲ καὶ τὴν Διός γενικὴν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας θέλουσι λέγειν τῆς εὐρημένης παρὰ τῷ Πίνθῳ. — εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας, ὀφείλε μακρὸν ἔχειν τὸ $\bar{\iota}$, ὥσπερ κίς κίος κίς κίος· εἰ γὰρ καὶ εὐρηται τὸ κίς συνεσταλμένον ἔχον τὸ $\bar{\iota}$, ὥς ἐπὶ τοῦ ὥστε κίς ἡϋγένης ποιητικῶς ὥς παρ' Ἐμφροῖων ἐν μομφοσίᾳ ὥς ἐπὶ τοῦ οἱ ἐπιθύουσι βῶν κίς, καὶ πάλιν κάπροι τε κίς τε, ἀλλ' οὖν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό, ὥς ἐπὶ τοῦ κίς μέντοι κίεσιν. ἡ δὲ Διός γενικὴ οὐδέποτε ἔχει αὐτὸ ἐκτεταμένον. *Et* f. 119: ἐκεῖνος γὰρ ἐπαύσατο τὴν Δίς εὐθεῖαν πρὸς τὴν Διός γενικὴν, ἵνα νομισθῇ ἀκόλουθος εἶναι ἡ γενικὴ.

16. ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν τῶν γινόμενων κατὰ συναλοιπὴν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$, οἷον τοῦ Ἐρετριῶς τοῦ Ἐρετριῶς, τοῦ Στειριῶς τοῦ Στειριῶς, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συναλείφοντες εἰς $\bar{\alpha}$ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἐρετριᾶ τὸν Ἐρετριᾶ, τὸν Στειριᾶ τὸν Στειριᾶ, καὶ οὐκέτι καὶ εἰς η .

19. τῷ Πηλέε τὸ Πηλῆ. ἡ γενικὴ τῶν δυνικῶν οὐ συναίρεται ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἐρικῶν συναίρεται.

$\bar{\omega}$ Πηλέε $\bar{\omega}$ Πηλῆ. εἴρηται.

20. οἱ Πηλέες καὶ οἱ Πηλεῖς. ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς εὖς κυ-

ρίων ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τα δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διφθόγγον συναλείφει μόνως, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διφθόγγον συναλείφει τὰ δύο $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$ καὶ εἰς τὸ $\bar{\eta}$ Ἀττικῶς, βασιλεῖς βασιλεῖς διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διφθόγγου, καὶ βασιλῆς Ἀττικῶς διὰ τοῦ $\bar{\eta}$. ἡ δὲ τούτων αἰτιατικὴ διὰ τῆς $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διφθόγγου μόνως λέγεται, οὐκ ἐνὶ δὲ καὶ διὰ τοῦ $\bar{\eta}$. — σημειοῦται δὲ ὁ Πρωδιανὸς περὶ τῷ Σοφοκλεῖ τοὺς βασιλῆς διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ γραφομένους κατὰ τὴν αἰτιατικὴν, οἷον

τούς τε διστάρχας ὤλεσας βασιλῆς.

ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι τοὺς νομῆς διὰ τοῦ $\bar{\eta}$.

23. δεῖ παραφυλάσσεσθαι τὸ νῆσι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὥφειλε γὰρ εἶναι νῆυσιν· νῆὺς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα. ἔχει δὲ ἐπολογίαν τοιαύτην. ἐπειδὴ πάντων τῶν εἰς εἰς κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ γινομένων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτο μόνον οὐκ ἐγένετο διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ $\bar{\omega}$ κατὰ τὴν γενικὴν παρ' αὐτοῖς, εἰζότως παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

24. τοὺς Πηλέας καὶ Πηλεῖς.

33. ἰστίον ὅτι οὐ συναρᾶται ἐνταῦθα ἡ εὐθεῖα τῶν δυτικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὸ ἡδέε τῷ ἡδῇ, ὥσπερ τὸ Δημοσθένεε τὸ Δημοσθένη. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ τραχὺς μόνον εἰσάγεται συναρῶμενον κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυτικῶν εἰς τὴν $\bar{\epsilon}\bar{\iota}$ διφθόγγον παρὰ Ἰωνι τῷ τραγικῷ, οἷον τὸ τραχέε τὸ τραχεῖ.

983. 5. τὰ εἰς $\bar{\nu}\bar{\varsigma}$ ἔπερ μέαν συλλαβὴν περισπώμενα, εἰ μὲν ὅσιν ὑποκοριστικά, ἀποβολὴ τοῦ $\bar{\sigma}$ ποιῶσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ Κερμῆς τοῦ Καμῖ, ὁ Λαρθῦς τοῦ Λαρθύ, ὁ Κλανσῦς τοῦ Κλανού, ὁ Καρθῦς τοῦ Καρθύ, ὁ Διονῦς τοῦ Διονύ.

ἰστίον ὅτι πάντα τὰ εἰς $\bar{\nu}\bar{\varsigma}$ περισπώμενα ἔπερ μέαν συλλαβὴν ὄντα ὑποκοριστικά εἰσιν, οἷον ὁ Καμμῆς, ὁ Κλανσῦς, ὁ Διονῦς, ὁ Λαρθῦς, χωρὶς τῶν τητῶν τούτων, φημὶ δὴ τοῦ δογῆς ὁγῆς ἰχθῦς. τὸ γὰρ ἰξύς, εἰ καὶ παρατίθεται ὁ Πρωδιανὸς ἐν τῷ ὄνοματικῷ ὡς περισπώμενον, ἀλλ' οὐκ οἱ περισπᾶται ἀλλ' ὀξύνεται, ὡς φησιν ἐν τῇ καθόλῳ.

ταῦτα δὲ τὰ εἰς $\bar{\nu}\bar{\varsigma}$ ὑποκοριστικά εἰς τὰ ἐνικὰ κλίνεται μόνον.

ταῦτα δὲ τὰ ὑποκοριστικά οὐκ ἔχουσι τὸ $\bar{\iota}$ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἐνικῶν· τῷ Καμῖ γὰρ καὶ τῷ Κλανσὺ καὶ τῷ Διονὺ καὶ τῷ Λαρθὺ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$, ἐπειδὴ οὐδαποτε ἐν τέλει λεξέως ἢ ἐν διφθόγγῳ εὐρίσκεται.

16. ἰστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενική οὐ μόνον βούς ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλῆ ἐν Ἰνύχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

17. ἰστέον οὖν πάντα τὰ εἰς οὓς ἐπὶ περισπῶνται χωρὶς τῶν δύο τούτων, τοῦ πούς καὶ ὁδούς· ταῦτα γὰρ ὁξύνονται. ὁθεν διὰ τὸ ὁξύνεσθαι αὐτὰ καὶ τὴν κλίσιν ἤλλαξαν — ὅπου γὰρ εἰς ἐν ἡμάρτηται τι, ὁμοίως ἡμάρτηται καὶ εἰς ἄλλο.

19. σπανιωτέρα ἔστιν ἡ εἰς ᾧ, οἷον τὸν βόα· εὐρέθη δὲ σπανίως παρὰ Φερεκύδει τῷ Ἀθηναίῳ. — ἐπὶ δὲ τοῦ χρόυς καὶ χούς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς ᾧ ἔστιν ἐν πλάτει, οἷον χρόα καὶ χόα, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρη,

ἡ δὲ εἰς ᾧ σπανιωτέρα, οἷον χρόυν καὶ χούν.

21. σπανία ἔστιν ἡ χοῖσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὐρηται. ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὲ τῆς τὰς βοῦς, πλατεῖα ἔστιν ἡ χοῖσις, ὥς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος

Θεὸς νῦν ἄγρους καὶ πρόβατα καὶ βοῦς
καὶ παρὰ τῷ Ἡρακλείδῃ ἐν τῇ ἑορῇ τῆς λέσχης.

22. ᾧ βόες καὶ ᾧ βοῦς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ.

24. ὁ νόος τοῦ νόου κλίνεται κατὰ τὸν λόγον συναιρέσεως, οἷον ὁ νόος τοῦ νόου ὁ νοῦς τοῦ νοῦ. εὐρίσκεται δὲ ἐν τοῖς χορημοῖς τῷ νοῖ ἡ δοτική, ὥς ἀπὸ τῆς νοός γενικῆς. καὶ τὸ εὐ-
νους τὸ σύνθετον ἰσοσυλλάβως κλίνεται ὁμοίως, οἷον ὁ εὐνους τοῦ εὐνου. ἡ εὐθεία τῶν πληθυντικῶν οἱ εὐνοὶ ἔστιν· οἱ γὰρ χορησάμενοι καὶ εἰπόντες οἱ εὐνους κακῶς ἐχρήσαντο.

κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χρῶνται λέγον-
τες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν, καὶ οἱ νόες τὴν εὐθείαν
τῶν πληθυντικῶν, καὶ τοὺς νόας τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντι-
κῶν. σεσημέλωται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ οἱ εὐνους. τοῦτο
γὰρ ὥς ἀπὸ τοῦ παρὰ φιλοσόφοις· εὐνοες γὰρ γέγονε κατὰ κῶαν.

28. ἀρσενικὰ] ἀρσενικὰ ἡ θηλυκά.

984, 10. Τὰ εἰς ᾧ μοносύλλαβα, εἰ μὲν περισπῶνται, ἀποβολῇ
τοῦ ὅ ποιούσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ σῶς τοῦ σῶ (ἀντὶ τοῦ ὁ ὕγι-
ης), ὁ Κρῶς τοῦ Κρῶ, ὁ Γρῶς τοῦ Γρῶ, ὁ Κῶς τοῦ Κῶ (ταῦτα
δὲ ὀνόματι εἰσιν ἡρώων ἀρσενικὰ κύρια, ὁμοφωνοῦντα ταῖς πό-
λεσιν) — εἰ δὲ ὁξύνονται, — περιτοσυλλάβως κλίνονται χωρὶς
τοῦ ζῶς· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ὅ ποιεῖ τὴν γενικὴν, οἷον ὁ ζῶς
τοῦ ζῶ (σημαίνει δὲ τὸν ζῶντα).

12. Ἰστέον ὅτι εὐρίσκεται ἡ δοτικὴ τοῦ ἰδρῶς κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ϵ ἰδρῶ, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ

καμῆτων δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμὲς αἰεὶ,
καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως τὴν ἰδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ $\tau\alpha$, οἷον
ἰδρῶ ἀπεινύχοντο.

18. Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιοῦνται κλισίαν· τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν.

24. φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ, ὡς ἡ οἱ ἥρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὐρίθεται κατὰ κρῆσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισίῳ, οἷον
οἱ γὰρ ἥρωες ἑγγύς εἰσιν
ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωες.

τὰ εἰς ὡς σύνθετα, εἰ μὲν κοινὰ εἰσι, τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσειν, οἷον ἰδρῶς λυσίδρως λυσίδρωτος, ἔρως χρυσέρως χρυσέρωτος, γέλως φιλόγελως φιλογέλωτος· εἰ δὲ Ἀττικὰ εἰσιν, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικὴν, οἷον ὁ δυσέρως τοῦ δύσερω.

27. σροημέλωται τὸ ἰδρῶς καὶ λαγῶς περισπώμενα. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὄρφως τὸ κοινὸν ὄρφος βαρυτόνως, τοῦ δὲ λαγῶς λαγῶς ὀξύτόνως.

τὰ πολλὰ εὐρίσκονται παρὰ Ἀθηναίοις εἰς ὡς μὴ ἔχοντα προὔποκείμενον κοινόν, οἷον κορώνεως, φιβάλεως, δαμερίππεως, χελιδώνεως, ἰέρεως. ἔστι δὲ τὸ μὲν κορώνεως καὶ φιβάλεως καὶ δαμαρίππεως καὶ χελιδώνεως εἴδη φυτῶν, τὸ δὲ ἰέρεως τὸν ἱερέα σημαίνει· ἰέρεως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς. εἰδὼς δὲ καὶ Μεσσηνικὰ ὀνόματα καὶ Αἰγυπτια εἰς ὡς λήγοντα, αὐτὰ τὴν αὐτὴν κλίσειν ἐπιδέχονται τοῖς εἰς ὡς Ἀτικοῖς· εἰ μέντοι προπαροξύνονται κατὰ τὴν εὐθείαν, ὥσπερ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν. ἔστι γὰρ Ἰναρῶς ὄνομα βασιλέως, Σπαρμιζῶς ὄνομα εὐνούχου, Σαβακῶς, Καρεῶς. ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰσι νύκτια. καὶ ἰστέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύνουσιν αὐτιά, τινὲς δὲ περισπῶσιν. τὸ δὲ Σαβακῶς Ῥωμανὸς βαρύνει, Σαβάκως λέγων.

985, 30. δασύνεται μὲν ἡ εὐθεῖα κατὰ τοιοῦτον. τὸ α τὸ ἀθροιστικόν (ἤρουν ὁ σημαίνει τὴν ἀθροισίαν) δασύνεσθαι θέλει, οἷον ἡμαξα, ἀθρόον, ἅμα, ἅπας. οὕτως οὖν ἅλς, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἀλλέονται καὶ ἀθροίζονται, εἴτε ἐπὶ τούτου τοῦ ἁλμυροῦ, εἴτε ὃ ἡ συνήθεια λέγει ἅλς οὐδετέρως, σπανίως εἰρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· καὶ αὐτὸ γὰρ ἀθροισίαν

τινα σημαίνει. εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενική ἄλτος, ἔμελλε φιλοῦσθαι. ἐπειδὴ τὸ $\bar{\alpha}$ λήγον εἰς $\bar{\lambda}$ ἐπιφερομένου συμφώνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τουτέστι τοῦ δ ἢ τοῦ θ ἢ τοῦ τ , φιλοῦσθαι θέλει, οἷον ἀλθαία, Ἄλτης (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ἀλδισκάνειν (σημαίνει δὲ τὸ ἄλλεσθαι). *

986, 11. τὰ εἰς $\bar{\alpha}\nu$ λήγοντα εἰ μὲν ὥσιν ἀπλᾶ, ὁξύνονται, οἷον Ἀικμάν, Παιάν, Τιτάν, εἰ δὲ ὥσι σύνθετα, βαρύνονται (τουτέστι παροξύνονται), οἷον Ἐρμόπαν, Ἀντίπαν, Τιμαρόπαν. μόνον δὲ τὸ καρβάν (σημαίνει δὲ τὸν βάρβαρον) οὔτε ἀπλοῦν ἐστὶν οὔτε σύνθετον, ἀλλὰ παρὰσύνθετον, καὶ ὁξύνεται. ἔστι γὰρ παρὰ τοῦ Κάρ Καρός Καρί καὶ τοῦ βοή καριβοῦς σύνθετον, καὶ παρὰσύνθετον Καριβοῦν, καὶ ἐν συγκοπῇ καρβάν, οἷον ὁ ἔχων φωνὴν Καρός τουτέστι βάρβαρον. Conf. Etym. M. p. 490, 57.

23. τὰ εἰς $\bar{\eta}\nu$ λήγοντα μοτοσύλλαβα, μὴ ὄντα μόνως θηλυκά, ἀλλ' ἢ μόνως ἀρσενικά ἢ καὶ ἀρσενικά καὶ θηλυκά, προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν καὶ τὸ η φιλάττουσι, δηλονότι ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σπλήν σπληνός, σφήν σφηνός, μήν μηνός, Ζήν Ζηνός, φήν φηνός (σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, οἷον ὡς παρὰ Νικάνδρῳ αὐτιάθ ὅτου καὶ φῆνα καὶ ἡνεμόεντα λαγῶν),

χήν χηνός. τοῦτο δὲ καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται· ὁ χήν γὰρ καὶ ἡ χήν. οἱ δὲ καὶ θηλυκῶς λέγεται, ἐδήλωσεν ὁ ποιητής εἰπὼν

αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρον ὀνύχεσσι πέλωρον.

27. αἰχμήν] ὁ γὰρ τραχηλὸς αἰχμηγὸς καὶ κατάξηρός ἐστι. περὶ τοῦ γὰρ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν

ἀπαλήν ὑπὸ δειρήν

λέγομεν ὅτι κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τουτέστι μὴ οὔσαν ἀπαλήν.

987, 3. τῷ πρώτῳ κανόνι ἀντίκειται τὸ εἶρην· τοῦτο γὰρ ὁ Κάλυμαχος διὰ τοῦ ϵ ἐκλίνειν, εἶρηνος, εἰπὼν ἀλλ' ἄντ' ἐβρεφέων πολλῶν εἶρηνά μεσσων, καὶ ταῦτα μὴ ἔχοντος αὐτοῦ οὐδετέρου παρασχηματισμόν. καὶ ἴσως διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐποίησεν.

16. οὐ καταλήγονσι γύσει εἰς σ ἀλλ' εἰς ν , τροπή δὲ ἐγένετο τοῦ ν εἰς σ κατὰ Δωρικὴν διάλεκτον, ὥσπερ ἦν ἦς, ἥρπομεν ἥρπομες, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ἦς χρόνος ἀντὶ τοῦ ἦν χρόνος, καὶ παρὰ Εὐκρίτῳ ἥρπομες ἐκ πόλιος ἀντὶ τοῦ ἥρπομεν ἐκ πόλεως.

27. πάντα τὰ εἰς $\bar{\nu}\nu$ βαρύνονται, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐνδύσκονται.

οἱ ἐχθρικοὶ διαφόρουν δόξης ἔχονται περὶ τούτων. ποτὲ μὲν γὰρ δοξάζουσιν ὅτι τὰ εἰς υν λήγοντα ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ σιγηλοῦσι τὸ υ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἐκτελοῦσιν αὐτό, οἷον Φόρυν Φόρυνος, Γόρυν Γόρυνος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Κρήτης)· ποτὲ δὲ δοξάζουσιν ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐκτελοῦσι τὸ υ καὶ ἐν τῇ γενικῇ.

29. ἡ αἰτιατικὴ ἢ Φόρυν θ' Ἰπποθόαν τε ἀπὸ ἄλλης εὐθείας εἶναι, ὥς ἀπὸ τοῦ ὁ Φόρυνος τοῦ Φόρυνος, ὥς περ βόρυνος βόρυνος.

988, 6. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ αἰθων αἰθωνος” (σημαίνει δὲ τὴν διάπυρον) καὶ „χωρὶς τοῦ εἰρων εἰρωνος.”

8. Καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου δὲ ὀνόματος παρ' ἡμῖν ἐφύλαξαν τὴν αὐτὴν κλίσην, οἷον Ἀράκοντος τοῦ Σιγατονικέως. πρόσκειται „παρ' ἡμῖν,” ἐπειδὴ οἱ Διολεῖς Ἀράκονος εἰρήνασι τὴν γενικὴν ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος.

9. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ Αἰώνων Αἰώνων.” ἔστι δὲ ἑθνικόν. τοῦτο γὰρ ἔχον θηλυκὸν διὰ τοῦ αῖνα, οἷον Αἰώναινα, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. τὸ γὰρ τέκτων τέκτορος καὶ γέλων γέ-
τορος, μὴ ἔχοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ αῖνα καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ταῦτα κοινὰ εἰσι τῷ γένει, οἷον ὁ τέκτων καὶ ἡ τέκτων, ὁ γέλων καὶ ἡ γέλων. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ παρωνύμως ποιοῦσι ταῦτα διὰ τοῦ αῖνα, οἷον γέλαινα καὶ τέτταινα, ὥς περ καὶ θεὸς λέγονται καὶ θείαινα· γίναιό μοι τέτταινα βίον δαμάτειρά τε λιμοῖο.

10. σισημελῶται τὸ Ἀπολλὼν καὶ Ποσειδάων, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνον·

ταῦτα γὰρ φυλάσσοντα τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ αὐτό.

990, 2. πρόσκειται „ἀπλῶ” διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ ἀπόσφας ἀπόσφατος, νεκροβάσταξ νεκροβάστατος. σύνθετα δὲ δεῖ νοεῖν οὐχὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αῖ ἀπλῶν σύνθετα, ἀλλὰ τὰ ἐπ' ἄλλων τινῶν συντεθέντα. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς αῖ ἀπλῶν σύνθετα τὴν τῶν ἀπλῶν φυλάττουσι κλίσην, αἷον φύλαξ φύλακος χαρτοφύλαξ χαρτοφύλακος, θώραξ θώρακος λινοθώραξ λινοθώρακος, Φαλαξ Φαλακος φιλοφαλαξ φιλοφαλάκος, ἄρπαξ ἄρπακος φιλόρπαξ φιλόρπακος.

991, 17. τὸ βαῖτυξ βαλινγος (σημαίνει δὲ τὴν βδέλλαν, ὥς Ὀρος ἐν τῇ ὁρθογραφίᾳ φησὶ) καὶ τὸ ἡλυξ ἡλυγος (σημαίνει δὲ τὴν σκιάν)

διὰ τοῦ γ κλιθέντα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μόνως θηλυκὰ εἰσι.

24. βῶξ βωκός· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃς τις ἰστορεῖται ἔχων βοήν. γέγωνε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή, βόαξ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ σ καὶ α εἰς ω βῶξ.

26. εὐρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥῶξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

992, 14. τοῦ ἀπλοῦ] λέγω δὴ τοῦ θῆρ θηρός.

ἵστέον ὅτι τὰ εἰς $\epsilon\iota\omega$ λέγοντα μονοσύλλαβα τρία μόνον εἰσὶν, ἐν μὲν θηλυκόν, τὸ χεῖρ, δύο δὲ ἀρσενικά, τὸ $\epsilon\iota\omega$ καὶ τὸ φθελῶ. ἔστι δὲ $\epsilon\iota\omega$ ὄνομα ποταμοῦ. τὸ γὰρ φθελῶ τὸ κύριον ὄνομα, λέγω δὴ τὸ ἐπὶ τοῦ νιδῦ τοῦ Ἐνδυμῖωνος, διὰ τοῦ ϵ λέγεται.

ἵστέον ὅτι τὸ χεῖρ κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις καὶ χωρὶς τοῦ ϵ λέγεται καὶ μετὰ τοῦ ϵ , οἷον χειρός καὶ χερός, χειρὶ καὶ χερὶ, χεῖρα καὶ χέρα, χεῖρες καὶ χέρες· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χωρὶς τοῦ ϵ χερσὶ μόνως λέγεται.

21. Δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν φυλάξωσι τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ μῆστωρ.” τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου τρέπει τὸ ω εἰς τὸ σ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον

Μῆστορά τ' ἀντίθεον,

ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου ἂν παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάσσει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μῆστωρας ἀντίης, μῆστωρε φόβοιο, ἀντὶ τοῦ ἐμπελρους καὶ ἐπιστήμορας. τοιαῦτα δὲ εὐρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις φυλάττοντα τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἡλέκτωρ ἡλέκτωρος, ταλάωρ ταλάωρος. ἡλέκτωρ μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἥλιος, ταλάωρ δὲ τέξον. προπάτωρ προπάτωρος. ταῦτα δὲ ποιητικὰ εἰσιν, ἐπεὶ ἡμῖς διὰ τοῦ σ δεῖ γράφειν αὐτά.

32. Κίνυφ Κίνυφος· ἔστι δὲ ποταμὸς Λιβύης. (κατῆλιψ κατῆλιφος· σημαίνει δὲ τὴν μέσην στέγην ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἢ τιнос τοιοῦτου, ἐφ' ᾧ τὰ καταστρώματα τίθενται, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τρώπεως τοῦ ἰστοῦ, ᾧ προσδίδεται ὁ ἰστός. καὶ Σίγραιφ Σίγραιφος· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς εὐρισκόμενον.)

993, 11. Μηδείας] τὸ γὰρ Μηδείης ἔπ' ἔρωτι Ἰωνικόν ἐστι.

ζητοῦσιν οἱ περὶ τοῦ Θέκλα, ὅτι Θέκλας ἔστιν ἄρα ἡ γενικὴ ἢ Θέκλης. — καὶ τινὲς μὲν λέγουσιν ὅτι Ἰταλικῶς ἔτρεψε τὸ η εἰς α · οἱ δὲ Ἰταλοὶ ἀποικοὶ εἰσι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ η

εἰς ἃ βραχὺ τρέπουσιν, οἷον Ἀφροδίτῃ Ἀφροδίτῃ, νύμφῃ νύμφῃ, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ

νύμφῃ φιλῇ.

οὐκοῦν συνεσταλμένον ἔχει τὸ ἃ ἢ Θέλια, καὶ δῆλον ὅτι ὀφείλει τρέψαι αὐτὸ εἰς τὸ ἢ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ Μοῦσα Μούσης. οἱ δὲ ἀκριβεστέρων δοξάζοντες λέγουσιν εἶναι τροπὴν Ἀφροδῖτῃ τοῦ ἢ εἰς ἃ μακρόν· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὸ ἃ μέγρον φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέλια. Θέλιας, ὥσπερ Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς. ταύτης τῆς δοξῆς ἐστὶ Στέφανος ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, καὶ πᾶν περὶ γεροντότος ἔπραξεν ἐν τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ.

994, 19. Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναίρεσως λέγει τὴν γενικὴν τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν ὀνομάτων, οἷον Σαπφῷ Σαπφῶς Σαπφῶς· τινὲς δέ, ὧν ἐστὶ Ῥωμαῖος ὁ τοῦ Φιλοπόπου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοσυλλάβος ἐγένετο ἡ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν, τοῦτ' ἐστὶ προσθέσει τοῦ ὦ, οἷον ἡ Σαπφῷ τῆς Σαπφῶς. τὰ γὰρ εἰς φωνὴν λήγοντα, φασὶ θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσαι τὴν γενικὴν, οἷον Ἀθηνᾶ - Ἀθηνᾶς, μῦθ - μῦθς, Διοτίμα - Διοτίμας, Ἑλένη - Ἑλένης, τιμὴ - τιμῆς. οὕτως οὖν καὶ Αἰτω - Αἰτῶς καὶ Σαπφῷ - Σαπφῶς, καὶ λοιπὸν τροπὴ τοῦ ὦ εἰς τὴν ὦν διφθογγὸν γίνεταί Αἰτωῦς καὶ Σαπφῶς. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ μαῖα ἡ ζητητικὴ τοῦ βράχους, γίνεταί μῶσα μούσα κατὰ τροπὴν τοῦ ὦ εἰς τὴν ὦν διφθογγον, οἷον ἡ ζητητικὴ τῶν λόγων. ἡ οὖν οὕτω φασὶ γέροντες ἡ γενικὴ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν, ἡ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ Αἰτῶς καὶ Σαπφῶς κατὰ συστολὴν τοῦ ὦ εἰς τὸ ὦ. καὶ ἐγένετο Αἰτῶς καὶ Σαπφῶς, διὰ τοῦ ὦ, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον μούσα μούσης, Μήδεια Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὀμηρος Ὀμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Αἰνείας Αἰνείου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγεθύνθη τὸ ὦ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ὦ, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Αἰτωῦς ὥσπερ Ὀλυμπος Οὐλύμπος, νόσος νοῦσος, ὄρεα οὐρεα. καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς οὐς λήγουσα ἔχει ἄλλην γενικὴν ὥσπερ ἐντελῇ, οἷον Ἀημοσθένης Αἰημοσθένους, Διομήδης Διομήδους, ταύτου οὖν χάριν διήλυσιν ἐγένετο τῆς ὦν διφθογγῇ εἰς δύο ὦν, καὶ ἐγένετο Σαπφῶς καὶ Αἰτῶς ἡ ἐντελὴς γενικὴ, ἡ δὲ Σαπφῶς καὶ Αἰτωῦς κατὰ συναίρεσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ ὦος γενικῇ κέχρηται οἱ Ἰωνεῖς, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Αἰτῶς· τῇ δὲ εἰς οὐς οἱ Αἰτικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Αἰτωῦς, τῆς Σαπφῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ δοτικὴ ἔστι τῇ Σαπφῷ, ὥς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς τῇ Σαπφῷ. ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ. καὶ λοιπὸν οἰστολήν ἀναδεξαμένη τοῦ ὦ εἰς ὀ, ἐξεφώνησε τὸ ἰ, καὶ ἐγενετο τῇ Σαπφῷ. τινὲς δέ, ὥσπερ καὶ ὁ Θεοδόσιος, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφῶς γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σαπφῷ, τροπῇ τοῦ ὅς εἰς ἰ, καὶ κατὰ συναλγεσιν τοῦ ὀ καὶ ἰ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον γίνεται Σαπφῷ. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι οὐδέποτε εὐρύσκομεν ἐν χρήσει ταύτην τὴν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὀ καὶ ἰ. οἱ δὲ γὰρ εὐρίσκεται ἐν χρήσει ἡ τρισύλλαβος δοτικὴ ἐπὶ τούτων, φημι δὲ ἡ Αἰγυπῖα καὶ Σαπφῷ, ἀλλ' ἡ δισύλλαβος, οἷον ἡ Αἰγυπῖα καὶ Σαπφῷ. ἔστι δ' εἰπεῖν ὅτι ἀναγράφουσιν τινες τῶν τεχνικῶν μίαν χοῦν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ὀ καὶ ἰ, παρὰ Πινδάρου· ἐκεῖνος γὰρ εἶπε τῇ Πυθίᾳ.

Τὴν Σαπφῶα τὴν Σαπφῷ] Ἰστέον ὅτι ἔστιν ἡ αἰτιατικὴ τὴν Σαπφῶν, ὥς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαπφῶ τῆς Σαπφῶς τῇ Σαπφῷ τὴν Σαπφῶν, ὥσπερ ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ τὴν τιμῇ. καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ὦ εἰς τὸ ὀ καὶ ἰ γέγονε Σαπφῶα τοῦ ἡ ἀποβλή-
 θέντος, ἐπειδὴ τὸ ἰ ὑποβλητικόν ἐστι τοῦ ἡ, οἷον Ἐξέτην Ἐξέτα, Πολυδένειν Πολυδένεια, ἦν ἔα, ἡ κεν ζῶδς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν. τὸ γὰρ μοῦσα μοῦσαν ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ἡ καὶ οὐκ ἔστι κατὰ πάθος, ὥσπερ τὰ ἄλλα. ἔστιν οὖν Σαπφῶν Σαπφῶα, διαλύσεως, ὥς εἴρηται, γενομένης τοῦ ὦ εἰς ὀ καὶ εἰς ἰ· καὶ λοιπὸν κατὰ κράσιν τοῦ ὀ καὶ ἰ εἰς ὦ γέγονε Σαπφῶ, ὥσπερ κρείττονα κρείττω καὶ κρείττω, βελτίονα βελτίονα βελτίω. ὁ Θεοδόσιος δὲ δοξάζει ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφῶι δοτικῆς γέγονεν ἡ Σαπφῶα αἰτιατικὴ τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ἰ, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ ὀ καὶ ἰ εἰς ὦ Σαπφῶ. καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναρθεῖσα οὐκ εἶασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναρθέσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πάσας ἔκλινεν, ἔχουν πρὸς ἀναλογία ἐαυτῆς, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἐνικῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον λήγει. πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυνικῶν ὁμοίως αὕτη εἰς ὦ λήγει, οἷον τὰ Σαπφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς αὕτη καὶ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι εὐρίσκεται καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς οἰν, οἷον τὴν Αἰγυπῖαν καὶ τὴν Σαπφῶν, ἣτις Ἰωνικὴ ἔστι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι ἔστι τὴν Σαπφῶν καὶ τὴν Αἰγυπῖαν ἡ αἰτιατικὴ, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ὦ εἰς τὴν οἰ δίφθογγον γίνεται τὴν Σαπφῶν καὶ

τὴν *Αἰτιολογίαν*. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ *Μολαῖς* καὶ διὰ τοῦ ὧ λέγουσι τὴν *αἰτιατικὴν* τῶν εἰς ὧ *Θηλυκῶν* καὶ βαρύνουσιν, οἷον τὴν *Αἰτώ*, τὴν *Σαπφώ*. πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, παρ' ἡμῖν ὀξύνομένη, παρὰ τοῖς *Μολαῖσι* βαρύνεται, οἷον *Ἀτρεῖς* *Ἀτρεως*, σοφός οόφος, χωρίς τῶν προσθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξείαν τέσιν, οἷον ἡνιά, καιέ, διά, μετά, ἀνιά, εἰά, πός. „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὰ μονοσύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξείαν τέσιν, οἷον *κύξ*, *στύξ*. πῶς γὰρ δύναται τὰ μονοσύλλαβα βαρύνεσθαι;

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιπλομένην συνέρχονται, οἷον πάς παῖς, *Πηλεῖ Πηλεῖ*, *Πρακλῆς Πρακλῆς*, τιμῆς τιμῆς, διὰ τὴν ἐπὶ τῶν εἰς ὧ *Θηλυκῶν* αἰτιατικὴ ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας συναιρεθεῖσαι οὐ περισπῶνται ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον *Αἰτώ* *Αἰτώ*, *Σαπφώ* *Σαπφώ*, *Καλυψώ* *Καλυψώ*. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πᾶσα πτώσις, ὁμοφωνοῦσα ἐτέρᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ *μοῦσα* ὧ *μοῦσα*· ἐπ' ὁμοφώνων μία φωνὴ καὶ εἰς τόπος. ἡ *Μῆδεα* — ὧ *Μῆδεα*. τὸ *ξύλον* — ὧ *ξύλον*. οὕτως οὖν τῇ *Αἰτῷ* — ὧ *Αἰτῷ*, ὁμοίως τῇ *Σαπφῷ* καὶ ὧ *Σαπφῷ*. ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ὧ *Θηλυκῶν* ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ (ἡ *Αἰτώ* γὰρ καὶ τὴν *Αἰτώ*, καὶ ἡ *Σαπφώ* καὶ τὴν *Σαπφώ*), τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἀναδέχεται, καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. ἡ δὲ εὐθεῖα ὀξύνεται διὰ τὸν *χαρσικῆρα*· πάντα γὰρ τὰ εἰς ὧ λήγοντα *Θηλυκὰ* ὀξύνονται, οἷον *Κλειώ*, *Ἐρατώ*, *Καλυψώ*, *Αἰτώ*, *Σαπφώ*. ὅτι γὰρ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ περισπᾶσθαι ἢ ὁμοφωνία τῆς εὐθείας, δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικὴ περισπασθεῖσα καὶ ἡ ἡῶ· αὗται γὰρ μὴ ὁμοφωνήσασαι τῇ ἰδίᾳ (αἰδῶς γὰρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα καὶ ἡῶς) περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς συναρτίσεως τῆς γενομένης ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, οἷον ἡῶα ἡῶ, εἰδῶα αἰδῶ. Προσέκειται ἄνωγρον κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν διὰ τὸ τῆς ἀγογῆς καὶ τὰς ἀγογῆς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐρικῶν, καὶ οὐχ ὁμοιοτεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἐρικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται. Δεῖ προσθεῖναι τῷ καιόνι τούτῳ, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνοῦσα ἐτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, χωρὶς τῶν εἰς εὐς γενικῶν τῶν γενομέ-

των Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς. οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρικοὶ τὴν Ὀδυσσεύς καὶ Ἰδομενέως γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσιν, ὅσον Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεύς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα ἐντὶ τοῦ Ἰδομενέως οὐ λῆγεν ἡ δύναμις. καὶ ἰδοὺ ὁμοφώνησεν ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, καὶ ὁμως οὐκ ἐδέξατο τὸν αὐτὸν τόπον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας.

Ὡς Σαπφοῦ] Λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι ἡ κλητικὴ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγει, τῆς χρήσεως οὕτως ἐχούσης, ἡ Σαπφῷ ὦ Σαπφοῦ, ἡ Αἰτῷ ὦ Αἰτοῦ· Αἰτοῦ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι εἰρίσσεται ἐπὶ τούτων ἡ κλητικὴ καὶ ὁμογώνως τῇ εὐθείᾳ, ὡς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παρὰ θ' ἴστασο καὶ μοι ἔνιπτε. ὁ μέντοι ποιητῆς καὶ ἄλλοι εἰς τὴν οἱ δίφθογγον ποιοῦσι τὴν κλητικὴν, οἷον Αἰτοῦ ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι, καὶ γλῆη πειθοῦ. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ κλητικὴ οὐδέποτε πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον μοῦσα ὦ μῦσα, τιμή ὦ τιμή, βῆμα ὦ βῆμα, ἄστυ ὦ ἄστυ, βοῦς ὦ βοῦ, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν ἡ κλητικὴ πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον Καλυψῷ ὦ Καλυψοῦ. καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπολογία, ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ὦ ληγούσαις εὐθείαις εἶχον τὸ ἰ προσγεγραμμένον, οἷον ἡ Αἰτῷ, ἡ Σαπφῷ· συσταλὲν. οὖν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐξεφωνήθη τὸ ἰ· τούτου χάριν ἡ κλητικὴ ἔδοξε πλείονα φωνήεντα ἔχειν τῆς εὐθείας. οὗτος δὲ ὁ λόγος οὐκ ἔστι καταναγκαστικός. ἐὰν γὰρ θῶμεν τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἔχειν τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν εὐθεῖαν, εὐρεθήσεται τὸ ἰ τελικὸν τῶν θηλυκῶν καὶ οὐ τὸ ὦ· ὅπερ ἔστιν ἀτοπον. τὸ γὰρ ἰ οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν θηλυκῶν, ἀλλὰ τῶν οὐδετέρων, οἷον τὸ μέλι, τὸ σίγητι. ὁ δὲ ἡμέτερος διδάσκαλος λέγει ταύτην τὴν ἀπολογία. τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ἐπειδὴ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἔτρεψαν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ, οἷον ἡ Σαπφῷ τῆς Σαπφούς τῇ Σαπφοῦ, τούτου χάριν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ἔτρεψαν τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ. καὶ ἐπειδὴ αἱ κλητικαὶ καὶ αὐταὶ ἡμελλόν ὀξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, τὰ δὲ εἰς ὀ λήγοντα ὑπὲρ μίαν σπλάγχθην ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τᾶσιν, οἷον ἐγῆνο, ἄλλο, τοῦτο, δεῦρο, χωρὶς τῆς αὐτὴ ἀντωνυμίας

καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ καὶ ὑπὸ προθέσεως, τούτου χάριν, ἵνα μὴ ὀξυνθῶσιν αὐταὶ αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ὅ καταλήγονται, προσέλαβον τὸ ἑ, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλείονα φωνήεντα τῶν ἰδίων εὐ-θειῶν αἱ εἰς τὴν οὐ διφθογγὸν λήγουσαι κλητικαί. καὶ περι-σπῶνται ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Αἰτοῦ ὡ Αἰτοῖ, τῇ Σαπρῶ ὦ Σαπρῶ· ὁμοφωνήσασαι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἠμεγέσθησαν καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς. καὶ τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς αἰτιατικῆς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἄξιον δ' ἐπεὶ ζητῆσαι διὰ τί τὸ ἑ προσήλθε, καὶ οὐκ ἄλλο φωνῆεν. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ ὄντων τῶν φωνηέντων, ἁ ἑ ἡ ἰ ὀ ὕ ὦ, οὐκ ἠδύνατο οὔτε τὸ ἁ οὔτε τὸ ἡ οὔτε τὸ ὀ οὔτε τὸ ὦ πλεονάσαι, ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑποτακτικὰ ἀλλὰ προτακτικά. τὸ δὲ ὕ πλεο-νάσαι οὐκ ἠδύνατο, ἵνα μὴ παρέχοι ἔμφασιν ὅτι εἰς οὗς ἔχει τὴν εὐθειαν, οἷον ὁ βοῦς ὦ βοῖ, ὁ πλοῦς - ὦ πλοῦ, ὁ Σιμούς - ὦ Σι-μού, ὁ πλακοῦς - ὦ πλακοῦ. ἐξ ἀναιρέσεως οὖν τῶν ἄλλων φω-νηέντων τὸ ἑ ἐπλεονάσεν.

Τὰ Σαπρῶ] Ἀρεὶ ὁ τεχνικὸς ὅτι αὕτη ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοφωνήσῃ τῇ εὐθειᾷ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, ἐξ ὧν καὶ συ-νίστηται. ὁρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. ἡ δὲ ὁρθὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ἡ Σαπρῶ καὶ τὴν Σαπρῶ ἔστιν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν εἰς ἑ ἐκφωνούμενον λή-γουσαι τροπῇ τοῦ ἑ εἰς ἑ ποιεῖ τὴν εὐθειαν τῶν δυϊκῶν, οἷον Αἰαντι Αἰαντε, Θόαντι Θόαντε, λέβητι λέβητε, διὰ τί ἐπὶ τῶν εἰς ὦ θηλυκῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν τροπῇ τοῦ ἑ εἰς ἑ, οἷον Αἰτοῦ Αἰτόε, Σαπρῶ Σα-πρῶε, ἀλλὰ τὰ Αἰτώ καὶ τὰ Σαπρῶ ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν· καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν τὴν Αἰτώ ἔστι καὶ τὴν Σαπρῶ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. καὶ οὖν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι, ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν συναρῶται, τότε καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοίως συναρᾶται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένης Δημοσθένη, τέλχεος τέλχους τέλχει τέλ-χη, εὐγενέος εὐγενοῦς εὐγενέε εὐγενῇ, οὐκ ἀντιστρέφοντος τοῦ κανόνος. οὐ γὰρ ἡνίκα μὴ συναρᾶται ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, κω-λύεται πάντως συναρᾶσθαι ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε συναρᾶται, οἷον βασιλεὺς βασιλέως βασιλέε βασιλῇ, πόλις πόλεως πόλει πόλῃ, ὡς παρ' Ἀισχύλῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτῳ τὸ πό-λη· λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Αμαρδαμονίων. εἰ ἄρα οὖν ἐν

τοῖς εἰς ω θηλυκοῖς συναίρεται ἡ γενική τῶν ἐνικῶν κατὰ Θεο-
δόσιον, Αἰητός Αἰητοῖς, Σαπφός Σαπφούς καὶ Ἑρατός Ἑρατοῦς,
δηλονότι καὶ ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν ἀναγκάζεται συναίρεσιν ἐπι-
δέξασθαι. ἐὰν οὖν γένηται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία
τῶν δυϊκῶν τροπῇ τοῦ ι εἰς ϵ , οἷον Αἰητοῖ Αἰητοῖς καὶ Σαπφοῖ
Σαπφοῖς, μέλλει ἐν τῇ συναίρεσει εἰς τὴν $\omega\bar{\upsilon}$ δίφθογγον καταλή-
γειν· τὸ γὰρ δ καὶ ϵ εἰς τὴν $\omega\bar{\upsilon}$ δίφθογγον κινῶνται, οἷον τὸ ἐμόν
- τοῦμόν, τὸ ἔργον - τοῦργον, προέβη - προῦβη. εἰς τὴν $\omega\bar{\upsilon}$ δίφθογγον
δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐστιν· οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεία
τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν $\omega\bar{\upsilon}$ δίφθογγον καταλήγει· τὸ γὰρ υ οὐκ ἔστι
τελικόν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν. τούτου οὖν χάριν οὐκ ἐγένετο
ἐκ τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ὁμοφωνήσε
τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν τῇ ἐχούσῃ κατάληξιν ἁρμόζουσαν τῇ εὐ-
θείᾳ τῶν δυϊκῶν· λήγει γὰρ εἰς ω ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν, ὅπερ
ἐστὶ τελικόν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον τὸ φίλω, τὸ ἀνθρώ-
πω. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖς
δυϊκοῖς συνεξεργμένη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ. ἐπειδὴ οὖν ἐν
τοῖς εἰς ω θηλυκοῖς ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ
εὐθείᾳ, οἷον τὴν Αἰητῶ καὶ ἡ Αἰητῶ, τὴν Σαπφῶ καὶ ἡ Σαπφῶ,
τούτου χάριν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὁμοῦ συνελθοῦσαι τὴν αὐτὴν φωνὴν
ἐφύλαξαν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς ἐνικοῖς μὴ παραλλάξασαι κατὰ τὴν
φωνήν, οἷον ἡ Σαπφῶ καὶ τὴν Σαπφῶ, εἰκότως οὐδ' ἐν τοῖς
δυϊκοῖς παραλλάσσουσι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σαπφῶ, δηλονότι
ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμανὸν καὶ τοὺς
δοξαζόντας ἰσοσύλλαβον κλίσιν ἐπὶ τῶν εἰς ω θηλυκῶν καλῶς
ἐγένετο ἡ εὐθεία τῶν δυϊκῶν εἰς ω , ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν
κατ' αὐτοὺς τῇ Σαπφῶ, καὶ λοιπὸν ἀκολουθῶς γίνεται ἡ εὐθεία
τῶν δυϊκῶν τὴν Σαπφῶ.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ω ἢ εἰς
 ϵ λήγουσα εἰς οἶν ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον
Αἰαντε Αἰάντοις, φίλω φίλοις. οὕτως οὖν καὶ Σαπφῶ Σαπφῶν.

Ἡ Σαπφῶ] εἰρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὥς
ἡ ὀρθή, οὐτῶ καὶ ἡ κλητικὴ.

Αἱ Σαπφῶς] εἰρηται ὅτι πᾶσα εὐθεία δυϊκῶν εἰς ω λήγουσα
εἰς τὴν $\omega\bar{\upsilon}$ δίφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶς
τῶν οὐδετέρων.

Τῶν Σαπφῶν] εἰρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς $\omega\bar{\upsilon}$
λήγει ἐπὶ παντός γένους.

Ταῖς Σαπφοῖς] εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἓ
λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\alpha}$ ποιῇ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὰς Σαπφούς] εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς τὴν
οὐ διφθογγον λήγουσα εἰς οὐς ποιῇ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πλη-
θυντικῶν.

Ἡ Σαπφοῖς] εἴρηται. Conf. Hort. Adon. f. 267. b.

995, 16. τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι καὶ τὴν κίλισιν
καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀροσενικοῦ ἐφύλαξεν, οἷον ἡ Κιχησιῶν τῆς Κιχη-
σιῶντος.

σημειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοσσών Ὀλοσσόνος
καὶ Ἀνθηδών Ἀνθηδόνης. δεῖ προσθεῖναι καὶ εἶναι ὅτι καὶ ὅσα
εἰσὶν ἐπὶ πόλεων εἰς δὼν τῷ ἡ παραληγόμενα, τρέπονσι τὸ $\bar{\omega}$ εἰς
τὸ $\bar{o}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσηδών Ἰσηδόνης, Ἀσπληδών Ἀσπληδόνης,
Στερεδών Στερεδόνης, Καρχηδών Καρχηδόνης ἢ ἐν τῇ Ἀερίῃ, Καλ-
χηδών Καλχηδόνης ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἥτις καὶ Χαλχηδών κα-
λεῖται· ἐνδοξομεν γὰρ διαφορουμένην τὴν χηῆσιν. ἔτι δεῖ προσ-
θεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ Ἐρμιῶν Ἐρμιόνης καὶ τοῦ Ἡϊῶν Ἡϊόνης
καὶ τοῦ Βιῶν Βιόνης. ἐν δὲ τοῖς ὀξύτονοις τοῖς μὴ σημαίνουσι
πέλιν δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδών μελεδῶνος καὶ τὸ τυφεδών
τυφεδῶνος· περὶ ὧν ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ταῦτα ποιητικὰ εἰσι καὶ διὰ
τὸ μέτρον ποιητικῶς διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ γέγοντο. ἔστι δὲ τυφεδών μὲν ἡ
καῦσις, μελεδών δὲ ἡ φροντίς.

996, 8. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· ὁ δὲ κρέα λυγρὸς ἔταμνε.

πολλὴ ἔστιν ἡ χρῆσις τῆς χερὸς γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιη-
ταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ παρὰ ὑμνογράφοις· ἡ δὲ γε-
νικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυτικῶν τοῖν χερῶν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον χωρὶς τοῦ $\bar{\epsilon}$, σπανίως δὲ διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθογγου χερῆ.

997, 22. σεσημειμένον τοῦ ἀγλῆς ἐγλήθορ.

26. τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ ς ὀξύτονα εἰς $\bar{\alpha}$ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν,
οἷον κρηπίδα, ὑσπίδα. — παρὰ δὲ τοῖς Διολεῦσι γίνονται εἰς $\bar{\nu}$
κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρέας τέσεως· κτήμιν γὰρ λέγουσι
καὶ σφράγιν καὶ ἄψιν, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ

τρισπίθαιμον δ' ἄψιν τάμνειν

ἀντὶ τοῦ ὑψίδα.

λέγει ὁ Πρωιδιανὸς μὴ εἶναι τὴν χρῆσιν τοῦ μήνιδά.

998, 7. δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „πλήν τοῦ κόρυς κόρυθος

καὶ κόμης κόμνθος." καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ κόρυς κόρυθος αἰεὶ συστέλλει τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐν τῇ γενικῇ,

δαῖε οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκμάματον πῦρ,
ἔχει δὲ τὴν αἰτιατικὴν διαφορομένην, οἷον κόρυθα καὶ κόρυν. τὸ δὲ κόμης κόμνθος καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς, ὥς παρὰ Θεοκρίτω

καὶ μαλακοῦ χόρτοιο καλὸν κόμνθα δίδωμι,
καὶ εἰς $\bar{\alpha}$ μότως ἔχει τὴν αἰτιατικὴν.

δεῖ σημειώσθαι ἐν τῷ κανόνι τὸ ἀγνὺς ἀγνῦθος. ἀγνῦθες δὲ λέγονται οἱ λίθοι οἱ περιφερεῖς καὶ τετραγώνιοι, οἱ κοιμώμενοι ἐν τοῖς ἱταρίοις.

23. τὴν $\bar{\epsilon}\omega$ φασὶ χωρὶς τοῦ $\bar{\nu}$, καὶ οὐ τὴν $\bar{\epsilon}\omega\nu$ σὺν τῷ $\bar{\nu}$.

999, 27. ἰστέον δὲ ὅτι μοιηρέες ἔστι τὸ μέλι διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omicron\varsigma$ κληνόμενον· οὐκ ἔστι γὰρ εἰς $\bar{\iota}$ λῆγον οὐδέτερον διὰ τοῦ $\bar{\tau}\omicron\varsigma$ κληνόμενον, εἰ μὴ τοῦτο μόνον καὶ τὰ παρ' αὐτό, δηλονότι συντιθέντα, οἷον ἀπόμελι ἀπομέλιτος, ὀξόμελι ὀξομέλιτος, εὐκρατόμελι εὐκρατομέλιτος, οἰνόμελι οἰνομέλιτος.

28. τὸ σίνηπι καὶ τὸ κίχι (εἶδος δὲ ἔστι παρ' Αἰγυπτίοις ἐλαίου) καὶ τὸ κόμμι (κόμμι δὲ ἔστι τὸ κομίδιον) καὶ τὸ κιννάβαρι (ἔστι δὲ εἶδος βόμματος πυρρόου, ἐξ οὗ γράφει ὁ βασιλεὺς) καὶ τὸ στίμι, ὅπερ σημαίνει εἶδος πυρρόου καὶ αὐτό, καὶ τὸ στίμιμι, ὅπερ αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγῶς καλεῖται, οὐκ εἰδὼν Ἑλληνικά, κλίνονται δὲ διὰ καθάρου τοῦ $\bar{\omicron}\varsigma$. — δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τοῦ κόμμι εὑρέθη παρὰ Ἑρπύλλῳ ἡ δοτικὴ κομμίδι, ὥς παρὰ τῆς κομμίδος γενικῆς· ἔχει δὲ οὕτως, „τὸν πλακοῦντα κομμίδι, οὐ μέλιτι διεκόσμει." καὶ τοῦ πέπερι δὲ ἡ γενικὴ εὑρέθη διὰ τοῦ $\bar{\omicron}\varsigma$, πεπέριδος. τὸ δὲ κιννάβαρι καὶ ἀρσενικῶς εὑρέθη, ὁ κιννάβαρις· εὑρεται γὰρ παρὰ Ἀλεξανδρίῃ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν. εὑρέθη δὲ καὶ τὸ στίμιμι θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμιμις τῆς στίμιδος. Ἰων Ὀμφάλη καὶ τὴν μέλαιναν στίμιν ὀμματογράφον.

1001, 9. καὶ ἔστιν ἑτεροκλίτον. ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ ὥς ἀπὸ τῆς εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ κατωτέρως ἔστιν, οἷον ὥς ἀπὸ τῆς ὕδατος ὕδατος, ὥσπερ κρέας κρέατος, γῆρας γῆρατος. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σῶός, ὃ σημαίνει τὸ ἀρόδευμα· τοῦτου γὰρ ἡ γενικὴ σκατός ἐστιν ἑτεροκλίτως, ὥς ἀπὸ τῆς σκός εὐθείας.

ὑφίσταται δὲ καὶ εἰς $\bar{\omicron}\varsigma$ εὐθεία. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆρας καὶ

ἀπὸ τοῦ δέρου δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ὕδατος εὐθείας, ἐξ ἧς ἡ γενικὴ ὕδατος, γίνεται ὕδος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπτῆρα κάμινος.

ἔχομεν δὲ καὶ δοτικὴν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ
γαῖαν ὕδει φύρειν.

16. ἰστέον ὅτι τινὲς θέλουσιν ὀξύνειν τὴν Ἀττικὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν, οἷον τοῦ κρεῶς, τοῦ γηρώς, τοῦ κερῶς, λέγοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ κρεάτος καὶ γήρατος καὶ κεράτος ἐγένοντο κατὰ συγκοπὴν τοῦ α καὶ τ κρεός καὶ γηρός καὶ κερός διὰ τοῦ σ ὀξυτόνως, τῷ λόγῳ τῶν εἰς σ δισυνλλάβων γενικῶν, οἷον ὥσπερ πατρός, μητρός, φωτός, μηνός, καὶ λοιπὸν Ἀθηναῖοι ἐκτείνοντες τὸ σ εἰς ω ἐφύλαξαν τὴν ὀξεῖαν τάσιν. τῷ δὲ Ἑρωδιανῷ οὐ δοκεῖ τοῦτο, ἀλλὰ ταῦτα βαρυτόνως δοξάζει λέγεσθαι.

1002, 3. ἰστέον ὅτι παρ' Ὀμήρῳ οὐδέποτε εὐρίσκειται ἡ γενικὴ τούτων τῶν εἰς σ οὐδετέρων εἰς οὐς καταλήγουσα, ἀλλ' ἡ εἰς $\epsilon\upsilon\varsigma$, οἷον Ἑρέβους, Θάρσεως,

τοίου μὲν Θάρσεως πλησεν φρένας ἀμφιμελαίνας,

ἢ ἐντελῶς ἦγουν διὰ τοῦ $\epsilon\upsilon\varsigma$, οἷον βέλεος,

βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή.

δύο δὲ μόνας γενικὰς ἐποίησεν εἰς οὐς, ἐπὶ τῶν εἰς σ δηλοῦσι οὐδετέρων, τὸ

χλωροὶ ὑπὸ δέλους

(ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δέους) καὶ

ἢ ὅα κατὰ σπέλους κέχεται

(ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ σπέους). τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησε διὰ τὸ μέτρον (καὶ εἰ εἰς $\epsilon\upsilon\varsigma$ γὰρ ἐποίησε ταύτας τὰς γενικὰς, ἢ αὐτὴ μακρὰ εὐρίσκετο), ἀλλὰ διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς ἐπαλληλίας τοῦ ϵ .

24. Choerobosci in hoc caput commentarius, quem totum appono, et in Coisliniano est et seorsim in cod. Reg. 2426 et Monac. 310.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΤΩΣΕΣΙ ΤΟΝΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει ὁ τεχνικός περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων, καὶ λαμβάνει πρῶτον ὁμολογούμενον τὸν τῆς εὐθείας τόνον, καὶ οὕτως κατασκευάζει τὸν τόνον τῆς γενικῆς. ζητούμεν δὲ ὅτι οἱ κύριοι τόνοι τῶν λέξεων δύο εἶναι, ἢ τε ὀξεῖα φημι καὶ ἡ περισπω-

μένη. περὶ γὰρ τῆς βαρείας ἐμάθομεν ὅτι συλλαβικὸς τόνος ἐστὶ· πᾶσα γὰρ συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως, λέγω δὲ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, βαρεῖαν δέχεται, οἷον φίλος, ἄνθρωπος, δῆμος. καὶ οὐκ ἔχει οὖν ὁ τεχνικὸς τὸν τόνον τῆς γενικῆς λέγων ὅτι „πᾶσα γενικὴ ὀνόματος κοινὴ ἀπαθὴς ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ’ ἧς ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα, χωρὶς εἰ μὴ που ἕτερος λόγος κωλύσῃ. ὑπεξαίρεισθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί.” πρόκειται ἐν τῷ κατόνῳ „κοινὴ” διὰ τὸ ἔα ἕως καὶ μία μιᾶς, Ἰωνικῶς ἐν τῇ γενικῇ περισπασθέντων, ὡς δειχθήσεται. πρόκειται „ἀπαθὴς” διὰ τὸ πατήρ πατέρος πατρός, ἀνὴρ ἀνέρος ἀνδρός· ταῦτα γὰρ συγκοπὴν πεπονθότα οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον. πρόκειται „εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ” διὰ τὸ Ἀδωνις Ἀδώνιδος καὶ Ὀμηρὸς Ὀμήρου· ταῦτα γὰρ, ὡς δειχθήσεται, δι’ ἕτερον λόγον κατεβίβωσαν τὸν τόνον. πρόκειται „ὑπεξαίρεισθωσαν δὲ αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαί” διὰ τὸ πᾶς παιδός καὶ φῶς φωτός καὶ Τρώς Τρωός· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς δισύλλαβας ὠξύνθησαν, ὡς μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα. τὸ Αἴας ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ γενικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, Αἴαντος· ὁμοίως δὲ λέρης λέβητος, Λάχης Λάχητος, πένης πένητος, Λάγης Λάγητος, Πάρις Πάριδος. πάλιν τὸ ταχύς καὶ ἑξὺς ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀπ’ ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ ταχέος καὶ ὀξέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀπ’ ἀρχῆς ἔχει τὸν τόνον. πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ’ ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ εὐγενέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ’ ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον. πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ, ἀγαθός ἀγαθοῦ· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. περισπᾶται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγόμενῳ ἐν τῇ περι τοῦ ἕως καὶ μιᾶς διδασκαλίᾳ. πάλιν ἐστὶ δοῦλος δούλου, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βαρείας, ἡ δὲ γενικὴ παροξύνεται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν

αὴν ἐπὶ τέλους συλλαβὴν. τὸ μέντοι Ἰδωνες Ἀδώνιδος καὶ γλῆμμα
 γλῆμματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἢ εὐθεῖα καὶ περιττοσυλλαβῶς
 κλίνεται ἢ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάξαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, ἀλλὰ καταβιβάζει αὐτὸν
 μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε
 πίπτει ἡ ὀξεῖα, τουτέστι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὐ-
 ρίσκεται τιθέμενος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν πρὸ τριῶν συλλαβῶν
 οὐ τίθεται τόνος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐδέποτε
 ἀπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν·
 τούτου χάριν οὐδὲ τόνος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς. πρὸς-
 κείται ἐν τῷ κανόνι „ἀπλῇ” διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φι-
 λόσοφος, Ἀγρίοταρχος· αὗται γὰρ ὑπερβαίνουν τὴν τρισυλλαβίαν,
 ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἐπλαῖ. πρόκειται „πρωτότυπος” διὰ τὰς παραγώ-
 γους, οἷον διὰ τὸ σοφώτερος, ταχύτερος· αὗται γὰρ ὑπερβαίνουν
 τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ πρωτότυποι. „ἀκίνητος” δὲ πρόσ-
 κείται διὰ τὸ κέρω καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερσυντέλι-
 χος ἐκένωρμην καὶ λεποῦρμην, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν
 τρισυλλαβίαν, καὶ αἰτίον ἐστι τοῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν
 τὸ κινήθηναι αὐτά· διὰ ταῦτα οὖν πρόκειται ἐν τῷ κανόνι ὅτι
 οὐδέποτε ἀπλῇ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς
 συλλαβὰς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, δι' ἣν οὐδέποτε
 ὑπερβαίνει τόμος τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως. πρῶται τέλειαι
 λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι· ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέ-
 λος. ἐπειδὴ οὖν πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι, εἰκό-
 τως μέχρι αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνοι καὶ οὐχ ὑπερβαίνουν τὴν τρι-
 συλλαβίαν.

Τοῖτον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὀμηρος Ὀμήρου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἄν-
 θρώπου ἀναγκάως κατεβίβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ
 εὐθεῖα προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἡ γενική οὐ δύναται προπα-
 ροξυνθῆναι, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τό-
 νος πίπτει. ἐὰν οὖν προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικά, εὐ-
 ρεθῆσεται πρὸ τεσσάρων χρόνων ὁ τόμος· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον.
 δεύτερον δὲ ὅτι κανὼν ἔστιν ὁ λέγων ὡς φήσει μακρῶς οὔσης τῆς
 τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα,
 ἦθουν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Πασίδων, βημάτων, Λα-
 χήτων. οὕτως οὖν καὶ ἄνθρωπου καὶ Ὀμήρου παροξύνεται. ἀμέλει

ἐν τῇ αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, οὐ κωλύεται προπαροξυνθῆναι, οἷον Ὀμηρον, ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων δεῖ πρὸςθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὡς φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὀξεῖα „χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ $\bar{\epsilon}$,” τουτέστιν ὅταν τὸ $\bar{\omega}$ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ $\bar{\epsilon}$ εὐρεθῇ, τρίτη ἀπὸ τέλους τότε πίπτει ἡ ὀξεῖα, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως, μάντεως, πρῶξεως, πόλεων, μάντεων, πρῶξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς διαλέκτοις, οἷον Ἀτρείδεω, Πηλείδεω. Ἰστέον ὅτι ταῦτα προπαροξυνόμενα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ $\bar{\epsilon}$ καὶ τοῦ $\bar{\omega}$ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχωσι, πάντως εὐρίσκεται ἡ τὸ $\bar{\lambda}$ ἢ τὸ $\bar{\rho}$, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυσόκερως, φιλόγελως. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ὑπολογούμενος ὁ τεχνικός, διότι μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάντιος γεγονότα τὴν τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τάσιν.

“Ἐτι δεῖ πρὸςθεῖναι „καὶ χωρὶς τῆς $\bar{\omega}$ διφθόγγου καὶ τῆς αἰ διφθόγγου.” τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐσῶν πολλάκις προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι, τράπεζαι, ἑμαῖαι, ἄλλαι, ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἑνα ἡμῖσιν χρόνον ἔχουσιν. Ἀλλ’ ἐλθωμεν καὶ μάθωμεν πότε ἡ $\bar{\omega}$ καὶ αἰ δίφθογγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. Ἰστέον ὅτι ἡ $\bar{\omega}$ καὶ ἡ αἰ δίφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἢ γουν ἀντὶ βραχείας, οἷον Ὀμήροι $\bar{\omega}$ Ὀμηροί, ἄνθρωποι $\bar{\omega}$ ἄνθρωποι, Ἀρίσταρχοι $\bar{\omega}$ Ἀρίσταρχοι, αἰ ἑμαῖαι $\bar{\omega}$ ἑμαῖαι, αἰ τράπεζαι $\bar{\omega}$ τράπεζαι, αἰ ἄλλαι $\bar{\omega}$ ἄλλαι. πρόκειται „ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν” διὰ τὰς δοτικὰς· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἡ αἰ καὶ ἡ $\bar{\omega}$ δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆς ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρῶς, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἥντινα προπαροξύνεται ἡ εὐθεῖα, οἷον ἄνθρωποι ἄνθρωποις, Ὀμηροί Ὀμήροις, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, ἑμαῖαι ἑμαῖαις, ἄλλαι ἄλλαις, τράπεζαι τραπέζαις. τούτου δὲ αἰτιὸν ἔστι τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον, ἐπειδὴ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον ἐπιφέρεται τῇ $\bar{\omega}$ διφθόγγῳ καὶ τῇ αἰ· τούτου χάριν

ριν οὐ παραλαμβάνονται ἀντὶ κοινῆς. τὸ γὰρ σύμφωνον τὸ ἐπιτε-
 ρόμενον ἑτέρον ἡμιχρόνιον χωρίζεται αὐταῖς καὶ ἀποτελεῖ αὐτὰς
 φέσει μακρῶς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλονότι τὰ ἀπλᾶ, ἡμιχρόνιον
 ἔχουσι. πρόσκειται „δηλονότι ἀπλᾶ,“ ἐπειδὴ τὰ διπλᾶ, ὡς δύο
 συμφώνων ἔχοντα δύναμιν, πρὸς ἓνα χρόνον ἔχουσι. ἐν δὲ τοῖς
 ἀπώτοις καὶ τοῖς ἐκτικοῖς ῥήμασιν οὐδέποτε ἢ οἱ δίφθογγοι
 τῷ τονικῷ παραγγέλλονται ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἥρουν
 ἀντὶ βραχείας, ἀλλ’ ἀντὶ φύσει μακρῶς, οἷον ὦμοι, ποιή-
 σοι. οἱ γὰρ ἐπὶ τούτων ἀντὶ φέσει μακρῶς παραλαμβάνονται ἢ
 οἱ δίφθογγοι, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ πα-
 ροξύνεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ΟΙΚΟΙ ἥνικα μὲν ἔστιν ἐπ’ ῥήμῳ καὶ
 σημαίνει τὸ ἐν οἴῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς οἰ δίφθογγου ἀντὶ
 φύσει μακρῶς παραλαμβανομένης, οἷον οἴκοι· ὅτε δὲ ἔστιν εὐθεῖα
 τῶν κληθυντικῶν, οἷον οἴκοι, προπερισπᾶται, ὡς τῆς οἰ δίφθογ-
 γου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης ἥρουν ἀντὶ βραχείας, ὡς περ
 δῆμοι, κῆποι. ἢ δὲ αἱ δίφθογγοι, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εἰθεῖα τῶν
 κληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ τῷ τονικῷ παραγγέλλονται ἀντὶ
 κοινῆς παραλαμβάνεται ἥρουν ἀντὶ βραχείας, καὶ ἓνα ἥμισυν χρό-
 νον ἔχει, οἷον αἰ ἄμαξαι ὦ ἄμαξαι, αἰ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἰ
 ἑλλαι ὦ ἑλλαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀντὶ κοινῆς
 παραλαμβάνεται, καὶ ἐν τοῖς ὁριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτονται,
 πεποῖνται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρσιμῆτοις, οἷον τύπτεσθαι, λέγεσθαι,
 καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ἄσπασαι, καταδεῖξαι, περιποιῆσαι,
 ρίμῃσαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἔαν λέγωμαι, ἔαν τύπτω-
 μαι. ἐν δὲ τοῖς ἐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ
 αἱ δίφθογγοι καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσαις
 ποιῆσαι. ὅτι γὰρ ἀντὶ φύσει μακρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἱ δίφ-
 θογγοὶ καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς ἐν τοῖς ἐκτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ
 τοῦ ποιῆσαι ἐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ προπαροξύνεσθαι.
 ὅθεν τὸ ΠΟΙΗΣΑΙ ἥνικα μὲν ἔστιν ἐκτικόν, ποιῆσαιμι ποιή-
 σαις ποιῆσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς αἰ δίφθογγου ἀντὶ φύσει μα-
 κρῶς παραλαμβανομένης· ὅτε δὲ ἔστιν ἀπαρσιμῆτος, οἷον ποιῆσαι
 θέλω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αἰ δίφθογγου ἀντὶ κοινῆς παρα-
 λαμβανομένης ἥρουν ἀντὶ βραχείας. καὶ διὰ τὴν ἢ αἰ δίφθογγον
 ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καὶ ἀπαρσιμῆτοις καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑπο-
 τακτικοῖς ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς ἐκτικοῖς ἀντὶ
 φύσει μακρῶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς, εἰ θεῶ φέλον, μαθησόμεθα

ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πρώτου μεσοῦ ἁριστεύον. ἐν δὲ τοῖς ἐπιθ-
ρήμασιν ἀντὶ φύσει μικρῶς παραλαμβάνεται ἢ αἰ δίφθογγος τῷ
τονικῷ παραγγέλματι, οἷον βάρβαί, παπαί, χαμαί, χωρὶς τοῦ πα-
λαι καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ, οἷον ἔκταλαι, πρόπαλαι· ταῦτα δὲ τῷ
τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς ἔχουσι παραλαμβανομένην τὴν
αἰ δίφθογγον, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δ' ἔστι ζητῆσαι τί δὴ ποτε ἢ οἰ καὶ ἢ αἰ δίφθογγοι
μόναι ἐκ τῶν διφθόγγων τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς
παραλαμβάνονται, οἷον ἄνθρωποι, Ὀμηροί, Ἀριστάρχοι, ἄμαξαι,
τράπεζαι, ἄλλαι. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογία. Ἰστέον
ὅτι ἔνδεκα δίφθογγοι εἰσὶν· ἔστι γὰρ ἢ εἰ δίφθογγος καὶ ἢ οἰ
καὶ ἢ αἰ καὶ ἢ αὐ καὶ ἢ εὐ καὶ ἢ οὐ καὶ ἢ ἡ καὶ ἢ ῶ, ἢ διὰ τοῦ
ἡ καὶ ἢ καὶ ἢ διὰ τοῦ ῶ καὶ ἢ, καὶ ἢ ἡῦ καὶ ἢ ῶῦ, ἢ διὰ τοῦ
ἡ καὶ ῦ καὶ ἢ διὰ τοῦ ῶ καὶ ῦ, οἷον ὠντός ἀνὴρ ἀντὶ τοῦ ὁ
αὐτός, καὶ ἢ ῡ ἢ διὰ τοῦ ῡ καὶ ἢ. αὗται τοίνυν αἰ ἔνδεκα δίφ-
θογγοι ἀνεμερίσαντο ἐαυτὰς καὶ ἐγένοντο κατὰ τρόπους τρεῖς·
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰδὶ κατ' ἐπικράτειαν, αἱ δὲ κατὰ διεξοδον, αἱ
δὲ κατὰ κρᾶσιν. καὶ κατὰ μὲν ἐπικράτειάν εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς ἡ
διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ἡ καὶ ἢ καὶ τῆς ῶ καὶ τῆς ᾤ τῆς ἐχού-
σης τὸ ἢ ἀνεκφώνητον· ἐπὶ τοιούτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς
φωνήεντος ἐπικρατεῖ καὶ αὐτὸς ἐξακούεται, οἷον τῇ Ἑλένῃ, τῷ κα-
λῷ, τῇ Μηδείᾳ. κατὰ κρᾶσιν δὲ εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς οὐ διφθόγγου
καὶ τῆς αὐ καὶ τῆς εὐ· ἐπὶ τούτων γὰρ συγκρινῶσιν ἐαυτὰ τὰ
δύο φωνήεντα καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνὴν ἀρμόζουσαν τοῖς δύο
φωνήεσιν, οἷον αὐλός, εὐχομαι, οὗτος. κατὰ διεξοδον δὲ εἰσιν
ὡς ἐπὶ τῆς ἡῦ διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ἡ καὶ ῦ καὶ τῆς ῶῦ τῆς
διὰ τοῦ ῶ καὶ ῦ καὶ τῆς ῡῦ τῆς διὰ τοῦ ῡ καὶ ἢ· ἐπὶ τούτων
γὰρ χωρὶς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἐνὸς φωνήεντος, τοῦτ' ἔστι
τοῦ ἢ, καὶ χωρὶς τοῦ ἐτέρου φωνήεντος, οἷον νηροῖν, υἱός, ὠντός,

εὐτέ μιν ὠντός ἀνὴρ

ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός· ἐπειδὴ οὖν ἢ αἰ δίφθογγος ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ
ἢ καὶ ἢ οἰ δίφθογγος οὔτε κατ' ἐπικράτειάν εἰσιν οὔτε κατὰ διεξοδον
οὔτε κατὰ κρᾶσιν, εἰκότως, ὥσπερ ἐστερήθησαν τοῦ ἰδιώματος τῶν
διφθόγγων, ἐστερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρεπομένου ταῖς
διφθόγγοις, καὶ τούτου χάριν αὗται μόναι ἐκ τῶν διφθόγγων
τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς
ἓνα ἥμισυν χρόνον ἔχουσιν. πρόσκειναι „ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ ἢ.”

οἶον „ἡ αἰ διφθογγος ἢ ἐκφωνοῦσα τὸ ῑ,“ ἐπειδὴ ἡ αἰ διφθογγος ἢ ἀνεκφώνητον ἔχουσα τὸ ῑ, ὡς εἴρηται, κατ' ἐπικρατείαν ἔστι· καὶ γὰρ ἐν ταύταις ὁ φθόγγος τοῦ αἰ ἐπικρατεῖ, ὅσον τῇ Μηδείᾳ. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐτι δὲ πρὸςθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ προπαροξύνεται „καὶ χωρὶς τοῦ ἡ τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς αἰ διφθογγου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς.“ τούτου γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα· τὸ γὰρ τύπτουσι οἱ Βοιωτοὶ τρέποντες τὴν αἰ διφθογγον εἰς τὸ ἡ προπαροξύνουσι καὶ λέγουσι τῆς τροπῆς. Ἐτι δὲ πρὸςθεῖναι „καὶ χωρὶς τοῦ ῡ τοῦ μακροῦ τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς οἰ διφθογγου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς.“ τούτου γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα· τὸ γὰρ Ὅμηροι τρέποντες τὴν οἰ διφθογγον οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὸ ῡ μακρὸν προπαροξύνουσι καὶ λέγουσιν Ὅμηρον, καὶ ἰδοὺ εὗρεσκεται τρίτη ἀπὸ τέλους ἢ ὀξεῖα ἔχουσα μικρὰν φύσει τὴν τελευταίαν συλλαβὴν.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνικὸν ὅτι φύσει μακρῶς οὔσης τῆς τελευταίας οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἢ λέξις.

Τούτων οὕτως ἔχόντων σημειοῦται ὁ τεχνικὸς τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα. τὸ γὰρ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονα ὄντια ὤφειλον ἐν τῇ γενικῇ προπαροξύνεσθαι καὶ γίνεσθαι μήτερος καὶ θυγάτερος, ὥσπερ Δημήτηρ Δημήτερος, ἵνα φυλάξωσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφ' ἧς συλλαβῆς τὸν τόνον ἔχει καὶ ἡ εὐθεῖα· ἀλλ' ἠκολούθησαν τοῖς ἰδοῖς συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς, λέγω δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαέρος (δαῆρ δέ ἐστιν ὁ ἀνδράδελφος), καὶ παρωξύνθησαν ὁμοίως αὐτοῖς, οἶον μητέρος, θυγατέρος.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἡμάρτηται δέ, φησὶ, τὸ γυναικὸς καὶ θυγατρός. καὶ γὰρ παρὰ λόγος ἐστὶν ἡ γενικὴ ὀξυνομένη ἐπὶ τοῦ γυναικὸς καὶ θυγατρός· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἶον Αἰάντος, Θόαντος, Λέβητος, Λάχητος, Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶντος, Σιδῶντος, Μακεδό-
τος, βολλίδος, ἱσπίδος, ἑανλίδος. παρὰ λόγως ἄρα ἡ γυναικὸς καὶ θυγατρός γενικαὶ ὀξύνονται. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι συναπηνέχθησαν αὐταί

τοῖς ἰδίῳις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον, φημὶ δὲ τῇ πατρὸς γενικῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὀξύνονται ὁμοίως ταῦται ταῖς γενικαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆκαμεν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἀπέσπαραται τὴν ὀξείαν τῶσιν, δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ὅς λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβάς (ὑπεσταλμένης δηλονότι τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνομένης παραλόγως) ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. προπαροξύνονται μὲν οἷν αἰ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, ὑπὲρ δύο συλλαβάς δηλονότι οὔσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυνομένων εὐθειῶν, οἷον Ἀίας Ἀϊάντος, Θόας Θόαιτος, πένης πένητος, Δάρις Δάρητος, Πάρις Πάρητος, Θέτις Θέτιδος, Δημήτηρ Δημήτερος, εὐνότηρ εὐνότηρος (σημειῶναι δὲ τὴν σύννυμφον καὶ εὐνότηρ εὐνότηρος καὶ εὐνότηρον εὐπέλων).

ἔχρησιν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονον μήτερος καὶ θυγάτηρος εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν προπαροξυτότως· ἀλλ' ὥς εἴρηται, παροξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίῳις συγγενικοῖς, οἷον μητρός καὶ θυγατέρος, ὥσπερ πατέρος, ἀνέρος καὶ δαέρος, ἀπὸ παροξυνομένων δέ, οἷον Ἀδωνίς Ἀδωνίδος, φίλημα φιλήματος, νόημα νοήματος, Ἀρτεμὶς Ἀρτεμίδος, Ἀθηνῆς Ἀθηνίδος, Θεόγνις Θεόγνιδος, ἀπὸ προπερισπωμένων δέ, οἷον μνήμα μνήματος, βῆμα βήματος, αἷμα αἵματος, κύμα κύματος, σῶμα σώματος, νεάνις νεάνιδος. Θούρις Θούριδος, οἷον Θούριδος ἀλῆς. παροξύνονται δὲ αἰ εἰς ὅς λήγουσαι γενικαί, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβάς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχείης παραλήγονται, οἷον ταχύς ταχέος, βραδύς βραδέος, ἡδύς ἡδέος, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος, Πηλεὺς Πηλέος, ἔσθις ἔσθιτος, αἰθήρ αἰθέρος, ἄηρ ἄερος, ἄσπις ἄσπίδος, εὐσεβής εὐσεβέος, εὐχετής εὐχενέος, ποιμὴν ποιμένος, ὀδούς ὀδόντος· θέσει γὰρ μικρὰ ἢ παραλήγουσα καὶ οὐ φύσει, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μιμεῖται. προπερισπῶνται δὲ ὅσαι φύσει μικρὰ παραλήγονται, οὔσαι ἀπὸ ὀξυνόντων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ἀπὸ μὲν ὀξυνόντων· οἷον χεῖμων χεῖμῶνος, αἰών αἰώτος, ἄγων ἄγῶνος, σωλὴν σωλήνος, δοθιὴν δοθιήνος, στατήρ στατήρος, καμπτήρ καμπτήρος, ἡμιθνής ἡμιθνήτος, νεοδμής νεοδμήτος, ψηφίς ψηφίδος, κρηπίς κρηπίδος, ἰχώρ ἰχώρος· ἀπὸ περισπωμένων δὲ οἷον Ξενοφῶν Ξενοφώντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφώντος, Ἰπποκῶν Ἰπποκῶντος, Δημοφῶν Δημοφώντος, Ποσειδῶν

Ποσειδῶτος, Σιμόν Σιμονίτος, πλανοὺς πλανοῦντος, τιμῆς τιμῆντος, οἶον χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον.

Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ὅς ληροῦσιν γενικῶν τῶν ἐπὶ τοὺς δύο συλλάβας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἴα καὶ μίας οὐκ ἐφύλαξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· ἡ γὰρ εὐθεία ἔστιν ἴα καὶ μία παροξυστόνως, καὶ ὥφειλεν ἡ γενικὴ παροξύνεσθαι οἶον ἴας καὶ μίας, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεία· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως ἀλλ' ἴας καὶ μίας περισπωμένως, καὶ λέγει ὁ τεχνικός οἷ τι τὰ Ἰωνικὴν ἔχουσι τόσιν, καὶ οὐκ ἰσαγγήσκειν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν. ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βραχυκαταλήκτων εὐθείῃν οἱ Ἴωνες βαρυντοῦν τὰς λέξεις ὥς καὶ ἡμεῖς, οἶον ἄγρια, ἄρπια, Πλάτεια· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῶς ἔθι καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἶον ἄργυρας, ἀργυῖας, Θεσπιῖας, Πλαταιῖας· ἰδοὺ τὰντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον. ἐπειδὴ οὖν τὸ ἴα καὶ μία ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταλήκτουσιν, τοῦτον χάριν Ἰωνικῶς ἔθι κατεβίβασαν τὸν τόνον καὶ περισπᾶσθαι, οἶον ἴας καὶ μίας, ἴα καὶ μιᾶ. τοῦτο οὖν τῷ τεχνικῷ εἰρημένον ἐστὶ, τὸ γὰρ ἴας καὶ μίας Ἰωνικὴν ἔχει τόσιν, τοιούτου ὅτι τῆς εἰθείας βαρυντοῦμένης καὶ βραχυκαταλήκτουσιν ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταλήκτουσαι Ἰωνικῶς ἔθι κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἶον ἴας καὶ μίας, ἴα καὶ μιᾶ. ὅθεν ἡ εἰτιατική, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκαταλήκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἶον ἴαν καὶ μίαν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἴας καὶ μίας γενικὴ καὶ ἡ ἴα καὶ μιᾶ δοτικὴ μακροκαταλήκτουσαι καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. διὰ τοῦτο ἡ ἴας καὶ μίας γενικὴ μακροκαταλήκται, ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγει οἷ πάντα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταλήκτειν θάλει, οἶον ἀνθρώπος ἀνθρώπου, Ὀμηρος Ὀμήρου, δάψα δάψης, Ἀντιόχεια Ἀντιόχειας, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείας, Πύρρεια Πυρρείας. οὕτως οὖν καὶ ἴα ἴας καὶ μία μίας διὰ μακροῦ τοῦ ἃ κατὰ τὴν γενικὴν πρόκειται ἰσοσυλλάβως κληρομενῇ διὰ τὸ Ἄλφης Ἄλφας καὶ Ἀλφης Ἀλφιος· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταλήκτουσαι κατὰ τὴν γενικὴν, ἀλλ' οὐ κληροῦνται ἰσοσυλλάβως. ἡ πατρὺς καὶ μητρὺς γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ, ἡμεῖς δὲ τῇ πατρί καὶ μητρί, καὶ

μή μακροκαταληκτοῦσαι οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ κλινον-
ται ἰσοσυλλάβως· πατήρ γὰρ πατέρος ἦν καὶ μήτηρ μητέρος, καὶ
κατὰ συγκοπὴν γέγονασι πατρός καὶ μητρός, καὶ λοιπὸν ἡ συ-
ναίρεσις αἰτία γέγονε τῆς ἰσοσυλλαβίας. πρόσκειται „κλινομένη”
διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ
γενικὴ οὐ μακροκαταληκτὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
τίκειται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μονόπτωτά εἰσι καὶ τὴν αὐτὴν φω-
νὴν πανταχοῦ φυλάττουσιν.

Ἐχομεν οὖν δι’ ἣν αἰτίαν ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς γενικῆς μακροκατα-
ληκτῆς. ἡ δὲ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς διὰ τοῦτο μακροκαταληκτῆς, πρῶ-
τον μὲν ὅτι, ὥς εἴρηται, καὶ ἡ γενικὴ τούτων μακροκαταληκτῆς,
οἷον ἰᾶς καὶ μιᾶς· πᾶσα δὲ δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ
γενικῇ ἰσοχρονεῖν αὐτῇ θέλει, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου
ἀνθρώπῳ, δίψης δίψῃ, Αἰάντος Αἰαντί, Λάχηςτος Λάχῃτι, πένη-
τος πένητι. εἰ οὖν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆς, ὥς εἴρηται, μακροκα-
ταληκτῆς, δηλονότι εὐλόγως ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς μακροκαταληκτῆς.
πρόσκειται „ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ” διὰ τὸ ταχέος ταχῆ,
βραδέος βραδεῖ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτῆς τῆς
γενικῆς βραχυκαταληκτούσης, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ
ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο· ἐν τῇ ἰᾶ
καὶ μιᾶς δοτικῇ μακρόν ἐστι τὸ α, ἐπειδὴ τὸ ι ἀνεκφώνητόν ἐστιν.
ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ ι τότε εὐρίσκεται ἀνεκφώνητον, ἥνκα εὐ-
ρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ ἦ ἢ μετὰ τοῦ ὦ ἢ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἐν μιᾷ
συλλαβῇ, οἷον τῇ σοφῇ, τῷ καλῷ, τῇ Μηδείᾳ.

Ἐχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆς καὶ ἡ ἰᾶ
καὶ μιᾶς δοτικῆς μακρόν ἔχουσι τὸ α. ἄξιον δὲ ἐστι ζητῆσαι διὰ τί
ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικῆς καὶ ἡ ἰᾶ καὶ μιᾶς δοτικῆς ἐπὶ τέλους ἔχουσι
τὸν τόνον καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. ἔστιν οὖν εἰπεῖν
τὴν αἰτίαν ταύτην. οὐκ ἠδύνατο αἱ γενικαὶ αὗται καὶ δοτικαὶ
ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ κανὼν ἐστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δο-
τικὴ μακροκαταληκτοῦσα ἐπ’ ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλ-
λαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ
ὀξυτομένης εὐθέως γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. ἔστω-
σαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, σοφοῦ σοφῷ σοφοῖν
σοφῶν σοφοῖς, καλοῦ καλῷ καλοῖν καλῶν καλοῖς, τιμῆς τιμῇ τι-
μαῖν τιμῶν τιμαῖς, φοβεροῦ φοβερῷ φοβεροῖν φοβερῶν φοβεροῖς,
Συμποῦς Συμποῖ Συμποῖν Συμφῶν Συμποῖς, πτεροῦ πτερῷ πτε-
ροῖν πτερῶν πτεροῖς.

ῥῶν πτερῶν πτερυγίς. οὕτως οὖν καὶ ἡ ἰῆς καὶ μιᾶς γενικῇ καὶ ἡ
 εἰς καὶ μιᾶς δοτικῇ καὶ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. πρόσκει-
 ται ἐν τῷ κατόνι „μακροκατάληκτοῦσα” διὰ τὸ μῆνός μῆνι, χη-
 νός χηνί, φωτός φωτί· ταῦτα γὰρ οὐκ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀν-
 τίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ μακροκατάληκτα ἀλλὰ βραχυκατά-
 ληκτα. πρόσκειται „ἐπ’ ὀνομάτων” διὰ τὴν ἐμοί καὶ σοί ἀντωνυ-
 μίαν· αἴται γὰρ οὐ περισπῶνται ἀλλ’ ὀξύνονται. πρόσκειται „ἐπὶ
 τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου Ὀμή-
 ρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ· ταῦτα γὰρ μακροκατάληκτά εἰσι καὶ
 ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχου-
 σιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον. πρόσκειται ἐν τῷ κα-
 τόνι „χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ ὀξυτονουμένης εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ
 κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ,” ἐπειδὴ ἐὰν ἀπὸ ὀξυτονουμένης εὐθείας γέ-
 νηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, τότε καὶ ἡ γενικὴ καὶ ἡ
 δοτικὴ ὀξύνονται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. οἷον ὁ κεύς τοῦ κεύ τοῦ κεύ,
 ὁ λεώς τοῦ λεώ τοῦ λεώ, ὁ ζῶς τοῦ ζῶ τοῦ ζῶ.

Ταῦτα μὲν ἐν τοίοις.

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ὅς γενικαὶ δισύλλαβοι ἐπ’ ὀνομάτων ὀξύ-
 νεσθαι θέλουσιν, οἷον μῆνός, χηνός, γρός, φωτός, ποδός, γρε-
 νός, σός, δρυός, σφηνός, σπληνός, Κρητός, κτενός, χθοτός, ἐτός,
 βοός, χοός, δμῶς, σαρκός, Σφιγγός, πατρός, ἀνδρός, μητρός,
 χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναίρεσις εὐρεθῇ ἡ γενικὴ ἢ πρὸς ἀντιδια-
 στολὴν ἐνέρον σημασινομένου ἢ χαρακτηρὶ ἀκολουθήσει, ἀπὸ συ-
 ναίρεσις μὲν διὰ τὸ λῆος· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τοῦ
 λῆος γίνεται λῆος, συναίρεσις παρακολουθησάσης ἡγουν κρύ-
 σεως τῶν δύο αἰ εἰς ἐν α, μακρὸν δηλοῦντι, διὸ καὶ προπερισπᾶ-
 ται, οἷον.

λῆος ὑπὸ ῥιπῆς, τούτεστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λῆθου. καὶ πάλιν ἔστι κεύς κέουρος,
 ξαρ ξαρος, καὶ γίνονται κατὰ συναίρεσιν ἡγουν κατὰ κρύσιν τοῦ
 ε καὶ α εἰς ἡ κῆρος καὶ ἥρος προπερισπωμένως, καὶ πάλιν ἔστιν
 ἡ εὐθεῖα ὡς ὡς ὅφης, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ ὡς ὡς ὅφιος προ-
 περοσιτόνως, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν υἱ δίφ-
 θογγον υἱος προπερισπωμένως, ὡς παρ’ Ὀμήρου

Τρώων ἱπποδάμων ξεῖ’ Ἄλλου υἱος ἀποιναῖ.

ὁ δὲ Ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν οὕτω τοῦτο σχηματίζων φη-
 σιν, ὅτι ἔστιν υἱς διὰ τῆς υἱ κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τούτου ἡ

γενική υἱός καὶ κατὰ κράτος τῶν δύο ὡς ἐν, δηλονότι μακρόν,
υἱός, ὥςπερ. Θέτι. Θέτι,

Θέτι καλλιπλοκάμῳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ πόσαν αἰτίαν
τὸ υἱὸς υἱός κατὰ μὲν τὴν γενικὴν ἐπαθε συναίρεσιν τοῦ ὡς καὶ ἔ
εἰς τὴν ὡς δέφθογγον, κατὰ δὲ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρεσιν
τοῦ ὡς καὶ ἔ εἰς τὴν ὡς δέφθογγον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ
τοῦτο τὸ υἱὸς κατὰ τὴν εὐθείαν οὐ πάσχει συναίρεσιν τοῦ ὡς καὶ ἔ
εἰς τὴν ὡς δέφθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν ὡς δέφθογγον
σύμφωνον εὑρίσκεται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μαῖα, υἱός· εἰ
ἐπαθεν οὖν τὸ υἱὸς κατὰ τὴν εὐθείαν συναίρεσιν τοῦ ὡς καὶ ἔ εἰς
τὴν ὡς δέφθογγον, ἡμεῖς μετὰ τὴν ὡς δέφθογγον σύμφωνον
ἐπιφέρεσθαι τὸ ὡς, ὅπερ ἐστὶν ἁτοπόν.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἄξιον δὲ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ
τοῦτο ἡ λῶος γενική καὶ ἡ κῆρος καὶ ἡρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ
τρισυλλάβου γενικῆς γηγόρευσι τῆς λῶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος,
διὰ πόσαν αἰτίαν καὶ ἡ πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικὰ
οὐ βαρύνονται, οἷον πάρος καὶ μήτρος καὶ ἀνδρός, ἐπειδὴ καὶ
αὗται ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γηγόρευσι τῆς πατρός καὶ μητέ-
ρος καὶ ἄτερος. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ μὲν πατρός καὶ μητρός
καὶ ἀνδρός γενικὰ συγκοπὴν πεπρόθυται τοῦ ἔ καὶ τελείως ἀπο-
βάλλουσι τὴν μίαν συλλαβὴν, καὶ λοιπὸν ὡς κινέως δισύλλαβοι
ὠξύνθησαν, ἡ δὲ λῶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος γενικὰ κρατοῖν πεπόν-
θυται καὶ διττάμει τρισύλλαβον εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἐποίησαντο ἀπο-
βολὴν συλλαβῆς ἀλλὰ κρατοῖν τῶν δύο φωνηέντων, καὶ λοιπὸν ὡς
δυνάμει τρισύλλαβοι εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀπογοῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λῶος καὶ κῆ-
ρος καὶ ἡρος ὡς δυνάμει τρισύλλαβα ἐβαρύνθησαν, διὰ πόσαν
αἰτίαν τὸ οἷος οἷος, γηγόμενον κατὰ συναίρεσιν οἷος οἷος, μὴ ἐβα-
ρύνθη, καὶ τοῦτο γὰρ διττάμει τρισύλλαβόν ἐστιν. ἔστιν οὖν εἰ-
πεῖν ὅτι τὸ μὲν λῶος καὶ κῆρος καὶ ἡρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ
συναίρουσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λῶος λῶος λῶος λῶος,
κῆρος κῆρος κῆρος, ἡρος ἡρος ἡρος ἡρος, καὶ τοῦτου χάριν ὡς
δυνάμει τρισύλλαβα ὄντα ἐν τῇ γενικῇ ἐβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἷος
οἷος οὐκ ἐπαθεν ἐν τῇ γενικῇ συναίρεσιν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μό-
νον, οἷον οἷος οἷος, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς συνηρημένης εὐθείας ἐκλή-
θη οἷος ἡ γενική, καὶ τοῦτου χάριν ὡς μὴ οὕσα ἡ γενική τρι-

σίλλαβος δυνάμει ἄλλὰ κυρίως δισύλλαβος ὠζύνθη. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων εὐρίσκεται, φημὶ δὲ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον γίνεσθαι συντάξεσιν καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς συνηρημένης εὐθείας κλίνεσθαι τῇ γενικῇ, ὡς ἐπὶ τοῦ φῶς φωτός καὶ ὦς ὠτός. ἔστι γὰρ φῶς φῶτος καὶ ὠς ὠτος, καὶ λοιπὸν καὶ αἱ συνακολουθεῖ τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεται φῶς καὶ ὠς, καὶ αἰεθὲν κλίνεται φωτός καὶ ὠτός ἢ γενική. οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα τὴν φωτός καὶ ὠτός γενικῇ ἀπὸ τῆς φῶτος καὶ ὠτος λέγειν κατὰ καὶ αἰεθὲν, ἐπεὶ φῶτος καὶ ὠτος ὡφείλουν εἶναι βαρυτόνως, ὡς ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γενόμενα· ἀλλ' ὡς εἰρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ γένητο ἢ καὶ αἰεθὲν καὶ κλίσις. συνηρημένηται τὸ φητός ὁζύνόμενον· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τῆς φητός γενόμενον καὶ αἰεθὲν φητός ὡφείλε βαρύνεσθαι. οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν ὅτι ἐπὶ τούτου ἐν τῇ εὐθείᾳ γένητο ἢ καὶ αἰεθὲν καὶ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἰρηται ἢ φητός εὐθείᾳ τῇ χρήσει. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἢ φητός γενική συνδεδραμε κατὰ τὴν ἰδίαν τῆς Κρητός γενικῆς καὶ σήτός καὶ θητός· οἷς δὲ ἔστιν ὁ σκώληξ καὶ θῆς ὁ μισθωτός.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἰσχύον δὲ ὅτι περὶ τοῦ Θῶτος παρὰ κοιτίς λέγει ὁ τεχνικός [ὅτι] ἢ ἀπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας γένητο Θῶνιδος καὶ Θῶνιος Ἰωνικῶς, ὡς περὶ Παρίδος Παρίος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶτος, ἢ ἀπὸ τῆς Θῶων Θῶωνος καὶ κατὰ καὶ αἰεθὲν τοῦ ὦ καὶ ὦ εἰς τὸ ὦ Θῶνος. οὐχ ἔτιως [ὅτι] λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, εἰ γένητο κατὰ συγκοπὴν, ὡφείλει ὁζύνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπὴν, λέγω δὲ τὸ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀνέρος ἀνδρός· καὶ αἰεθὲν γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν πεθοῦσαι καὶ δισυλλαβήσασαι ὡζύνθησαν πρὸς τὸν χαρμικῆρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὡς περὶ παιδός, μηρός, χηνός, γρυός, φωτός, πεντός. πρὸς δὲ τὸν δευτέρον λόγον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐδαμοῦ ἢ Θῶων εὐθείᾳ, ἐξ ἧς λέγει γεγενῆσθαι τὴν Θῶωνος καὶ Θῶνος γενικῇ, εὐρηται σημαίνουσα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα, ὅτινα σημαίνει ἢ Θῶνος γενική, ἀλλ' ἔτερον ἄνδρα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ Θῶονά τε ἄνακτα. τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι κατὰ συγκοπὴν γένητο ἢ Θῶνος γενική ἀπὸ τῆς Θῶνιος γενικῆς. εἰ δὲ τις εἴποι διὰ τί οὐκ ὁζύνεται, λέγομεν τὴν αἰτίαν ταύτην. αἱ συγκοπόμεναι γενικαὶ ὁζύνονται μιμουμένηται εὐθείας, οἷον ἢ ἀνδρός γενική μιμεῖται τὴν χονδρός εὐθείαν, καὶ πάλιν ἢ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγατρός.

γενικαὶ μιμοῦνται τὴν λατρίαν εὐθεΐαν. ἐπειδὴ οὖν ἡ Θῶνος γενικὴ εἰ ὠξύνετο οὐκ ἤμελλε μιμεῖσθαι εὐθεΐαν (οὐκ ἔχομεν γὰρ εὐθεΐαν εἰς τὸς καθαρὸν δισύλλαβον, τῷ ω παραληγομένην καὶ ὀξύνομένην, βαρυνομένην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κῶνος· σημαίνει δὲ τὸ στροβιλοειδὲς ἥγουν τὸ εἰς ὀξύ λῆγον· ὦνος, σημαίνει δὲ δὲ τὴν τιμὴν), τούτου χάριν οὐκ ὠξύνθη ἀλλ' ἐβαρύνθη. πρόσκειται „δισύλλαβον,” ἐπειδὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχομεν εὐθεΐαν ὀξύνομένην, οἷον κοινωνός, οἰωνός, Τιθωνός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται δὲ ἀνωτέρω „ἡ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημαίνου,” ἐπειδὴ τὸ τίνος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τίτος ὀξύνομένου· τὸ γὰρ πενστικὸν ἥγουν τὸ ἐρωτηματικὸν βαρύνεται, οἷον τίνος ἐστὶν υἱός; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἥγουν ὀρίστον ὀξύνεται, οἷον τινός. οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀντεπιφέροντες. Καὶ πάλιν ἐστὶν

Εὐρύκλειαν Ὀπρος θυγάτηρ Παισηνορίδαιο,
καὶ βαρύνεται ἐνταῦθα ἡ γενικὴ, λέγω δὲ ἡ Ὀπρος, ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀπός προσηγορικοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄφθαλμοῦ.

Πρόκειται δὲ „ἡ χαρακτηρὶ ἀκολουθήσει,” ἐπειδὴ ἐστὶ Φθάς Φθάντος ὄνομα κύριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῶν μετοχῶν, ὥσπερ στάντος, βάντος, φθάντος (σημαίνει δὲ τὸν προλαβόντα). καὶ πάλιν ἐστὶ Θῶν ὄνομα κύριον περισπωμένον, καὶ τούτου ἡ γενικὴ λέγεται Θῶντος προπερισπωμένως πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῶν εἰς ὦν περισπωμένων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ὦν περισπωμένα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν, οἷον Ξενοφῶν Ξενοφώντος, Κτησιφῶν Κτησιφώντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφώντος, Δημοφῶν Δημοφώντος. οὕτως οὖν καὶ Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. ἡ πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τῆς κλῶν κλῶντος μετοχῆς καὶ ζῶν ζῶντος καὶ σμῶν σμῶντος καὶ δρῶν δρῶντος λέγομεν Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι „ἐπ' ὀνομάτων,” οἷον „εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσι,” διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον στάντος, βάντος.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσι εὐθεΐαι εἰς σ λήγουσα καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ τὴν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν αὐτὸν πόνον τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλητῆς Φιλητῆϊ, Μητῆς Μητῆϊ, Μητῆς Μητῆϊ, χρυσοῦς χρυσοῦ, ἀργυροῦς ἀργυροῦ, πλα-

εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοιῶν γενικῶν ᾧσι, παροξύνονται, οἷον αὐλητοῦ αὐλητέω, Κασῆς Κασοῦ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) τοῦ Κασέω. αἱ δὲ διὰ τοῦ αὐ Βοιωτικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοιῶν γενικῶν ᾧσι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδου, Ὁρέστον Ὁρέστειο, εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων κοιῶν γενικῶν ᾧσι, προπερισπῶνται, οἷον ἀργεστής ἀργεστοῦ ἀργεστῆος, ἀργεστῆος νότοιο (τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου).

Τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὸν τόνον τῆς δοτικῆς, καὶ λέγει ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον καλοῦ καλῷ, σοφοῦ σοφῷ, Ομήρου Ομήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, φωτός φωτί, μητρός μητρί, γυναικός γυναικί, πατρός πατρί, θυγατρὸς θυγατρὶ, τινός τινί, κῆρος κῆρι, ἥρος ῥρι, λαός λαῖ, εὐσεβέος εὐσεβεῖ, ταχέος ταχεῖ, Ξενοφώντος Ξενοφώντι, ἀβλήτος ἀβλήτι, ἴας ἰῇ, μῦς μῦϊ, βελτίονος βελτίονι, χειρόνος χειρόνι (ἥτις δοτικὴ παθούσα συγκοπὴν τοῦ ὀ καὶ ὕ ἀνεδέξατο τροπήν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ ἦ καὶ γέγονε χέρηϊ,

καὶ ἦσαν γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρηϊ),

Ἄλιτος Ἄλιτι, ἀσπίδος ἀσπίδι, κνημίδος κνημίδι. διὰ τοῦτο τὸ ὅτι ἀναγνωστῆον προπαροξύνονται, οἷον ὡς τὸ

ἀντὶ τοῦ ὅ τινί, ἐπειδὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τῇ ὅτιως, ὅτιως ἔχρην ἀντὶ τοῦ τίτος, καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται ὁμοιοτελεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰοτέον δὲ ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀνακόλουθοι εἰσι, καὶ ποτε μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι ταῖς γενικαῖς κατὰ τὸν τόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου (ἐμοῦ μὲν γὰρ καὶ σοῦ περισπωμένως, ἐμοὶ δὲ καὶ σοὶ ὀξύτονως), ποτε δὲ ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου· οὐ γὰρ περισπωμένως καὶ οἱ ὁμοίως περισπωμένως.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ διὰ τὸ ταχέος ταχεῖ. ἢ μὲν γὰρ γενικὴ ἐνταῦθα παροξύνεται, ἢ δὲ δοτικὴ περισπᾶται. ἀλλ' οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ· συναισθεῖσιν γὰρ ὑπομελῶσα ἐνδεῖ μίαν συλλβην· ἐὰν δὲ λάβωμεν τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς, ἢ ἀκόλουθος τῆς γενικῆς φαίνεται, οἷον ταχέος

καυτὶ ταχεῖ, εἰσεβέος εἰσεβεῖ εἰσεβεῖ, εἰγενέος εἰγενεῖ εἰγενεῖ. ἰδοὺ πρὸ μὲν τῆς συναίρεσως ὁ αὐτὸς τόπος φυλάττεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλάχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόπος, ἐπειδὴ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ.

Τοιούτων δὲ οὐ κἀλλίον ἐστὶ παραθεῖσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα, ἥπερ ἂν παρέθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ παρεθέτο τὸ μάντει καὶ πόλει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μάντειος καὶ πόλειος γέγονται μάντει καὶ πόλει καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντει καὶ πόλει καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ γενικῇ. ἔρξαι δέ τις πρὸς αὐτὸν ὅτι, εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἀλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόπον ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐν ᾗ ἐστὶν ἐν τῇ γενικῇ ἡ ὀξεία. τύσις καὶ ἐν τῇ δοτικῇ, οἷον μάντειος μάντει, πόλειος πόλει. διὰ τοῦτο οὖν εἰρή-
καμεν βέλτεονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἢ ἡμεῖς παρεθέμεθα· ἐκεῖνα γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόπον· τὸ γὰρ ταχέος καὶ εἰσεβέος παροξύ-
ρονται, τὸ δε ταχεῖ καὶ εἰσεβεῖ περισπῶνται. κἀλλίον οὖν, ὥς εἰρη-
ται, παραθεῖσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἥπερ τὸ μάντει καὶ πό-
λει· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὀξείαν τύσιν
καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ καὶ πρὸ τῆς συναίρεσως καὶ
μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντειος μάντει μάντει, πόλειος πόλει
πόλει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπὸ παραφυλάξασθαι ἐν τῷ κανόνι, τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα δο-
τικὴ ἐνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόπον αὐτῆς ἔχει, τὸ
καὶ ὁ δὲ μὲν πάντες ἰσὺ ἐν ἡμέρᾳ· Αἰδοῦς εἰσὼ· καὶ γὰρ τὸ ἰσὺ περιπαῖται δοτικῆς ὑπαρχούσης τῆς γενικῆς βα-
ρυτονουμένης· ἔον γὰρ ἐστὶν ἡ εἰθεῖα ἀντὶ τοῦ μόρον, καὶ ἡ γε-
νικὴ ἔον παροξυτόνως, ἡ δὲ δοτικὴ ἰσὺ περισπωμένως. σημαίνει δὲ
τὸ ἰσὺ ἡμέρᾳ ἀντὶ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων προστίθωμεν ὁ τεχνικός ὅτι τῆς Τυν-
δάρεως εὐθείας τῆς διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἡ γενικὴ Τυνδάρεω ἐστὶ
παροξυτόνως, διὰ τὴν μακράν τοῦ τόρου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ
καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως τῇ γενικῇ Τυνδάρεω ἐστὶ παροξυτόνως, καὶ
πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόπον, ὅταν δὲ γένηται Αἰτικῶς ἡ εὐθεῖα διὰ
τοῦ εἰ καὶ ὦ, Τυνδάρεως ὡς Μενελεως, τότε παροξυδύνεται ἡ
γενικὴ, καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδάρεω τῇ Τυνδάρεω,
ὥσπερ τοῦ Μενελεω τῇ Μενέλειω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός ὅτι αἱ μεταπλασμέναι δοτικαὶ εἰς εἰ λή-

γουνσαι προπαροξύνεσθαι θέλουσι. (δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ εἰρημένον αὐτῷ „εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση), οἷον ὁ πολυπάταγος τοῦ πολυπατάγῃ. τῷ πολυπατάγῃ παροξυτόνως· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ πολυπάταγι προπαροξυτόνως. καὶ πάλιν ἔστιν ἡ διχόμημος τῆς διχομήνου τῇ διχομήνῃ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν διχόμημῃ καὶ προπαροξύνεται. αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δύναται καὶ ἀπὸ τῆς διχόμημης προπαροξυτονουμένης, διὰ τοῦ δος κλινομένης, εἶναι εὐθείας· ἔστι γὰρ ἡ διχόμημης διχομήνιδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ι διχόμημι, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσιν τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσωθεν ὀπισθεν, ἐξαιρετος ἐξαιτος, ἄρμόσαντες ἄρσαντες, ὁμόπατρος ὁπατρος· τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων ὀξύνονται, οἷον ὥσπερ φωτός, χηρός, γραός, παιδός. καὶ πάλιν ἔστι τὸ μελικράτον καὶ τὸ χαλκόκρατον, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ· καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ μελικράτι καὶ τῷ χαλκόκρατι, καὶ προπαροξύνονται· ἐὰν δὲ εὐρεθῶσι προπερισπωμένως αἱ δοτικαὶ αὐται, τῷ μελικράτι καὶ τῷ χαλκοκράτι, γινώθι ὅτι ἀπὸ τοῦ ὁ μελικράς καὶ ὁ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονασιν ἀλλὰ κατὰ ἀκόλουθον κλίσειν, οἷον μελικράς μελικράτος μελικράτι, χαλκοκράς χαλκοκράτος χαλκοκράτι.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι” ἡγουν εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύση, ἐπειδὴ ἔστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλαδί, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. καὶ πάλιν τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ λιτί, οἷον λιτόν λιτῷ.

ἐν λεχέσσι δὲ θέντες ξανῷ λιτὶ κάλυψαν, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν. αἱ γὰρ εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μητρί, παιδί, χηρί, μηρί, πατρί, Τρωί, σπληνί, φρενί, χθονί, συί, δρυί. δεῖ προσθεῖναι „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὐρεθῇ ἡ δοτικὴ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει.” πρόκειται „χωρίς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὐρεθῇ ἡ δοτικὴ” διὰ τὸ κέρι κῆρι, ξερι ῆρι, λάκι λῆι, Θέτι Θέτι,

καὶ πάντα Θέτι καλλικλοκάμῳ, τὸ ἑρμηνεύειν τὸ ἑρμηνεύειν

μάστι μάστι,

μάστι δὲ ἐνέλαντες, οἷον ἄνθρωποι ἐνέλονται τοῖς ἵπποις.

μήτι μήτι,

μήτι τε ἡνίοχος περιγίνεται ἡνίοχοιο· οἷον ἡνίοχος περιγίνεται τῷ ἵππῳ.

Ἰδοὺ γὰρ αἱ δοτικαὶ αὗται δισύλλαβοι οὐσαὶ οὐκ ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναρρέσεώς εἰσι καὶ τοῦτου χάριν δισύλλαβοῦσιν, ἐπειδὴ δυνάμει ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰσι. καὶ ἡ σπῆ δὲ δοτικῇ, οἷον

εὖρε δ' ἐν σπῆϊ,

προπερισπωμένη καὶ μὴ ὀξυνομένη οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐστὶ δυνάμει, ἀλλ' ἡ συναρρέσις αἰτία γέρονε τῆς δισύλλαβίας· ἐστὶ γὰρ σπῆος σπέος σπέεϊ, καὶ κατὰ κῶσιν τῶν δύο εἰ εἰς ἡ σπῆϊ, ὥσπερ Ἡρακλῆος Ἡρακλήος.

τιῆχος ἐς ἐμφίχυντον Ἡρακλήος· θείοιο.

Πρόσκειται „ἡ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημαυνομένου,” ἐπειδὴ τὸ τίμη βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινὲ ὀξυνομένου· τὸ μὲν γὰρ πενοτιδὸν βαρύνεται, οἷον τίμη δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτιδὸν ἤγουν ὑόριστον ὀξύνεται, οἷον τινί· οὕτω γὰρ λέγομεν ἀντεπιφέροντες. Πρόσκειται „ἡ χαρακτηριστὴ ἀκολουθήσει,” ἐπειδὴ ἐστὶ φθάντι κύριον καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτηριστὰ τῶν μετοχῶν, ὥσπερ φθάντι, βάντι, θέντι, δόντι. Πρόσκειται „ἐπ' ὀνομάτων,” οἷον „αἱ εἰς τὴν ἐκφωνούμενον λέγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ καὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν,” διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον βάντι, στάντι, θέντι, δόντι, φθάντι. „Δισύλλαβοι” πρόσκειται διὰ τὸ Ἀλάντι, Θόάντι, Λύχῃτι, Λέβῃτι, πένῃτι, Πάριδι, ὄφει, πόλει, ἥρωϊ, Μίνωϊ, γέλωτι, ἔρωτι, Κτησιφῶντι, Ξενοφῶντι, Σιδῶνι, Ἀσπίδι, ἑλάνδι, βολίδι, κημῖδι, κηπῖδι. αἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς τὴν ἐκφωνούμενον λέγουσαι δοτικαὶ ἀποστρέφονται τὴν ὀξέωσιν τάσιν, οἷον Ἀλάντι, Θόάντι, Λύχῃτι, Λέβῃτι, ὑπεσταλμένης τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς δοτικῆς· καὶ αὗται γὰρ παραλόγως ὀξύνονται, ὥσπερ καὶ ἡ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῇ παραλόγως ὀξύνεται, ὥς ἐν τῇ περὶ γενικῆς ἀπεδείξαμεν. Πρόσκειται „εἰς τὴν ἐκφωνούμενον” διὰ τὸ τῇ σοφῇ, τῇ καλῇ· αὗται αἱ δοτικαὶ εἰς τὴν λέγουσαν περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐκφωνούμενον τὸ ἐ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῦ πρόσθῃται ἐν τῷ κατόπιν τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν, τῷ λέγοντι ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ αἱ εἰς τὴν λέγουσαν

προπαροξύνεσθαι θέλουσι, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὔσαι,
 „χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς τὴν θηλυκῶν φύσει μακρὰ παραληγομένων.”
 ἔστι γὰρ ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Δωδώνη τῆς Δω-
 δώνης τῇ Δωδώνῃ, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν ἔστιν ἡ εὐθεία τούτων καὶ
 φύσει μακρὰ παραλήγεται, τούτου χάριν, γινόμεναι κατὰ μετα-
 πλάσμον ἐν τῇ δοτικῇ εἰς τὴν, προπερισπῶνται καὶ οὐ παροξύνον-
 ται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι

καὶ παρὰ Καλλιμάχου

μή με τὸν ἐν Δωδωνί λέγοι μόνον οὐτεναι χαλκόν.

Ἰστέον δὲ ὅτι μεταπλάσμός ἐστιν ὅταν τριτῇ ἢ τελευταία συλ-
 λαβὴ τῆς λέξεως εἰς ἄλλην συλλαβὴν, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων
 παραδειγμάτων.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἐνικῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς διαλαμβάνει, καὶ
 λέγει ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν
 τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς τὴν δυσυλλάβων. ἔτσι-
 σαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινίου ταῦτα, ἀβλήτος ἀβλήτα· τὰ
 δύο προπερισπῶνται. ἰδρωτός ἰδρωτα, ὁμοίως. λιμένος λιμένα,
 ἄσπιδος ἄσπίδα· τὰ δύο παροξύνονται. Δημήτερος Δημήτερα·
 τὰ δύο προπαροξύνονται. Διομήδεος Διομήδεια, ὁμοίως. καλοῦ
 καλόν, σοφοῦ σοφόν· ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφύλα-
 ξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ
 περισπᾶται, τὸ δὲ καλόν καὶ σοφόν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκατα-
 ληκτοῦσι, περισπωμένη δὲ ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται ἀλλ' ἐπάνω
 μακρᾶς φύσει, οἷον Ἑρμῆς, Ἡρακλῆς, βοῦν, ροῦν. ἐπὶ μέντοι τοῦ
 Ὀμήρου Ὀμηρον καὶ ἀνθρώπου ἄνθρωπον ἐμάθημεν ὅτι ἡ μα-
 κρὰ κατερίβασεν ἐξ ἀνάγκης τὸν τόνον ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ καὶ
 αὕτη ὀφείλε προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, ὡς ἐν τῇ περὶ
 γενικῆς μεμαθήκαμεν. ἡ δὲ αἰτιατικὴ μὴ ἔχουσα μακρὰν τὴν τε-
 λευταίαν συλλαβὴν ἠκολούθησε τῷ τόνῳ τῆς εὐθείας καὶ προπα-
 ροξύνθη, οἷον Ὀμηρος Ὀμηρον, ἄνθρωπος ἄνθρωπον. ἡ Ἀδώνιδα
 αἰτιατικὴ τῇ Ἀδώνιδος γενικῇ συντονοῦται· ὅταν δὲ φύγῃ τὴν
 τετρασυλλαβίαν, τότε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ συντονοῦται, οἷον Ἀδωνίς
 Ἀδωνιν, ἐπειδὴ τότε ἐξ αὐτῆς κανονίζεται. τὸ ἵαν καὶ μίαν ὁμοίως

ταῖς

ταῖς ἰδίαις εὐθείαις βαρύνεται, φησὶ δὲ τῇ ἑα καὶ μία· ἡμέθο-
μεν γὰρ ὅτι αἱ γενικαὶ Ἰωνικῶ ἔδει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον
τὸ ἰῶς καὶ μῦς, ἐπεὶ καὶ αὐταὶ ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ὥρι-
λον βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἔχόντων σεσημειώται τὸ γυναικὸς γυναικα καὶ
θυγατρὸς θύγατρα, ὅτι ἡ μὲν γενικὴ τούτων ὀξύνεται, ἡ δὲ αἰ-
τιατικὴ βαρύνεται· οὐ δύναται γὰρ ἡ αἰτιατικὴ ἐνταῦθα φυλά-
ξαι τὴν ὀξείαν τάσιν τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνταῦθα
εἰς ᾧ λήγονσα ἀποστρέφεται τὴν ὀξείαν τάσιν, οἷον Πάτα, Θόατα,
πέντα, μήνα, χῆνα, παῖδα, Κησιφῶντα, Ξενοφῶντα, Προσιδῶνα,
Ἀσπίδα, ῥανίδα, κρηπίδα. ὅθεν τὸ ἡφάδα γινόμενον κατὰ συγχο-
πὴν νίφα ἀνεβίβασε τὸν τόνον, οἷον

ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν,

ὥς μὴ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα.
καὶ πάλιν ἡ φυγὴν αἰτιατικὴ γινομένη κατὰ μεταπλασμόν φύγα
ἐβαρύνθη, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

φύγαδ' ἔκρατε μώνυχας ἵππους

ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν, ὥς μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι διὰ τὸν προ-
λεχθέντα κανόνα. τὸ τίνα καὶ τινά πρὸς διάφορον σημασίαν
διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται,
οἷον τίνα ἔτυπας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ὕψιστον ὀξύνεται,
οἷον τινά· τὸ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιῶ καὶ Στειριᾶ οὐκ ὀξύνονται
ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Στει-
ριᾶ γέγονασι κατὰ χρόσιν τοῦ ε καὶ ᾠ εἰς ᾠ μακρόν· ἡ γὰρ
ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάς παῖς,
Πηλεῖ Πηλεῖ, Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς. τούτου
χάριν τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς γενικῆς ὀξυνομένης ἡ γυναικα
καὶ θύγατρα αἰτιατικὴ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται. Καὶ ἀξίον
ἔστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ μὲν θύγατρα αἰτιατικὴ προπαροξύνε-
ται, οἷον

λυσόμενός τε θύγατρα,

ἡ δὲ γυναικα αἰτιατικὴ προπερισπῶται, ὥς τὸ

γυναικά τε θήσαιο μαζόν.

καὶ περὶ μὲν τῆς θύγατρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο
προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θυγατρα γέγονε κατὰ συγχοπὴν
θύγατρα, ὥς παρὰ τοῦ Δημήτερι Δημήτρα, αἱ δὲ συγχοπαὶ ἀνα-
βιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσσωθεν ὀπίσθεν, ἐξαιρέτος ἐξαιτος,

δμόπατρος ὁπατρός, ἀρμόσαντες ἀρσάντες,

ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται.

τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνδρός ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτηῖρα τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν ἠκολούθησαν, καὶ ὀξύνονται ὥσπερ φωτός, χηρός, ραός, παιδός, μηνός, Τρωός, φρενός, χθονός. ἄλλως τε δὲ διὰ τοῦτο προπαροξύνεται ἡ θυγάτρα αἰτιατικῇ, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, ἔχουσα παροξυνομένην τὴν εὐθεῖαν, προπαροξύνεται, οἷον Αἴας Αἴαντα, λέβης λέβητα, πένης πένητα, Πέλοψ Πέλοπα, χαρίεις χαρίεντα, Ἐκτωρ Ἐκτορα, Δημήτηρ Δημήτερα, εἰνάτηρ εἰνάτερα. εἰ ἄρα οὖν ἡ θυγάτηρ εὐθεῖα παροξύνεται, δήλον ὅτι εὐλόγως ἡ θυγάτρα αἰτιατικῇ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγάτηρ αἰτιατικῇ παραλόγως παροξύνεται. ἔτι δὲ καὶ ἡ μητέρα μητήρ γὰρ ἡ εὐθεῖα παροξυτόνως καὶ θυγάτηρ, ὥς τε ἐν τῇ θυγατέρος γενικῇ καὶ μητέρος, ὡς ἐμάθομεν ἐν τῷ περὶ γενικῆς λόγῳ, παραλόγως παροξύνονται ταῦτα, ἡνίκα ἐλέγομεν ὅτι ἠκολούθησαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, φημὶ δὲ τῷ πατέρος, ἀνδρός, δαίρος (δαῖρ δέ ἐστιν ὁ ἀνδράδελφος).

Περὶ τῆς γυναικα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι διὰ τοῦτο προπερισπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα, διφθογγῶν πυρραληγομένη, προπερισπᾶται, οἷον γλαῦκα, καῦκα, προῖκα, αἶγα, πῖαιδα, δαῖτα· οὕτως οὖν καὶ γυναικα προπερισπωμένως, τῇ παραλήξει τῆς διφθογγῆς ἀκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ ἐκεῖνα μὲν δισύλλαβά εἰσι, τοῦτο δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς. ἀλλ' οὖν ὥς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παραληγοῦσῃ δίφθογγον προπερισπᾶσθαι ὁμοίως ἐκείνοις. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖτοις.

Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „πλὴν τῶν εἰς ᾧ δισυλλάβων,” οἷον „πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ, πλὴν τῶν εἰς ᾧ δισυλλάβων,” ἐπειδὴ, ὥς φησιν ὁ τεχνικός, αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι αἰτιατικαὶ δισύλλαβοι μόνως βαρύνονται. ἰδοὺ γὰρ ἔστι φωτός, μηνός, χηρός, παντός ὀξυτόνως, τὸ δὲ φῶτα, μήνα, χῆνα, πάντα βαρύνονται· εἰρήκιμεν γὰρ ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα ἀπεστραπτὰ τὴν ὀξεῖαν τάσιν. τὸ γὰρ τίνα καὶ τινά, ὥς εἴρηται, πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον. αἱ μέντοι

εἰς ᾧ λήγουνται αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατάληκτοι, περισπῶνται, οἷον μῦν, σῦν, δρῦν, λῖν (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα,

ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων),

γρᾱῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), θεῦν,

τὴν θεῦν Ἄρτεμιν οἷ' ἔπαθεν

ἀντὶ τοῦ τὴν θεόν. γέγονε κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ εἰ καὶ οἱ εἰς τὴν εὔ διφθογγον, ὥσπερ Ἑρέβους Ἑρέβους, καὶ ὦφει-
λιν ὀφύεσθαι, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξύια εἰς ὀξύαν συναιροῦν-
ται, οἷον ζῶός ζῶς, ἐστᾶός ἐσιῶς, Νηρηῆς Νηρηῆς· ἀλλὰ τῷ κανόνι
τῷ ληχθέντι περισπᾶσθαι. πάλιν ἔστι κλεῖν περισπωμένως· τοῦτο
δὲ ἀπὸ τοῦ κλεῖς κλειδός κλειδί κλεῖδα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τῆς
δα συλλαβῆς. καὶ ὦφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ν· τῆς γὰρ δα συλλα-
βῆς ἀποκοπείσης κλεῖ εἰρίσκεται χωρὶς τοῦ ν· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα
αἰτιατικὴ ἐνικῶν μονοσύλλαβος ἄρσενικὴ ἢ θηλυκὴ αὐτὴ καθ' ἑαν-
τὴν οὔσα εἰς ν θέλει λήγειν, οἷον μῦν, σῦν, γῆν, δρῦν, καῦν,
γρᾱῦν, ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν καὶ
ἐγένετο κλεῖν. Πρόκειται „ἄρσενικὴ ἢ θηλυκὴ” διὰ τὸ τί· τοῦτο
γὰρ οὐ λήγει εἰς ν, λέγω δὲ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ
οὐκ ἔστιν οὔτε ἄρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον. Πρός-
κειται „αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὔσα” διὰ τὸ νῆ Δία· αὕτη γὰρ ἡ
αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν νῆ Δί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἄρσενικῶν
ὀνομάτων εὐρίσκεται αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς ν,
λέγω δὲ τὸ νῆ Δί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εὐρίσκε-
ται αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόκειται ἄνωτέρω „δηλονότι μακροκατάληκτοι,” οἷον „αἱ
εἰς ᾧ λήγουνται αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι, δηλονότι μακροκατα-
ληκτοι, περισπῶνται,” διὰ τὸ ἐν, οἷον ἐν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύ-
νεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον. πε-
ρισπωμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τί-
θεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς, παῖς, βοῦς, κοῦς,
Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἡ περισπωμένη οὔτε
ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω
φύσει μακρᾶς. καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην. ἡ περισπω-
μένη διπλοῦς τόπος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ βαρεῖας οὐγκείται.
εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὡς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὔσης
διπλῆς κατὰ τὸν χρόνον· ἀπὸ γὰρ δύο χρόνων σύγκεται, ἡ δὲ
βραχεῖα ἀπὸ ἐνὸς χρόνου. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω βραχείας οὐ

τίθεται περισπωμένη· διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐπάνω θέσει μακρῶς ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκειται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ἡ περισπωμένη· ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει σύγκειται ἡ περισπωμένη, εἰκότως καὶ ἐπάνω φύσει μακρῶς ἤγουν δύο χρόνους ἔχουσης συλλαβῆς τίθεται. τούτου οὖν χάριν ἐπάνω φύσει μακρῶς τίθεται καὶ οὐκ ἐπάνω θέσει μακρῶς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικὼν εἰς ᾗ λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πάντως καὶ τὸν τόνον αὐτῆς φυλάττει, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, καλὸς καλόν, σοφὸς σοφόν, σεμνὸς σεμνόν, βραχὺς βραχύν, ὀξύς ὀξύν, ποιητὴς ποιητήν, αὐλητὴς αὐλητήν, ἀθλητὴς ἀθλητήν, πληθὺς πληθύν, οἷζυς οἷζύν, Ἔρινυς Ἐρινύν, φίλος φίλον, κοῦφος κοῦφον, μάντις μάντιν, ὄρνις ὄρνιν, βότρυς βότρυν, ἡμέρα ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλένη Ἑλένην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν, Λιχῆς Λιχῆν, χρυσοὺς χρυσοῦν, χαλκοὺς χαλκοῦν, ἀργυροὺς ἀργυροῦν, σιδηροὺς σιδηροῦν, βοὺς βοῦν. Πρόκειται ἐν τῷ κανόνι „φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας” διὰ τὸ ἰχθὺς ἰχθύν, ἰχθύν παιδοφύγα·

αὕτη γὰρ συστέλλει τὸ ὕ καὶ οὐκ ὁμοτοπεῖ τῇ περισπωμένῃ εὐθείᾳ. Πρόκειται „ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν” διὰ τὸ κλεῖς κλεῖν, κλεῖς κλεῖν, κλεῖς κλεῖν (σημαίνει δὲ τὴν σκώληκα). ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δ' αἰτιατικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ᾗ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὃν τινα εἰρήκαμεν ἄνωτέρῳ.

Αἱ εἰς ᾗ ἢ εἰς ἡ λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνηρημέναι, εἰ μὲν ἀπὸ ἐντελῶν εἰς ἀπροπαροξυνομένων, παροξύνονται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον Διομήδεα Διομήδη, Ἀριστοφάνεια Ἀριστοφάνη, Δημοσθένεια Δημοσθένη, Σωκράτεια Σωκράτη, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰς ἀπροξυνομένων, περισπῶνται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον εὐσεβέα εὐσεβῇ, ἄσθενεα ἄσθενῇ, εὐτυχέα εὐτυχῇ, Ἐρετριέα Ἐρετριᾷ, Πειραιῖα Πειραιᾷ, Στειριέα Στειριᾷ.

Αἱ εἰς ὦ λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ συγκοπὴν μὲν οὖσαι τὸν τόνον τῆς ἀπαθoῦς λέξεως φυλάττουσιν, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω,

ἦρωα ἦρω, Μίνωα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκεῶνα κυκεῶ,
ιδρωῶτα ιδρωῶ,

ιδρωῶ ἀπειφύχοντο,

ἰχῶρα ἰχῶ,

καὶ ἀπὸ ἰχῶ χειρὸς ὁμόορνυ.

(ἰχώρ δέ ἐστι τὸ μεταβεβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἶδὲ κατὰ ἀπο-
κοπὴν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ὧ Θηλυκῶν οὔσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σα-
πφώ τὴν Σαπφώ, ἡ Ἐρατώ τὴν Ἐρατώ, ἡ Καλυψώ τὴν Καλυψώ,
ἡ Κλειώ τὴν Κλειώ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ὧς Θηλυκῶν οὔσαι περισπῶν-
ται, οἷον ἡ αἰδώς τὴν αἰδῶ,

καὶ αἰδῶ θεόθαι ἐν θυμῷ,

ἡ ἡώς τὴν ἡῶ,

καὶ ἡῶ διαν ἔμμενεν.

ὅφειλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὧ Θηλυκῶν περισπᾶσθαι κατὰ
τὴν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ὀξείας καὶ βαρείας,
ὧς ἐν τοῖς εἰς ὧ Θηλυκοῖς μεμαθήκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς
Σαπφώ αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τὴν πρὸς τὴν εὐ-
θεϊαν ὠξύνθησιν, ὧς ἔκεισε μεμαθήκαμεν.

Αἰ εἰς ἣν λέγονται αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς οὐς λεγουσῶν
οὔσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεΐα, βαρύνονται, οἷον Σωκράτης
Σωκράτους Σωκράτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ
δὲ περισπᾶται ἡ εὐθεΐα, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλεὺς
Ἡρακλῆν, Περικλῆς Περικλεὺς Περικλῆν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεΐα,
βαρύνονται διὰ τὸ τοὺς Αἰολεῖς κερῶσθαι ταύταις ταῖς αἰτιατι-
καῖς· δυσμένην γὰρ λέγουσι καὶ κυκλοτέρην καὶ εὐρυνέφην τῶν
εὐθειῶν ὀξυνομένων, οἷον ὁ δυσμενής, ὁ κυκλοτερής, ὁ εὐρυνεφής.
οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυτυτικοὶ εἶναι· τὸ γὰρ Ἄτρεὺς Ἄτρευς λέγουσι
καὶ τὸ Πηλεὺς Πήλευς καὶ τὸ Ἀχιλλεὺς Ἀχιλλεύς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝΙΚΩΝ.

Διαλαμβάνει περὶ τοῦ τόπου τῆς κλητικῆς, λέγων ὅτι πᾶσα
κλητικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ
εὐθεΐα, οἷον τὸ Αἴας εἰς τὸ αἶ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἴαν
ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον. ἀλλὰ δεῖ γινῶναι ἡμᾶς
ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ὀξεῖα τίθεται εἰς τὸ αἶ (τὸ γὰρ Αἴας πα-
ροξύνεται), ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περισπωμένη (τὸ γὰρ ὦ Αἴαν προ-
περισπᾶται, οἷον

Αἴαν ἀμαρτοειπὲς βουγάει).

ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν αὕτη. ἡ εὐθεία οὐκ ἠδύνατο προπερισπᾶσθαι, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή (τὰ γὰρ Αἶας φύσει μακρὸν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$), οὐδέποτε δὲ πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη, οἷον Ὀμήρου, ἀνθρώπου, μήλου, κήπου, δῶρον, τείχους, ἡθους· τὸ γὰρ Μοῦσαι καὶ κῆποι προπερισπώμενα οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἡ $\bar{\alpha}$ καὶ ἡ $\bar{\omega}$ διφθογγος ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται ἥγουν ἀντὶ βραχείας. ἐπειδὴ οὖν τὸ Αἶας τὸ $\bar{\alpha}$ ἔχει φύσει μακρόν, (καὶ ἔχομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὴν αἰτίαν· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ ἀρσενικὰ βαρύνονται μακρὸν ἔχουσι τὸ $\bar{\alpha}$, οἷον Δρύας, Θόας, γίγας, Κάλχας, Αἰνείας, κοχλίας, χωρὶς τοῦ μέγας τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ λῆυς τοῦ προσηγορικῶς καὶ τοῦ Αἶας παρὰ τῷ Ἀλκιμῶνι), τούτου χάριν οὐ περισπᾶσθη ἀλλὰ παρῶνθη. ὥς γὰρ εἴρηται, οὐδέποτε πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί οὐδέποτε πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογία. ἡ περισπωμένη δυνάμει παροξύτονός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξεύας καὶ βαρείας σύγκειται, οἷον πᾶς, βούς, νοῦς, Ἑρμῆς· ἡ δὲ προπερισπωμένη δυνάμει προπαροξύτονός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξεύας καὶ δύο βαρειῶν σύγκειται, οἷον τεῖχος, μῆλον, κῆπος, δῶρον, ἡθος. εἰ ἐτίθετο οὖν περισπωμένη πρὸ φύσει μακροῦς, εἰρήσκειτο φύσει μακροῦς οὗσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς δυνάμει τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἐμάθομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι φύσει μακροῦς οὗσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἥγουν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις. τούτου οὖν χάριν πρὸ φύσει μακροῦς οὐ τίθεται περισπωμένη. πρὸ δὲ μὴ οὗσης φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη, οἷον φοῖνιξ, κῆρυξ, Μοῦσαι, δῆμοι, ἐπειδὴ καὶ μὴ οὗσης φύσει μακροῦς τῆς τελευταίας συλλαβῆς πολλάνκις τρίτῃ ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα ἥγουν προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὀμηροί, ἀνθρώποι, ἄμαξαι, τράπεζαι. ἡ γὰρ $\bar{\alpha}$ καὶ ἡ $\bar{\omega}$ διφθογγος ἐνταῦθα ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται ἥγουν ἀντὶ βραχείας. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. τὸ δὲ $\bar{\omega}$ Αἶαν, λέγω δὲ ἡ κλητικὴ, ἐπειδὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται. διὰ τί δὲ ἡ κλητικὴ ἡ $\bar{\omega}$ Αἶαν συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$; ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς Αἶαντος γενικῆς ἐγένετο κατὰ ἀποβολὴν τῆς $\tau\sigma$ συλλαβῆς, ἡ δὲ Αἶαντος γενικὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ ἥγουν θέσει μακρόν, ἐπειδὴ αἱ διὰ τοῦ $\pi\tau$ κλινόμεναι γενικαὶ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ βαρυντόνων οὐσαι συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ $\bar{\alpha}$ ἥγουν θέσει μακρόν κατὰ τὴν παρακλήγουσαν, οἷον Θόαν-

τος, Βλαντος, Δρύαντος· οὕτως οὖν καὶ Αἶαντος. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ας περισπωμένων ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οἶσαι ἐκτεταμένον ἔχουσα τὸ $\bar{\alpha}$, τοῦτέστι φύσει μακρόν, οἷον ἄλῃς ἄλῃντος, πέλεκῃς πέλε-
κῃντος, Γλιῶς Γλιῶντος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως). πρόσκειται
„ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν” διὰ τὸ πᾶς παντός· τοῦτο γὰρ θέσει
μακρόν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ κατὰ τὴν γενικὴν. ἐπειδὴ οὖν $\bar{\omega}$ Αἶαν ἢ κλη-
τικῇ συνεσταλμένον ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, διὰ τοῦτο προπερισπᾶται· πᾶσα γὰρ
φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας, ἐφ’ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν
τόνον, ἐν ἐνὶ μέρει λόγου, κοιτολεκτομένη, μὴ ἐκτετεινομένη διὰ
του χ καὶ τοῦ ι ἢ διὰ τοῦ θ καὶ ϵ ἢ διὰ τοῦ δ καὶ ϵ ἐν τοῖς
διῳκοῖς, περισπωμένην δέχεται, οἷον παῖδες, Πᾶνες, Ἀλκιμῶνες, Τι-
τῶνες, δελφῖνες, ἀκτῖνες, γῶνες, Τρῶες, μῆνες, χῆνες, μῆλον, δῶρον,
κῆπος, δῆμος, βῆμα, Μοῦσα, αἶμα, ἦθος, εἶδος, τεῖχος, ἦπαρ,
γυναικες. πρόσκειται „φύσει μακρὰ” διὰ τὰς θέσει μακράς, οἷον
ἄλλος, ἔργον, ἔνθα, πέμπτος, ἔκτος· περισπωμένη γὰρ οὐ τίθεται
εἰ μὴ ἐπάνω θέσει μακρᾶς, οἷον Μοῦσα, Ἑρμῆς, Ἡρακλῆς. καὶ
διὰ τὴν ἐπάνω θέσει μακρᾶς οὐ τίθεται, ἐμάθομεν ἀνωτέρω. „πρὸ
μιᾶς” δὲ „βραχείας” πρόσκειται διὰ τὸ μὴ εὐρεθῆναι δύο βρα-
χείας ἐπιφερομένας· πρὸ δύο γὰρ συλλαβῶν οὐ τίθεται περισπω-
μένη, οἷον βῆματος, ποιήματος, νοήματος, σοφώτερος, λογιώτε-
ρος. καὶ ἀξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί οὐδέποτε περισπωμένη πρὸ
δύο συλλαβῶν τίθεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν.
ἡ περισπωμένη δυνάμει παροξυστονός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξεῖας καὶ
βραχείας οἰκνύεται, οἷον παῖς, βοῦς, Ἑρμῆς· ἡ δὲ προπερισπωμένη
δυνάμει προπαροξυστονός ἐστιν· ἀπὸ γὰρ ὀξεῖας καὶ βραειῶν δύο
σύγκεται, οἷον κῆπος, μῆλον, δῶρον, τεῖχος, ἦθος. ἐὰν οὖν τεθῇ
ἡ περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν, εὐρίσκεται ἡ ὀξεῖα δυνάμει
ταύτη ἀπὸ τέλους, τοιούστιν ὑπερβαίνουσα τὴν τρισυλλαβίαν,
ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· οὐ θέλει γὰρ τόπος ὑπερβαίνειν τὰς τρεῖς
συλλαβὰς, ὥς ἀνωτέρω μεμαθήκαμεν. τούτου οὖν χάριν οὐ τί-
θεται περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν. „ἐφ’ ἑαυτῆς” δὲ „ἔχουσα
τὸν τόνον” πρόσκειται διὰ τὸ Ὅμηρος καὶ ἄνθρωπος· ἐκταῦθα
γὰρ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν
ἐπάνω τῆς φύσει μακρᾶς τόπος, οὐ περισπῶνται ταῦτα ἀλλὰ πα-
ροξύνονται. πρόσκειται „ἐν ἐνὶ μέρει λόγου” διὰ τὸ Ζεὺς γε·
ἐκταῦθα γὰρ εἰς τὸ Ζεὺς παροξόμεν ὀξεῖαν καὶ ἐστὶ φύσει μακρὰ
πρὸ μιᾶς βραχείας, καὶ οὐ προπερισπᾶται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐν

μέρος λόγου ἀλλὰ δι' οὗ πρόσκειται δὲ „κοινολεκτουμένη,“ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ὅξαιαν παρέχουσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον παῖδες, αἰ-
γες, γυναῖκες· ταῦτα γὰρ ἡμεῖς μὲν περισπῶμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς
παροξύνουσι, ὀφείλοντες καὶ αὐτοὶ προπερισπῶναι. διὰ τοῦτο οὖν
πρόσκειται κοινολεκτουμένη· πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκτεινωμένη
διὰ τοῦ χ καὶ ι ἢ διὰ τοῦ θ καὶ ϵ “ διὰ τὸ ναίχι καὶ εἶθε.
ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐχὶ προπερισπῶνται, καὶ ἔστι φύσει
μικρὰ πρὸ μιᾶς βραχέως· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐπεκ-
τεινόμενα εἶσι διὰ τοῦ χ καὶ ι καὶ διὰ τοῦ θ καὶ ϵ , καὶ τὸν
τόνον οὐ εἶχον πρὸ τῆς ἐκτάσεως, ἐφύλαξαν· καὶ γὰρ ἦν καὶ εἰ
ὀξύτονως, καὶ κατ' ἐπέκτασιν γινόμενα ναίχι καὶ εἶθε τὴν ὅξαιαν
τάσιν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. πρόσκειται δὲ „μὴ ἐπεκ-
τεινομένη διὰ τοῦ θ καὶ ϵ ἐν τοῖς δυϊκοῖς“ διὰ τὸ τοιῶδε καὶ
τοιῶδε δυϊκά· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ
τὸν χαρακτῆρα τῶν δυϊκῶν· τὸ γὰρ ω ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέ-
φεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον τῷ σοφῷ, τῷ καλῷ, τῷ ἀγαθῷ.
ἐπεὶ οὖν τὸ τοιῶδε καὶ τοῶδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δε συλλαβῆς,
τούτου χάριν, ὥς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω ,
ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τάσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἔτιτε παραδειγμάτων, οἷον Ἀχιλλεύς
Ἀχιλλεῦ· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ
τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέχονται· τὸ μὲν
γὰρ Ἀχιλλεύς ὀξύνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. καὶ ἡ μὲν εὐ-
θεῖα ὀξύνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς εὐς ἰσχυρὰ ἀρσενικά ἐπ'
εὐθείας πτώσεως κοινολεκτούμενα ὀξύνεσθαι θελοῦσιν, οἷον Πη-
λεὺς, Ἀτρεΐδης, βασιλεὺς, Ἐρετριεὺς, ἁλιεύς, Οἰνεὺς, Τυδεὺς, Θη-
σεὺς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς. πρόσκειται „ἀρσενικά“ διὰ τὸ νεὺς
καὶ γρεὺς· ταῦτα γὰρ περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἀρσενικά ἀλλὰ
θηλυκά· νεὺς δὲ ἔστιν ἡ ναὺς καὶ γρεὺς ἡ γρᾶς. πρόσκειται „ἐπ'
εὐθείας πτώσεως,“ ἐπειδὴ ἡ διογενέος γενική γίνεται παρὰ τοῖς
Δωριεῦσι διογενεὺς κατὰ κράτος τοῦ ϵ καὶ ὁ εἰς τὴν εὐ δόφθογ-
γον, καὶ περισπᾶται· καὶ πάλιν τοῦ Ὀδυσσεὸς τοῦ Ὀδυσσεὺς
περισπᾶται,

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῦσε χαῖρ' ἐπὶ καρπῷ
ἀπὲ τοῦ Ὀδυσσεὸς τὴν χαῖρα ἐγλήψε. καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέος
τοῦ Ἰδομενεὺς περισπωμένως,

Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα

ἀντὶ τοῦ Ἰδομενείος οὐκ ἔλθεν ἢ δύναμις. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσι κοινολεκτούμενα. πρόσκειται κοινολεκτούμενα, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεὺς βαρυειδώς λέγουσιν, οἷον Ἀχιλλεύς καὶ Ἄτρευσ καὶ Πηλεὺς. καὶ τὸ Ἄτρεος δὲ γειόμενον εἰς εὖς Αἰολικῶς ἐγένετο, καὶ διὰ τοῦτο βαρύνεται, οἷον Ἄτρεος, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον Ἄτρεος Ἀτρεῖ Ἄτρεα. τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται, ἐπειδὴ πᾶσα λέξις εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα. ἐν διφθόγγῳ, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περιοπωμένην δέχεται, οἷον σοφοῦ, καλοῦ, ἀγαθοῦ, σεμνοῦ, γραμματικοῦ, ἱπποῦ, ἐρεοῦ, ἰσπερσοῦ, πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, Πηλεῦ, Ἀτρεῖ. οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεῦ περιοπωμένως. πρόσκειται „εἰς τὸ ὕ καταλήγουσα” διὰ τὸ Πηλεὺς, Ἀτρεὺς· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐ καταλήγουσιν εἰς τὸ ὕ ἀλλ’ εἰς τὸ σ. „ἐν διφθόγγῳ” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ὀξύνονται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσι τὸ ὕ ἐν διφθόγγῳ. πρόσκειται δὲ „ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον” διὰ τὸ Ὀμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα εἰς τὸ ὕ καταλήγουσιν ἐν διφθόγγῳ καὶ ὁμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ’ οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μιᾶς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειούμεθα τρία τινὰ εἰς τὸ ὕ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῳ καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὁμως μὴ περισπώμενα ἀλλ’ ὀξυνόμενα· ἔστι δὲ ταῦτα τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν καὶ τὸ ἰοῦ σχετλιαστικὸν καὶ τὸ οὐ ἀρνήσεως δηλωτικόν. ταῦτα γὰρ, ὥς εἴρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περισπῶνται. καὶ ἔχουσι διαφοροὺς ἀπολογίας. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι τὸ ἰδοῦ δεικτικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ φεικνύοντες τῇ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆς ὀξείας ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰοῦ διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ σχετλιαστικόν ἐστιν, οἱ δὲ σχετλιάζοντες ὀξεῖα κέχρηται φωνῇ· τὸ δὲ οὐ ἀρνητικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρνήσεώς ἐστι δηλωτικόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀναγόμενοι καὶ ἀποτελοῦμεν τὸν τύπον τῆς ὀξείας. ἑτέρα δὲ ἀπολογία ἔστω τοιαύτη, ἢ τις καὶ καταναγκαστική ἐστι. τὰ ἐπιφύγματα τὰ εἰς τὴν οὐ διφθόγγον λήγοντα ἢ τοπικὰ εἶδιν ἢ παρηγήμενα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσάγητα δηλοῦντες, καὶ πάντα περισπῶνται, τοπικὰ μὲν οἷον ἄγχου,

ἄγχου δ’ ἰσταμένη,

ὑψου,

ὑψου δ’ ἐπὶ ψαμύθοισι,

τηλοῦ, παρταχοῦ, ἀλλαχοῦ, οὐδαμοῦ, ἐκασταχοῦ (τουτέστιν ἐν ἐκάστω τόπῳ, ὡς παρὰ Δημοσθένην „καὶ ἔτι τὰς ἐκασταχοῦ βραδυτήτας”), αὐτοῦ πρὸς τε ποδῶν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. παρηγμένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλοῦσης, οἷον δὲς διχοῦ, τρεῖς τριχοῦ, τετράκις τετραχοῦ, πεντάκις πενταχοῦ· τὸ γὰρ δὲς τρεῖς τετράκις καὶ πεντάκις ποσότητα δηλοῦσι. τὸ ὅπου τοπικὸν ὃν καὶ μὴ περισπώμενον ἀλλὰ βαρυνόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ ἐπιρρήμάτων, τὰ μονοσύλλαβα πενστικὰ περισπώμενα ὄντα, προσλαμβάνοντα τὸ ὀ καὶ γινόμενα ἀναφορικά, βαρύνονται, οἷον πῶς ὅπως, πῇ ὅπῃ· οὕτως οὖν καὶ ποῦ ὅπου. ἐπειδὴ οὖν τὰ τρία μόνα ταῦτα, λέγω δὲ τὸ ἰδοῦ καὶ ἰοῦ καὶ οὔ, εὐρέθησαν εἰς τὴν οὔ διφθογγον λήγοντα καὶ μὴ ὄντα μήτε τοπικὰ μήτε διὰ τοῦ χου παρηγμένα ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλοῦσης (τὸ μὲν γὰρ ἰδοῦ δεικτικόν ἐστι, τὸ δὲ ἰοῦ σχετικιστικόν, τὸ δὲ οὔ ἀρνήσεως δηλωτικόν), εἰκότως ὡς παραλλάξαντα κατὰ τὸ σημαινόμενον διήλλαξε καὶ περὶ τὴν τάσιν καὶ οὐ περισπῶνται.

Πάλιν παρατίθεται ὁ τεχνικός τὸ καλὸς καλέ καὶ εὐγενής εὐγενές· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόσον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν ἐφύλαξαν. πάλιν εὐσεβής εὐσεβές, εὐτυχής εὐτυχές, ἀσθενής ἀσθενές, ποιητής ποιητά, ἀνλητής ἀνλητά, ἀθλητής ἀθλητά, εὐρετής εὐρετά, εὐνέτης εὐνέτα, θύτης θύτα· ἰδοῦ καὶ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν. πάλιν ἀλήτης ἀλητα, ποικιλομήτης ποικιλομήτα, σχέτιε, ποικιλομήτα,

καὶ δολομήτης δολομήτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσιν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐφύλαξαν· ἡ γὰρ κλητική ἐπὶ τούτων προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας. πάλιν Λειῶδης Λειῶδες· ἰδοῦ καὶ τοῦτο μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχει, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ Λειῶδης παροξύνεται (παροξύνεται δέ, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δέ, ὡς ἄνωτέρω εἴρηται, πρὸ φύσει μακροῦς τίθεται περισπωμένη, οἷον Ὀμήρου, ἄνθρωπου, κήπου, τείχους), τὸ δὲ Λειῶδες προπερισπᾶται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ἐστὶ· τὸν δὲ κανόνα εἰρήκαμεν ἄνωτέρω.

Ἰστέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ ὠδης προπερισπῶνται, οἷον δυσῶδης δυσῶδ, εὐῶδης εὐῶδες, πυρῶδης πυρῶδες, γεῶδης γεῶδες. οὐ-

τως οὖν καὶ *Λειῶδες* *Λειῶδες* περισπωμένως κατὰ τὴν κλητικὴν,
Λειῶδες ποῖόν σε ἵππος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σησημείωται τὸ δέσποτα ἐν τῷ κανόνι, ἀκύνητα, εὐρύσπα, μηρίνα, καὶ τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δῦερ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὴν κλητικὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεΐα· ἄνῃς γὰρ καὶ πατήρ καὶ σωτήρ καὶ δαΐρ ἔστιν ἡ εὐθεΐα, καὶ δεσπότης καὶ ἀκύνητης καὶ μητιέτης καὶ εὐρύσπα. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄνερ, πάτερ, δῦερ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὴν κλητικὴν, φημὶ δὲ τῇ μητέρ, θυγάτερ. ὥσπερ γὰρ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ὁφείλοντα ἐν τῇ γενικῇ προπαροξυνθῆναι διὰ τὸ φυλάξαι τὸν τόνον τῆς εὐθείας ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον μήτηρ μήτερος, θυγάτηρ θυγάτερος, ὥσπερ *Λημήτηρ* *Λημήτερος* καὶ εἰνάτηρ εἰνάτερος (σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον), οὐ προπαροξύνθησαν ἀλλὰ παρωξύνθησαν, οἷον μητέρος, θυγατέρος — ἠκολούθησαν γὰρ τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς αὐτῶν, φημὶ δὲ τῷ πατέρος, ἀνέρος, δαέρος (σημαίνει δὲ τὸν ἀνδράδελφον), — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρσενικά τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, καὶ ὥσπερ μήτερ καὶ θυγάτερ διὰ τοῦ *ε* βαρυντόνως, οὕτω καὶ ἄνερ, πάτερ, δῦερ διὰ τοῦ *ε* βαρυντόνως. καὶ λοιπὸν ἀμοιβαῖα ἐγένετο τὰ τοῦ τόπου· τὰ μὲν γὰρ ἀρσενικά τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικὴν, τὰ δὲ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κατὰ τὴν γενικὴν. τὸ δὲ ὥστερ ψευδαιολικόν ἔστι, καὶ τούτου χάριν συνέστηκε τὸ *ἡ* εἰς τὸ *ε* ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἐβαρύνθη· οἱ γὰρ *Αἰολεῖς* ἔθος ἔχουσι πολλὰκις συστέλλειν τὸ *ἡ* εἰς τὸ *ε* ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, οἷον ὁ τριβόλετης ὃ τριβόλετες (ἔστι δὲ εἶδος ἀκύνθης). διὰ τοῦτο δὲ εἴρηται ψευδαιολικόν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως *Αἰολικόν*· οἱ γὰρ *Αἰολεῖς* τότε συνοτέλλουσι τὸ *ἡ* εἰς τὸ *ε* ἐν τῇ κλητικῇ, ἥντινα μὴ μακροῦ παραλήγεται, οἷον ὁ τριβόλετης ὃ τριβόλετες· ἥντινα δὲ μακροῦ παραλήγεται, οὐ συνοτέλλουσι τὸ *ἡ* ἐν τῇ κλητικῇ εἰς τὸ *ε*, οἷον ὁ χρηστήρ· τοῦτο γὰρ μακροῦ παραλήγόμενον οὐ συνοτέλλει τὸ *ἡ* εἰς τὸ *ε* ἐν τῇ κλητικῇ· χρηστήρ δὲ ἔστιν ὁ παρέχων τοὺς χρησμούς. τὸ οὖν ὥστερ μακρὸν ἔχον τὴν παραλήγουσαν οὐ δύναται συσταλῆναι παρὰ τοῖς *Αἰολεῦσι*. διὰ τοῦτο οὖν εἰρηκάμεν ὅτι ψευδαιολικόν ἔστι καὶ οὐ κυρίως *Αἰολικόν*. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ, συστέλλαντα τὸ ἦ εἰς τὸ εἰ ἐν τῇ κλητικῇ, εὐλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς ῥ λήγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξείαν τάσιν, χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτῶς καὶ αὐτῶς συνδέσμου. Ἰστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινότερος ταῦτα, μέγαρ, ἦθαρ, ἦπαρ, ἔαρ, φρέαρ, κέαρ, δέλεαρ, ὄνειαρ, ἄτερ. οὕτως οὖν καὶ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ βαρυτόνως. πρόσκειται „βραχυκατάληκτα“ διὰ τὸ πατήρ καὶ ἀνὴρ ὀξυνόμενα. πρόσκειται „ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν“ διὰ τὸν γὰρ σύνδεσμον ὀξυνόμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ, πάτερ, σῶτερ, δᾶερ. τὸ δε δέσποτα, ἀκάκητα, μητίετα, εὐρύοπα ἐφημευσάμεθα, ἐπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται τῆς εὐθείας παροξυνομένης· ὁ ἀκακήτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητιέτης καὶ ὁ εὐρύοπης ἔστιν ἡ εὐθεΐα. καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ἔχομεν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην. ἔστιν εὐθεΐα εὐρύοψ ὥσπερ Αἰθίοψ, καὶ κλίνεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὥσπερ Αἰθίοπος Αἰθίοπι Αἰθίοπα. καὶ πάλιν ἔστιν ἀκάκης ἀκάκητος ἀκάκητι ἀκάκητα, σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντα κακίαν· καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατικὴ ὥσπερ Αἴχης Αἴχητος Αἴχητι Αἴχητα· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθεΐαι οἷον ὁ εὐρύοπης καὶ ὁ ἀκακήτης, αἵ τινες γινόμεναι κατὰ μεταπλάσμον εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ὁμοφώνησαν τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα τῇ γενομένη ἀπὸ τοῦ εὐρύοψ καὶ ἀκάκης. καὶ ἐπειδὴ ὁμοφώνησαν αὗται αἱ εὐθεΐαι αἱ κατὰ μεταπλάσμον ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονῆσαι αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς. κανὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα ἐτρέφε πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα· ἐπ’ ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· ἡ Μήδαια ὦ Μήδαια, τὸ ξύλον ὦ ξύλον, ἡ τιμὴ ὦ τιμή, τῇ Αἰητοῖ ὦ Αἰητοῖ, ἡ Αἰτώ τὴν Αἰτώ· ὁμοίως μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν εἰς εὐς γενικῶν τῶν γινόμενων Ἰωνικῶς ἢ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωρικεῖς τὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς λέγουσι, κρᾶσιν ποιούμενοι τοῦ εἰ καὶ ὁ εἰς τὴν εὐ· δίφ· θόγγον, οἷον

Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κῦσε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ

ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς τὴν χεῖρα ἐφίλησε· καὶ πάλιν

²Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα

ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέος δ' οὐκ ἔληγεν ἡ δυνάμις, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦτων ὁμοφωνεῖ ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν (καὶ γὰρ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰδομενεὺς ἔστιν ἡ εὐθεία), καὶ ὁμοῦς ἐκ ἐπιδέχον-
ται τὸν αὐτὸν τόπον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὁξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ
περισπᾶται. πρόσκειται „κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν” διὰ τὸ τῆς
ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγορᾶς. ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν
ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν καὶ σὺχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν
γὰρ γενικὴ τῶν ἐνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυν-
τικῶν ὁξύνεται· ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν. ἐπειδὴ
οὖν τὸ εὐρύοπης καὶ ἀκάκητης, αἱ κλητικαὶ αὐτῶν εἰς ᾧ ἐγένοντο,
οἶον ᾧ εὐρύοπα καὶ ᾧ ἀκάκητα, τοῦ μὲν ὡς ἔχοντος τὸ τ, τοῦ δὲ
ὡς ὄντος εἰς πῆς, καὶ ὁμοφωνήσασαί ταις εὐθείαις ταις γινομέναις
κατὰ μεταπλάσμον ἀπὸ τοῦ εὐρύοπης καὶ ἀκάκητης, λέγω δὴ τοῦ
εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα, τούτου οὖν χάριν καὶ ὁμοτόνησάν αὐταῖς
καὶ προπαρωξύνθησαν ὁμοίως αὐταῖς κατὰ τὸν προλεχθέντα κα-
νόνα, τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνήσασα ἐτέρᾳ πῶσει
κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόπον. διὰ
τοῦτο οὖν προπαρωξύνονται αὗται αἱ κλητικαί, λέγω δὴ ἡ εὐρύοπα
καὶ ἀκάκητα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ μητίετα ἔστιν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἔστι
μητίετης ἡ εὐθεῖα. τοῦτο ἔχει τὴν αἰτιατικὴν τὸν μητίετην, καὶ
κατὰ μεταπλάσμον γίνεται μητίετα. καὶ ἐπειδὴ αἱ γινομέναι κατὰ
μεταπλάσμον εἰς ᾧ αἰτιατικαί, μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ
δοτικῆς μεταπλασθείσης εἰς ᾧ ὑπὲρ δύο σύλλαβας οὔσαι, προπα-
ρωξύνεσθαι θέλουσιν, οἶον ἀλίτροχον ἀλίτροχα, πυργοκέρατον πυρ-
γοκέρατα, διθύραμβον διθύραμβα, εὐλόγως οὖν καὶ ἡ μητίετα
αἰτιατικὴ ἀπὸ τοῦ μητίετην κατὰ μεταπλάσμον γινομένη προπα-
ρωξύνεται. οὐδὲ γὰρ ἔχει γενικὴν ἢ δοτικὴν προμεταπλασθεῖσαν ἐν
πλάτῃ εἰς ᾧ, εἰ καὶ σπανίως τις θέλει εἰπεῖν ἐπὶ τούτων γενικὴν
ἢ δοτικὴν μεταπλασμένην. τῆς οὖν αἰτιατικῆς πρῶτον μετα-
πλασθείσης καὶ ἡ εὐθεῖα ἢ ἀπὸ τοῦ μητίετης γινομένη κατὰ με-
ταπλάσμον εἰς ᾧ, οἶον μητίετα Ζεὺς, ὕγιως προπαρωξύνεται κατὰ
τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὅτι πᾶσα πῶσις ὁμοφωνοῦσα πῶσει
κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόπον. ὡσαύ-
τως δὲ καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ μητίετης γινομένη εἰς ᾧ, ὡς ἔχουσα τὸ
τ, οἶον ᾧ μητίετα, καὶ ὁμοφωνήσασα τῇ μητίετα εὐθείᾳ τῇ γε-

νομένη ἀπὸ τοῦ μητιέτης κατὰ μεταπλάσμον, ὅπως προπαροξύνεται τῷ προλεχθέντι κανόνι τῷ λέγοντι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνοῦσα πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. πρόσκειται ἑνωτέρω „μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλάσθειας εἰς $\bar{\alpha}$,” ἐπειδὴ ἔστι τὸν ἱππότην καὶ γίνεται κατὰ μεταπλάσμον τὸν ἱππόταν, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἔχει προηγουμένην γενικὴν καὶ δοτικὴν μεταπλάσμεν. ἔστι γὰρ τοῦ ἱππότου καὶ γίνεται κατὰ μεταπλάσμον τῷ ἱππότῃ. πρόσκειται „ὕπερ δύο συλλαβὰς οὔσαι” διὰ τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ τὸ λιτόν· τοῦτο γὰρ γίνεται κατὰ μεταπλάσμον λίτα, κατὰ λίτα πετάσας, οἷον ἐ καταπετάσας καὶ ἀπλώσας λιτὸν ἱμάτιον, καὶ οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ δέσποτα ἄξιόσιν τινες λέγειν ὅτι ἔστι δεσπότης καὶ ἐν συνθέσει γίνεται ἀδέσποτος· ἔχομεν γὰρ τὸν ἀδέσποτον καὶ οἱ ἀδέσποτοι. αὕτη οὖν ἡ ἀδέσποτος εὐθεῖα ἔχει κλητικὴν τὴν ἀδέσποτε, ἣτις γίνεται κατὰ μεταπλάσμον εἰς $\bar{\alpha}$, ὃ ἀδέσποτα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται· ὁμοιοτεῖ γὰρ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ ἀδέσποτος, μετὰ οὖν τὸν μεταπλάσμον γίνεται ἀπὸ τοῦ συνθέτου ἡ ἀπλὴ λέξις, οἷον δέσποτα, καὶ μένει προπαροξύτενος ἡ λέξις. τὸ μὲν ἀπὸ συνθέτου γίνεσθαι ἀπλοῦν οὐκ ἔστι ξένον· ἔχομεν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ φυσικῶν πραγμάτων, ὥσπερ ἀπὸ δένδρου ξάν τις ἀποσπάσῃ κλάδον, γίνεται ἀπλοῦν ἀπὸ συνθέτου, καὶ ἐκὼν ἀπὸ ζώου ἀποσπάσῃ τις χεῖρα ἢ πόδα, γίνεται ὁμοίως ἀπὸ συνθέτου ἀπλοῦν. καὶ ἐπὶ λέξεων δὲ τὸ αὐτὸ εἰσλόγομεν σχῆμα· ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐστάδα λίμνην ἔχομεν ἀπλοῦν τὸ στάδα λίμνην, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἀπλὴ λέξις (σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἰσταμένην). καὶ τὸ εἰρησαν ἡγορέῃ ἀπὸ τοῦ εὐηγορέῃ γέγονε, καὶ τὸ δόμοις ἐν ποιητοῖσιν ἀπὸ τοῦ εὐποιήτοισι γέγονε· τὸ γὰρ καλῶς πεποιημένον δηλοῖ. καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτων λέξεων ἐγένοντο ἀπλᾶ λέξεις. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ δέσποτα ἀπλὴ ἐγένετο ἡ λέξις ἀπὸ συνθέτου. Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν.

Ἰστέον ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν τὰ εἰς $\bar{\eta}$ κνῶν· οὐκ οὖν, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς $\bar{\epsilon}$, δηλονότι βαρυτονοῦμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον Ἀριστοφάνης Ἀριστόφανες, Δημοσθένης Δημοσθένες, Διομήδης Διομήδες, Πολυδεύκης Πολύδευκες, Διοπέδης Διοπέδες, Ἡρακλῆς Ἡράκλεις καὶ κατὰ κρῶσιν τῶν

δυο $\epsilon\epsilon$ εἰς τὴν $\epsilon\tau$ δίφθογγον Ἰθάκεις. περὶ δὲ τοῦ Λειώδης, ὅτι προπερισπᾶται κατὰ τὴν κλητικὴν, διὰ τὸν χαρακτῆρα ὃν ἐμάθομεν ἀνωτέρω, προπερισπᾶται. ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ω δης προπερισπῶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον δυσώδης δυσ-
 ω δες, εὐώδης εὐ ω δες· οὕτως οὖν καὶ Λειώδης Λει ω δες προπερι-
 σπωμένως κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον

Λει ω δες ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

τοῦτο δὲ οὐ σύνθετόν ἐστι· περὶ τῶν εἰς $\eta\varsigma$ συνθέτων ἐστὶν ὁ λόγος. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν τὸ Λειώδης εἶναι σύν-
 θετον παρὰ τὸ εἶναι τῷ λα ω , τουτέστιν ἀρέσκειν τῷ ὄχλῳ· εἰμύοι
 γὰρ τὴν μέχην, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων

ἀττασθαλλαι δέ αἰ οἶω

ἦσαν ἐχθραί.

οὔτοι οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι τὸ Λειώδης ἀπλοῦν
 ἦν· παρὰ γὰρ τὸ λεῖον (τὸ ὁμαλόν) ἐγένετο Λειώδης κατὰ παρα-
 γωγὴν· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς

ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλικων

ἀτρεπτοὺς ἀπαλάς.

παρὰ τὸ λεῖον οὖν ἐστὶ Λειώδης παράγωγος. οὐδὲ γὰρ δύναται
 εἶναι σύνθετον, ἐπειδὴ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ω δης ἅπαντα ἢ ἀπλᾶ
 εἶδιν ἢ παρὰσύνθετα, οὐδέποτε δὲ σύνθετα. ἢ γὰρ ἀπὸ ἀπλῶν
 παράγονται καὶ εἶδιν ἀπλᾶ, οἷον πετρῶν πετρώδης, λίθων λιθώ-
 δης, γεῶν γεώδης, ἢ ἀπὸ συνθέτων παράγονται καὶ εἶδιν παρὰ-
 σύνθετα, ὡς ἐπὶ τοῦ δυσώδης καὶ εὐώδης· ἀπὸ γὰρ συνθέτων τῶν
 δυσάων καὶ εὐάων γέγονασι δυσώδης καὶ εὐαώδης, καὶ κατὰ κρᾶ-
 σιν τοῦ α καὶ ω εἰς ω δυσώδης καὶ εὐώδης. εἰ οὖν τὸ Λειώδης
 οὐκ ἐστὶ παρὰσύνθετον (οὐδὲ γὰρ παρήχθη ἀπὸ συνθέτου, ἀλλ'
 ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ λεῖου), δηλονότι ἀπλοῦν ἐστὶ. πάντα δὲ τὰ διὰ
 τοῦ ω δης, ὡς εἴρηται, προπερισπῶνται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον
 ω λιθ ω δες, ω πετρ ω δες, ω Λει ω δες, ω δυσ ω δες, ω εὐ ω δες. Καὶ
 τὰ διὰ τοῦ ω λης δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ η ρης καὶ τὰ διὰ τοῦ ω ρης,
 παροξυνόμενα κατὰ τὴν εἰθεῖαν, ἐν τῇ κλητικῇ προπερισπῶνται,
 οἷον ἐξώλης ἐξ ω λεις, πανώλης παν ω λεις, ξιφήρης ξιφ η ρες, χαλκίρης
 χαλκ η ρες, Διώρης Δι ω ρες (ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον), ὑλώρης ὑλ ω ρες.
 Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς $\eta\varsigma$ ἐπίθετα βαρύνοντα σύνθετα ἀπὸ οὐδε-
 τέγων, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς $\epsilon\epsilon$, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλη-

τικὴν, οἷον εὐμήκης εἴμηκες, ἐπιμήκης ἐπίμηκες, κακοήθης κακώ-
 θης, συνήθης σύνηθες, παμμεγέθης παμμέγεθες. τούτοις ἡκολού-
 θησαν καὶ τὸ φιλαλήθης φιλάληθες καὶ μισιλήθης μισάληθες.
 Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῶν μὲν,
 ὀξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεΐαν, καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν ὀξυνονται,
 οἷον ὁ τριετής ὦ τριετές, ὁ πενταετής ὦ πενταετές, ὁ ἑξαετής ὦ
 ἑξαετές, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεΐαν
 ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταετής ὦ πεντάετες, ὁ
 ἑξαετής ὦ ἑξάετες.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀντὶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ
 καὶ τὰ παρὰ τὸ ἄδιν (ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν) καὶ τὰ παρὰ τὸ
 ἀκῆ (ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου), βαρυνόμενα κατὰ
 τὴν εὐθεΐαν, ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξύτονον, οἷον κατάντης
 κιάταντες, προσάντης πρόσαντες, αὐτάρκης αὐταρκες, ὀλιγάρκης ὀλί-
 γαρκες, αὐθάδης αὐθαδες, τανυήκης τανύηκες, ἀμφήκης ἀμφήκες.
 οὕτω γὰρ κάλλιον ἐστὶ λέγειν ὅτι χαρακτηρεῖ ταῦτα ὑποπίπτουσιν,
 καὶ μὴ σημειοῦσθαι, ὥς ἐποίησεν ὁ πυρὼν τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ἡρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ερ,
 προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλα-
 βας ὄντα, οἷον θυγάτηρ θύγατερ, Δημήτηρ Δήμητερ, εἰνάτης εἴ-
 νατερ. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα” διὰ τὸ μήτηρ μή-
 τηρ· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίουσιν οἱ λέγοντες ὦ παντοκράτωρ κατὰ τὴν
 κλητικὴν προπαροξυτόνως· δέον γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν
 παροξυτόνως, οἷον ὦ παντοκράτωρ. οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦτο εἰς ἡρ, ἵνα
 ἀναβιβάσῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ εἰς οῦ περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ
 τῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ἡ συλλαβῇ ἔχει αὐτὸν καὶ
 ἡ εὐθεΐα. καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακρὰ, προπερισπῶνται,
 οἷον ὁ Πολυμήστωρ ὦ Πολυμήστορ, ὁ Ἀδμήτωρ ὦ Ἀδμήτορ, ὁ
 οἰκῆτωρ ὦ οἰκῆτορ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακρὰ, παρο-
 ξύνονται, οἷον ὁ Νέστωρ ὦ Νέστορ, ὁ Ἐκτωρ ὦ Ἐκτορ. οὕτως
 οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὦ παντοκράτωρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ.
 Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὦν σύνθετε διὰ τοῦ ὦ, δηλονότι ὅταν
 ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὦν διὰ τοῦ ὦ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν
 κλη-

κλητικῇ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον Ἀγαμέμνων ὦ Ἀγάμεμνον, Ὀλβιοδαίμων ὦ Ὀλβιόδαιμον, κυλλοποδίω ὦ κυλλοπόδιον, χαμαι-
λίω ὦ χαμαίλεον, ἐνοσίχθων ὦ ἐνόσιχθον. πρόσκειται „ὅταν
ἔχῃσι τὴν κλητικὴν εἰς ὧν διὰ τοῦ ὦ διὰ τὸ ὦ χαλκοχίτων, ὦ
φιλοπλάων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλ’
οὐκ εἰσὶ διὰ τοῦ ὦ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὦ. πρόσκειται „ὑπὲρ δύο συλ-
λαβὰς” διὰ τὸ ἄκμων ἄκμονος ὦ ἄκμων· τοῦτο γὰρ σύνθετον
ἔστι παρὰ τὸ ὦ ἐπιτακτικὸν μόριον καὶ τὸ καμῶν, ἀκάμων καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἄκμων, οἷον ἐὶ ὁ πᾶν κέμων, καὶ διὰ τοῦ ὦ ἔχει
τὴν κλητικὴν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν,
ἐπειδὴ δισύλλαβόν ἐστι. πρόσκειται „σύνθετα” διὰ τὸ ὦ Ἰκεῖον
καὶ ὦ Ἀρεῖον καὶ ὦ Μαχῶν· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται
κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶνται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα
καὶ εἰς ὧν διὰ τοῦ ὦ, ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ’ ἀπλά.

Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς καὶ λέγει χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φρήν·
ταῦτα δὲ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ οὐ προ-
παροξύνονται, οἷον ὦ δαίφρον, ὦ περίφρον, ὦ κατερόφρον, ὦ
Λυκόφρον παροξυστόνως. καὶ τὸ ὦ Λακεδαίμων· οὐδὲ γὰρ προ-
παροξύνεται τοῦτο κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶται. ἔστι
δὲ σύνθετον· οὕτω γὰρ φασὶ λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ
πρῶτον οἱ θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις, οἷον ἐὶ Λα-
κεδαίμων τις οὔσα. σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προπερι-
σπόμενον κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ
σύνθετον παρὰ τὴν πόλιν καὶ τὸ αἴμων, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιστή-
μονα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ ΕΥΛΑΙΜΟΝ τὸ κύριον μὴ προπαρο-
ξύνειν κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶν, οἷον ὦ εὐδαίμων,
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκεῖνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ
τὴν κλητικὴν, οἷον ὦ εὐδαίμων, ὥσπερ τὸ κακὸδαιμον καὶ Ὀλβιό-
δαιμον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα
προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ βέλτιων ὦ βέλτιον καὶ
τὸ βέλτιον, καὶ ὁ ἄμεινων ὦ ἄμεινον καὶ τὸ ἄμεινον, ὁ γλυκίων
ὦ γλύκιν· καὶ τὸ γλίκιον,

ὥς οὐδὲν γλύκιον οὗ πατρὸς ἢ δὲ τοκῆων,
ὁ διπλασίων ὦ διπλάσιον καὶ τὸ διπλάσιον, ὁ ἄρειων ὦ ἄρειον
καὶ τὸ ἄρειον,

παυρότερον λαὸν ἀγαγόντες ὑπὸ τέχους ἄρειον.

πρόκειται „ἐπεὶ δύο συλλαβὰς” διὰ τὸ κρείττων ὢ κρείττον· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἀλλ’ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ὦν ἅπλᾳ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον τῆς εὐθείας κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ Φιλῆμων ὢ Φιλῆμον, ὁ Νοῆμων ὢ Νοῆμον, ὁ Μαχάων ὢ Μαχάον, ὁ Ίκετιων ὢ Ίκετιον, ποίῳ λόγῳ τὰ εἰς ὦν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὅντα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, οἷον ὁ βελτίων ὢ βέλτιον, ὁ γλύκιων ὢ γλύκιον· οὗτοί γὰρ ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, δηλοῦσι τὰ οὐδέτερα τούτων προπαροξυνόμενα, οἷον τὸ βέλτιον, τὸ γλύκιον. ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἣν φησιν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ περὶ κατηναγκασμένων τόνων, ὅτι τὰ συγκριτικὰ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ὀξύτερος, τεχύτερος, σοφώτερος, λογιώτερος· ἐπειδὴ οὖν ταῦτα τὰ εἰς ὦν συγκριτικά, φημι δὲ τὸ βελτίων καὶ ἀμείνων, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ ἠδύναντο προπαροξυνθῆναι κατὰ τὴν εὐθείαν (ἔχομεν γὰρ ὅτι φύσει μακρᾶς οὐσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε ὑψίστη ἀπὸ τέλους πίπτει ἢ ὀξείᾳ ἤρουν ὃν προπαροξύνεται ἢ ἑξέως, οἷον Ὀμήρου, Ἀριστάρχου, Προδότου), τοῦτου οὖν χάριν ἐν τῇ κλητικῇ τῆς μακρᾶς συσταλέως, ἤρουν τοῦ ὦ εἰς τὸ ὀ, ἢ κεχρωσσημένη τάσις ἐν τῇ εὐθείᾳ προσῆλθεν ἐν τῇ κλητικῇ, φημι δὲ ἡ προπαροξύνουσα, καὶ λοιπὸν εὐλόγως προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν ἢ τούτων ἀκολουθία.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γνωσκαίεν ὅτι τὰ εἰς ὦ θηλυκά, ἂν μὲν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ὦ, ὀξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἡ Ἐρατώ ὢ Ἐρατώ,

εἰ δ’ ἄγε νῦν Ἐρατώ,

ἂν δὲ εἰς τὴν ὠ δίφθογγον ἔχωσι τὴν κλητικὴν, περισπῶνται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Ἀητοῖ ὢ Ἀητοῖ,

Ἀητοῖ ἐγὼ δέ τι οὔτι μαχέσομαι·

ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι πᾶσα πτώσις ὁμοφωνήσασα εἴτερά πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ.

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ε̄ λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν δευτέρων ὁμοτάτως ἔχουσι τῇ εἰς ᾱ ληγοῦσιν αἰτιατικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον ἀβλήται ἀβλήτε,

λίμενα λίμει, γυναῖκα γυναικε, θυγάτηρ θυγατέρη, χῆρα χῆρη, ἄλαντα ἄλαντε, λέβητα λέβητε, Ξενοφῶναι Ξενοφῶντε, Ποσειδῶνα Ποσειδῶντε, Ὀδυσσεύα Ὀδυσσεύε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν παροξυνομένη μὲν ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναιρουμένη περισπαύται, οἷον εὐγενέε εὐγενῇ, εὐσεβέε εὐσεβῇ· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι ἡ δξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνεχόχονται, οἷον πᾶς πᾶς, Πηλεῦ Πηλεῦ, ποιῶ ποιῶ· προπαροξυνομένη δὲ ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναυγομένη παροξύνεται, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη, Διομήδεε Διομήδη· ἔχομεν γὰρ ὅτι ἡ δξεία καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξείαν καὶ βαρεῖαν συνεχόχονται ἤχουν συναυγοῦνται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τείχεα τείχη (τὸ γὰρ ἕαρος ἥρος καὶ κῆρος κῆρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας προπεριεσπάσθησαν). Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν τὸ πρῶτον παρὰ τοῖς ῥήτορι βαρυτόνως ἀναγινώσκεται, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῶτος πρῶτος πρῶτος πρῶτον, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως ἤκειον πρῶτον δύο.

ὡς ἀπὸ εὐθείας ὀξυτόνου, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πρῶτος τοῦ πρῶτος τὸ πρῶτον τὸ πρῶτον τὸ πρῶτον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τέχνηκος λέγων ὅτι εἰ δὲ ἄλειτος εὐρεθῇ (τοῦτέστιν εἰ μὴ λέγεται) εἰς αὐτὴν αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν ὁμότονος γίνεται ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον πόλεως πόλει, μάντιος μάντι, βέλεος βέλε, τείχεος τείχει· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἐπὶ τούτων εἰς αὐτὴν αἰτιατικὴ τῶν ἐνικῶν· δεῖ προσθεῖναι ἡχοῦς τῶν εἰς ὅς ὀξυτόνων γενικῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐχ ὁμοτονεῖ ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον μύδος μύδε, σῶδος σῶδε, δρυὸς δρυέ, κῖός κῖε (σημαίνει δὲ τὸν σῶλληκα), λῖός λῖε (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα)· αὐδέποτε γὰρ ἡ εἰς ἔ λήγουσα εὐθεία τῶν δυνικῶν ὀξύνεται, ὡς δηλοῦσι τὰ προλεχθέντα παραδείγματα. τὸ γὰρ τίνε καὶ τινέ πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πειστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνε, τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤχουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινέ.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ἔ ληγούσης εὐθείας τῶν δυνικῶν.

Ἡ δὲ εἰς αὐτὴν λήγουσα καὶ εἰς αὐτὴν εὐθεία τῶν δυνικῶν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, οἷον Ὀμήρου Ὀμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχῳ, ἁλλης

ἀέλλα, τραπέξης τραπέξα, ἀμάξης ἀμάξα, καλοῦ καλώ, σοφοῦ σοφώ. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὗ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπεδέξαντο· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλώ καὶ σοφώ ὀξύνεται. τὸ γὰρ ὦ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον σεμνώ, ἀγαθώ, καλώ, σοφώ, πτωχώ, δειλώ. ὅτι γὰρ τὸ ὦ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, δῆλον, εἴγε τὸ μὲν οἷ καὶ τὸ τούς ὀξυνόμενα καὶ προσλαμβάνοντα τὴν τῆς δὲ συλλαβῆς ἔκτασιν προπερισπῶνται, οἷον οἶδε, τοῖςδε, τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας ἐφ' ἐαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἢ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν γενομένη κατ' ἐπέκτασιν, οἷον τῷδε οἱ ἄνθρωποι, οὗ προπερισπᾶται ἀλλὰ παροξύνεται διὰ τὸ [τὸ] ὦ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεισθαι τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον καλώ, σοφώ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν αἰεὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾧ καὶ ἡ παροξύνεται ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν. ὥς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάσμεν, οὔτε πρὸ φύσει μακρῆς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακρῆς τῆς ἐπὶ τέλους οὔσης προπαροξύνεται ἢ λείπει. καὶ ἰστέον ὅτι εἰ μὲν παροξύνεται ἢ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦνται, οἷον Ἀτρεΐδον Ἀτρεΐδα, Ὀρέστου Ὀρέστα, Θυέλλης Θυέλλα, ἀμάξης ἀμάξα· εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἢ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οὐκ ἐτι τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν συντονοῦνται ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, οἷον κριτῆς κριτά, ποιητῆς ποιητά, ἀνλητῆς ἀνλητά, εὐρετῆς εὐρετά, ληστῆς ληστά· εἰ δὲ περισπᾶται ἢ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν περισπᾶται, οἷον Μηνῆς Μηνᾶ, Ἑρμῆς Ἑρμᾶ, Φιλητῆς Φιλητᾶ, χρυσῇ χρυσᾶ, χαλκῇ χαλκᾶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι, τουτέστιν οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ ἐνικῶν· τὸ γὰρ σημαντικόν κωλύει· πῶς γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸς δύναται ἐνικῶ ἀριθμῷ θεωρεῖσθαι; Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω αἰεὶ διὰ τοῦ ὦ γράφεται καὶ χωρὶς ἄρθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ ὀ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ὦ, καὶ κοινῶς μὲν διὰ τοῦ ὀ γράφεται, Ἀντικῶς δὲ διὰ τοῦ ὦ καὶ ἀντιλόγως τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ ὦ κελικόν ἐστι τῆς εὐθείας

τῶν θυϊκῶν, οἷον Ὀμήρῳ, ἀνθρώπων. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν μέτρῳ εὐ-
ριπται διὰ τοῦ ὀ καὶ διὰ τοῦ ὦ, οἷον

παρόχηκε δὲ πλεονίξ

τῶν δύο μοιράων

διὰ τοῦ ὀ, καὶ

δύω δὲ δυσὶν ἀντιφρέσθαι

διὰ τοῦ ὦ. ἔστι δὲ καὶ δοιὴ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν κατὰ διάλεκτον
ὁξύτονος διὰ τῆς ὠ διφθόγγου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμήτορε λαῶν

καὶ πάλιν

δοιὰ μὲν Μελέαφ ἀρηγότες εἰσὶ θεῶων

καὶ πάλιν

δοιοὶ γάρ τε πίθου κατακείσθαι ἐν Διὸς οὔδει

καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ὀ δοιός τοῦ δοισῶ, τοῦ σημάζοντος τὸ ὀ διπλῶς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Εἰς Αἴν ΛΗΓΟΥΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΥΙΚΩΝ.

Ἰστέον ὅτι ἡ εἰς αἴν λήγουσα γενική τῶν θυϊκῶν ἀκολουθεῖ
τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τουτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν
ῃ, καὶ ἡ εὐθεία τῶν θυϊκῶν, οἷον Πέρσα Πέρσαι, Αἰρελα Αἰελαῖν,
Παπία Παπίαιν, κοχλία κοχλίαιν, τοξότα τοξόταιν, οὐ πάντως δὲ
τὸν αὐτόν· πρόσκειται „οὐ πάντως δὲ τὸν αὐτόν” διὰ τὸ ποιητὰ
ποιηταῖν, καλὰ καλαῖν· τὸ μὲν γὰρ ποιητὰ καὶ καλὰ ὁξύνονται
πρὸς τὴν εὐθείαν τῶν ἐνικῶν τὴν ποιητῆς καὶ καλή, τὸ δὲ ποι-
ταῖν καὶ καλαῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πῶσα γε-
νική καὶ δοικὴ μακροκατάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας
συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. τὸν δὲ κανόνα
τοῦτον εἰσέγκομεν ἐν τῇ περὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ,
ἥντινα περὶ τῆς ἰᾶς καὶ μιᾶς διελάβομεν. ὅμως δὲ ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος. τὸ δὲ Πέρσα Πέρσαι ἐν τῇ αὐτῇ
συλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνος καὶ ὁ αὐτός.

Ἔστι δὲ καὶ οὔτω λέγειν πρὸς τῆς εἰς αἴν ληγούσης γενικῆς τῶν
θυϊκῶν. αἱ εἰς αἴν λήγουσαι γενικαὶ τῶν θυϊκῶν ἀπὸ μὲν βαρυνόμε-
των εὐθειῶν θυϊκῶν οὔσαι συμβαλνύονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρεΐδα
Ἀτρεΐδαιν, Ὀρέστα Ὀρέστειν, σκυοφάντια σκυοφάνταιν, τοξότα τοξό-
ταιν, πολίτα πολίταιν, τέχνα τέχναιν, κόρη κόρηιν· ἀπὸ δὲ ὁξυνόμε-
των ἢ περισπωμένων εὐθειῶν θυϊκῶν οὔσαι περισπῶνται, ἀπὸ μὲν

ὀξυνομένων οἷον κηδεστιά κηδεοταῖν, ποιητιά ποιηταῖν, αὐλητιά αὐληταῖν, εὐρετιά εὐρεταῖν, λησιτιά λησιταῖν, κριτιά κριταῖν, ὑβριστιά ὑβρισταῖν, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον Ἑρμῆα Ἑρμῆαιν, Ἀπελλᾶ Ἀπελλᾶιν, Φιλητᾶ Φιληταῖν, χαλκᾶ χαλκαῖν, χρυσᾶ χρυσαῖν.

Καὶ ἀποροῦσά τινες λέγοντες διὰ τί ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν θυϊκῶν οὐ περισπᾶται ὁμοίως τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν; καὶ ἐπιλύεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου, λέγων ὅτι ἡ Ἀτρεΐδαιν γενική τῶν θυϊκῶν μᾶλλον τῇ Ἀτρεΐδαις δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἥτερ τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησιάζει· τὴν αὐτὴν γὰρ δίφθογγον ἔχει. ἄλλως τε δὲ πᾶσαι αἱ πτώσεις βαρύνονται, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδου Ἀτρεΐδῃ Ἀτρεΐδην, θυϊκὰ Ἀτρεΐδα Ἀτρεΐδαιν, πληθυντικὰ Ἀτρεΐδαις Ἀτρεΐδας· οὕτως οὖν καὶ Ἀτρεΐδαιν βαρυντόνως. μόνη δὲ ἡ Ἀτρειδῶν γενική τῶν πληθυντικῶν περιεσπᾶσθαι, ἐπειδὴ καὶ μόνη διηρησθαι, οἷον Ἀτρειδέων. ἔαν βούλωνται οὖν περιηπῆν τὴν Ἀτρεΐδαιν γενικὴν τῶν θυϊκῶν ὁμοίως τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πτώσει, δότωσάν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐξαίρετον ὅπερ ἔσχεν ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν, ταυτέστι τὴν διαίρεσιν· εἰ δὲ οὐ διαιρεῖται, ἄρα οὐδὲ τὸν τόνον ἔξει τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς αὐν ληγούσης γενικῆς τῶν θυϊκῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΙΣ ΟἶΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΔΤΙΚΩΝ.

Ἡ δὲ εἰς οἶν λήγουσα γενική τῶν θυϊκῶν ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς εἰς ᾧ ληγούσης οὖσα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον ἐν ἡ καὶ ἡ εἰς ᾧ λήγουσα εὐθεῖα τῶν θυϊκῶν, οἷον καλλίστω καλλίστοις, ἐρήμω ἐρήμοις, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις, ᾧμω ᾧμοις, ἡμιόνῳ ἡμιόνοις καὶ ποιητικῶς ἡμιόνοις ἀπὸ τοῦ ὄνω ὄνοις, καλῷ καλοῖς, σοφῷ σοφοῖς. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφυλάξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλῷ καὶ σοφῷ ὁξύνεται πρὸς τὸν χαρμητῆρα τῶν εἰς ᾧ θυϊκῶν, τὸ δὲ καλοῖς καὶ σοφοῖς περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ὅτι πᾶσα γενική καὶ δοτική μακροκαιάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. δεῖ προσθεῖναι τῷ ἀνωτέρῳ κανόνι „πλὴν τοῦ ἀμφω ἀμφοῖν καὶ δύο δυοῖν.” ταῦτα

γὰρ οὐκ ἐρύλαξαν τὸν τόπον ἐν τῇ αὐτῇ σύλλαβῃ· ἡ μὲν γὰρ εὐθεία τῶν δυϊκῶν βαρύνεται, ἡ δὲ γενική· περισπαύται. τὸ δὲ δυοῖν γίνεται καὶ δυεῖν κατὰ τροπὴν τοῦ ὁ εἰς τὸ ἑστὶν· δυτάμεθα δὲ ταῦτα θεματικῶς λέγειν, φημὶ δὲ τὸ ἄμφω καὶ δυοῖν, ὥσπερ καὶ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν θεματικῶς λέγομεν, φημὶ δὲ τὸ ἄμφω καὶ δύο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς οἶν ληγούσης γενικῆς τῶν δυϊκῶν. αἱ εἰς οἶν λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῶν εἰς ὦ ληγουσῶν δυϊκῶν εὐθείων πεπιωκυῖαι ἀπὸ μὲν βαριτόνων συμβαδύνονται, οἷον φηγέω φηγέοιν, δακτύλω δακτύλοιν, ὁμωπύμω ὁμωπυμοῖν, ἡμιόνω ἡμιόνοιν, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποιν, Ὀμήρῳ Ὀμήροιν, Ἀριστάρχῳ Ἀριστάρχοιν (περὶ γὰρ τοῦ ἄμφω ἄμφωιν καὶ δύο δυοῖν εὐρήκαμεν), ἀπὸ δὲ ὀξυτομένων περισπῶνται, οἷον καλώ καλοῖν, σοφῶ σοφοῖν, σεμνῶ σεμνοῖν, ἀγαθῶ ἀγαθοῖν, χαλεπῶ χαλεποῖν, γεωργῶ γεωργοῖν. εἰ δέ ἐστιν εἰς οἶν λήγουσα ἡ γενική τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς εἰς ὦ ληγούσης εὐθείας τῶν δυϊκῶν, ὁμοιοτερεῖ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ εἰ μὲν περισπαύται ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν, περισπαύται καὶ ἡ γενική τῶν δυϊκῶν, οἷον ἀνδρῶν ἀνδρῶιν, φωτῶν φωτοῖν (ἐπὶ τῶν εἰδρῶν), βοῶν βοοῖν, χειρῶν χειροῖν, μηνῶν μηνοῖν, χηρῶν χηροῖν, ἄρνῶν ἀρνοῖν, συῶν συοῖν, φρενῶν φρενοῖν, χθονῶν χθονοῖν, γυναικῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατριοῖν, τινῶν τινοῖν, Δημοσθενῶν Δημοσθενοῖν, τειχῶν τειχοῖν, βελῶν βελοῖν, Διομηδῶν Διομηδοῖν, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖν, εἰ δὲ βαρύνεται ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν, συμβαδύνεται καὶ ἡ γενική τῶν δυϊκῶν, οἷον παίδων παίδοιν, πάντων πάντοιν, Αἰάντων Αἰάντοιν, Λαχρίτων Λαχρίοιν, λεβήτων λεβήτοιν, πενήτων πενήτοιν, Παρίδων Παρίδοιν, Δημοσθενέων Δημοσθενέοιν, βελῶν βελέοιν, τειχῶν τειχοῖν, καὶ κατὰ χρᾶσιν Δημοσθενῶν Δημοσθεοῖν, βελῶν βελοῖν, τειχῶν τειχοῖν περισπωμένως· ἡ γὰρ ὀξεία καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιωμένην οὐ νέχονται ἤγρου συναιρούνται, οἷον πάτς παῖς, Πηλεῖδ Πηλεῖ, Ἡρακλέης Ἡρακλής, Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δὲ τινες λέγοντες πῶς τὴν γενικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονίζει, μήπω τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονισθείσης; ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ γενική τῶν πληθυντικῶν σαφεστερά ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυϊκῶν· μᾶλλον γὰρ πᾶσι δῆλον ἔστι τὸ πάντων καὶ Αἰάντων ἢ περὶ τὸ πάντοιν καὶ

Αιάντων· εικότως οὖν ἐκ τοῦ πᾶσι δῆλου καὶ σαφεστέρου τὸ ἄσαφές ἐκατόνισεν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀττικά τὸν τόνον τῆς εὐθείας τῶν δυνῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον τὼ Μενέλω τοῖν Μενέλεων, τὼ εὐγέω τοῖν εὐγεων, τὼ κιά τοῖν κέων, τὼ λείω τοῖν λέων.

Ταῦτα μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν δυνῶν. περὶ δὲ τῆς κλητικῆς τῶν δυνῶν ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνῶν, ὥσπερ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτὴ ἔστι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· τῶν γὰρ δυνῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὁδοθή, οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡγρουσα βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆνες, χῆνες, πάντες, παῖδες, Τρῶες, χθόνες, Αἰάντες, Αἰχμητές, Ξενοφῶντες, Ποσειδῶνες. τὸ γὰρ τί-
νες καὶ τινές πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τό-
νον· τὸ μὲν γὰρ πειστικῶς βαρύνεται, οἷον τίνες εἰοῖ; τὸ δὲ ἔν-
ταποδοτικῶς ἡρουν ὑόριστον ὀξύνεται, οἷον τινές. ἰστέον δὲ ὅτι
πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ ἡγρουσά ὁμότονός ἐστι τῇ εὐ-
θείᾳ τῶν δυνῶν, οἷον μῆνε μῆνες, χῆνε χῆνες, πάντε πάντες,
παῖδε παῖδες, Τρῶε Τρῶες, χεῖρε χεῖρες, χθόνε χθόνες, τίνε τί-
νες, Ἐκτορε Ἐκτορες, Αἰαντε Αἰαντες, λέβητε λέβητες, Πάριδε
Πάριδες, γυνῆκε γυνῆκες, μητρε μητέρες, θυγατέρε θυγατέρες.
τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων τὰ ἔχοντα οὐμφωνον πρὸ τοῦ εἰ οὐ
συναιροῦνται διὰ τὸ κωλύειν αὐτὰ τὸ σύμφωνον συναιρεῖσθαι,
οἷον Ἐκτορες, Πάριδες, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ὧν συγκριτικῶν·
ἐπὶ τούτων γὰρ κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ἔνδεα γί-
νεται τοῦ εἰ καὶ κρᾶσις τῶν φωνηέντων, οἷον μέλζων μέλζονος
μέλζονες μέλζοες μέλζους, βελτίων βελτίονος βελτίονες βελτίους
βελτίους, κρείσσων κρείσσορος κρείσσορες κρείσσοες κρείσσοις,
ἀρείων ἀρείονος ἀρείονες ἀρείοες ἀρείους. τὰ μέντοι καθαρῶς ὄντα
κρᾶσιν ἀναδέχονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἔντε-
λειᾳ, ἐν τῇ συναιρέσει παροξύνονται, οἷον Δημοσθένες Δημο-
σθένεις, Διομήδεες Διομήδεις, εὐμήγεες εὐμήκαις παροξυτότως·
ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται,
ὥς εἴρηται, οἷον τείχεος τείχους, βέλεος βέλους, ἥθεα ἥθη. εἰ δὲ

παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, ἐν τῇ συναιρέσει περισπῶνται, οἷον
 εὐγενεῖς εὐγενεῖς, εὐσεβείες εὐσεβεῖς, εὐτυχεῖς εὐτυχεῖς περισπωμέ-
 νως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, ὡς εἴρηται, εἰς περισπωμένην
 συνέρχονται, οἷον πάς πᾶς, Πηλεῖ Πηλεῖ, νοῦ νοῦ. καὶ πάντα
 ἔστιν ἐπιτηδέες καὶ κατὰ κρῦσιν ἐπιτηδεῖς, καὶ βιοπλανεῖς καὶ
 κατὰ κρῦσιν βιοπλανεῖς, καὶ λοιπὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἱ γίνεται
 ἐπιτηδές καὶ βιοπλανές, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

οὔτε βιοπλανὲς ἄγρὸν ἄπ' ἄγροῦ

φουτῶσιν

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ.

ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγέρομεν.

ἔστι δὲ αὕτη ἡ χρῆσις αἰτιατική, ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεῖς καὶ κατὰ
 ἀποβολὴν τοῦ ἱ ἐπιτηδές.

Αἱ μέντοι εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυν-
 τικῶν ὁμότονοι εἰσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλ-
 λαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, οἷον Ὅμηρος Ὅμηροι, ἄν-
 θρωπος ἄνθρωποι, λίθινος λίθινοι, Ἀρίσταρχος Ἀρίσταρχοι, φι-
 λόσοφος φιλόσοφοι, φήγινος φήγινοι, δρυῖνος δρυῖνοι, πίονος πί-
 σσυνοι, ἀγκύλος ἀγκύλοι, ποικίλος ποικίλοι, ἐναντίος ἐναντίοι (ὅθεν
 καὶ εἰ μεγάλοι, δηλούντι καὶ ἡ σεοιγήμενη εὐθεῖα ὁ μέγας), φί-
 λος φίλοι, ξένος ξένοι, καλός καλοί, οἶκος οἶκοι, δῆμος δῆμοι,
 κῆπος κῆποι, δοῦλος δοῦλοι, σοφός σοφοί, σεμνός σεμνοί, ἀγαθός
 ἀγαθοί, ἱερὸς ἱεροί, χειμερινός χειμερινοί, Σαπφώ Σαπφοί,
 Καλυψώ Καλυψοί, Αἰτῶ Αἰητοί, ἄγνός ἄγνοί, σιδηροῦς σιδηροί,
 ἀργυροῦς ἀργυροί, πορφυροῦς πορφυροί, ὅθεν τὸ ΧΑΛΚΟΙ καὶ
 ΧΡΥΣΟΙ διαφόρως τοποῦνται· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ χαλκός καὶ χρυ-
 σός ὀξύνονται, οἷον χρυσοί χαλκοί, ἀπὸ δὲ τοῦ χρυσοῦς καὶ χαλ-
 κοῦς περισπῶνται, οἷον χρῦσοι χαλκοί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες διὰ τί τὸ μὲν οἶκοι καὶ δῆμοι
 προπερισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, τὸ δὲ χαλκοί καὶ χρυσοί πε-
 ρισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς μακρῆς; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ βαρυ-
 τόνων ἡ οἱ καὶ ἡ αἰ δίφθογγος ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν
 ἔντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται. καὶ δηλόν, εἰ γε τούτων ἐπὶ τέ-
 λους οὐσὼν πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, οἷον Ὀμη-
 ροί, ἁμάξαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ δῆμοι καὶ οἶκοι τῷ λόγῳ τῆς κοι-
 νῆς προπερισπῶνται. τὸ χαλκοί καὶ χρυσοί περισπῶνται ὁμοίως
 τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν τῇ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς.

Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς τοὺς δίφθογγον λήγουσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ δὲ εἰς αἶ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν μονογενεῖς μὲν οὔσαι ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, ὅποτε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων. ἔτσισαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, οἷον κοχλίας κοχλῖαι, Βορέας Βορέαι, ταξό ης τοξόται, νίσσα νίσσαι, ἄελλα ἄελλαι, δόξα δόξαι, τράπεζα τράπεζαι, ἄμαξα ἄμαξαι, εὐνέτης εὐνέται, φυλέτης φυλέται, δεσπότης δεσπότης, γαμέτης γαμέται, ἡδονή ἡδοναί, ποιητής ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἄγνυα ἄγνυαι.

σκιῶντό τε πᾶσαι ἄγνυαι,

ἡμέρα ἡμέραι. Πρόκειται „ὅποτε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων,” ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ ὀξεῖα εἰς περιπωμένην μεθίσταται κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀτρεΐδης Ἀτρεΐδαι, Αἰνείας Αἰνεΐαι, πλανήτης πλανῆται, Θῆβη Θῆβαι. ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν παροξύνεται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δέ, ὡς εἴρηται, πρὸ φύσει μακρῆς τίθεται περιπωμένη, οἷον ἀνθρώπου, Ὀμήρου, κήπου, τέλους, ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν προπερισπᾶται, ἐπειδὴ φύσει μακρὰ ἐστὶ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αἶ δίφθογγος ἐνταῦθα ἀντὶ κοιῆς παραλαμβάνεται. παρεσχηματισμέναι δὲ ἄρσενικοῖς οὔσαι αἱ εἰς τὴν αἶ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις ἄρσενικοῖς, τουτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόπον ἐν ᾧ καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἄρσενικῶν ἔχει αὐτόν, οἷον τύποντες τύπτονται, χαρμέντες χαρίσσονται, βοῶντες βοῶσαι, ποιοῦντες ποιοῦσαι, ταχέες ταχέαι, βραδέες βραδεῖαι. ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόπον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ταχέες βραδέες παροξύνονται, τὸ δὲ ταχέαι καὶ βραδεῖαι προπερισπῶνται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας. σοφοὶ σοφαί, καλοὶ καλαί, σαρκοὶ σαρφαί, ἐναντιοὶ ἐνανταί, λίθινοι λίθιναι, δοῦνιοι δοῦναι, Βυζάντιοι Βυζάνται, Κνίδιοι Κνίδαι, Ῥόδιοι Ῥόδια, τίμιοι τίμια, ὅσιοι ὅσαι, δειλοὶ δειλαί, λόγοι λόγια, πεντακόσιοι πεντακόσαι, διακόσιοι διακόσαι, ἡμεροὶ ἡμεραι τὸ τριγενές, τουτέστιν οἱ μὴ ὄντες ἄγριοι· ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενεοῦς ἡμέρα ἡμέραι παροξυτόνως. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως, καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι, προπαροξύνουσι· πέντε γὰρ ἡμεραι καὶ δέκα

ἡμερᾷ φασι προπαροξυτόνως, ὡς ἀπαγγέλλουσιν οἱ περὶ Ἀστικῆς
 συνηθείας γραφάντες. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως τοῦτο
 ποιοῦσιν, λέγω δὲ προπαροξυτόουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ λη-
 γομένων τῷ ι, οἷον ἐπράξιαι, τιμώριαι, αἵτιαι, τραγώδιαι, ὁμί-
 λιαι, κωμῆδιαι· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν μονογενῶν προπαροξυτόνως
 λεγούσιν οἱ Ἀθηναῖοι. πάλιν ἔστιν ἡ Ῥοδία ὄνομα κύριον καὶ
 ἡ Ῥοδία ἐθνικόν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου τὴν εὐ-
 θεϊαν τῶν πληθυντικῶν αἱ Ῥοδίαι φασὶν παροξυτόνως, ὡς πρὸς
 τὴν εὐθεϊάν τῶν ἐθνικῶν, ἐπειδὴ μονογενές ἐστιν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐθνι-
 κοῦ αἱ Ῥοδιαὶ φασιν προπαροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθεϊαν τῶν
 πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ τὴν οἱ Ῥόδιοι. καὶ πάλιν ὑπάρχει
 καὶ ὑπάτια παροξυτόνως ἐπὶ τῆς χορδῆς· μονογενές γὰρ ἐστιν·
 αἱ ὕπατοι δὲ καὶ αἱ ὕπαιται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ προπαροξυτόνως· πα-
 ρεσχηματίζεται γὰρ ἄρσενικῶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου οὕτω κανονίζει
 τὰς εἰς τὴν αἰ δίφθογγον ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν πα-
 ρεσχηματισμένας ἄρσενικοῖς. γρησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αἰ δίφθογγον
 ληγούσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμέναι ἄρσε-
 निकοῖς, ἔαν μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ος, τῷ τότῳ τοῦ ἄρσενικοῦ ἀκο-
 λουθοῦσι, τουτέστι τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρ-
 σενικοῦ, οἷον ποικίλοι ποικίλαι, ἐναντίοι ἐναντίαι, σοφοί σο-
 φαί, καλοὶ καλαί, λίθινοι λίθιναι, δρύϊνοι δρύϊναι, ἄγριοι ἄγριαι,
 τίμιοι τίμιαι, ὅσιοι ὅσιαι, Λύκιοι Λύκιαι τὸ τριγενές· Ἀνκταὶ δὲ
 τὸ μονογενές πρὸς τὸ Ἀνκία. ἔαν δὲ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ος,
 τοῖς ἐθνικοῖς ἐαυτῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τόπον, οἷον Θρήσσα
 Θρήσσαι, Θῆσσα Θῆσσαι (ἡ μισθῶ δουλεύουσα), τύπτουσα τύ-
 πτουσαι, χαρίεσσα χαρίεσσαι, τετυφῆαι τετυφῆαι, ταχῆαι ταχῆαι,
 βραδεῖα βραδεῖαι, μέλαινα μέλαιναι. τὸ δὲ Τρωαὶ καὶ δμωαὶ ὀξυ-
 νόμενα ὁμολογοῦσι πεπτωκέναι ἀπὸ ὀξυτόνου ἐθνικοῦ Τρωαὶ καὶ δμωαὶ.

Τούτων οὕτως ἔχόντων τὰ Ἀττικὰ εἰς ω καὶ εἰς ι λήγουσι κατὰ
 τὴν εὐθεϊαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἐθνι-
 κῶν, οἷον ὁ Εὐνεως οἱ Εὐνεω, ὁ Μενέλεως οἱ Μενέλεω, ὁ Γεῶς
 οἱ Γεῶ, ὁ Λεῶς οἱ Λεῶ.

Αἱ μὲντοι εἰς α λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων
 τριγενεῖς μὲν οὔσαι (τουτέστι παρεσχηματισμέναι ἄρσενικοῖς) ὁμο-
 τονοῦσι τοῖς ἄρσενικοῖς ἥρουν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τοῦ
 ἄρσενικοῦ, οἷον σεμνοὶ σεμνέ, ἐναντίοι ἐναντία, δειλοὶ δειλά, λό-

γιοι λόγια, ἄξιοι ἄξια, τίπτοντες τίπτοντα, βοῶντες βοῶντα, κοῦφοι κοῦφα, σοφοί σοφά, φοβεροί φοβερά, χάλκεοι χάλκεα, χρύσειοι χρύσεια, ἀργύριοι ἀργύρεα, οιδήραιοι οιδήρεια. μορογενεῖς δὲ οὔσαι, εἰ μὲν ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς ὥσι, συντοποῦνται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν ἐνικῶν, οἷον ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, ξηρόν ξηρά, κάκειον κάκεα, κακοῦν κακᾶ, ὁστέον ὁστέα, ὁστοῦν ὁστοᾶ, σφυρόν σφυρά, πλευρόν πλευρά, πυρόν πυρά. καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ πυρόν ἐστι τὰ πυρά, οἷον

χίλια ἄρα ἐν πεδίῳ πυρά καίετο.

ἔαν δὲ ἀπὸ περισυλλάβου γενικῆς ὥσιν αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων, αἰεὶ βαρύνονται, οἷον φίλημα φιλήματος φιλήματα, βῆμα βήματος βήματα, ὥς ὧτός ὦτα. καὶ παρὰ τὴν πυρός οὖν γενικὴν ἔαν γένηται εὐθεῖα πληθυντικῶν, πύρα γίνεται καὶ βαρυτόνως ἀπαγινώσκειται. κρέας κρέατος κρέατα, τεῖχος τείχεος τείχει καὶ κατὰ κρᾶσιν τείχη, βέλος βέλεος βέλεα καὶ κατὰ κρᾶσιν βέλη.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Κανονίζει τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον. πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ἑξ λήγουσα δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων περισπᾷ τὴν ἰδίαν γενικὴν, οἷον μῆνες μηνῶν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν, βόες βοῶν, σύες συῶν, μῦες μυῶν. Πρόκειται „δισύλλαβος” διὰ τὸ Αἰάντες Αἰάντων, Θόαντες Θόάντων, Λέχνητες Λαχνήτων, λέβητες λεβήτων· ταῦτα γὰρ οὐδ' περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ εἰοὶ δισύλλαβα. Πρόκειται „ἐπ' ὀνομάτων” διὰ τὰς μετοχάς· αὐταὶ γὰρ βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον δόντες δόντων, θέντες θέντων, φθάντες φθάντων, στάντες στάντων,

στάντων μὲν Μενέλαος ὑπέλεχεν εὐρέας ὤμους.

Σημειούμεθα ἐν τῷ κανόνι ἐννέα τιὰ ὡς μὴ περισπασθέντα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν· εἰοὶ δὲ ταῦτα Τρῶες Τρώων, τίνες τίνων, πάντες πάντων, δμῶες δμῶων, παῖδες παίδων, θῶες θῶων (ἵστι δὲ θηρίου εἶδος· οἱ γὰρ ταχεῖς θοοὶ λέγονται), κρᾶτες κρᾶτων (αἱ κεφαλαί), δῶδες δύδων, λᾶες λᾶων. ταῦτα δὲ τὰ σεσημειωμένα δοκοῦσι τινες ὑπὸ ἀνελογίαν ἄγειν. λέγουσι γὰρ ὅτι τὸ Τρῶες Τρώων καὶ δμῶες δμῶων καὶ θῶες θῶων καὶ παῖδες παίδων ἐβαρύνθησαν πρὸς ἀντιδικστολήν τοῦ αἰ Τρῶαί (ση-

μάλιν δὲ τὰς Τρωϊκὰς γυναικας) καὶ αἱ δῖφαι (σημαίνει δὲ τὰς
 δοῦλιν) καὶ αἱ θοαὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ αἱ πίδαὶ ἐπὶ τῶν δεσμοῶν·
 ταῦτα γὰρ περισπῶν τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρωῶν,
 δμῶν, πιδῶν, θωῶν. πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγεται· εἰ
 γὰρ καὶ τῷ ἰόντῳ συνέπιπτον, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ γραφῇ διεστέλλοντο. ἡ
 γὰρ γραφή οὐκ ἔστιν ἡ αὐτή· τὸ μὲν γὰρ Τρωαί καὶ δμῶαί καὶ
 θωαί ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ
 δὲ Τρωῖες δμῶες θωῖες οὐκ ἔχουσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν
 παραλήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παιδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ
 τῆς αἰ διαθόγῃ γραφεται, τὸ δὲ πίδαὶ διὰ τοῦ ἑ ψιλοῦ. τὸ δὲ
 τίνες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινῶν λέγουσι βαρύνεσθαι·
 δεῖ γὰρ γινώσκειν ὅτι τοῦτο πειστικὸν μὲν ὃν βαρύνεται, ἀντα-
 ποδοτικὸν δὲ ἥρουν ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίνων ἤκουσας;
 τινῶν. καὶ τὸ λῶες δὲ λῶων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοὶ τῶν
 λῶων λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ καλῶς ἔχει. καὶ τὸ κῶτες
 δὲ κῶτων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κῶτῃ τῶν κῶτῶν λέγουσι
 βαρύνεσθαι. τὸ δὲ δῶδες δῶδων οὐκ ἔστι γύσει διουλλέων· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ δαῖδων κατὰ συναιρέσιν ἐγένετο δῶδων, καὶ ἐγύλαξε τὴν
 αὐτὴν τάσιν. μηδεὶς δὲ οἰέσθω τὴν δαδός γενικὴν τῶν ἐνικῶν
 ἀπὸ ἐντελοῦς τῆς δαδὸς γενέσθαι κατὰ συναιρέσιν, ἐπεὶ εἶχε καὶ
 αὐτὴ βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναιρέσις, οἷον
 δαῖς, δῶς, κῶκῆθεν ἢ κλῖους. τὸ δὲ πάντων λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ
 ἅπαντες ἅπαντων ἐγένετο κατ' ἀφαιρέσιν, καὶ ἐγύλαξε τὴν βαρεῖαν
 τάσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι καταναγκαστικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἅπας ἅπαντος ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν ἢ παντός, γεγραμμένη κατὰ ἀφαί-
 ρεσιν τοῦ αἰ, οὐκ ἐγύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ὁμοίᾳ
 τάσει, παντός, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ὃς διουλλέων γενικῶν
 ὀνομάτων, οἷον ὥστερ, μῆρός, χηρός, γράος, παιδός, φωτός, ροός,
 φρενός, χθονός. ἔνεργον δὲ λέγουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν ἢ πᾶσι βαρύνεται, τοῦτον χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν ἢ πάντων βαρύνεται. οὐδ' οὗτοι δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν·
 ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρωαί καὶ πασι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁξύνε-
 ται, καὶ ὁμως ἡ Τρωῶν καὶ παιδῶν γενικὴ τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τοῦτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐντέα σεσημασμένα, ἀλλὰ
 καὶ τὸ σῆς ὧων ἐπὶ τῶν σκωλήων, ὥς παρὰ Ἀριστοφάνει

ὑπὸ τῶν σῆων καταπονούμενον

καὶ τὸ φῶδων, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει

πλήν φῶδων ἐκ βαλαρέλου.

σημαίνει δὲ τὰ καίματα τῶν χειρῶν. ἔστι δὲ καὶ τὸ οὐδένας οὐ-
δένων· καὶ τοῦτον γὰρ βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεισθαι.
καὶ τοῦ Φθᾶς Φθάντος κυρίου ὀνόματος ἐν κλίνωμεν τὰ πλη-
θυντικά, βαρυτόνως λέγομεν τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον
Φθάντων, τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, ὡς περὶ στάντες στάντων, βάντες
βάντων, δόντες δόντων· μετοχικὸν γὰρ ἔστι, καὶ λοιπὸν τὸν τό-
νον τῆς φθάντος φθάντων μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημί δὲ τῆς ση-
μαινουσῆς τὸ προλαβόντων. Ἔστιν οὖν ἀπολογίσασθαι περὶ ὅλων
τῶν σεσημειωμένων οὕτως. τὰ εἰς ὁ λήγοντα μονοσύλλαβα περι-
τοσυλλάβως κλινόμενα ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. τὰ μὲν ὀξύ-
τονα ἐν μὲν διὰ συμφώνου κλινῶνται, περισπῶσι τὴν γενικήν τῶν
πληθυντικῶν, οἷον σῆς σῆτος σῆτες σῆτων, Κρηῆς Κρητός Κρητες
Κρητῶν, θῆς θητός θῆτες θητῶν (σημαίνει δὲ τὸν μισθωτόν),
γῆς γητός γῆτες γητῶν· ἐν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλιθῶσι,
βαρύνονται κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρῶς Τρωός
Τρῶες Τρῶων, δμῶς δμωός δμῶες δμῶων, θῶς θωός θῶες θῶων
(ἔστι δὲ εἶδος θηρίου), σεῦς σέος σέες σέων (σημαίνει δὲ τοῖς
σκώληκας)· τοῦτω γὰρ τῷ κανόνι βαρύνονται. τὸ δὲ τίνων καὶ
κράτων πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχουσι καὶ τὸν τόνον·
τὸ γὰρ τίνων πειστικὸν μὲν ὑπάρχον βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν
δὲ ἤρουν ἀόριστον περισπᾶται, οἷον τίνων ἤκουας· τινῶν. καὶ
τὸ κράτων δὲ ἀπὸ τοῦ κράτες (ὃ σημαίνει τὴν κεφαλὴν) ὑπάρχον
βαρύνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ τὰ κράτη ὑπάρχον περισπᾶται, οἷον τὰ
κράτη τῶν κρατῶν. τὸ δὲ φῶδων καὶ δῶδων ἀπὸ τοῦ φωῖδων καὶ
δαῖδων γινόμενα κατὰ συναφρᾶσιν τὴν βαρεῖαν τάσιν ἐφύλαξαν.
Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὀξυνομένων. τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ
ἐναντίου γίνονται· ἐν μὲν γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλινῶνται,
περισπῶσι τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον μῦς μύος μύες
μῦων, βοῦς βοός βόες βοῶν, σὺς συός οὔες συῶν, δοῦς δουός
δοῦες δοῦων, ἐν δὲ διὰ συμφώνου κλινῶνται, βαρύνονται ἐν τῇ
γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον παῖς παιδός παιδες παιδων, πᾶς
παντός πάντες πάντων. τὰ δὲ λᾶων ἐβαρύνθη πρὸς ἀντιδιαστο-
λήν τοῦ οἱ λαοὶ τῶν λαῶν. ἄλλως τε δὲ οὔτε ἔστι τοῦτο ἀπὸ μο-
νοσυλλάβου εὐθείας τῆς λᾶς, ἀλλ' ἀπὸ διουλλάβου τῆς λᾶας· ἀπὸ
γὰρ τοῦ λᾶας γέγονεν ἡ γενικὴ λᾶας, καὶ κατὰ κράτος τῶν δύο

αὐ εἰς ἔν. α, δηλονότι μακρόν, λάος, οἶσα·

λίος ὑπὸ γῆτης·

καὶ λοιπὸν ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν λάας λᾶες καὶ ἡ γενικὴ
λαάων λᾶων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δοκεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς λαμβάνεσθαι τούτου τοῦ κανόνος, καὶ
λέγει ὅτι κακῶς λαμβάνει τὸν κανόνα. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἀπο
τῶν σεσημειωμένων ἀλέει τὸν κανόνα, δεύτερον δὲ ὅτι ἀντίκειται
τούτοις τὸ κλς κίος καὶ λλς λῖος· ταῦτα γὰρ ὁξύνονται κατὰ τὴν
εὐθεΐαν τῶν ἐνικῶν καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται, καὶ ὁμως
οὐ βαρύνονται ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ περισπῶνται·
κιῶν γὰρ καὶ λιῶν περισπωμένως. Ἔστι δὲ εἰκὴν πρὸς αὐτὸν
ὅτι κακῶς κατεστρέχει τοῦ κανόνος. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι, εἰ καὶ,
ὡς λέγεις, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πέπλεται ὁ κανὼν, οὐκ ἔτι-
πον καὶ ἀπὸ τριῶν καὶ ἀπὸ τεσσάρων πλέκειν κανόνα· καὶ σὺ γὰρ
κέρησαι διαφόροις κανόσι τοιοῦτοις· πλέκεις γὰρ κανόνα καὶ ἀπὸ
δύο παραδειγμάτων. πολλῶ οὖν μᾶλλον ἀπὸ πλείονων πλερόμενος
ὁ κανὼν οὐδέποτε μέμψιν ἑαυτῷ προσφέρει. δεύτερον δὲ σὺχ ὡς
λέγεις αὐτός, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πέπλεται ὁ κανὼν, ἀλλὰ
καθόλου πάντα τὰ εἰς ὃ λήγοντα μονοσύλλαβα περιττοσύλλαβος
κλινόμενα περιλαμβάνει ὁ κανὼν, εἴτε ὁξύτοιά εἰσιν εἴτε περισπώ-
μενα, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρής Κρητός, σῆς σητός, δεῦς δευτός, μῦς
μυτός, βοῦς βοτός· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν ἐκ τῶν σεσημειωμένων.
περὶ μέντοι τοῦ κλς κίος καὶ λλς λῖος, ὅτι λέγει ταῦτα ἀντικείμεθα
τῷ κανόνι, αὐτὸς ἐν ἑτέροις ἐσημειώσατο λέγων ἡμαρτημένα εἴ-
ναι εἴτε κατὰ τόνον εἴτε κατὰ κλίσιν· ἢ γὰρ, φησὶν, ὁξύτονα ὄντα
ὥγειλον διὰ συμφώντου κλίνεσθαι, εἴτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλι-
νόμενα οὐκ ὤφειλον ὁξυτονεῖσθαι κατὰ τὴν εὐθεΐαν· τὰ γὰρ εἰς
εἰς ὁξύτονα οὐδέποτε διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνονται, ὥσπερ ὥσπί-
δος, βολίς βολίδος, κρηπίς κρηπίδος, κημὶς κημίδος, βασιλὶς
βασιλίδος. καὶ κέρηται τοιοῦτω παραδείγματι, ὅτι ὡςπερ Πάρις
Παρίδος καὶ Θέτις Θέτιδος καὶ μῆνις μήνιδος, ἐπειδὴ βαρύντονα
εἰσι κατὰ τὴν εὐθεΐαν, κλίνονται παρὰ τοῖς Ἴωσι διὰ καθαροῦ
τοῦ ὅς κατὰ τὴν γενικὴν οἷον Πάριος, Θέτιος, μῆριος (ἴδιον γὰρ
ἐστὶ τῶν εἰς εἰς βαρυντόνων τὸ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνεσθαι, οἷον
ὄφης ὄφιος, μάντις μάντιος, πόλις πόλιος, τὰ μέντοι εἰς εἰς ὁξύ-
τονα, οἷον κρηπίς κρηπίδος, ὥσπερ ὥσπίδος. φανὶς φανίδος, οὐ κλί-
νονται παρὰ τοῖς Ἴωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς (τοῦτο γὰρ ἄλλο-

τριόν ἐστι τῶν εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ ὀξύτων, λέγει δὲ τὸ ἔχειν γενικήν διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\alpha}\varsigma$ ἐκφερομένην), οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λῖς ὀξύνομενα καὶ εἰς $\bar{\alpha}\varsigma$ λήγοντα οὐκ ὀφείλον ἔχειν τὴν γενικήν διὰ καθαροῦ τοῦ $\bar{\alpha}\varsigma$, ἢ ἔχοντα τὴν γενικήν διὰ καθαροῦ τῷ $\bar{\alpha}\varsigma$ ἐκ ὀφείλον ὀξύεσθαι κατὰ τὴν εὐθεΐαν ἀλλὰ δηλονότι περισπᾶσθαι. εἰ ἄρα ἔν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λῖς παρὰλογα ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίσιν, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κανόνι τούτῳ, φημὶ δὲ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν; ὥστε ἔν ἐχ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιόμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν $\bar{\alpha}\iota$ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν ἄρσενικαὶ μὲν οὔσαι περισπῶσι τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεσιῶν, τοξόται τοξοτιῶν, Ἀτρεΐδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεῖαι Αἰνειῶν, πολῖται πολιτῶν, χρυσαὶ χρυσῶν, Πέρσαι Περσιῶν, Σκύθαι Σκυθῶν, ναῦται ναυτῶν, δημόται δημοτῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλοῦνων καὶ χρῆσται χρῆστων καὶ ἐτησίαι ἐτησίῳν· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. Θέλουσι δὲ τινες ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἀπὸ τοῦ χλοεῦναι χλοεύων ἐγένετο χλοῦναι χλοῦνων, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεΐαν τάσιν· χλοῦναι δὲ εἰσιν οἱ σύαργοι οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρίβοντες. τὸ δὲ χρῆσται χρῆστων λέγουσι πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ οἱ χρηστοί τῶν χρηστῶν ἐπὶ τῶν καλῶν· χρῆσται δὲ εἰσιν οἱ δανεῖζοντες καὶ οἱ δαναζόμενοι. τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίῳν λέγουσιν ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἐτήσιοι ἐτησίῳν· ἐτησίαι δὲ εἰσιν οἱ ἄνθρωποι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. Θηλυκαὶ δὲ οὔσαι αἱ εἰς τὴν $\bar{\alpha}\iota$ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεΐαι τῶν πληθυντικῶν, εἰ μὲν εἰσι μονογενεῖς, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικήν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἀελλαι ἀελλῶν, ἄμαξαι ἄμαξῶν, τραπέζαι τραπέζῶν, ἄκανθαὶ ἀκανθῶν, εὐθύναι εὐθυνῶν, ἔρσαι ἐρσιῶν, κλίναι κλινῶν, Ἀφροδίται Ἀφροδιτῶν, χωρὶς τοῦ ἀφύμαι ἀφύων· τοῦτο γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ οἱ ἀφυεῖς τῶν ἀφύων ἐβαρύνθη· ἀφύμαι δὲ εἰσιν εἶδος ἰχθύος μικροῦ. εἰ δὲ εἰσι παρεσχηματισμένοι ἄρσενικοῖς, ἔάν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἷον οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίῳν καὶ αἱ Ῥόδιαι τῶν Ῥοδίῳν· μία φωνὴ καὶ εἰς ὁ τόνος· οἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίῳν καὶ αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίῳν, οἱ ἄγιοι τῶν ἁγίων καὶ αἱ ἄγιοι τῶν ἁγίων, οἱ δίκαιοι τῶν δικαίων καὶ αἱ δίκαιαι

καὶ αἱ τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δούλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δούλαι τῶν δούλων, οἱ καλοὶ τῶν καλῶν καὶ αἱ καλά τῶν καλῶν, οἱ σοφοὶ τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαὶ τῶν σοφῶν, οἱ Λύκοι τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λύκαι τῶν Λυκίων. περὶ δὲ τῆς χώρας αἱ Λυκαὶ τῶν Λυκίων περισπωμένως· μονογενὲς γάρ. οἱ ὕπατοι καὶ αἱ ὕπαι τῶν ὑπάτων,

κοῦραι πετρώων ἐξ ὑπάτων, ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπᾶται τῶν ὑπατῶν περισπωμένως· μονογενὲς γάρ. ἐὰν δὲ παραλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάξουσιν καὶ περισπῶνται αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μελαιναὶ τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μήκαιραι τῶν μυκαίων, οἱ πάρες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πάντων, οἱ γράφοιτες τῶν γραφότων καὶ αἱ γράφουσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαρίεντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαρίεσαι τῶν χαριεσῶν, οἱ ὀξέες τῶν ὀξέων καὶ αἱ ὀξεῖαι τῶν ὀξεῶν, οἱ ποιρῦντες τῶν ποιούντων καὶ αἱ ποιούσαι τῶν ποιουσῶν. ἰδοὺ αὐταὶ αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξασαι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἄρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάξαν καὶ περισπᾶσθαι. ἀμφὶ ἐὰν μὲν, ὡς εἴρηται, ὁμοφωνοῦν αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἄρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμοτόνοι γίνονται· ἐὰν δὲ παρὰ ταῖς διαλεκτοῖς τρέψωσι τὸ ω εἰς τὸ α ἢ αἱ Θηλυκαὶ γενικαὶ, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων, ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρω ἀμφοτέρων. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἔπειθ' καὶ ὁμοφωνοῦσιν. ὅταν δὲ γένωνται κατὰ τρεπὴν Δωρικὴν τοῦ ω εἰς τὸ α, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανεᾶν καὶ ἀμφοτερεᾶν ἀντὶ τοῦ κυανέων καὶ ἀμφοτερεῶν. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος. Λέγει δὲ ὁ γινικός ὅτι δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ πόρνοι πόρνων καὶ πόρναι πορνῶν, καὶ τὸ βάρχοι βάρχων καὶ βάρχαι βαρχῶν, καὶ τὸ ὄχθοι ὄχθων καὶ ὄχθαι ὄχθων, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆροι χήρων καὶ χῆραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κούρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἄρσενικοῦ καὶ Θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ὁ τόνος· τὰ γὰρ Θηλυκὰ περισπῶν-

ται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. καὶ ἐπιφέρει ἀπολογία, λέγων ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρσεχηματισμένα ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῇ εἰσὶ καὶ ὡς μονογενῇ περιεσπείσθησαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τούναντίον παρωνύμως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἡ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἁρμόζει. τοιοῦτον δὲ ἔστι καὶ τὸ παιδίσκη· ὥστε γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάνη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδίσκος. καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυτόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδισκῶν περισπωμένως ὡς μονογενές,

τῶν παιδισκῶν τινὲ δούς.

παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡρωϊ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δὲ τινες ὅτι δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τῶν εἰς ἑξ. θηλυκῶν.” ἔστι γὰρ οἱ Ἀνατὰδει τῶν Ἀνατᾶδων καὶ οἱ Πριαμίδαί τῶν Πριαμίδων περισπωμένως, αἱ Ἀνατᾶδες δὲ τῶν Ἀνατᾶδων καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων βαρυτόνως, καὶ ἰδοὺ ὁμοφωτοῦσι ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐκ ὁμοτοποῦσιν. οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκεπάζοντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς αἰ. θηλυκῶν λέγει τῶν παρσεχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὲν περὶ εἰσθόδηποτε θηλυκοῦ παρσεχηματισμένου ἀρσενικοῖς. ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν εἰς τὴν αἰ. δίφθογγον λήγοντα ἀλλ’ εἰς ἑξ, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς ἑξ. θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβίαις ὑπάρχει, περὶ ὧν εὐθέως ἐροῦμεν. αἱ μέντοι εἰς ἑξ. λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οὐσαι βαρύνονται τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀοπίδες ἀοπίδων, βολίδες βολίδων, ῥανίδες ῥανίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφόντων, Ποσειδῶνες Ποσειδώνων, Αἰάντες Αἰάντων, Θόαντες Θοάντων, Λαχῆτες Λαχήτων, Πηνήγες Πηνήγων, Κίλικες Κιλίκων, Αἰθίοπες Αἰθιόπων, Πίχχεις Πιχχέων, Πελέες Πιελέων, τοῦ τόπου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν. δεῖ προσθεῖναι „χωρὶς τοῦ γυναικῆς γυναικῶν καὶ θυγατρὸς θυγατρῶν,”

Λαοδίκην ἐπάγουσαν θυγατρῶν εἶδος ἀρστοῦ.

ταῦτα γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσὶ παράλογα ὡς περισπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἐνίκων ὡς ὀξυνόμενα, φημι δὲ τὴν γυναικὸς καὶ θυγατρὸς, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δὲ τινες τῶν

τεχνικῶν προστιθέναι „χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς μεταγενεστέροις.“ ἔστι γὰρ χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ παρ' ἡμῶν μὲν χιλιάδων καὶ μυριάδων λέγεται βαρυτόνως ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις χιλιάδων καὶ μυριάδων περισπωμένως. Ἰστέον δὲ ὅτι κἄν εὐθεωσῶν ὁμοφωνοῦσαι αἱ ἀπὸ τῶν εἰς $\epsilon\bar{s}$ πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ θηλυκαὶ ταῖς ὁμοειδικαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν εἰς $\alpha\bar{i}$ εὐθειῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται συνιουθεῖσθαι αὐταῖς, οἷον οἱ Ἰλιάδαι τῶν Ἰλιάδων περισπωμένως καὶ οἱ Δαναΐδαι τῶν Δαναΐδων καὶ οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμίδων. τὰ μέντοι θηλυκὰ βαρυτόνως ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον αἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων καὶ αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῇ προλεχθέντι κανόνι τῶν εἰς $\epsilon\bar{s}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀκολουθοῦσιν.

Αἱ μέντοι εἰς $\epsilon\bar{i}$ διὰ τῆς $\epsilon\bar{i}$ διφθόγγου εὐθεῖαι πληθυντικαί, δηλονότι ἀπὸ συναϊρέσεως γενόμεναι, ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναϊρουμένην περισπῶσιν αὐτήν, οἷον Δημοσθένεις Δημοσθένεις Δημοσθενέων Δημοσθενῶν, Διομήδεις Διομήδεις Διομηδέων Διομηδῶν, εὐμήκεις εὐμήκεις εὐμηκίων εὐμηκῶν, εὐσεβεῖς εὐσεβεῖς εὐσεβίων εὐσεβῶν. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι τὸ δύσων ἀρίσταρχος ἐλόγως ἐβάρυνεν· ἴδει γὰρ διςωδῶν περισπωμένως, ἔπειδὴ ἐκ τοῦ δύσωδέων γέγονε κατὰ χρόνιον, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Δημοσθενέων Δημοσθενῶν. τὸ τριήων περισπωμένως οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀκολουθεῖν ἀναγινώσκουσι· τιτὲς δὲ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν, οἷον τῶν τριήων. καὶ τὸ αὐταρχῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται κατὰ τὴν ἀπλήθειαν, οἷον αὐτάρχων· καὶ τὸ ἐπιβόημα δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον αὐτόχως βαρυτότως ἀναγινώσκεται· καὶ λέγουσι τινες τῶν τεχνικῶν περισπωμένως αὐτὸ ἀναγινώσκειν. καὶ τὸ συνήθων δὲ καὶ κακότηθων βαρυτόνως ἐπικράτησιν ἀναγινώσκεσθαι· ὥσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐπιβόηματα τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα βαρυτότως ἐπικράτησιν ἀναγινώσκεσθαι, οἷον συνήθως καὶ κακότηως· πρόσκειναι „ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναϊρουμένην“ διὰ τὸ ὅτι τάχῃς τῶν τάχων καὶ οἱ βραδεῖς τῶν βραδέων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἔπειδὴ οὔτε συναϊροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Αἱ μέντοι ὑπολειπόμεναι γενικαὶ πληθυντικαί, τουτέστιν αἱ μὴ ὑποπίπτουσαι τοῖς προλεχθεῖσι κινήσειν, ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν δυνάμεων, οἷον φίλω· φίλοι· φίλοι φίλων, ἀνθρώπῳ· ἀνθρώποι· ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ οὕτως κατορίσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τὴν οὖσαν ἀπὸ εὐθείας πληθυντικῆς εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγουσας. αἱ εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνονται τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λίθοι· λίθων, δοῦλοι· δούλων, κοῦφοι· κοούφων, ἐναντίοι· ἐναντίων, θυμφοί· θυμφίων, πλούσιοι· πλουσίων. Ὀμήροι· Ὀμήρων, ἀνθρώποι· ἀνθρώπων, τίμιοι· τιμίων, Βυζάντιοι· Βυζαντίων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φῦσει μακράν· ὥς γάρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, φῦσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἐπὶ τέλους πίπτει ἢ ὀξεῖα ἤγουν οὐ θέλει προπαροξύνεσθαι ἢ λῆξις, οἷον Ὀμήρων, ἀνθρώπων, Ἀριστάρχων, Διομηδέων. εἰ δὲ ὀξύγονται ἢ περισπῶνται αἱ εἰς τὴν οἱ δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφοί· σοφῶν, καλοί· καλῶν, ἐχθροί· ἐχθρῶν, σεμνοί· σεμνῶν, χαλκοί· χαλκῶν, χροσοί· χρουσῶν, σιδηροί· σιδηρῶν, ἀργυροί· ἀργυρῶν, πορφυροί· πορφυρῶν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων φησὶν ὁ τεχνικός, ὅτι τὸ πόλεων καὶ πράξεων καὶ ὄψεων καὶ μάντεων καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ὁ Ἀμμώνιος ἀναγινώσκεισθαι προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ λόγου, ὥς λέγει ὁ τεχνικός, ἀπαιτοῦντος πρὸ μῆκος ἔχειν τὴν τάσιν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φῦσει μακράν, ὥσπερ Δημοσθενέων καὶ Διομηδέων. καὶ θέλονσι λέγειν ὅτι πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ἐνικῶν προπαροξύονται· ἐπειδὴ γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, οἷον πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, οἷον πόλεων, πράξεων, ὄψεων, μάντεων. εἰ δέ τις εἴποι διὰ τί γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν οὕσα διὰ τοῦ εἰ καὶ ὦ προπαροξύνεται; λέγομεν ὅπερ λέγει ὁ τεχνικός ἐν τῇ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν διδασκαλίᾳ, ὅτι τὸ πόλεως, πράξεως, ὄψεως, μάντεως Ἀττικὰ ἀπὸ τοῦ πόλιος, πράξιος, ὄφιος, μάντιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὸν τόνον.

Τὰ μέντοι εἰς αἰ οὐδέποτε, δηλονότι εὐθείας πληθυντικῆς ὄντα, εἰ μὲν εἰσι τριγενῇ, ὁμότιονον ἔχουσι τὴν ἰδίαν γενικὴν τῶν πλη-

θυντικῶν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἄρσενικοῦ, οἷον οἱ φί-
 λοι τῶν φίλων τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κοῦφοι τῶν κοῦφων τὰ
 κοῦφα τῶν κοῦφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν
 ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ
 σοφοί τῶν σοφῶν τὰ σοφά τῶν σοφῶν, οἱ σεμνοί τῶν σεμνῶν τὰ
 σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοὶ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκὰ τῶν χαλκῶν,
 οἱ ἄργυροὶ τῶν ἄργυρῶν τὰ ἄργυρὰ τῶν ἄργυρῶν. εἰ δὲ μονο-
 γνήϊ εὐρεθῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ᾧ πλη-
 θυντικὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τοιτέστιν εἰ ὀξύνονται ἢ πε-
 ρισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ ἔστιν ὁ τόνος καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,
 οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν
 σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὀστᾶ τῶν ὀστέων, τὰ κινᾶ
 τῶν κινῶν. εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ᾧ πληθυντικὰ οὐδέτερα, βα-
 ρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων,
 τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὀστέα τῶν ὀστέων, τὰ γούνα τῶν γού-
 νων, τὰ δοῦρα τῶν δούρων, τὰ ὦτα τῶν ὠτων, τὰ φῶτα τῶν φώ-
 των βαρυτόνως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρυτονοῦμένης τὸς εὐθείας
 τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βα-
 ρυτονομήτην ἔχουσι. πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοή-
 ματα τῶν νοημάτων, δηλονότι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν
 καταβιβασμένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης
 ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν τοῦ τό-
 νου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τέλεια καὶ
 βέλεια, προπαροξυτονοῦμενα κατὰ τὴν εὐθεϊαν τῶν πληθυντικῶν,
 ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν κατεβίβασε τὸν τό-
 νον καὶ ἐγένετο τειχῶν καὶ βελῶν παροξυτόνως· ἅτινα συναίρε-
 οιν ἀναδεξιμένα περισπῶνται, οἷον τειχῶν καὶ βελῶν· ἡ γὰρ ὀξεῖα
 καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιῶ· ποίω, Δη-
 μοσθενέων Δημοσθενῶν, πάϊς παῖς, Πρακλῆς Ἡρακλῆς.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἔστι φηέτα καὶ γίνεται κατὰ χρᾶσιν
 φηέτα, τοῦ εἰ καὶ ᾧ εἰς ἡ χραιθέτος. καὶ τούτου βαρυνομένου
 κατὰ τὴν εὐθεϊαν τῶν πληθυντικῶν ὥφειλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πλη-
 θυντικῶν βαρύνεσθαι καὶ εἶναι φηέτων βαρυτόνως, ὥσπερ τὰ ὦτα
 τῶν ὠτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων. ὅμως δέ, ὡς φηοῖν ὁ Ἱερωδια-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου, περισπῶσιν αὐτό, οἷον φρητῶν, ὁμοτόνως τῇ
 Κρητῶν καὶ σπητῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΔΟΤΙΚΗΣ ΤΩΝ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Λέγει ὁ τεχνικὸς οὐκ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐκ ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, Μελέῳ Μελεάοις, Ὀμήρῳ Ὀμήροισι, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις, Ὁρέσῃ Ὁρέσταις, παιδί παιοί, μηρί μοί, φρενί φρεσίν, Αἴαντι Αἴαςι, Θόαντι Θόαςι, Πέλοπι Πέλοπι, Κίλικι Κίλικι. λέγει ὁ τεχνικὸς „χώρις τοῦ παντὶ πᾶσιν,” ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἐνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντί, ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπεριοπωμένως, καὶ ταῦτα κανόνος λέγοντος ὅτι πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν δισύλλαβος ἀνεπέκτατος, εἰς ἑ. λήγουσα, ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βᾶσι, στήσι, δοῦσι, θεῖσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βουσί, Τρωσί, παισί, μοί, χησί, φρεσί, χερσί, χωρίς τοῦ πᾶσι δηλονότι καὶ σπέσι, ἐν σπέσι γλαφυροῦσιν, ὅπερ ἀπὸ τρισύλλαβου τοῦ σπέεσι γέγονε κατὰ συγκοπὴν. τὸ γὰρ τίσι καὶ τισί πρὸς διάφορον σημαίνονμενον διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τισί. καὶ τοῦ Φθᾶς δὲ Φθάτος κυρίου ὀνόματος ἐν θέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματῖσαι, δηλονότι βαρύνεται τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθαῖσιν ὥσπερ στήσι, βᾶσι· μετοχικὸν γὰρ ἔστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσειακῆς ῥαψωδίας, λέγων οὕτως ὅτι, ὥσπερ τὸ ἀνδρὸς καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ὠξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτῆρα, φησὶ δὲ ὁμοίως τοῦ μῆνός, χηνός, γρῶός, διὰ τί μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὠξύνθῃ τὸ σπέσιν, ἀπὸ τοῦ σπέεσι γεγόμενον κατὰ συγκοπὴν, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ μοί, Τρωσί, βουσί; καὶ ἐπιλύεται λέγων ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τοῦ σ ἰδιός ἐστι τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δοτικῶν πληθυντικῶν, αἵ τινες καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κύττεσι, θήγρεσιν. οὕτως οὖν καὶ σπέεσι. τοῦτο τοίνυν συγκοπὴν καὶ γεγόμενον σπέσι διὰ μὲν τὴν δισύλλαβίαν ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ σ, ὅς τις ἀεὶ ἐν βαρυνομέναις δοτικαῖς θεωρεῖται, κατὰ τοῦτο ἐβαρύνθη. τὸ ποσοὶ δὲ ὑπὸ λιπαροῦσιν ἐδόξατο ἔχει διπλασιασμὸν τοῦ σ καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγοντος τοῦ ε, ὥσπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον τοῦ κύττεσι, θήγρεσι καὶ τῶν τοιοῦτων.

Ἐγὼ τῶν οὕτως ἔχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῇ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ „καὶ χωρὶς τοῦ οὐδενὶ οὐδέοι καὶ μηδενὶ μηδέσιν·” ἐπὶ τούτων γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἐπικῶν ὀξυτονουμένης ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται· οὐδέοι γὰρ καὶ μηδέοι βαρυντότως ἐπεκράτησαν ἀναγινώσκεσθαι.

Αἱ μέντοι, φησί, πλεονάσασαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ τῷ α παροξύνοται, οἷον πατρὶ πατράσι, θυγατρὶ θυγατράσιν, ἀνδρὶ ἀνδράσιν, υἱὶ υἱάσιν. ἔστι γὰρ ὅτις ὅτις υἱὶ καὶ κατὰ συνταγῆσιν τοῦ α καὶ τ εἰς τὴν α ὀρθογῶν υἱ· καὶ ἐπειδὴ τοῦ σ προσερχομένου ἀουνταξία ἡμελλε γίνεσθαι (οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν α ὀρθογῶν σμφωνον εἰσίσταται ἐπιφερόμενον, οἷον μυῖα, ἄρπυια, υἱός), τούτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ α καὶ γέγονεν υἱάσιν. αἱ μέντοι μειωπεπλασμέναι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνοσθαι θέλουσιν, οἷον προβάτοις πρόβαθιν, ἐγκάτοις ἐγκασιν, ἄοιροις ἄοτρασιν, ἐπεσταλμένῳ τοῦ ἀρῶξιν, ὥσπερ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασιταῖς

ὁ δὲ ἐν θ ὀπλοῖς ἀρῶξιν Ἡφαίστου τεχνίτου·

τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρῶξιν τοῖς γενόμενον, τοῦ η τραπέντος εἰς τὸ ω , προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνηται.

Αἱ εἰς α λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν οὔσαι βαρύνονται ἢ ῥον παροξύνοται, οἷον Ἀτρεΐδαι Ἀτρεΐδαις, καὶταὶ καὶταῖς, τραπέζαι τραπέζαις, ἄμαζαι ἁμάζαις, ἄκανθαι ἁκάνθαις, ἄλλαι ἄλλαις, Μοῦσαι Μούσαις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὔσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περὶσπῶνται, οἷον ἀθληταὶ ἀθληταῖς, κηδεσταὶ κηδεσταῖς, καλαὶ καλαῖς, σερναὶ σερναῖς, ἡδοται ἡδοταῖς· ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν πέρισπᾶσθαι. ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκαὶ χαλκαῖς, χρυσᾶί χρυσαῖς, σιδηραὶ σιδηραῖς, ἀργυραὶ ἀργυραῖς, λεονταὶ λεονταῖς, Ἑρμαὶ Ἑρμαῖς.

Αἱ εἰς α λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυντόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὔσαι παροξύνοται, οἷον δῆμοι δῆμοις, ὄχλοι ὄχλοις, ἐκντῖοι ἐκντῖοις, πληοῖοι πληοῖοις, Ὀμηροὶ Ὀμήροισι, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, ἀνθρώποι ἀνθρώποις, λίθινοι λίθινοις, δρυῖνοι δρυῖνοις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὔσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περὶσπῶνται, ἀπὸ ὀξυτόνων μὲν οἷον σοφοὶ σοφοῖς, ἄριστοι ἄρισταῖς, ξαρινοὶ ξαρινοῖς, σερνοὶ σερνοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον χαλκοὶ χαλκοῖς, ἀργυροὶ ἀργυροῖς, σιδηροὶ σιδηροῖς, πορφυροὶ πορφυροῖς.

Τὰ εἰς οὐκ οὐδέτερον μονογενῇ ἀπὸ μὲν βρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὅντα παροξύνονται, οἷον τέκνα τέκνοις, δένδρα δένδροις, ξύλα ξύλοις, μέτρα μέτροις, ἀπὸ δὲ ὀξύτόνων ἢ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξύτόνων οἷον σφιδά σφιδόις, πλενρά πλενροῖς, πτερά πτεροῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων οἷον κανὴ κανοῖς, ὁστὶ ὁστοῖς, χαλκὰ χαλκοῖς.

Τὴ Ἀττικῇ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μενέλεω τοῖς Μενέλεως, οἱ Νικόλεω τοῖς Νικόλεως, οἱ νεώ τοῖς νεώς.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΩΝ.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἐνικῶν, οἷον Αἴαντος Αἴαντας, λέβητος λέβητας, κοχλίου κοχλίας, Ὀμήρου Ὀμήρους, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχους, ἀνθρώπου ἀνθρώπους, καλοῦ καλούς, σοφοῦ σοφούς. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταῦτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλοῖ καὶ σοφοῖ εὐθείαν τῶν πληθυντικῶν. πάλιν χαλκοῦ χάλκοις, χρυσοῦ χρυσοῖς· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτόν. πάλιν ἀθλητοῦ ἀθληταῖς· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτόν δέ· τὸ μὲν γὰρ ἀθλητοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἀθληταῖς ὀξύνεται πρὸς τὴν εὐθείαν ἀθληταῖ τῶν πληθυντικῶν. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „χωρὶς εἰ μὴ ὁμόφωνήσωσι αἱ αἰτιατικαὶ συννηρημέναις εὐθείαις,” οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχεῖς καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδεῖς. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἱ γενικαὶ τῶν ἐνικῶν· αἱ μὲν γὰρ γενικαὶ βρυνόνται τῶν ἐνικῶν, αἱ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται. ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ὁμοφώνησαν αἱ αἰτιατικαὶ συννηρημέναις εὐθείαις πληθυντικαῖς καὶ λοιπὸν ἡραγκίσθησαν καὶ ὁμοτονοῦσαι αὐταῖς, οἷον οἱ ταχεῖς οἱ ταχεῖς καὶ τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς οἱ βραδεῖς καὶ τοὺς βραδεῖς. Ἐπὶ δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι „καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξυτονομημένων γενικῶν,” ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικὸς γυναικάς, φωτός φωτιας, ἀνδρός ἀνδρας, παιδὸς παῖδας, μνός μνάς, ῥόος

θάλας, δμωός δμωας, μῆγός μῆγας, χηγός χηγας. οὐδὲ γὰρ δύνανται αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ αὐταὶ ὀξύνοντο, ἐπεὶ αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ ς λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ βαρύνονται, οἷον *Ἀλιάντας, Θόαντας, Πάριδας, Λύχριτας, Ξενοφῶντας, Ποσειδῶνας, Ἀσπίδας, Λαμπάδας*. προξενεῖται, συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$ διὰ τὸ καλὰς καὶ σοφὰς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς $\bar{\alpha}$ ς λήγουσαι ὀξύνονται· ἀλλ' οὐκ ἔχουσι συνεσταλμένον τὸ $\bar{\alpha}$ ἀλλ' ἐκτεταμένον· ταῦτα γὰρ τὸ $\bar{\alpha}$ ἐκτεταμένον ἔχουσι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ εἰς $\bar{\sigma}$ λήγουσαι μακροκατάληκτοι εὐθεῖαι, ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν, καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσιν, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱππεῖς τοὺς ἱππεῖς, οἱ εὐσεβεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθῦς τοὺς ἰχθῦς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ οτάχης τοὺς οτάχης, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοίθεις τὸς κακοίθεις.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ ς λήγουσαι αἰτιατικαὶ, συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, πῦσαι βαρύνονται καὶ ἔχουσι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον *Ἀλιάντες Ἀλιάντας, Λέβητες Λέβητας, Ξενοφῶντες Ξενοφῶντας, σωλήνες σωλήνας, γυναικες γυναικας, Ἀρκάδες Ἀρκάδας, Ἀσπίδες Ἀσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας*.

Αἱ εἰς $\bar{\alpha}$ ς λήγουσαι αἰτιατικαὶ, ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ $\bar{\alpha}$, ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οἷσαι παροξύνονται, οἷον καύεται καίτας, τοξόται τοξότας, Ἠλέναι Ἠλένας, παρόται παρότας, ἡμέραι ἡμέρας, αἰλλαι αἰλλας, τραπέζαι τραπέζας, ἄμαραι ἄμαρτας, ἄκανθαι ἄκάνθας, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον ἀλληταὶ ἀλλητάς, ἀθληταὶ ἀθλητάς, ποιηταὶ ποιητάς, ἡδοται ἡδονάς, πλησμοναὶ πλησμονάς, κυλάει κυλὰς, σοφαὶ σοφάς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἐρμῆαι Ἐρμῆας, ἄπλαῖ ἄπλῃς, λιονταὶ λιοντάς, χαλκαὶ χαλκάς, χορσαὶ χορσάς, ἄρχονταὶ ἀρχοντάς, σιδηραὶ σιδηράς, σκυαὶ σκυάς.

Αἱ εἰς ους λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οἷσαι παροξύνονται, οἷον ὄφιοι ὄφιοις, πλησίοι πλησίους, ἐκείνιοι ἐκείνιοις, Ὀμηροὶ Ὀμήρουσι· Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχους, ἄνθρωποι ἄνθρώπους, γήρινοι γήρινοις, δοῦντοι δοῦντοῖς, ξύλινοι ξυλίνοις, λίθινοι λιθίνοις, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον καλοὶ καλοῖς, σοφοὶ σοφοῖς, ξαῖνοι ξαινοῖς, ἄγαθοὶ ἀγαθοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον χαλκοὶ

χαλκοῦς, χρυσοῦ χρυσοῦς, ἀργυροῦ ἀργυροῦς, σιδηροῦ σιδηροῦς, πορφυροῦ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀττικά ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ εὐρεῶ τοὺς εὐρεῶς, οἱ Μενέλεω τοὺς Μενέλεως, οἱ νεῶ τοὺς νεῶς, οἱ λεῶ τοὺς λεῶς.

Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡ δὲ κλητική τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονεῖν θέλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν δυνάων καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὡς ἡ ὀρθή, οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσει τόνων.

1008. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΘΕΩΡΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΠΟ ΦΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ*).

Ἐπειδὴ ἐν συντόμῳ παραδίδωσιν ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος τοὺς προκειμένους κανόνας, φημι δὲ τὴν τῶν ῥημάτων διδασκαλίαν, μάθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν συντόμῳ τὰ προλεχόμενα τοῦ παρόντος συγγράμματος. σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ῥημάτων διαλαβεῖν. τὸ δὲ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων χρήσιμον εἰς τὸ μῆτε βαρβαρῶς μῆτε σολοικῶς, οἷον ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τέτυκας εἰπωμεν τέτυγες καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐτύψαμεν ἐτύψατε εἰπωμεν ἐτύψομεν ἐτύψετε, καὶ ἵνα μὴ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἤλθομεν ἤλθετε καὶ ἐλάβομεν ἐλάβετε καὶ ἐφάγομεν ἐφάγετε καὶ ἐδράμομεν ἐδράματε εἰπωμεν διὰ τοῦ α, ὡς τινες λέγουσιν ἐν τῇ συνηθείᾳ, οἷον ἐφάγαμεν ἐφάγατε καὶ ἤλθαμεν ἤλθατε καὶ ἐδράμαμεν ἐδράματε καὶ ἐλάβαμεν ἐλάβετε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο βαρβαρισμὸς καὶ ἄλλο σολοικισμὸς. βαρβαρισμὸς μὲν ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν εἴτε περὶ τόνον, ὡς ἐάν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἄνθρωπος προπαροξυτόνως εἴπῃ ἄνθρωπός οἰτυτόνως, εἴτε περὶ κλίσιν, ὡς ἐάν τις ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένους Δημοσθένης εἴπῃ Δημοσθένης Δημοσθέου, εἴτε περὶ γραφὴν, ὡς ἐάν τις τὸ γράφω ἢ λέγω καὶ τὰ ὅμοια γράφῃ διὰ τοῦ ο, εἴτε περὶ πνεῦμα, ὡς ἐάν τις τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλώσει ὀφείλονσαν δασυνθῆναι, εἴτε περὶ χρόνον, ὡς ἐάν τις τοῦ θόους τὸ ας ουστελή. σολοικισμὸς δὲ ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν περὶ

*) Habet haec etiam Cod. Vat. 1355 (membr. rescriptus, l. quade., fol. 116) qui est ex libris Fulvii Ursini. Ei talem indicem addidit manus recentior: Θεοδοσίου γραμματικῶν περὶ διδασκαλίας ῥημάτων καὶ περὶ κλίσεως αὐτῶν ἐν συντόμῳ.

τὴν σύνταξιν καὶ τὴν φράσιν, τοῦτ' ἔστιν ὡς ὅταν ἐκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχῃ, ἐν δὲ τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβάνηται, οἷον ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοιχὸς ἔπαισεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐμοῦ περιπατοῦντος ὁ τοιχὸς ἔπαισεν· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἐκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν κειμένη καλῶς ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει καὶ τῇ φράσει ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβάνονται. ὅθεν καὶ σολοικισμὸς λέγεται αἰσχεῖ σῶου λόγου αἰκισμός, τοῦτ' ἔστιν ὕβρις τοῦ ὁλοκλήρου λόγου. Καὶ κατ' ἄλλο δὲ χρήσιμον τὸ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων, ἵνα οὐδέποτε τέλειος λόγος γίνεται χωρὶς ἐνός τῶν τριῶν ῥημάτων τούτων, τοῦτ' ἔστιν ὀριστικοῦ, προστακτικοῦ, εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ νοουμένου, λεγομένου μὲν ὀριστικοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλλεύς·

ἔχει γὰρ τὸ προσέφη ὀριστικόν· προστακτικοῦ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ

ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον·

ἔχει γὰρ τὸ ἔννεπε προστακτικόν, καὶ πάλιν

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

ἔχει δὲ τὸ ἄειδε προστακτικόν· εὐκτικοῦ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ

τίσειαν Λατῶαοι ξυὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν·

ἔχει γὰρ τὸ τίσειαν εὐκτικόν· νοουμένου δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ

εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης·

νοεῖται γὰρ τὸ ἔστιν, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·

νοεῖται, γὰρ τὸ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀγαθόν ἔστι πολυκοιρανίη.

Τούτων οὕτως ἔχόντων ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι δικτῶ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ὕψθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος, καὶ ὅτι προτέτακται τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, καθὸ τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας σηματοτικόν, τὸ δὲ ῥῆμα συμβεβηκότος· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεῖ τοῦ γράφειν αὐτὸν καὶ τύπτειν. εἰκότως οὖν τὸ ὄνομα ὡς σηματοτικόν ὃν οὐσίας προτερεῖ τοῦ ῥήματος σηματοτικοῦ ὅντος τῶν συμβεβηκότων· κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναιρεῖ, τὸ δὲ ῥῆμα συναναιρεῖται· καὶ γὰρ ἀνααιρεμένου Σωκράτους συναναιρεῖται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ τὸ τύπτειν. τὰ δὲ συναναιροῦντα προτερεύουσι τῶν συναναιρουμένων, οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτερεῖ τῆς ἐλάτης, ἵνα οὐδὲν ἀνααιρεμένου τοῦ φυτοῦ συναναιρεῖται καὶ ἡ ἐλάς (μὴ ὄντος γὰρ κα-

θόλου φυτοῦ οὐδὲ ἡ ἑλαία ἔστι), τῆς δὲ ἑλαίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ καθόλου φυτόν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκῇ καὶ τὰ λοιπὰ. οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐσίας ἀναιρουμένης συναναιρεῖται καὶ τὰ συμβεβηκότα· καὶ γὰρ ἀναιρούμενου Σωκράτους συναναιρεῖται καὶ τὸ τύπτειν αὐτόν καὶ τὸ γράφειν. τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀναιρουμένων οὐ συναναιρεῖται ἡ οὐσία· δύναται γὰρ Σωκράτης ἡρεμεῖν καὶ μῆτε τύπτειν μῆτε γράφειν. κατὰ τρίτον δὲ λόγον προτερεῖται τὸ ὄνομα τοῦ ὅηματος ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συνεισφέρεται, τὸ δὲ ὅημα συνεισφέρει. καὶ γὰρ ἔαν τις εἴπῃ τύπτει ἢ γράφει, πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν οὐσίαν ἢ γον τὸν τύπτοντα καὶ τὸν γράφοντα. τὰ δὲ συνεισφερόμενα προτερεῖουσι τῶν συνεισφερόντων, οἷον τὸ καθόλου φυτόν προτερεῖται τῆς ἑλαίας, ἐπειδὴ συνεισφέρεται. καὶ γὰρ ἔαν τις εἴπῃ ἑλαίαν, πάντως συνεισφέρει καὶ τὸ φυτόν· ἢ γὰρ ἑλαία φυτόν· ἔαν δέ τις εἴπῃ φυτόν, οὐ πάντως συνεισφέρει καὶ τὴν ἑλαίαν· οὐ γὰρ μόνον ἡ ἑλαία φυτόν, ἀλλὰ καὶ ἄμπελος καὶ συκῇ καὶ ἄλλα τινά. τὸ δὲ συνεισφέρεται δεῖ νοεῖν ἀντὶ τοῦ συννοεῖται. περὶ δὲ τῆς τάξεως πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς αἰτίας τῆς ὀνομασίας ἐκτῶν, τοῦτ' ἔστι διὰ τί οὕτως ὠνομάσθησαν, οἷον διὰ τί τὸ ὄνομα λέγεται ὄνομα ἢ τὸ ὅημα ὅημα καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ ὀνομαστικοῦ Ἡρωδιανοῦ μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ πᾶσαι διδασκαλίαι ἐξ ὅρου καὶ παρεπομένων θάλει παραλαμβάνεσθαι, διαληπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ὅρου τοῦ ὅηματος. ὅημα τοίνυν ἔστι μέρος λόγου ἁπλωτον ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους ἢ οὐδετέρου τούτων, προσώπου σημαντικὸν ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ. „μέρος λόγου” πρόσκειται, ἐπειδὴ ἔχομεν ὅτι οὐκ ὁμῶς μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ, τὸ δὲ ὅημα ἐν ἔστιν ἐν τῶν οὐκ ὁμῶς μερῶν τοῦ λόγου. „ἁπλωτον” δὲ πρόσκειται πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν μετοχῶν· αἱ μὲν γὰρ μετοχαὶ πτωτικά εἰσι, τὰ δὲ ὅματα ἁπλωτα. „ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν” πρόσκειται διὰ τὰ χρονικά τῶν ἐπιθήματων, οἷον τὸ χθές, σήμερον, αὔριον· ἰδοὺ γὰρ καὶ ταῦτα χρόνου σημαντικά εἰσι καὶ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, ἀλλ' ἐν ἄλλοτρίαις φωναῖς, οὐκ ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς· οὐδὲν γὰρ μετέχει κατὰ φωνὴν τὸ χθές τοῦ σήμερον καὶ τοῦ αὔριον, ἀλλὰ τελεία μεταλλαγή τῆς φωνῆς

ἐγένετο. τὰ μέντοι ῥήματα ἐν ἰδίαις φωναῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦσι. καὶ γὰρ τύπτω ὁ ἐνεστώς, ὁ παθητατικός ἐτύπτον, τέτυφα ὁ παρακείμενος, ἐτετύφειν ὁ ὑπερσυντέλικος, ἔτυψα ὁ ἀόριστος, ὁ μέλλων τύψω· καὶ ἰδοὺ διαφόρους χρόνους δηλοῦσιν, οὐκ ἐν ἁλλοτρίαις δὲ φωναῖς ἀλλ' ἐν ἰδίαις μεταλλαγαῖς τῶν λέξεων· μετέχει γὰρ ἐκάστη λέξις τούτων τῆς ἄλλης λέξεως καὶ οὐ τελείως παρεστρέψαν. „μετ' ἐνεργείας ἢ πάθους” πρόσκειται, ἔπειδ' ἂν τῶς ῥημάτων τὰ μὲν ἐνεργεῖαν τὰ δὲ πάθος δηλοῦσι καὶ περιστώσιν, οἷον τύπτω τύπτομαι. τὸ δὲ „οὐδετέρον” πρόσκειται διὰ τὴν ἀκριβείαν, ἔπειδ' εἰσὶ τινὰ ῥήματα ἃ οὔτε ἐνεργεῖαν οὔτε πάθος δηλοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω· ταῦτα γὰρ οὔτε ἐνεργεῖαν οὔτε πάθος δηλοῦσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα κακία ὅρου τὸ ἐλλελεῖν καὶ πλεονάζειν, τί δήποτε τριῶν διαθέσεων οὐσῶν, ἐνεργείας φημι καὶ πάθους καὶ μεσότητος, ἐν τῷ ὄρω τῆς ἐνεργείας μόνης ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ πάθους ὁ τὸν ὅρον ὀρισάμενος, καὶ οὐκ ἐπὶ τῆς μεσότητος. καὶ λέγομεν ὅτι ἐμνημόνευσας τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ πάθους καὶ τὴν μεσότητα συμπεριέλαβε· καὶ γὰρ καὶ ἡ μεσότης ἢ ἐνεργεῖαν σημαίνει ἢ πάθος, ἕτερον δὲ οὐδὲν σημαίνει, ἐνεργεῖαν μὲν οὖν οἷον τέτυπα καὶ ἐγραψάμην ἀντὶ τοῦ τέτυφα καὶ ἐγραψα, πάθος δὲ οἷον τέτηκα καὶ ἐλουσάμην ἀντὶ τοῦ ἐτάκην καὶ ἐλούσθην. „πρὸς ὧπων” δὲ „σημαπτικόν” πρόσκειται, ἔπειδ' ἂν τὰ ῥήματα πρὸς ὧπα σημαίνουσι. πρόσκειται δὲ „ὅτε καὶ τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις δηλοῖ,” ἔπειδ' ἂν τῶν ῥημάτων τὰ μὲν ἔχουσι πρὸς ὧπα, ὡς τὰ ὀριστικά, προστακτικά, ἐντικτικά, ὑποτακτικά, ἅπαντα καὶ διάθεσιν ψυχῆς ἔχουσι, τοῦτ' ἐστὶ προαίρεσιν, τὰ δὲ οὐκ, ὥσπερ τὰ ἀπαρέμματα, ἔπειδ' ἂν οὐκ ἔχουσι διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἐστὶν προαίρεσιν, οὔτε πρὸς ὧπα ἔχουσιν. κάλλιον δὲ πρόσκειται τῷ πρὸς ὧπων σημαντικὰ τὰ ῥήματα τὸ ὅτε καὶ ψυχῆς προαίρεσιν ἔχουσιν· ὅτε γὰρ μὴ ἔχουσι θέλημα ψυχῆς, οὔτε πρὸς ὧπα ἔχουσι. Τοσαῦτα περὶ τοῦ ὅρου τοῦ ῥήματος ἐν συντόμῳ ἔχομεν εἰπεῖν.

Παρέεται δὲ τῷ ῥήματι ὀκτώ, ἐγκλίσεις, διαθέσεις, εἶδη, σχήματα, ἀριθμοί, πρὸς ὧπα, χρόνοι καὶ συζυγίαι. Ἐγκλίσεις μὲν οὖν εἰσὶ πέντε, ὀριστική, ἀπαρέμματος, ἐντικτική, προστακτική, ὑποτακτική· οὕτω γὰρ δοκεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν διαλαβεῖν. ἐγκλίσεις δὲ πέντε οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ὡς γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐ κυρίως καλεῖται πτωσίς ἀλλὰ καταχρηστικῶς,

οὕτω καὶ ἡ ἀπαρεμφάτος οὐ κυρίως καλεῖται ἐγκλίσις ἀλλὰ καταχρηστικῶς· οὐ γὰρ ἔχει διάθεσιν ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν, ὅπερ ἴδιον ἐγκλίσεως· ἐγκλίσις γὰρ ἡ ψυχικὴ προαίρεσις, τοῦτ' ἔστι καθ' ἣν ἐγκλίνεται ἡ ψυχὴ ἢ εἰς ὃ ὅρπει ἡ ψυχὴ· ἐγκλίνει γὰρ καὶ ὅρπει εἰς τὸ ὀρλοῦν ἢ εἰς τὸ προστάζειν ἢ εἰς τὸ εὖξασθαι ἢ διστάσαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς διαθέσεις οἱ παλαιοὶ κοινῶς διαθέσεις ἐκάλουν, καὶ λοιπὸν ὕστερον διμερίσαν, καὶ τὰς μὲν ψυχικὰς ἐκάλεισαν ἐγκλίσεις, τὰς δὲ σωματικὰς διαθέσεις, οἷον τὸ μὲν ἐνθυμηθῆναι τύψαι ἐγκλίνειν καλοῦσιν, εἰς ὃ ὅρπει ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ ἐνεργῆσαι τύψαι διάθεσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ὅτι πρώτη ἡ ὀριστικὴ, καὶ τοι ὀφειλούσης τῆς ἀπαρεμφάτου πρώτῃν ἔχειν τάξιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς γίνονται πῦσαι αἱ ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ὥσπερ γὰρ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων τὰ ἡμέτερα σώματα συνίστανται καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν ἀναλύονται, οὕτω καὶ ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου συνίστανται αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται. ἐκ γὰρ τοῦ τύπτειν μεταλαμβάνω καὶ λέγω τύπτω καὶ τύπτε καὶ τύπτοιμι καὶ ἐὰν τύπτω· καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς συνίστανται. ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀναλύονται· ἐὰν γὰρ λέγω τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ὀρίσάμην, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ πάλιν ἐὰν εἴπω τύπτε καὶ ἐρωτηθῶ τί προσέταξα, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐὰν εἴπω τύπτοιμι καὶ ἐρωτηθῶ τί ἠϋξάμην, λέγω τὸ τύπτειν, καὶ ἐὰν εἴπω ἐὰν τύπτω καὶ ἐρωτηθῶ τί ἰδούσα, λέγω τὸ τύπτειν. ὥς ἔπομεν οὖν, ἐκ τῶν ἀπαρεμφάτων γίνονται αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις καὶ εἰς αὐτὴν πάλιν ἀναλύονται, ὡς εἰδέξαμεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων γίνονται, ἀέρος, ἕως, ὕδατος καὶ γῆς, καὶ εἰς αὐτὰ ἀναλύονται, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν

ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιθε.

ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἀπαρεμφάτα ἀμφιβάλλονται εἰ ἄρα εἰσὶ ὁμήματα ἢ οὐκ, οὐ δὲ δὲ τὰς ἀρχὰς ποιῆσθαι ἀπὸ τῶν ἀμφιβόλων, τοῦτου χάριν οὐ προστάγησαν τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. πῶς δὲ ἀμφιβάλλονται, μετ' ὀλίγον εἰσόμεθα. Προτέταται δὲ ἡ ὀριστικὴ κατὰ τρόπους τοιούτους, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει συνεκχυμένους τοὺς χρόνους ἀλλὰ πάντας διακεχωρισμένους, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ ἔχουσιν διακεχωρισμένους πάντας τοὺς χρόνους. ἔχομεν δὲ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς ἐνεστώτα ἰδίως οἷον τύπτω, καὶ παρατάτικον ἰδίως οἷον ἔτυπτον, καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως· αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις συ-

νευγμένους ἔχουσι τοὺς χρόνους, καὶ εἰ μὴ πάντα, τινὲς ἐξ αὐτῶν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἀπαρεμφάτοις καὶ τοῖς εἰκτικοῖς ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν ὁμοῦ φαιμέν, ὅσον τύπτειν τύπτωμι, καὶ παρακείμενον καὶ ὑπερουντέλικον, ὅσον τιτύφεται καὶ τετύφωμι, ὁριστον δὲ ἰδίως καὶ μέλλοντα, ὅσον τίψαι τύψειν, τύψαιμι τύψοιμι. ἐν δὲ τοῖς προστακτικοῖς καὶ τοῖς ὑποτακτικοῖς πάντες οἱ χρόνοι συνημμένοι εἰσὶν. ἐνεστώτα γὰρ καὶ παρατατικὸν ὁμοῦ φαιμέν, ὅσον τύπτε - ἔάν τύπτω, καὶ παρακείμενον καὶ ὑπερουντέλικον ὁμοῦ, ὅσον τέτυφε - ἔάν τετύφω, καὶ ὁριστον καὶ μέλλοντα, ὅσον τύψον - ἔάν τύψω. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, ὥς ἔχουσα ἡ ὁριστικὴ πάντα τοὺς χρόνους διακειχωρισμένους, προτίεται τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων. κατὰ δεύτερον δὲ λόγον, ὅτι πᾶσα παραγωγὴ καὶ πᾶσα σύνθεσις ἀπὸ ῥήματος γινόμενη ἐκ τῶν ὁριστικῶν γίνεταί καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, ὅσον παρσύνεστις ἀπὸ τοῦ τύπτω, Ἀριστοφάνης ἀπὸ τοῦ φαίτω, Διοσέθης ἀπὸ τοῦ πεῖθω, Διομήδης ἀπὸ τοῦ μῆδω, ὃ δημαίνει τὸ βουλευόμεναι, γράμμα ἀπὸ τοῦ γέγραμμαι, ψάλης ἀπὸ τοῦ ἱψαλταί, δότης ἀπὸ τοῦ δέδοται, θύτης ἀπὸ τοῦ τέθνηται. κατὰ τρίτον δὲ λόγον, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις σκοπὸν ἔχουσι προσκοῦσαι εἰς τὴν ὁριστικὴν καὶ ἴσασιν προῦπάρχουσιν αὐτήν. ὁ γὰρ λέγων τιὰν τύπτε γράφει διὰ τοῦτο λέγει, ἵνα εἴπῃ ἐκείνος γράφω ἢ ἔγραψα καὶ τύπτω ἢ ἔτυψα· καὶ ὁ λέγων ὑγιαίνωμι διὰ τοῦτο εἴχεται, ἵνα ἔλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγίαινα ὑγιαίνω· καὶ ὁ λέγων ἔάν ὑγιάω διὰ τοῦτο διοτάζει, ἵνα ἔλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ὑγιαίνω ὑγίαινα. εἰκότως οὖν προτίεται ἡ ὁριστικὴ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων.

Δευτέρα δὲ ἡ ἀπαρεμφατος, καὶ τοῦτο ἐυλόγως, εἴ γε, ὥς εἴρηται, ὠφέλιε καὶ πρώτη εἶναι, ἀλλ' ἐπειδὴ, ὥς εἵπομεν, ἀμφιβάλλεται εἴτε ῥημά ἐστιν ἢ οὐ, οὐ δὲ δὲ τίς ἀρχὴς ἐκ τῶν ἀμφιβαλλομένων ποιεῖσθαι, διὰ τοῦτο οὐ προτίεται. Ἐλθωμεν καὶ εἰπώμεν πῶς ἀμφιβάλλεται ἡ ἀπαρεμφατος εἰ ῥημά ἐστιν ἢ οὐχί. καὶ δεῦ γινώσκων ὅτι πᾶν ῥῆμα θέλει ἔχειν πρόσωπα, θέλει ἔχειν θέλημα ψυχῆς, θέλει ἔχειν ἀριθμούς. τὰ δὲ ἀπαρεμφατα οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχουσιν· οὔτε γὰρ πρόσωπα ἔχουσιν οὔτε θέλημα ψυχῆς οὔτε ἀριθμούς. ἐπεὶ οὖν οὐκ ἄρα ῥήματά εἰσιν. ἄλλως τε δὲ οὐδέποτε δύο ῥήματα ἄνευ συνδέσμου παρὰλεμβανόμενα τελειον λόγον ἀποτελοῦσιν· οὐδεὶς γὰρ λέγει τύπτω ἀνάγνωθι ἢ τύπτω

ἀναγινώσκω, ἀλλὰ μετὰ συνδέσμων, οἷον τύπτω καὶ ἀνάγνωθι, καὶ
τύπτω καὶ ἀναγινώσκω. τὰ μὲντοι ἀπαρέμματα παραλαμβάνονται
ἄνευ συνδέσμου μετὰ ῥήματος καὶ ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, ὥς
ἐπὶ τοῦ μέλλω γράφειν, ἐπιθυμῶ φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περι-
ποιτεῖν. οὐκ ἀρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμματα. καὶ γὰρ τὰ ῥή-
ματα ἔχουσιν ἐνέργειαν, πάθος, μεσότητα, οἷον τύπτω τύπτομαι
τέτυπα, ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίῳ μετασχηματισμοῖς ἢ
ἐν ἰδίῳ ἐναλλαγῇ τῶν λέξεων, οἷον τύπτω ἔτυπον τέτυπα τέ-
τυπα ἔτετύφην ἔτετυπην ἔτυψα ἔτυπον ἔτυψω τυπῶ. ὁμοίως δὲ
καὶ τὰ ἀπαρέμματα ἔχουσι διαφόρους χρόνους ἐν ἰδίῳ μετασχη-
ματισμοῖς, οἷον τύπτειν τετυφέαι τετυπ-ται τυψάι τυπῶν τυψέιν
τυπῶν τυπέσθαι. ἄρα οὖν ῥήματα τὰ ἀπαρέμματα. Περὶ δὲ τοῦ
μὴ ἔχειν τὰ ἀπαρέμματα μήτε πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέ-
λημα ψυχῆς λεγόμεν ὅτι τὰ ἀπαρέμματα ὀνόματά εἰσι τῶν πραγ-
μάτων· ἀπὲρ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ὁ περίτελος λέγω τὸ περιπατεῖν καὶ
ἀπὲρ τοῦ εἰπεῖν ἢ φιλοσοφία λέγω τὸ φιλοσοφεῖν. τὸ δὲ πρᾶγμα
αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νοούμενον οὐ θεωρεῖται ἐν τινι, ὥστερ ἡ χρῶμα
ἢ λευκότης· ἐν τινὶ θεωρεῖται δὲ μὴ ἐν τινὶ θεωρεῖται χρῶμα, ὥς
ἂν εἴη οὐ συμβεβηκός· θεωρηθήσεται ἀλλ' αὐθυπόστατον· αὕτη
γὰρ αὕτη καθ' ἑαυτὴν οὐσα οὐ θεωρεῖται ἐν τινι. τὸν αὐτὸν οὖν
τρόπον καὶ τὰ ἀπαρέμματα ὥς ὀνόματα ὄντα τῶν πραγμάτων
αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄντα οὐκ ἐγένοντο ἐν τινι, μὴ γινόμενα δὲ ἐν
τινι εἰκότως οὐδὲ πρόσωπα ἔχουσι. τούτου χάριν οὐκ ἔχουσι τὰ
ἀπαρέμματα πρόσωπα. μὴ ὄντων δὲ προσώπων εἰκότως οὐδὲ
θέλημα ψυχῆς δύναται εἶναι· πῶς γὰρ δύναται εἶναι θέλημα
ψυχῆς ἄνευ προσώπων; τὸ γὰρ μὴ ὅτι πῶς ἔχει θέλημα; εἰκότως
οὖν οὔτε θέλημα ψυχῆς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμματα. ἀλλ' οὔτε δὲ
ἀριθμὸς δύναται εἶναι προσώπων μὴ ὄντων· ἐκ γὰρ τῶν διαφο-
ρῶν προσώπων τίκεται καὶ ὁ διάφορος ἀριθμὸς, οἷον ἐκ τοῦ
ἐνὸς προσώπου γίνεται ὁ ἐνικὸς ἀριθμὸς καὶ ἐκ τῶν δύο γίνεται
ὁ δυϊκὸς καὶ ἐκ τῶν πλείονων γίνεται ὁ πληθυντικὸς. τούτου
χάριν οὔτε ἀριθμούς ἔχουσι τὰ ἀπαρέμματα. εἰκότως οὖν οὔτε
πρόσωπα οὔτε ἀριθμούς οὔτε θέλημα ψυχῆς. Περὶ δὲ τῆς συν-
τάξεως, ὅτι ἄνευ συνδέσμου παραλαμβανόμενα τὰ ἀπαρέμματα
μετὰ ῥημάτων ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον, οἷον θεῶα γράφειν,
βούλομαι ἀναγινώσκειν, ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὐ μετὰ πάντων τῶν
ῥημάτων συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν (οὐ γὰρ λεγο-
μεν

μιν τύπτω ἀναγινώσκειν ἢ περιπατῶ διαλέγεσθαι) ἀλλὰ μετὰ
μόνον τῶν προαιρετικῶν, φημι δὲ τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ
προαιροῦμαι, καὶ τῶν ἱερετικῶν (ἱερετικά δι' ἄγνοται τὰ ἐπιθυμίας
δηλωτικά· ἱερεῖς γὰρ τὸ ἐπιθυμεῖν) οἷον θέλω γράφειν, ἐπιθυμῶ
φιλοσοφεῖν, προθυμοῦμαι περιπατεῖν, εἶχοναι ὑγιαίνειν, θέλω
ἀναγινώσκειν, βούλομαι φιλοσοφεῖν, προαιροῦμαι ἐξηγεῖσθαι, καὶ
ἐπὶ τούτοις εἰπεῖν μετὰ τῶν σημαινόντων ἕλκεται πρῶγματος, ὡς ἐπὶ
τοῦ δεῖ γράφειν, χρὴ διαλέγεσθαι, χρεῖστω παιδεύειν, ὁφείλω
εὐεργετεῖν. δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο μετὰ τούτων τὰ ἀπαρέμματα
συνταττόμενα τέλειον λόγον ἀποτελοῦσιν, ἐπειδὴ ταῦτα, λέγω δὴ
τὸ θέλω καὶ βούλομαι καὶ προαιροῦμαι καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουσι
θέλημα ψυχῆς, ἔχουσι πρόσωπα, ἔχουσιν ἀριθμούς, πρῶγματι δὲ
μόνον ἔλλειπουσιν (ὁ γὰρ βουλόμενος ἢ θέλων τι ποιῆσαι, ὡς λέ-
πον τὸ πρῶγμα, θέλει ποιῆσαι αὐτό), τὰ δὲ ἀπαρέμματα ἐκ τοῦ
ἐναντίου· πρῶγματος γὰρ μόνον δηλωτικά εἰσι, μὴ ἔχοντα μήτε
πρόσωπα μήτε ἀριθμούς μήτε θέλημα ψυχῆς. εἴ τι οὖν λείπει
τοῖς ἀπαρεμμάτοις, ἀναπληροῦται διὰ τούτων, καὶ εἴ τι λείπει
τούτοις, ἀναπληροῦται διὰ τῶν ἀπαρεμμάτων, καὶ ὡς ἔστιν εἰπεῖν,
ἐκάτερον δὲ ἐκάτερον ἀναπληροῦται. τούτου οὖν τὰ ἀπαρέμματα
χάρην μετὰ τούτων συνταττόμενα ἀποτελοῦσι τέλειον λόγον. Ἐχο-
μεν τὰ περὶ τῆς ἀπαρεμμάτου.

Τρίτη δὲ ἡ εὐκτική κατὰ Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ τελείας ἔχει
φωνάς ὡς πρὸς τὴν προστακτικὴν· ἔχει γὰρ καὶ πρῶτον καὶ δεύ-
τερον καὶ τρίτον πρόσωπον, τῆς προστακτικῆς δεύτερον καὶ τρί-
τον πρόσωπον μόνον ἔχούσης. τὰ γὰρ προστακτικά πρῶτα πρός-
ωπα οὐκ ἔχουσιν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐαυτῷ προσταττέων ἐστίν· οὐ γὰρ
λέγομεν ἐγὼ τύπτε. πρόσκειται „κατὰ Ἀπολλώνιον,” ἐπεὶ ὁ
Διονύσιος καὶ ὁ Θεόδωσιος τὴν προστακτικὴν προτάσσουσι τῆς
εὐκτικῆς, ὡς εἰ θεῶ φίλον ἐκέλευε γινόμενοι μαθησόμεθα.

Ἡ δὲ προστακτικὴ προτέταται τῆς ὑποτακτικῆς, ἐπειδὴ ἡ
προστακτικὴ ἀποτελεῖ τέλειον λόγον, ἡ δὲ ὑποτακτικὴ οὐκ ἀποτε-
λεῖ τέλειον λόγον· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ὅτι οὐδέποτε
τέλειος λόγος γίνεταί χωρὶς ἑνὸς τῶν τριῶν ὀρημάτων τούτων, του-
τέστιν ὀριστικοῦ προστακτικοῦ εὐκτικοῦ, ἢ λεγομένου ἢ ροομένου.
Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐγκλίσεων ἔχομεν εἰπεῖν.

Διαθέσεις δὲ εἰσι τρεῖς, ἐνέργεια, πάθος, μεσότης, ἐνέργεια
μὲν οὖν οἷον τύπτω, πάθος δὲ οἷον τύπτομαι, μεσότης δὲ ἡ ποτὲ

μὲν ἐνέργειαν δηλοῦσα, ποτὲ δὲ πάθος παριστῶσα, ὡς ἐπὶ τοῦ τέτῃκα καὶ τέτυπα· τὸ μὲν γὰρ τέτυπα ἐνέργειαν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ ἔτεψα, τὸ δὲ τέτῃκα πάθος· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐτάκην. καὶ πάλιν ἔγραψάμην ἐλουσάμην· τὸ μὲν γὰρ ἔγραψάμην ἐνέργειαν δηλοῖ· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἔγραψα· τὸ δὲ ἐλουσάμην πάθος παρίστανται· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐλούσθην. Καὶ Ἀποροῦσι τινες λέγοντες διὰ ποίαν αἰτίαν [ἢ καὶ δὴ] τὰ λεγόμενα μέσα μὴ ἐκ τοῦ σημαινομένου ἐκλήθησαν, ἵνα ὅταν μὲν σημαίνωσιν ἐνέργειαν λέγονται ἐνεργητικά, ὡς ἐπὶ τοῦ τέτυπα καὶ ἔγραψάμην, ὅταν δὲ σημαίνωσι πάθος, λέγονται παθητικά, ὡς ἐπὶ τοῦ τέτῃκα καὶ ἐλουσάμην. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτὴρ ἦρουν ὁ τύπος τῆς φωτῆς ἐπεκράτησεν ἐπὶ τούτων. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι πολλάκις τοῦ σημαινομένου ἐπικρατεῖ ὁ χαρακτὴρ, (ἰδοὺ γὰρ τὸ παιδίον εἰ καὶ ἄφρον καὶ θῆλυ δηλοῖ, ὅμως οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν καλεῖται, ἀλλ' οὐδέτερον πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς φωτῆς, ἐπειδὴ οὔτε ἀρσενικὸν χαρακτῆρα ἔχει οὔτε θηλυκόν), τὸν αὐτὸν οὖν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς μέσης διαθέσεως ὁ χαρακτὴρ τῆς φωτῆς ἐπεκράτησε τοῦ σημαινομένου. Διὰ τί δὲ καλεῖται διάθεσις, προϊόντες, εἰ θεῶ φίλον, μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἶδη δὲ εἶσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, καὶ πρωτότυπον μὲν οἷον ἄρδω, παράγωγον δὲ οἷον ἄρδεύω. τινὲς δὲ ἐθέλησαν λέγειν μὴ ἔχειν τὰ ὅρματα εἶδη, λεγόντες ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἐναλλαγὴν τοῦ σημαινομένου· τὸ αὐτὸ γὰρ σημαίνει καὶ τὸ ἰσθῶ καὶ τὸ ἴσθημι, ὁμοίως καὶ τὸ τιθῶ καὶ τίθημι καὶ τὸ διδῶ καὶ δίδωμι· ἐν δὲ ταῖς εἰδεσι τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγὴ γίνεται σημαινομένου, οἷον πατρωνυμικοῖς, κτητικοῖς, συγκρητικοῖς, ὑπερθετικοῖς, ὑποκοριστικοῖς, παρωνύμοις, ὀρηματικοῖς. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι, εἰ καὶ μὴ γίνεται ἐναλλαγὴ σημαινομένων, ἀλλ' οὖν ἐναλλαγὴ φωτῆς γίνεται, ὡς ἐν τῷ ἄρχω ἄρχεω, ἄρδω ἄρδεύω, τιθῶ τίθημι, ἰσθῶ ἴσθημι. ἄλλως τε δὲ πολλάκις καὶ ἐναλλαγὴ σημαινομένων γίνεται. καὶ ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται παράγωγα ὅρματα καὶ ἐναλλάσσοσι τὸ σημαινόμενον, οἷον πόλεμος πολέμῳ, Ἀντίγονος ἀντιγονίῳ, Φίλιππος φιλιππίῳ, Μῆδος μηδίῳ. ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀνομάτων παραχθέντα ἐναλλαγὴν ἐποιήσαντο τοῦ σημαινομένου· τὸ μὲν γὰρ πόλεμος σημαίνει τὸν πόλεμον, τὸ δὲ πολέμῳ τὰ τοῦ πολέμου φρονῶ, καὶ πάλιν τὸ μὲν Ἀντίγονος τὸν Ἀντίγονον σημαίνει, τὸ δὲ ἀντιγονίῳ τὰ τοῦ Ἀντιγόπου φρονῶ,

καὶ πάλιν τὸ μὲν Φίλιππος τὸν Φίλιππον σημαίνει, τὸ δὲ φιλιπ-
πῶν τὰ τοῦ Φιλίππου φρονῶ. καὶ ἀπὸ ὀημάτων δὲ γίνονται
ὁμοίως παράγωγα ὀήματα καὶ ἐναλλάσσουσι τὸ σημανόμενον, οἷον
βρώσω βρωσεῖω· τὸ μὲν γὰρ βρώσω τὸ μέλλω φαεῖν σημαίνει,
τὸ δὲ βρωσεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τῆς βρώσεως. καὶ πάλιν πολε-
μήσω πολεμησεῖω· τὸ μὲν γὰρ πολεμήσω τὸ μέλλω πολεμήσαι
δηλοῖ, τὸ δὲ πολεμησεῖω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ πολέμου. καὶ πάλιν
ὄψω ὀψείω· τὸ μὲν γὰρ ὄψω τὸ μέλλω θεωρῆσαι δηλοῖ, τὸ
δὲ ὀψείω τὸ ἐπιθυμίαν ἔχω τοῦ θεωρῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ
μελλόντων παραγόμενα ἐνεστώτους χρόνου γίνονται.

Σχήματα δὲ εἰσι τρία, ἁπλοῦν, σύνθετον, παρασύνθετον,
ἁπλοῦν μὲν οἷον φρονῶ, σύνθετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύν-
θετον δὲ οἷον καταφρονῶ, παρασύνθετον δὲ τὸ ἀπὸ συνθέτου γι-
νόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀντίστοιχου συνθέτου γίνεται τὸ ἀντιγονίζω
αυρασύνθετον.

Ἀριθμοὶ δὲ εἰσι τρεῖς, ἐπικός, द्वικός, πληθυντικός, ἐπικός μὲν
οἷον τύπτω, द्वικός δὲ οἷον τύπτετον, πληθυντικός δὲ οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα δὲ εἰσι τρία, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον. καὶ λέγει ὁ
Διονύσιος ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν ἂν οὐ ὁ λόγος, οἷον τύπτω, δεύ-
τερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος, οἷον τύπτεις, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λό-
γος, οἷον τύπτει. λαμβάνεται δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τοῦ προκειμένου
λόγου, λέγων ὅτι δεόν ἐστὶ καὶ προσθεῖναι τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως,
ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἂν οὐ ὁ λόγος καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦ
προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρόσωπον πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ
αὐτοῦ τοῦ προσφωνουμένου, τρίτον δὲ ἔστι πρόσωπον περὶ οὗ ὁ
λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνουμένου. δύναται δὲ κατὰ
τὴν ἀκριβείαν τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον καλῶς ἔχειν
ὡς καὶ ὁ Διονύσιος εἶπεν ὅτι πρῶτον μὲν ἔστιν πρόσωπον ἂν οὐ
ὁ λόγος· ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ πρῶτου ἔστιν ὁ λόγος καὶ οὐδέποτε ἀπὸ
δευτέρου οὔτε ἀπὸ τρίτου, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος· ἀλλὰ γὰρ
πρὸς δεύτερον πρόσωπόν ἐστιν ὁ λόγος, καὶ οὐδέποτε οὔτε πρὸς
πρῶτον οὔτε πρὸς τρίτον· τὸ δὲ τρίτον πρόσωπον οὐκ ἔχει κα-
λῶς, λέγω δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὡς ὁ Διονύσιος ἐδόξασε. δύνα-
ται δὲ καὶ περὶ πρῶτου εἶναι ὁ λόγος καὶ περὶ δευτέρου· ἔαν γὰρ
εἴπω τύπτω, περὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἐστι περὶ ἐμοῦ, καὶ
πάλιν ἔαν εἴπω τύπτεις, περὶ τινός ἐστιν ὁ λόγος, τοῦτ' ἐστι περὶ
σοῦ. τούτου οὖν χάριν δεόν ἐστὶ προσθεῖναι ἐν τῷ τριῶν προσ-

ὡς προςδιορισμόν τινα; καὶ εἰπεῖν ὅτι τρίτον· ἔστι πρόσωπον· περὶ οὗ ὁ λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνομένου· δια μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν μήτε προσφωνοῦντος χωρίζομεν τὸ πρῶτον πρόσωπον, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν μήτε προσφωνομένου χωρίζομεν τὸ δεύτερον πρόσωπον. χάριν δὲ σαφηνείας οὐκ ἄτοπόν ἐστι προσθεῖναι καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ διορισμούς τινας, καὶ εἰπεῖν ὅτι πρῶτον μὲν ἔστι πρόσωπον ἀπ' οὗ ὁ λόγος καὶ περὶ ἑαυτοῦ τοῦ προσφωνοῦντος, δεύτερον δὲ πρὸς ὃν ὁ λόγος καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ προσφωνομένου, τρίτον δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος μήτε προσφωνοῦντος μήτε προσφωνομένου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τὰ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα πληθυντικά γίνονται, οὕτω καὶ ἐν τοῖς προσώποις τὰ ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα τρίτα λέγονται. Διὰ τί δὲ ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις διάφορα τρίτα εὐρίσκειται, οἷον· ἐκεῖνος οὗτος, αὐτός, ὁδε;

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει,

ἐν τῷ περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰ θεῶν φίλον, μαθησόμεθα.

Χρόνοι καθολικοὶ εἰσι τρεῖς, ἐνεστώς, παρεληλυθώς, μέλλον. ἐκ τούτων ὁ ἐνεστώς οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν, ἐπειδὴ κινδυνεύει καὶ εἶναι χρόνος. λέγουσι γὰρ τινες ὅτι, εἰ ἄρα ὁ χρόνος αἰε κινεῖται, οὐκ ἄρα δύναται ἵστασθαι· εἰ δὲ μὴ ἵσταται, οὐκ ἄρα ἔστιν ὁ ἐνεστώς χρόνος. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι οἱ χρόνοι εἰ μὴ ἐνεστήκασιν, οὐδὲ παρήρχοντο· πῶς γὰρ δύναται παρελθεῖν τὸ μὴ σταθῆν; καὶ γὰρ ἡ χθελινὴ ἡμέρα, εἰ μὴ πρότερον ἐνέστη, οὐδὲ παρήρχετο· καὶ πάλιν ἐάν τις βρῇ τὸν δάκτυλον αὐτοῦ εἰς κρονὸν αἰε ῥέοντα ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς ποταμὸν αἰε ῥέοντα, ὅλον ὅτι οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι δύναται βρῆξαι αὐτόν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ. καὶ ἡ διαχάραξις ἡ γινομένη ἐκ τοῦ τροχοῦ δηλὸν ὅτι ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ γίνεται καὶ οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ πάντα δὲ τὰ γινόμενα καὶ πάντα τὰ λεγόμενα ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ καὶ γίνονται καὶ λέγονται. ἔστι δὲ ὁ ἐνεστώς ἀκαριαῖος, τοῦτ' ἔστιν ἅμι τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι. εἰκότως οὖν οὐκ ἐπιδέχεται τινα διαίρεσιν. (ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ μὲν τοῖς γραμματικαῖς πλατικός ἐστιν ὁ ἐνεστώς, τοῦτ' ἔστιν ἐν πλάτει, ὥς ὅταν ἄπωμεν ὅτι ὁ ἐνεστώς ἐναντὸς τοιόσδε ἐστὶ, παρὰ δὲ τοῖς φιλοσόφοις ἀκαριαῖός ἐστι, τοῦτ' ἔστιν ἅμι τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι.) ὁ δὲ παρεληλυθώς, πλάτος ἔχων ἐπιδέχεται διαφο-

ρους διαιρέσεις. τὰ γὰρ παρελθόντα ἢ ἐν μέρει παρελθόν καὶ οὕτω ἐπληρώθησαν, καὶ ἀποτελοῦσι τὸν λεγόμενον παρατακτικόν, οἷον ἔτυπον ἔτρωγον, καὶ οὕτω ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ἐν μέρει παρελθόν· ὅθεν καὶ παρατακτικὸς λέγεται παρὰ τὸ τεταμένην καὶ ἐπληρωτοῦν ἔχειν τὴν σημασίαν. εἰ δὲ νεωστὶ παρελθόν τὰ παρελθόντα καὶ νεωστὶ ἐπληρώθη τὸ πρῶγμα, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον παρακειμένον, οἷον τέτυπα πεποήκα, ὅς τις καὶ διὰ τοῦτο καλεῖται παρακείμενος, ἐπειδὴ παρῴκεται αὐτῷ ἢ πλήρωσις, τοῦτ' ἐστὶ νεωστὶ ἐπληρώθη. ἢ πρὸ πολλοῦ παρελθόν τὰ παρελθόντα, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ὑπερσυντέλικόν, οἷον ἐτετύφην, ὅς τις καὶ διὰ τοῦτο ὑπερσυντέλικος λέγεται παρὰ τὸ πρὸ πολλοῦ πληρωθῆναι· συντέλικος γὰρ ὁ πεπληρωμένος. ἰστέον δὲ ὅτι, ὁ μὲν παρακείμενος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἄρτι· τὸ γὰρ τέτυπα τὸ ἄρτι πληρωθῆν δηλοῖ· ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ πάλαι· τὸ γὰρ ἐτετύφην τὸ πάλαι πληρωθῆν δηλοῖ. ἔαν δὲ τὰ παρελθόντα ἄδηλὰ ὦσι τότε παρελθόν, ἀποτελεῖ τὸν λεγόμενον ἀόριστον, οἷον ἔτυπα· ἀόριστον γὰρ εἴτε νεωστὶ εἴτε πρὸ πολλοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀόριστος λέγεται. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ἀόριστος, ἔαν μὲν προσλάβῃ τὸ ἄρτι, ἰσοδυναμεῖ τῷ παρακειμένῳ· τὸ γὰρ ἔτυπα ἄρτι ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ τέτυπα· ἔαν δὲ προσλάβῃ τὸ πάλαι, ἰσοδυναμεῖ τῷ ὑπερσυντέλικῳ· τὸ γὰρ ἔτυπα πάλαι ἐν ἴσῳ ἐστὶ τῷ ἐτετύφην. ὁ δὲ μέλλων καὶ αὐτὸς ἔχων πλάτος ὀφείλει ἐπιδέξασθαι διαίρεσιν· τὰ γὰρ μέλλοντα ἢ μετ' ὀλίγον μέλλουσι γενέσθαι ἢ μετὰ πολὺ. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μέλλοντα ἄγνωστά εἰσι, τὰ δὲ ἄγνωστα οὐ δύνανται ἄτε δὴ ἀγνοούμενα διαίρεσιν ἐπιδέξασθαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιδέχεται διαίρεσιν ὁ μέλλων. ὁμῶς δὲ αὐτὸν διεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς μέλλοντα καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντα. εὐρίσκομαι οὖν ἔξ χρόνοι, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ μέλλων καὶ αἱ τέσσαρες διαιρέσεις τοῦ πυρωχημένου χρόνου κ. τ. λ.

5. εἰσὶ τὰ ὀξύτονα ἔχρι λβ. καὶ μὴ νομίσωμεν ταῦτα τὰ λβ πολλὰ εἶναι πρὸς ὃ χιλιάδας ἢ ὃ μυριάδας μὴ ὀξύτονον μένων. εἰσὶ δὲ τὰ ὀξύτονον μένω ταῦτα, δός, θές, σχές, σπές, φρές, ἔς — χρή — ἐλθέ, εὐθέ, εἰπέ, — εἰμὶ, φημί, ἤμῃ. τὰ δὲ λοιπὰ ὀξύτονα ἀπὸ κλιτικῶς εἰσι τούτων τῶν δύο, λέγω δὴ τοῦ φημί καὶ τοῦ εἰμὶ. — τὸ δὲ λαβέ καὶ ἰδέ παρ' ἡμῶν βάρυνονται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ὀξύτονται. τὰ δὲ κατὰ διέλεκτον οὐ διελέκμεν συνταριθμεῖν, ἐπειδὴ πολλὰ εὐρίσκομεν, καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς Ἰω-

ριεύσει, κατὰ πάθος ὀξυνόμενα. τὸ γὰρ δασμηγορεῖν ἀποβάλλει
τὸ ι παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τύπῃ, δασμηγορεῖν.

7. οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὴν $\epsilon\iota$ δίφθογγον εἰς
 η , οἷον λέγῃς· οἱ δὲ Δωριεῖς ἴσθ' ὅτε τὸ ι ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς
 $\epsilon\iota$ δίφθογγου, οἷον σιγρίζεις συγλόδες, ὡς παρὰ Θεοκράτῃ

ἀδὺν δὲ καὶ οὐ

συγλόδες.

11. παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς η κινεῖται τὸ α καὶ ϵ , οἷον τὰ
ἑμέα τῆμέα. ὁμοίως οὖν καὶ ἐν τῷ ὀξείᾳ ποιοῦσι τὰ α καὶ ϵ εἰς η
κατὰ κρῆσιν καὶ λέγουσιν ὀρῆς· καὶ πάλιν διψάεις διψῆς, πει-
νάεις πεινῆς, καὶ μένει το ι πρόσγεγραμμένον. κέχρηται δὲ
τούτοις ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, φημὶ δὴ τῷ
πεινῆς καὶ διψῆς καὶ ὀρῆς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ
διαλέκτῳ ἐπικρατήσαν, λέγω δὲ τὸ ζῆς.

22. ζητοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρός-
ωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβούσιν ὅτι
κατὰ τέσσαρας τρόπους ἐπιλιμπάνουσιν αἱ φωναί· ἢ γὰρ διὰ ση-
μασίαν ἢ δι' ἀσυνταξίαν ἢ κατὰ τὸ φορτικὸν ἢ κατὰ τύχην. καὶ
ὅτι δὲ οὐ διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν
δυϊκῶν, ὥς περ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὰ ἐνικὰ
καὶ τὰ πληθυντικὰ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον. εἰ γὰρ διὰ σημασίαν
ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον, καὶ ἐν τοῖς ἐνικοῖς καὶ ἐν τοῖς
πληθυντικοῖς ἑμείλιν ἐπιλιμπάνειν τὸ πρῶτον πρόσωπον. ἰδὲ γὰρ ἐν
τοῖς προστακτικοῖς διὰ σημασίαν ἐπιλιμπάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον,
ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἐαντῷ προστάσσει, καὶ πανταχοῦ ἐπιλιμπάνει, τουτέστιν
ἐνικοῖς καὶ δυϊκοῖς καὶ πληθυντικοῖς. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι διὰ τὴν
ἀσυνταξίαν ἐπιλιμπάνει ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.
ἀσυνταξίαν γὰρ λέγομεν τὸ μὴ ἔχειν χαρακτηριστὰ Ἑλληνικόν. ἔστι
γὰρ καιρὸν τοιοῦτος. πᾶν δυϊκὸν ὁῖμα θέλει χαρακτηροῦσθαι ἢ
διὰ τοῦ τ ἢ διὰ τοῦ θ , οἷον τύπτετον τυπτόμεθον. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλος κανὼν λέγων ὅτι πᾶν μέρος λόγου ἐπιδοκώμενον ἀριθμοῦς
θέλει χαρακτηροῦσθαι δι' ἐκείνου τοῦ στοιχείου ἐν τοῖς δυϊκοῖς,
δι' οὗ καὶ τὸ πληθυντικὸν χαρακτηροῦσθαι, χωρὶς τῶν πρωτοτύ-
πων ἀντωνυμιῶν· αὗται γὰρ θεματικαὶ εἰσι καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀπο-
λονθῆαι πρὸς ἀλλήλας· ἔστι γὰρ ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ
 μ , καὶ τὸ δυϊκὸν ρῶϊ, καὶ οὐκ ἔχει τὸ μ . ἴστωσαν δὲ παραδείγ-
ματὰ τοῦ καινός τὰυτα. τὸ Αἴαντες ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ , ἀλλὰ
καὶ τὸ Αἴαντε ἔχει τὸ $\tau\tau$. τὸ Πάριδες ἔχει τὸ δ , ἀλλὰ καὶ τὸ Πά-

ριθε ἔχει τὸ δ . πάλιν ἐν τῷ γυναικί καὶ ἐν τῷ γυναικί ἐφυλάχθη
 τὸ μ , καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ λ . ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὕδατα καὶ τὸ ὕδατα τὸ αὐτὸ τ ἐφυλάξαν. διὰ τοῦτο οἱ Λαοεῖς
 ἀναλογώτεροι εἰσι τὰ πληθυντικὰ ἄρθρα λέγοντες μετὰ τοῦ τ ,
 οἷον τοὶ ποιμένες καὶ ταὶ Μοῦσαι, ἵνα τὸ αὐτὸ φυλαχθῇ καὶ ἐν
 τοῖς πληθυντικοῖς καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς· τὰ γὰρ δυϊκὰ τῷ καὶ τὰ,
 οἷον τὼ Αἴαντες τὰ Μοῦσαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τυπτό-
 μεθα ἔστι τὸ πληθυντικὸν διὰ τοῦ θ , καὶ τυπτόμεθον τὸ δυϊ-
 κὸν διὰ τοῦ θ . ἔχομεν οὖν τοὺς δύο κανόνας· ἔχομεν γὰρ ὅτι
 τὸ δυϊκὸν ῥῆμα ἢ διὰ τοῦ τ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ τοῦ θ , καὶ ὅτι
 τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον φυλάττεσθαι θέλει καὶ ἐν τοῖς
 δυϊκοῖς. οἷον τύπτομεν τὸ πληθυντικόν, καὶ ἔχει τὸ μ ἐν τῇ τε-
 λευταίᾳ συλλαβῇ· ἀναγκάζεται δὲ τοῦτο τὸ μ φυλάττεσθαι καὶ ἐν
 τοῖς δυϊκοῖς. ἔχον οὖν γενέσθαι τύπτομον τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν
 τροπῇ τῆς $\mu\epsilon\tau\alpha$ εἰς $\mu\omicron\nu$, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τυπτόμεθα γίνεται
 τυπτόμεθον τροπῇ τῆς $\theta\alpha$ εἰς $\theta\omicron\nu$. εἰ δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ χα-
 ρακτηριστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥημάτων, λέγω δὲ τὸ τ ἢ τὸ θ , οὐκ
 ἠδύνατο γενέσθαι τύπτομον. εἰ δὲ οὔτε δὲ τύπτοθον ἢ τύπτοτον,
 ἐπειδὴ οὐ φυλάσσει τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς σύμφωνον, λέγω δὲ
 τὸ μ . ἀναγκάζομενον οὖν ἢ τὸ τ φυλάττειν τὸ χαρακτηρηστικὸν
 τοῦ πληθυντικοῦ τὸ μ οὐκ ἠδύνατο ἐξελεχθῆναι οὔτε διὰ τοῦ θ
 οὔτε διὰ τοῦ τ . τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν
 ἐνὸς ἀπαιτοῦντος τὸ τ ἢ τὸ θ χαρακτηρηστικὸν τῶν δυϊκῶν ῥη-
 μάτων, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπαιτοῦντος τὸ μ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς,
 εἰς ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἥνικα
 τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ
 συλλαβῇ. ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος.

Τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιανοῦ λεγόμενα ταῦτα, ὅτι τὸ πρῶτον
 πρόσωπον τῶν δυϊκῶν ἐνταῦθα ἀναγκάζεται ἔχειν τὸ τ ἢ τὸ θ τὸ
 χαρακτηρηστικὸν τοῦ δυϊκοῦ ῥήματος καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ,
 καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται γενέσθαι τύπτοθμον ἢ τυπτόμετον. ἀδύ-
 νατον δὲ τὸ μ πρὸ τοῦ τ · οὐ συνίσταται γὰρ οὔτε κατὰ σύλλη-
 ψιν οὔτε κατὰ διάστασιν, κατὰ σύλληψιν μὲν ὅτι τὰ ὑποτασσό-
 μενά τινα ἐν συλλήψει, ἂν ἀντιπροηγῆσονται, ἐν διαστάσει ἀντι-
 προγοῦνται. οἷον ἐν τῷ πρῶτος τὸ θ ὑποτέτακται τοῦ π κατὰ
 σύλληψιν· ἂν δὲ ἀντιπροηγῆσεται τὸ θ τοῦ π , κατὰ διάστασιν
 αὐτοῦ προηγείται, ὥς ἐπὶ τοῦ ἔργου. καὶ πάλιν ἐν τῷ κλέος τὸ

$\bar{\lambda}$ υποτίθεται τοῦ $\bar{\pi}$ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροσηγούμενον δὲ τὸ $\bar{\lambda}$ τοῦ $\bar{\pi}$ ἐν τῷ ἀλικῇ κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγείται· πάλιν ἐν τῷ θνήσκῳ τὸ $\bar{\nu}$ υποτίθεται τοῦ $\bar{\theta}$ κατὰ σύλληψιν, ἀντιπροηγούμενον δὲ τοῦ $\bar{\theta}$ ἐν τῷ ἄνθος κατὰ διάστασιν αὐτοῦ ἀντιπροηγέστω. Ἐπειδὴ οὖν τοῦ $\bar{\mu}$ προτίθεται τὸ $\bar{\theta}$ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ κατὰ σύλληψιν, ὥς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς (σημαίνει δὲ ἄθμον Ἀιτικόν), ὁ λόγος ὅτι ἐὰν ἀντιπροηγῇται τὸ $\bar{\tau}$ τοῦ $\bar{\mu}$ οὐ δύναται αὐτῶν ἀντιπροηγέσθαι κατὰ σύλληψιν ἀλλὰ κατὰ διάστασιν. Ἄλλ' οὔτε δὲ πάλιν κατὰ διάστασιν δύναται ἀντιπροηγέσθαι τὸ $\bar{\mu}$ τούτων, φημι δὲ τοῦ $\bar{\tau}$ καὶ τοῦ $\bar{\theta}$, ἔπειδὴ πᾶσα συλλαβὴ κατὰ σύλληψιν εἰς τὸ $\bar{\mu}$ θέλει ἔχειν τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ β ἢ ἀπὸ τοῦ π ἢ ἀπὸ τοῦ ϕ ἢ ἀπὸ τοῦ ψ ἢ ἀπὸ τοῦ μ , οἷον συμβουλή, σύμφορος, σύμφωτος, σύμφηφος, συμμέτοχος. Ἐπειδὴ οὖν οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν ἡδύνατο τὸ $\bar{\mu}$ πρὸ τοῦ $\bar{\theta}$ ἢ τοῦ $\bar{\tau}$, ἐξ ἀνάγκης ἐπιλαμβάνει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, ἥτις τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ $\bar{\mu}$ ἔχει ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ.

Τινὲς δὲ πρὸς ταύτην τὴν ἀπολογίαν ἀντιλέγοντες ὥς ἂν κακῶς εἰπόντος τοῦ Ἡρωδianoῦ κέχρηται τοιοῦτο λόγῳ ὅτι, εἰ θέλεις ἔχειν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ δυϊκοῦ, μὴ εἰπόμεν τυπτόμενον ἢ τυπτόμενον, ἵνα μὴ γένηται ἀσυντάξια, ἀλλ' ὑπερβιβάζομεν τὰ σύμφωνα καὶ γενέσθαι τυπτόμενον ἢ τυπτομένον· καὶ ἔχει λοιπὸν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$ τοῦ δυϊκοῦ καὶ τὸ $\bar{\mu}$ τοῦ πληθυντικοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀσυντάξια· εὐρίσκομεν γὰρ καὶ τὸ $\bar{\tau}$ καὶ τὸ $\bar{\theta}$ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$, ὥς ἐν τῷ τμήμα καὶ Ἀθμονίς. Ἡμεῖς δὲ ἀντιλέγομεν πρὸς αὐτοὺς κακῶς λέγοντας, καὶ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἡρωδianoῦ καλῶς εἰρηκότος ὅτι, ὅν τρόπον ἔχομεν γινῶναι ἐν τῷ παρακειμένῳ ὥς τὸ κέρω γενόμενον κέκρωκα ἐφύλαξε καὶ τὸ ἀμετάβολον καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν $\bar{\pi}$ τοῦ παρακειμένου, καὶ δευτέρον ἐπέχει τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον, τὸ δὲ $\bar{\theta}$ πρῶτον, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τὸ τυπτόμενον ἢ τυπτομένον οὐκ ἡδύνατο συστήναι, ἔπειδὴ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὴν δευτέραν τάξιν ἐνταῦθα, τουτέστιν ἢ τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$, ἀλλὰ τὸ $\bar{\mu}$ τὸ ἔχον τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ λοιπὸν ἐρομίζετο τοῦτο τὸ $\bar{\mu}$ χαρακτηριστικὸν εἶναι τοῦ δυϊκοῦ ἤμματος καὶ οὐκέτι τὸ $\bar{\tau}$ ἢ τὸ $\bar{\theta}$. ὥστε οὖν οὐ δύναται ὑπερβιβασθῆναι τὰ σύμφωνα ἐπὶ τοῖς τούτοις καὶ γενέσθαι

τύπτοθμον ἢ τύπτοθμον; ἀλλ' ὅπως ἀναγκάζομεθα φυλάττειν τὰ δύο, τοιούτῃ καὶ τὸ μ τοῦ πληθυντικοῦ καὶ τὸ τ ἢ τὸ θ τοῦ δυϊκοῦ ἀναγκάζομεθα φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ δυϊκοῦ, δευτέραν ἐπέχον τάξιν τὸ τ ἢ τὸ θ , τὸ δὲ μ πρώτην.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν δυϊκῶν ἔχομεν εἰπεῖν.

1010, 16. χωρὶς τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην.

23. τὸ δυσαρεστῶ καὶ δυσεπιστῶ καὶ εὐορχῶ καὶ εὐαρεστῶ σημειούμεθα, ὅτι μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ προσθέσεως ἀλλ' ἀπὸ ἐπιθέματος ἔσθθην ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον δυσηρέστουν καὶ δυσηπίστουν καὶ εὐηρέστουν καὶ εὐώρουν. ἴσθι δὲ καὶ τὸ εὐαγγελίζομαι εὐηγγελίζομην ἴσθθην κλινόμενον καὶ εὐαρχίζω εὐόρχισα ἐν τῇ συνηθείᾳ.

Cod. Coislin. 345 f. 271. r: Πῶς δὲ κλίνειν εἰς τοὺς παρὰ τὰς τικτοὺς τὰ ὑποταγμένα ῥήματα. Ἐμπεῖρῳ ἡμπεῖρουν καὶ ἐνέπειρουν. διακονῶ ἐδιακόνουν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ δεδιακόνηκα· οἱ δὲ κοινολεκτοῦντες διηκόνουν. διοικῶ ἐδιώκουν καὶ δεδιώκηται καὶ διώκουν. ἀνέχομαι ἀνείχομην καὶ ἡνείχομην καὶ ἡνεσχόμην. ἐμπολῶ ἡμπόλουν ἡμπόλημαι ἡμπολήθην. ἐμπορεύομαι ἡμπορευόμην. ἀμπεχομαι ἡμπειχόμην καὶ ἡμπεσχόμην. ἐναντιοῦμαι ἡναντιοίμην. παρῶν τῷ πεπαρῶνηκα καὶ ἐπαρῶνουν. ἐνοχλῶ ἡνώχλουν καὶ ἐνώχλουν. ἐπιορχῶ ἐπιώρουν. κατεγγυῶ κατηγγύησα καὶ ἐγεγγύημαι καὶ ἐτεγγύων. ἀμφιέννυμαι ἡμφιεννύμην. ἀμφισβητῶ ἡμφισβήτητον καὶ ἀμφισβήτηουν. προσφασίζομαι προσφασίζομην καὶ ἐπροεφασίζομην. προαγωγέω ἐπροαγώγεον.

1012, 11. σεσημειῶται τὸ κρινῶ κρινῶ κέκρικα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, τέλλω τέλλω τέτακα· ταῦτα γὰρ ἀπὲρβαλον τελείως τὸ ἀμετάβολον εἰς τὸν παρὰκείμενον. καὶ τὸ κερδαῖν δὲ εὐρίσκεται καὶ χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κατὰ τὸν παρὰκείμενον, οἷον κερκέδακα κερκέδαγα. Θέλουσι δὲ τινες λέγειν ὅτι ὑπάγονται τῷ κανόνι ταῦτα τῷ λέγοντι ὅτι τὰ εἰς τῷ διούλ-λαβα ἐνὶ φωνήνῃ παραληγόμενα ἀποβάλλουσι τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρὰκείμενον, οἷον πλυνῶ πέπλυκα, κρινῶ κέκρικα, κλινῶ κέκλικα, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον τρεπόμενον εἰς τὸ γ', οἷον φανῶ πέφαγκα, χαῖνῶ κέχαγκα, ῥανῶ ῥήραγκα. καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος ὅτι κατὰ τὸν κανὼν, πρῶτον μὲν ὅτι αὐτὰ τὰ σέσημειωμένα ἐκάνησαν, δεύτερον ὅτι

ἀντίκειται αὐτοῖς τὸ τεῖνω δύο φωνήσιν παραληγόμενον καὶ μὴ φυλάττον τὸ ἀμετάβολον κατὰ τὸν παρακειμένον, οἷον τέτακα· καὶ λέγουσι μήποτε τὸ τέτακα ὡς ἀπὸ τοῦ τάζω ἔστι, τῶσω τέτακα, ὡς φράζω φράσω πέφρακα. πρὸς οὓς πάλιν ὑπαντᾷ ὁ τεχνικός Ἀπολλώνιος λέγων ὅτι, εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ τάζω, ἤμελλεν εἶναι ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος τέτακα διὰ τοῦ χ καὶ ὁ μέσος παρακειμένος τέταγα διὰ τοῦ γ . τάζω γάρ ἐστιν ὁ μέλλων, ἐξ οὗ καὶ τὸ τόξον οἰοῦναι τὸ τεινόμενον. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ κράζω κράζω γίνεταί κέκραχα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος καὶ ὁ μέσος κέκραγα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ τάζω τέτακα ὁ ἐνεργητικὸς παρακειμένος καὶ τέταγα ὁ μέσος παρακειμένος. ὅτι γὰρ ὁ μέσος παρακειμένος τέταγά ἐστι, δηλοῦ ὁ δεύτερος ἀόριστος εὐρισκόμενος τέταγον, οἷον

οἷψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ Θεοπεσίοιο.

καὶ γὰρ ὁ δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ὄντος πρὸ τοῦ α ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ χαρακτηρίζεται, οἷον λέλω λοιπα καὶ ἐλιπόν, κύσσω κένυγα ἐνυγον. κάλλιον οὖν ἐστὶ δοῦναι αὐτὰ σεσημειωμένα, φημι δὴ τὸ πέπλυκα κέκρικα κέκληκα τέτακα, καὶ μὴ κλινόμενα κατὰ κανόνα. ἐλέγχονται γὰρ ὅτι ὤφειλον ἔχειν τὸ ἀμετάβολον ἐκ τῶν ποιητικῶν χρήσεων· εὐρίσκονται γὰρ ἐν παῖσι χρήσιν κλινθῆναι καὶ κρινθῆναι,

διακρίνθητε τέχιστα.

13. δεῖ σημειώσασθαι τὸ τέτακα καὶ λέλω, ὅτι ταῦτα, ἐν τῷ θύσω καὶ λύσω μέλλοντι φύσει μακρὸν ἔχοντα δίχρονον, ἐν τῷ παρακειμένῳ συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχουσαν.

20. λέγει ὁ Φιλόπονος ὅτι ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τὰ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἔχουν τῆς βραχείας παραλαμβάνονται καὶ διπλασιάζουσι τὸν παρακειμένον, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς εἰς σ συγκριτικοῖς τὰ ἔχοντα ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου [ὅτι] οὐ παραλαμβάνονται τῷ λόγῳ τῆς βραχείας ἀλλὰ τῷ τῆς μακρῆς. οἷον τί ἐστι τὸ λεγόμενον; καὶ ὧν ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς σ ποιοῦντα συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικὰ, ἐὰν μὲν βραχεῖα λήγωνται, τρέπουσι τὸ σ εἰς ω ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικῶς, οἷον σοφός σοφώτερος σοφώτατος, κακός κακώτερος κακώτατος, λόγιος λογιώτερος λογιώτατος, τίμιος τιμιώτερος τιμιώτατος, ὁσιος ὁσιώτερος ὁσιώτατος, χωρὶς τοῦ γενὸς κακώτερος καὶ στενός στενότερος· ταῦτα γὰρ βραχεῖα παραληγόμενα [οὗ] τρέπουσι τὸ σ εἰς ω .

(καὶ ἀπολογοῦνται τινες περὶ αὐτῶν, λέγοντες ὅτι μακροπυράλγητα ἦσαν τὰ πρωτότυπα, στεινός καὶ κεινός, διὰ τῆς εἰς διφθόγγου, εἰς οὗ τὸ

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ, καὶ ἀποβολὴ τοῦ ἔ γέγονε κειός καὶ στεινός διὰ τοῦ ἔ βραχυπαράλγητα, καὶ ἔμειναν τὰ συγκριτικὰ ὡς ἀπὸ μακροπαραλήκτων πρωτοτύπων διὰ τοῦ ὀ γραφόμενα). εἰ δὲ μακρὰ παραλήγονται, φυλάττουσι τὸ ὀ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐπερθετικοῖς, οἷον ἀναγκαιός ἀναγκαιότερος ἀναγκαιότατος, φαιδρός φαιδρότερος φαιδρότατος, ἀνδρεῖος ἀνδρειότερος ἀνδρειότατος, ἐντιμός ἐντιμότερος ἐντιμότατος, ἐνδοξός ἐνδοξότερος ἐνδοξότατος, λεπτός λεπτότερος λεπτότατος, χοιρδός χοιρδότερος χοιρδότατος. εἰ δὲ ἔχουσιν ἕφωρον ὁμοίως πρὸς ἀμεταβόλου, ὁμοίως τοῖς μακρῇ παραληγομένοις φυλάττουσι τὸ ὀ καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς, οἷον λήγνος λαγνότερος λαγνότατος, ἄκρος ἀκρότερος ἀκρότατος, ἐρυθρός ἐρυθρότερος ἐρυθρότατος, ἐλαφρός ἐλαφρότερος ἐλαφρότατος. ἰστέον δὲ ὅτι αὐτὰ, φημι δὴ τὸ ἐρυθρότερος καὶ ἐλαφρότερος καὶ εὐτεκνός εὐτεκνότερος καὶ δύνεποτιμος δύνεποτιμότερος, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ διὰ τοῦ ὦ, ὡς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ (557. Hermann.)

παιδὸς θανούσης εὐτεκνωτάτην δέ σε

πασῶν γυναικῶν δυνεχεστάτην θ' ὄρω.

δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τῶν μακρῇ παραληγομένων οἱ ποιηταὶ πολλάκις τρέπουσι τὸ ὀ εἰς τὸ ὦ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, οἷον οἰζυρός οἰζυρώτερος, φιλόξενος φιλοξενιώτερος.

25. σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ

τά μοι φερυπώμενα κῆται,

καὶ τὸ φερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ, καὶ τὸ φεραπισμένα γῶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.

1015, 13. λέγει δ' Ἡρώδιανός ὅτι εὐρίσκεται χρῆσις τῆς διὰ τοῦ ἔ γραφῆς, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνισιν ἢ

ὑμεῖς δὲ πρεσβεῦετε καὶ κεχήνετε
ἀπὸ τοῦ κεχῆνατε.

1015, 7. τὸ ἥδειν οἱ Ἰωνες λέγουσιν ἥδεα κατὰ διάλυσιν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ

ἥδεα μᾶλλον ἔγωγε.

ἤδη ἐγώ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰπολύτῳ

τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλέει.

τὸ ἤδη ἐγώ τῃς παλαιᾷς Ἀθίδος ἐστίν, τὸ δὲ ἤδη ἐκεῖνος τῇς νέας Ἀθίδος ἐστίν, ὥστε οὔν οὐκ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ ἤδη ἐγώ καὶ ἤδη ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκομεν παρὰ τῷ ποιητῇ χρήσεις τοῦ τρίτου προσώπου, λέγω δὴ ἤδη ἐκεῖνος, οἷον

ὅς ἤδη τὰ τ' ἔοντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔοντα
καὶ πάλλιν

νήπιος οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα Ζεὺς.

ὅντος δὲ τοῦ ποιητοῦ τῇς παλαιᾷς Ἀθίδος λέγομεν ὅτι Ἀριστάρχειόν ἐστι τὸ ἀμύστημα. ὁ γὰρ Ἀριστάρχος εἰδὼς τοῦτο τὸ ἰδίωμα τῇς νέας Ἀθίδος ὑπέρχον, λέγω δὴ τὸ τρίτον πρόσωπον, οὐκ ὤφειλεν ἔσσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅτι τῇς παλαιᾷς Ἀθίδος.

- 1017, 8. λέγει ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ὁρος ὅτι ἐφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ $\bar{\iota}$ ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τῷ $\bar{\upsilon}$. οἷον ἐπὶ τοῦ παλαιῶ καὶ τοῦ πταῖω καὶ παῖω οὐκ ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα (οὐδὲ γὰρ λέγουσι παλαῶ καὶ πάω καὶ πτῖω)· τοῦτου χάριν ὁ μέλλων οὐ πλεονάζει τῷ $\bar{\upsilon}$ · παλαιῶ γὰρ καὶ πταῖω καὶ παῖω. ταῦτα μὲν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ὁρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σέργιος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπορεῖ, λέγων διὰ τὴν γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα, ἐφ' ὧν τὸ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\upsilon}$ τρέπεται κατὰ τὸν μέλλοντα, οἷον κλαῖω κλαύσω κλάω, καίω καύσω κάω; οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν ὅτι ὁ κλάω ἐστὶν ἐνεστώς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπλεόνασε τὸ $\bar{\upsilon}$ · τότε γὰρ πλεονάζει τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐν τῷ μέλλοντι, ἥντινα βραχεῖά ἐστιν ἡ συλλαβή, οἷον ῥεύω, ῥεύσω, πνέω πνεύσω, χέω χεύσω. τὸ δὲ $\bar{\alpha}$ τοῦ κλαῖω καὶ κάω ἐκτεταμένον ἐστίν. καὶ δῆλον ὅτι οὐ δύναται πλεονάσαι τῷ $\bar{\upsilon}$ ὁ μέλλων, ἀλλ' ὡς εἴρηται, τροπὴ ἐγένετο τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς τὸ $\bar{\upsilon}$. ἐπιλύεται οὖν λέγων ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλουσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν ἐνεστώτα τὸ $\bar{\iota}$ τῇς $\bar{\alpha}$ διφθόγγου ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ $\bar{\iota}$ εἰς τὸ $\bar{\upsilon}$ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ διάφορος δῖφθογγος ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· ἡμελλε γὰρ εἶναι ὁ ἐκείνως διὰ τῇς $\bar{\alpha}$ διφθόγγου, τοῦ μέλλοντος ὅντος διὰ τῇς $\bar{\alpha}\bar{\upsilon}$ διφθόγγου. ὅπερ ἐστὶν ἀπορον· οὐδέποτε γὰρ διάφορος δῖφθογγος εὐρίσκεται ἐν τῷ ἐνεστώτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί τὰ δι' ἐνὸς $\bar{\lambda}$ ἐκφερόμενα περιττο-
συλλέγους ἔχουσι τοῖς μέλλοντας, οἷον θέλω θελήσω, μέλω μελήσω
(τὸ ἐν φησιν(δε) εἶμι), ὀφείλω ὀφειλήσω· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ὑπάρχων ὁ μέλων ἰσοσυλλαβεῖ τῷ ἐνεστώτι,
οἷον τύπτω τύψω, λέγω λέξω. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην
τὴν αἰτίαν, ὅτι πολλὰ εἰσὶ ῥήματα καὶ ὥς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ
ἀπὸ περισπωμένων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω τύψω καὶ
τυπτῶ τυπτήσω.

(οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε,
Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ), εἶδω εἶσω, ἔξ οὐ καὶ τὸ
εἶσομαι αὖ, κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
καὶ εἰδῶ εἰδήσω, ἔξ οὐ τὸ
εἰδῆς δὲ καὶ αὐτός,

ῥίπτω ῥήπττον καὶ ῥίπτω ῥήπττον, ὥσπερ παρὰ τῷ ποιητῇ
ἀντὶ ῥήπττον· κύω ἐκύνω καὶ κύνω ἐκύνουν,

ἢ δ' ἐκύνει φίλον νόον·

γράφω γράψω καὶ γραφῶ γραφήσω, ἔξ οὗ ὁ γεγραμμένος παρακεί-
μενος· οὕτως οὖν καὶ τὰ ἔχοντα ἐν $\bar{\lambda}$ ἕως μὲν τοῦ παρατατικοῦ
ὥς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον θέλω θελήσω, τε-
θέληκα ἐθέληκα, μέλω μελήσω μεμέληκα ἐμέληκα, ὀφείλω ὀφειλήσω
ὠφείληκα ὠφείλησα, ὥσπερ τοῦ νόησω νερόηκα ἐνόησα· ταῦτα μὲν
ὁ Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ Πρωδιανὸς ἀνατρέπει αὐτὰ λέγων ὅτι κακῶς
λέγεις· τὰ γὰρ ὥς ἀπὸ βαρυτόνων καὶ ὥς ἀπὸ περισπωμένων
ποιοῦμενα τὴν κλίσιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ ὥς ἀπὸ περισπωμέ-
νων καὶ ὥς ἀπὸ βαρυτόνων ποιοῦνται τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω
τύψω τυπτῶ τυπτήσω, ῥίπτω ῥήπττον καὶ ῥίπτω ῥήπττον· τὰ
δὲ ἔχοντα ἐν $\bar{\lambda}$ οὐ ποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ὥς ἀπὸ
βαρυτόνων θεμάτων ποιοῦνται τὴν κλίσιν οὐδέποτε ὥς ἀπὸ
περισπωμένων· κρεῖττον οὖν ἐστὶν εἰπεῖν, φησί, τὴν ἀπολογία
ταύτην· ἐν τοῖς ῥήμασι τὸ σ καὶ τὸ $\bar{\lambda}$ περὶ κασι διπλασιάζονται,
οἷον πλήσω, τινύσσω, πάλλω, τίλλω· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα δύο $\sigma\sigma$
ἢ δύο $\bar{\lambda}\bar{\lambda}$ χαίρουσι τῇ βαρεῖα τάσει, οἷον νύσσω, πλήσσω, τινύσσω,
ἐκνύσσω, τίλλω, ποικίλλω, στέλλω, σφάλλω, χωρὶς εἰ μὴ ἔχωσιν
ὀνόματα προῦποκείμενα· ἐκῆται γὰρ περισπωμένοι, οἷον κύκλος
κυκλῶ, ἑμιλλα ἑμιλλῶ, ἔξ οὗ τὸ ἑμιλλῶμαι, λύσσα λύσσω· τὸ
γὰρ νύσσω οὐκ ἀπὸ τοῦ νύσσα ἐστίν, ἐπεὶ εἶχε περισπωθῆναι, ἀλλὰ
τοῖς κατιόν· νύσσα γὰρ λέγεται ὁ καπνὸς παρὰ τὸ νύσσειν τοῖς.
τὰ δὲ εἰς ἐν σ ἢ ἐν $\bar{\lambda}$ χαίρουσι τῇ περισπωμένῃ τάσει, οἷον φιλῶ,

χρυσῷ, γελῷ, λαλῷ, ἐλῷ (σημαίνει δὲ τὸ ἐλαύνω), ὀφειλῷ, πωλῷ, ἀμειλῷ. ταῦτα οὖν τὰ ἔχοντα ἐν $\bar{\lambda}$ καὶ μὴ περισπαιοθέντα, λέγω δὴ τὸ μέλῳ καὶ θέλῳ καὶ ὀφείλω, ἀντιστρέφονται τὴν κλίσιν, καὶ ἕως μὲν τοῦ παρατατικού, ὡς εἴρηται, ἀπὸ βαρυτόνων κλίνονται, μετὰ δὲ τὸν παρατατικὸν ἐν τοῖς ἐφεξῆς χγόνοις ὡς ἀπὸ τῶν περισπωμένων ποιοῦνται τὴν κλίσιν.

26. λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ὡς οὐδέποτε εὐρίσκεται δευτέρως μελλων ἐνεργητικὸς ὁριστικὸς ἐν χρήσει· ὥς γάρ, φησί, παρέθετο χρήσεις ὁ Ἀπολλώνιος, ἢ πεπλασμέναι αὐτῷ εἰσὶν, ὡς τὸ φηγῶν, δραμῶν, τυπῶν (οὐ δευτέροι γὰρ μέλλοντες· οὐδεὶς γὰρ τῶν παλαιῶν, φησί, τούτοις ἐχρήσατο), ἢ ἐνεστώτες εἶναι ἀντὶ μελλόντων, ὡς τὸ

κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι

καὶ ὡς τὸ

πάντα ἤδη· τοι τελέω·

ἐνταῦθα γὰρ ἐνεστώτες εἰσιν ἀντὶ μελλόντων· ἀντὶ γὰρ τοῦ γαμέω καὶ τελέω, ὥς περ' καὶ ἐν τῷ

ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπυρεΐον.

..... σηματοῦται δὲ τὸ ἐκχεῶ δευτέρου μέλλοντος, οἷον καὶ τὸ κατακλιεῖς παρ' Εὐπόλιδι ἐν χρυσῷ γένει, οἷον

εἰ μὴ τις αὐτὴν κατακλιεῖ.

1018, 10. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστώτος δευτέρου ποιοῦσι παθητικόν, οἷον τίπτω τύπτεις τύπτει τύπτομαι τύπτει Ἀττικῶς διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου· καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ βούλω βούλεις βούλει γίνεται βούλομαι βούλει Ἀττικῶς διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ

βούλει Κνήμων εἰπέ μοι·

καὶ πάλιν ποιῶ ποιεῖς ποιῇ ποιοῦμαι ποιῇ Ἀττικῶς διὰ τῆς $\bar{\epsilon}$ διφθόγγου. πάντως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ποιοῦσιν. ἀλλὰ ἀκολουθοῦσι καὶ οἱ πεζολόγοι, ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ τοῦτο οὐ ποιοῦσιν ἀλλ' ἀκολουθοῦσι τοῖς κοίνοις.

1027, 32. λέγουσι τινες ὡς εἰς $\bar{\theta}$ εἰσὶ τὰ προστακτικὰ τοῦ παρκειμένου καὶ ὑπερσυντέλικου. πᾶσα γὰρ μετοχὴ εἰς $\bar{\sigma}$ λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως εἰς $\bar{\theta}$ ἔχει τὸ προστακτικόν, οἷον τυπείς τυπήθι, νυγείς νύγηθι, δαρείς δάγηθι. εἰ οὖν τετιφώς ἢ μετοχὴ εἰς $\bar{\sigma}$ μετ' ὀξείας τάσεως, δῆλον ὅτι καὶ τέτυφθι τὸ προστακτικόν εἰς $\bar{\theta}$. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ βούλεται τοῦτο, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰς

ἔ λέγει τὸ προστακτικὸν τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου, ὁμοιώνως τῷ τῷ τῷ προσώπῳ τῶν ἐνικῶν τοῦ ὀριστικοῦ· τότε γὰρ, φησὶν, εἰς $\theta\iota$ ἔπιδ τὸ προστακτικόν, ἥτις οὐ μόνον εἰς σ ὀξύτονος ἢ μετοχὴ ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ $\nu\tau$ κλινομένη. — ταῦτα μὲν ὁ Ἀπολλώνιος. ἡ δὲ χρήσις διαφορεῖται· καὶ εἰς $\theta\iota$ γὰρ εὐρίσκεται καὶ εἰς ϵ , οἷον κέκληθι νῦν Εὐμαιε καὶ ἀνωχθι καὶ δαίδιθι καὶ εὐρηκε σύ. καὶ λέγει Πρωδιανὸς ὅτι ταῦτα τὰ εἰς ϵ προστακτικὰ οὐκ εἰσὶ παρακειμένου ἀλλ' ἐνεστώτος, τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστώτα μετανεχθέντος, οἷον ἀπὸ τοῦ εὐρηκα γίνεται ὁ ἐνεστὼς εὐρίκω καὶ ἐκ τούτου ὁ παρατατικὸς εὐρίκων εὐρίκεις εὐρίκει, καὶ λοιπὸν τὸ προστακτικὸν εὐρίκει σύ.

- 1028, 12. ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ τὰ προστακτικὰ τοῦ πρώτου ὀριστου καὶ μέλλοντος εἰς $\sigma\tau$ εἰσὶν, οἷον τίψον, γράψον, πῶς ὁ ποιητὴς εἰς τ εἶπε τὸ οἶσε προστακτικόν, καὶ οὐκ εἰς $\sigma\tau$, οἷον οἶσε θεῖόν γρη῏ϋ

ἀντὶ τοῦ κόμισον θεῖον, ὃ ἐστὶ θεάριον. καὶ ἐπιλύεται ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης λέγων ὅτι, ἐπειδὴ τούτου ὁ ὀρίστος οἷχ' εὐρήται ἐν χρήσει ἀλλὰ μόνος ὁ μέλλων (οἷσω γὰρ φαιμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ οἷω ἐνεστώτος, οὐ μὴν ὡς ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ ὀρίστου), τοῖτον χάριν τοῦ ὀριστικοῦ ὀρίστου μὴ εὐρίσκομένου ἐν χρήσει, ἐξ οὗ ὤφειλε κανονισθῆναι τὸ προστακτικόν, ὡς ἔτυχε καὶ οὐ κατὰ ἀκολουθίαν προηγήθη. ὁ δὲ Πρωδιανὸς οὐ δοξάζει τὸ οἶσε προστακτικὸν ὀρίστου καὶ μέλλοντος ἀλλὰ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ. λέγει γὰρ ὅτι ὁ οἷσω μέλλων μεταρτάται κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν εἰς ἐνεστώτα καὶ κλίνεται λοιπὸν εἰς παρατατικόν, οἷον οἷσον οἶσες οἶσε, καὶ λοιπὸν ἐστὶ τὸ προστακτικὸν οἶσε σύ.

- 1029, 28. φασὶ τινες ὡς οὐκ ὤφειλε τραπῆναι τὸ θ εἰς τὸ τ ἐν τῷ τύφθητι· οὐ γὰρ πάντα τρέπεται, ὅτε ἀλλεπαλλήλια τῶν δασέων ἔστιν. ἰδοὺ γὰρ ἔστιν

ἀπέφθιθον ἰσθλοῖ ἐταῖροι,

καὶ ὁμοως οὐκ ἐγράφη τὸ θ εἰς τ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὥσπερ κακόν ἐστιν ἡ κλοπὴ καὶ ὁμοως οἱ μὲν φεύγουσιν αὐτήν, οἱ δὲ οὐ, οὕτω κακόφωνον μὲν ποιῶ τὴν λεξιν ἡ ἀλλεπαλληλία τῶν δασέων, καὶ ὁμοως τινὰ μὲν φεύγοντα αὐτὴν τρέπουσι τὸ θ εἰς τὸ τ , τινὰ δὲ μὴ φεύγοντα αὐτὴν οὐ τρέπουσι τὸ θ εἰς τὸ τ , ὡς τὸ ἀπόφθιθον.

- 1032, 5. ὁ λέγων γράφειν εὐχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ γρά-

ψαι, καὶ ὁ λέγων ποιήσεως εὐχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὁθεν οὐ δεῖ λέγειν τιτὸν ζήσεως, ἐπειδὴ εὐρίσκει εὐχόμενος ἵνα εἰς τὸ πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς ἥρουν ἵνα ἀποθάνῃ, καὶ λοιπὸν εὐρίσκει κατωφύμενος αὐτῷ. Cf. Apollon. de Syntaxi p. 252, 15.

1055, 29. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῆς τετέλετης συζυγίας τῶν εἰς $\bar{\mu}$ · ταῦτα γὰρ οὐ παραλήγονοι διφθόγγῳ· ξενγνύην γὰρ καὶ ὁμνύην χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ · καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὸ ξενγνύην καὶ τὸ πηγνύην καὶ τὸ ὁμνύην προσθέσει τοῦ $\bar{\mu}$ παθητικὸς γίγεται, οἷον ξενγνύμενην, πηγνύμενην, ὁμνύμενην. εἰ εἶχον οὖν τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἤμελλον ἀπαβάλλειν αὐτὸ ἐν τοῖς παθητικοῖς, ἐπειδὴ μετὰ τὴν $\bar{\nu}$ διφθόγγον σύμφωνον οὐχ εὐρίσκειται ἐπιφερόμενον, οἷον ἄρπυια, μῦα, εἰός. ὁ οὖν εἶχον ἀπαβάλλειν ἐν τοῖς παθητικοῖς, προαπέβαλον ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς.

1040, 5. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι Ἰωνες τὸ τετυγνῖα καὶ τὰ ὅμοια λέγουσι διὰ τῆς $\bar{\nu}$ διφθόγγου καὶ οὐ διὰ τῆς $\bar{\nu}$.

1041, 3. ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ τί ἐν ταῖς μετοχαῖς ὁ μὲν ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατικὸς συνεξενγνόμενοι εἰσὶ, καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὁμοίως, ὁ δὲ ἄοριστος ἰδίᾳ ἐστί. καὶ λέγει ὁ Ἀπολλώνιος ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμματα· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀπαρέμματα, οὐκ ἔχουσιν οὔτε πρόσωπα οὔτε θέλημα ψυχῆς. ἄλλως τε δέ, ὥσπερ ἡ μετοχὴ πτωτικὴ ἐστίν, οὕτως καὶ τὰ ἀπορέμματα δυνάμει πτωτικά εἰσιν· λέγομεν γὰρ τὸ περιπατεῖν ὠφείλμων ἐστίν, τοῦ περιπατεῖν ὠφείλμων ὄντος, τῷ περιπατεῖν ὠφείλμῳ ὄντι. ἐπειδὴ οὖν συγγένειαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ ἀπαρέμματα, εἰκότως τὴν τάξιν τῶν ἀπαρεμμάτων φυλάττουσι κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπαρεμμάτοις συνεξενγνόμενοι εἰσὶν ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατικὸς καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ δὲ ἄοριστος καὶ ὁ μέλλων διακεχωρισμένοι εἰσὶ, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς.

1046, 12. ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι τὸ ἐδίδων ἢ παρὰδοσις διὰ τῆς $\bar{\nu}$ διφθόγγου οἶδεν, οἷον ἐδίδουν, ὥς ἀπὸ τοῦ διδῶ διδοῖς, ὥσπερ χρυσῶ χρυσοῖς· τὸ δὲ ἐτίθην καὶ ἔην διὰ τῆς $\bar{\nu}$ διφθόγγου, οἷον ἐτίθειν καὶ ἔειν, ἐξ οὗ τὸ ἐτίθει καὶ ἔει, ὥς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει.

26. παραφυλαττόμεθα τὸ ἦν τρεῖς κεφαλαί, ὃν ἀντὶ τοῦ ἦσαν. ἔστι γὰρ ἦμεν ἢ τε ἦσαν, καὶ γίνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἦν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἰδοὺ ἐλλείπει μὴ συλλαβῇ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, καὶ οὐ γέγονε πρὸς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς. ἔστι γὰρ εἰς ἔντος ἢ μετοχή, καὶ ὀφείλει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γενέσθαι ἐν διὰ τοῦ Ε· ἀλλ' ἐπειδὴ μονοσύλλαβός ἐστιν ἡ λέξις καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει ἄρχουσαν καὶ λήγουσαν καὶ παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης ἐφυλάχθη τὸ ἦ καὶ οὐκ ἐγένετο. τῷ λόγῳ τῆς παραλήγουσης διὰ τοῦ Ε. ἔστι καὶ ἄλλως τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μοτορίβλῳ, ὅτι ἦν εὐρίσκεται πρῶτου προσώπου ἐνικοῦ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰλλούτῳ

δίκαιος ὦν ἀνὴρ

κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εὐρίσκεται καὶ τρίτου προσώπου ἐνικοῦ, ἦν κεῖνος. εὐρέθη δὲ καὶ πρώτου προσώπου πληθυντικοῦ, οἷον ἦν ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ἦμεν. εἰκότως οὖν καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐνέλλαξεν πρὸς τὸ ἰδίον πρόσωπον, ἀλλ' ἐγένετο καὶ αὐτὸ ἦν διὰ τοῦ ἦ,

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί

ἀντὶ τοῦ ἦσαν, ἢν ὡς περ ἐν τοῖς ἐνικοῖς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνοῦσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς αὐτῶν πρῶτον καὶ τρίτον ὁμοφωνῶσιν. πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ἐκαστοῦ εὐρίσκομεν παροχημένων τιῶν τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ ἰσοσυλλαβούντα ταῖς ἰδίαις πρώταις πληθυντικοῖς, τῆς μετοχῆς αὐτῶν μὴ οὐσης εἰς ὃ μὲν ὀξεύας τάσεως, οἷον ἔστιν ὁ πλήρῳ τοῦ πληροῦτος ἢ μετοχή, καὶ δεῖον ἐστὶν εἰπεῖν τὰ πληθυντικὰ ἐπληροῦμεν ἐπληροῦτε καὶ τὸ τρίτον ἐπλήρουν, ἐνδεόν μίαν συλλαβὴν τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ καὶ λήγον εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς· καὶ ὁμῶς εὐρίσκεται παρὰ τῷ Λύριπιδῃ ἐν τῇ Ἐκάβῃ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ προσώπῳ πληθυντικῷ, οἷον ἐπληροῦσαν, ἐνθα φησὶν

οἱ δ' ἐπληροῦσαν πυράν

κορμούς φέροντες πευκίνους.

καὶ πάλιν ἔστιν ὁ σχάζων τοῦ σχάζοντος ἢ μετοχή, καὶ πάλιν δεῖον ἐστὶν εἶναι τὰ πληθυντικὰ ἰσχαζόμεν ἰσχαζέτε ἰσχαζον, καὶ ὁμῶς εὐρίσκεται παρὰ Ἀντιφρόνι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν

ἰσοκύλαβον τῷ ἰδίῳ πρώτῳ πληθυντικῷ, ἰσχάζουσιν, ἐνθα φησὶν
ἀπὸ γῆς ἰσχάζουσιν

ἀντὶ τοῦ ἀπέλυνον. ταῦτα Καλχηδονέων ἰδιώματά εἰσιν.

1047, 13. οὐδέποτε μέσος παρακεείμενος δισύλλαβος ἐρρίσκειται
ἐν χρήσει χωρὶς τοῦ οἶδα καὶ τοῦ ἦκα, ὁ σημαίνει τὸ ὁμοίῳ,

εἴκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ

ἀντὶ τοῦ ὁμοίῳσαι, καὶ χωρὶς τοῦ ἦκα, ὁ σημαίνει τὸ πορεύομαι,
ὁ κατὰ διάλυσιν γίνεταί ἦκα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ

ἦκα πολλὰ θεοὺς γονοῦμένος.

ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμενον· ἐξ οὗ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἦεν διὰ τοῦ ἦ καὶ
ἱ κατὰ τὴν ἀρχουσιν, καὶ ἐν συνθέσει παρήεν καὶ ἐξήεν, ὡς
παρὰ Μενάνδρῳ

ἀπήεν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

τούτου οὖν χάριν ἐν τοῖς εἰς μὲ οὐκ ἔστι μέσος παρακεείμενος.

Ζητοῦσι δέ τινες καὶ περὶ τοῦ οἶδα πόθεν γέγονε. καὶ ἔστιν
εἰπεῖν εἶδω ὁ ἐνεστώς. τούτου ὁ μέσος παρακεείμενος ὀφείλειν εἶναι
τῆς εἰ διφθόγγου φυλαττομένης κατὰ τὴν ἀρχουσιν ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
εἰκονίζω εἰκόνικα, εἰκάζω εἰκακα. ἀλλ' ἐτηγάμην τὸ εἰ εἰς τὸ οἶ
Αἰο-
λικῶς καὶ γέγονεν οἶδα διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, ὥσπερ ὄνειρος ὄνοιρος.
καὶ λέγουσι τινες διὰ τὴν γὰρ μὴ λέγομεν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης
ἐτηγάμην τὸ εἰ εἰς τὸ οἶ ἐν τῷ οἶδα μέσῳ παρακεείμενῳ, οἶον λέγω
λέξῳ λέλοχα, κείῳ κερῶ κέκορα, πείῳ πέποιθα —; ἔστιν
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναμεθα λέγειν ὅτι λόγῳ παραληγοῦσης ἐτηγάμην
τὸ εἰ εἰς τὸ ω ἐν τῷ οἶδα, ἐπεὶ τὰ λόγῳ παραληγοῦσης τηρέοντα
τὸ εἰ εἰς οἶ ἐν τῷ μέσῳ παρακεείμενῳ φυλάττουσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ὑπερσυντελικῷ καὶ ἐν τῇ μετοχῇ, οἶον πείῳ πέποιθα ἐπιποθεῖν
πεποιθώς —. ἀλλὰ μὴν οὔτε ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ ἐφυλάχθη οὔτε
ἐν τῇ μετοχῇ· εἰδώς γάρ ἔστιν ἡ μειοχὴ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου,
καὶ εἶδεν ὁ ὑπερσυντελικὸς καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ εἰ εἰς ἡ
ἦδεν διὰ τοῦ ἦ καὶ ἱ, ὥσπερ εἰκάζω ἦκαζον —. ἀλλ' ὡς εἴρηται,
ἠρεῖτον λέγειν ὅτι ψευδαιολικῶς ἐτηγάμην τὸ εἰ εἰς τὸ οἶ. ὅτι γὰρ
Αἰολικὸς ἔστιν τοῦ οἶδα, δῆλον, εἴγε ἐν τῷ σύνοιδα ἀνεβίβασε
τὸν τόνον· αἱ γὰρ Αἰολεῖς ἀναβιβαστικοὶ τῶν τόνων εἰσίν. — εἰ
μὴ γὰρ Αἰολικῶς, οὐκ ἀνεβίβαζε τὸν τόνον ἐν συνθέσει· καὶ οὖν
γὰρ ἔστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶς παρωχημένος ὀριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακροῦς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει ἐν

τῇ συνθέσει, χωρὶς τοῦ ὑπόκειν, οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσεύει

τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόκειν Ὀδυσσεύς,
καὶ τοῦ εἶκον ὑπόεικον,

νηῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.

Ἰστώσαν δὲ παραδείγματα τοῦ καινός ταῦτα, εἶχον καταῖχον, εἶ-
πον προσῆκον, ἦλθον συνῆλθον, εὖρον ξεῦρον, ἦψα συνῆψα, εἶ-
δον συνεῖδον, ἔγμαι ἀφίγμαι, εἶκον ὑπέικον, εἶξεν ὑπέϊξεν, οὐ-
τως οὖν καὶ οἶδα συνοῖδα ὥφειλεν εἶναι, ἀλλ' ὡς εἰρηται Αἰολι-
κῶς ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ γέρονε συνοῖδα προπαροξυτότως,
πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι „ὀριστικός” διὰ τὸ εἶπε ξέειπε, εὖρε
ἔφευρε· ταῦτα γὰρ ἀνεβίβασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὀρι-
στικὰ ἀλλὰ προστακτικὰ. πρόσκειται δὲ „ἀπὸ φωνήεντος ἀρχό-
μενος” διὰ τὸ κεῖτο κατέκειτο, χεῦεν ἐπέχευεν· ταῦτα γὰρ ἀνεβί-
βασαν τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἀρχονται ἀπὸ φωνήεντος ἀλλ' ἀπὸ
συμφώνου. „ἀπὸ φύσει” δὲ „μακρῶς” πρόσκειται διὰ τὸ ἔξε
ἔφιξε,

Νεστωρ αὖθις ἔφιξε·

τοῦτο δὲ τὸ ἔφιξε κοινῶς μὲν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ἔ, ἐξ οὗ τὸ
ἐφίξε προπερισπωμένως, Ἰωνικῶς δὲ ἡ ποιητικῶς συστέλλει αὐτό,
τοῦτέστι θεοὶ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, ἐξ οὗ τὸ ἔφιξε προπαροξυτότως.
„παροχημένος” δὲ πρόσκειται διὰ τὸ ἦται τὸ σημαῖνον τὸ κάθη-
ται· τοῦτο γὰρ καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀπὸ φύσει μα-
κρῶς, καὶ ὁμοῦς ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παροχημένον
χρόνον ἀλλ' ἐνεστώτος. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις· ἰστέον δὲ ὅτι φα-
νεται ὁ Ἡρωδιανὸς — — *) οὐκ ἔστιν ἡ οἰ δῆφθογγος Αἰολική,
ἀλλὰ ψευδαιολικόν ἐστι τὸ συνοῖδα. τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ
γινώσκειν ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ οἶδα κατὰ ἀναλογίαν,
γῆκαὶ δὴ τὸ οἶδας, κεκώλυται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸ οἶσθα κέχρηται·
οὐ γάρ πω σάφα οἶος μόος Αἰγείδαο οἶσθα·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·

εὐρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ, οἶσθας, ὡς παρὰ Κρατίνῳ ἐν Μυλ-
θακοῖς.

*) Omitto quae apposui Apollon. Dysc. de construct. orat.
p. 350. Ubi dele, quod per incuriam irrepsit, εἰ.

1055, 14. τὰ προστακτικὰ τῶν εἰς $\bar{\mu}\iota$ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατα-
 τικοῦ διχῶς κανονίζονται. κανονίζονται γὰρ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τῷ
 κοινῷ λόγῳ, τοιούστιν ὥςπερ τὰ εἰς $\bar{\omega}$, τοῦ τρίτου προσώπου τὴν
 ἐν ἀρχαῖς κλιτικῇν ἔκτασιν ἀποβάλλοντα, οἷον ἐτίθει - τίθει σύ,
 ἴστη - ἴστη σύ, ἐπλήρη - πλήρη σύ· γίνονται δὲ καὶ τῷ λόγῳ
 τῆς μετοχῆς εἰς $\bar{\theta}\iota$.

1058, 19. τὰ εἰς $\bar{\mu}\iota$ κατὰ τὸν ἐνεστώτα τῶν ὑποτακτικῶν παθη-
 τικῶν προπερισπῶνται, οἷον ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν διδῶμαι, χωρὶς εἰ
 μὴ εὗρεθῇ τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει. ἐὰν γὰρ μὴ εὗρεθῇ τὸ ἐνε-
 ργητικὸν ἐν χρήσει, τότε τὸ παθητικὸν προπαροξύνεται, οἷον ἐὰν
 δύνῃμαι, ἐὰν κρέμῃμαι· οὐκ ἔστι γὰρ τὸ δύνῃμι καὶ τὸ κρέμῃμι
 ἐν χρήσει.

I N D I C E S.

1841

1.

- ā quid significet 808, 9. 809, 4.
 cur prima sit littera 1176.
 ǣ Ion. mutatum in η 494, 14.
 500, 16. 545, 6.
 ǣ i. q. ǣβαλε 522, 18. 567, 31.
 ǣ i. q. ώς 558, 26. 566, 18. 568, 1.
 ǣααῶαι 321, 5.
 ǣαασθαι 321, 3.
 ǣαατον 321, 1 et 4.
 ǣασάμην 321, 8.
 ǣατος 321, 9.
 ǣβακέως 323, 3.
 ǣβακήμων 323, 5.
 ǣβακηρούς 323, 4.
 ǣβακησαι 323, 6.
 ǣβακητόν 323, 7.
 ǣβάκιον 323, 8.
 ǣβακτον 323, 10.
 ǣβάλε 321, 10. 522, 15. 568, 9.
 946, 9.
 ǣβαλεν 321, 11.
 ǣβαξ 17, 18.
 ǣβαπιος 321, 12.
 Ǵβαυις 323, 1.
 ǣβασάνιστος 321, 14.
 ǣβασανίστως 321, 17.
 ǣβατον 321, 13.
 ǣβατος ὁδός 22, 26. 323, 12.
 ǣβδελυκτα 321, 19.
 ǣβέβηλα 323, 13. 223, 24.
 ǣβέβηλος 321, 23. 323, 13.
 ǣβελτερία 321, 4.
 ǣβελτεροκόκκινξ 27, 24.
 ǣβελτερος 198, 22. 321, 25.
 ǣβουι 199, 26.
 ǣβιος 323, 17.
 ǣβλωτον 323, 24.
 ǣβλαβί Choerob. cod. Barocc. 50.
 ǣβλεπτήματι 321, 26.
 ǣβληχορήν 322, 1.
 ǣβολήσας 322, 8.
 ǣβολητύς 322, 9.
 Ǵβόλλας Ǵβόλλας ὄνομα ποταμοῦ.
 Choerobosc. in Theodos. f. 45.
 ǣβολον ἵππον 83, 22.
 ǣβολον κτηνός 20, 20.
 ǣβολος 322, 2.
 ǣβόλως 322, 7.
 ǣβου 322, 10.
 ǣβουλεῖν 322, 6.
 ǣβούλητα 209, 7.
 ǣβούλητον κακόν 322, 3. 323, 25.
 ǣβουλία 322, 4.
 ǣβουλος στάσις 18, 3.
 ǣβούλως 322, 5.
 ǣβρα 209, 8. 322, 12.
 ǣβρα βάλων 322, 11.
 ǣβραι 322, 13.

ἄβραμιῆτος 322, 16.
 ἄβροδιαίτη 322, 17.
 ἄβροδλαιο 322, 18.
 Ἀβροκόμης 322, 22.
 ἄβρον 4, 3.
 ἄβρός 322, 20.
 ἄβρός λειμών 322, 19.
 ἄβροσύνη 322, 21.
 ἄβροτήμων 322, 23.
 ἄβρότητι 322, 24.
 ἄβροτον 322, 25.
 ἄβρότων 204, 23.
 ἄβροχέτων 322, 26.
 ἄβρουνα 224, 19.
 ἄβρύνεται 209, 9. 322, 27.
 ἄβρωτος 322, 2.
 ἄβυδοκόμης 215, 6. 322, 31.
 Ἀβυδος 215, 5. 322, 30.
 ἄβυκτον 323, 10.
 ἄβύρβηλον 322, 28.
 ἄβυστάκη 323, 26.
 ἄγάεις 336, 6.
 ἄγάω 121, 30.
 ἀγαθά 324, 3.
 ἀγαθάγγελος Theognostus f. 59.
 Ἀγάθαςχος 324, 1.
 ἀγαθῇ τύχῃ 209, 11.
 ἀγαθικά 324, 7.
 ἀγαθοεργοί 209, 4. 333, 30.
 ἀγαθοί 209, 12.
 ἀγαθὸν δαίμονα 327, 6.
 ἀγαθὸν ἐτι τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ
 καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 ἀγαθὸς φαρῖν 334, 3.
 ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα 209, 14.
 ἀγαθοῦ πόματος 334, 4.
 ἀγαθοουρίαν 78, 14.

ἀγαθῶν ἀγαθίδες 9, 31.
 ἀγαθῶν πάντων ἐπινένηται ἡ τρα-
 πεζα 13, 24.
 ἀγαθῶς 327, 22.
 ἀγαί 336, 10.
 ἄγαιον 334, 7.
 ἀγκλεές 209, 17.
 ἀγκακτία vel ἀγυλαξία 336, 26.
 ἀγάλλει 324, 8.
 ἀγάλλεται 209, 18.
 ἀγάλλιος 334, 17.
 ἀγάλλων 324, 9.
 ἄγαλμα 82, 9. 324, 4. 334, 18.
 ἄγαλμα Ἐκάντης 336, 31.
 ἀγάλματα Ἐκάντης 327, 13.
 ἀγαλματοουργία 335, 3.
 ἀγαλματοποιία 335, 3.
 ἀγαλματοποιός 335, 4.
 ἀγαλματοφορούμενος 324, 10.
 ἀγαλμός 334, 16.
 ἄγαμαι 209, 20.
 ἀγάμετος 336, 7.
 ἄγαμιος βίος 344, 31.
 ἄγαν 209, 22. 1095.
 ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε 334, 32.
 ἄγαν τείνειν 336, 1.
 ἀγανάκτησις 334, 30.
 ἀγανακτητέον 334, 28.
 ἀγανακτικόν 334, 28.
 ἀγανακτῶν 334, 22.
 ἀγανακτῶ σοῦ 334, 24.
 ἀγαντιφον 324, 12.
 ἄγανον 335, 10.
 ἄγανόν 335, 12.
 ἀγανοφροσύνη 324, 13.
 ἀγανώπιδος 324, 14.
 ἀγαπᾶν 324, 23.

ἀγάπησιν 324, 27.
 ἀγαπησμός 324, 27.
 ἀγαπητὴ ἡθῆ 324, 21.
 ἀγαπητόν 209, 23. 324, 22. 336, 13.
 ἀγαπητός 336, 12.
 ἀγαπῶ 129, 23.
 ἀγαπῶν ἄν 325, 1.
 ἀγάσαιοτο 324, 25.
 ἀγασθαι 326, 18.
 ἀγασθεῖς 209, 10.
 ἀγασθῶ τινί 324, 32.
 Ἀγασικλῆς 329, 6.
 ἀγάσματα 325, 22.
 ἀγάσει 336, 8.
 ἀγαστά 336, 4.
 ἀγαστονος 324, 31.
 ἀγαστοῦ 324, 26.
 ἀγαστῶς 336, 4.
 ἀγαυοῦλα 325, 8.
 ἀγγραεία 209, 24.
 ἀγγραφεῖσθαι 325, 6.
 ἀγγραφοι 325, 13.
 ἀγγραφος 325, 2.
 ἀγγράφον 212, 3.
 ἀγγραφοφορεῖν 325, 10.
 ἀγγεῖον 792, 29.
 Ἀγγελῆ 335, 20.
 ἀγγελιαφόρος 325, 9.
 ἀγγελικὴ ὁῆσις 26, 6.
 ἄγε δῆτα 325, 18.
 ἄγειν 79, 16. 335, 22.
 ἄγειν καὶ φέρειν 206, 14. 325, 19.
 ἀγέρει 325, 25.
 ἀγελαιοκομική 326, 28.
 ἀγελαῖος 325, 27.
 ἀγελαίων 325, 26 et 27.

ἀγέλας πόρων 336, 29.
 ἀγέλαστα πρόσωπα 336, 30.
 ἀγέλαστος 337, 6.
 ἀγέλαστος βίος 344, 30.
 ἀγενὲς καὶ στενὸν φθῆγμα 336, 19.
 ἀγενής 328, 2.
 ἀγεννώς 326, 6.
 ἀγέραςτος 326, 7.
 ἀγερμός 326, 21.
 ἀγεροσιζύβηλιν 336, 15.
 ἀγερωχία 326, 8.
 ἀγέρωχος 209, 25. 326, 9.
 ἀγέρωχος ταῦρος 336, 21.
 ἄγεται 326, 10.
 ἄγευστος θοίνης 12, 9.
 ἀγεύστου θοίνης 326, 11.
 ἄγευτοι 326, 12.
 ἀγεωργίου δικάζεσθαι 20, 26.
 336, 22.
 ἀγή 326, 14.
 ἀγήλαι 328, 9.
 ἀγηλατεῖν 328, 32.
 ἀγηλατῶν 337, 11.
 ἀγημα 327, 26.
 ἀγήνωρ 327, 29.
 ἀγηροχῶς 325, 24.
 ἀγήρω 327, 32.
 ἀγής 337, 13.
 Ἀγησίλαος 329, 9.
 Ἀγησιπόλις Ἀγησιπόλιος et Ἀγη-
 σιπόλιδος 1193.
 ἀγητός 326, 13.
 ἀγιάσαι 328, 1.
 ἀγιάσατε 328, 3.
 ἀγιασθέντων 328, 5.
 ἀγλῆειν 327, 12.
 ἄγιος 387, 16.

- Ἄγρις Ἄγιος et Ἄγριδος 1193.
 ἄγρις 327, 21.
 ἄγρισαι 329, 12.
 ἄγρισεύς 328, 4.
 ἄγριστεύειν 328, 5.
 ἄγριστεύσαντες 328, 7.
 ἄγριτης 338, 19.
 ἄγκραθεν 337, 25.
 ἄγκαλίδα 328, 8.
 ἄγκαλιδαγωγοί 337, 19.
 ἄγκαλίδας ἵκειν 327, 8.
 ἄγκαλίδες ξύλων 13, 10.
 ἄγκαλιδοπῶλαι 337, 23.
 ἄγκαλιδοφόροι 337, 20.
 ἄγκαλίζει 327, 14.
 ἄγκιστρεύει 329, 1.
 ἄγκιστρον 335, 21.
 ἄγκρατος ἐλαύνοντα 329, 15.
 ἄγκρατος ἐλαύνω 337, 27.
 ἄγκύλη 327, 19. 337, 30.
 Ἀγκύλη καὶ Ἀραφὴν 338, 13.
 ἄγκυλία 329, 2.
 ἄγκυλομήται 329, 3.
 ἄγκυλον 329, 4.
 ἄγκυλοχείλης 978. 1189.
 ἄγκυλόχειλος 329, 5.
 ἄγκυραι 338, 15.
 ἄγκυρῶσαι 81, 4.
 ἄγκυρῶσας 327, 10.
 ἄγκωλιάδειν 327, 5.
 ἄγκωνή - ὄγκωνή Boeot. 782, 34.
 ἄγλαι 338, 14.
 ἄγλατα 329, 17.
 ἄγλατίζει 209, 33.
 ἄγλατῆσαι 328, 31.
 ἄγλαόκοιτος 329, 18.
 ἄγλαός 1096.
 ἄγλαότιμον 329, 19.
 ἄγλανρος 329, 24.
 ἄγλευκός 329, 20.
 ἄγλευκώτερον 329, 21.
 ἄγλευκός 327, 4.
 ἄγλιδες 327, 15.
 ἄγλωττα 329, 22.
 ἄγμα 324, 19.
 ἄγμασι 329, 23.
 ἄγραπτος 338, 27.
 ἄγρελα 329, 27.
 ἄγρεύειν 209, 30.
 ἄγρεύεται τὴν πόλιν 338, 17.
 Ἀγρίας 329, 26.
 ἄγρίσαι 339, 8.
 ἄγροδικῆς 338, 22.
 ἄγροδικος 338, 21.
 ἄγροεῖν 338, 23.
 ἄγροια 324, 16.
 ἄγρολη 338, 23.
 ἄγρον 324, 15.
 ἄγροπολεῖσθαι 338, 25.
 ἄγνούσιος 329, 13.
 ἄγνύς ἄγνυθος 1208.
 ἄγνυται 329, 29.
 ἄγνώμονες 334, 8.
 ἄγνώμωνως 329, 30.
 ἄγνώτα 324, 17.
 ἄγνώτας 329, 28.
 ἄγοι 329, 32.
 ἄγομένων τῶν ἡμετέρων 330, 5.
 ἄγόμφιος αἰών 339, 15.
 ἄγορον 212, 20.
 ἄγόντων 212, 22.
 ἄγορά 210, 8. 327, 23.
 ἄγορά Ἀργείων 212, 23.
 ἄγορά καὶ Ἰφορέα 204, 6.

ἄγοράζει 330, 7.
 ἄγοράζειν 20, 6.
 ἄγοράειαν 330, 9.
 ἄγοραῖοι 330, 15.
 ἄγοραῖος Ἑρμῆς 327, 9. 339, 1.
 ἄγοραῖος Ζεὺς 327, 9. 338, 32.
 ἄγοραῖος τοὺς 339, 10.
 ἄγοράν 327, 25.
 ἄγορανομίας 330, 17.
 ἄγορανόμοι 199, 24. 330, 13.
 ἄγορανόμος 212, 25.
 ἄγοράς 330, 10.
 ἄγοράσαι 78, 8.
 ἄγοράσεως 339, 4.
 ἄγόρασιν 326, 19.
 ἄγοράσματα 331, 28. 339, 3.
 ἄγοραστήν 339, 13.
 ἄγοράσω 326, 22. 331, 24.
 ἄγοράς ὄρα 330, 19.
 ἄγορεύει 1095
 ἄγορήν 330, 16.
 ἄγορηταί 330, 24.
 ἄγορητάς 212, 26.
 ἄγοροι 339, 5.
 ἄγορος 339, 5.
 ἄγος 212, 31. 324, 20. 330, 26.
 ἄγος 212, 27. 330, 25. 338, 26.
 ἄγοσταί 213, 4.
 ἄγοστήσας 213, 4.
 ἄγοστούς 212, 29.
 ἄγουσιν ἱερτήν οἱ κλέπτει 331,
 11.
 ἄγραι 326, 24. 334, 11.
 ἄγρᾶνδης] τὰ εἰς δις ἐπιθῆναι-
 τα, ἔχοντα πρὸ τοῦ δ' τὴν ἀν-
 συλλαβήν, διὰ τοῦ τ' γράφεται
 καὶ Δωριά ἐστιν, οἷον χαμάν-

δις, ἄγρᾶνδης, Ὀλυμπιάδης. Ge.
 Choerobosc. cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἄγραυλοι 213, 1. 331, 3.
 ἄγραυλος 326, 17.
 ἄγραφα 331, 5.
 ἄγραφλου 184, 23. 199, 28. 331,
 21.
 ἄγράφου μειᾶλλον 184, 27.
 ἄγρεύματα 340, 8.
 ἄγρευτική στολή 339, 32.
 Ἀγριᾶσαι 348, 24
 ἄγριόθνημος 213, 2.
 ἄγριοι 200, 21. 339, 23.
 ἄγρίοις κατακαῦσαι ξύλοις 10,
 26.
 ἄγριον ὑποβλέπει με 331, 17.
 ἄγριος ἱλαίος 339, 28.
 ἄγριους 332, 26.
 ἄγριωθεῖς 15, 16.
 ἄγροβόας ἀνήρ 17, 1. 339, 30.
 ἄγροικίη 340, 18.
 ἄγροικος 43, 3. 331, 4 et 6.
 ἄγροικος ὁπώρα 340, 8.
 ἄγροίκων 340, 18.
 ἄγρόμενοι 331, 8.
 ἄγρονόμοι 331, 19.
 ἄγρότας 331, 20.
 ἄγρόντα καὶ ἄλεκτα πέπονθα 339,
 33.
 Ἀγρυλῆθεν 332, 30
 ἄγρωσται 213, 6. 332, 8.
 ἄγριαί 332, 13.
 ἄγριας 331, 30.
 ἄγνιατίδες 340, 20.
 ἄγνιεύς 327, 17.
 ἄγνίταις] ἡ γίγναιξ ἐνθεῖα ἐπι-

ἄλλοι πεν. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἐπει-
δὴ γίνεται ἀρσενικὸν γένους, ἀνα-
δέχεται τὴν εἰς αὐτὸν κατάληξιν,
οἷον ὡς ὧν ἅπαις τε καὶ γύναις
κάνιστος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθά-
μαντι. Choerob. in Theodos.

ἄγνον 326, 23.

ἄγρομα 327, 24.

ἄγρομός 331, 10.

Ἀγρόθιος 331, 29.

ἄγροτης 213, 9. 331, 14.

ἄγροτινά 213, 10. 332, 11.

ἄγροτώδη 213, 11. 332, 12.

ἄγχαζε 340, 22.

ἄγχασε 340, 21.

ἄγχεμαχοι 555, 4. 606, 7.

ἄγχεμαχος 213, 12.

ἄγχε 332, 23.

ἄγχιθυρος 213, 13. 332, 24.

ἄγχιμαχος 332, 22.

ἄγχιμόλον 332, 32.

ἄγχιμόλος 213, 14.

ἄγχιμος 340, 24.

ἄγχινοια 210, 7. 332, 33.

ἄγχινονος 333, 1.

ἄγχισποροι 332, 25.

ἄγχιστα 333, 2.

ἄγχιστεία 213, 15. 333, 3.

ἄγχισταῖς 213, 15. 333, 3.

ἄγχιστεύω 126, 8.

ἄγχιστινίδην 333, 8.

ἄγχιστροφοι 333, 10.

ἄγχιτέρμων 333, 15.

ἄγχοσε 607, 33.

ἄγχοῦ 333, 11.

ἄγχωμάλου 333, 12.

ἄγωγεῖ 333, 17.

ἄγωγεῖς 22, 20. 340, 26.

ἄγωγή 333, 20.

ἄγώγιμος 333, 16.

ἄγωγμον 333, 22.

ἄγώγιον 333, 13.

ἄγωγόν 333, 23.

ἄγωγούς 333, 24.

ἄγών 198, 8. 326, 20.

ἄγωνία 333, 19.

ἄγωνιῶν 324, 18. 333, 26.

ἄγώνισις 438, 1.

ἄγωνίσωνται 123, 23.

ἄγωνιῶ 333, 25.

ἄγωνιῶντες 333, 27.

ἄγωνοθέτης 333, 28.

ἄδαγμός 342, 22.

ἄδαήμενες 340, 32.

ἄδαμάντινος 340, 33.

ἄδαξῆσαι 340, 28.

ἄδασμος 342, 24.

ἄδαχεῖν 340, 29.

ἄδδις 342, 26.

ἄδέητος 183, 11. 341, 3.

ἄδείματα 341, 1.

ἄδειν ἁλεκτρονόρας 21, 24.

ἄδειν ὁμοιον 3, 8.

ἄδεκάστως 213, 21. 341, 4.

ἄδεκατέυτους 342, 27.

ἄδελφά 341, 2.

ἄδελφίζειν 83, 25. 341, 23.

ἄδηλος γνώμη 17, 12.

ἄδημονεῖν 208, 21.

ἄδημορούσης 341, 25.

ἄδημοσύνη 80, 6.

ἄδημονῶν 341, 5.

ἄδην 341, 15. 612, 8.

ἄδην γ. Δαμήν.

ἄδηνέως 341, 21.
 ἄδῆριτος 341, 8.
 ἄδηφάγοι 210, 13.
 ἄδηφάγοι τριήρεις 343, 27.
 ἄδηφάγους τριήρεις 203, 19.
 ἄδηωτον 341, 7.
 ἄδιάβατος 343, 24.
 ἄδιάγλυπτον 344, 17.
 ἄδιαύτητος 341, 13.
 ἄδιάκριτος 213, 22. 341, 11.
 ἄδιάλεκτος βίος 344, 30.
 ἄδιάλλεκτον ἔχθρον 344, 4.
 ἄδιάλυτον 344, 19.
 ἄδιαλώβητον 341, 14.
 ἄδιαντον 341, 1.
 ἄδιάπανστον ἔχθρον 344, 4.
 ἄδιάρθρωτον 341, 17.
 ἄδιάστατον 341, 27.
 ἄδιανλος τόπος 343, 31.
 ἄδιάφθορον 343, 3.
 ἄδιαφθόρως 343, 9.
 ἄδιαφορία 341, 18.
 ἄδιδακτος 344, 21.
 ἄδιεξινητόν 341, 20.
 ἄδικῆσαι 79, 9.
 ἄδικλου 199, 32. 341, 29.
 ἄδικομάχους ἵππους 344, 6.
 ἄδικομήχανος 343, 21.
 ἄδικοπήμονας 343, 12.
 ἄδικος 343, 14.
 ἄδικότροπος 343, 10.
 ἄδινόχειρας 343, 11.
 ἄδικοχηρίματος 343, 10.
 ἄδικοχηρίματος 210, 19.
 ἄδικῶ 121, 22.
 ἄδινοῖο γόιοι 344, 23.
 ἄδλοπον 344, 8.

ἄδιούνιος ταῦρος 344, 10.
 ἄδοκίμαστος 341, 32.
 ἄδολεσχεῖν 21, 30. 344, 13.
 ἄδολεσχής 21, 30.
 ἄδολεσχία 341, 19.
 ἄδολως 34, 1.
 ἄδότητον 341, 26.
 ἄδοξα 344, 27.
 ἄδόξαστον 344, 28.
 ἄδοξον 344, 25.
 ἄδοξοῦντα 345, 5.
 ἄδορον 345, 4.
 ἄδορπος 345, 3.
 ἄδούλευτος 218, 8.
 ἄδουλος βίος 25, 14. 344, 29.
 ἄδρανές 342, 2.
 ἄδραστεία 342, 6.
 ἄδρατα 7, 6.
 ἄδράφαξες 345, 10.
 ἄδρησιτία 346, 5.
 Ἄδριανὰ γυναικες 346, 10.
 Ἄδριας 346, 6.
 ἄδρῶν 342, 4.
 ἄδρότης 342, 4.
 ἄδρῶναι 21, 2.
 ἄδρῶναιτο 342, 3.
 Ἄδρυξ Ἄδρηνος, πόλις Συρακου-
 σίων, ἄρσενικῶς λεγομένη. ἔφυ-
 γον εἰς τὸν Ἄδρυκα, Φίλιππος
 ὁ ἱστορικός φησιν. Choerob. in
 Theodos. f. 66.
 ἄδρύφακτον 345, 14.
 ἄδυναμία 345, 26.
 ἄδυνασία 345, 26.
 ἄδύνατα εἶναι 342, 19.
 ἄδυνατία 345, 27.
 ἄδύνατοι 200, 3. 345, 15.

ἄδυσώπητον 345, 23.
 ἄδυτον 345, 25.
 Ἄδωνια 345, 29.
 Ἀδώνιος 346, 1.
 ἄδωρητος 346, 11.
 ἄδωροδόκητος 346, 17.
 ἄδωροδοκῆτως 213, 20.
 ἄδωρος 346, 16.
 ἄδωρος χάρις 26, 11. 346, 19.
 ἄεθλευον 347, 1.
 ἀεθλεύων 347, 2.
 ἀεθλοφόρους 347, 3.
 ἀελ 346, 21.
 ἀελζων 22, 16. 347, 16.
 ἀελζων πένθος 347, 30.
 ἀειθαλής 346, 29.
 ἄειλα 347, 32.
 ἀειλογεῖν 21, 18.
 ἀειλογία 21, 18. 346, 31.
 ἀείνων 22, 16. 348, 1.
 ἀείτως 347, 7.
 ἀελ ποτε 77, 11.
 ἀείταν 348, 2.
 ἀειφυγία 346, 30.
 ἄελλα 346, 33. ὡς ἄελλα 1005, 2.
 ἀελλάδες ἵπποι 346, 20.
 ἀελλησιθύμοις 348, 7.
 ἀελλόπους 346, 32.
 ἄερκτον 347, 4.
 ἀεγοβατεῖν 347, 6.
 ἀέσαι 348, 8.
 ἀετός 348, 3.
 ἀετός προπύλαιος 202, 20.
 ἄζα 348, 14.
 ἄζαλιον 348, 16.
 ἄζειν 348, 17 et 18.
 ἄζην 348, 21. Cf. v. Δαμῆν.

Ἀζηνιεύς 348, 12.
 Ἀζηνία 348, 23.
 ἄζησία 348, 26.
 ἀζήτητον 348, 11.
 ἄζυμον 348, 29.
 ἄζυμον κράσεως 348, 28.
 ἄζυς 12, 13. 58, 10. 348, 10.
 ἄζωτα Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
 Ἀζων Ἀζωνος ποταμὸς Λυκίας καὶ ὄνομα ἀνδρός. Choeroboscus in Theodos. f. 63.
 ἀηδές 349, 1.
 ἀηδόνα 349, 3.
 ἀηδόνειος θρηῆνος 349, 6.
 ἀηδόνειος κλαγγή 349, 10.
 ἀηδόνειος ἵππος 349, 8.
 ἄησιν 349, 2.
 ἀήσυρον 349, 12.
 ἀῆται 1096.
 ἄθαμβής 349, 13.
 ἄθαπτος 353, 3.
 ἄθάρα 351, 12.
 ἄθάρη 10, 12. 351, 12.
 ἄθάροι 352, 32.
 ἄθανμάστως 353, 4.
 ἀθελβεται 353, 2.
 ἀθελδεται 350, 14.
 ἀθέμιστα 349, 14.
 ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν 353, 5.
 ἀθέμιστος 349, 15.
 ἀθεμιστότερον 353, 6.
 ἀθέμιτοι μοῦσαι 353, 6.
 ἀθέρα 351, 12.
 ἀθεραπενσία 78, 17.
 ἀθερῆζει 353, 1.
 ἀθερῆζειν 21, 17.

ἄθεσταν 350, 20.
 ἄθεσμος βλάβη 350, 16.
 ἄθετεῖν 79, 31. 350, 19.
 ἄθετος 350, 21.
 ἄθετος Ἐρινός 353, 8.
 ἄθεώρητος 349, 28.
 ἄθεώς διέφθαρται 13, 32.
 ἄθηλον 350, 22.
 ἄθηλον παιδίον 350, 23.
 ἄθήλυντον 349, 16.
 Ἀθηνᾶ ἱππία 350, 25.
 Ἀθήναζε 352, 23.
 Ἀθηναῖον 77, 5.
 Ἀθηναῖον 40, 24.
 Ἀθηνόδωρος 349, 29.
 ἄθηρ 21, 15. 353, 15.
 ἄθηρα 351, 12.
 ἄθηρη 350, 32.
 ἄθηρηλογόν 21, 17.
 ἄθηρης 353, 9.
 ἄθηρος ἡμέρα 351, 4.
 ἄθησαύριστον 349, 17.
 ἄθικτος 82, 8.
 Ἀθλίβις Ἀθλίβεως 1192.
 ἄθλεύων 349, 25.
 ἄθλοθετία 21, 21.
 ἄθλον 349, 18 et 19.
 ἄθλος 210, 14. 349, 21.
 Ἀθμονεύς 349, 30.
 ἄθρακτος 352, 16.
 ἄθρᾶνευτον 352, 15.
 ἄθρανιστον 349, 26.
 ἄθρει 349, 27.
 ἄθρεῖν 350, 1.
 ἄθρεῖς 352, 22.
 ἄθροῖζει 350, 5.
 ἄθρους 350, 3

ἄθυμειν 352, 18.
 ἄθυμία 210, 11. 352, 20.
 ἄθυμος 350, 12.
 ἄθυρμα 350, 6.
 ἄθυρόγλωσσος 79, 19. 352, 5.
 ἄθύρων 350, 11.
 ἄθύρωτος 352, 11.
 ἄθων 352, 13.
 ἄθως 352, 14.
 ἄθώπεντον 352, 12.
 αἰ anceps 1175
 αἰ 353, 18.
 αἶα 362, 3. 1096.
 αἰάζειν 353, 24.
 αἶ αἶ 360, 6.
 αἰαί 360, 10.
 Αἰάκιον 212, 15.
 Αἰακός 211, 6.
 Αἶας, Αἶα 1183. Αἶας 1182.
 αἰβοῖ 360, 11.
 αἰγάλεως 360, 13.
 αἰγάρ 353, 25.
 Αἰγαῖδαι 354, 10.
 αἰγαῖον 354, 8.
 αἰγέρον θεά 354, 25.
 αἶγες 361, 31.
 αἰγιαίνειν 353, 26.
 αἰγίβοτος 353, 29.
 αἰγίλειν 357, 29.
 αἰγίθαλλος 360, 14.
 Αἰγίταιον σάκος 361, 29.
 Αἰγίνηθεν 361, 29.
 αἰγίπυρος 360, 19.
 αἰγίς 354, 4.
 αἶγλη 354, 15.
 αἰγλήεντος 354, 14.
 αἶγλης χάριτες 355, 11.

- αἰγυπῖον 354, 28.
 αἰγυπτῆς 361, 28.
 αἰγυπτιάζειν 354, 13.
 Αἰγύπτιον 361, 24.
 Αἰγύπτιον γῆρας 361, 19.
 Αἴγυπτος 361, 26.
 αἰδέσθαι 354, 33.
 αἰδέσεως 80, 4. 361, 32.
 αἰδέσιμον 353, 30.
 αἰδήμων 354, 29.
 αἰδοῦ εἰκων 354, 30.
 αἰδοσύνη 354, 31.
 αἰδώς 363, 9.
 αἰδρυτα 363, 10.
 αἰδῶ 355, 14.
 αἰεῖ 361, 6.
 αἰεγετεῶν 361, 4.
 αἰεῖν 363, 11.
 αἰεῖ νέον ἐρχομένων 361, 15.
 αἰετοί 361, 17.
 Αἰθαλείδης 355, 6.
 αἰθαλή 355, 3.
 αἰθαλόεν 355, 4.
 αἰθαλώδης 355, 5.
 αἰθερώδη Olympiodorus in Platonis Philebum.
 αἰθεσιν 355, 17.
 αἰθεταί 1095.
 αἰθήρ 355, 18.
 Αἰθιοπίον 355, 32.
 αἰθοί 362, 6.
 αἰθόμενος 355, 20.
 αἰθ' ὄφελον 355, 8.
 αἰθρεῖ 358, 27.
 αἰθρία 355, 21.
 αἰθρια στέφη 355, 29.
 αἰθριος 355, 22.
 αἰθυγμα 360, 20.
 αἰθύσσειν 360, 21.
 αἰκάλλει 358, 26.
 αἰκάλλοντες 21, 25.
 αἰλία 355, 23. 360, 23.
 αἰλίας 356, 1.
 αἰκίζει 355, 27.
 αἰκῶς 360, 26.
 αἶλινον 358, 29.
 αἶμα 356, 17.
 αἶμα νῆψαι 360, 28.
 αἶμασι 203, 32. 356, 6.
 αἶμασιολογεῖν 362, 29.
 αἶμασιώδεις 362, 26.
 αἶματι κλαίειν 355, 13.
 αἵματόεντα 355, 28.
 αἵματοῦσαντοι Θυσίαι Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 αἵματοῦρόφον 362, 21.
 αἵματος ἔσαι Ἄρνα 358, 31.
 αἵματοςσταγή 362, 9.
 αἱμάτων 362, 12.
 αἵματωπὸν 362, 7.
 αἵματῶσαι 360, 18.
 αἵμαχῆναι 363, 15.
 αἵμηπότης 602, 25.
 αἵμηρόν 356, 16.
 Αἶμον 362, 24.
 αἱμορραία 183, 5.
 αἱμορρηγία 362, 15.
 αἱμοῦρῆς 16, 23.
 αἱμούς 360, 30.
 αἱμυλλοῖσι 362, 31.
 αἱμυλοπλόκος 363, 4.
 αἱμύλος 356, 22. 393, 1.
 αἱμυλόφρων 363, 3.
 αἱμωδεῖν 10, 6.

αἰμωδιᾶν 10, 6.
 αἰνασθέναι 356, 23.
 αἰνεῖν 360, 32.
 αἰνίσματα 358, 25.
 αἰνίσματα συμβάλλειν 16, 19.
 αἰνίζομαι μαζίω 359, 16.
 αἰνίσσεται 356, 26.
 Αἰνίους 358, 20.
 αἶνος 356, 11.
 αἰνοτάλας γ. τάλας.
 αἰνῶ 358, 28.
 αἰξωνεύεσθαι 353, 31.
 Αἰξωνῆσιν 358, 23.
 αἰόλη 361, 1.
 αἰόλη γύξ 359, 3.
 Αἰολίδας 361, 3.
 αἰολίζειν 361, 2.
 αἰόλλει 360, 5.
 αἰόλος 356, 21.
 αἰονῆν 363, 16.
 αἰπόλια 356, 27.
 αἰπολῶ 129, 15.
 αἶρα 359, 19.
 αἶρε 358, 4.
 αἶρε δάκτυλον 357, 30.
 αἶρεθ' ἐν 356, 28.
 αἶρεθ' αἶρεν 363, 14.
 αἶρεῖ 357, 2.
 αἶρειν 359, 20 et 21 et 23.
 αἶρεῖς 359, 22.
 αἶρεῖσθαι 119, 11. 358, 11.
 αἶρε μίσχ' αἶλην 356, 31.
 αἶρεσθαι τιμαῖς 9, 12.
 αἶρεσις 197, 17.
 αἶρεται πόλεμον 3, 8.
 αἶρεται με 356, 32.
 αἶρετίζειν 77, 23.

αἶρετόν 356, 29.
 αἶρετός 197, 21.
 αἶρησαιμένων 356, 30.
 αἶρῃσιν 357, 1.
 αἶρῃσεσθαι 357, 3.
 αἶρῃσομαι 357, 5.
 αἶρόμενος 357, 4.
 αἶρόπινον 22, 11. 359, 25.
 αἶρούμενος 358, 19.
 αἶσα 1095.
 αἶσανος 359, 26.
 αἰσθάνεσθαι 183, 9. 216, 8. 359, 6.
 αἰσθεσθαι 183, 9. 216, 7. 359, 6.
 αἰσθημα 27, 29.
 αἰσθομαι 122, 23.
 αἰσθων 359, 28.
 αἶσιμα 357, 7. 359, 29.
 αἶσιον 359, 32.
 αἶσιος 357, 8.
 αἶστωθειν 363, 13.
 αἶστωρ 363, 12.
 αἶσσητηρι 357, 9.
 αἶσσηνηται 359, 33.
 αἶσχιον 363, 5.
 αἶσχιω 357, 10.
 αἶσχος 357, 11.
 αἶσχορσπεῖν 26, 15. 363, 6.
 αἶσχορσπερδής 78, 21.
 αἶσχοροποιός 21, 22.
 αἶσχύνει 360, 3.
 αἶσχύνομαι 119, 15.
 αἶσχνόμενος περιπλέκει τὴν συμ-
 φοράν 3, 22. 359, 4.
 αἶσχντηλὸς εἰ 77, 13.
 τὸ Αἶσων κύριον ὃν διχῶς κλίνε-
 ται. καὶ γὰρ διὰ τοῦ ὦ, οἶον
 Αἶσωνος υἱός, Κρηθῆως ἄφ' αἶ-

- ματος, καὶ διὰ τοῦ ὁ ποιητικῶς
διὰ τὸ μέτρον, οἷος ὡς παρὰ τῷ
ποιητῇ Αἰσονά τ' ἤδε Φέρητι.
Choerob. ad Theodos. f. 63.
αἰτεῖν καὶ αἰτεῖσθαι 81, 17.
αἰτήσασθαι 360, 4.
αἰτιαζομένους 363, 7.
αἰτίλαμα 78, 25.
αἴτιον γενέσθαι 363, 8.
αἴτιος γέγονεν 123, 20.
αἰτιῶμαι 119, 27.
αἰτιώτατος 854, 21.
Αἰτναῖον πῶς 357, 13.
Αἰτνη ἄνθρωπος 22, 33.
αἰνέζοντος 357, 14.
αἰτούμενος 359, 14.
αἰτῶ 122, 6.
Αἰτώλιος i. q. Αἰτωλός 597, 12.
αἰφνής] τὰ εἰς δις ὑπὲρ τρεῖς
συλλαβὰς φ' ὅτι μακροῦ παραλη-
γόμενα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τῆ
τ' γράφεται, οἷον λαθρηδής, κλω-
πηδής, αἰφρηδής, ἀντηδής, σπι-
χηδής, ἀμοιβηδής (λέγεται καὶ
ἀμοιβηδόν), ἀμφισυδής, ἐπιου-
δής, ἀκροπουδής. Cod. Barocc.
50. f. 106.
αἰχμᾶσσονσι 357, 12.
αἰμὴ 357, 15. 1095.
αἰχμητής 357, 16.
αἶψα 1095.
αἰ ψελλίζουσαι 357, 17.
αἰῶ 363, 17.
αἰών 357, 18.
αἰωνίζει 357, 19.
αἰώρα 357, 20.
αἰωρήσει 357, 21.
αἰωροῦνται 357, 22.
Αἰσθημία 212, 18. 363, 18.
ἀκάθεκτος 357, 23.
ἀκαθοσίωτον 357, 24.
ἀκίνα 357, 25.
ἀκίχητα 1239.
ἀκακία 370, 17.
ἀκακίαν 80, 11.
ἀκακος 370, 14.
ἀκάλανθος 370, 29.
ἀκαλήφη 370, 18.
ἀκάλλειν 370, 30.
Ἀκαμαντὶς 363, 29.
ἀκαμαντοχάραυν 1184.
ἀκαματὶ Choerob. cod. Barocc.
50.
ἀκάμπιον 370, 31.
ἀκάμπιος δρόμος 363, 21.
ἀκανθα 363, 22. ἀκανθα Αἰ-
γυπτία λευκή 1096.
ἀκανοὶ 370, 32.
ἀκαπήλευτον 357, 28.
ἀκαρ 363, 31.
ἀκαρής 363, 23.
ἀκαριῶτον 203, 25. 363, 28.
ἀκασκα 371, 1.
ἀκαταλήπτως 363, 32.
ἀκαταλήλως 363, 33.
ἀκαταναντί Choerob. cod. Ba-
rocc. 50.
ἀκατευναστος 364, 2.
ἀκάτια 19, 10. 371, 4.
ἀκάτιον 364, 4.
ἀκατος 371, 5.
ἀκάνοι 371, 7.
ἀκειόμενοι 371, 14.
ἀκειροκόμης 364, 4.

ἀκείῃ 27, 26. 364, 7.

Ἀκείης Ἀκείης 1189.

ἀκέραιον 364, 5.

ἀκέρδης χάρις 364, 3.

ἀκίσει 364, 8.

ἀκίσεσθαι 364, 8.

ἀκισίας 371, 19.

ἀκισιν 364, 10.

ἀκισίπρον 364, 11.

ἀκισιαιτα 364, 12.

ἀκισμόν 364, 13.

ἀκισταί 364, 15.

ἀκιστής 364, 14.

ἀκιστῶ 202, 18.

ἀκιστωρ 364, 14.

ἀκίφαλον 371, 20.

ἀκίων 553, 16.

Ἀκῆ 364, 17.

ἀκῆ 364, 20.

ἀκῆδεστοι 364, 22.

ἀκῆδης 364, 21.

ἀκῆλιδωτον 364, 24.

ἀκῆματα 364, 25.

ἀκῆράσιον 364, 26.

ἀκῆρατος 364, 27.

ἀκῆρδῆλον 206, 19. 364, 28.

ἀκῆρδῆλος ἀκῆρ 371, 22.

ἀκίδας 364, 29.

ἀκιδνότερον 371, 9.

ἀκιδωτός 371, 24.

ἀκικος 371, 10.

ἀκινάκης 205, 23. 364, 30.

ἀκίλones 371, 13.

ἀκκίζόμενος 364, 32.

ἀκκισρός 364, 31.

Ἀκκώ 211, 28.

ἀκκληρεῖ 365, 3.

ἀκκληρεῖ 367, 15.

ἀκκληρεῖν 77, 25.

ἀκκληροι 367, 14.

ἀκκληρος 77, 24.

ἀκκληρῶ 371, 16.

ἀκκλητὶ 365, 4.

ἀκκλητῶς 365, 6.

ἀκκλησία 551, 18 et 24. 552, 1.

ἀκκλόνητον 365, 5.

ἀκκλῆτον 371, 18.

ἀκκμάζει 365, 7.

ἀκκμάζεις 365, 9.

ἀκκμάτος 365, 8.

ἀκκμή 365, 10.

ἀκκμή κακῆ 365, 15.

ἀκκμήν 77, 27.

ἀκκμητες 365, 16.

ἀκκμητὶ 365, 17.

ἀκκμοθέτω 367, 11.

Ἀκκμοιδῆς 367, 12.

ἀκκνίσωτος οἶκός 368, 29.

ἀκκοήν 369, 1.

ἀκκοιτις 365, 19.

ἀκκολασία 365, 20. 367, 24.

ἀκκολασταίνειν 80, 31.

ἀκκολαστάματα 367, 21.

ἀκκολουσιταῖτε 368, 26.

ἀκκολουστον 365, 21.

ἀκκολουστον καὶ ὑβριστόν πρῶ-

γμα 365, 23. 368, 12.

ἀκκολουστον σωμῆ 367, 20.

ἀκκολουστος ὄχλος 367, 20.

ἀκκολουστότητα 367, 25.

ἀκκολουστοτέρα 367, 25.

ἀκκολουθῆ 367, 31.

ἀκκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ 82, 21.

368, 3.

- ἀκολουθία 367, 32.
 ἀκόλουθον θηλυκῶς 367, 29.
 ἀκόλουθον οὐδετέρως 367, 29.
 ἀκόλουθος 367, 27.
 ἀκολουθοῦντε 367, 33.
 ἀκόμπαστος λόγος 369, 18.
 ἀκομψον 213, 27. 365, 22.
 ἀκομψον καὶ φαῦλον 6, 19. 368, 31.
 ἀκονιτὶ 213, 24. 365, 25.
 ἀκονιῶν 369, 11.
 ἄκοος 368, 33.
 ἄκοπος ἀνὴρ 365, 30.
 ἀκόρεστα 369, 20.
 ἀκορεστότερον 369, 20.
 ἀκήρητος 365, 28.
 ἀκόρου ὄλζα 1096.
 ἄκος 365, 32.
 ἄκοσμα 365, 33.
 ἀκοσμεῖν 18, 22. 369, 5.
 ἀκοσμήτως 369, 2.
 ἀκουσμία 369, 7.
 ἄκος περιπτον 16, 29. 369, 10.
 ἄκουε 369, 15.
 ἀκούει καλῶς 77, 21. 366, 1.
 ἀκούειν 77, 19.
 ἀκούεις ἃ λέγει 372, 31.
 ἄκουε σίγῃ 372, 10.
 ἄκουε τὰς ξυὰς ἐπιστολὰς 372, 8.
 ἀκούμενος 373, 12.
 ἀκοῖοντᾶ ἄριστα 372, 6.
 ἀκούσαι ὄργῳ 7, 3.
 ἀκούσας ἤκειν 373, 10.
 ἀκουσίῳ 369, 13.
 ἀκούσεσθαι 372, 14.
 ἀκουσέτην 372, 14.
 ἀκουσιὰ 373, 13.
 ἀκουσίμη 373, 1.
 ἄκουσμα 372, 16.
 ἀκουστά 373, 5.
 ἀκουνίσαι 366, 3.
 ἀκούω 122, 12.
 ἄκριγγες 369, 17.
 ἀκριδάντων 366, 4.
 ἀκριφνεῖν Olympiodorus in Phaedonem.
 ἀκριφρὲς ὕδωρ 23, 4. 81, 24.
 ἀκριφρῆς 366, 8.
 ἀκριφνοὺς 366, 10.
 ἄκρα κόρυμβα 366, 6.
 ἀκρασίως 366, 12.
 ἀκριτῇ γίνεσθαι τοῦδε 369, 27.
 ἀκριτῆς γίμνος 28, 24.
 ἀκριτῆς γύμων 369, 22.
 ἀκριτῆς χειρὸς 369, 25.
 ἀκριτῆς χειρῶν 28, 31.
 ἀκριτία 21, 21.
 ἀκριτίσσοθαι 23, 15. 371, 26.
 ἀκρίτισμα 366, 13.
 ἀκριτοκόφθωνες 205, 19.
 ἄκριτος 371, 25.
 ἀκράχολος 77, 9.
 ἀκρέμονες 366, 5.
 ἀκριβοῦν 366, 14.
 ἄκρις] v. κίστρις.
 ἄκριτα 366, 17.
 ἀκριτὶ 366, 15.
 ἀκριτόμυθος 366, 18.
 ἄκριτος 366, 16.
 ἀκριτόφυλλον 366, 20.
 ἀκροῦσαι σύ 77, 22.
 ἀκροῦσθαι 22, 27. 366, 28.
 ἀκροβελίδας 371, 28.
 ἀκροβολίζεται 366, 22.

ἀκροβολισμός 366, 25.
 ἀκροβόλοι 366, 26.
 ἀκρόδρυα 22, 7. 366, 27.
 ἀκροθίνια 218, 16. 366, 30.
 ἀκροθίνιον 203, 12.
 ἀκρόχομοι 367, 9.
 ἀκροκόλια 371, 32.
 ἀκρομαυής 372, 4.
 ἀκρον δοῦν 372, 5.
 ἀκρόνυξ, 372, 1.
 ἀκρον φροεῖν 372, 5.
 ἀκρόπολις 212, 10.
 ἀκροπόλιν 369, 29.
 ἀκροσιόλιον τρίηρους 202, 24.
 ἀκροσφαλεῖς 367, 17.
 ἀκροσφαλές 20, 4. 367, 16.
 ἀκροτελεύτιον ἔπος 369, 31.
 ἀκρότης καὶ ἀπορος ἀνθρώ-
 πος 3, 16.
 ἀκρότομος 369, 30.
 ἀκροφύσιον 373, 15.
 ἀκροχειρῆσθαι 370, 5.
 ἀκρόχολον καὶ δύσκολον φθίγ-
 γεται 3, 18.
 ἀκροχόρδων 373, 16.
 ἀκρόπτης 8, 33.
 ἀκρώνια 372, 2.
 ἀκρώρεαι 370, 1.
 ἀκρωτηριάζομαι 125, 26.
 ἀκταίνειν 370, 12.
 ἀκταίρω 23, 12.
 ἀκταινώσαι 23, 7. 373, 18.
 τὸ Ἀκταίων ἀναλογώτερόν ἐστι
 φυλάττον τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον
 ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μό-
 ρον· τῆτο γὰρ παρώνυμόν ἐστι,
 καὶ ἐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν συνθέτων

εἰς ὅς· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀκτῆ γεγονός
 ἀκταῖος καὶ ἀκταίων, οἷον δὲ γέ-
 νηται διὰ τῆς ὠ, οἷον Ἀκταίωνός
 τε μητέρ· Αὐτονόην λέγω, γινώσκω
 ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνεσιτάλη τὸ
 ὦ εἰς τὸ ὦ ἐν τῇ γενικῇ. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 148.
 ἀκτῆ 370, 8. Cod. Vat. 1410:
 ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτῆ,
 ὃ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τῆ-
 το ἐπὶ ποταμοῦ ἔχθη· ὅπερ δὲ
 ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὃ ἐπὶ πε-
 δος δηλαδὴ καὶ ὀμιλός, τοῦτο
 ἐπὶ τῶν ποταμῶν πλαταιμῶν.
 ἀκτῆρες Aeol. 1193.
 Ἀκτια 373, 30.
 ἀκύνλιος 373, 21.
 ἄκυλος 22, 6. 373, 25.
 ἀκύματος 6, 4.
 ἀκύμονα 365, 18.
 ἀκύμων 373, 22.
 ἀκύμων θάλασσα 6, 1.
 τὸ Ἀκύφας (ἔστι δὲ ὄνομα πό-
 λεως) Δωρικῶς ἀπὸ ἁρσενικῶν
 λέγεται, οἷον ὁ Ἀκύφας, ἰσοσυλ-
 λάβως. Choerob. ad Theodos.
 f. 47.
 ἀκωδώνιστον 29, 1. 374, 3.
 ἀκώπητον 373, 32.
 ἄλα 374, 5. 381, 6.
 ἀλαβαστοθήζας 206, 1. 375, 13.
 ἀλάβαστρον 374, 6.
 ἀλαζόνα 381, 20.
 ἀλαζονεία 243, 20.
 ἀλαζονεύεσθαι 197, 19. 381, 20.
 ἀλαζών 374, 18 et 20.
 Ἀλαεύς 375, 17.

ἄλαλγμός 374, 9.
 ἄλαλητὶ Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ἄλαλητόν 374, 10.
 ἄλάλῳγγι 374, 11.
 ἄλαός 1095.
 ἄλαπάσαι 374, 12.
 τὸ ἄλας, τὸ οὐδετέρως λεγόμενον
 ἐν τῇ συνηθείᾳ, σπανίως εὔρη-
 ται ἐν χρήσει· εὔρηται δὲ παρὰ
 Ἀνκῶνι τῷ τρωάδῃ, οἷον τὸ
 ἄλς εὐσῶδες ἢ δυσῶδες ὀρύσσε-
 ται, καὶ πάλιν ἄλατος μέδιμνον.
 Choerob. ad Theodos.
 ἄλαστορα προσβαλεῖν 382, 31.
 ἄλαστορον 382, 29.
 ἄλάστωρ 184, 6. 206, 9. 211, 18.
 374, 22.
 ἄλάστωρ θηλυκῶς 382, 27.
 ἄλῃται 374, 33.
 ἄλγεα 375, 1.
 ἄλγος 1095.
 ἄλγύνσεις Olympiodorus in
 Gorgiam.
 ἄλδαλῶν 382, 16.
 ἄλδισκάνειν 1198.
 ἄλέα 375, 2.
 ἄλεαίνειν 381, 24.
 ἄλεαίνομι 14, 24.
 ἄλέας 375, 18.
 ἄλεεινός 375, 4.
 ἄλετα 376, 12.
 ἄλεῖται 375, 5.
 ἄλείτης 375, 6.
 ἄλείφατι 375, 7.
 ἄλειφοῖριον 382, 17.
 ἄλείψας 375, 8.

Ἀλέξανδρος 375, 19.
 ἄλῆξιν 375, 9.
 ἄλεξήσοντα 375, 11.
 ἄλεξητήρα 375, 10.
 ἄλεξίνακον 375, 12.
 ἄλεξιλογία 382, 19.
 ἄλεξιφάρμακον 375, 31.
 ἄλείομι 376, 1.
 ἄλεσούριον 382, 21.
 ἄλετρίβανον 79, 15.
 ἄλετρίβανος 379, 24.
 Ἀλενάδαι 375, 29.
 ἄλεύραττις 383, 3.
 ἄλευρόμαντις 382, 22: gen. ἄλεν-
 ρομάντιδος 1193.
 ἄλευρόττηρις 382, 24.
 ἄλεύσω 383, 4.
 ἀληθεία] πολλάκις οἱ Ἀθηναῖοι
 ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ εἰς προπα-
 ροξυτόνων μακρὸν ποιοῦσι τὸ
 αῖ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τό-
 νον, καὶ φυλάττουσι τὴν εῖ
 δίφθογγον, οἷον ἀληθεῖα κοι-
 νῶς καὶ ἀληθεῖα Ἀττικῶς, ἱε-
 ρεῖα κοινῶς καὶ ἱερεῖα Ἀττι-
 κῶς, εὐκλεία κοινῶς καὶ εὐκλεία
 Ἀττικῶς. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ἀληθείας 376, 4.
 ἀλήθειν 78, 32.
 ἀληθες 376, 7.
 ἀληθεστέρως 78, 23.
 ἀληθῆ 376, 4.
 ἀλλημιμένον 20, 1. 383, 6.
 ἀλήπτως 375, 33.
 ἀλητέω 375, 3.
 ἀλιάδης 376, 13.

- ἄλμακῆ 376, 3.
 ἄλμαστον 383, 8.
 ἄλμας 376, 21. ἄλμας ἄλμα-
 τος, ὃ σημαίνει τὸ ὄξος. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 47.
 ἄλμασθαι 381, 23.
 ἄλμασμένος 383, 10.
 ἄλμας 78, 18.
 ἄλμας 376, 23.
 ἄλμαστος 376, 25.
 ἄλμαστος 4, 32.
 ἄλμαστος 383, 11.
 ἄλμαστον 78, 28.
 ἄλμαστα 26, 21. 383, 12.
 ἄλμαστον 208, 17. 376, 14.
 ἄλμαστον 376, 24.
 ἄλμαστον 376, 26.
 ἄλμαστον 377, 22.
 ἄλμας 376, 27. 1095.
 ἄλμας 383, 15.
 ἄλμασθαι 376, 33.
 ἄλμασθαι 377, 4.
 ἄλμασθαι 377, 1.
 ἄλμασθαι 377, 3.
 ἄλμασθαι 377, 5.
 ἄλμαστον 383, 27.
 ἄλμα τοῦδε 11, 16. 383, 24.
 ἄλματων 377, 7.
 ἄλματοι 377, 11.
 ἄλματος 184, 6. 211, 20.
 ἄλμας 377, 6.
 ἄλμας 184, 8.
 ἄλμας 383, 30.
 ἄλμασθαι 383, 31.
 ἄλμασθαι 383, 31.
 ἄλμασθαι 384, 24.
 ἄλμας 378, 18.
 ἄλμασθαι 378, 20.
 ἄλμασθαι 378, 23.
 ἄλμασθαι 376, 28.
 ἄλμασθαι 378, 11.
 ἄλμασθαι 377, 26.
 ἄλμασθαι 376, 29.
 ἄλμα 376, 32.
 ἄλμα 586, 33.
 ἄλμα αὐ 384, 10.
 ἄλμα γὰρ 377, 8. ἄλμα μὲν 518,
 13.
 ἄλμασθαι Cod. Barocc. 50. f.
 105.
 ἄλμασθαι 379, 10.
 ἄλμασθαι 376, 31.
 ἄλμασθαι 378, 28.
 ἄλμασθαι 378, 27.
 ἄλμασθαι 378, 27.
 ἄλμασθαι 378, 27.
 ἄλμασθαι 376, 30. 378, 26.
 ἄλμα ἡ 376, 8.
 ἄλμα 377, 25.
 ἄλμασθαι 377, 23.
 ἄλμασθαι 202, 17.
 ἄλμασθαι 376, 2.
 ἄλμασθαι 383, 5.
 ἄλμασθαι 378, 13.
 ἄλμασθαι 13, 3. 385, 5.
 ἄλμασθαι 376, 16.
 ἄλμασθαι 379, 31.
 ἄλμασθαι 605, 16.
 ἄλμασθαι 376, 17.
 ἄλμασθαι 606, 31.
 ἄλμασθαι 14, 28. 378, 31.
 ἄλμασθαι 379, 1.
 ἄλμασθαι 379, 1.
 ἄλμασθαι 378, 20. 201, 30.

ἄλλος 83, 1. 379, 11.
 ἄλλος ἄλλον 379, 9.
 ἄλλος ἄλλον πυρενάλει 81, 8.
 ἄλλοι 606, 28.
 ἄλλοτριόγνωμος 385, 7.
 ἄλλοτριονομοῦντες 379, 7.
 ἄλλοτριονομοσύνη 81, 2.
 ἄλλοτριονομῶν 81, 2.
 ἄλλοτριουῖται 124, 4.
 ἄλλοτριως 379, 3.
 ἄλλοφάσειν 386, 9 et 10.
 ἄλλόφασες 386, 8.
 ἄλλοφάτοις 386, 11.
 ἄλλυδις 385, 12.
 ἄλλυς] τὰ εἰς ὧς ἐπιθρήματα
 ὁξύτονα διὰ βραχέος τοῦ ὅ γρά-
 φεται ἀπλῶς ὄντι· τὸ ἄλλυς μα-
 κρόν ἔχον τὸ ὅ περισπᾶται. Cod.
 Barocc. 50. f. 107.
 ἄλλως 379, 4.
 ἄλλως 581, 23.
 ἄλλως τε 379, 5.
 ἀλλ' ὅ τύν 197, 2.
 ἄλμα 379, 6.
 ἄλμάδες 379, 15.
 ἄλματι 82, 23.
 ἄλμυλον 22, 28.
 ἄλμυλίδες 383, 16.
 ἄλμυρόν 383, 20.
 ἄλοῦν 384, 6.
 ἄλοῦσιν 379, 28.
 ἄλογα 385, 16.
 ἄλογῆσαι 379, 16.
 ἄλογι 380, 4.
 ἄλογοι 203, 1.
 ἄλογοι ἑρμηνεύει 380, 6.
 ἄλοια 384, 8.

ἄλοῦν 379, 17.
 ἄλοῖα 211, 12.
 ἄλοιμός 385, 9.
 ἄλοιφή 379, 18.
 ἄλοιφειν 385, 10.
 ἄλόντες 379, 19.
 ἄλοπή 380, 10.
 ἄλοπον 379, 20.
 ἄλος ἄχνη 379, 21.
 ἄλος θείοιο 384, 13.
 ἄλοστατεῖ 381, 22.
 ἄλοσύδνης 384, 1.
 ἄλουργά 379, 23.
 ἄλουργαῖον 380, 14.
 ἄλουργικά 379, 27.
 ἄλουργίς 379, 22.
 ἄλουργόν 81, 28.
 ἄλουργοπικλή 379, 25.
 ἄλουσα 380, 12.
 ἄλόχευτος 380, 13.
 ἄλοχος 1095.
 ἄλοῦν 384, 3.
 ἄλς] φασί τινες ὅτι οὐχ εὑρηται
 τὸ ἄλς τὸ ἀρσενικὸν αὐτὸ καθ'
 αὐτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ
 χόνδρος, χόνδρος ἄλς, χόνδρου
 ἄλός, χόνδροι ἄλς, τινὲς (ψευ-
 δες;) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὁ
 Ἀριστοφάνης εἰπὼν ἄλοι δια-
 μιχθεῖς ὄνοιο ἂν οὐτοσί. ἰδοὺ
 γὰρ οὐκ εἶπε χόνδροις. καὶ πά-
 λιν ὁ Μένανδρος· οὐκ ἔχω οὔτε
 ἄλς οὔτε ὄξος οὔτ' ὄργανον, καὶ
 οὐκ εἶπε χόνδρους ἄλς. περὶ δὲ
 τοῦ χόνδρος ἄλς, εἶτε ὁμοιότη-
 τως δὲ συντάττειν εἶτε ἁνο-
 μοιοπῶτως, ἐν τῷ ὀνοματικῷ

Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῶ φίλον, μαθη-
σόμεθα. Choerob. ad Theodos.

ἄλση 380, 18.

ἄλσιν διαπεπασθαι 385, 11.

Ἀλύβας 380, 9. τὸ Ἀλύβας μα-
κρὸν ἔχει τὸ δίχρονον τὸ ἐν τῇ
παράληγούσῃ, καὶ ὅμως περιτ-
τοσυλλάβως κλίνεται διὰ τοῦ ντ,
οἷον Ἀλύβαντος. ἔστι δὲ ἕθνος.
Choerob. in Theodos. f. 44.

ἄλυν 380, 20.

ἄλυκόν 80, 14. 383, 20.

ἄλυκτεῖν 385, 13.

ἄλύξαι 380, 19.

ἄλυπον ἄνθος ἀνίας 385, 18.

ἄλυπος 385, 14.

ἄλυσθαίνειν 385, 31.

ἄλύσιον 380, 30.

ἄλυσιν 716, 18.

ἄλυσιτελής 381, 3.

ἄλφα 381, 27.

ἄλφαινει 382, 6.

ἄλφαίνειν 382, 4.

ἄλφάνει 382, 8.

ἄλφηστησιν 386, 17.

ἄλφι 381, 1.

ἄλφίνια 386, 18.

ἄλφιστεῖς 381, 7.

ἄλφιστῶν στοά 385, 32.

ἄλφισα 202, 19.

ἄλφιστόμοιροι 386, 1.

ἄλφιστεῖον 261, 13.

ἄλφιστόμαντις 52, 32.

ἄλφιστόχρωτος κεφαλῆς 386, 6.

ἄλφος 386, 13.

ἄλφους 381, 4.

ἄλῳ 123, 11.

ἄλωά 208, 22. 381, 14. 384, 31.

ἄλωαί 381, 8.

ἄλώβητον 381, 9.

ἄλώμενος 381, 10.

ἄλῶναι 381, 12.

ἄλῶνητος 380, 16.

ἄλωπεκέως 386, 16.

Ἀλωπεκῆθεν 381, 17.

ἄλωπεκῆσαι 10, 15.

Ἀλωπεκόννησος 381, 19.

ἄλώπηξ δωροδοκεῖται 218, 29.

ἄλωπόχρους 381, 11.

ἄλώσιμα 381, 13.

ἄμα 183, 7. 216, 4.

ἁμέθιος 78, 2.

ἁμάδις] τὰ διὰ τοῦ αδὲς ἐπιβ-
ρήματα τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι
γράφεται καὶ παροξύνεται, οἷον
χαμάδις, οκλάδις, φρυγάδις, ἰχά-
δις, πτακάδις, μιγάδις, κρυφά-
δις, ἁμάδις. τὸ οἰκαδὲς σεση-
μειώται προπαροξυνόμενον καὶ
τὸ ὠμαδὲς ὀξυνόμενον. Cod.
Barocc. 50. f. 106.

ἁμαθος 386, 19.

ἁμῶν 386, 20.

Ἀμαξάντεια 348, 23.

ἁμαξιαῖα χρήματα 24, 33.

ἁμαξιτόν 386, 21.

ἁμαξιτὸς ὁδὸς 28, 6.

ἁμαξὺς ἁμάξυος σημαίνει δὲ
ἁμπελον ἀναδενδράδα. τὸ γὰρ
παρὰ Σαπφοῦ ἁμάξυδες παρά-
λογόν ἐστιν. Choerob. ad Theo-
dos.

ἁμαρτεῖν 79, 9. 125, 3.

ἁμαρτία 79, 7.

ἀμαρτωλὸν 79, 10.
 ἀμαρυνγός 386, 23.
 ἀμαρυνγή 386, 22.
 ἀμάρυγμα 386, 24.
 ἀμάρυγξ ἀμάρυγος ἐπὶ ἀκτῖνος
 καὶ λιμπηδόρος καὶ ὄφεις.
 Choerob. ad Theodos. f. 66.
 ἀμανρά 386, 26.
 ἀμαχον 386, 27.
 ἀμαχον μακόν 14, 9.
 ἀμβλίσκουσιν 386, 29.
 ἀμβλύς 386, 30.
 ἀμβλυώντι 386, 31.
 ἀμβλωθριδίαι 386, 32.
 ἀμβροσίαν λίπους 282, 23.
 ἀμβροσίον 386, 32.
 ἀμβροτι 387, 1.
 ἀμβρονες 12, 4.
 ἀμείθεκτος Damascius περὶ πρώ-
 των ἀρχῶν et Olympiodorus
 in Philebum.
 ἀμελβεσθαι 183, 15. 217, 15.
 ἀμείβων 387, 3.
 ἀμειδές 387, 4.
 ἀμείλικτον 387, 6.
 ἀμείλικτος 387, 5.
 ἀμείλιχος 387, 7.
 ἀμεινόνως 78, 24.
 ἀμέλει 214, 22. 387, 8 et 11.
 Ἀμέλης Ἀμέλητος 1189.
 ἀμελετησία 78, 12.
 ἀμελητέα 129, 26.
 ἀμελῶ 123, 15.
 ἀμελήτη 387, 12.
 ἀμένης ἀμέντος 1189.
 ἀμεσημεριᾶ τὰ διὰ τοῦ ᾠ καὶ ᾠ
 καὶ ᾠ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου

γραφόνται, οἷον ἀμεσημεριᾶ, δι-
 χα τοῦ αὐτοχειρὶ, ὥσως ὅτι ἐστι
 δοτικὴ· λέγεται δὲ καὶ αὐτο-
 χειρὶν· παμψηφί· ποῦτος γὰρ
 Ἀρχαδίας διὰ τοῦ ᾠ γράφει.
 Cod. Barocc. 50. f. 197.
 ἀμεταποίητον 387, 13.
 ἀμεταστρέπτι 387, 15.
 ἀμεταχέριστα 23, 27.
 ἀμετρίων 387, 14.
 ἄμη 206, 18.
 ἀμηγέπη 387, 16.
 ἀμήνυτος, εὐμήνυτος Theogno-
 stus f. 55.
 ἀμήνυτοι λόγοι 20, 30.
 ἀμήνυτον 387, 18.
 ἀμήσαντες 387, 20.
 ἀμητῆρες 387, 21.
 ἄμητος 387, 22.
 ἀμηχανία 387, 25.
 ἀμηχανον 387, 26.
 ἀμίδας 387, 27.
 ἀμιλία 387, 28.
 ἄμιππος 205, 5.
 ἄμισθος 14, 20.
 ἄμιστύλλειος Damascius.
 ἄμμετα 386, 25.
 ἀμνημονῶ 119, 23.
 ἀμνήν 205, 17.
 ἀμνηστος 13, 12.
 ἀμνηστῶν 13, 12.
 ἀμνητί Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἀμνίδας 217, 28.
 ἀμνόν 205, 17.
 ἀμογητί 387, 29.
 ἀμόθεν 387, 17.

ἄμοιβυδόν 387, 30.
 ἄμοιβυῖα 387, 32.
 ἄμοιβή 387, 31.
 ἄμοιγεῖται 204, 14.
 ἄμοιγεῖται 387, 33.
 ἄμοιόδοτος Damascius.
 ἄμοιόγιννα 204, 9.
 ἄμοργίς 210, 29.
 ἄμουσα 388, 1.
 ἄμπελονοργεῖ 29, 17.
 ἄμπεχόμενος 388, 2.
 ἄμπεχόνη 388, 3.
 ἄμπεχόνιον 388, 4.
 ἄμπισχος 16, 17.
 ἄμπισχον 16, 18.
 ἄμπλακίαις 388, 5.
 ἄμπυες 388, 6.
 ἄμπυξ 388, 7.
 ἄμπωτις 215, 9. 388, 8.
 ἄμύδαλα 82, 19.
 ἄμυδρά 388, 9.
 ἄμύητος 388, 11.
 Ἀμύκλας 388, 10.
 ἄμύμων 388, 12.
 ἄμυνα 210, 12.
 ἄμυνει τοὺς πολέμιους 79, 28.
 ἄμύνεσθαι 217, 12.
 ἄμνητι 571, 9.
 ἄμύνομαι 125, 17.
 ἄμύντωρ 388, 13.
 ἄμύνω 125, 16.
 ἄμυξις 388, 14.
 ἄμύσει 388, 15.
 ἄμυχαί 21, 11.
 ἄμυχή 388, 16.
 ἄμφαζονεῖν 23, 30.
 ἄμφαρίστερος 3, 20.

ἄμφ' αὐτούς 388, 17.
 ἄμφηκες 388, 18.
 ἄμφήμερος πυρετός 24, 31.
 ἄμψηρεφές 388, 19.
 ἄμφήριστον 388, 20.
 ἄμφι 388, 21.
 ἄμφιβιον 388, 22.
 ἄμφιβόλον 388, 24.
 ἄμφιγροεῖν 183, 23.
 ἄμφιγύοισι 388, 27.
 ἄμφιδεές 388, 30.
 ἄμφιδέσθαι 202, 26. 388, 29.
 ἄμφιδρόμια 206, 13.
 Ἀμφιετίδης 211, 29.
 ἄμφιθαλής 388, 31.
 ἄμφιθέτιος 388, 32.
 ἄμφιθύρος οἰκία 204, 15.
 ἄμφικελεμένης] τὰ εἰς τὴν ὑπὲρ δύο
 συλλαβὰς, ὑπεσταλμένων τῶν
 διὰ τοῦ δις, ἢ ἀκτῶν, εἴτε ὁξύ-
 τονα εἴτε βαρύντονα, διὰ τοῦ τ
 γράφεται, ἐγκοιτίς, ὁξύτότως,
 σολικῆς, λικριφίς, ἄμφικελε-
 νίς, παμπηδονίς (λέγεται δὲ καὶ
 πᾶμπυκα καὶ παμπήδην καὶ παμ-
 πηδόν), αὐτονηχίς (λέγεται δὲ
 καὶ αὐτόνηχίδις καὶ αὐτονηχί),
 κρηταίς, τὸ μέντοι πέφυτις προ-
 παροξυνόμενον Ἀώριον ἔστιν,
 ἐκ τοῦ πέφυσι μεταποιηθέν, καὶ
 οὐ μάχεται. Cod. Barocc. 50.
 f. 106.
 ἄμφικρημνον 389, 2.
 ἄμφικρημνος 389, 1.
 ἄμφιλάφεια 389, 4.
 ἄμφιλαφές 389, 3.
 ἄμφιλαφές δένδρον 26, 18.

- ἀμφιλαφής 389, 6.
 ἀμφιλεξάντων 28, 1.
 ἀμφιλόγῳ 28, 2.
 ἀμφιμάτορας 389, 8.
 ἀμφιματώσαι 389, 9.
 ἀμφιμήτωρ 6, 24.
 ἀμφιον 389, 10.
 ἀμφιοργία 184, 9. 311, 23.
 ἀμφίπολος 389, 11.
 ἀμφιρύτη 389, 12.
 ἐμφιεσθῆναι 197, 11. 389, 13.
 ἐμφιεσθήσεις 28, 2.
 ἐμφιεσθῆναι 120, 12.
 ἀμφιστεφείς 389, 16.
 ἀμφιτάπητα 83, 15.
 ἀμφίτατοι 389, 15.
 ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπνῶν
 27, 32.
 ἀμφὶ τὸ λυκόφως 389, 18.
 ἐμφιτροχῇ 389, 19.
 ἀμφιφορεῖα 389, 20.
 ἀμφιφορεῖσι 389, 21.
 ἀμφίχυτον 389, 22.
 ἀμφοδον 205, 14. 389, 23.
 ἀμφορεαφόρους 389, 24.
 ἀμφορεύς 210, 2.
 ἀμφοτεροῦν 1261.
 ἀμφοτερόπλου 202, 31.
 ἀμφοτέρωθεν 601, 18. 605, 22.
 ἄμφω 1096.
 ἄμφω τὸ χεῖρε 389, 26.
 ἄμώμενοι 389, 27.
 ἄμωσγέπως 387, 17. 389, 28.
 566, 3.
 ἄμῳσι 389, 30.
 ἄν 126, 11.
 ἀνάβα 81, 12.
 ἀναβάλλειν 208, 8.
 ἀναβῆναι 81, 15.
 ἀναβῆναι τὸν ἵππον 80, 27.
 ἀναβῆναι 22, 10.
 ἀναβιβᾶται 28, 26.
 ἀναβιώσκεσθαι 389, 31.
 ἀναβοθρεύουσιν 389, 33.
 ἀναβολάς 395, 6.
 ἀναβολὴν ὁδῆς 80, 1.
 ἀναβρασθῆναι τοὺς πνεύμονας
 ὑπὸ γέλωτος 66, 27.
 ἀνάγειν 214, 14.
 ἀνάγειν εἰς πρῶτην 214, 16.
 ἀναγιώσκειν 215, 27. 193, 32.
 ἀναγκαιή i. η. ἀνάγκη 570, 8.
 597, 9. 598, 15.
 ἀναγκαῖον 202, 15.
 ἀναγκόδακρυς 20, 13.
 ἀναγνώσαι 79, 11.
 ἀνάγνωσις 389, 22.
 ἀνάγραπτον 390, 1.
 ἀναγυράσις 210, 3.
 ἀναγωγή 10, 10. 207, 23.
 ἀναγωγή οἰκέτου 214, 9.
 ἀνάγωγος 390, 3.
 ἀναγωγότρονον 390, 4.
 ἀναγῶγῳ 390, 5.
 ἀναδάσσεσθαι 390, 6.
 ἀναδεῖ 390, 8.
 ἀναδενδράδες 203, 28.
 ἀναδενδράς 82, 4. τὸ ἀναδενδράς
 ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει
 μόνως συστέλλειν τὸ αὐτὸ καὶ ὁξύ-
 νεισθαι· ὁ δὲ Λούπεριος ἐν τῇ
 περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσιν
 ὅτι ἐκτείνει τὸ αὐτὸ καὶ περισ-
 πᾶται καὶ ὁμῶς διὰ τοῦ δος

- ἔχει τὴν κίλιν. Choerob. ad
 Theodos.
 ἀνάδειξαι 82, 29.
 ἀναδομῆν 390, 7.
 ἀναδόχασθαι 213, 28. 390, 10.
 ἀναδόχοιτες 213, 28. 390, 10.
 ἀναδιδάξαι 390, 12.
 ἀνάδοκος δίκη 23, 33, 216, 20.
 ἀναδούμενος 390, 9.
 ἀναδύεσθαι 210, 1.
 ἀναδύναι 390, 14.
 ἀναδρόμερος 390, 15.
 ἀναΐσαι 15, 14.
 ἀνάξεον 15, 14.
 ἀναζυγαῖς 390, 16.
 ἀναζωπυρῆσαι 390, 17.
 ἀνάθαλψιν Olympiodorus in
 Phaedonem.
 ἀναθεμαίνειν 28, 22.
 ἀναθηλήσει 390, 18.
 ἀναθολοῦσθαι 12, 23.
 ἀναθροῦμενα 390, 19.
 ἀναδην 214, 25. 390, 20.
 ἀναδίδεσθαι 80, 30.
 ἀναισχίς 207, 21.
 ἀναισχύντηται 26, 30.
 ἀναιμονί 390, 21.
 ἀναινομία 390, 22.
 ἀναιρεῖν 390, 23.
 ἀνακάθουσις 390, 29.
 Ἀνακία 348, 23.
 ἀνακαλλύνειν 14, 11.
 ἀνακαλυπτήρια 200, 6. 390, 26.
 ἀνακάμψαι 81, 10.
 ἀνάκειον 212, 12.
 ἀνακεῖσθαι 26, 23.
 ἀνακισφαλοῦται 390, 30.
 ἀνακεχημένη 390, 32.
 ἀνέκλητος 27, 22.
 ἀνακλῖναι 390, 33.
 ἀνακομιδή 391, 1.
 ἀνακραγεῖν 5, 18. 396, 29.
 ἀνακραγοῦτε 29, 14.
 ἀνακραθύντες 391, 30.
 ἀνακρίνειν 429, 32.
 ἀνακτᾶ τόνδε 18, 9.
 ἀνακτεῖται 390, 31.
 ἀνακτόριον 391, 4.
 ἀνακτορίου 202, 33.
 ἀνακτόρων 391, 6.
 ἀνακνύσσει 391, 5.
 ἀνακνύει ἐκ νόσου 26, 20.
 ἀνακῶς 391, 7.
 ἀνακῶς ἔχειν 391, 7.
 ἀνακωχεύειν 391, 9.
 ἀνακωχή 391, 2.
 ἀνακωχῆς 391, 11.
 ἀναλγησία 391, 15.
 ἀναλγήτως 391, 14.
 ἀναλέγειν 83, 20.
 ἀναλέγω 124, 14.
 ἀνάλημμα 391, 16.
 ἀναλλοίωτον 391, 18.
 ἀναλοῦν 83, 16.
 ἀναλφάβητος 83, 18.
 ἀναμάθω 391, 17.
 ἀναμαντεύεσθαι 26, 9.
 ἀναμύττεσθαι 391, 19.
 ἀναμελποντες 391, 20.
 ἀνὰ μέσος 80, 23.
 ἐνὰ μέσον 80, 24.
 ἀναμετρήσαιμι 391, 21.
 ἀναμηγούσθαι 391, 22.
 ἀναμίλλητον 391, 23.

- ἀναμνήσω 121, 12.
 ἀναμύνειν 391, 24.
 ἀνανδρος γυνή 19, 7.
 ἀναντα 391, 25.
 ἀναντες 391, 26.
 ἀναξυρίδες 391, 27.
 ἀνὰ οὐλαμὸν 391, 29.
 ἀναπείλει 391, 32.
 ἀνάπαιναν 391, 33.
 ἀναπεμπάζομενοι 392, 1.
 ἀναπεποιημένης 392, 2.
 ἀναπεπταμένα χωρία 392, 3.
 ἀναπεπτωκότες 215, 11.
 ἀναπηδᾶν ἐν δῆμῳ 7, 9.
 ἀναπηρία 9, 22.
 ἀναπηρίαν 78, 11.
 ἀνάπηρος 9, 23. 183, 13. 216, 15.
 ἀναπίμπλαται 392, 4.
 ἀνάπλασμα 392, 5.
 ἀναπλήσας 392, 6.
 ἀναποδίζειν 210, 31.
 ἀναποδίζων 83, 2.
 ἀναπόδραστον 392, 9.
 ἀναποδοράστους 392, 9.
 ἀνάποινος 392, 7.
 ἀναπολεῖ 392, 8.
 ἀναπόνιπτον 392, 11.
 ἀναπόσπαστον Damascius.
 ἀνάπτειν 392, 13.
 ἀναπτέρῳσι 79, 33.
 ἀναπτῆτω 392, 12.
 ἀνάπτωξις 392, 14.
 ἀπάπυστα 392, 15.
 Ἄναρ Ἄναρος Γαλατίας δὲ οὐ-
 τος ποταμὸς. Choeroboscus
 in Theodós. f. 67.
 ἀνάσασθαι 183, 22.
 ἀνάσχυρος 216, 9.
 ἀναρεπτομένη 401, 27.
 ἀναρθρα 392, 17.
 ἀναρίθμητος 78, 33.
 ἀναρίζασθαι 19, 27.
 ἀναρίκηθῆναι 214, 26. 392, 20.
 ἀνάρογμα 23, 6. 392, 22.
 ἀνάρογσις 392, 21.
 ἀναρόρεταιν 392, 23.
 ἀναρόρεταιν 392, 16.
 ἀναρόρεται κλιδυτον 18, 1.
 ἀναρόροιδεῖν 392, 24.
 ἀνάροτρον 392, 25.
 ἀνασεύαζει 392, 26.
 ἀνασευαζμένη 215, 12.
 ἀνασηκῶσαι 19, 29.
 ἀνασκελεύον 392, 27.
 ἀνασκευασάμενοι 392, 29.
 ἀνασούζαν 12, 15.
 ἀνασπῶν βούλευμα 27, 13.
 ἀνασπῶν γνομίδιον 6, 5. 27, 13.
 ἀνασσα 392, 28.
 ἀνασταδόν 392, 30.
 ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας
 211, 9.
 ἀνάστατος 183, 19. 211, 10.
 392, 31.
 ἀναστάτως 393, 3.
 ἀναστήσας 392, 32.
 ἀναστοιχοῖ 393, 1.
 ἀνασύνταξις 184, 32.
 ἀνασφήλας 393, 5.
 ἀνασχινδαλευθῆναι 27, 14.
 ἀνασχοῦσα 393, 4.
 ἀνασχών 393, 7.
 ἀνατάσασθαι 393, 8.
 ἀνατεῖλαι 393, 9.

- ἀνατί 392, 33.
 ἀνατιθέναι 218, 13.
 ἀνατιλάντες 393, 10.
 ἀνάκλημα 393, 12.
 ἀνακληῖναι 393, 12.
 ἀνατύπωσις 393, 11.
 ἀναυδος 393, 13.
 ἀναυμαχίου 217, 21.
 ἀναφάνεις 393, 14.
 ἀναφαιρέτους 393, 15.
 ἀναφύειν 10, 31.
 ἀναφύειν 393, 16.
 ἀναφύειν 393, 17.
 ἀναφοιτῆσαι 393, 18.
 ἀναφορεῖς 393, 19.
 ἀνάφορον 10, 23.
 ἀναφορεῖν 26, 17.
 ἀναφορέδιον 18, 19.
 ἀναφορὸς Damascius.
 ἀναχαϊτίζει 393, 20.
 ἀναχαϊτῖσαι 19, 30.
 Ἀνάχαρις Ἀναχάριος 1193.
 ἀνὰ χθόνα 393, 21.
 ἀνέχουσιν 393, 22.
 ἀναχωρεῖν ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 ἀναχώρησις 29, 4.
 ἀνδάνει 393, 23.
 ἀνδαιράδες 394, 16.
 ἀνδικε 394, 17.
 Ἀνδοκίδου Ἐργῆς 212, 14.
 ἀνδρα 394, 6.
 ἀνδράργου 393, 24.
 ἀνδραγῆχος 393, 25.
 ἀνδρακῆς 394, 8.
 ἀνδραποδισμός 393, 26.
 ἀνδραποδιότης 219, 2. 394, 11.
 ἀνδραποδοκάπηλος 393, 27.
 ἀνδραποδώδεις 393, 28.
 ἀνδραποδώδεις ἡδοναί 29, 11.
 ἀνδραπόλητοι 394, 14.
 ἀνδροφασάειν 394, 15.
 ἀνδραφύλαξ Olympiodorus in
 Phaedonem.
 ἀνδρεῖάστου γυνή 21, 12.
 ἀνδριάντα 82, 13. 210, 15. 211,
 14. 394, 29.
 ἀνδρόβουλος γυνή 19, 23.
 ἀνδρόγυνον ἄστυα 11, 29.
 ἀνδρογύνων 393, 29.
 Ἀνδροκοιωνοζελῆς 394, 21.
 ἀνδρόκοροι 394, 20.
 ἀνδροκυσίαων 393, 30.
 ἀνδροκληψία 213, 30. 393, 33.
 ἀνδρολήψιον 213, 30.
 ἀνδρομαρής 394, 25.
 ἀνδρομεῖον 393, 31.
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πεισθεῖς 25, 27.
 ἀνδρὸς εἶναι μοῖραν 19, 18.
 ἀνδρσοαθής 394, 27.
 ἀνδρσοάνθων 394, 5.
 ἀνδρότητα 394, 26.
 ἀνδρωθεῖσα 394, 28.
 Ἄνδρων 394, 4.
 ἀνδρῶν 81, 7.
 ἀνδρῶνα 393, 32.
 ἀνεβάλλεν 395, 11.
 ἀνεβάλλετο 395, 6 et 9.
 ἀνεβάλλοντο 395, 10.
 ἀνεβάλοντο 400, 32.
 ἀνέβησεν 395, 16.
 ἀνεβίω 395, 12.
 ἀνεβιωσάμην 395, 19.
 ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον 4, 20.
 400, 33.

- ἀνεγείρει καὶ ὀπίξει τὸν ὄχλον 400, 5.
 ἀνεγκλήτι 400, 28.
 ἀνέγκλητον 400, 25.
 ἀνεγκλήτως 400, 29.
 ἀνεγνώμφθη 395, 15.
 ἀνέγρετον 395, 17.
 ἀνεδείματο 395, 18.
 ἀνέθην 400, 15.
 ἀνέθραμεν 395, 21.
 ἀνέξεσεν αἷμα 27, 21.
 ἀνέξωπυρήθη 395, 22.
 ἀνέθει 395, 23.
 ἀνεικίασασθε 396, 24.
 ἀνέilen 214, 27. 395, 33.
 ἀνειλήθουν 396, 12.
 ἀνέλιξιν 400, 2.
 ἀνέλλεσθαι 395, 29.
 ἀνέλλεται 395, 31.
 ἀνελόμην 396, 10.
 ἀνελύσπω 395, 32.
 ἀνείμναι 396, 13.
 ἀνείμονες 396, 14.
 ἀνεῖναι 396, 15.
 ἀνεῖναι κύβον 396, 16.
 ἀνεῖπεν 396, 17.
 ἀνείργεν 396, 18. V. ἀπείργον.
 ἀνείρειν 396, 21.
 ἀνεῖσθαι 396, 19.
 ἀνείσιν 396, 20.
 ἀνεῖται 396, 21.
 ἀνέκαθεν 18, 26, 395, 24, 396, 28.
 ἀνεκαλίσσας 396, 27.
 ἀνεκός 19, 33. 395, 24. Attice
 ἀνεκός 570, 26.
 ἀνέκραγεν 396, 29.
 ἀνεκρούετο 396, 31.
 ἀνεκρυμβαλλίζον 396, 33.
 ἀνεώχενον 396, 32.
 ἀνελεήμων 400, 30.
 ἀνελευθερία 78, 10.
 ἀνελεύθερος 397, 1.
 ἀνελήμων 400, 30.
 ἀνέλειν τὰς ὀφρῦς 401, 4.
 ἀνελκταῖς ὀφρῦσι σεμνόν 3, 25.
 ἀνέλον imperat. 1028, 16.
 ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον 397, 3.
 ἀνέπιστον βίον 397, 15.
 ἀνελίστως 80, 16. 397, 18.
 ἀνεμεστῶθη 5, 16.
 ἀνεμέστωσεν 5, 16.
 ἀνέμητα 397, 13.
 ἀνemiαῖα 401, 14.
 ἀνemiαῖον ὥον 81, 32.
 ἀνemos καὶ ὀλεθρος ἄνθρωπος
 13, 31. 401, 8.
 ἀνεμοστρέφεις 397, 19.
 ἀνεμοφόρητος 24, 26.
 Ἀνεμύτας 397, 33.
 ἀνενεχθείσας 397, 23.
 ἀνέντατος 401, 16.
 ἀνέντες 397, 14.
 ἀνεξέλεγκτος 397, 25.
 ἀνεξέυρητος 398, 1.
 ἀνεξίτητον 397, 24.
 ἀνεπάγγελτος 398, 5.
 ἀνεπάγγελτος δειπνῇ 6, 10.
 ἀνεπάην] ἐὰν εὐρεθῶσι δύο δι-
 χρονα, τὸ δεύτερον ἀποβάλλεται
 ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ καὶ τὸ
 πρῶτον φυλάττεται, οἶον καίω
 ἔκαον, ἐξ οὗ τὸ ἐκάην, χαίρω
 ἔχαρον, ἐξ οὗ τὸ ἐχάρην, παύω
 ἔπαον, ἐξ οὗ τὸ ἐπάην καὶ ἀνε-
 πάην

πάην ἐν τῇ συνηθείᾳ. Choerob.
in Theodos.

ἀνέπαλτο 397, 26.
ἀνεπάτησας 397, 27.
ἀνέπαυα 203, 26.
ἀνέπαυον 397, 30.
ἀνεπαφρόδιτος 397, 31.
ἀνέπεσεν 77, 10.
ἀνεπίδικα 183, 26. 380, 2.
ἀνεπίκλητος 400, 23.
ἀνεπιλήτως 400, 23.
ἀνεπλήρητον 397, 28.
ἀνεπλήρητος 398, 7.
ἀνεπιστάτητον 397, 29.
ἀνεπίτροπος 9, 14.
ἀνεπτόπτετον 398, 11.
ἀνεπτέρῳσθαι 398, 6.
ἀνεπτέρῳσθαι τὴν ψυχὴν 10, 20.
ἀνερ 1004, 16. 1239.
ἀνεργήσῃ 398, 10.
ἀνεργεψόμενοι 401, 27.
ἀνέριστα 397, 32.
ἀνερμιάτιστον 398, 9.
ἀνερμιάτιστος ταῦς 401, 30.
ἀνερόβιζεν 398, 18.
ἀνέροβιπται κύβος 398, 26.
ἀνερόβιπτουν 398, 19.
ἀνερόβιχῶντο 398, 20.
ἀνέροβιψαν 398, 22.
ἀνέροσει 401, 29.
ἀνερόστατο 398, 8.
ἀνέσαιμι 401, 33.
ἀνέσαντες 398, 24. 402, 1.
ἀνέσαν 395, 27. 402, 3.
ἀνέσλμου 398, 25.
ἀνεσκευάσαντο 398, 32.
ἀνεσκανασμένοις 398, 29.

ἀνεσκηρτημέναις 16, 20.
ἀνεσκολοπισμένον 398, 30.
ἀνέσπαυεν 399, 3.
ἀνέστάλη 399, 1.
ἀνέστιος 399, 7.
ἀνεστομώθησαν 399, 2.
ἀνέσφηλιν 399, 9.
ἀνέσχεν 400, 13.
ἀνέσχετο 399, 10.
ἀνετόν 399, 12.
ἀνευθεν 603, 22. 1095.
ἀνευθέτου 399, 11.
ἀνευφήμησεν 399, 14.
ἀνέφικτον 399, 13.
ἀνέφν 399, 16.
ἀνεφυσῶντο 399, 15.
ἀνεχαίτισεν 399, 19.
ἀνεχε 399, 20.
ἀνέχει 399, 21.
ἀνέχειν 400, 4.
ἀνέχομαι 121, 18.
ἀνεχρήσαντο 124, 29. 399, 17.
ἀνεψιαδῇ 15, 18.
ἀνεψιαδοῖ 401, 18.
ἀνέψυξα 80, 29.
ἀνεψύχησεν 402, 17.
ἀνεψ 554, 26. 577, 12. 618, 25.
1095.
ἀνέωγεν 399, 24.
ἀνέωγον 400, 1.
ἀνηβητηρίαν 402, 4.
ἀνηβος 402, 5.
ἀνηβῶν 402, 7.
ἀνηγάγοντο 402, 8.
ἀνηγμένος 402, 24.
ἀνήχετο εἰς ὕπνου 17, 19.
ἀνήδομαι 25, 19.

- ἀνῆκει 403, 5.
 ἀνῆκεν 402, 15.
 ἀνῆκεστον 402, 18.
 ἀνηκιδῶται 402, 25.
 ἀνηκούστησεν 402, 16.
 ἀνηλεήμων 400, 30.
 ἀνηλής 26, 16.
 ἀνηλέητος 26, 16.
 ἀνῆλειπτος 396, 25.
 ἀνημμένος 402, 19.
 ἀνηνέχθη 402, 13.
 ἀνήνυτος 402, 20.
 ἀνήνυτος πόνος 13, 26.
 ἀνῆρειο 402, 21.
 ἀνῆρηκεν 27, 16. 402, 23.
 ἀνῆροτον 402, 22.
 ἀνῆρύσηεν 402, 28.
 ἀνῆρτησαν 402, 31.
 ἀνῆρώτιζεν 403, 4.
 ἀνῆσις 402, 32. 453, 32.
 ἀνῆχθημεν 402, 26.
 ἀνῆψεν 402, 27.
 Ἄνθεια 403, 27.
 ἀνθέμιον 403, 9.
 ἀνθεμόεντα 403, 10.
 Ἀνθεμόκριτος 403, 29.
 Ἀνθεμοῦς 403, 20.
 ἀνθέσεται 402, 11.
 ἀνθεριῶν 403, 12.
 ἀνθεριῶνα 215, 14.
 ἀνθέριαι 403, 13.
 ἀνθεριζων 403, 14.
 ἀνθερίσκος 403, 15.
 ἀνθεστηριῶδας 215, 16.
 ἀνθεστηριῶν 208, 28. 403, 32.
 ἀνθέν 83, 12. 404, 28.
 ἄνθη 12, 30.
 ἄνθηλος 403, 28.
 ἀνθηρημένος 403, 16.
 ἄνθης 403, 22.
 ἀνθησῶ 126, 1.
 ἄνθινον 403, 17.
 ἀνθιπαισία 404, 3.
 ἀνθίσασθαι μουσικῆς 404, 7.
 ἀνθίσταμαι 121, 9.
 ἄνθος 404, 24.
 ἀνθοσμίας 413, 18.
 ἀνθοσμίας οἶνος 22, 9.
 ἄνθ' ὅτου 403, 19.
 ἀνθράκιον 404, 9.
 ἀνθρηκον 403, 21.
 ἀνθρῆται 21, 5.
 ἀνθρήνη 404, 4.
 ἀνθρήριον 21, 5.
 ἄνθροισκα 404, 22.
 ἀνθρῶπιζεται 82, 15.
 ἀνθρῶπι ὅς μῦθος 21, 14.
 ἀνθρῶπινώτερον 78, 26.
 ἀνθρῶπίσκος φαῦλος 14, 14.
 ἀνθρῶποειδὲς θηρίον 5, 21.
 ἀνθρῶπος ἀποφράς 5, 8.
 ἀνθρῶπος ἐξ ὁδοῦ 5, 23.
 ἀνθρῶπος Εὐριπιδος 404, 14.
 ἀνθρῶπος λυπηρόλογος 9, 29.
 404, 12.
 ἀνθρῶπος πρόδοξος 6, 28. 404, 10.
 ἀνθρῶπος τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.
 ἀνθρῶπος φιλοπραγματίας 3, 13.
 ἀνθυπουρχῆσαι 404, 19.
 ἀνθυπώμοσα 404, 17.
 ἀνιαιθεῖς 405, 1.
 ἀνιαικῆς 405, 7.
 ἀνιαιρόν 405, 2.

ἀνιάτρων (τῶν) Olympiodorus
in Gorgiam.

ἀνίδρυτο 405, 5.

ἀνίδρυτοι 405, 3.

ἀνιείς 405, 4.

ἀνιεμένη 405, 8.

ἀνιέντα 405, 9.

ἀνιέρειος 405, 20.

ἀνιερὸς τύχη 13, 29.

ἀνιερώσαντες 405, 10.

ἀνίησιν 405, 21.

ἀνικνύμενα 405, 26.

ἀνίλλειν βιβλίον 19, 14.

ἀνιλλομένη 405, 13.

ἀνιμῶσθαι 405, 11.

ἀνιμῆσαι 266, 22.

ἀνιππος 205, 5.

ἀνιπτοὶς πόσιν 405, 16.

ἀνιπιόποδες 405, 18.

ἀνισάζειν 19, 28.

ἀνισοφνές 405, 22.

ἀνιστῆμεναι 405, 23.

ἀνιστῆ 405, 12.

ἀνίστω 405, 15.

ἀνίσχουσαι 405, 24.

ἀνίσχων 405, 25.

ἀνισῶσαι 19, 28. 80, 9.

ἀννηττον 403, 3.

ἀνόδοντον 406, 1.

ἀνοηστῖαν 406, 16.

ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἤλθεις ἐπιτά-
ξων ἐμοί 4, 4.

ἀνοητέl Choerob. orthogr.

ἀνοητία 21, 20.

ἀνόθεντον 405, 31.

ἀνολγει 406, 3.

ἀνοιγέυς Damascius.

ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν 406, 5.

ἀνοικτίσμων 20, 15.

ἀνοιξις 438, 2.

ἀνοις 406, 9.

ἀνοίσω 28, 3.

ἀνόκαιον 405, 32.

ἀνοχωρήν 406, 19.

ἀνομβροῦσαι 406, 7.

ἐν ὁμίλῳ 406, 8.

ἀνομολόγητα 184, 22. 211, 22.

ἀνομοταγῇ Damascius.

ἀνοντος 406, 10.

ἀνοπαῖα 406, 4.

ἀνοργίαις 406, 12.

ἀνοργιάστοις 406, 13.

ἀνοργοι 3, 24. 406, 11.

ἀνορταλλῆειν 406, 17.

ἀνορρωγμένον 405, 28.

ἀνόσιον 406, 15.

ἀνοψία 406, 14.

ἀνταίρειν 26, 8.

ἀνταίρω 123, 32.

ἀντάκαιος 410, 29.

ἀντάλλαγον 407, 18.

ἀνταλλαῖος 410, 30.

ἀνταλλάττομαι 122, 9.

ἀνταμύνασθαι 78, 1.

ἀνταναγνῶναι 27, 10. 410, 31.

ἀντανάγκασιν 406, 21.

ἀνταπεινῆσαι 78, 1. 407, 13.

ἀνταποδοῦναι 78, 1. 407, 14.

ἀνταπολαμβάνειν 78, 3. 407, 14.

ἀνταποπαίξειν 25, 29.

ἀντάρης 407, 12.

ἀντεγράψατο 410, 32.

ἀντεισοδιάζω 883, 11.

ἀντεξάγειν 406, 32.

ἀντεπεξελθεῖν 124, 7.
 ἀντεπιτίθουιν 406, 30.
 ἀντερεῖ 407, 1.
 ἀντερείδει 406, 31.
 ἀντετόρησεν 407, 2.
 ἀντεύφρασμα 407, 5.
 ἀντεφέροντο 407, 3.
 ἀντεφιλοτιμοῦντο 407, 6.
 ἀντέχει 407, 32.
 ἀντεχόμενος 408, 5.
 ἀντέχω 125, 30.
 ἀντήλιον 16, 10.
 ἀντήλιος 411, 1.
 ἀντηρέτης 411, 6.
 ἀντιάξει 408, 6.
 ἀντιάνειραι 407, 27.
 Ἀντιάτας 409, 30.
 ἀντιβαλναι ἀντισπῆν καὶ ἀντι-
 τεῖναι ταῦτόν τῳ παρὰ τοῖς κοι-
 νοῖς ἀντιπατεῖν Cod. Vat. 1410.
 ἀντιβληθέντας 409, 32.
 ἀντιβολῆσαι 407, 24.
 ἀντιβόλησις 427, 28.
 ἀντιβολία 23, 28, 78, 16.
 ἀντιβολῶ 126, 4, 407, 26.
 ἀντιγραφά 410, 32.
 ἀντιγραφεύς 82, 20, 197, 24.
 185, 16.
 ἀντιγραφή 200, 9, 410, 8.
 ἀντιγράφασθαι 408, 3.
 ἀντιδιαπλέκειν 198, 7, 406, 25.
 ἀντιδιασιφλεται 408, 8.
 ἀντιδικῶ 129, 18.
 ἀντίδοσις 184, 16, 197, 3.
 ἀντίθεσις 410, 17.
 ἀντίθετα 204, 10.
 ἀντίθετον 410, 13 et 20.

ἀντικάθεται 408, 7.
 ἀντίκρισις 408, 9.
 ἀντικρύ 198, 17, 408, 27, 614, 8.
 1096. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀντικρύς
 προπαροξυτόν γεγενημένον ἅμα
 τῇ ἀποβολῇ τοῦ ὁ ἔξευρε τὸ ὕ,
 καὶ τὴν ὁξεῖαν τούτῳ ἐφύλαξε.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἀντικρύς 198, 19, 408, 29.
 Ἀντίκυρα 410, 27.
 ἀντιλαμβάνομαι 119, 1.
 ἀντιλαχεῖν 184, 29, 199, 12.
 ἀντιλέγειν 408, 10.
 ἀντίληψις 408, 11.
 ἀντιλογῆσαι 78, 5, 407, 22.
 ἀντιλογιῶν 407, 22.
 ἀντιμαχῆσαι 184, 13.
 ἀντιμετάληψις 613, 9.
 Ἀντιοχίς 409, 9.
 ἀντίπαις 407, 16.
 ἀντίπαιλον 408, 22.
 ἀντίπαλος 208, 13.
 Ἀντίπαν 1198.
 ἀντιπαρεξάγειν 408, 20.
 ἀντιπατεῖν v. ἀντιβαλναι.
 ἀντιπεπονητός 408, 21.
 ἀντιποιοῦμαι 120, 9.
 ἀντιπολεμῶ 124, 26.
 ἀντιπροκλήσεις 408, 24.
 ἀντιρόσπον 408, 12.
 ἀντιστήσῃν 19, 9.
 Ἀντισσου 410, 28.
 ἀντισπεύδειν 28, 21.
 ἀντιστρόφος 408, 25.
 ἀντιυλάντωσις Olympiodorus
 in Phaedonem.
 ἀντιτορήσας 408, 26.

ἀντιτυπῆσαι 408, 19.
 ἀντιτυπία 418, 18.
 ἀντιτύπους 418, 13.
 ἀντιτεριλῆσαι 411, 7.
 ἀντιτεροῦνται 408, 33.
 ἀντιφῆς 409, 3.
 ἀντιφιλομῆτι 409, 1.
 ἀντιχορδός 409, 10.
 ἀντιλήνη 411, 8.
 ἀπῆλα 203, 9. 411, 9 et 20.
 ἀπῆλαντιλητῆρας 411, 12.
 ἀπῆλον 411, 19.
 ἀπῆλος 407, 4.
 ἀπῆμενοι 409, 2.
 ἀπτομενύγει 200, 16.
 ἀπτρα νύχια 409, 4.
 ἀπτριάδες νύμφαι 17, 5.
 ἀπτρώδη 409, 5.
 ἀπτρώδες 409, 11.
 ἀπτυγες 409, 6.
 ἀπτωμοσία 186, 16. 200, 16.
 409, 12 et 18 et 32.
 ἀπτωπῆ 409, 7.
 ἀπτωπός 409, 8.
 ἀπυδρεύσασθαι 411, 32.
 ἀπύειν 14, 17. 411, 28.
 ἀπυπαίτιος 411, 21.
 ἀπυπῆλιφος ναῦς 21, 7.
 ἀπυπόβλητον 411, 22.
 ἀπυπόδετος 82, 16.
 ἀπυποδήματός 82, 17.
 ἀπυπόδητος 412, 13. 17, 13.
 ἀπύποιστον 411, 23.
 ἀπυπόστατον 411, 25.
 ἀπυπόστακτα ὅγματα 1087.
 ἀπύσαι 411, 24.
 ἀπυσάμως 411, 26.

Ἀνύτος 211, 31.
 ἀνύτουσι 411, 26.
 ἀνύττειν 411, 28.
 ἄνω βάλε ἡμῖν 80, 1.
 ἄνω καὶ κάτω 412, 4.
 ἀνωμαλία 211, 6.
 ἀνωμοσι 20, 33.
 ἀνόμεωξεν 412, 5.
 ἀνώνητον 412, 6.
 ἀνωρθοῦν 412, 7.
 ἄνω τὰ ὅγματα ἐξαλεῖν 12, 21.
 ἀνώτερον 80, 18.
 ἀνωφελῆτος ἀνθρώπος 4, 24.
 ἀνωφρυσμένος ἀνθρώπος 25, 5.
 ἄξια 77, 17.
 ἀξιόγαστος 412, 24.
 ἀξιαπηγητότατον 413, 12.
 ἀξιόγαστον 412, 25.
 ἀξιοῦ 412, 28.
 ἄξιον 77, 15. 215, 22. 412, 23.
 ἄξιον τρυχός 10, 7.
 ἀξιοπειθής 21, 10.
 ἀξιόπιστος 413, 3.
 ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός 412, 9.
 ἄξιος οὐδὲ μόνου 413, 8.
 ἀξιόμιμος 80, 21.
 Ἀξίλοχος 413, 6.
 ἀξιόχρεων 412, 30.
 ἀξιόχρεος 209, 32. 412, 29.
 ἄξιωμα 80, 21.
 ἄξιων 412, 26.
 ἄξιονες 204, 3. 413, 15.
 ἀξύλω 413, 11.
 ἀξύμβλητον 413, 13.
 ἀξυνεσία 413, 10.
 ἄξω 413, 1.
 ἔοζος 413, 31.

αοιδή 413, 23.
 αοιδιμος 215, 18. 413, 24.
 αοιδός 413, 25.
 αοινος 413, 29.
 αόλλει 413, 26.
 αολλισαα 413, 27.
 αοπτα 414, 6.
 αορ 1095.
 αορι 413, 28.
 αορνος λίμνη 413, 32.
 αορτήν 414, 4.
 ἀπάγγελσις 438, 1.
 ἀπαγε 414, 12 et 13.
 ἀπάγειν 414, 8.
 ἀπαγε ξένων ἐν χειμῶνι 218, 27.
 ἀπαγορεύει 414, 16.
 ἀπαγορεύειν 414, 18.
 ἀπαγορεύω 123, 29. 130, 1.
 ἀπάγου 414, 15.
 ἀπαγωγάς 414, 17.
 ἀπαγωγή 27, 5. 200, 25. 414, 19 et 23.
 ἀπᾶδον 414, 27.
 ἀπαθῆ 414, 28.
 ἀπ' αἰγίρου 419, 15.
 ἀπαιδάγωγος 18, 18.
 ἀπαιδευτέω 501, 18.
 ἀπαίδευτοι 419, 8.
 ἀπαιδία 419, 10.
 ἀπαιδοτρίβητοι 419, 9.
 ἀπαιθριάζειν 26, 24.
 ἀπαιόλη 419, 12.
 ἀπαιόλημα 419, 13.
 ἀπαίρειν 6, 16.
 ἀπαιτῶ 119, 4.
 ἀπαιωρούμενον 421, 25.
 ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδει-
 νύναι 415, 29.

ἀπάλαμνον 418, 6.
 ἀπάλαμνος 414, 30.
 ἀπαλάμνος 418, 7.
 ἀπαλεξῆσαι 415, 3.
 ἀπαλέξοντες 415, 4.
 ἀπαλλάξας 415, 1.
 ἀπαλλάξωμεν 414, 31.
 ἀπάλλεις 414, 29.
 ἀπαλοῦν 16, 1,
 ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροϊ
 μυλθακενυλίας 4, 1. 415, 27.
 ἀπαλὸς εἰς πλους λιμένος 13, 5.
 ἀπαλόχρος 18, 28.
 ἀπαμβλύνει 415, 6.
 ἀπαμβρύκου 418, 8.
 ἀπαμυνεῖ 415, 5.
 ἀπαμφιεῖ 415, 8.
 ἀπαμφιεύαντες 415, 7.
 ἀπαμφισκων 415, 11.
 ἔσαν 416, 11. 569, 9.
 ἀπανάστασις 415, 12.
 ἀπανθλούς 7, 8.
 ἀπανθ' ὁμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ
 καλή 416, 7.
 ἀπαντᾶν 416, 9.
 ἀπαντῶ 130, 13.
 ἀπαξάπαντα 415, 15.
 ἀπαξάπαντες 18, 6.
 ἀπαξαπλῶς 415, 13.
 ἀπάξω 413, 1. 415, 14.
 ἀπαράβλητος 415, 17.
 ἀπαρὰ πόδια 415, 8.
 ἀπαρὰ ποίητον 415, 19.
 ἀπαρὰ σκεύαστον 79, 1. ἀπαρά-
 σκευον καὶ ἀπαρὰ σκεύαστον δια-
 φέρειν φασίν· ὁ μὲν γὰρ δι' αὐ-
 τοῦ τὴν χορηγίαν ἔχων ἀπα-
 ράσκευος εἶν λέγοιτο, ὁ δὲ δι'

ἑτέρου ἀπαρσκειύαστος. ὁ μὲν
ἄρχων ὁ μονομάχος δοῦναι θέ-
λων ἀπαρσκειος λέγεται, ὁ
δὲ μονομάχος ἀπαρσκειύαστος.
Cod. Paris. 2630.

ἀπαρώτρεπτα ἱμάτια 29, 18.

ἀπόρρηματα 418, 10.

ἡ ἀπαρμήματος πότερον ῥῆμά
ἔστιν ἢ οὐχί 1275.

ἀπαρθέρευσις 418, 11.

ἀπαρθευῶν 418, 3.

ἀπαρτίαν 445, 16.

ἀπαρτίως 19, 22.

ἀπαρτος 8, 26.

ἀπαρσιμον 415, 20.

ἀπαρτῶν 10, 16. 211, 13.

ἀπαρτι 79, 30. 210, 23.

ἀπαρτίαν 415, 22.

ἀπαρτιλογία 416, 15 et 20.

ἀπαρχεσθαι 416, 22.

ἀπαρχου 415, 23.

ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἡμφίεσται
418, 1.

ἀπασκαρῖζειν 418, 5.

ἀπαστία 415, 21.

ἀπαστος 415, 24.

ἀπατηλός 415, 25.

ἀπατήσει 415, 26.

ἀπάτητος ἀρχή 29, 2.

ἀπατούρια 205, 27. 416, 24.
417, 22.

ἀπατῶ 122, 4.

ἀπαυδῶ 419, 3.

ἀπαυθαδιάζοντις 419, 4.

ἀπαυτοματισθεῖσα 419, 5.

ἀπαυτομολῆσαι 419, 2.

ἀπαυχερίζειν 419, 6.

ἀπαχθῆναι 419, 1.

ἀπεβίω 419, 7.

ἀπεγένετο 82, 33.

ἀπεγλαψάμην 420, 22.

ἀπεγνωκώς 419, 23.

ἀπεγνω 119, 19.

ἀπέγνωσαν 419, 24.

ἀπέγραψε τὸν καιρὸν 420, 21.

ἀπίδειξεν 419, 21.

ἀπεδημηκότες 419, 26.

ἀπεδημηκότης 79, 26.

ἀπεδον 419, 27.

ἀπέδοξεν 419, 20.

ἀπέδοσθε 419, 25.

ἀπέδοτο 419, 22.

ἀπέδρα 419, 31.

ἀπέδραν 11, 1. 419, 31. 1066.

ἀπεθέρισεν 420, 3.

ἄπει 420, 6.

ἀπειθαρχία 78, 20.

ἀπεικός 420, 5.

ἀπειλήματα 25, 32.

ἀπειλούμαι 82, 25.

ἀπειλῶ 120, 29. ἀπειλῶ καὶ ἀπειλή

διὰ τῆς εἰς διφθόγγου· οἱ γὰρ

Ἀπολλεῖς διὰ τοῦ εἰς ἐκφέρουσιν

αὐτά, οἷον ἀπέλλω, ἀπέλλη.

Choerob. cod. Barocc. 50.

ἀπειλῶν 420, 7.

ἀπέπασθαι 80, 25.

ἀπέυτε 130, 10.

ἀπειπεῖν 216, 27. 420, 40.

ἀπειργάσθαι 420, 8.

ἀπειργῶν 420, 9. ἀπειργοὶ τινὰ

βουλούμενον ἐνεργεῖν τι, ἀνεργῶ

δὲ τὸν ἀρξόμενον καὶ δοσὼν τῷ

ἔργῳ ἐνδύσαντά Cod. Vat. 1410.

ἀπειρέσιαι 420, 10.
 ἀπειρήθεν 602, 18.
 ἀπείρηκα 420, 11.
 ἀπειρήκει 420, 12.
 ἀπειροδύναμον Olympiod. in
 Phaed.
 ἀπειροειδής idem.
 ἀπείρονα δακτύλιον 420, 18.
 ἀπείρων 570, 8. 597, 13. 598, 17.
 ἀπεισιν 420, 16.
 ἀπέλομαι 420, 17.
 ἀπέμειξαν 420, 25.
 ἀπεκλεκτικόν Olympiodorus in
 Phaed.
 ἀπεκομίσθη 420, 4.
 ἀπεκόπησαν 420, 29.
 ἀπεκρίθη 420, 26.
 ἀπέκτητον 420, 28.
 ἀπεκτόνουσιν 429, 27.
 ἀπελαμπρύνθη 6, 12.
 ἀπελαύνω 121, 15.
 ἀπέλεθρον 420, 31.
 ἀπελεύθερος 421, 3.
 ἀπέλθη 421, 1.
 ἀπέλιπεν 421, 6.
 ἀπέλλητοι 421, 5.
 ἀπέλυμαίοντο 420, 32.
 ἀπεμόξατο 421, 9.
 ἀπεμπολή 421, 10.
 ἀπεμπολήσας 421, 13.
 ἀπεμυθήσω 421, 14.
 ἀπεμύλλαινον 421, 8.
 ἀπεμφαίνει 421, 12.
 ἀπενεργάμενος 421, 15.
 ἀπενεργεῖν γραφήν 421, 17.
 ἀπενήσω 421, 16.
 ἀπεπαινέσθαι 206, 24. 421, 18.

ἀπενιαντισμός 421, 20.
 ἀπεξεσμένον 421, 23.
 ἀπεικός 421, 24.
 ἀπεπτόμην 9, 25.
 ἀπεπτος 1096.
 ἀπέραντον 22, 14. 421, 26.
 ἀέρατον 22, 14.
 ἀπεργασάμενος 421, 30.
 ἀπεργάσασθαι 421, 28.
 ἀπεριβλέπτον 421, 32.
 ἀπερίγραπτοι 422, 1.
 ἀπερίγραφτον 421, 33.
 ἀπεριγρόφως Damascius.
 ἀπερισάλπικτοι 422, 2.
 ἀπερρώπισεν 421, 27.
 ἀπερῶς 422, 7.
 ἀπερῶσεις 422, 9.
 ἀπερῶγεν 422, 4.
 ἀπερῶγότες 422, 3.
 ἀέρωπος 8, 8.
 ἀέσβη 422, 15.
 ἀέσβηκεν 422, 16.
 ἀέσβησε πῦρ 16, 27.
 ἀπεσεύατο 422, 18.
 ἀπεσιγάλωσεν 422, 32.
 ἀπεσκέδασε 422, 19.
 ἀέσιγη 422, 33.
 ἀπεσιληγώς 422, 20.
 ἀπεσικόλυπτε 423, 1.
 ἀπεσούα 422, 21.
 ἀπεσταλμένην 423, 5.
 ἀέσιγη 422, 22.
 ἀπεστολεγισμένον 423, 3.
 ἀπεστομιάτιον 422, 23.
 ἀπεσφαικίσεν 422, 25.
 ἀπέσφηλεν 422, 24.
 ἀπέσχαζεν 422, 29.

- ἀπεσχεδιάζετο 422, 28.
 ἀπεσχολήσεν 422, 30.
 ἀπεσχουρισμένον 422, 31.
 ἀπέτελιζον 423, 7.
 ἀπετζιγωρηγένοι v. σεσηγένοι.
 ἀπετίμησεν 200, 29. 423, 12.
 ἀπετίννυνον 423, 8.
 ἀπέτιστα 423, 10.
 ἀπετύλουν 423, 11.
 ἀπευήκασιν 423, 21.
 ἀπευθύνει 423, 20.
 ἀπευκτόν 423, 19.
 ἀπέφησεν 423, 9.
 ἀπεφθον χροσίων 423, 23.
 ἀπέφρησαν 423, 20.
 ἀπιφθούρησαν 423, 24.
 ἀπεχεροτόνησαν 122, 30.
 ἀπέχθει 423, 29.
 ἀπέχθεσθαι 423, 25.
 ἀπεχθήs 424, 2.
 ἀπεχοιγιάσεν 424, 3.
 ἀπεχοῦτο 423, 26.
 ἀπεχρήσαντο 124, 29. 423, 32.
 ἀπεχρήσατο 423, 30.
 ἀπέχρησεν 423, 31.
 ἀπέχω 123, 9.
 ἀπέψηφισμένοι 216, 17.
 ἀπεώσατο 424, 5.
 ἀπεωσμένον 424, 6.
 ἀπέωστο 424, 7.
 ἀπηδέσθη 424, 24.
 ἀπηληγνότες 424, 8.
 ἀπηλιώτης 16, 11. 549, 31. 562, 29.
 ἀπηλλάγησαν 424, 9.
 ἀπηλοημένος 424, 27.
 ἀπήμαντον 424, 10.
 ἀπημελέρθη 424, 11.
 ἀλήμονα 424, 12.
 ἀπηνέμους 424, 13.
 ἀπηνέστερον 424, 14.
 ἀπηνήναντο 424, 15.
 ἀπηνθίσθαι 7, 7.
 ἀπήξεν 424, 22.
 ἀπηρτημένως 424, 16.
 ἀπήρτησε 10, 16.
 ἀπηρτισμένως 418, 12.
 ἀπηρωτῆ Theognostus f. 104.
 ἀπηῦρα 423, 18.
 ἀπήχει 424, 23.
 ἀπηγῆs 16, 10. 424, 17.
 ἀπηγῆ 207, 19.
 ἀπηγία 16, 15.
 ἀπηγθύνοντο 423, 28.
 ἀπήχθετο 424, 18.
 ἀπηχθημένον 424, 20.
 ἀπηχθισμένον 424, 21.
 ἀπίθανον 424, 29.
 ἀπιθι 424, 30.
 ἀπιστεῖν 24, 7. 424, 32.
 ἀπιστίαν 424, 32.
 ἀπιστίαν βλέπει 5, 13.
 ἀπιστον με τιθεῖs 25, 4.
 ἀπιστος 424, 31.
 ἀπιστῶ 121, 24. 123, 25.
 ἀπίχθυσ 425, 3.
 ἀπιὼν ὤχετο 425, 5.
 ἐπλᾶ 25, 11. 425, 22.
 ἀπλάκητον 425, 17.
 ἐπλᾶs 205, 30. 425, 12.
 ἀπλαστος 425, 6.
 ἀπλεστοι Cod. Baroc. 50.
 ἀπλετον 425, 7.
 ἀπλήγιος 425, 18.
 ἀπληγῆs 425, 20.

- ἐπλήθυντος Olympiod. in Phaed.
 ἐπλοίδας 425, 11.
 ἐπλοῖς 425, 11.
 ἔπλοοι 425, 14.
 ἐπλοίστατος 19, 18.
 ἔπλυτον πύγωνα 4, 14. 425, 15.
 ἔπλωτον 425, 16.
 ἔπο 425, 25.
 ἐποβαδίζειν 425, 27.
 ἐποβάθρα 12, 31. 426, 18.
 ἐποβάνειν 425, 33.
 ἐποβάτης 425, 33.
 ἐποβάτικοι τροχοί 425, 33.
 ἐποβατικός ἡνίοχος 198, 15.
 ἐποβαίῳ 198, 11.
 ἐποβατῶν ἁγῶν 426, 30.
 ἐποβλεπόμενοι 425, 28.
 ἐπόβλεπτον 6, 23. 425, 26.
 ἐποβλῆσαι 426, 16.
 ἐποβλύζων 426, 15.
 ἐποβονκολήσους 426, 17.
 ἐποβοχόθισαι 427, 3.
 ἐποβύσαντες 426, 21.
 ἐπογενέσθαι 426, 14.
 ἐπογενομένους 210, 21.
 ἐπογινώσκειν 183, 24. 198, 29.
 ἐπογινώσκω 124, 9.
 ἐπὸ γλώσσης 22, 4.
 ἐπὸ γλώττης 436, 9.
 ἐπογροῖς 426, 23.
 ἐπογνῶναι 211, 5; 425, 29.
 ἐπὸ γραμμῆς 426, 19.
 ἐπογράφειν οὐσίαν 184, 30. 199, 4. 425, 31.
 ἐπογραφὴ 198, 31. 426, 5.
 ἐπογράφαι 198, 31.
 ἐποδικεύσας 427, 20.
 ἐποδαρθεῖν 426, 27.
 ἐποδάσσομαι 426, 22.
 ἐποδεδύσθαι 218, 3.
 ἐποδεικνύειν 430, 28.
 ἐποδεικνύμι σοι χειρόνα 427, 29.
 ἐποδεῖται 427, 23.
 ἐποδεξασθαι 426, 25.
 ἐπόδειξιν δοῦναι 81, 26.
 ἐποδειροτομεῖ 426, 28.
 ἐποδεκταί 198, 1. 427, 13.
 ἐποδειόντων 426, 29.
 ἐποδέχομαι 120, 33. 427, 8.
 ἐποδιδόμεθα 427, 19.
 ἐποδιδόμενοι 427, 18.
 ἐποδίδωμι 120, 17.
 ἐποδικάσαι 183, 21.
 ἐποδικεῖν 427, 9.
 ἐποδιοπομπεύσθαι 7, 14. 427, 5.
 ἐποδοκιμάζω 123, 27.
 ἐπὸ δόξης 427, 7.
 ἐποδόσθαι 427, 10.
 ἐποδρός 427, 11.
 ἐποδῦσαι 427, 26.
 ἐποδυσπετεῖ 427, 12.
 ἐπόξιν γράσσειν 87, 20.
 ἐπόζων 427, 30.
 ἐποθεσπίσαι 427, 33.
 ἐποθευσθόμεθα 428, 3.
 ἐποθήκη 82, 28.
 ἐποθήκην 428, 2.
 ἐποθρέξεις 427, 31.
 ἐποθρεύσαι 428, 5.
 ἐποθρῶσκοντι 427, 32.
 ἐποθύμια 428, 1.
 ἐποικοδομεῖς 428, 7.
 ἐποινα 428, 9.
 ἐποιναῖν 210, 6.

- ἀποιόσσετε 428, 11.
 ἀπολόχομαι 428, 12.
 ἄποκα 439, 1.
 ἀποκαθεῖ 428, 23.
 ἀποκαθεύδουσιν 428, 13.
 ἀπὸ καιροῦ λέγειν 27, 12.
 ἀποκαρδοζία 428, 14.
 ἀποκαρτερήσαντα 428, 20.
 ἀποκαταλλάξαι 428, 15.
 ἀποκείλαντες 428, 16.
 ἀποκείρασθαι 429, 21.
 ἀποκείρομαι 129, 20.
 ἀποκεῖσθαι πόρῳ 428, 17.
 ἀποκειρομένον 429, 7.
 ἀποκεφαλῆσαι 78, 31.
 ἀποκέρχημαι 130, 2.
 ἀποκηδήσαντες 428, 22.
 ἀποκήρυκτον 428, 18.
 ἀποκήρυκτος 215, 19.
 ἀποκηρύττοντες 429, 11.
 ὀποκινεῖν 429, 2.
 ἀπόκινος 429, 29.
 ἀποκλήρωσις 428, 19.
 ὀποκναίει 428, 27.
 ἀπόκνιζε 428, 31.
 ἀποκοπῆναι 428, 25.
 ἀποκραυγασμός 429, 5.
 ἀποκριθῆναι 77, 12. 429, 31.
 ἀπόκριμα 428, 32.
 ἀποκρῖναι 208, 29. 429, 20.
 ἀποκρίνασθαι 429, 31.
 ἀποκρινεῖται 429, 13.
 ἀποκριπόμενος 430, 2.
 ἀπόκρισις 429, 18.
 ἀποκρούεσθαι 428, 33.
 ἀποκτινύνουσιν 429, 23.
 ἀποκτινύναι 29, 27.
 ἀποκτυπῆσαι 208, 16. 430, 4.
 ἀποκυθέν 430, 5.
 ἀπολαύειν 430, 6.
 ἀπολαύω 123, 3.
 ἀπολαχεῖν 217, 3.
 ἀπολείπουσι 430, 11.
 ἀπόλειψις 201, 22. 430, 30.
 ἀπόλεκτον 430, 33.
 ἀπολείοιπότις 430, 18.
 ἀπόλεμος 430, 9.
 ἀπόλεμος χρόνος 12, 7.
 ἀπολέσθαι γελῶντα 28, 32.
 ἀπόληγε 430, 13.
 ἀπολιβάσαι 431, 3.
 ἀπολιταργῆσαι 431, 11.
 ἀπολλύασιν 8, 12.
 ἀπολλύνειν 430, 28.
 Ἀπολλώνιον 430, 22.
 ἀπολογηθῆναι 182, 5.
 ἀπολογίσασθαι 430, 15.
 ἀπολοπῆζειν 25, 26.
 ἄπολυ Damascius.
 ἀπολυμαίνεσθαι 430, 14.
 ἀπομαγδαλιά 431, 28.
 ἀπομαγδαλὺς 431, 28.
 ἀπομάγματα 431, 31.
 ἀπόμαθε - θέτω - θοι 17, 3.
 ἀπομάκται 431, 31.
 ἀπομάκτρα 431, 26 (Quod v. 27 est δ', καὶ mavult Seidler. de Aristophanis fragm. p. 23).
 ἀπομάττεσθαι 431, 13.
 ἀπομάττων 431, 15.
 ἀπομερμηρίζαι 431, 33.
 ἀπομερμηρίζω 18, 4.
 ἀπομηρίους 431, 19.
 ἀπὸ μηχανῆς 208, 9.

- ἀπομίμῃσι 431, 23.
 ἀπομύθος 215, 31.
 ἀπὸ μισθωμάτων θύειν 207, 6.
 432, 1.
 ἀπομορξάμενον 431, 25.
 ἀπ' μορφῇ 432, 6.
 ἀπομορξθεὶς 432, 8.
 ἀπομόσαι 432, 10.
 ἀπομύζει λύχνον 21, 1.
 ἀπομύζει 432, 9.
 ἀπὸν 432, 12.
 ἀπομύσθαι 432, 13.
 ἀπόνεμι 432, 14.
 ἀπόνειμον 432, 15.
 ἀπονησιμένη 432, 29.
 ἀπονητί 432, 17.
 ἀπονήψασθαι 24, 3. 432, 25.
 ἀπόνοια 432, 19.
 ἀπονομή 432, 21.
 ἀπονοστήσει 432, 20.
 ἀπονοστήσεται 432, 27.
 ἀπονυχίζειν 55, 10.
 ἀπονυχίσεσθαι 13, 13.
 ἀπονηχίσει 432, 28.
 ἀποξένοιον 432, 30.
 ἀποξυγίσσασθαι 432, 32.
 ἀποξύνονται 432, 31.
 ἀποπάτημα 433, 10.
 ἀπόπατον 433, 16.
 ἀποπεριτοῦσαν 432, 34.
 ἀποπεράτωσις Damascius.
 ἀποπερασμένον 433, 1.
 ἀποπεφύνηκεν 433, 5.
 ἀπόπληκτος 199, 23.
 ἀποπληξία 199, 22. 433, 7.
 ἀποπνέειν 439, 30.
 ἀποπομπᾶσι 433, 6.
 ἀποπομπεῖα 183, 1.
 ἀποπομπή 433, 4.
 ἀποπροσβένει 433, 8.
 ἀποπροσπίσσεσθαι 433, 18.
 ἀπὸ πρώτης 29, 20. 77, 14.
 ἀποπτον 433, 9.
 ἀποπνύουσι λόγους 28, 8.
 ἀπόπνυστος 11, 8.
 ἀπορεῖν καὶ σφικελλεῖν 433, 21.
 ἀπορῆσαι 434, 4.
 ἀπορησία 433, 32.
 ἀπορθεοῦν 29, 16.
 ἀπορθεοῦν πόλιν 13, 21.
 ἀπορίαν 81, 25.
 ἀπορος χώρα 433, 29.
 ἀπορρήξαντες 434, 3.
 ἀπορρήθῃ 434, 13.
 ἀπορρήσιν 433, 24.
 ἀπορρήσις 27, 1. 216, 30.
 ἀπορρήγει 219, 1. 433, 26. 434, 5.
 ἀπορρήγῃ 28, 16.
 ἀπορρήγῃ 434, 12.
 ἀπορρήγῃς 433, 28.
 ἀπορρήγῃς 433, 31.
 ἀπορρήγῃς 433, 33.
 ἀπὸ θυγῆτος τρέχειν ἵππον 24, 1.
 ἀπορῶ 120, 21. 125, 24.
 ἀπορώτατος 434, 9.
 ἀποσάξαντα 435, 10.
 ἀποσάσκει τοὺς ὄφεις τοῦ με-
 τὰλλου 205, 10.
 ἀποσεμνύνει 434, 15.
 ἀποσεσύνεσθαι 435, 9.
 ἀποσημιανέσθαι 434, 16.
 ἀποσημιανέσθαι 206, 23.
 ἀποσημῆναι 83, 21.
 ἀποσημῆναι 434, 14.

- ἀποσιμῶσαι 434, 22.
 ἀπόσιτος 83, 17. 434, 18.
 ἀποσκευάζομενος 434, 19.
 ἀποσκευάζοντες 434, 21.
 ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν 425,
 23.
 ἀποσκιρτᾶ 435, 15.
 ἀποσκληνῆ 435, 13.
 ἀποσκολύνει 435, 24.
 ἀποσκοπεῖσθαι 435, 21.
 ἀπὸ σκοποῦ 435, 16.
 ἀποσκορραίζει 435, 17.
 ἀποσκυθῆσαι 435, 19.
 ἀποσφβεῖ 436, 22.
 ἀποσφῶμεν 436, 23.
 ἀποσπινδαίων 436, 25.
 ἀπόστα 81, 12. 436, 14.
 ἀποστάσιον 436, 2.
 ἀποστασίον 184, 25. 201, 5.
 434, 24 et 30.
 ἀπόστασις 80, 32. 435, 26.
 ἀποστελλόμενοι 216, 32.
 ἀποστερῶ 119, 6.
 ἀποστηδόμενον 435, 11.
 ἀποστηδόμενος 183, 25.
 ἀποστηδῶσθαι 436, 24.
 ἀποστήσονται 436, 26.
 ἀποστολαί 436, 28.
 ἀποστολεῖς 203, 22. 435, 29.
 ἀπόστολος 217, 26.
 ἀποστοματίζειν 26, 1. 436, 33.
 ἀπὸ στόματος 77, 1. 436, 6.
 ἀπὸ στόματος λέγειν 22, 24.
 ἀπόστοργον 435, 33.
 ἀποστρακισθῆναι 436, 29.
 ἀπόστρεπτος ἄπιθι 10, 22.
 ἀποστροφῇ 436, 27.
 ἀποστρυφόντες 436, 31.
 ἀπὸ συμβόλων δικάζει 436, 1.
 ἀποσυσιῆσαι 436, 20.
 ἀποσφουδον 436, 21.
 ἀποσχεδιάσας 436, 32.
 ἀπόσχη 436, 34.
 ἀποσχῆναι 437, 1.
 ἀποσχονίσαντες 437, 2.
 ἀποταγῆναι 11, 10.
 ἀποταμιεύεται 437, 6.
 ἀποταυρούμενος 437, 8.
 ἀπόταρον 205, 15.
 ἀπόταφος 437, 13.
 ἀποτεθρίκεν 437, 7.
 ἀποτεθρομένοος 437, 3.
 ἀποτείνεται 437, 9.
 ἀποτευχλίων 437, 10.
 ἀποτευχίλαι 437, 27.
 ἀποτελευτησία Damascius.
 ἀποτεμεῖν μηχανῆς 28, 29.
 ἀποτεμεῖται 437, 11.
 ἀποτετειχισμένος 437, 28.
 ἀποτεινύχεται 79, 4.
 ἀποτενύσσασθαι 437, 12.
 ἀποτηῆξαι λιμῶ 19, 6.
 ἀποτιμῆν 201, 29. 437, 15.
 ἀποτιμᾶσθαι 184, 18.
 ἀποτίμημα 200, 29. 423, 12.
 437, 15.
 ἀποτιμήματα 201, 30.
 ἀποτίμησιν 437, 30.
 ἀποτίμησις 200, 29. 423, 12.
 ἀποτιμηταί 201, 25. 437, 15.
 ἀπὸ τόμον 29, 21.
 ἀπὸ τοῦ πράγματος 437, 31.
 ἀποτραχύνεται 437, 32.
 ἀποτραχύνου 26, 19.

- ἀποτριῶναι 438, 7.
 ἀποτριῶσαι 438, 7.
 ἀπότριψις 438, 1.
 ἀποτρίπτοι 437, 33.
 ἀποτροπλάσμι 438, 5.
 ἀποτρώγειν 438, 9.
 ἀποτυμπανίσαι 198, 20. 438, 12.
 ἀποτυμπάνισον 438, 16.
 ἀποτυχεῖν 121, 27.
 ἀποτυχίσαι 438, 17.
 ἀποτυχισθεῖς 438, 17.
 ἄπουργοι γωνίαι 434, 1.
 ἀποφαντικός 438, 19.
 ἀποφανῶσαι 439, 10.
 ἀπόφασις 438, 27.
 ἀπόφασις δίκης 210, 25.
 ἀποφάσκει 438, 22.
 ἀποφέρει πλέων 10, 28.
 ἀποφρήληκται 439, 9.
 ἀπόφρημι 438, 23.
 ἀποφθεγγόμενος 439, 17.
 ἀποφοιβάων 439, 7.
 ἀποφοιτῶν 439, 8.
 ἀποφοράν 439, 1.
 ἀποφράδες 204, 31.
 ἀποφράδες ἡμέραι 5, 8. 438, 31.
 ἀποφυγγάνει 79, 4.
 ἀποφυγγάνειν 438, 25.
 ἀποφυσήσας 439, 3.
 ἀποφώλιοι 439, 12.
 ἀποφώλιον 439, 14.
 ἀποχετεύονται 439, 19.
 ἀποχοιριάζειν 439, 27.
 ἀποχοιριῶσαι 439, 26.
 ἀποχρᾶν 81, 31. 439, 20.
 ἀπόχρη 124, 17. 197, 8. 439, 21.
 ἀποχρώντως 439, 22.
 ἀποχρώσης 439, 25.
 ἀποχώρησις 439, 18.
 ἀποψῆς 440, 11.
 ἀποψᾶσθαι 26, 32.
 ἀποψηφίζονται 440, 7.
 ἀποψηφίζω 122, 26.
 ἀποψηφισθέντα 201, 17. 439, 32.
 ἀποψήφισιν 440, 9.
 ἀποψήφισις 186, 7.
 ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖ-
 ναι 9, 20.
 ἀποψοφεῖν 439, 29.
 ἀποψύχει 26, 12.
 ἀποψύχειν 210, 17. 440, 10.
 ἀποψύχεσθαι 7, 10.
 ἀποψώμενον 439, 31.
 ἀπραγμων 440, 33.
 ἀπρακτεῖν 9, 18.
 ἀπρασία 83, 14.
 ἀπριάνην 440, 12.
 ἀπρίξ 440, 13.
 ἀπροβούλετον 440, 21.
 ἀπροόπτως 214, 29. 440, 14.
 ἀπρόςβλητον 440, 15.
 ἀπροςδεής 440, 16.
 ἀπρόςειλος 440, 32.
 ἀπροςήγορος ἄνθρωπος 440, 17.
 ἀπρόςτις 440, 19.
 ἀπρόσκλητον 440, 20.
 ἀπρόσκλητος δίκη 199, 14.
 ἀπρόσδοτος βλος 25, 10.
 ἀπρόστιστον 201, 12. 434, 30.
 440, 26.
 ἀπροτον 441, 1.
 ἀπρότων 440, 28.
 ἄπτεσθαι 441, 6.
 ἀπτόν 441, 7.

- ἄπτων 441, 8.
 ἄπτωξ Theognostus f. 30.
 ἀπύθμην, βαθυπύθμην, ὀλιγο-
 πύθμην Theognostus f. 57.
 ἄπυρον πινακλον 14, 22.
 ἄπυστα 441, 9.
 ἄπυτοι 441, 10.
 ἄπτω 441, 11.
 ἀπφῦς 857, 7.
 ἀπωδόν 441, 12.
 ἄπωθεν 441, 13.
 ἀπολεσίοικον μειράκιον 25, 15.
 ἀπώμοσα μὴ οὐ πράξει τοῦτο
 11, 27.
 ἀπόμοστον 441, 14.
 ἀπώμοστον πρῶγμα 21, 3.
 ἀπωνθησεται 432, 16.
 ἀπωτέρω 441, 17.
 ἀπώχοιτο 441, 18.
 ἄρα 441, 19.
 ἄρα 490, 3. 968, 25.
 Ἀράβιος ἀνλητής 214, 30.
 ἄραις 441, 21.
 ἀράκους 442, 19.
 ἀράμενοι 44, 22.
 ἀράμενον φέρειν 10, 4.
 ἀράζει 441, 23.
 ἄραριν 441, 24.
 ἄραρον 441, 27.
 ἀραρυῖαν 441, 29.
 ἀραρώς 441, 28.
 ἀρασθαι 358, 2. 442, 13.
 ἀρασσόμενα 442, 14.
 ἀραῦται 442, 16.
 ἀράττων 442, 15.
 Ἀραφήνιος 441, 26.
 ἀράχνης 442, 1.
 ἀραλῆως 442, 26.
 ἄρας 206, 7. 442, 30.
 Ἀργεῖος διὰ τῆς αἰ διφθόγγου·
 οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἀργεῖος λέγουσι,
 διιστῶντες τὸ ἰ. Choerob. or-
 thograph.
 ἀργιλοφοι 8, 14. 443, 4.
 ἀργιλώδης 442, 28.
 ἀργιόδοιτε 442, 27.
 ἀργίποδες 442, 29.
 Ἀργουσα 443, 18.
 ἀργυραμοιβόν 442, 24.
 ἀργυραμοιβός 18, 30. 442, 22
 et 23.
 ἀργυράριον Theognostus f. 83.
 ἀργύριά 79, 20.
 ἀργυρίδιον 442, 8.
 ἀργύριον 442, 10.
 ἀργύριον ἔχει οὐδ' ὅσον 3, 27.
 ἀργυροῦ δακτῆ 201, 32. 443, 15.
 ἀργυρίς 443, 5.
 ἀργυρίς θήκη 443, 6.
 ἀργυρίζται 442, 12.
 ἀργυρογνώμων 18, 30. 443, 3.
 ἀργυροδίνης 443, 20.
 ἀργυροκοπέιον 443, 10.
 ἀργυρόποδε δίφρον 443, 12.
 ἀργυροσκόπος 18, 30.
 ἀργύρωμα 79, 18.
 ἀργυρώματα 442, 6.
 ἀρδάνιον 441, 30.
 ἀρδεύν 443, 22. 597, 17.
 Ἀρδηττος 183, 4. 207, 2. 443,
 24.
 Ἀρειος πάγος 197, 22. 212, 9.
 311, 9. 444, 1.
 Ἀρεοπυλτης 587, 22.

ἀρέσκω 125, 9.

ἀρεστήρ 215, 29. 443, 32.

ἀρεστός 80, 20.

ἀρετή 443, 33.

Ἀρεὺς] τὰ εἰς εὖς ἀποβάλλουσι
τὸ ὕ κατὰ τὴν γενικὴν χωρὶς
τοῦ Ἀρεὺς Ἀρεὺος· τοῦτο γὰρ
ἐφύλαξε τὸ ὕ παρὰ τοῖς Αἰο-
λεύουσιν, οἷον Ἀρεὺος στρατιωτέ-
ροις, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἀρεὺ
καταθανεῖν καλόν, καὶ πάλιν
μίξαντες ἀλλήλοισιν Ἀρεὺα.
Choerob. ad Theodos. f. 119.
Conf. Boeckh. Staatshaushalt.
2. p. 397.

ἀρηάματος 444, 27.

ἄρην 7, 11.

Ἀρης 1237.

Ἀρθμιος 444, 13.

ἀρίβαλλος 444, 23.

ἀρίγων ἀρίγωνος εἶδος δόρατος.
Theognostus f. 24.

Ἀρίζας Ἀρίζα 1186.

ἀριθμητικά] λέγει ὁ Ἀπολλώ-
νιος ὁ τεχνικός ὅτι τὰ ἀριθ-
μητικά οὐκ ἔχουσι κλητικὴν διὰ
ποιούτην αἰτίαν. τὰ ἀριθμητικά
ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν ση-
μασίαν, οἷον ἑὴν ἑλπω τρεῖς ἢ
τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω
τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν
ἄλλων. Ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμη-
τικά ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν
σημασίαν, [εὐκότως] οὐκ ἔχουσι
κλητικὰς. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα
οὐκ ἔχουσι κλητικὰς, οἷον ἐκά-
τερος, ἑκάστος, ἕτερος, ἄλλος,

Ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόντος προσ-
ώπου ἐστὶ παρασυντακτικὴ, οἷον ἄν-
θρωπε, Σωκράτες, ὁ δὲ ἐπιμε-
ρισμὸς ἀπὸν πρόσωπον παρ-
εῖται. Choerob. ad Theodos.
f. 117. Conf. Etym. M. p. 320.

ἀρισταίνω Ge. Choerob. cod.
Barocc. 50.

Ἀρισταῖων 444, 19.

ἀριστεῖον 211, 27.

ἀριστεροζύγης 10, 25.

ἀριστερός 444, 18.

ἀριστεροστάτης 444, 15.

Ἀριστεύς 444, 17.

ἀριστησῶν 444, 14.

ἀριστητικός 79, 22.

ἀριστίνδην 218, 31. 444, 28.

ἄριστος κλέπτειν 10, 31. 29, 9.

ἄριστος λωποδυνεῖν 29, 9.

ἄριστος ὁ ἐν πολέμῳ λοχυρός 603,
18.

οἱ Ἀρισοφάνει - τὰς Ἀρισοφάνειας
1191.

ἀρίστων ὑπείσθαι βουλευμάτων
29, 10.

Ἀριάδας μιμούμενος 218, 19.

ἄρκιον 445, 17.

ἀρκτεῦσαι 206, 4. 444, 30.

ἄρκτον 445, 14.

ἀρκτοῦρον 205, 24.

ἀρκτοῦρος 445, 20.

ἄρκυς 445, 24.

ἀρκυωρός 445, 22.

ἀρμάτειον μέλος 445, 27.

ἀρματοπήξ, κλινοπήξ, ξυμπήξ,
κεραμοτήξ, μολυβδοπήξ, εὐθήξ,
φιλοθήξ. Theognostus f. 29.

ἄρμενα 445, 33.
 ἄρμογή 15, 20, 83, 19.
 ἄρμόδιος 445, 28.
 ἄρμωσται 206, 16. 445, 29.
 ἄρμωστής 211, 7.
 ἄρμότιω 125, 13.
 ἄρνακίδα 446, 1.
 ἄρνακίς 83, 24.
 ἄρνωσθαι 446, 2.
 ἄρρῶομεν 446, 8.
 ἄρρότους 446, 6.
 ἄροῦν 446, 7.
 ἄροῦν ἐπὶ καλίμῳ πρῶτος 216,
 25.
 ἄρουραῖος Οἰνόμαος 184, 3. 211,
 32.
 ἄρπᾶγη 446, 10.
 ἄρπαγή 446, 10.
 ἄρπαγμαῖος 5, 25.
 ἄρπαξομένης 25, 17.
 ἄρπεδόνη 446, 9.
 ἄρπην 446, 12.
 ἄρράβακα 446, 26.
 ἄρράβασσεν 446, 27.
 ἄρράβων 446, 23.
 ἄρράων 24, 5. 442, 20. 446, 15.
 ἄρρενοῦσθαι 19, 4.
 ἄρρενωπούς 446, 24.
 ἄρρήτως ἔχειν 24, 25.
 ἄρρήφορῶν 202, 3. 446, 18 et 28.
 ἄρρήφορία 202, 6. 446, 29.
 ἄρρήφοροι 446, 29.
 ἄρρήχοι 446, 31.
 ἄρρήχος 208, 25.
 ἄρῶν 446, 22. τὰ εἰς ὃ λήγοντα
 ἐπιρρήματα μὴ τοπικῶς λαμβανόμενα
 διὰ τοῦ ὃ γράφονται,

οἶον πύχυν, πόχυν, δεῦρον, πῆλυν
 ἄρῶν (ἐπίφθεγμα τῶν ἐρετῶν,
 ὡς ἐπὶ κυνηγετῶν τὸ σῆξε), κόκκυν
 (τὸ ἐλάχιστον), ἔμβραχυν, ἰὺ
 (τὸ θαναμαστικόν, ὃ λέγεται καὶ
 ἰηῦ) — εὐθύν, μεσηγύν, μεταξύν,
 ἀντικρύ. Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἄρῶνθμος 448, 21.
 ἄρῶνδεῖν 446, 16.
 ἄρῶνῶν 1267.
 ἄρῶνστήμων 447, 1.
 ἄρῶνστί 18, 1.
 ἄρῶνστί τε στρατεύειν 446, 13.
 ἄρῶσα 1173.
 ἄρσει 447, 3.
 ἄρσεων 447, 2.
 ἄρτάβη 447, 4.
 ἄρται 447, 30.
 ἄρταμος 447, 5.
 ἄρτάνη 447, 7.
 Ἄρτεμις Ἀρτέμιτος 1188.
 Ἀρτεμισία 448, 1.
 Ἀρτεμισιον 448, 12.
 ἄρτημα 204, 21.
 ἄρτημα βυλαντίου 447, 9.
 ἄρτήγ 447 29.
 ἄρτησμός 447, 19.
 ἄρτι 210, 27. 447, 11.
 ἄρτι, ἄρτίως 11, 19. 206, 11.
 ἄρτια 447, 31.
 ἄρτιάζειν 447, 15.
 ἄρτιεπής 448, 18.
 ἄρτιθαλής 448, 11.
 Articulum non poni ante no-
 men substant. sequente adie-
 ctivo 536, 4.
 ἄρτιγορεῖσθαι 447, 20.

ἀφ' ἑαυτοῦ 447, 23.
 ἄφ' ἑαυτοῦ μὴς πλείους γίνεται 208, 6.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 16.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 17.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 447, 24.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 20, 10.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 6.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 447, 26.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 22, 23.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 447, 25.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 20, 19.
 Ἄρτος 448, 9.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 447, 27.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 19.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 82, 32.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 20.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 82, 31.
 Ἀρύας Ἀρύαντος 1185.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 27.
 Ἀρύβας 448, 30.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 28.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 23.
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ πλεονάζον σπυρι-
 δῶδες. Theognostus f. 49.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 24.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 27, 30.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 29.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 20, 22.
 ἀφ' ἑαυτοῦ οἱ ἀπὸ δύσεως μέχρι ἰσθμοῦ
 Ἀχαιοί. τοῦτο δὲ καὶ μονοσυλ-
 λάβως λέγεται παρὰ τοῖς Ἑλ-
 λησι· ὅψιν γὰρ παρ' αὐτοῖς εἴ-
 ρηται. Theognostus f. 64.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 184, 20.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 80, 8.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 10.
 ἀφ' ἑαυτοῦ φρονεῖν 22, 30.

ἀφ' ἑαυτοῦ 83, 1.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 448, 31.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 13, 30. 449, 1.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 2.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 215, 33.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 26 et 28.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 215, 3. 449, 29.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 198, 25. 449, 4 et 6.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 7.
 ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ πατήρ σε παρηγγύησέ
 μοι 6, 7.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 13.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 597, 17.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 14.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 7, 12. 83, 13. 450, 4.
 Ἀφ' ἑαυτοῦ πόλεμος 450, 1.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 449, 31.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 199, 17. 450, 6.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 202, 28. 450, 14.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 184, 11. 449, 17.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 120, 24.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 27, 9. 199, 9. 310, 1. 450, 9.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 202, 27.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 21.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 22.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 23.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 24, 21.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 30.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 28.
 ἀφ' ἑαυτοῦ ὥραν 450, 26.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 208, 24.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 25.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 450, 31.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 17, 23.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 17, 22. 450, 32.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 217, 9. 451, 5 et 6 et 10.
 ἀφ' ἑαυτοῦ 451, 10.

ἀσελγής 198, 24. 451, 11.
 ἄσεπτον 451, 19.
 ἄση 451, 20.
 ἀσήμαντα 451, 21.
 ἀσημάντοις 451, 23.
 ἄσημον 82, 7.
 ἄσθμα 451, 25.
 ἄσθμάζειν 451, 26.
 Ἀσία 451, 28.
 Ἀσιάδος κρούματα 452, 5.
 Ἀσιᾶς 451, 31.
 ἀσκαλαρώτην 452, 6.
 ἀσκαλίζω 24, 19.
 ἀσκάντης 452, 21.
 ἀσκαρδαμνκτέ δρῶν 452, 22.
 ἀσκαρίζειν 24, 17.
 ἀσκεῖν 17, 29. 217, 29.
 ἀσκεῖν κακῶς 26, 31.
 ἀσκεῖναι 452, 9.
 ἀσκενον 452, 10.
 ἀσκήσασα 452, 11.
 ἀσκησις 452, 12 et 13.
 ἀσκηταί 17, 29.
 ἀσκητικός 452, 16.
 ἀσκητιζῶς 17, 29.
 Ἀσκληπιεῖον 452, 8. τὰ ἐπὶ τε-
 μενῶν διὰ τῆς εἰσῆς οὐδέτερον μο-
 νογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προ-
 παροξυτόναι τε καὶ προπερισπώ-
 μενα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρά-
 φονται. τούτων δὲ αὐτῶν ὅσα
 ὑπὸ τῶν εἰς ις παράγονται τῆς
 γενικῆς καθαρῆς οὐσης, μὴ φυ-
 λαττούσης τὸ σύμφωνον τῆς γε-
 νικῆς. τὰ γοῦν προπερισπώμενά
 εἰσι τοιαῦτα, ὅσον πρυτανεῖον,
 Νημεσεῖον, Σερραπεῖον· οὐ γὰρ

ἐφύλαξε τὸ δ τῆς γενικῆς τοῦ
 Σερραπιδος. τοιοῦτο καὶ τὸ Ὀσι-
 ρεῖον, Ἄνουβεῖον, Τεχοσεῖον.
 Βενδίδειον δὲ προπαροξύτονον·
 ἐφύλαξε γὰρ τὸ δ τῆς Βενδίδος
 γενικῆς. ὁμοίως καὶ τὸ Θετί-
 δειον. προπερισπῶνται δ' ὁμοί-
 ως διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γρα-
 φόμενα καὶ ὅσα ὑπὸ τῶν εἰς ὅς
 καθαρῶν, τῷ ι παραληγομένων,
 γύριαι καὶ κτητικά, καὶ ὅσα τῇ
 εἰ διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον
 Ἀσκληπιεῖον (Ἀσκληπιὸς γὰρ),
 Ὀλύμπιος Ὀλυμπιεῖον, Καπιτώ-
 λειον, Ἀμμωνιεῖον (τὸ γὰρ κτη-
 τικὸν διὰ τοῦ ι). οὕτω δὲ καὶ
 τὰ προπαροξύτονα, Πλετώνειον,
 Ἡράκλειον, Ποσειδώνειον, Χα-
 ρώνειον, Αἰάκειον, Διοσκόρειον,
 Ἑλένειον, Κλεοπύτρειον, Τιμώ-
 νειον, Μανσώλειον, Κασάγειον.
 οἷς ὅμοια καὶ ἐπὶ ξορτῶν Μου-
 σεῖον, Σερραπεῖον, Ἡράκλειον,
 Ὀμήρειον. Theognostus f. 84.
 ἀσχοθύλακον 452, 28.
 ἄσκοπον 452, 15.
 ἀσκορδίνωτος 452, 25.
 ἀσκούμενος 452, 17.
 ἀσκοφορεῖν 214, 3.
 ἀσκοφόροι 214, 3.
 ἀσκολιάζειν 24, 15.
 ἀσκολίζειν 24, 15.
 ἀσκολίζοντες 452, 18.
 ἄσμα 452, 30.
 ἄσμεναίτατα 12, 11.
 ἄσμενοι 218, 33.
 ἄσμενος 452, 32.

- ἄσμενώτερος 12, 11.
 ἄσολοίκως 452, 33.
 ἄσπάζεσθαι 14, 4. 453, 8.
 ἄσπάθητον 453, 18.
 ἄσπαιρόντες 453, 1.
 ἄσπάλματος 10, 9. 453, 20.
 ἄσπυλία 453, 2.
 ἄσπυλιεύεσθαι 217, 7.
 ἄσπυλιεύς 453, 2.
 ἄσπυλλοί 183, 14.
 ἄσπυργους 24, 10.
 Ἀσπυρία 453, 12.
 ἄσπυσίως 453, 5.
 ἄσπυστοι 453, 4.
 ἄσπυς 453, 6.
 ἄσπληγήσεν 453, 19.
 ἄσπονδοι 453, 7.
 ἄσπονδος 453, 21.
 ἄσσυ 453, 26.
 ἄσσιστα 453, 25.
 ἄστιάθμητος 454, 17.
 ἄστιάθμητότατον 455, 17.
 ἄστιάνδαι 325, 14.
 ἄστιάνδης 455, 31.
 ἄστυφίδα 455, 28.
 ἄστυγίς 453, 27.
 ἄστυγυς 453, 27.
 ἄστυγος 454, 3.
 ἄστυβής 455, 10.
 ἄστυΐζεσθαι 454, 14.
 ἄστυΐζεται 454, 16.
 ἄστυΐζομενος 455, 11.
 ἄστυϊόν τι καὶ κατεβόνημένον
 εἰπεῖν 9, 3. 453, 33.
 ἄστυϊος 206, 29. 453, 5 et 7
 et 14.
 ἄστυλους 454, 11.
 ἄστυϊσμός 455, 13.
 ἄστυϊων 455, 32.
 ἄστυκτα 456, 1.
 ἄστυμφία 455, 5.
 ἄστυριον deminut. Theogno-
 stus f. 82.
 ἄστυρένται 455, 7.
 ἄστυρων τέθριππος 455, 8.
 ἄστυροι 455, 9.
 ἄστυ 17, 3.
 ἄστυκὸν ἐμπόριον 208, 26. 284,
 6. 456, 3.
 ἄστυκός 454, 7.
 ἄστυκτον χωρίον 455, 20.
 ἄστυζοι 456, 5.
 ἄστυργία 78, 6.
 ἄστυς 455, 14.
 ἄστυρή 205, 3. 454, 18.
 ἄστυρηλάτης 455, 15.
 ἄστυργαλοι 79, 24.
 ἄστυργαλοι δικάσιμοι 205, 1.
 ἄστυργαλος 454, 22.
 ἄστυρατὴ δι' ἄρματος 212, 16.
 ἄστυρατῆρα 24, 24.
 ἄστυρχους 454, 32. 455, 2.
 ἄστυροθέμων Damascius.
 ἄστυρόμαντις 52, 32.
 ἄστυρων 14, 13.
 ἄστυργέτων 455, 4.
 ἄστυνόμοι 455, 24.
 ἄστυπολεῖν 455, 16.
 ἄστυφταν 456, 7 et 9.
 ἄστυβατον 456, 11.
 ἄστυνάργητον 456, 12.
 ἄστυνδύαστος 456, 13.
 ἄστυνεσία 78, 15.
 ἄστυνέτημι 1045, 8.

- ἄσυνθεσία 456, 14.
 ἄσυνθετος 456, 15.
 ἄσυνθετώτατον 456, 19.
 ἄσύντακτον 456, 16.
 ἄσυνταξία 1021, 9. 1267. 1282.
 ἄσυντελής 456, 17.
 ἄσυστατῆιν 1033, 20.
 ἄσύφηλον 456, 18.
 ἄσύφηλος ὕβρις 14, 19.
 ἄσφάλεια 456, 27.
 ἄσφωλεστέρους 456, 29.
 ἄσφαράγον 456, 30.
 ἄσφαράγος 24, 8.
 ἄσφοδελος 457, 5.
 ἄσφοδελός 457, 12.
 ἄσχάλλειν 80, 15.
 ἄσχάλλον 457, 15.
 ἄσχεδωρος 457, 21.
 ἄσχετός 457, 17.
 ἄσχημονῆσαι 83, 26.
 ἄσχολεῖν 197, 1.
 ἄσχολοῦμαι 457, 18.
 ἄσώδης ἐστίν 457, 24.
 ἄσωτεῖον 24, 29.
 ἄσωτος 457, 26.
 ἄτακτῖ Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 ἄτακτοι 216, 12.
 ἄταλαιπώρον 457, 27.
 ἄταλαιπώρως 457, 28.
 Ἀταλάντη τριήρης 203, 5. 460, 2.
 Ἀτάλαντον 457, 32.
 Ἀταλῆσιν 458, 1.
 Ἀταμλεντον 458, 2.
 Ἀτάρ 458, 4 et 5.
 Ἀτάρβητος 458, 6.
 Ἀταρνεύς 458, 9.
 Ἀτὰρ οὖν 458, 8.
 Ἀτὰρ ὥς 458, 7.
 Ἀτάσθαλι 458, 10.
 ἄτε 458, 22.
 Ἀτέγκτοις 458, 11.
 Ἀτεγκτος 218, 22. 458, 13.
 Ἀτεγκτος παρηγορήμασιν 6, 13.
 458, 18.
 ἄτε δὴ 458, 24.
 Ἀτέκμαστον 458, 25.
 Ἀτέλεια 458, 27.
 Ἀτελεύτητον 458, 28.
 Ἀτέλῃ 458, 26.
 Ἀτενές 458, 30.
 Ἀτενής 20, 16.
 ἄτερ 458, 32. 1095.
 Ἀτεράμνων ἄνθρωπος 8, 16. 20,
 16.
 Ἀτεράμονες 459, 3.
 Ἀτεράμων 459, 2.
 Ἀτερομάτιστος 459, 8.
 Ἀτερπὲς ἔργον 29, 13.
 Ἀτευξία Damascius.
 Ἀτεχνία 651, 26.
 Ἀτέχνους 459, 9.
 Ἀτέχνως 459, 11.
 Ἀτεχνῶς 459, 10.
 Ἀτημελήτος 66, 14.
 Ἀτημελήτους 459, 13.
 Ἀτημελῶς 459, 14.
 Ἀτηρίας 459, 15.
 Ἀτηρὸν κακὸν 459, 17.
 Ἀτηρότατον 459, 15.
 ἄτης ὕψ 207, 25.
 Ἀτίθασον 459, 18.
 Ἀτιμωγῆς 459, 31.
 Ἀτιμαζόμενοι 207, 17.

ἀτλήματος ἀγών 202, 7. 459, 26.

ἄτμος 198, 26. 459, 19.

ἄτιμώρητος 459, 16.

ἀτλήτω 460, 1.

ἄτμῳ χρόνῳ 7, 1.

ἄτμῳ 460, 6.

ἄτμων 460, 7.

ἄτοπιος πλέως ἀνθρώπος 21, 23.

ἄτοπον 460, 8.

ἀτόπως 460, 10.

ἄτρακτον 460, 15.

σεσημειώται τὸ Ἀτραξ Ἀτραγος

διὰ τοῦ γ' κλιθέν· ἔστι δὲ ἕθνος.

περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τοῦτο

ἀναλογώτερόν ἐστι διὰ τοῦ ἡ

κλινόμενον, οἷον Ἀτρακες, ὥς

παρὰ Καλλιμάχῳ Ἀτρέμιον δὲ

ἔπειτα λευκόσπαθα πῶλον ἐλαύνει,

ἀντὶ τοῦ Ἀτρακα πῶλον ἐλαύνει

καὶ ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ λίκου.

Choerob. ad Theodos.

ἄτρακτιός 460, 17.

ἄτραπῆν 460, 27.

ἄτραπούς 460, 16.

ἄτρακί 460, 18.

ἄτρακές 460, 19.

ἄτρέμα 460, 20.

ἄτρέμας 460, 20.

ἄτρεμία 460, 22.

ἄτρεμῶν 460, 23.

ἄτρεπ Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

ἄτρεστον Damascius.

ἄτρεβον 12, 1.

ἄτρεψ 11, 31.

ἄτρεποι καὶ ἀνάτροποι καὶ λακνίσται ἔπποι 26, 4.

ἄτρετος 460, 24.

ἄτρεύερος 460, 25.

ἄττα 197, 9. 460, 32. 461, 8.

ἄτταγᾶς 461, 21. ἄτταγᾶς ἄτταγᾶ 1186.

ἄτταγινάριον 1186.

ἄττάτοι 461, 25.

ἄττει 460, 31.

ἄττελεβος 460, 30.

ἄττεσθαι 452, 30. 461, 26.

ἄττην 461, 19.

ἄττης 461, 11.

ἄττικῆν 12, 26.

ἄττικισμός 461, 17.

Ἀττικοῖς χορμασί 461, 13.

ἄττικουρῆς 461, 30.

ἄττικουρῆ 461, 32.

ἄττων 204, 17.

ἄτταννος 19, 3.

ἄττυία 462, 5.

ἄττυον 462, 9.

ἄττυου μοίρας 462, 8.

ἄττυεῖν 183, 17. 217, 18. 461, 2.

ἄττυῆσαι 462, 1.

αὐ 462, 13. 522, 4.

αὐάνεται 462, 15.

αὐάνθη 462, 17.

αὐασμός 462, 15.

αὐάτη Acol. i. q. ἄτη 694, 19.

αὐδα 462, 18.

αὐδή 462, 19. 1096.

αὐδήσσει 462, 20.

αὐδήσας 462, 22.

αὐε 1095.

αὐεσθαι πῦρ 13, 19.

αὐθαδής 462, 23.

αὐθαίρετος 462, 24.

αὐθέλαστα 17, 24. 462, 25. 463, 2.
 αὐθέλαστος 463, 1. 1067.
 αὐθέντης 15, 19. 463, 4.
 αὐθημερόν 82, 14. 463, 6.
 αὐθι 463, 7.
 αὐθιγενής 25, 24. 463, 10.
 αὐθιν] αὐθις καὶ αὐθι καὶ αὐ-
 θιν, ὅτε φωνῇ ἐπιφέρεται,
 διὰ τοῦ ῥ, ὅτε δὲ οὐμφωνον,
 ἄνεν τοῦ ῥ. Cod. Barocc. 50.
 f. 106. Idem paullo ante: τὰ
 εἰς ῥ ἐπιθόρηματα, ἐκ πλεονα-
 σμοῦ ἔχοντα τὸ ῥ, διὰ τοῦ ῥ
 γράφονται, οἷον αὐθι αὐθιν
 (οὕτω γὰρ φησι λέγεται παρὰ
 Ῥηγίνοις), πάλι πάλιν, πέφυσι
 πέφυσιν (ὃ καὶ πέφυτις λέγεται
 Δωρικῶς), αἰν (ὅπερ ἀπὸ τοῦ
 αἰεὶ γέγονεν), νυνίν, οὕτωςιν.
 αὐθις 463, 8.
 αὐθις αὐ πάλιν 463, 11.
 αὐθις αὐ Πυθῶδ' ὁδός 11, 12.
 αὐθυπότακτα ῥήματα 1086.
 αὐθωρήτους 463, 13.
 αὐλαλα 463, 14.
 αὐλαίαν 83, 7.
 αὐλή πρόσειλος 14, 26.
 αὐληρον 464, 2.
 αὐλία θύρα 26, 28. 463, 16.
 αὐλλεσθαι 7, 25. 463, 22.
 αὐλλίζεται 463, 18.
 αὐλιζόμενοι 463, 24.
 αὐλικουροι 463, 25.
 αὐλισμόν 463, 26.
 αὐλός 463, 27.
 αὐλών 463, 29.
 αὐλώνες 463, 32.

αὐλωνέζουσα 464, 1.
 αἰοι 462, 15.
 αἰξην 464, 3. τὸ αἰξὴ καὶ αἰτὸ
 ἀμφίβολον περὶ τόπον. οἱ μὲν
 γὰρ βαριτονοῦσι, λέγοντες αὐτὸ
 ἀπὸ τοῦ αἰξῆσις ἀποκεκόφθαι.
 Ἡρωδιανὸς δὲ συνηγορεῖ τοῖς
 ὁξύνουσιν. Theognostus f. 76.
 αἰξίς 464, 5.
 αἰπνεῖσθαι 7, 5.
 αἶραν 464, 8.
 αἶρηκτος Aeol. i. q. ἀόρηκτος
 694, 22.
 αἰρίβατον 464, 9.
 αἶσαι 464, 12.
 αἰσάντων 464, 14.
 Αἰσονίων 464, 15.
 αἰτὰ ἔλαστα 462, 28.
 αἰτὰ καὶ τὰ φίλιτα 16, 24.
 αἰταρ 508, 8. αἰτάρ 522, 4.
 αἰταρκεῖν 12, 3.
 αἰτάρκειον, αἰτάρκειος 1263.
 αἰτὰ ταῦτα 464, 17.
 αἶτε 464, 22.
 αἶτεϊ 622, 19.
 αἶτερέτα 464, 23.
 αἰτὴ ἀνθεῖ ἡ μῦσα 9, 17. 464, 20.
 αἰτήμοσι 211, 1. 464, 25.
 αἰτῆμαρ 464, 29.
 αἴτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπα-
 σεν 464, 27.
 αἴτῃ νητ, αἰτοῖς ἵπποις, αἰτοῖς
 ἀνδράσιν 130, 8.
 αἰτὴ νῦν ἡ σοφία ζῆ 9, 16. 464, 19.
 αἴτην 464, 16.
 αἰτίκα 211, 4. 464, 32.
 αἰτίκα μάλα 211, 3.

- αὐτίτην 464, 30.
 αὐτό 612, 17.
 αὐτοβάρξ ὁμοίως ὢν 465, 8.
 αὐτοβοεῖ 214, 32. 465, 3.
 αὐτογένεθλον 465, 30.
 αὐτογνωμορήσαντες 467, 11.
 αὐτογνώμων ἄνθρωπος 19, 20.
 αὐτόγνωσις Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτοδάξ 465, 13.
 αὐτοδικεῖν 465, 14.
 αὐτοέτης 15, 12.
 αὐτοετής 465, 31.
 αὐτόζων Damascus.
 αὐτόθεν 465, 32.
 αὐτόθι 467, 13.
 αὐτοῖς τοῖς ταλάροις 466, 30.
 αὐτοθερμόν Olympiodorus in
 Phaed.
 αὐτότακτος ἔοικε τῷδε 8, 27. 465,
 11.
 αὐτότακτος 83, 6.
 αὐτοκάρδαλον 467, 12.
 αὐτόκαρπον 464, 18.
 αὐτοκέλευστος 18, 20.
 αὐτόκερας 3, 10. 467, 7.
 αὐτοκῆρυξ 5, 14.
 αὐτοκινητίζεται Damascus.
 αὐτόκρανον λόγον 467, 9.
 αὐτόκρατον 18, 15.
 αὐτογράττον 465, 16.
 αὐτολήκνυθος 204, 27. 465, 17.
 αὐτολόχευτος 466, 1.
 Αὐτόλυκος 466, 3.
 αὐτομαχεῖν 207, 1. 466, 9.
 αὐτομαχεῖν 467, 1.
 αὐτομήνυτος 29, 6.
 αὐτομόλως 466, 7.
 αὐτόν 467, 28.
 αὐτονομουμένη πόλις 466, 17.
 αὐτονοχέ 466, 8.
 αὐτόπαιδα 467, 15.
 αὐτόπεδον 467, 17.
 αὐτόποκον 467, 18.
 αὐτόπρεμνον 466, 11.
 αὐτόπωλοι 467, 20.
 αὐτόριζον 467, 24.
 αὐτός 78, 29. ἐπιταγματική 535,
 11. 935, 13.
 αὐτὸς αὐτόν 77, 6.
 αὐτόσε 466, 13.
 αὐτόσιτος 466, 12.
 αὐτόσσυτον 467, 31.
 αὐτοσχεδιάζειν 83, 4.
 αὐτοσχεδιάζειν σύ 4, 7.
 αὐτοσχέδιον 466, 15.
 αὐτοσχεδίως 466, 16.
 αὐτότατος 854, 21.
 αὐτοτελής 466, 22.
 αὐτοτελής 466, 14.
 αὐτοτελής δίκη 466, 21.
 αὐτοτελῶς 467, 32.
 αὐτὸ τοῦμπαιλὶν λέγει 4, 16.
 αὐτοῦ 77, 7.
 αὐτόχειρ 199, 21.
 αὐτόχειρα 468, 6.
 αὐτόχειρις 466, 19.
 αὐτοχειρία 7, 31. 466, 20.
 αὐτόχθορες 466, 25.
 αὐτόχθων 466, 24.
 αὐτόχρημα ὁμοιον 466, 23.
 αὐτῷ i. q. αὐτόθεν 604, 6. 623, 2.
 αὐτῷ 77, 8.
 αὐτῶς 466, 29. 585, 14.

- αὔχημα 468, 9.
 αὔχημή 7, 26.
 αὔχημῆν 1198.
 αὔχημῆρὰ γῇ 7, 29.
 αὔχημῆρόν 468, 10.
 αὔχημοί 203, 30. 468, 11.
 αὔχημός 7, 26.
 αὔχημῶδους 468, 12.
 αὔχημῶντα 7, 26.
 αὔχημῶντες 468, 13.
 αὔχοῦντες 468, 14.
 αὔως Aeol. 694, 18.
 ἀφαγῆναι 26, 19. 468, 15.
 ἀφαδία 468, 28.
 ἀφαίρειν προκούδας 4, 27. 468, 19.
 ἀφαίρειν τρίχας 4, 31.
 ἀφαίρεμα 468, 17.
 ἀφαίρεσις 468, 18.
 ἀφαίρω 121, 6.
 ἀφαῖς 468, 22.
 ἀφαιμαγτούση 468, 29.
 ἀφάνης 83, 28.
 ἀφανῆς οὐσία 468, 23.
 ἀφανίσαι 206, 22. 468, 25.
 ἀφαντασιώστως Olympiod. in
 Phaed.
 ἀφαρπάξω 122, 21.
 ἀφάς 469, 1.
 ἀφασία 83, 9. 468, 30.
 ἀφάσων 469, 2.
 ἀφανρότεροις 469, 3.
 ἀφανροῦ 469, 4.
 ἀφάψαι 469, 5.
 ἀφεδρών 469, 23.
 ἀφειδήσας 469, 22.
 ἀφειδία 469, 21.
 ἀφείκωτο 470, 14.
 ἀφειλάμην 469, 13.
 ἀφείλετο 469, 9.
 ἀφειλόμην 469, 12.
 ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας 202, 11.
 469, 15.
 ἀφεῖσαν 470, 9.
 ἀφεῖσθαι παίζειν 469, 6.
 ἀφεῖται 469, 19.
 ἀφελές 469, 30.
 ἀφελής 83, 23.
 ἀφελοῦ 470, 8.
 ἀφελοῦμαι 80, 12. 122, 18.
 ἀφέμενον 123, 17. 169, 24.
 ἀφέξει 469, 25.
 ἀφεζόμενον 469, 26.
 ἀφέσθαι 469, 27.
 ἀφ' ἐσπέρας 470, 11.
 ἀφέσται 469, 28.
 ἀφ' ἐστίας 469, 29.
 ἀφ' ἐστίας μνηθῆναι 204, 19.
 ἀφετήρια 469, 30.
 ἀφεῦσαι 470, 12.
 ἀφεῦσαν 470, 10.
 ἀφεψιαίμην 470, 13.
 ἀφρώκαμεν 470, 15.
 ἀφρωκέται 470, 15.
 ἀφή 470, 17.
 ἀφηβηκότι 470, 19.
 ἀφηγεῖσθαι 16, 22.
 ἀφήκειν 470, 26.
 ἀφήγοντος 470, 25.
 ἀφήλικα 470, 21.
 ἀφηλικέστατος 3, 5.
 ἀφηλικέστεροι 3, 1.
 ἀφήλιξ 3, 6.
 ἀφηγιαστής 470, 24.
 ἀφθα 470, 31.

- ἄφθιτον 470, 27.
 ἄφθοργα γράμματα 470, 29.
 ἄφθοργος 470, 29.
 ἄφθονα 470, 28.
 ἄφθονέστερον 80, 7.
 ἄφθόνητος 79, 3.
 ἄφθονον 81, 29.
 Ἄφλις Ἀφίαντος 1185.
 ἀφῆγμαι 471, 1.
 ἀφιδυόμενα ἐν ταῖς Σφενδόναϊς
 202, 22.
 ἀφίει 471, 2.
 ἀφίημι 471, 10.
 ἀφίκετο 471, 3.
 ἀφικνουῖμαι 124, 20.
 ἀφικόμενην 129, 31.
 ἀφίεται 471, 4.
 ἀφιλασμένη 471, 7.
 ἀφίλητος 471, 6.
 ἀφιλία 471, 8.
 ἀφιλότιμος 471, 15.
 ἀφλοι 471, 9.
 ἀφίσταμαι 120, 5.
 ἄφλαστα 471, 19.
 ἀφλοισμός 471, 18.
 ἀφνειός 471, 22.
 ἄφνω 580, 20.
 ἀφοδεῦσαι 472 10.
 ἄφοδον 471, 23.
 ἀφομοιωτική Damascius.
 ἀφόρητον 472, 5.
 ἀφοριζόμενος τὸν λόγον 472, 11.
 ἀφοριστί Cod. Barocc. 50.
 ἀφορμή 472, 6.
 ἀφοσιούμεθα 471, 25.
 ἀφοσιούμενοι 471, 27.
 ἀφοσιούμενος 471, 26.
 ἀφοσιῶ 472, 1.
 ἀφοσιωσάμενοι 471, 32.
 ἀφοσιώσας 471, 30.
 ἀφοσιώσασθαι 471, 28.
 ἀφοσιώσεται 472, 4.
 ἀφοσίωσις 471, 32.
 ἀφοῦ 17, 14.
 ἀφραδέως 472, 21.
 ἀφραίνει 472, 16.
 ἀφράσμων 472, 13.
 ἀφρῆζειν 26, 17.
 ἀφροδισία ἄγρα 472, 22.
 ἀφροδίσιον 472, 17.
 Ἀφροδίτη - Ἀφρώ 857, 10.
 Ἀφροδίτης 472, 14.
 Ἀφρόδιτος 472, 24.
 ἀφρόνη 472, 20.
 ἀφροντιστῶ 124, 1.
 ἀφύα 203, 15.
 ἀφύα ἐς πῦρ 472, 26.
 ἀφύα καὶ ἀφύη 472, 29.
 ἀφύας 473, 1 et 2.
 ἀφυβρίσαι 473, 3.
 ἀφύη 11, 26.
 ἀφυκτον 473, 7.
 ἀφυπνισθῆναι 473, 8.
 ἀφυσμός 473, 11.
 ἀφύσων 473, 12.
 ἀφύων - ἀφυῶν 1260.
 ἀφωπύλλοντο 473, 13.
 ἀχαΐα 473, 28.
 ἀχάλινα στόματα 27, 19.
 ἀχανεῖς 473, 14.
 ἀχανές 28, 17.
 ἀχάνη 473, 32.
 ἀχανής 473, 15.
 ἀχαρις 473, 25.

- ἀχαριστῆν 218, 9. 473, 17.
 ἀχαριστῆσαι 473, 19.
 ἀχαριστία 473, 27.
 ἀχαρίστους 473, 20.
 ἀχαρνῶς 474, 1.
 ἀχελώϊον 474, 4.
 ἀχερδος - ἀχερος 525, 4. 562, 22.
 Ἀχερδοῦς 348, 24.
 Ἀχέρων 474, 5.
 ἀχηνία 474, 7.
 ἀχθεται 474, 15.
 ἀχθηδών 15, 7. 474, 16.
 ἀχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ 474, 19.
 ἀχθος 474, 17.
 ἀχθοφόρον 474, 18.
 ἀχιάστως 16. Siceliota.
 Ἀχιλλεία 474, 8.
 Ἀχιλλεῖοι 474, 11.
 Ἀχιλλεῖοι κριταί 474, 14.
 Ἀχιλλέων 474, 9.
 Ἀχιλλεύς 678, 21.
 ἀχλὺς 474, 23.
 ἀχναι 474, 24.
 ἀχνη ἁλός 474, 25.
 ἀχνη λιμοῦ 474, 30.
 ἀχνη πυρὸς 474, 29.
 ἀχνη ὕπνου 474, 29.
 ἀχόρευτος 475, 3.
 ἀχράδης 475, 12.
 ἀχραντον 475, 4.
 ἀχράς 475, 10.
 ἀχρειόγελως ἄνθρωπος 475, 7.
 ἀχρήμων 22, 19.
 ἀχρηστία 78, 13.
 ἀχρηστος 475, 17.
 ἄχρη, ἄχρη, 475, 6.
 ἄχρη κόρου 28, 17. 475, 22.
 ἄχρη τοῦ νῦν 81, 1.
 ἀχρημαί 475, 19.
 ἄχυρος 7, 21.
 ἀχών 475, 21.
 ἀχώρ 6, 25.
 ἀχῶρα 474, 31.
 ἄψ 476, 6.
 ἀψάλλακτον 475, 31.
 ἀψαμένη 475, 24.
 Ἀψας Ἀψά 1186.
 ἀψασθαι 216, 29.
 ἀψανστον 475, 30.
 ἀψανστος 18, 4.
 ἀψαύστως 475, 25.
 ἀπειδές 475, 33.
 ἀπειδεῖν 475, 32.
 ἀπειδία 475, 32.
 ἀπειδουῦντες 13, 28.
 ἀπεφές 476, 1.
 ἀψίδες 475, 26.
 ἀψίκορος 476, 2.
 ἀψιμαχεῖν 79, 12.
 ἀψιμαχία 205, 26. 476, 3.
 ἀψίμαχον γερόντιον 79, 13.
 ἀψιμισία 476, 4.
 ἀψίς 475, 27.
 ἀψορροι 476, 7.
 ἀποφημί 476, 5.
 ἀποφον ἔχειν στόμα 9, 1.
 ἀψυχία 78, 22.
 ἀψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον 17, 20.
 ἄωρα πράττειν 20, 24.
 ἄωρι 476, 10.
 ἄωρία 4, 22. 476, 10.

ἄωροθάνατος 24, 22.

ἄωροι πόδες 476, 14.

ἄωρόλειος 476, 19.

ἄωρον 476, 8.

ἄωρο 476, 9.

ἄωτεύειν 476, 22.

ἄωτον 476, 21.

B quando ab Aeolensibus prae-
figatur litterae $\bar{\eta}$ 567, 20. 573,
29.

βαβαί 84, 1. οἱ ἰδιῶται τῆς αὐ-
τιφθογγου τὸ $\bar{\iota}$ κατ' ἰδικήν σου-
λαβὴν προσφερόμενοι φασὶ βα-
βαί· οὐ δὲ δέ, ἀλλὰ δισυλλάβως
βαβαί θανμάζοντά τι ἢ ἐπαι-
νοῦντα λέγειν. Ἰωάννης γραμ-
ματικοῦ Ἀλεξανδρείας τονικῶν
παραγγελημάτων ἐν ἐπιτομῇ cod.
Vat. 1766 f. 142 — 183. Cuius
initium hoc est: τὸ ἐκάστη λέ-
ξει τὴν δέουσαν προσωδίαν τι-
θέναι συμπέρασμα σχεδὸν πά-
σης τῆς γραμματικῆς τυγχάνει
μεθόδου. Fine caret.

βαβύκτης 223, 31.

βάβαξ 223, 30.

βαδιοῦμαι 30, 27.

βαθμοί 224, 3.

βαθμός 224, 1.

βάθος 224, 5.

βάθρον 224, 7.

βαθύπλουτος 31, 8.

βαῖβυξ βαῖβυκος· βαῖβυκες δὲ λέ-
γονται οἱ πελεκῆνες. Choerob.
ad Thodos. f. 65.

βαίνειν 85, 21.

βαίνων 85, 8.

βαιτάς 84, 17 et 32.

βαίτυλος 224, 10.

βαῖτυξ 1199.

βαιτών 84, 17.

βάκαλ 1174.

βάκηλος 222, 4.

βακτηρία 220, 17.

βακτηρία καὶ σύμβολον 185, 4.

βάκχος 224, 32.

Βάκχου Διώνη 225, 4.

Βακχλίδης — Βάκχων 856, 31.

βαλανάγρα 220, 29.

βαλανεύω 84, 15.

βάλαντοι 225, 9.

βάλανοι φοινίκων 30, 19.

βαλανομφάλους 225, 6.

βαλάντιον 84, 7. 734, 28.

βαλантиστομεῖν 30, 13.

βαλβίς 220, 31.

βάλε i, q. ἀβάλε 522, 17. 568, 10.

βάλλειν σκώμμασι 29, 27.

βάλόν 224, 16.

βαμβάκους 85, 27.

βαμβάλλυζειν 30, 25.

Βάμβας Βάμβα ὄνομα βασιλέως

Ἰνδῶν. Choerob. in Theodos.

βάνανσοι 222, 20. 654, 28.

βάραθρον 219, 8.

βαρβαρισμός τί 1270.

βάρηκες 223, 32.

βαρίβαν 84, 11.

βῶρις 84, 10.

βαρῦ 225, 16.

βαρύνχος 225, 18.

βαρύνσταθμον 85, 30.

βαρυσυμφωρότατος 225, 28.

Βῆς Βῆ 1181.

βασανίζειν 226, 17.

βασανίτης λίθος 225, 19.

βάσανος 226, 17.

βασίλειος στοά 222, 29.

βασιλεύειν 130, 23.

βασιλεύς 85, 25. 219, 14. 310, 7.

βασιλέως ὀφθαλμός 225, 22.

τοὺς βασιλῆς 1195.

βασιλινδα] τὰ διὰ τοῦ ἡδῶ ἐπιθ-
ήματα παροξύνονται καὶ διὰ
τοῦ ἰ γράφονται καὶ ἐπὶ παι-
διῶν λαμβάνονται καὶ πρὸς αἰ-
τιατικὴν συντάσσεται, ὅσον βα-
σιλινδα παιδιάν, χυτρίνδα, δρα-
πετίνδα, ποσίνδα, ἐπαιτίνδα,
ξιφίνδα, δαληγίνδα, μυτίνδα
(ἀπὸ τοῦ μύειν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς καὶ ἐρωτῶμενον λέγειν τίνα
τάδε καὶ πόσα τάδε, ἐάν τις
ἐπιτύχη), φυτρίνδα, ὀστρακίνδα,
καὶ εἰ τι ἕτερον. Theognostus
f. 107.

βασίλισσα 84, 26.

βάσιμον 225, 14.

βασκαίνει 222, 19.

βασκαίνω 130, 17.

βάσκάνιον 30, 5.

βάσκινος 222, 16.

βασοάγει 222, 26.

Βάταλος 185, 2. 221, 26.

βατάνια 84, 13.

βατήρ 224, 12.

βάτιν 224, 18.

βατίδες 224, 20.

Βατίειν 221, 31.

βάτος 84, 28. 221, 24.

βατραχίς 224, 22.

βατταρίζειν 30, 24. 85, 20. 224,
24.

Βάττον σίλφιον 224, 30.

βαυβαλίσαι 185, 14.

βαυβῆν 85, 10.

βαυκίδες 225, 24.

βαυκίζειν 225, 25.

βαυκίζομενον 225, 26.

βαυκίσματα 225, 27.

βαυκόν 225, 24.

βαῦνοι 222, 22.

βαυνός - βαῦτος 654, 33.

βδελυγμία 30, 23.

βδελυρός 219, 32.

βεβαιώσεως 219, 33.

βέβηλα 323, 15.

βέβηλον 223, 24.

βέβηλμα 214, 17.

βέβηκεν 223, 28.

βεβλωκός 223, 28.

τὸ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς
μὴ ἐχούσας τὸ ῥ διφορεῖται
κατὰ τὸν χρόνον. εὐρέθη γὰρ
καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ῥ, ὅσον
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγῆνορος,
καὶ συνεδριαμένον, ὅσον οὐδ'
ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν
βασιλῆος, καὶ παρ' Εὐφορόνι
ἀπόπρο δὲ Βέβρυκα πύκτην, καὶ
παρὰ Ανάφορόνι αἱ Βεβρύκων
ρίψειν ἐκβακτηρίαν. Choerob.
ad Theodos.

βή 86, 3.

βηλόν 224, 16.

βῆλος 225, 29.

βηλός 225, 30.

- βῆμα 219, 28.
 βήρηες 226, 1.
 βηρηκίαν 226, 3.
 βῆσαν 226, 5.
 βητάρμονας 226, 11.
 βαιοθανάτους Olympiod. in
 Phaed.
 βιάσαι 86, 1.
 βιασμός 84, 21.
 βιβάζειν 85, 6.
 βιβλιαγισθος 226, 12.
 βιβλίδες 226, 14.
 βιβλινος 225, 31.
 βιβλιοπώλης 29, 29.
 βιβλογράφος 29, 29.
 βιβλοπώλης 29, 29.
 βίκον 226, 16.
 βίκος 85, 23.
 βιοθάνατος Olympiod. in Phaed.
 βιοπλανές i. q. βιοπλανεῖς 1253.
 βίος 83, 31 et 33.
 βίος θαλάττιος 30, 3.
 βίος 1095.
 βίου εὐροια 29, 25.
 βλοχυν] εἰς τὴν λήγον ἐπίπλημι
 οὐδὲν ἔστιν ὃ τι μὴ τὸ βλοχυν
 βαρίτονον μόνον ὄν. Cod. Ba-
 rocc. 50.
 βλάβος 85, 26.
 βλῦκες 30, 18. 84, 4.
 βλακύνειν 84, 4.
 βλακύνεσθαι 84, 4.
 βλακικῶς 84, 5.
 βλάξ 84, 4.
 βλαφθεῖς 84, 24.
 βλάψις 438, 3.
 βλένυξ βλένυγος ἡ φλυαγία. Choer-
 rob. ad Theodos. f. 66.
 βλενόν 85, 24.
 βλέφαρον etym. 740, 15.
 βληχρόν 322, 1.
 βληχρών 30, 15.
 βλιμάζειν 221, 16.
 βλιτομάμματος 31, 3.
 τὸν βόα 1196.
 βοεικός 577, 30.
 βοϊκὰ ζεύγη - ἡ παράδοσις, Ἡρω-
 διανὸς δὲ διὰ τῆς εἰς διφθόγ-
 γου - ἐν τῷ περὶ ὁρθογραφίας.
 ὁ δὲ λόγος οὐ συγχωρεῖ. Choer-
 rob. cod. Bar. 50.
 Βοηδρομιών 221, 30.
 βοήθειαν 222, 1.
 βοηθεῖν 221, 2.
 βόθυνον 85, 1.
 βοικεῖ γαμήκει Theognostus f.
 17.
 βοικία ἡ θεραπεία id.
 βοῖτις γῆ βουνώδης id.
 βόλβιτον 86, 9.
 βολβωριχεῖν 30, 30.
 βολεῶνες 221, 23.
 βόλος 30, 22.
 βομβύλιον 85, 15.
 βομβύλιος 220, 7.
 βόμβυξ βόμβυκος· ἔστι δὲ γένος
 αὐλοῦ, καὶ θηροδία τινα, καὶ
 ζῶον ἀπ' ὧν τὰ βομβύκινα.
 κατὰ Λάκωνας δὲ στάμνον δη-
 λοῖ. Choerob. ad Theodos. f.
 65.
 βορβορώδη 29, 30.
 βορὸν χρῆμα 30, 12.
 βοσκήματα 222, 15.
 βότινον 86, 8.
 βότρες 63, 9.

- βοῦ 84, 18. 1196.
 βουβωνιῶν 31, 1.
 βούδια 85, 29.
 Βουζυγία 221, 8.
 βοῦκλειψ 11, 33.
 βουκολεῖσθαι αἶγας 84, 19.
 βουλαὶ πόσαι ἦσαν 222, 6.
 βουλεύσεως 220, 11.
 βουλευτήριον 219, 25.
 βουλευτικά 86, 5.
 βουλεύω 130, 26.
 βουλὴ 219, 26.
 βουλῖαν 84, 31.
 βουλιμῦ τὰ βαλάντια 30, 10.
 βουλοζοπλῖαι 221, 3.
 αἱ βοῦς 1196.
 Βουσίρι dat. 1193.
 βυσσοφηδόν 784, 1. 787, 12. 1170.
 βουτρώφος 221, 5.
 βουτύπος 221, 1.
 βουφρόνια 221, 22.
 βοῶν 29, 32.
 βοῶνης 219, 22.
 βραδυπλοήσας 225, 15.
 βραῦκος 223, 20.
 Βραυρώνια 220, 26.
 βράχιστον 85, 18.
 τὸ βραχίων (τὸ ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ σώματος) ἐν τῇ συνηθείᾳ παραλόγως ὀξύνοισι, βραχιῶν λέγοντες· καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως τῷ συγκριτικῷ βαρύνεται. Choerob. in Theodos. f. 147.
 βρέμει 222, 33.
 βρέμεται 223, 9.
 βρένθειον 223, 10.
 βρένθος 223, 14.
 βρενθύνεσθαι 223, 1.
 βρενθύνεται 222, 31.
 βρενθύνμενος 223, 3.
 βρέτας 85, 19. 223, 4.
 βρέτη 223, 17.
 Βρεττηνοί 223, 15.
 βρεττία 223, 18.
 βρέφος 84, 22.
 βρέχμος 223, 21.
 βρῆγμα 223, 22.
 βρήσσειν 223, 23.
 βρό 567, 14.
 βριαφοί 223, 6.
 βρῖζα 567, 24.
 βριθομένη 223, 7.
 βρότων 223, 8.
 βριλίων ὁ βαλανεύς Theognostus f. 27.
 βριμοῦσθαι 30, 31.
 βρόδον 567, 23.
 βροτός 1095.
 βρόχος 220, 21.
 βρῦ 31, 9. 85, 28.
 βρυγμός 30, 28.
 βρυτῆρες 567, 24.
 βρόιτος 222, 5.
 βρώσιμον 84, 25.
 βύζανα κόνδυλον Theognostus f. 17.
 βύζην 612, 4. 942, 13.
 βῶμαξ 85, 17.
 βῶξ 1200.
 βωμολογέεσθαι 221, 12.
 βωμολόχοι 185, 7.
 βωμολόχος 222, 12.
 βωμὸς θερμός 29, 33.

- Γαγγαλλζειν 87, 28.
 γάζοφυλάκιον 229, 10.
 γαλειν 229, 14.
 γαλεισκον 229, 21.
 γαιήοχος 229, 8 et 9.
 γαιόν 229, 15.
 γαιός 229, 16.
 γαίονσα 229, 20.
 γαισός 229, 17.
 γαίων 229, 20.
 γαλαθηνά 87, 1.
 γαλαθηνόν 229, 22.
 γαλακτοκόμος 229, 23.
 γαλακτώδης 229, 24.
 γαλαζία 229, 25.
 γαλαρίας 229, 28.
 γαλαάγρα 227, 33.
 γαλεοί 229, 29.
 γαλερόν 229, 31.
 γαλερωπός 229, 33.
 γαλεώτην 229, 29.
 γαλή Ταρσία 229, 4.
 γαλήν καταπέπικεν 31, 27.
 γαληνίζει καὶ διεσκέδασται τὰ μέτωπα 32, 10.
 Γαληνός 230, 1.
 γαλιύγκων 230, 3.
 γαλιδέν 88, 3.
 γαλλία 230, 4.
 γάλλος 230, 5.
 γαλῶμες 230, 6.
 γαμβρόν 228, 32.
 γαμήλια 228, 4, 229, 11.
 γαμήλιαν εἰσενεγκεῖν 233, 31.
 γαμήλιος 229, 3.
 Γαμηλιών 228, 26.
 γαμικά μελη 31, 21.
 γαμοῦμαι 86, 14.
 γαμψωλή Theognostus f. 73.
 γαμῶ 86, 14.
 γάννυται 230, 7.
 γανύματα 230, 8.
 γάννῃ γάννυκος ὁ γανάκτωρ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Choerob. ad Theodos. f. 65.
 γανύσεται 230, 9.
 Γάοζις Γαόζιος 1193.
 γόρ 505, 22.
 γαργαλλζεσθαι 31, 26.
 γαργαλισμός 31, 25.
 γάργαλος 31, 25.
 γαργασιών 230, 10.
 γάρκον 230, 11.
 γαστέρες 230, 15.
 γαστερόχειρες 230, 13.
 γάστραι 88, 10.
 γαστρίδες 230, 16.
 γαστρίδηςλος, γραμματιφόρος, ἐλ-
 πιδιφόρος, θηριώλιτος, μαστι-
 γφόρος, ρυκτιλόχος. Theogno-
 stus f. 63.
 γαστρίζεσθαι 229, 12.
 γαστρίμαργοι 230, 18.
 γαστρίον 230, 19.
 γάστρις 32, 13. 230, 20.
 γαστροχάφυβδης 33, 18.
 γανιτινὰ χορήματα 230, 24.
 γανλοί 230, 21.
 γανλόν 230, 21.
 γανουῖν 87, 29.
 γαῦρος 230, 26.
 γανσόν 230, 28.
 γαφάγας 230, 29.
 γέ 838, 10. 971, 13 et 24.

γ'α 848, 4.
 γέγηθεν 230, 31.
 γεγυρωμένους 230, 32.
 γεγωνεῖν 230, 33.
 γεόθεν 601, 28.
 γεῖσα 33, 24. 231, 1.
 γεισίποδες 231, 4.
 γεισιποδίξεν 231, 5.
 γεισιπόδισμα 227, 5.
 γεισίπους 227, 5.
 γείσωσις 231, 7.
 γείτανα 1199.
 γειτνία 32, 5.
 γειτονῶν 231, 8.
 γειτονεῖν 86, 16.
 γειτονῶν 86, 16.
 γείτων 231, 9.
 γεῖωρας 231, 10.
 γέλαιμι 1045, 8.
 γελαιόλην 87, 23.
 γέμειν 86, 30.
 γεμίζω 131, 9.
 γέμω 131, 12.
 γενεά 231, 12.
 γενέθλια 86, 18. 231, 17.
 γενέθλιον ἡμέραν 86, 18.
 γενειάζειν 87, 27.
 γενεσία 86, 19 et 20. 231, 19.
 γενεράδας 229, 13.
 γενναῖα 231, 21.
 γενναῖον ἥμμα 32, 6.
 γενναῖος 231, 21.
 γενναῖος σοφός 32, 6.
 γεννηθῆναι 87, 11.
 γεννηόραιο 87, 10.
 γεννηται 185, 18. 227, 9. 231, 23.
 γένους 231, 26.

γενούστης 231, 28.
 γεόλοφα 232, 9.
 γεοφάνειον 232, 12.
 γέρα 87, 22.
 γεραιράδας 228, 9.
 γεραιραῖ 231, 32.
 γέρωνδους 32, 27.
 γερανίος 31, 15.
 γέρανος 232, 3.
 γεραράδες 231, 30.
 γέργυρα 233, 27.
 γέροντες 227, 29. 234, 2.
 γερονολα 227, 29.
 γέῤῥα 33, 25. 227, 1.
 γέρων 66, 9.
 γέρων ὀυσός 32, 4.
 γέρων στυππινός 32, 12.
 γεύεσθαι 87, 31.
 γεύεται μίρον 87, 32.
 γεύομαι 131, 16.
 γεφύρας 232, 10.
 γεώλοφα 233, 9.
 γεωμέτρης 32, 14.
 γεωνόμης 32, 14.
 γεωργοί 257, 9.
 γεωφάνειον 227, 16.
 γῆ εὐήλιος 31, 16.
 γῆδιον 586, 12.
 γηθοσύνη 232, 14.
 γῆν 86, 32.
 γῆρῶχος 232, 15.
 γήπεδα 227, 22.
 γήπεδον 32, 1.
 γηγύεται 232, 16.
 γῆρον 232, 16.
 γῆς ἔντερον 230, 29.
 γηφάγοι 232, 17.

- γίγαντες 232, 20.
 Γιγαντία 232, 19.
 γίγαντος 232, 21.
 γιγγλάρια 88, 4.
 γιγγλίζειν 88, 5.
 γιγγῶ[ς] τὸ γιγγῶ, ἐπιφώνημα τι
 ὃν ἐν καταμικῇσει λεγόμενον, εἰ
 ὁξύνεται, οὐκ ἄτοπον· ἀπαρ-
 σχηματίστον γάρ ἐστιν. Theo-
 gnostus f. 104.
 γίγλυμος 232, 22.
 γλάνιν 88, 6.
 Γλαῦκος 227, 24.
 Γλαῦκος Καρίστιος 232, 24.
 γλαυκῶπις i. q. ἐλαία 864, 22.
 γλαυῆς ἑπτατο 232, 30.
 γλαφυρὰ καμψία 32, 22.
 γλαφυρός 32, 23.
 γλαφυρώτατον 87, 19.
 γλεῦκος 227, 19.
 γλήτης 233, 5.
 γλήτην 233, 3.
 Γλήτας Γλησάντος 1186.
 γλήσχρον 233, 6.
 γλήσχος 33, 22.
 γλήσχος προθυμεῖσθαι 32, 8.
 γλήχεσθαι 226, 25.
 γλήχομαι 131, 3.
 γλοιᾷζειν 233, 7.
 γλυνθυμία 233, 9.
 γλῶσσα etym. 740, 21. γλῶσσαί
 αἱ κατὰ πόλεις 1095.
 γλῶνται ἀνλῶν 32, 32.
 γλῶνται ὑποδημάτων 32, 32.
 γλώττας 87, 12.
 γλωττοκομεῖον 32, 28.
 γναθοῖ 87, 8.
 γνῆς γνητός 1188.
 γνύπτοι 233, 10.
 γνύπτον 233, 10.
 γνῶθι σαντόν 233, 13.
 γνῶμαι 227, 4.
 γνῶμην 227, 3.
 γνῶμην ἐμήν 32, 25.
 γνῶμονας 228, 23.
 γνῶμων 233, 17 et 23.
 γνῶναι 233, 19.
 γνωρίσαι 87, 26.
 γνωσιμαχῆσαι 33, 15. 228, 27.
 213, 20.
 γνωσιμαχῶ 131, 19.
 γνωστός 87, 25.
 γογγυλῆς 33, 10.
 γογγυσμός 87, 5.
 γόης 31, 24.
 γοητεία 31, 24.
 γοισοῦται 233, 23.
 γόμφοι 34, 5.
 γόμφος 32, 17.
 γονατίζειν 31, 21.
 γονέας 87, 14.
 γόνιμα ἀγαθὰ 31, 19.
 γόος 1095.
 γοργός 86, 26.
 γοῖγγυρα 233, 25.
 γοῖγγυρον 234, 1.
 Γόργυν 1199.
 γουάναξ, γυέλνα, γυρήεις 1168.
 γράβδus 789, 30.
 γραία 87, 18.
 γραῖζειν 88, 7.
 Γραικός 88, 1.
 γραῖσον 88, 2.
 γράμμα 31, 30. 725, 22. 728, 12.

γράμματα 31, 31.
 γραμματεῖον 226, 26.
 γραμματεὺς 185, 14. 226, 30.
 γραμματικὴ Ἰωνικὴ 783, 22. με-
 γάλη - μικρά 658, 7. 667, 17.
 παλαιὰ - νεωτέρα 729, 17.
 γραμματικὸς 88, 9.
 γραμματικούς 87, 16.
 γραμματιστής 32, 12.
 γραμματοκίφωνα 228, 15.
 Γρῆς Γρῶ 1181.
 γρασός 33, 30. 87, 20.
 γραστίν 87, 7.
 γραῦς 33, 28. 789, 30.
 γραῦς ἀναθυρῆ 33, 20.
 γραφέας 87, 14.
 γραφεσθαι 414, 8.
 γραφεύς 31, 30.
 γραφή 185, 12. 226, 27. 244, 14.
 γράφομαι 131, 6.
 γεῦς 1236.
 γεῆς - γεῖς 560, 5.
 γεῖφοι 227, 23.
 γεύ 228, 2.
 γευλιζειν 33, 1.
 γευλισμός 33, 1.
 γεύλλος 33, 2.
 γευμέα 228, 1.
 γευμέα 33, 33.
 Γύγει - Γύγη 604, 22.
 Γύγης Γύγου καὶ Γύγητος· ἐπὶ
 δὲ τῷ γίγαντος· ὅτε δὲ ἐπὶ τῷ
 βασιλεῶς τῆς Αἰθίας λέγεται,
 σπονδειακόν· ἔστι καὶ ἰσοσυλ-
 λάβως κλίνεται. Choerob. ad
 Theodos. f. 88.
 Γύζας Γύζαντος 1186.

γυήτης χωλός Theognostus f. 7.
 γυλιός 228, 29.
 γυμνασίαρχοι 228, 11.
 γυμνοπαιδιά 32, 18. 234, 4.
 γυμπᾶναι 228, 20.
 γυναι 86, 12.
 ἡ γυναῖκα διὰ τὴν προπερισπᾶται
 1229.
 γυναικίριον 87, 4.
 γυναικιστὴν 87, 3.
 γυναικιστὸς τρόπος 31, 14.
 γυναικίζειν 31, 22. 87, 2.
 γυναικίζοντες 31, 22.
 γυναικισίς 438, 4.
 γυναικισμός 87, 2.
 ἡ γυναικός διὰ τὴν ὀξύνεται 1215.
 γύννην 86, 13. Conf. Etym. M.
 p. 243, 24.
 γύννης 34, 4.
 γύρα Ἀθηνᾶ ἐγχώριος Theo-
 gnostus f. 17.
 γῶ i. q. χωρῶ 847, 31.
 γωνιασμός 228, 10.
 γωρυτός 1096.

τοῦ δέλτατος 781, 24.
 Λαδαμᾶται 240, 24.
 δαῖρ δᾶερ 1239.
 δαδάλος etym. 562, 23.
 Λαυδάλου ποιημάτων 240, 16.
 δαιμονιζεσθαι 90, 31.
 δαιμο νειδής Olympiodorus in
 Phaed.
 δαίτων ὁ ἀριστοτήτης Choerob.
 cod. Barocc. 50.
 δακνῆς δακνῶ 1186.
 δακνῆς ἵππος 36, 17.

δακνῆς ὄνος 36, 17.
 δακτυλίδιον 88, 26.
 δαμα(ε)ρίπτεως 1197.
 Δαμήν] ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ
 πρώτῳ τὸ Δαμήν, ἔχον τὸ μ καὶ
 φυλάττον τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ.
 Δαμῆνος γάρ· ἔστι δὲ ὄνομα
 κύριον. τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι
 ἀντίκειται τὸ ἄξην ἁξένος (ἄξην
 δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πώ-
 γων) καὶ τὸ ἄδην ἁδένης (ἁδέ-
 νες δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες).
 Choerob. ad pag. 986, 24.
 δάν 570, 21. 949, 20.
 Δαναίδων - Δαναῖδων 1262.
 δανειζόμενοι τίνες λέγονται 239, 2.
 δανέλζω 135, 10.
 Δαρεικὸς στατήρ 237, 17.
 δαρθεῖς 89, 5.
 Δαρὸν 495, 10.
 Δᾶς Δᾶ 1181.
 ἡ δασεῖα sitne littera 778, 28.
 διασηφορέν 1282.
 διασμολογεῖν 240, 5.
 διασμολογῶ 135, 7.
 διαφνῆς διαφνήτος 1188.
 δέ 133, 25.
 δέ γε 518, 3.
 δεδειπνᾶναι 89, 26.
 δεδεξαμένη 89, 27.
 δίδεται ἡ ψυχὴ ὑπ' ὀδύνης 36,
 15.
 δεδῆμην 1033, 18.
 δεδιακόνηκα 88, 15.
 δεδιῶ 90, 1.
 δεδιωκημένα 88, 18.
 δεδνείπῃας 89, 29.

δέδοικα περὶ τῶδε 37, 5.
 δεδορκεν 1096.
 δεδράμῃκα 88, 25.
 δέλον 797, 12.
 δεῖ 538, 13.
 δεῖγμα 89, 16. 237, 20.
 δεῖμος etym. 714, 22.
 δεῖν i. q. δεῖν 542, 33.
 δεινὰ φασγᾶν 36, 1.
 δεινός 234, 25.
 Δειόμνα 240, 27.
 δέιους 1209.
 δειπνέω 133, 23.
 δειπνοπίσθηκος 34, 29.
 δειπνοφόρος 239, 7.
 Δειράδες 240, 26.
 δεῖται 88, 21.
 δέκα etym. 710, 4.
 δεκαδάρχαι 235, 16.
 δεκάδες 240, 11.
 δεκάζειν 236, 3.
 δεκατείνοντες 186, 29. 234, 33.
 δεκάτη 185, 22.
 δεκάτην ἐστιᾶσαι 237, 26.
 δεκατηλόγοι 239, 6.
 δέκα τίνες εἰσὶ 235, 31.
 Δεκείλεια 240, 25.
 Δεκελεικὸν πόλεμον 234, 27.
 Δεκελειόθεν 601, 30.
 δελεαζόμενοι 240, 6.
 δέλεαρ 240, 6.
 δέλφακα 88, 31.
 δέμας 1095.
 δενδαλίδες 241, 12.
 δεξαμένην 242, 7.
 δεξιότοιχοι 92, 2.
 δέομαι 132, 31.

δέον πῶς συντάσσεται 132, 29.

δέονται 234, 10.

δέος καίριον 37, 8.

δεοῦμεθα 90, 3.

δέπας 1095.

δέρειν 89, 4.

δεσμότης 240, 14.

δέσῃς 240, 22.

δέσις 36, 29.

δεσμεύειν δεδεσμένον 88, 22.

δέσιμον 90, 13.

δεσμιώτατος 34, 23.

δεσπόζω 134, 3.

δεσποσύνην 89, 12.

δεσποσύνους 89, 13.

ὦ δέσποτα 1004, 15.

δέσποτα 1239.

δεσπότης - δεσποστής 500, 20.

545, 10. 549, 8.

δεῦρος 1194.

δεῦρος 88, 19. 185, 24. 553, 2.

γίνεται δὲ καὶ δευρί, ποιητικῶς

δὲ πολλάκις καὶ διὰ μετρικὴν

χρείαν καὶ διὰ τοῦ ὦ, ἐνίοτε

δὲ καὶ δεῦρον διὰ τοῦ ὕ. Theog-

gnostus f. 104.

δεῦρο τί ἐστιν 241, 17.

δεύω 943, 3.

Δεύς 1194.

δευσποιοὺς πονηρία 237, 12.

δεῦτε 553, 5.

δευτέριον οἶνον 89, 28.

δεύτερον 89, 14.

δῆ 519, 11.

Δῆθος 1194.

Δήλιος Ἀπόλλων 299, 8.

δηλῶ 132, 16.

δημουργός 234, 13.

δήμαρχοι 242, 16.

δήμαρχος 237, 8.

Δημῆς i. q. Δημίας 714, 24.

δημεραστῆν Olympiod. in Gor-
giam.

δημεύειν 234, 20.

δημεχθῆς ἄνθρωπος 34, 16.

δημιουργοὶ τίνες λέγονται 243, 1.

δημόκοινος 236, 8.

δημόκοιποι 221, 4.

δημοκόπος 57, 33.

δημοκρατία 234, 14.

δημοπύθηκος 34, 18.

δῆμος etym. 714, 21.

οἱ Δημοσθέναι - τοὺς Δημοσ-
σθένας 1191.

δημοσία 560, 24.

δημοσιεύειν 90, 11.

δημόσιος 234, 15.

δημοσιῶ 133, 32.

δημοτελῆ ἱερῆα 240, 28.

δημοτεύεσθαι 186, 2.

δημότης 236, 26.

δημοτικά ἱερῆα 240, 28.

δημοφανὲς πράγμα 36, 21.

Δημοφών, ὡς παρὰ Καλλιμάχου.

νυμφίε Δημοφών, ἄδικε ξένε.

Choerob. ad Theodos. f. 152.

δῆπουθεν 234, 12.

δ[ ] πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον
μικροκαταληκτὴν θέλει, χωρὶς
τοῦ τίς καὶ τοῦ πός, ὅπερ ἀπὸ
τοῦ πούς γέγονε κατὰ ἀποβο-
λὴν τοῦ ὕ, οἶον ὡς πός ἔχει
μαινομένοισιν (conf. Elym.
M. p. 635, 22.) — καὶ τοῦ

ἔν, καὶ τοῦ δέν, ὅπερ ἰσοδυνα-
μεῖ τῷ τί, καὶ χωρὶς τοῦ ὅς *),
καὶ χωρὶς τοῦ πᾶν παρ' Αἰο-
λεῦσιν (οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοῦ πᾶν
τὸ αὖ συστήλουσι), καὶ χωρὶς
τοῦ δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ διά-γέ-
γονέν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νή
ἐπιβोधήματος γίνεται νή δι.
Choerob. ad Theodos. f. 107.
cf. p. 1231.

διὰ aliud cum genitivo, aliud
cum dativo significare 595,
9. 612, 291.

διάβα 81, 12.

διαβάλλω 134, 6.

διαβάσιμῳ 241, 14.

διάγραμμα 186, 24. 236, 9.

διαγραφένς τί ἐστιν 236, 13.

διαγραφήν 186, 19.

διαγράψαι 233, 26.

διαδικασία 186, 12. 236, 16.

διαδρησιστολότης 34, 20.

διάθεσις 241, 25.

διάθεσις λόγου 36, 26.

διαρεῖν 90, 6.

διαρεῖν ἔχθον 36, 14.

διεῖπεν ἐντέρευν 35, 17.

διατηταῖ 186, 27. 310, 17.

διατηταῖ τίς εἶσιν 235, 20.

διατητήν 186, 1.

διατητῶν ἀφ᾽ ἑσῆς 235, 26.

διαντῶ 134, 22.

διακχιφρα 132, 11.

διακονῶ διηκόρου καὶ ἐδιακό-
νουν 1285.

διακόσοι καὶ χίλιοι 238, 31.

διακοῦσαι 37, 11.

Διάκρια 242, 14.

διακρίνομαι 131, 25.

διακρυοῦν 35, 6.

διαλαβεῖν 36, 3.

διαλαχεῖν 186, 21.

διαλέγειν 88, 29.

διάλεγμα 88, 30.

διαλέξασθαι 37, 4. 88, 28.

διαλινῆσαι 36, 22.

διαλλαγήναι 102, 18.

διαλλάξω 132, 16. 135, 13.

διαμαρτυρία 236, 28.

διαμυδαίνεται 238, 16.

διαμυλλάνειν 36, 9.

διὰ πάντων 91, 10.

διαπαρθενέσθαι 88, 17.

διαπιστῶ 132, 14.

διαπτεῖν 439, 30.

διαπολεμῶ 135, 20.

διάπρασις 438, 4.

διάρτην 241, 13.

διάσαισθαι 37, 3.

διάσεισθαι πρὸς τόνδε 34, 27.

διασιλλοῦν 36, 19.

διασοφλῆσθαι 36, 11.

διαστασιάζω 134, 14.

διουσυχύνω 616, 9.

διασχιδόν i. q. στιχηδόν 784,

2. 788, 13.

δι' ἀσχολίας πολλῆς ἤλθον ἐπὶ

τόδε 36, 31.

διατάκτορα Damascius.

διαιδέσθαι 241, 29.

*) ὅς ἂν ἔθῃ, μεῖν ἄνω με· ἴστιν ὄνομα ἀόριστον, ἰσοδυναμοῦν
τῷ τίς, ὑποτακτικῶν ἀφ᾽ ἑσῆς ὁμοφωνοῦν. id. f. 134.

διατίθηναι 133, 29.
 διατοιχεῖν 34, 31. 89, 20.
 διαφέρομαι 132, 5.
 διαφέρων 89, 2.
 διαφερόντως 90, 18.
 διαφέρω 135, 3.
 διάφενξις 90, 9. 438, 2.
 διαφθείρω 132, 25.
 διάφορος 88, 33.
 διαφόρως ἔχειν 89, 1.
 διαχειρίζω 134, 9.
 διὰ χειρὸς δανείσαι 89, 20.
 διαχρέμπτειν 72, 16.
 διαχωρῆσαι 89, 31.
 διαψεύδομαι 135, 1.
 διαψήφισις 186, 7. 236, 22.
 δίγερμα 777, 16 et 26.
 διδασκαλικός 90, 14.
 διδάσκαλος χοροῦ 235, 9.
 δίδωμι ἐδίδουν 1292.
 διδοῦσιν 88, 24.
 διεληχώς 185, 29. 242, 1.
 διεκωδώνισεν 238, 4.
 διενέγκειν 35, 24.
 διενεγκεῖν 91, 4.
 διετέγκοι 35, 24.
 διενεχθῆναι 89, 22.
 διεπιθήμισεν 238, 13.
 διέσειεν 242, 9.
 διεσακριφισμένη 239, 20.
 διεσφηνώσθαι 36, 12.
 διετησίως 35, 30.
 διετίθουν 90, 5.
 διευκρινησάμενος 239, 4.
 διέφθορεν 35, 20.
 δι' ἔχθρας γενέσθαι 36, 25.
 διηγείναι 185, 26.
 διήχησις 241, 20.

διήμαρτεν 131, 30.
 διήνεγκα 135, 5.
 διυπόλεια 238, 21.
 δικάζεσθαι 414, 8.
 δικάζω 132, 19.
 δικαίον ἄγμα 344, 7.
 δικαίον μέτρον 90, 20.
 δικαιοσύνης Ζεὺς 34, 12.
 δικαῖω 132, 19.
 δικαιοῦμαι 90, 17.
 δικῶν 90, 15.
 δικάσιμον 90, 28.
 δικέλλα 240, 3.
 δίκη 186, 5.
 δίκη τί ἐστιν 241, 6.
 δίκη ἐμπορικὴ 237, 33.
 δίκην δοῦναι 131, 33.
 δίκην λαβεῖν 131, 33.
 δίκην στίτου 238, 7.
 δίκης ἀνάκρισις 185, 30.
 δικολύμης ἄνθρωπος 35, 28.
 δικομήτρα 35, 4.
 δικολύμης 35, 11.
 δικολύμης 35, 11.
 δίκροτος καὶ 240, 9.
 διμοιρῶνται 242, 23.
 δίνωσκον λύχνον 91, 3.
 δινισμόν 90, 27.
 διοικίσει 239, 31.
 διοικῶ δύνουν καὶ ἐδύνουν 1285.
 δῖον 7, 17.
 δῖον κώδιον 242, 26.
 Διονῦς 857, 7. 1195.
 Διονύσια 235, 6.
 Διονύσιον 430, 25.
 Διονυσόδοτος Olympiodorus in
 Phaed.
 Διοπαίτης 186, 25.

- διοπομπεύσθαι 7, 15.
 διοπωπέας 237, 24.
 διοπωπέων 237, 23.
 διοριστικός Damascius.
 διότι 508, 26.
 δι' οὐδενὸς ποιεῖσθαι τόνδε 35, 3.
 δι' ὅχλου γενέσθαι 36, 25.
 διπλῆ 25, 11. 425, 22.
 διπλάσαι 89, 6.
 διπλήσιον 545, 7.
 Δις i. q. Ζεύς 1194.
 δις etym. 557, 3. 586, 3. 942, 21.
 δισχιδής δόδος 35, 1.
 δισχιδόν 1171.
 δισωτήριον 91, 6.
 διφθέριον deminut. Theognostus f. 82.
 δίχα 36, 23. 241, 31.
 διχάδει] τὰ διὰ τοῦ δειν ἐπιρρήματα προπαροξύνοντα διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, οἷον διχάδεια, τυπάδεια, τροπάδεια, χρυπάδεια, ἑλκρητάδεια, τελλοφάδεια καὶ εἴ τι ὅμοιον. Cod. Baroce. 50. f. 107.
 διχόμηνι 1226.
 διχοδόφος γνώμη 37, 9.
 διχῶς 586, 1.
 διψῶ 135, 22.
 διωβελία 237, 15.
 διώκω 132, 8.
 διωλύγρια πράγματα 238, 10.
 διωμόσια 186, 16. 239, 23. 409, 13.
 διώμοτος 35, 32.
 διωργνωμένην Damascius.
 δ' δμῶς 1181.
 τῶν δμῶν 1005, 29.
 δοάν 949, 20.
 δοῖδνξ 239, 1.
 δοαῖ 134, 17.
 δοκήσει 89, 18.
 δοκιμασία 235, 11.
 δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι 185, 32. 241, 15.
 δοκιμωστήν 89, 7.
 δοκιμωστής 238, 18.
 δόμων 89, 8.
 δόξα 242, 29.
 δόξαις 90, 22.
 δόξασμι 90, 10.
 δοξασταί 242, 19.
 δόρει] τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν Ἀσπιδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν μῶμῳ Σοφοκλέους προκειμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἰστίη. Choerob. ad Theodos.
 δοριάλωτος 90, 21.
 δору ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν 237, 30.
 δορυφοροῦντες 133, 3.
 δουλοῦμαι 134, 20.
 δούπησεν 1095.
 Δούπων Δούπωνος εἰς τῶν Κενταύρων. Choerob. in Theodos. f. 64.
 δρούκαινα 90, 30.
 Δρούκων Δρούκοντος et Δρούκονος 1199.
 δρῶμ' ἀκοῦσαι 89, 32.
 δραπέτευμα 88, 20.
 δραπέτης etym. 549, 23.
 δραστήριος 90, 25.
 δραχμεῖον 90, 26.
 δρέπομαι 135, 16.

Δρῆς Δρῆ 1188.

δρομέσι 1185.

δρομική γλῶσσα 35, 14.

δρομοκήρυκες 239, 17.

Δρύας Δρία 1183.

δρῦν φέρειν διὰ τῆς ἀγορᾶς 242, 3.

δρυκολάπτης 89, 24.

δρωπάζειν 549, 23.

δυνάκις 942, 22.

δυσρός v. θυρός.

Δυεύς ὄνομα πόλεως ἐν Ἀνκίᾳ

Choerob. in Theodos. f. 119.

δυνάμεις 91, 1.

τῶν δυνάμεων τῶν ἐνεργητικῶν διὰ
τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ πρώτου πρόσω-
πον 1282.

δύναται 89, 10.

δυσσαρῆστῳ δυσηρέστουν 1285.

δυσγάργυλος ἵππος 37, 1.

δυσέριστος 37, 7.

τοῦ δύσεργου 1197.

δυσήλιον θέρος 36, 18.

δυσημερεῖν 89, 30.

δυσθυμία 89, 19.

δύσκολος 235, 19.

δύσκληρος 34, 25.

δυσλογεῖν 34, 15.

δυσμάραντον κακόν 35, 8.

δυσμένην 1233.

δυσμενῶς ἔχω 134, 29.

δυσζωονεῖν 35, 12.

δυσροκῆσαι 36, 27.

δυσποτμώτερος 1287.

δυσπρόσωπα ὄμματα 35, 10.

δυσχεραίνω 134, 25.

τῶν δυσώδων 1006, 24.

δυσωποῦμαι 234, 23.

δωδεκάρχους 235, 16.

δωδεκάπους σκιά 242, 10.

Δωδῶνι 1228.

δῶμα 1095.

δωρῆσαι 90, 23.

δωροδόκος 234, 22. 242, 33.

δωροληψία 35, 2.

δωροξενία 238, 24.

δωροξενίας 186, 14.

δωροξενίας δίκη 240, 32.

δωροῦμαι 133, 8.

δώρων γραφή 237, 3.

ε̄ an ὁ brevius sit 798, 17.

800, 1.

ε̄ Dor. pro εἰ 1282.

εἰάν 144, 31.

ἐγγαίαι χορήματα 251, 26.

ἐγγενής 187, 24. 259, 17.

ἐγγυῆσαι 187, 12.

ἐγγύησις 94, 18.

ἐγγυητής 244, 25.

ἐγγύθεν i. q. ἐγγύς 598, 25.

608, 29. 624, 2.

ἐγγυθήκη 245, 25.

ἐγγύους 245, 32.

ἐγγύς 192, 7.

ἐγγυῶ 140, 4.

ἐγερσικὴ βῆλιν 336, 17.

ἐγκάθετος 96, 30.

ἐγκαλῶ 136, 10.

ἐγκάρδιον 250, 30.

ἐγκεκαυμένη 250, 24.

ἐγκλίσεις πόσαι 1178.

ἐγκοιτὶς v. ἀμφικελεμένης.

ἐγκόψαι 250, 26.

Ἐγκρης Ἐγκρητος 1188.

ἐγκτήματα 251, 1. 260, 4.
 ἐγκύκλιον λειτουργῆσαι 250, 22.
 ἐγκυρῆσαι 96, 14.
 ἐγκωμιάζω 137, 31.
 ἐγράφοσαν 91, 14.
 ἐρηγήσῃσιν 96, 27.
 ἐρχεῖσθαι 137, 12.
 ἐρχεσθῆναι 230, 13.
 ἐχειρῶ 136, 26.
 ἐχέλις ἐγγέλιος, ὡς παρὰ τῷ
 ποιητῇ τείροντ' ἐγγέλιός τε καὶ
 ἐχθρὸς. τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστο-
 τάνει, τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλιων
 τὰς ἑμὰς μιμούμενοι, ὡς ὑπὸ
 τοῦ ἡ ἐγγελίς τῆς ἐγγέλειός ἐστιν.
 Choer. b. in Theodos.
 ἐχωρεῖ 195, 2.
 ἐχώριος 95, 8. 187, 25. 259, 19.
 ἐγωγε - ἐμοιγε 594, 10.
 ἐγώνη 524, 4.
 ἐγὼ σιωπῶ τῷδε 40, 32.
 ἐδαπανᾷτο 260, 9.
 ἐδέετο 94, 11.
 ἔδει, ἔδεται, ἔδομαι, ἔδογμαι 37,
 30.
 ἐδιαίτων 91, 18.
 ἐδιακόνουν 91, 17.
 ἔδος 246, 3.
 ἐδωλιάσαι 259, 32.
 ἔξε 1095.
 ἐξωμευμένα κρέα 38, 31.
 ἐθάδων 245, 5.
 ἐθελοντηρόν 96, 23.
 ἐθελοπρόξενος 95, 19.
 ἐθελορήτωρ 95, 18.
 ἐθελοφιλόσοφος 95, 19.
 ἐθέλωμι 516, 12.

ἐθισμός 93, 19.
 ἐθράχθη 352, 16.
 εἰ Bocot. pro ἡ] - οἱ Βοιωτοὶ
 τότε τρέπουσι τὸ ἡ εἰς τὴν εἰ
 δίφθογγον, ἥνικα μὴ τρέπεται
 τὸ ἡ εἰς αἰ παρὰ τοῖς Ἀθηναῖ-
 σιν, οἷον τὸ λέβης καὶ πένης οἱ
 Βοιωτοὶ διὰ τῆς εἰ δίφθογγου
 γράφουσι, λέβεις καὶ πένης λέ-
 γοντες, ἐπεὶ ἐπὶ τούτων οὐ
 τρέπουσι τὸ ἡ εἰς αἰ οἱ Ἀθηναῖοι.
 τὸ δὲ Ἀτρείδης καὶ Ὀρέστης,
 ἐπεὶ τρέπουσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ
 ἡ εἰς αἰ καὶ λέγουσιν Ἀτρείδας καὶ
 Ὀρέστας, οὐ τρέπουσιν οἱ Βοιω-
 τοὶ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον.
 Choerob. ad Theodos. f. 95.
 εἰ dual. 1130.
 εἰ 144, 3.
 εἰ 542, 31. 622, 18. 625, 9.
 εἰδητικός Damascius.
 Εἰδοθεῖα - Εἰδώ 857, 9.
 εἶδον - ἔδον] γ. χεῖρ.
 εἶεν 243, 24.
 εἴησαν 95, 10.
 εἴθε 1236.
 εἰθύφαλλοι 246, 19.
 εἰλάζειν 258, 18.
 εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα 5, 30.
 εἰκός etym. 710, 8.
 εἰκοβολεῖν 39, 25.
 εἰκός 244, 24.
 εἰκόσορον ναῦν 246, 22.
 εἰκοστή 185, 22.
 εἰλαθι· οἱ Αἰολεῖς γὰρ ἔλαθι λέ-
 γουσιν Choerob. orthogr. Qui
 paullo post: Ἴλαος παρὰ τὸ

ἐλαρός· οἱ γὰρ Αἰολεῖς Ἰλλας
λέγουσι, καὶ οὐχὶ Ἰλλας.

ἐλλικρινές 246, 25.

ἐλλωτες 246, 17.

εἴμι] ὁ Ἀπολλώνιος τὸ εἴμι διὰ
τοῦ ἱ γράφει ἐκ τοῦ καὶ τὰ δυν-
κὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ συν-
εσταλμένου τοῦ ἱ εἶναι, οἷον
ἔτον ἔτον, ἔμεν ἔτε, καὶ ἐν συν-
θέσει ἔξιτον, καὶ τὸ τρίτον τῶν
πληθυντικῶν ἔαι καὶ ἔασιν, οἷον
καὶ τ' ἀγελήδον ἔασιν. τοῦ συν-
νέδει δὲ αὐτῷ ἡ παράδοσις·
φησὶ γὰρ ὁ Ἡρωδιανὸς ἀεὶ τὴν
παράδοσιν ἀναγινώσκειν τὸ εἴμι
ἐν τοῖς ἐνικοῖς διὰ τῆς εἰ δι-
ηθόγγου, οἷον εἴμι μὲν, οὐδ'
ἄλλη ὁδὸς ἴσασται. Choerob.
ad Theodos.

εἶπον 141, 3.

εἶπουθεν 258, 15.

Εἴρη 1200.

εἰρεσιώγη 246, 27.

εἴρην 119, 8.

εἰρηνόδωρος Theognostus f. 63.

εἰρηκῆ - εἰρηκῆ 678, 23.

εἰρωνεία 243, 20.

εἰσαγγεῖα 244, 14.

εἰσαγωγεῖς 246, 14.

εἰσακούω 146, 3.

εἰς γόνυ πεσεῖν 40, 24.

εἰς ἑκαστος 96, 10.

εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν 187, 29.

246, 4.

εἰσηγοῦμαι 142, 26.

εἰσιτήρια 187, 22. 245, 20.

εἰς ὀρθὸν φρονεῖν 92, 1.

εἰσὶ 612, 13.

εἰσπολήτος 247, 11.

εἰσποιοῦμαι 145, 11.

εἰσπορεύομαι 91, 19.

εἰσπραξις 245, 11.

εἰσπράττει 245, 12.

εἰσπράττω 142, 5.

εἰς τὴν κερδαινουσάν πάντα ὡθεῖν
πήραν 39, 27.

εἰσφορέ 243, 14.

εἰσφρήσειν 244, 11.

εἶσω 91, 31. 258, 17. 577, 23.

609, 19. 619, 12. 942, 33.

ἐκάθηγας 63, 1.

Ἐκάλῃ 247, 7.

ἐκῆς 1095.

Ἐκαταῖα 247, 27.

ἐκατέρωθεν 601, 18. 605, 22.

Ἐκατομβαιῶν 247, 1.

ἐκατόμπεδον 247, 24.

ἐκατόν etym. 710, 24.

ἐκβάλλειν 38, 17.

ἐκγαμηθῆναι 259, 30.

ἐκδεῦσθαι 218, 3.

ἐκδημεῖα 93, 26.

ἐκ διαδοχῆς 97, 5.

ἐκδοσις 247, 21.

ἐκδυθαι 41, 8.

ἐκεῖ 188, 1.

ἐκεῖθεν 600, 33. 624, 9.

ἐκεῖνος 557, 29.

ἐκεῖσε 188, 1.

ἐκρητι 497, 26. 543, 17.

ἐκζωπυρεῖν πῦρ 40, 18.

ἐκκληλος - εὐκκληλος 558, 17.

ἐκθύλπεσθαι ἔρωτι 40, 20.

ἐκκλητευθῆναι 188, 28.

ἐκκλητός πόλις 247, 30.
 ἐκκλίνω 141, 9.
 ἐκκλώσεται 258, 20.
 ἐκκόψαι 92, 5.
 ἐκκροεῖν ὄρητορας 39, 3.
 ἐκλειψις 259, 21.
 ἐκλεξις 94, 17.
 ἐκλογεῖς 245, 33.
 ἐκμαρτυρεῖν 188, 24.
 ἐκμαρτυρία 243, 3.
 ἐκμετρός 38, 27.
 ἐκνενεύσιμμένοι 243, 19.
 ἐκοντηδόν 497, 29. 611, 7.
 ἐκόντην] τὰ εἰς ἡν ἐπιθόγηματα
 - βύζην, ἄντην, ἐμπλήν, ἄκμην,
 ἀκμήν, ἐθελόντην, ἐκόντην, ἡμὴν
 τὸ ὄρητον. Cod. Barocc. 50.
 f. 105.
 ἐκ πλείστον 138, 18.
 ἐκποδών 244, 10.
 ἐκποθεν ἱμοὶ γέγονεν 93, 10.
 ἐκποιῆσαι 93, 25.
 ἐκπολήτον γενέσθαι 247, 9.
 ἐκπολήτος 215, 20.
 ἐκπολεμῶ 145, 18.
 ἐκπορευόμαι 91, 19.
 ἐκπώματα 245, 13.
 ἐκρότησεν 38, 32.
 ἐκτιλώσαντο 258, 19.
 ἐκτραχηλισθῆναι 244, 27.
 ἐκφορία 247, 8.
 ἐκφρονήσιν 141, 21.
 ἐκφυγγάνω 95, 17.
 ἐκφυλλοφορῆσαι 248, 7.
 ἐκωδύνισεν 187, 21.
 ἐλατα] Cod. Vat. 997: τρεῖς εἰς
 ἐλαίαν εἶσιν εὐφυεῖς πόλεις, Νι-

καία καὶ Πραίνεστός ἢ τ' Ἐρε-
 χθέως.
 ἐλαιοκόμων 248, 19.
 ἐλαιοπλήθης 40, 6.
 ἔλαιους 249, 6.
 ἐλαῖν 97, 10.
 ἐλαττοῦμαι 137, 23.
 ἔλαφηβολιών 249, 7.
 ἐλαφηβόλος - ἐλαφοκτόνος 602,
 22.
 ἐλαφρόν παραινεῖν τῷ κακῷ πε-
 πραγμῶτι 38, 7.
 ἐλαφρός 96, 6.
 ἔλεας Ἐλέαντος 1185.
 ἐλεγεία 750, 26.
 ἐλεγέιον 749, 27.
 ἐλέγσαν 91, 14.
 τὸ ἐλεγγος] ὁ σκότος καὶ τὸ σκό-
 τος, ὁ ἐλεγγος καὶ τὸ ἐλεγγος,
 ὁ τῆριχος καὶ τὸ τῆριχος. (οὐκ
 εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμόν,
 ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἡγούν
 παραλλαγὴν γένους.) Choerob.
 in Theodos. f. 177.
 ἐλεγκμόνεστατον 92, 14.
 ἐλεγγμων 92, 12.
 ἐλεινόν 92, 9. σημαίνει δὲ τὸν
 ἐλεινόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγ-
 γου. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δέος
 δεινός, καὶ κατὰ κράσιν τοῦ
 εἰ καὶ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὴν
 εἰ διφθόγγον δεινός, οὕτω καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐλειος γίνεταί ἐλεινός
 καὶ κράσει ἐλεινός. Ge. Choe-
 rob. cod. Barocc. 50.
 ἐλελήθεισαν 91, 29.
 ἐλεῶ ἐλεεῖς καὶ ὁ Μένανδρος

ἐδήλωσεν εἰπὼν ἐλειῖται ὁ ποι-
μὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.

Choerob. ad Theodos. f. 277.

ἐλικτήρ 248, 23.

ἑλίζας ἑλίζα 1186.

ἐλκει σταθμόν 94, 26.

ἐλοποιῆσαι 248, 25.

ἐλκύδρια 95, 1.

[Ἑλλάτινος] τὰ εἰς ἴος λήγοντα
καθαρόν — ὅσα μὲν μακρὸν
ἔχει τὸ ἰ, σημειούμεθα, ὡς
ἔχει τὸ Αἰνικός (ὄνομα ποιη-
τοῦ), Κῶικός, Τρήνικος (ὀνό-
ματι ποταμῶν), Ἑλλάνικος, Φέ-
λικος (ὄνομα κύριον· τὸ γὰρ
κτητικὸν ὀξύνεται καὶ βραχὺ
ἔχει τὸ ἰ). τὸ Καμικός, ὄνομα
ποταμοῦ ἐν Σικελίᾳ, ὀξυνόμε-
νον καὶ διὰ τοῦ ἰ γραφόμενον,
ἀμφίβολον ἔχει τὸν χρόνον τοῦ
ἰ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Παλικός,
ὀξύτονον καὶ αὐτό, πόλις Σικε-
λλας, ἐφ' ἣ οἱ ὀπίθμενες ἄρα-
τῆρες. Theognostus f. 41.

ἐλλανοδίης 248, 32.

ἐλλὰς ὁ ἀνὴρ 97, 4.

ἐλλην γυνή 97, 3.

ἐλληνοταμίαι 188, 16. 248, 29.

ἐλλύχνιον 95, 22.

ἐλξίς 94, 19.

ἐλπομαι 1096.

τοῦ ἔλπος 1001.

ἐμαρψεν 1095.

ἐμβάδες 249, 25.

ἐμβατεία 249, 18.

ἐμβατεῦσαι 249, 18.

ἐμβιος 249, 10.

ἐμβραχυν 187, 32. 238, 22.

ἐμβριθεῖς 249, 16.

ἐμβροτομεῖ Olympiod. in Gorg.

ἐμβρουλκία idem.

ἐμέ 92, 16.

ἐμέθεν 597, 24.

ἐμπα 564, 26.

ἐμπαλζειν 95, 29.

ἐμπαροινῶ 143, 26.

ἐμπεδοκλέους ἔχθρα 249, 14.

ἐμπειρικῶς 95, 15.

ἐμπήκτης 258, 21.

ἐμπης 525, 22. 564, 28.

ἐμπνευστικός 653, 30.

ἐμποδῖω 143, 18.

ἐμποδῶν 243, 15.

ἐμπολῆσαι 96, 16.

ἐμπουσα 249, 27.

ἐμπροσθα 563, 24.

ἐμπυος 249, 22.

ἐμπυρα 247, 20.

ἐμπυρεύεσθαι 39, 29.

ἐμπυρισμός 97, 12.

ἐμφανίσαι 92, 29.

ἐμφερέστερα 95, 24.

ἐν 139, 20.

ἐναγής 330, 26.

ἐναγχος 596, 5.

ἐναδικός Damascius.

ἐνάμιλλον 251, 25.

ἐναντίον 138, 10.

ἐναντίοντινὸς τὸδε ἐπράχθη 93, 5.

ἐναργές 244, 6.

ἐναύεσθαι 13, 19.

ἐναυλήματα 259, 6.

ἐναυλον 251, 21.

ἐν γαστρὶ ἔχειν 95, 14.

- ἔνδεια 247, 9.
 ἔνδειγμα 38, 21.
 ἔνδειξις 187, 4. 250, 10.
 ἔνδεκα 192, 19. 250, 4. 310, 15.
 ἐνδελεχεσιότης 251, 24.
 ἐνδελιστές] τὰ εἰς εἰς λήγοντα ἐπιφ-
 ῶήματα ἀπλῶ φυσικῶς οὐκ ἔστιν,
 ὅ τι μὴ τὸ ἐχθές διουλλιστον καὶ
 χθές μοιροσύλλιστον καὶ ἐνδελι-
 στές ὁξύτονον παρὰ Συριακισ-
 σίοις, ὁ καὶ ἑλλιστές λέγεται. τὸ
 γὰρ αἶς ἀπὸ τοῦ αἶε. Cod.
 Barocc. 50. f. 106.
 ἐν Δελφοῖς σκιά 187, 19.
 ἐν Δελφοῖς σκιάς 243, 30.
 ἐν Δελφοῖς σκίως μάχεσθαι 250,
 27.
 ἐνδημεῖν 93, 28.
 ἐνδημοτάτους 93, 28.
 ἔνδοι 610, 20.
 ἔνδον 609, 32. 610, 13. 619, 17.
 ἔνδος] τὸ ἔνδος, ἕξος βαρυτόνος
 Δώρια. Cod. Barocc. 50. f. 106.
 Idem paullo ante: σεσημειώ-
 ται τὸ ἔνδον συγχεόμενον ἐκ προ-
 θέσεως καὶ βαρυνόμενον καὶ δη-
 λοῦν τοπικὴν σχέσιν. λήγει δὲ
 καὶ εἰς ὅς. ἔνδος γὰρ λέγεται
 πολλάκις καὶ ἔνδοι. τέσσαρσιν ἂν
 διαφοραῖς διαλλάξαν ἔδεν θαν-
 μαστὸν εἰ καὶ κατὰ τόνον διήλ-
 λαξεν. εἰδέναι δὲ δεῖ ὡς τὰ εἰς
 ὄν σπανίως κατ' ἀρχὴν λέξεως
 συντίθενται, ὡς ἔχει τὸ ἐνδό-
 μοιχος, ἐνδόπανος, ἐνδορχις.
 ἐνεδρεῖα 95, 27.
 ἐνεκεν 505, 3. 604, 23.
 ἐνεκεν i. q. οὐνεκα 504, 28. 505,
 18 et 19.
 ἐνέος 92, 3. 251, 27.
 ἐνέπει 1095.
 ἐνεπίσκημμα 250, 14.
 ἐνεπισκήψασθαι 189, 2. 250, 14.
 ἐνερθε 563, 25. 604, 27.
 ἐνερθεν 603, 7.
 ἐνεστώς σύντελικός 1013, 16.
 ἐν Ζέῃ 311, 17.
 ἐνὴ καὶ νέα 183, 2. 250, 18.
 ἐνηνόμεθα 189, 9.
 ἐνθα 563, 30. 604, 30.
 ἐνθάδε 589, 7. 617, 18.
 ἐνθένδε 250, 32. 590, 18.
 ἐνθεσμός βλάβη 251, 31.
 ἐνθρῦπτα 97, 16. 250, 20.
 ἐνθυνοῦμαι 143, 16.
 ἐνιαῖον Damascius.
 ἐνιαύσια 187, 17.
 ἐνιαυτοί 94, 31.
 ἐνιαυτός 187, 17.
 ἐνλιμενισταί 251, 30.
 ἐννέα ὁδοί 251, 9.
 ἐν ὁδῷ καθελεῖν 251, 4.
 ἐνοειδής et ἐνοειδῶς Olympiod.
 in Phaed.
 ἐνοηχίζει 258, 23.
 ἐν οὐδέν 138, 21.
 ἐνοσίχθον i. q. ἀρόρω 864, 22.
 ἐνοχος 139, 33.
 ἐνοχλῶ 135, 27.
 ἐν πολλοῖς δικαστηριοῖς ἵνες λαγ-
 χάνονται δίκαι 310, 28.
 ἐνοεῖσθαι 95, 6.
 ἐνοσευσμένη 39, 12.
 ἐντεα 1096.

- ἐντέλλω 94, 8.
 ἐντέχνως 95, 13.
 ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη μάχη 251, 18. 308, 28.
 ἐν τοσοῦτω 92, 15.
 ἐντρέπεσθαι 94, 12.
 ἐντρέχιστατον 94, 30.
 ἐντρέχῃ ἄνδρα 94, 30.
 ἐντροφῶ 146, 1.
 ἐντυγχάνω 137, 8.
 ἐντυλλῆαι 97, 9.
 ἐν φρεσίν 251, 7. 311, 20.
 ἐν χιλλαῖς ὁ κίνδυνος 188, 18.
 ἐνωμον 97, 13.
 ἐνώπιον 251, 23.
 ἐν ᾧ 94, 9.
 ἐνωσις 837, 30.
 ἐξαγωνιῶν 260, 11.
 ἐξαίρειν 93, 30.
 ἐξαιρέτως δίκη 252, 12.
 ἐξαίρεσις 252, 10.
 ἐξακέσθαι 27, 26.
 ἐξάλειπτρον 97, 17.
 ἐξαλλάγματα 96, 4.
 ἐξαλλάξαι 96, 1.
 ἐξ ἄλλοθεν 623, 30.
 ἐξαναλόβω 93, 9.
 ἐξαπίπτω 122, 4.
 ἐξαπολωλότα 93, 15.
 ἐξατμιδοῦντος Olympiodorus in Phaed.
 ἐξαττιζῆν 12, 16.
 ἐξαφείλτο 93, 14.
 ἐξέρη ἡμῖν τὸ ἐνέπνιον 96, 9.
 ἐξεγγυήσασθαι 38, 9.
 ἐξέδραμεν 146, 5.
 ἐξέδραν 11, 7.
 ἐξέδρον 40, 30.
 ἐξελεύθερον 95, 12.
 ἐξέλιπεν 259, 21.
 ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως 246, 4.
 ἐξεργάζομαι 139, 17.
 ἐξερεθιστήν 251, 33.
 ἐξεσιγηκὼς οἶκος 188, 3.
 ἐξιστιν 143, 9.
 ἐξέτασμός 93, 20.
 ἐξετασται 252, 6.
 ἐξετῶμεν 251, 32.
 ἐξηβον 37, 17.
 ἐξηγᾶσθαι 143, 31. 185, 26.
 ἐξηγήσεις 241, 20.
 ἐξηγηται 187, 10.
 ἐξηγητής 96, 18. 252, 4.
 ἐξήγητο 17, 19.
 ἐξιδιάσασθαι 96, 31.
 ἐξίλλειν 19, 16.
 ἐξίσταμαι 138, 1.
 ἐξιτήλους 252, 3.
 ἐξοθεν i. q. ἐξωθεν 945, 25.
 ἐξοεῖλαι 252, 1.
 ἐξομόσασθαι 188, 26.
 ἐξόν 135, 31.
 ἐξονιχίζειν 55, 9.
 ἐξόριστον 94, 15.
 ἐξορμενίζειν 38, 17.
 ἐξοστρακισμός 285, 20.
 ἐξ ὅτου 93, 16.
 ἐξούλης 188, 7. 252, 15.
 ἐξ οὐρανόθεν 599, 1. 622, 4. 623, 32.
 ἐξύπιοθα 563, 26. 604, 29.
 ἐξω γλαῦκα 97, 21.
 ἐξωλὲς καὶ ὄν 41, 14.
 ἐξωμύνοντο 95, 16.

ἔξωμοσία 409, 15.
 ἐπαγγέλλαι 256, 5.
 ἐπαγγέλλασθαι 260, 20.
 ἐπαγγέλλω 256, 5.
 ἐπαίνεις 433, 4.
 ἐπαιτιώτατοι 188, 5.
 ἐπακρία 259, 9.
 ἐπακρία γῇ 253, 3.
 ἐπ' ἀκρῶν κάθησθε τῶν πυγ-
 δίων 39, 32.
 ἐπακτροκέλης 187, 31. 255, 13.
 ἐπάλξεις 243, 16.
 ἐπαμήσασθαι 254, 8.
 ἐπαμύνω 125, 16. 143, 13.
 ἐπαμφοτερίζειν 41, 16.
 ἐπαμφοτερίζω 258, 24.
 ἐπανακάμψαι 92, 22.
 ἐπανορθώσασθαι 96, 25.
 ἐπάνω δικαστήριον 253, 26.
 ἐπαπήχειαι 253, 6.
 ἐπαρῶ 140, 25.
 ἐπειλημμένοι 136, 5.
 ἐπεισόδιον 253, 19.
 ἐπειτα 141, 28.
 ἐπειτεν] σπάνια τὰ εἰς ἐν λήγοντα
 ἐπιρρήματα τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ
 τοῦ εἰ τοῦ θ' καὶ εὐαρίθμητα.
 ἔστι γὰρ τὸ ἐπειτεν ἀπὸ τοῦ
 ἐπειτα γεγονός, καὶ τὸ εἶεν, ὃ
 τινες ὀξύνουσι, καὶ τὸ αἰέν ὁμό-
 τονον καὶ ὁμόσημον τῷ αἰεί.
 Cod. Barocc. 50. f. 105.
 ἐπέκεινα 94, 6.
 ἐπ' ἐφορᾷ δόρυ ἐξενεγκεῖν 188, 14.
 ἐπέλαβεν 146, 7.
 ἐπελάβετό μου 93, 23.
 ἐπελάζω 140, 10.

ἐπεξιώναι 141, 32.
 τῶν μὴ ἐπεζιόντων τὰς δίκας
 193, 23.
 ἐπεπνύκειμεν 97, 2.
 ἐπερείδομαι] λέγει ὁ Ἀπολλώνιος
 ὅτι διὰ τοῦ εἰ γράφεται τὸ ἐπε-
 ρειδομαί· ἀλλ' οὖν ἡ παραδο-
 σις διὰ τῆς εἰ διαφθόγγου οἶδεν
 αὐτὸ γεγραμμένον. Choerob.
 ad Theodos.
 ἐπεοκνεύσασται τὸ δεῖπνον 39, 24.
 ἐπεσον] σχηματίζει δὲ ὁ Ἡρωδια-
 νὸς τοῦτον τὸν τρόπον τὸ ἐπε-
 σον. φησὶν ὅτι, ὥς περ ἀπὸ τοῦ
 φυσῶ φυσήσω γίνεται φύσημα
 καὶ ἀπὸ τοῦ νοσῶ νοσήσω νό-
 σημα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ
 τοῦ πεσῶ περισπωμένου γίνεται
 πεσήσω καὶ πέσημα ὅμοια δη-
 ματικόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ· οὐ
 πεσήματα πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέ-
 πτωκε δορυπετιῇ νεκρῶν. καὶ λοι-
 πὸν ἀπὸ τοῦ πεσῶ περισπωμένου
 γέγονεν ἐπεσον ὁ δευτερός ὁρι-
 στος, ὥς περ καὶ ἀπὸ τῶ χροισμῶ
 ἔχχρισμον καὶ ἀπὸ τοῦ ὀλισθῶ
 ὠλισθον. Choerob. ad Theodos.
 ἐπέστησεν 140, 23.
 ἐπετε 1096.
 ἐπέτειον 41, 9.
 ἐπήβολον 252, 21.
 ἐπήγγελλεν 258, 26.
 ἐπηλύγαζεν 243, 8.
 ἐπηλύγαια 243, 8.
 ἐπήλυδες 254, 17.
 ἐπηρεύω 137, 29.
 Ἐπιάλῃς Ἐπιάλῃος 1189.

- επιβαλναι 140, 28.
 επιβάλλειν 254, 24.
 επιβατεύειν νέως 40, 27.
 επιβατεύουσιν 258, 28.
 επιβατικά 97, 19.
 επιβροιον 254, 11.
 επιβολή 254, 24.
 επιβουλεύω 136, 28.
 επιβοῶμαι 142, 11.
 επιγεώμοσοι 257, 10.
 επιγράμμα 260, 7.
 επιγραφεῖς 187, 14. 254, 3.
 ἐπὶ γῆς 252, 28.
 επιδανεῖσαι τί ἐστι 259, 1.
 επιδείκνυ 40, 9.
 επιδείκνυε 40, 11.
 επιδειννύμενος 37, 15.
 επιδέκατον 254, 7.
 ἐπὶ Δελφινῶ 255, 19. 311, 13.
 επιδημία 93, 26.
 επιδημος 93, 27.
 ἐπὶ διετέες ἡβήσαι 255, 15.
 επιδικάζομαι 140, 13. 144, 8.
 ἐπίδιτος 256, 8.
 επιδόσεις 245, 24.
 επιεικές 243, 11.
 επιθειάσας 143, 11.
 ἐπιθεῖα 252, 26.
 επιθέτους φορτάς 253, 1.
 επιθυμῶ 142, 23.
 επικατύνειν 39, 19.
 επικηρυχέναι 254, 21.
 επικηρυκία 243, 17.
 επικηρυκείω 141, 18. 153, 10.
 επικηρυῖται 254, 21.
 ἐπὶ κληρος 256, 8.
 επικλήρον 253, 5.
 επικλήρωτον 260, 23.
 επικοι λέγονται ὡς ἐπομένους ἔχον-
 τες τὰς περιόδους καὶ τοὺς πό-
 θας ἀλλήλους, ἀλλ' οὐ στροφαῖς
 καὶ ἀντιστροφαῖς δουλεύοντες.
 Io. Siceliota.
 επικοινωνεῖν 847, 11 et 23.
 επικρατῶ 143, 1.
 ἐπὶ κόβῃς 255, 8.
 επικουρῶ 140, 20.
 επικουφίζω 154, 17.
 Ἐπίκτησις Ἐπικτήσιος 1193.
 ἐπὶ Κωλιάδα 254, 19.
 ἐπίκωποι 254, 14.
 ἐπιλαμβάνομαι 141, 11.
 ἐπιλαμβάνομαι 136, 16.
 ἐπιλαχών 256, 3.
 ἐπὶ ληπτον 255, 5.
 ἐπὶ ληπτος 187, 20.
 επιμαχῶ 144, 1.
 επιμεληταί 255, 22.
 επιμελοῦμαι 142, 19.
 ἐπὶ μεσσι πλουτῶν 40, 4.
 επιμηλίδες 17, 8.
 επιμήνια 254, 12.
 ἐπιμνησθῆναι 137, 18.
 ἐπινέφελον 96, 24.
 ἐπὶ Παλλαδίῳ 257, 23. 311, 3.
 ἐπὶ πλε 255, 11.
 ἐπιπλήτω 137, 3.
 επιπολῆς 38, 3.
 επιπόρημα 254, 29.
 ἐπίπροικος 256, 8.
 ἐπίπροσθεν 139, 12.
 ἐπὶ πρυτανείῳ 311, 15.
 ἐπὶ ῥητοῖς 41, 11.
 ἐπισάξαι 94, 23.

- ἐπισκοπῶν 252, 23.
 ἐπισκοπῶνται 254, 15.
 ἐπισκοπῶν 95, 15.
 ἐπισκοπῶν 139, 29.
 Ἐπισκοπῶν Ἐπισκοπῶν 1192.
 ἐπισκοπῶν 255, 27.
 ἐπισκοπῶν 143, 24.
 ἐπισκοπῶν 253, 22.
 ἐπισκοπῶν 96, 12, 188, 22, 244, 31.
 ἐπισκοπῶν 143, 6.
 ἐπισκοπῶν 93, 8.
 ἐπισκοπῶν ὡς εἰς ἐπισκοπῶν ἄγουσα τὸν νοῦν, φησὶν ὁ Πορφύριος ἐν Κρατύλῳ. Cod. Paris. 2630.
 ἐπιστολιμαίους δυνάμεις 253, 16.
 ἐπιστολιμαίους 94, 20.
 ἐπιστολιμαίους 142, 16.
 ἐπιστολιμαίους 145, 21.
 ἐπιστολιμαίους 576, 14, 942, 31.
 ἐπιστολιμαίους 475, 28.
 ἐπιστολιμαίους 94, 6.
 ἐπιστολιμαίους 142, 32.
 ἐπιστολιμαίους 462, 10.
 ἐπιστολιμαίους 244, 26.
 ἐπιστολιμαίους 96, 11.
 ἐπιστολιμαίους 255, 6.
 ἐπιστολιμαίους 92, 25.
 ἐπιστολιμαίους i. ε. ἐπιστολιμαίους 1253.
 ἐπιστολιμαίους 254, 10.
 ἐπιστολιμαίους 139, 15.
 ἐπιστολιμαίους 94, 24.
 ἐπιστολιμαίους 136, 12.
 ἐπιστολιμαίους 96, 11.
 ἐπιστολιμαίους 40, 28.
 ἐπιστολιμαίους 137, 26.
 ἐπιστολιμαίους ἀνθρώπος 40, 13.
 ἐπιστολιμαίους 253, 13.
 ἐπιστολιμαίους 93, 18.
 ἐπιστολιμαίους 93, 30.
 ἐπιστολιμαίους 145, 27.
 ἐπιστολιμαίους 260, 17.
 ἐπιστολιμαίους 91, 21.
 ἐπιστολιμαίους ἀνθρώπος 40, 16.
 ἐπιστολιμαίους 91, 30.
 ἐπιστολιμαίους 136, 7.
 ἐπιστολιμαίους 187, 25, 259, 20.
 ἐπιστολιμαίους 187, 27, 253, 8.
 ἐπιστολιμαίους 252, 19.
 ἐπιστολιμαίους 254, 29.
 ἐπιστολιμαίους 751, 1.
 ἐπιστολιμαίους Damascius.
 ἐπιστολιμαίους 97, 8.
 ἐπιστολιμαίους 16, 11.
 ἐπιστολιμαίους 189, 1, 255, 29.
 ἐπιστολιμαίους 38, 12.
 ἐπιστολιμαίους 38, 12.
 ἐπιστολιμαίους 40, 7, 255, 1.
 ἐπιστολιμαίους 189, 7, 245, 18.
 ἐπιστολιμαίους 142, 9.
 ἐπιστολιμαίους 500, 21, 545, 10, 549, 8.
 ἐπιστολιμαίους 570, 8.
 ἐπιστολιμαίους παθὼν ὁρήμασιν ἀμύνεται 39, 31.
 ἐπιστολιμαίους 256, 20.
 ἐπιστολιμαίους 94, 5.
 ἐπιστολιμαίους 94, 3, 259, 13.
 ἐπιστολιμαίους ἐργολάβου ἐργολάβου Choe-rob. ad Theodos. f. 53.
 ἐπιστολιμαίους 246, 26.
 ἐπιστολιμαίους 258, 29.
 ἐπιστολιμαίους Ἐρετριῶν Ἐρετριῶν 1194.
 ἐπιστολιμαίους 245, 14.
 ἐπιστολιμαίους - ἤρεμος 793, 21.

ἰριζω 143, 22.
 ἰριθείας 256, 17.
 ἰριλον 856, 4.
 ἰριον Δία 256, 27.
 ἰριμα 256, 23.
 Ἰριμόνη 256, 15.
 Ἰριμών Ἰριμόνος 1207.
 Ἰριμόπαν 1198.
 ἰριπήνη 256, 18.
 ἰριρῆμαι (παρὰ τὸ φαίνειν) 1020, 20.
 ἰριρπον 1261.
 ἰριρρόγους λέγειν λόγους 39, 5.
 ἰριρων 422, 7.
 ἰριρῶσθαι 8, 6.
 ἰριρῶσθαι φράσας 243, 29.
 ἰριρῶσθαι 596, 13.
 ἰριρσέ μου τὴν καρδίαν 41, 12.
 ἰριρειν 97, 6.
 ἰριρλόν 1096.
 ἰριρ] ἡμῶνται διφθόγγῳ παρῶν
 ἰριρλόμενον τὸ ἰριρ σημαί-
 νει δὲ τὸ ὑπάρχω. — τοῦτο
 δὲ τὸ ἰριρ οὔτε ἔστιν ἐν χρή-
 σει, ἀλλ' ἐν ὑπομνήσει ἔχομεν
 ἐξ αὐτοῦ τὸ ἰριρ. Choerob. in
 Theodos.
 ἰριρὸς μελισσῶν 37, 22. 64, 4.
 ἰριρῶν 611, 28. 942, 6.
 ἰριρπον 102, 10.
 ἰριρῶντο 256, 26.
 ἰριρῶσι 93, 17.
 ἰριρῶν τῶδε 37, 24.
 περὶ τοῦ ἰριρ 1148.
 ἰριρτοι 1096.
 ἰριρῶ 141, 25.
 ἰριρρα 40, 15. 256, 32.

ἰριρῶν 256, 30.
 ἰριρῶντος 259, 11.
 ἰριρῶν 96, 28.
 ἰριρῶντος 245, 3.
 ἰριρῶν 96, 29.
 ἰριρῶντος 257, 4.
 ἰριρῶν 38, 24.
 ἰριρῶντος 37, 18.
 ἰριρῶντος 38, 24.
 ἰριρῶντος Proclus in Cratylum.
 ἰριρῶντος 280, 24.
 ἰριρῶν 601, 18. 605, 22.
 ἰριρῶν 606, 28.
 ἰριρῶν 607, 16.
 ἰριρῶν 257, 6. τῶν ἰριρῶν
 1005, 33. 1260.
 ἰριρῶν 188, 6.
 ἰριρῶν 39, 15.
 ἰριρ] τὰ παρὰ τὸ ἰριρ παρ' ἡμῶν
 μὲν ὁξύνονται, παρὰ δὲ τοῖς
 Ἀθηναίοις βαρύνονται. οἱ γὰρ
 Ἀθηναῖοι διέτης τριέτης ἐξά-
 της λέγουσι βαρυντόνως, ὁμοίως
 τῷ εὐνέτης, οἰκέτης (ὁ σημαίνει
 τὸν δοῦλον) καὶ ἰκέτης (ὁ ση-
 μαίνει τὸν παρακλήτορα), εἰ καὶ
 ταῦτα εἰς τὴν ὁξύνουσαν
 ἔχουσι τὴν γενικήν, τῶν παρὰ
 τὸ ἰριρ εἰς ὅς αὐτὴν ἔχοντων.
 οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τότε
 πταλῶσι οἱ Ἀττικοὶ τοῖς παρὰ
 τὸ ἰριρ βαρυντόνως αὐτά, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τὴν κλίσην. οἷον δω-
 δεκαέτης γὰρ λέγουσι τὴν εὐ-
 θεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ
 ἰσοσυλλάβου κλίσεως ποιούμενοι
 αὐτήν, ὥσπερ ὁ οἰκέτης τοῦ οἰ-

ἥτεον οἱ οἰκέται, ὀφελοντες εἰ-
πεῖν οἱ δωδεκαετείς ὥσπερ οἱ
Δημοσθένεις. ὡσαύτως δὲ καὶ
τὰ Θηλυκὰ τούτων ὡς ὑπὸ πε-
ριττοσυλλάβου κλίσεως ποιουν-
ται. ὥσπερ γὰρ ὁ πολίτης τοῦ
πολίτου καὶ ἡ πολίτις τῆς πο-
λίτιδος καὶ ὁ κυνηγέτης τοῦ κυ-
νηγέτου καὶ ἡ κυνηγέτις τῆς κυ-
νηγέτιδος, ἔτι καὶ ἐπὶ τῶν τρια-
κονταέτης τριακονταέτου ποιοῦ-
σι τὸ Θηλυκὸν ἢ τριακονταέτις
τριακονταέτιδος, ὡς παρὰ τῶν
συνγραφεῖ τῶν τριακονταετίδων
σπορῶν, ὀφελοντος εἰπεῖν ἡ
τριακονταέτης τῆς τριακονταε-
τὸς. Choerob. ad Theodos. f. 95.
ἔντυμφορῶ Proclus in Craty-
lum.

ἔντυμφορῶ idem.

ἔντυμον 1096.

ἔντυχον 143, 4.

ἔν 614, 11. et 22.

ἐπαγγελία 92, 4.

ἐπὶ ἀνδρία 257, 13.

ἐπὶ ἀπόνριπτος 817, 12.

ἐπὶ ἀρεστῶς 95, 21.

ἐπὶ ἀρχῶν ἐπὶ ἡρχισα 1285.

ὦ Εὐδαίμων· ὦ εὐδαίμον 1245.

εὐδοκούμενος 260, 21.

εὐειδής 94, 26.

εὐεμμεῖν 95, 32.

εὐεργεσία 96, 32.

εὐεργετῶ 137, 14.

εὐέρον ἱμάτιον 39, 18.

εὐερος οἷς 39, 18.

εὐετηρία 244, 29.

εὐήθης 91, 23. 243, 12.

εὐήλιος 31, 16.

εὐήμερία 38, 14.

εὐηνιώτατα 257, 21.

εὐθετεῖν νεκρὸν 40, 23.

εὐθετῆσαι 94, 10.

εὐθύ 96, 8.

εὐθυδικία 187, 8. 259, 4.

εὐθύναι 187, 3.

εὐθύνας 245, 6.

εὐθυνοὶ 257, 15.

εὐθύνορον 257, 11.

εὐνήλος 558, 18.

εὐκλεία v. ἀληθεία.

εὐκληρος 34, 25.

εὐκλήρωμα 77, 25.

εὐκρατόμελι 1208.

εὐλαβοῦμαι 142, 30.

εὐλογεῖν 95, 4.

Εὐμολπιδῶν 187, 15.

εὐναίη i. q. εὐνή 598, 16.

εὐνάν] εἰς ἃν Θηλυκὸν οὐκ ἔχο-
μεν. τὸ εὐνάν εὐνάτος, ὁ παρα-
τίθενται πινες ὡς Θηλυκὸν, νο-
μίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν,
δείκνυσσι Δούπερκος ἐν τῷ περὶ
γενῶν ὅτι ἀρσενικοῦ γένους ἐστίν.

Choerob. ad Theodos.

εὐνις 558, 19.

εὐνοϊκῶς 38, 6.

οἱ εὐνους 1196.

εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνεὺς καὶ μὴ
μετασχόντας ὕπνου, τουτέστι τη-
ροῦντας· οὐχ ὅπου λαμπάδες
εὐνούχοις ὀμμασιν. Cod. Paris.
2630. v. εὐνούχοι.

εὐνοῶ 141, 7.
 εὐνω: 38, 6.
 εὐοῖ 588, 26. 951, 19.
 εὐοῖ σαβοῖ 257, 17.
 εὐόμιλος 39, 2. 96, 7.
 εὐορησίαι 96, 33.
 εὐορις τύχη 40, 21.
 εὐοφίαν 93, 1.
 εὐπάθειαν 94, 28.
 εὐπαθεῖν 94, 28.
 εὐπαίδευτος 92, 32.
 εὐπατρίδαι 257, 7.
 εὐ ποιῶ 137, 16.
 εὐποροῖ 136, 19.
 εὐπραξίαι 1255.
 εὐπροσόμιλος 39, 1.
 εὐπροσωπία 92, 32.
 εὐπρόσωπος 92, 32.
 εὐρύοκτον τιμὴν 95, 3.
 Εὐρύβατος 188, 10. 257, 18.
 ὦ Εὐρυδάμαν 1183.
 εὐρυνέτην 1233.
 εὐρύοπα 1239.
 in *εὐ* desinentia quomodo fle-
 ctantur 1194.
 εὐσταλὴς 96, 15.
 εὐστόχος 95, 23.
 εὐσχημον 95, 30.
 εὐσχημότως 95, 31.
 εὐσχημων 259, 27.
 εὐτε 558, 5.
 εὐτενωτάτην 1287.
 εὐτρέπεως ἄνθρωπος 39, 30.
 εὐτρέπλον 92, 6.
 εὐτρέπλος 41, 18.
 εὐτυχῶ 143, 20.
 εἴχαρι 91, 30.

εὐώνυμον 97, 1.
 εὐωχεῖν 94, 21.
 ἐράγαμεν 1270.
 ἐράμιλλον 257, 31.
 ἐράπαξ 96, 17.
 ἐφειδεύειν 136, 23.
 ἐφεδρον 258, 30.
 ἐφειτος 257, 33.
 ἐφεις 186, 7. 244, 8.
 ἐφέται 188, 30. 257, 23.
 ἐφειτικά ὅγματα 1277.
 ἐφρευροκλῆψ Theognostus f. 64.
 ἐφρηγῆσθαι 414, 8.
 ἐφρήγῃς 187, 6.
 ἐφρόδοντο 146, 9.
 ἐφρημοσύνη 243, 10.
 Ἐφιδίτης 188, 12.
 ἐφιέται 139, 26.
 ἐφινέσθαι 142, 28.
 ἐφίλωμαι 138, 4.
 ἐφιπῶσασθαι λόγοις 39, 10.
 ἐφιππος 97, 11.
 ἐφρόλια 257, 26.
 ἐφρόμησις 433, 3.
 ἐφοροι 257, 28.
 ἐφ' ᾧ 140, 17.
 ἐχεσθαι 141, 16.
 ἐχθὲς ἢ χθὲς ὀητέον 556, 30.
 937, 23.
 ἐχθὲς καὶ πρώην 258, 31.
 ἐχθήρας 62, 33.
 ἐχθος etym. 558, 3.
 ἐχθραίνω 146, 11.
 ἐχθροτέρως 92, 24.
 ἐχιδνητος, ποσὶ φίλος, ἰσίδωρος
 Theognostus f. 63.
 ἐχιλιώθη 258, 7.

ἔχτινοι 189, 5.
 ἐχῖνος 258, 3.
 ἐχόμενα 258, 1.
 ἐχόμενον 95, 7.
 ἐχρῆν 543, 14.
 ἐχρὸν 244, 7.
 ἐψιμνωσθῆναι 258, 8.
 τὴν ἔω 1208.
 ἔωθιναι δίκαι 258, 32.
 ἔωλοκρασία 258, 12.
 ἔωνηκώς 95, 25.
 ἔως 145, 1.

Z non producit syllabam ante
 positam 814, 29. 815, 29.

Ζάγχα 98, 4.
 ζάγχιον 98, 5.
 ζαθερές 261, 16.
 Ζακυνθίδες 261, 17.
 Ζάς Ζαντός 1181. 1184.
 ἐν Ζέει 311, 17.
 ζέας λιμήν 261, 3.
 ζειρά 260, 31.
 ζειροπόρος 261, 19.
 ζελῆς 1187.
 ζευγηλάτης 97, 33.
 ζευγήσιον 260, 33. 261, 20.
 ζευγλῆς 261, 15.
 τὸ ζεύγλα εἰρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρ-
 χαίοις κατὰ ποιητικὴν ἔξουσίαν
 συνίστατε τὸ *ἦ* εἰς *ᾠ*. Choe-
 rob. ad Theodos. f. 162.
 ζευγύην 1292.
 ζεύγος 261, 29. δεῦρος 1194.
 Ζεύς Διός 1194.
 Ζεύς στοιχεύς 790, 32.
 ζῆ 97, 29.
 Ζῆθος - Δῆθος 1194.

ζῆλος 97, 26.
 ζηλοτυπῶ 146, 26.
 ζηλωτοῦ 189, 14. 261, 9.
 ζημιαν λαβεῖν 98, 7.
 ζῆμιῶ 146, 15.
 Ζηνᾶς Ζηνᾶ 1186.
 Ζῆνις Ζήνιος 1193.
 Ζηνόδωρος - Ζηνᾶς 857, 2.
 ζῆς 1282.
 ζήσει 97, 28.
 ζήσεως 1292.
 ζητηταί 261, 4.
 ζήτρειον 261, 12.
 ζιγοῦν 98, 6.
 ζοφομηρία 261, 22.
 ζυγομαχεῖν 261, 7.
 ζυμήσασθαι 98, 1.
 ζωδάριον 98, 2.
 ζωδιοκράτορες Damascius.
 ζωδίων 98, 3.
 ζωῶμα 261, 24.
 ζωμήρυσις 39, 16. 41, 23.
 τὸν ζῶν 1231.
 ζωναῖοι Damascius.
 ζώννυντο 261, 28.
 ζωοπλασίας Io. Siceliota.
 ζωοφθόρον 261, 23.
 ζωπύτιον 261, 13.
 ζωστής Ἀπόλλων 261, 30.

ἦ abundat in extremis voca-
 bulis (τιμή, λεχρίη) 524, 3: in
 mediis (πολιτήης) 524, 5: in
 primis (ἡβαιόν) 524, 6.
ἦ an *ᾠ* longius sit 797, 25.
 798, 1: *ἦ* praesentis brevius
 quam praeteriti 1172.
 — *ἦ* dual. 979. 1175. 1195.

ἦ Boeot. pro αἰ 1215. Dor.
pro εἰ 1282.

ἦ 523, 8.

ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρχον, ὥς παρ'
Ἀριστοφάνει ἐν Ὀρνίθων· ἦ γὰρ
ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος. καὶ παρὰ
Πλάτωνι ἦ χοῆσις εὐρηται.

Choerob. ad Theodos. f. 262.

ἦ 486, 26. 487, 23.

ἦβαιόν 524, 6. 1095.

ἦγεμονεύειν 98, 23.

ἦγεμονεύεσθαι 98, 24.

ἦγεμονία δικαστηρίου 189, 22.

ἦγεμονία δικαστηρίων 262, 21.

ἦγεμόν 262, 9.

ἦγοῦμαι 147, 25.

ἦγρόνται καὶ σεσήρασιν ἐπ' ἀλ-
λήλους 147, 25.

ἦδεα - ἦδειν 604, 20. 1287.

ἦδεε ἦδη 797, 13. 1288.

ἦδεταί 98, 14.

ἦδη 262, 6.

ἦδιον 98, 17.

ἦδομαι 147, 20.

ἦδυλογεῖν 41, 26.

ἦέ 486, 26.

ἦετιωνία 262, 25.

ἦθη 98, 15.

ἦκαζον 804, 31.

ἦκει ἀντὶ τοῦ ἐφίκει. ὁρτυξ κα-
λεῖτο· καὶ γὰρ ἦκει ὁρτυγι.

Cod. Barocc. 50.

ἦκιστα 147, 9. 262, 3.

ἦκροῦσο 98, 28.

ἦλέκτωρ ἠλέκτωρος 1200.

ἦλθαμεν 1270.

Ἠλιάδων - Ἠλιάδων 1006, 19.

ἠλιάζεσθαι 189, 20.

ἠλίατα 189, 20. 262, 10. 310, 29.

ἠλιδιόν 262, 5.

ἠλινδημένον 262, 27.

ἠλλογνόουν 13, 3.

ἠλυξ i. q. ἠλύγη 1199.

ἠλώ 98, 25.

ἡμανῶσθαι 98, 26.

ἡμεδαπή 262, 14.

ἡμεν - ἡδε 959, 17.

ἡμέραι - ἡμεραι 1005, 19. 1254.

ἡμερινόν φως 98, 29.

ἡμηχάνουν 42, 5.

ἡμιβρυχεῖα 824, 25.

ἡμιδραχμον 263, 6.

ἡμέκτον 262, 28.

ἡμίνακον 98, 13.

ἡμικοτύλιον 263, 7.

ἡμιλίτριον 98, 32.

ἡμιμεδόμενον 262, 32.

ἡμίνα 99, 1.

ἡμίονος - ἡμίπιος 733, 3.

ἡμιούργιον 98, 33.

ἡμίσεας 98, 32.

ἡμίσεας καὶ ἡμίσις 41, 31.

ἡμίσεως 98, 30.

ἡμισυφοῖνις] τὰ ἐκ τοῦ ἡμίσιος
συγκείμενα εὐρηται παρὰ τοῖς
παλαιοῖς σπανίως μετὰ τῆς συν-
σλλαβῆς, ὥς ἐν τῷ ἡμισυχοί-
ρος, ἡμισυφοῖνις. οὕτως Ἡρω-
διανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.
Theógnostus f. 55.

ἡμισχετος Olympiod. in Phaed.

ἡμισχοιον 263, 3.

ἡμιτέχνιον 651, 25.

τέτρημαι ἡμιτρής ἡμιτρητός

Choerob. ad Theodos. f. 53.

ἡμιφωνα quare dicantur 1173

ἦν 147, 18. 148, 4.

ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ ἦν· ἐγὼ
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ
— καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ
Γεωργῷ· ἦν δ' ἔ' πονηρὸς οὐδ'
ἐδόξε. Choerob. ad Theo-
dos.

ἔνεγκα 41, 29.

ἔνεγκον 41, 28. 98, 11.

ἔνθυσμένοι μουσικῇ 404, 7.

ἔνιγμένον 42, 4.

ἔννορθε 499, 22. 546, 9. 1242.

ἔξις 99, 4.

ἔπειρον 263, 8.

ἔπειρώτας 263, 8.

ἔπιάλης 42, 1.

ἔπλιστησαν 263, 15.

ἔρα i. q. ἄρα 490, 3.

Ἑρακλῆς quomodo flectatur
979.

Ἑρακλῆς 98, 21.

ἔρετο 189, 24. 263, 13.

ἔρι 1095.

ἔργων 263, 10.

ἔρπομες 1198.

ἔρπον 42, 8.

τοῦ ἔρω 1197.

οἱ ἔρως 1197.

ἔς 1198.

ἔσθημα 98, 27.

ἔσυχάζω i. q. καθεύδω 959, 25.

ἔσυχῃ vel ἡσύχῃ 586, 19.

ἔσυχμον 98, 20.

ἔσύχιος 98, 18.

ἔσυχώτερον 98, 19.

ἔττισηγώς 245, 3. 262, 8.

ἔτοι 99, 2. 486, 26.

ἔτρον 262, 19.

ἔττωμαι 146, 31.

ἔτε 558, 5.

ἔνφραπόμην 804, 31.

ἔφρατοχειρος Choerob. orthogr.

ἔλι 624, 24. 573, 4.

τοῦ θήματος 781, 24.

θάκοι 263, 26.

θάλαττοκοπεῖν 42, 28.

Θαλῆς] ἦνίκα τοῦτο περισπᾶται,
εἰς τὴν οὐ διάφορον ποιεῖ τὴν
γενικὴν, οἷον ὁ Θαλῆς τοῦ Θα-
λοῦ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει· τί
δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θανυά-
ζομεν; ἦνίκα δὲ βαρύνεται διὰ
τοῦ τος κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν
ἰαμβικῶν, οἷον Θάλης, Θάλητος,
ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ· πά-
λιν τὸ δῶρον ἐς Θάλητά ὤλι-
σθεν. ἔστι δὲ χωλίσμβος. Choe-
rob. ad Theodos. f. 88.

θαλλόν 263, 20.

θάλλω 149, 5.

θαμά 563, 7.

θάμνον 263, 22.

Θάμνρις Θάμνριος et Θάμνρι-
δος 1193.

θανάσιμον 99, 9.

θανατήριον 99, 9.

θαργήλια 263, 23.

θαργήλιων 263, 27.

θαρδαίων 308, 16.

θαβῶ 148, 9.

θαρσαλέος 190, 1.

Θῶς Θῶ 1181.

θάτερον 495, 12.

- Θανμάζω 148, 16.
 Θανμαστότερον 99, 25.
 Θεαιδέστατον 263, 31.
 Θέλια 1200.
 Θελήμη] ν. νοσήμη.
 Θέλω θελήσω 1289.
 Θέμενος 264, 10.
 Θέμις Θέμιτος 1188.
 Θεμιτόν 99, 27.
 Θεόθυτα 42, 21.
 Θεόλιον 264, 6.
 Θεολογῶ 148, 28.
 Θεοῦ προσβολή 42, 33.
 Θέραπες 1096.
 Θεραπεύω 148, 13.
 Θεραπωλή Theognostus f. 73.
 Θερεία 99, 19.
 Θερίζειν 43, 1.
 Θερισμόν 99, 11.
 Θερμινθεσθαι 99, 21.
 Θερμήνας 62, 31.
 Θερμολουσίαις 4, 1.
 Θερμολουτεῖν 99, 20.
 Θέρσος 1190.
 Θέρος 265, 19.
 Θέσιν 263, 32.
 Θεσμοθέται 264, 15, 310, 12.
 Θεσμός 264, 12.
 Θέτην 189, 31, 264, 3.
 Θεῦν 1004, 10, 1231.
 Θεωρικά χρήματα 189, 29.
 Θεωρικὴ ἀρχή 264, 7.
 Θεωρικόν 264, 7.
 Θεῶσαι 99, 32.
 Θεώσιν 99, 32.
 Θήγει 1095.
 Θηλάζει 99, 14.
 Θηλάζειν 99, 13.
 πὸ Θήλυδος. πικρὰ τῷ Σοφοκλεῖ
 κλιθὲν διὰ τοῦ ὄρος ἡμέρηνται.
 Choerob. ad Theodos. 123.
 Θημωνία 264, 18.
 Θήν 525, 16.
 Θηραμένης 100, 1.
 Θηρανόμος] τὰ εἰς αὐτὸν μακρόν λή-
 γοντα θηλυκὰ καὶ ἀρχὴν λέ-
 ξεως συντιθέμενα ποτὲ μὲν φυ-
 λάττει τὸ αὐτὸ, ὡς ἔχει τὸ ἀγορά-
 νόμος, σιαμαχῶ, σιαγραφῶ,
 θηρανόμος, ποτὲ δὲ τρέπει εἰς
 ὁ, ὡς ἐν τῷ ἡμερόβιος, ἡμερό-
 δοτος, ὁπώροφυλάκιον. Theo-
 gnost. f. 88.
 Θήρνε 149, 1.
 Θηρία 99, 28.
 Θηρίον 856, 9.
 τὸ θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ ἀπὸ
 τοῦ διώκω συντεθέντα διὰ τοῦ
 ἡ κλινονται. Choeroboscus ad
 Theodos. 1095.
 Θής 1095.
 Θησεῖον 264, 21.
 Θησέω 99, 23.
 Θητεία 264, 19.
 Θητικόν 260, 33.
 Θιασώτης 264, 23.
 Θμόις-Θμόως 1192.
 Θνησεῖδιον 43, 16.
 Θόαις 1183, 1193.
 Θόας-Θόα 1183.
 Θόλος 264, 26.
 Θράνυξ Θράνυκος ἐπὶ τοῦ Θρό-
 νου παρὰ Κορίνθην. Θρήνυξ Θρή-
 νυκος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἱστῶ

ἡ χρήσις παρ' Εὐφορίωνι ἐν Πό-
λυχαί. Choerob. ad Theodos.

f. 65.

Θράσει 99, 24.

Θρασύς 190, 1.

Θράττει 43, 3.

Θρεοκέλα 99, 26.

Θριάσθαι 265, 15.

Θριάσιον πέδιλον 265, 11.

Θρίδακα 99, 18.

Θριπήδεστον 264, 30.

Θριπηδόν 190, 3.

Θροῦς 99, 7.

Θρυλεῖν 263, 19.

Θρυλέμενόν ποτε ἀπόβηκτον 264,
32.

Θρύπτεσθαι 43, 14.

Θρύψικος φοβερός Theognostus
f. 18.

Θυγατριδέν 99, 30.

ἡ θυγάτρι διὰ τί προπαροξύνε-
ται 1229.

ἡ θυγατρός διὰ τί ὀξύνεται 1215.

Θυήεις— θυοίς 602, 28.

Θυλάκιον 265, 5.

Θυμάλωπες 462, 11.

Θυμβροφάγον βλέπειν 43, 5.

Θυμελη 42, 23.

Θυμωθῆναι 99, 8.

Θύνεται ἡδέτα Theognostus
f. 18.

Θυννίδες 265, 3.

Θυραυλεῖν 265, 7.

Θυρίδα 100, 2.

Θυρδοκοπεῖν 42, 31. 99, 17.

Θυρδοκοπῆ 99, 17.

Θυροκόπος 42, 32.

Θυρών 265, 1.

Θῦσαι 42, 14. 99, 16.

Θυσεῖον 265, 4.

Θῦσω τέθῦκα 1286.

Θύψαι 462, 10.

τοῦ Θῶνος 1221.

Θωπέλα 190, 4. 265, 17.

Θωπεύω 149, 3.

Θωρακεῖον 792, 25.

Θωράκιον 43, 7.

Θωρηχθεῖς 43, 12.

τῶν Θῶων 1005, 30.

In *ē* desinentia adverbia quan-
do corripiantur 500, 27. 560,
29. 571, 5.

ē ἀνεκφώνητον 1186. quando
ab Aeolensibus et Boeotis
omittatur 1187.

ē pronomen 916, 12.

ἰα ἰᾶς 1217.

ἰά i. q. φωνή 554, 29.

ἱαμβοκρότους καὶ τροχαίους Io.
Siceliota.

ἱαμβοφάγον 190, 9.

ἱαμβοφάγος 265, 31.

ἱαπετός 43, 29.

ἱῶσιν 1046, 9.

ἱατρεῦεν 100, 11.

ἱρὺς ἱρβκος ἔστι δὲ εἶδος ὄρνι-
θος. Choerob. ad Theodos.
f. 65.

ἱγνητες 1188.

ἱγνία ὄρνις. Ἀρίσταρχος οὐδέτε-
λει τὸ *ā* καὶ ἐκτείνει τὸ *ū* καὶ
προπαροξύνει, ἐναλλάξην τόνου
καὶ χρόνου πεπονηώς, ὥς φη-

σιν Ἡρωδιάνος. Theognostus
f. 70.

ἰδε 959, 17.

Ἰδηθεν i. q. Ἰδης 598, 28. 608,
25. 623, 26.

ἰδία 560, 23.

ἰδιάζειν 43, 21.

ἰδιώσις 100, 21.

ἰδιωτεύειν 100, 10.

ἰδιώτης 265, 30.

ἰδοιτο 100, 18.

Ἰδομενεὺς 1204. 1236.

ἰδον - ἰδοῖν] v. χείρ. ἰδοῦ 1237.

ἰδρῶ et ἰδρῶ 1197.

ἰδυνῆ ἰδυκος ἐπὶ τῆς ἐκτίδος, ὡς
Ἀλεξανδρος ὁ Μύνδιος. Choer-
rob ad Theodos. f. 65.

ἰερά 100, 19.

ἰεραὶ τρίηρεις 267, 21.

ἰεράν 100, 9.

ἰεράν δόδον 266, 6.

ἰερεία v. ἀληθεία.

ἰερείας ἐνύπνιον 266, 9.

ἰερεως 1197.

ἰερομνήμονες. 266, 1.

ἰεροποιοί 265, 22.

ἰερόπτης 44, 7.

ἰερώσυνα 44, 9. 266, 7.

ἰημι γεν 1292.

ἰθαγενέσσιν 600, 25.

ἰθι 1095.

ἰθύτην] εἰς ᾧν οὐδέτερον μο-
νογενὲς ἢ εἰς ᾧν ἢ εἰς ᾧν ἢ εἰς
ἔν ἢ εἰς ἔν ἢ εἰς ἔν οὐκ ἔστιν
εἰρητῆν. τὸ γὰρ ἰθύτην παρὰ
Δημοκρίτῳ βεβλῆσται. οὕτως
Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.

Theognostus f. 52.

ἱκανότης 100, 17.

ἱκετεία 44, 5. 190, 10. 267, 15.

ἱκετεῖαν 100, 7.

ἱκετήρια 190, 10. 267, 15.

— ἱκος] v. Ἑλλάνικος.

ἱκριῶσαι 259, 32.

ἱκριώσαντες 265, 21.

ἱκτὸν τὸ ἱοικός. Theognostus
f. 15.

ἱκτὺς ὁμοίωμα, ἐκδῶν. idem.

ἱλαος] εἰ δέ τις εἴποι „καὶ πῶς
τὸ ἱλαος, συνεσταλμένον ἔχον
τὸ αῖ, οἷον ὡς παρὰ Παρθε-
νίῳ ἱλαος ᾧ ὑμένατε, γίνεται
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοῦ
εἰ καὶ ᾧ, οἷον ἱλεως;” λέγομεν
ὅτι τὸ ἱλαος μῦλλον ἐκτείνειν
τὸ αῖ (σπάνιον γὰρ τὸ ἐν συ-
στολῇ ἔστιν εὐρισκόμενον), καὶ
τοῦτου χάριν ἐγένετο παρὰ τοῖς
Ἀθηναίοις ἱλεως. ὅτι γὰρ ἐκ-
τείνει τὸ αῖ, ἐδήλωσε Παρθέ-
νος ἐν τῷ Βίαντι εἰπὼν ἱλαος
ταύτην δέχενυσσὸ πυρκαϊήν· ἔστι
δὲ ἐλεγεῖον. καὶ ἐν τῷ Εὐφο-
ρίῳ Ζημόσθενει ὁμοίως ἐκ-
τεταμένον εὐρίσκειται, οἷον δαι-
μονος ἱλαοῖο. Choerob. ad
Theodos.

ἱλῆς ἱλῆντος 1186.

ἱλεούμενοι 44, 17.

ἱλιὺς κακῶν 43, 31.

ἱλμὴ δεσμός, σειρὰ Theognostus
f. 15.

ἱμῶν 266, 22.

ἱμάντες 100, 26.

ἐματιόμισθοι 100, 25.
 ἔμι] v. εἰμι.
 ἐνα 149, 9. 266, 25. 510, 8.
 511, 29. 564, 32. αἰτιολογικός
 510, 18. 884, 24. 1035, 1.
 ἐν ἀκροῦ 43, 26.
 Ἐναρῶς 1197.
 ἐνα τί 100, 6.
 ἔσσι 43, 33.
 ἔξυς 1195.
 ἔονθος 44, 23.
 ἔος 1095.
 ἔού 1237.
 ἔπνος 266, 32.
 ἔπος 44, 19.
 ἔπαρχός 266, 26.
 ἔπυς 267, 13.
 ἐπένευσθαι 100, 16.
 ἐπίδων 43, 32.
 ἐπποβουνοῶ 84, 19.
 Ἐπποδάμεια ἄγορά 266, 28.
 ἐπουρίς 44, 22.
 ἐρωσί 572, 15.
 ἔς 1095. Ἔς ὁ ποταμός· ἐπὶ γὰρ
 τῆς ἰσχύος δικατάληκτον. Theog-
 nostus f. 88.
 ἔσα βαλῶν Πυθολεῖ 267, 19.
 ἔσαλα 73, 42.
 ἔσάγγυρον 100, 22.
 ἔσας particip. 587, 8.
 ἔσθμινει τὸ ἀγῶνι καὶ αἰσθά-
 νεται. Theognostus f. 15.
 ἔσθμιν ἢ γρόνησις idem.
 ἔσθμος 263, 27.
 ἔσμα δρόμα Theognostus f. 15.
 ἔσδαλτης θεός 267, 3.
 ἔσοστοιχέω 812, 22.

ἔσοτῆες 267, 1. 298, 27.
 ἔσρχουσιν 100, 22.
 ἔσπλαι ἀκόλουθοι Theognostus
 f. 15.
 ἔσπληνος ἔσπληνης ἔσπληνου· ση-
 μαινεῖ δὲ τὸν ἐρώμενον (paullo
 infra τὸν ἐραστήν). Choerob.
 ad Theodos. f. 52 et 94.
 ἔσπνῃται σειραῖ idem.
 ἔσσα 100, 27.
 ἔσσέλη αἰγειον δέγμα Theogno-
 stus f. 15.
 ἔστῆκη τὸ δρέπανον idem.
 ἔστῆναι 51, 29.
 ἔστιατορία 267, 8.
 ἔστος 267, 5.
 Ἐσθνηίδες Σινδοίκαλ. Theogno-
 stus f. 15.
 ἔσφαιρει μεριμνῶ id.
 ἔσφάτατον βλαῖον id.
 ἔσχιάζειν ἀναβάλλειν τὸ ἔσχιον id.
 ἔσχνεῦσαι ὑφείναι id.
 ἔσχνόφωνον 100, 23.
 ἔσχόφωνον 100, 24.
 ἔσχυρικώτερον 100, 15.
 ἔσχυριστος 100, 13.
 Ἐταλικόν 100, 8.
 ἔταμόν 267, 10.
 ἔτητέον 100, 12.
 ἔτυν 475, 29.
 ἔνγαλ 267, 12.
 ἔνγκαλ Damascius.
 ἔνγξ 263, 21.
 ἔνι 608, 11.
 ἔχθολύμης ἄνθρωπος 43, 23.
 ἔχθυς nominat. 1232.
 ἔχθυς accus. 44, 20.

ἔχμιον 856, 13.

ἐχρέυται 43, 25.

ἐχῶ 1233.

ἔω 1225.

ἔω 576, 15. 942, 31.

ἑωκός i. q. διωκός 525, 4.

Ἰωνική τάσις 1217.

τὸ ἰῶτα μόνον ἐκ πάντων (τῶν στοιχείων) καὶ τρισύλλαβον καὶ προπεριοπύμενον. καὶ ἐχρήν αὐτὸ προπαροξύμεσθαι· ἀλλ' ἐπεὶ στοιχεῖον ἦν, ἠκολούθησε τοῖς δυσύλλαβους, ἔχουσι πρὸ τέλους τὸν τόνον· οὕτως Ἡρώ-
διανός ἐν τῇ συντάξει τῶν στοι-
χείων. Theognostus f. 25.

Καρβαλεία 190, 25.

καρχαστής 45, 16.

καδίσκοι 275, 28..

Καδμεία 270, 19.

κάδοι 268, 18.

τὴν καρδίαν κάεσθαι 66, 1.

καθαγὰ βλέπειν 48, 26.

καθαγὸς δοῦλος 105, 5.

καθαγσίων 269, 16.

καθεῖδραι 268, 19.

καθελεῖν τὴν ἀσπίδα 276, 1.

κάθεξις 105, 1. 438, 2.

καθέστηκεν 103, 22.

κάθετον 270, 8.

κάθη 100, 32.

καθηγοῦμαι 154, 12.

καθ' ἡδονὴν 47, 12.

καθῆκει 105, 12.

καθῆνυσαν 14, 18.

καθίζανε 100, 33.

καθιζήσόμεθα 101, 2.

καθιμῆσαι 268, 22.

καθίσω 101, 1.

κάθου 100, 31.

καὶ quibus modis elidatur 496, 24.

καὶ μὴν 518, 31.

Καίης Καίη 1183.

καινὰ φορεῖν 48, 18.

κακὰ 101, 15.

κακεντραχὴς 105, 19.

κάκιστος φάγειν 48, 9.

κακκάβη 104, 33.

κακόβιος 104, 16.

κακοδαίμων 268, 1.

κακόδουλος 104, 18.

κακοήθων 1263.

κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι 48, 20.

κακολογεῖν 102, 13.

κακομαθής 104, 17.

κακόν τι προσεπτολεύσω 47, 17.

κακόν τι σαντῶ προῦφείλεις 47, 29.

κακοποιεῖν 102, 14.

κακοπρόσωπος 104, 19.

κακοτεχνία 46, 16.

κακοτεχνία 651, 25.

κακοτεχνίζων 103, 18.

κακοτεχνίων 268, 24.

κακουργῶ 152, 1.

κακουχία 104, 24.

κακουχίαν σώματος 269, 32.

κακῶν Ἰλιάς 269, 23.

κακῶς ἔχειν 103, 30.

κακώσεως 269, 1.

κακῶς ποιεῖν 149, 22.

καλά adv., Dor. καλλά 565, 13.

καλαθηφόρος = καλαθοποιός 602,

22.

- καλαμίδας 269, 25.
 καλαμίτην 269, 7.
 καλή 47, 20.
 καλήτης 47, 20.
 καλινδεῖσθαι 270, 25.
 καίλα 565, 14.
 καλλίας 190, 20. 275, 6.
 καλλιγραφῆσαι 48, 3.
 κάλλιον 269, 33. 270, 6.
 κάλλιστα 49, 20.
 καλλιτράπεζος 49, 15.
 καλλονή 101, 14.
 κάλλυντρον 14, 12.
 καλπίς 1095.
 κάλτιον 101, 13.
 Καλχηθῶν Χαλκηθῶν 1207.
 κάλως 581, 1.
 κῆμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι 49, 6.
 κῆμιнос 270, 11.
 καμνύειν 103, 27.
 Καμνῦς 1195.
 Κανεῶς 1197.
 κῆνηφόροι 270, 32.
 κανθαύρου λιμὴν 271, 7.
 κῆνναβις 105, 27.
 κανὼν quid 1180.
 κανὼν musicus quomodo fiat 1167.
 κῆπαρις] v. κῆσρις.
 κῆτηλον φρόνημα 49, 9.
 κῆτηλος 102, 16.
 κῆπνη 46, 31.
 καπνοῦ σκιὰ 48, 14.
 κῆτριος - κῆτρος 597, 12.
 καρβάν 1198.
 καρδιωσάμενοι 275, 10.
 Καρδῦς 1195.
 κάρηα] κάρηας μὲν γὰρ οὐχ οἶον
 τέ ἐστι παραλαμβάνειν τὴν εὐ-
 θεϊαν, ἐροῖν δὲ παραλαμβάνειν
 παρὰ Ἀντιμάχου εὐθεϊαν, οἶον
 οὐκ ἐστὶν θεῖσε κάρηα, ἀλλ' οὐχὶ
 κάρηας. Cod. Paris. 2638. v.
 καρῆματος.
 καρθεῖς 103, 20.
 Καρικόν 273, 15.
 καρπύσασθαι 104, 5.
 καρποῦ 190, 17.
 καρποῦνται 149, 24.
 καρτεροῦ 153, 3.
 καρὺκη ἢ διὰ δισσοῦ τοῦ κ' ἐστὶ
 δὲ εἶδος βρώματος ἐκ πολλῶν
 ἐδεσμάτων συνεστός. Theogno-
 stus f. 72. De ea voce quae
 Ruhnkenius posuit Hesychii
 p. IX, Oro dat cod. Paris. 2630.
 κῆτα 496, 11. 969, 4.
 κῆτά 268, 5.
 κατάρβα 81, 12.
 καταβαλῶ σε παρὰ τῷδε μαν-
 θάνειν 45, 19.
 καταβιβάζειν 104, 4.
 καταβολή 104, 20.
 κατέγειον 47, 14.
 κατέγλω 153, 15.
 καταγινώσκω 150, 13.
 καταγλωττίζειν 46, 12.
 κατ' ἀγρόν 104, 25.
 καταγώγιον 103, 14.
 καταγωνίζομαι 154, 3.
 καταδακτυλλίζειν 48, 23.
 καταδεεστέρως 103, 17.
 κατέδειν 45, 29.
 καταδιαιτῶ 150, 6.

καταδιῶσαι 103, 11.
 καταδύομαι 151, 22.
 καταθρασύνω 153, 18.
 καταχειροτομῶ 153, 27.
 κατακλῖν τὸν ὀφθαλμόν 45, 26.
 κατακλιεῖ i. q. κατακλείσει 1290.
 κατὰ κοιλίαν νοσεῖ 46, 8.
 κατακοιμῖζειν τὸν λύχνον 46, 26.
 κατακορῆς οἶνῳ 48, 13.
 κατακοῦω 154, 9.
 κατακρίνω 152, 31.
 κατακρύψαι 103, 12.
 καταλαβεῖν 275, 12.
 καταλαλεῖν 102, 15.
 καταλαμβάνω 150, 18.
 καταλέγειν τοῖς παισὶ τοὺς δι-
 δασκάλους 105, 13.
 καταλεγῆς 48, 11.
 καταλέγω 153, 33.
 καταλελάβηκεν 104, 21.
 καταλεπτολογεῖν 48, 16.
 καταλεύσιμον 269, 18.
 καταλλαγήναι 102, 18.
 καταλλύττειν 271, 9.
 καταλλύττομαι 151, 25.
 καταλογεύς 190, 24. 270, 17.
 κατέλυσιν 103, 15.
 καταμαστροῦ 150, 32.
 καταμήφομαι 151, 8.
 κατὰ μόνος 101, 11.
 κατανίπτεις 269, 19.
 καταπαλεῶ 152, 21.
 καταπολεμῶ 149, 30.
 καταπολιτεύομαι 149, 32.
 καταπραγματεύομαι 152, 24.
 καταπροβῆ 275, 30.
 κατὰ πνεῦμα εἰς - 598, 33.

κατᾶραι 104, 15.
 καταρκεῖ 48, 8.
 κατὰ ῥήους 270, 13.
 κατάστασις 270, 30.
 καταστροφὴν 104, 22.
 κατασχών 152, 9.
 κατατάττω 151, 26.
 κατατέλλω 151, 30.
 κατάτομή 270, 21.
 κατατρέχω 152, 6.
 καταφάγας 105, 20.
 καταφιλεῖν 115, 22.
 καταφρονῶ 151, 1.
 καταφυγῆς καταφυγῆ 1186.
 καταχειροτονία 268, 27.
 καταχειροτονῶ 151, 12.
 καταχύσματα 269, 9.
 κατέχωλε 102, 29.
 καταχωνεύω 154, 14.
 καταχῶσαι λόγοις 45, 21.
 καταψηφίζομαι 150, 3. 152, 16.
 κατεάγη 153, 21.
 κατεγνυπτῶσθαι 233, 12.
 κατέδραμον 152, 3.
 κατεπιχειρῶ 154, 6.
 κατεῤῥήνημένον 9, 3.
 κατεῤῥώγοτα 270, 10.
 κατεσκευασμένην οἰκίαν 103, 28.
 κατεστωμυλμένος 45, 25.
 κατενπαθημένα 47, 1.
 κατεύχεσθαι 104, 26.
 κατηγορίας ἔχω 102, 11.
 κατηγορῶ 149, 28.
 κατῆλιψ 1200.
 κατηλόησαν 270, 27.
 κατηριστημένα 48, 12.
 κατηρτυνέται 105, 25.

κῆτοινος 45, 10.
 κῆτοπτρον 102, 10.
 κητορχοῦμαι 152, 27.
 κητορώρετο 20, 2.
 κητόχους 105, 7.
 κητόχως εἴρηται 105, 7.
 κητύνεσθαι 270, 7.
 κῆτωθεν νόμος 269, 14.
 κητώρῳπον Olympiodorus in
 Phaed.
 κηυσία 269, 19.
 κηύσιμα ξύλα 105, 4.
 κῆνχῃ 275, 4.
 κηνχῶσθαι 102, 3.
 κηχλάζειν 271, 3.
 Κεάς Κέα 1183.
 κηχρεών 271, 23.
 κῆθι 573, 22. 606, 9. 620, 32.
 κηκερτόμηται 271, 10.
 κηκηβδηλευμένον νόμισμα 47, 27.
 κέλειμαι 1020, 25. κηκλειμένος
 εἰ διφθ., ὡς κηκλειμένων τῶν
 ἐμπορεῶν, καὶ κέλειται. Choe-
 robosc. cod. Barocc. 50.
 κηκλήμην 1033, 18.
 κηκοινωμένοι 271, 16.
 κηκρύφαλος 1095.
 κηκτημένην 102, 20.
 κηκτημένον 102, 21.
 ἐὰν κηκτῶμαι 1037, 24.
 κηλέοντες 271, 17.
 κηλευστωρ 47, 4.
 κηλεύω 152, 12.
 κηναγγλιαν 104, 8.
 κηνανδρος πόλις 46, 9.
 κενὰ τῆς γνάθου πολλὰ χωρία
 45, 23.

κενός κενότερος 1286.
 κεντροῖζειν 101, 28.
 κεραιδῶ] Cod. Vat. 997:
 ἔδδαι ἀντάδδαι ἀηδῶν, κύκνος,
 τέττιξ, χελιδών· ἡ τρυγῶν τρυῖει
 μέγα·
 πέριξ κεραιδῇ, λαμπροφωνεῖ
 στρουθία,
 πῖτυς μελίξ, φῆθρον ἡχεῖ βλυ-
 σάνον.
 κεραία 267, 5.
 Κεραμεικός 275, 19. 577, 30.
 κεράμινον 102, 9.
 κέραμον 47, 19.
 κέραμος 271, 14.
 κεραννύουσιν 103, 5.
 κέρια 104, 2.
 κερδαίνω 153, 24. κερδαίνω κε-
 κέρδαγμα καὶ κηκέρδαμα 1285.
 κέρκος 271, 13.
 κέρκουρος 272, 30.
 κέρκους 103, 6.
 Κέρκυρα 275, 1.
 Κερκώπη 271, 21.
 κέρκω σάινειν 48, 33.
 κέρκωψ 190, 19.
 κερματίζειν 104, 11.
 κερματίζειν λόγον 47, 24.
 κερματισμῶ Olympiodorus in
 Phaed.
 Κερσοβλέπτης 275, 2.
 κιστρίνους 271, 20.
 κεφαλαί 104, 23.
 κεφάλαιον 190, 23. 268, 3.
 κεφαλαϊότατον 104, 6.
 Κεφάλης Κεφάλης 1189.
 κεφαλοτομεῖν 104, 31.

κεχαρισμένως θύειν 44, 30.
 κεχήνεται 1287.
 κεχηῶδες 697, 30.
 κεχρῖσθαι σκορπίω 46, 18.
 κηγχός 596, 29.
 κηδέα 103, 21.
 κηδεσθαι 190, 28.
 κηδεύσαι 47, 25.
 κήδουμαι 153, 7.
 κῆδος 47, 25. 103, 32.
 κηλς 271, 26.
 κῆληθρον 46, 25.
 κῆμος 275, 25.
 κῆπος etym. 714, 17.
 κηπούρευμα 271, 28.
 κῆρ 1095.
 κηρυξία 255, 1.
 κηρύκειον ὄνομα λόφου, οὗ φασὶ
 τὸν Ἐρμῆν ἀναβάντα τὴν γένε-
 σιν τῆς Ἀργεΐδος τοῖς θεοῖς
 ἀνακηρύξαι, τοῦ Διὸς τοῦτο
 προστάζαντος. Theognostus f.
 84. Conf. Etym. M. p. 511.
 κηρυκεύω 153, 10.
 κῆρυξ] v. φοῦνξ.
 κιβδηλς 275, 32.
 κίγκλιδες 271, 33.
 κίγκλς 190, 16.
 κιδώνιον - κιδώνιον 793, 20.
 κίκι 1208.
 κικλισμός 271, 30.
 κίλλαγητής ὀνείατης Theogno-
 stus f. 15.
 κίναδος 272, 3.
 κιναιδογράφος Ge. Choerob. cod.
 Bárocc. 50.
 κιναιδολογία idem.

κίνδυν. κίνδυνός· οὕτω δὲ ἔφη
 Σαπφὼ τὴν κίνδυνον· ὁ γοῦν
 Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ
 κινδύνῳ (sic). αὕτη δὲ ἡ κιν-
 δυνος γενική μετέγεται εἰς εὐ-
 θεῖαν, καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος,
 ὥσπερ ὁ φάγ τοῦ φαρός καὶ ὁ
 φάρος (leg. ψάγ - ψάρος -
 ψάρος cum Etym. M. p. 514,
 44.), ὁ Τρώς τοῦ Τρωός καὶ ὁ
 Τρωός. Choerob. ad Theodos.
 κινδυνεύει 151, 14.
 κιννάβαρις 104, 32. 1208.
 Κίνυψ 1200.
 κίσκριντα 105, 10.
 κίσσηδόν 784, 1. 787, 24. 1170.
 κῆρις· ἔστι δὲ εἶδος ἰέρακος, λέ-
 γεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίοις ὁ
 Ἀδωνις, παρὰ δὲ Λάκωνιν ὁ λύ-
 ρος. Choerob. orthogr.
 κίσκος 1095.
 τὸ κίσκος διχῶς εὐρέθη κινό-
 μενον, οἷον κισήριδος κισήρεος.
 ὡσαύτως, δὲ καὶ τὸ κάπαρις
 φασὶ διαφορεῖσθαι. σεσημέλιως
 τὸ ἄκρις ἄκριος. id. ad Theodos.
 κίστις 105, 14.
 κιστοφόρος 272, 1.
 κισλισμός 271, 30.
 κισορία 105, 21.
 κίων 48, 19.
 κλαδί 1228.
 Κλανοῖς 1195.
 κλάω 600, 27.
 κλειδα 48, 7.
 κλεῖν 101, 29.
 Κλεόρι dat. 1193.

κλέπτρια 102, 28.

Κλείας Κλεία 1183.

τὸ Κλήμης Κλήμεντος καὶ Κρή-
σης Κρήσκειτος, Οὐάλης Οὐά-
λεντος, Μάνης Μάνεντος, θὺν
τοῦ ἐντος κληνόμενα καὶ τὰς
εὐθείας ἔχοντα διὰ τοῦ ἥ, οὐ τῆς
κοιῆς· ἀλλὰ τῆς Σικελικῆς ἁρ-
χαιότητος ἴδιον, ὡς φησὶν Ἱερω-
διανὸς ἐν τῇ ὀνοματικῇ, Theo-
gnostus f. 34.

κληρονομῶ 150, 21.

κληρούχους 267, 31.

κληρωταὶ ἀρχαί 190, 26.

κληρωτήρια 47, 13.

κλητεύοντες 268, 11.

κλητεύσαι 272, 6.

κλητεύσεις 263, 13.

κλητῆρες 268, 11.

κλητικὴν οὐκ ἔχουσι τὰ ἀριθμη-
τικά] v. ἀριθμητικά.

κλιβανίτης ἄρτος 103, 3.

κλιμάζειν 221, 19.

κλιμακίδες 272, 18.

κλιμακίζει 272, 15.

κλιμάριον 104, 28.

κλινοπέτης 272, 12.

κλινοπηγός Theognostus f. 63.

κλίνω κέκλινα 1285.

κλισίας 272, 13.

κλιτῆρες 272, 19.

κλωσμάστις 49, 5.

κλωπηδὶς v. αἰφρηδὶς.

κνίου 1095.

κνισαῖν ἀγνίας 268, 6.

κνισοκόλαξ 47, 10.

κνισοτήρητης 49, 13.

κνώδων] v. Λάδων.

κοβαλεία 272, 21.

κόβαλος 101, 6.

κόγχος 105, 17.

κοῦλον γραμματίων 273, 13.

κοινοδῆμιον Theognostus f. 19.

κοινοθυλακεῖν 47, 7.

κοινολογῶ 153, 30.

κοινομήτωρ ἀδελφός Theogno-
stus f. 19.

κοινὸν γραμματίων 272, 24.

κοινὸς τῶν ποιητῶν φίλος 45, 11.

κοιτωνεῖν - ἐπικοιτωνεῖν 847, 11.

κοινωτῶ 150, 27.

κοίρανος 1095.

Κοιρῶνίδαι 273, 7.

κοῖτις 273, 5.

κόκκους 103, 25.

κόκκυ 105, 22.

κοκκύζειν 21, 24.

κοκκύζειν τὰς ἀλεκτρονότας 101, 4.

κοκκύμηλα 103, 23.

κολάζω 151, 20.

κόλαξ 268, 4.

κόλασμα 105, 2.

κόλερον τὸ ἀκούφεντον πρόβα-
τον· οἱ δὲ τραχὺ ἱστῶν Theo-
gnostus f. 85.

κόλλοπας 102, 33.

κολοβωθῆναι 104, 3.

κόμης κόμητος - Κόμης Κόμου
1188.

Κομητῆς Κομητῶ 1186.

κομυδῆ 267, 29.

κομιστρία 267, 30.

κόμματα 272, 24.

τοῦ καὶ ἐμὲ κόμματος 66, 25.

κόμμηδι 104, 1. 1208.
 κομμῷ 273, 6.
 κομψόν 6, 20. 102, 23. 273, 12.
 κοπάμια 47, 22.
 κοινοποιαντής 652, 8.
 κοπάσαι 104, 29.
 κοπρολόγοι 273, 10.
 κοτρώτες 274, 11.
 κοράκιον 104, 14.
 κόρδακα 101, 16.
 κορδακίζειν 101, 16.
 κορδακιμός 267, 27.
 κορδύλη 105, 3.
 κόρη 272, 31.
 κόρημα 14, 12.
 κόρι τὸ κορίαννον. Theognostus
 f. 81.
 κορίζεσθαι 47, 31.
 κορικῶς Olympiod. in Phaed.
 κόριον - κοῖδ'ον 856, 22.
 κόρις] ἀμφοτέρωθεν οἱ ἄπορτες
 ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰς κόριδας θη-
 λυκῶς ἄρσενικῶς γὰρ λέγεται
 καὶ διὰ καθαρῶν τοῦ ὄντος κλι-
 νεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόρεως.
 ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως ἐφ' ὅσκει-
 ται καὶ διὰ τοῦ ὄντος κλιόμε-
 νον. Choerob. ad Theodos.
 f. 111.
 κοροκόσμια 102, 5.
 κοροπλάθος 275, 7.
 κόρις 1096.
 κόρις κόρυθος 1208.
 κορώνειος 1197.
 κορωνιδεύς 105, 23.
 κοσκινόμεναις κοσκινομάντιδος
 1193.

κοσμογῶν Damascius.
 κοσμοποιῆς 10. Saccus'a.
 κοτήρις - κοτόεις 602, 26.
 Κοτύριος Κοτύρι· ἰστί δὲ ὄνομα
 βασιλέως Παφλαγορίας. Choe-
 rob. in Theodos. f. 45.
 κοτυλίζειν 46, 14.
 κουφίον 273, 1.
 κουφώες 47, 3.
 κοῦρος 1096.
 κουφίζω 154, 17.
 κούριος 478, 3.
 κρυφότης] v. τραχύτης.
 κόφινος 102, 1.
 κρύζειν 101, 8.
 κραιπλή 45, 13. 273, 31.
 κραιμβήν 104, 10.
 κραινόλειος 49, 12.
 τὸ κράς ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς
 λέγεται, οἷον ὁ κράς καὶ ἡ κράς.
 Choerob. ad Theodos. f. 178.
 κραστίζεσθαι 273, 29.
 κραύρις 273, 28.
 κρεῖτα 1095.
 κραταίβιος Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 κραυαίς v. ἀμφικελεμνίς.
 κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῆλιον
 ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ. idem.
 κρατηρῶν 274, 3.
 κρατω 151, 4.
 κρηγασμός 101, 10.
 κρηγῆν ποιῆσαι 103, 10.
 κρεάδιον 103, 13.
 κρεῖς quomodo flectatur 1001.
 κρεμάσαι τὰς ὑσπίδας 45, 1.
 κρεμιστὴ σκεῦη πρὸς 273, 22.

κρεμάσω 103; 4.

κρηπιδουρός 273, 17.

κρηιδόν· ἐμβάλλειν 46, 24.

κριθώλεθροι ἔμποι 46, 10.

Κρίτας Κρίτα· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Choerob. in Theodos. f. 45.

κρίνω 150, 10. 153, 12. οἱ Αἰολεῖς κρίνω λέγουσιν. Choerob. cod. Barocc. 50.

κρίνω κέκρικα 1285.

κριτής ὁ τοὺς συμπεπλεγμένους ἀλλήλοις διαχωρίζων. καὶ αἱ γυναῖκες κρίναι τήχας ἐπὶ τῶν συμπλοκῶν λέγουσι τὸ διαχωρίζαι. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

Κριῶθεν] v. τήλωθεν.

κροκοῦν 273, 25.

κροκύδας 4, 27.

κροκύδιον Theognostus f. 81.

Κροκωνίδα 273, 8.

Κρόνιον τέμενος 273, 20.

Κροδοδαμων 46, 30.

Κροτοθήκη 46, 5.

Κρόνος 104, 7.

κροταλίζειν 103, 9.

κροτεῖν ὀστράκοις 45, 30.

κρούειν 101, 22.

κρυαίνει ἡμέρῃ Theognostus f. 18.

κρυμώσσει ὄγοι id.

κρυόν ξηρόν id.

κρυπτή 273, 33.

κρυπτινὰ Theognostus f. 15.

κρυφάδεις v. ἀμάδεις.

κρυφῇ 103, 33.

κρωβύλος 190, 21.

κρωπός ἡ ὑδρία Theognostus f. 18.

κρῶσι βοῶσι id.

κρῖ syllabam facere ancipitem 1176.

κτείνω· κτενῶ γὰρ ἔστιν ὁ μέλων, καὶ πάλιν οἱ Αἰολεῖς κτενῶ λέγουσιν. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.

κτηματίην 274, 5.

ἡ Κτησιφῶν 1207.

κτιτόν 153, 1.

κτύπος 1095.

κρυμνίης 274, 14.

κρυμνὸν λαχῆν 274, 7.

κρυμανγής 44, 32.

κρυαντεῖν 1261.

κρυαντεῖ ἡ θάλαττα 46, 27.

κρυανοχάιτα Ποσειδάωνι 1187.

κρυεντήριον 275, 14.

κρύδαρον 274, 18.

Κυδώνιον μῆλον 104, 13.

κύνειν καὶ τεκεῖν 48, 4.

κύνκηθρον 48, 28.

κυνήλειςσθαι Olympiodorus in Phaed.

κυνηισμός idem.

κύνζλον 475, 29.

κυνζιοτήην 1233.

κύνκρους 274, 12.

κῦμμα 104, 9.

κυμαῖον 274, 28.

κυνάριον 49, 14. 104, 30.

κυνῆς 274, 9.

κύνειρον ἀπαλόν Theognostus f. 19.

κυνηγετεῖν 48, 30.

κυνίδιον 49, 14.
 Κυνίδααι 274, 16.
 κυνοδέσμιαι 49, 17.
 κυνοκέφαλος 49, 19.
 κυνοκοπήσαι τὸν ῥῶτιον 49, 3.

Κυνόσφαρες 274, 21.
 κυνοφαυλίζεται 48, 31.
 κυντατώτατον 101, 30.
 κυντερώτερος 101, 30.
 κυντότατον 101, 32.
 Κύπριον 102, 32.
 κύρβεις 274, 24.
 κυρήβια 272, 24.

κύρβια ἐκκλησία 274, 19.
 κύρβαν 102, 20, 274, 6.
 Κύρας Κύριαντος· ἔστι δὲ χω-
 ρίον τῆς Λακωνικῆς. Choerob.
 in Theodos. f. 46.

κυφέλαι φρονημάτων 47, 15.
 κυφέλη 276, 3.
 κυφελίδες 276, 3.
 κύων 105, 16.
 κύων ἐν φάτιγῃ 276, 6.
 κύων παρ' ἐντέροις 276, 8.
 κώδη 274, 31.

κῶδυς κώδυκος ἐπὶ τοῦ κωδύου.
 Choeroboscus ad Theodosius
 f. 65.

κωλακρέται 190, 15. 275, 22.
 κωλιάς 275, 20.
 κῶμιαι 274, 30.
 κῶμυς κῶμυθος 1208.
 κωμωδία 747, 10 et 25. 1166.
 κωμῳδίαι 1255.

Κωνσταντίνου πόλις] Cod. Vat.
 997: εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν
 Κωνσταντίνου πόλιν.

Ἐρεχθίδος ἀνῆγεν ἡ γῆ τὴν πόλιν,
 ἀλλ' οὐρανὸς καθ' ἧκε Ρώμην τὴν
 νέαν·

κρεῖττον τὸ κῆλλος, γῆς ὅσον
 λαμπρὸς πόλος.

κωπέας 274, 32.

κώπη 1096.

τῶν ἀπὸ κώπης 20, 8.

Λῆα 567, 9.

Λάας Λάα 1182. 1183.

λαβόμενος 106, 16.

λάβον imperat. 1023, 16.

λαβύραν 106, 19.

λαβῶν τὸν ἵππον 106, 14.

λαγιάζω 106, 5.

λαγχάνω 155, 16.

λαγῶς 1197.

τὸ Λάδων (ἔστι δὲ ὄνομα ποτα-
 μοῦ) ἐπὶ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ
 ᾧ κέκλιται ἀναλόγως, οἷον Λά-
 δωτος· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ
 Ἐρατοσθένους ἐκλήθη Λάδωτος.
 τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν
 μετοχικῶν διὰ τοῦ ὅτι κλίνει Κό-
 ριννά, οἷον Νέδορτα· οἱ δὲ περὶ
 Λίδεμον καὶ Ἀπώνια διὰ τοῦ
 ᾧ κλίνουσιν ἀναλόγως, οἷον Νέ-
 δωτος. τὸ Μέδων (ἔστι δὲ κύ-
 ριον ὄνομα) ὃ μὲν ποιητῆς Ὀμη-
 ρος διὰ τοῦ ὅτι κλίνει, οἷον Μέ-
 δοῖτος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχι-
 κῶν, Ἰσάϊος δὲ ὃ ἤγηται καὶ
 Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων πο-
 λιτείᾳ Μέδωτος φασιν ἀναλό-
 γως· τὸ δὲ κινῶν τῷ λόγῳ
 τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ ὅτι κλ-

νεται, καὶ ὥτως ὅτι σύνθετόν
ἐστι παρὰ τὸ ὁδοὺς ὁδόντος, καὶ
τὴν τοῦ ἀπλοῦ ἐφύλαξε κλισίαν,
οἶον ὡς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοῦ
δ' αἰόλου κνώδοντος ἀντὶ τοῦ
ξίφους. Choerob. ad Theodos.
f. 63.

λάζω 1095.

λάθαργός νέων 50, 30.

λαθροφαγεῖν 106, 12.

Λάτος - Λῆτος 567, 7.

λαῖός 1095.

Λάκκιναν 106, 22.

ὦ Λακεδαιμόν 1004, 27. 1245.

λάκκος 276, 20.

Λακωνικήν 106, 23.

λακωνομενεῖν 50, 13.

λάλαξ] σεσημειώται τὸ λάλαξ λά-
λαγος διὰ τοῦ γ κλισίαν· περὶ
οὗ ἴσται εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ λα-
λαγῇ ἐγένετο τοῦ σηματούοντος
τὸν Θόρυβον. Choeroboscus ad
Theodos.

λαλεῖν 51, 3.

λάληθρον 50, 6.

λάλησις 438, 4.

λαμβάνω 155, 6.

λαμπιδηφόβοι 277, 22.

λαμπιάς 277, 22.

λαμπρόφινχος 106, 6.

λαμπτήρ 50, 23.

λανθάνω 154, 29.

λάς 551, 13. 941, 21.

λάς βῆραι 106, 20.

ῥάς κλέου 106, 20.

λάς παιῆσαι 106, 20.

ὦ Λαοδόμα 1183.

λαπίζειν 277, 27.

Λαυδός 1195.

λαῖς 1096. 1181.

λάπανα 51, 8. 106, 30.

λάτρις 1095.

λαχανᾶς λαχανῶ 1186.

λαχεῖν δίκην 277, 20.

Λύχαιοι Λαχέσιος 1193.

λέγειν 51, 3.

λεγοίη - φεροίη 524, 3.

λεγόμεθεν 604, 25.

Λειώδης Λειῶδες 1238. 1243.

λειπογνώμων 49, 33.

λείπομαι 155, 23.

λείριον 50, 17.

λειτουργεῖν 277, 29.

λειτουργῶ 155, 26.

λείψις 106, 24.

λέμιθος 50, 4.

λέκτρον 1095.

λελύβημαι 105, 30.

λεξύδριον 857, 17.

λεόντιον diminut. Theognostus
f. 81.

λεόπαρθος] τὰ εἰς ὦν ὀνόματα
παισγόμενα λέξεως ἐν τῇ συνθέ-
σει τρέπει τὸ ὦ εἰς τὸ ὀ. σπάνια
δὲ τὰ παρὰ δειλμια, οἷον λέων
λεόπερθος, γέρον γεροκόμος,
Ἀπόλλων Ἀπολλογένης Ἀπολλο-
φάνης. Theognostus f. 64.

λέπε 106, 28.

λέπειν 51, 5.

Λεπρωσίον 277, 2.

λεπτακινόν 49, 31.

λεπτή τις ἐλαῖς ἐφ' ἧς ὀχοῦμε-
θα 49, 27.

λεπτοί 49, 30.
 λεπτολογία 49, 23. 106, 26.
 λεπτοσχιδής 49, 25.
 λεπιοτέρως 106, 18.
 λέσχει 21, 32.
 λεσχύνειν 21, 32.
 λευκήν ἡμέραν 106, 33.
 λευκηπαυτός 51, 7.
 Λευκοθάς 1185.
 λευκὸν ἀγαθόν 50, 15.
 λεύκωμα 277, 15.
 λεύσσει 1096.
 Λεύσων Λεύσωνος· ὄνομα δὲ τῷ
 τῷ κυνός. Choerob. in Theo-
 dos. f. 63.
 Λευκόριον 277, 13.
 λήζεται 155, 11.
 ληνυθίζειν 50, 8.
 λήμμα 106, 25. 276, 14.
 λήναιον 278, 8.
 ληνός 277, 17.
 ληνούς 51, 13.
 ληξιαρχικόν 191, 7.
 λῆξις 191, 5.
 ληξοπίρετος Theognostus f. 54.
 ληρεῖν 246, 16.
 λήσεσθαι 276, 15.
 τὴν Λητοῦν 1202.
 λῆς et λῆς 1194.
 ληθάζειν 106, 10.
 ληθολογήματα 277, 4.
 λῆθος 277, 28.
 ληθοτριβικῆς 277, 33.
 ληθοτριβικῆς 277, 33.
 ληνοφόρος 277, 7.
 ληνοκόλακες 50, 3.
 λημου πέδιλον 278, 4.

λιπομάστουρον 191, 3. 276, 31.
 λιπόνων 412, 30.
 λιποστράτιον 436, 3.
 λιποστρατίου 276, 33.
 λιποταξίου 277, 1.
 λιποψυχεῖν 106, 13.
 λίς 1259.
 λισπόπυγος 50, 11.
 λίστριον 51, 9.
 λίτα 596, 13.
 λιτέ 1226.
 λίτρα 105, 32.
 λογάριον 107, 1.
 λογγάζειν 50, 33.
 λογεύς 658, 15. 667, 24 et 32.
 λογισταί 276, 17. 310, 6.
 λόγοι αὐθόγκιστοι 462, 26.
 λόγοις πιαίνειν 51, 6.
 λόγον ἔχων 107, 4.
 λόγον λαμβάνειν 106, 17.
 λογοπλάθος 50, 20.
 λόγος 277, 26. 839, 1.
 λόγου διαίρεσις 1178.
 λογύδρια Io. Siceliota.
 λοιδοροῦμαι 154, 32.
 Λοιμία ὄνομα κύριον· γέγονε δὲ
 ἡ γυνὴ Δημητρίου τοῦ Φαλη-
 ρεώς. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικόν,
 τὰ χάσματα. οὕτω Διογενια-
 νός. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocc. 50.
 λοιμός 106, 1.
 λουτροφορεῖ 276, 25.
 λουτροφόρος 276, 23.
 λουτροφόρος ἐν τῷ μνήματι ἐπι-
 κεῖται 276, 27.
 λυκάβας 1095.

Λύκειον 277, 10.
 Λυκοθόας 1185.
 Λυκουργείους 277, 5.
 λυμνίσσονται 154, 23.
 λυμνισμένου 191, 9.
 λυπησίλογος 9, 29.
 λυρικὴ ποίησις 751, 19, 1167.
 λυσίδωρος 1197.
 λύσιμον 106, 27.
 λυσιτελεῖ 155, 14.
 λῦσω λελύκα 1286.
 λύχνα 106, 8.
 λυχνίον 50, 22.
 λυχνοκαντήλι 21, 20.
 λυχνοῦχος 50, 23.
 λῦω 155, 28.
 λῶ 522, 12, 568, 20.
 λωβῆσθαι 50, 29.
 λωποδύτης 276, 13.
 λωπός 1095.

μαθηματικέεται Io. Siceliota.
 μαίεα 108, 30.
 μαίειντριαν 180, 31.
 Μαιμακτηριών 280, 27.
 μάκαρ 567, 17.
 μάκαρς μάκαρτος 985, 29.
 Μακεδόνισσαν 108, 29.
 μακροαπόδοτος 658, 23.
 μακρόν πλοῖον 279, 10.
 μακρόν ποιῶ 108, 12.
 Μακροπόλεμον 734, 31.
 μαλακία 278, 18.
 μαλακίην 51, 31.
 μαλαρός 278, 18.
 μαλθακευνίας 4, 1.
 μάλθη 278, 23.

μάλιστα δμοιότητος 108, 16.
 μάλλον 577, 33.
 μᾶλλον μᾶλλον 108, 5.
 Μαλός 1187.
 μανδραγόρας 280, 20.
 μάνναν 108, 23.
 μανόν 51, 32.
 μανότερον 280, 17.
 μαράθου καὶ λεύκης 279, 26.
 Μαργίτης 279, 12.
 μαρίχη τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον.
 Theognostus f. 77.
 μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι 191, 16.
 μαρτυρῶ 156, 32.
 Μαρώνεια 279, 32.
 μάσθλης 51, 27.
 Μάσσης Μάσσητος· ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. Choeroboscus in Theodos. f. 49.
 μαστῆρες 279, 6.
 μαστιγιφόρος v. γαρσίδουλος.
 μεταιοτεχνία 651, 25.
 Μάτακας Ματάκα· ἔστι δὲ ὄνομα εὐνούχου. Choeroboscus in Theodos. f. 45.
 μαχαίρας 107, 28.
 μάχην 108, 4.
 μεγαλεῖον 793, 6.
 μεγαλοψυχίαν 108, 26.
 μεγαλωστέ 572, 14.
 Μεγαρέων δάκρυα 281, 26.
 Μεγαροῖ] τὰ εἰς οἱ λήγοντα ἐπιθῶντα, τοπικῆς ἐχόμενα σχέσεως, διὰ τῆς οἱ διαφθόγγου γράφεται καὶ περισπᾶται, οἷον Μεγαροῖ, Φρεαροῖ, Πειραιοῖ, Παιναροῖ, πανταροῖ, μηδαμοῖ,

ἑκασταχοῖν. Cod. Barocc. 50.
f. 102.

Μέδων] v. Λάδων.

μεθόστια 279, 22.

μεθιστάναι 51, 29.

μέθου 1095.

μεθύσιν 107, 9.

μέθυσον 107, 9.

μεθυσοχάρυβδις 51, 22.

μειαγωγῆσαι 279, 7.

μειζον μειζον 108, 7.

μειζόνως 107, 26.

μῆτον 279, 8.

μῆτων 1096.

μῆτρας

μῆς] ὁ Ἦρος καὶ ὁ Ἀρκάδιος καὶ
ὁ Εὐδαίμων ἀκλιτον εἶναι λέ-
γουσι τὸ μῆς. καὶ δῆλον ἔγχε,
φασί, μηνός ἢ γενική, ὡς ἀπὸ
τῆς μῆν εὐθείας. εἰ δὲ ἐκλίνετο,
φασί, τὸ μῆς, μηνός εἶχεν εἶναι
ἢ γενική, ὥσπερ κτεῖς κτενός.
Choeroboscus ad Theodosium
f. 114.

μέλαθρον 1096.

μέλας μέλαντος v. τάλας.

μέλει 156, 26.

μελετῶν 281, 25.

μελικρός - μελίκρατον 1226.

μελλνη 278, 21.

Μελιτίδης 211, 29. 279, 18.

μελλησις 278, 13.

μελλων δευτέρως ενεργητικός ὁρι-
στικός οὐδέποτε ἐν χρήσει εὐρί-
σκεται 1290.

μέλω μελήσω 1289.

μεμίλαμαι 1020, 21.

Μέμφις Μέρφιδος et Μέρφιος
1192.

μέμφομαι 156, 3.

μεμφθῆ 109, 4.

μεσημβρίαι 108, 18.

μεσεγγύημα 191, 14. 279, 3.

μέσοι 610, 31. Cf. μέσσοι.

μεσοκόπον 108, 24.

μεσοκρινεῖς 280, 7.

μεσόνου μεσόνυχος εἰς τῶν ἐπὶ
πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις ὀνομάζεται. μέμνηται Στη-
αλχορος. Choerob. ad Theo-
dos. f. 66.

μέσος ἄριστερου 444, 16.

μέσσοι 588, 27. 945, 2.

μεστά 86, 31.

μέστωσις Io. Siceliota.

μετάβα 108, 10.

μεταβάλλεσθαι 51, 25.

μετάβολή 15, 25.

Μεταγειντιών 280, 26.

μεταδίδωμι 157, 7.

μέταξε 945, 7.

μεταίτην 52, 3.

μετάκλητος 27, 22.

μεταλαμβάνω 158, 3.

μέταλλα 280, 11.

μεταλλάσσειν 281, 22.

μεταλλεῖς 280, 13.

μεταμελεῖν 107, 12.

μετάνοια 107, 11.

μεταπέμφαι 107, 20.

μεταπεττεῖων 280, 9.

μεταπομπή 52, 4.

μεταστοιχειοῖ 393, 1.

μετὰ ταῦτα 109, 1.

- μεταχειρίζειν 107, 21.
 μετεῖναι 156, 14.
 μέτεισιν 156, 29.
 μετεσχηγέναι 156, 23.
 μετιόντων 156, 19.
 μετοίκιος Ζεὺς 51, 24.
 μέτοικοι 281, 19.
 μετοίκων λειτουργίαι 280, 1.
 μετοχή 107, 33.
 μέτοχος 107, 32.
 μετροβολίαι 1097.
 μετροδόμοι 278, 25.
 μετροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μήνα
 280, 30.
 μετωπίδια θρόνοι 52, 10.
 μή 187, 20. i. q. ἄρα 496, 3.
 τοῦ μηδενὸς τέλειος 65, 8.
 μηδὲν ὑπέρφευ 51, 26.
 μή εἰκῇ τὸν Ἄβρυνον 322, 32.
 μήκυναις 822, 23.
 μήλα 1095.
 Μήλης Μήλητος· ἔστι δὲ ὄνομα
 ποταμοῦ τῆς Κολοφώνος. Choerob.
 in Theodos. f. 91.
 μηλόβοτος 280, 28.
 μὴ μέθῃ τοῦδε 52, 6.
 Μηνᾶς Μηνῆ 1186.
 μήνασθαι 62, 32.
 μήνες Ἀθηναίων 281, 16.
 τὴν μήνιν 1207.
 μὴ νόμισον 107, 30.
 μήνυτρα 107, 16.
 μὴ οὔσα 278, 29.
 μηρίον - μηρός 856, 11.
 μηροκαυτῶν 51, 18.
 μήστωρ μήστωρος - Μήστωρ Μή-
 στορος 1290.
 ὦ μητέρα 1004, 15. 1239.
 Μηριόχου τέμενος 309, 17.
 μητριολοίς 16, 5.
 Μητρῶς Μητρῶ 1186.
 Μητροδόωρος - Μητρῶς 857, 2.
 μητροῦον 280, 6.
 μηχανήματα 278, 20.
 μήχι 108, 14.
 μὴ ψεύσων 107, 31.
 μία μιᾶς 1217.
 μίαν μίαν 108, 9.
 μισθίαν 108, 15.
 μιγάδης v. ἀμίδης.
 μιγάδα 549, 29. 562, 12.
 μικρὸν μικρόν 108, 7.
 μικροτεχνία 651, 25.
 μικροφώνος 108, 3.
 Μίλης Μλλητός 1188.
 Μλλητός, ἔστιν δὲ ὄνομα πόλεως,
 διὰ τοῦ τ γράφεται· Μλλητός
 γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὥσπερ
 ὄμιλος ὄμιλλος, πέδιλον πέδιλ-
 λον. Ge. Choerob. cod. Ba-
 rocè. 50.
 μίνυθα - μίνυνθα 562, 5.
 Μίνως 211, 16.
 μισθαργεῖν 446, 2.
 μισθοδοτῶ 157, 15.
 μισθοῦμαι 157, 17.
 μισθοφορεῖν 278, 15.
 μισθοφορῶ 158, 7.
 μν syllabam facere ancipitem
 1176.
 μνᾶ 278, 17.
 μναιῶς 586, 16.
 μυαδάκια 108, 32.
 μυεῖαν 107, 25.

μνημόνεύω 156, 8.
 μνημόσινον 107, 14.
 μνησοῦ 157, 3.
 μνησικακῶ 157, 33.
 μνηστεύειν 107, 23.
 μνηστεύσιν 107, 23.
 μοιράριον Theognostus f. 83.
 μοιχλίδιον 108, 1.
 μοιχοληπίτα 21, 20.
 μολιβδοιήξ, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς
 ἐν τῇ καθόλου· τινὲς δὲ βα-
 ρύνουσι παραλόγως· κλίνεται
 δὲ διὰ τοῦ ζ. Choerob. ad
 Theodos.
 μολυβδίας 52, 5.
 μόμφη 107, 17.
 μόμφιν 107, 18.
 μόμφον 107, 19.
 μοναρχῶ 157, 30.
 μοτογέων 51, 20.
 μοτοσυλλαβία 570, 20. 596, 3.
 μοτοσχημάτιστον 541, 3 et 9.
 μονόφθαλμος 280, 22.
 μόρα 224, 19. 279, 13.
 Μόργης Μόργητος 1188.
 μορταί 280, 16.
 μόρον 108, 17.
 Μόρτυξ Μόρτυγος βασιλεὺς Κερ-
 κυραίων. Choerob. in Theodos.
 f. 66.
 μοσχία 280, 18.
 μοσχέυηται 280, 18.
 Μουνυχία 279, 23.
 μοχθηρόν 281, 24.
 μόχθος 1096.
 μυδαίνεται 280, 25.
 μυθιότης 524, 5.

μυδίσον καὶ ἐν συγχοπῇ τοῦ ι
 μύδιον. Theognostus f. 81.
 μυκταίον 109, 3.
 μύκητα λύχνων 52, 1.
 μύκης μύκου καὶ μύκητος. τοῦτο
 διάφορα σημαίνει. σημαίνει γὰρ
 καὶ τὰ καυβότια τὰ ἐπικείμενα
 τοῖς λύχναις, ὡς παρὰ Καλλι-
 μάχῳ ἐν τῇ Ἑκάλῃ· ὁππότε
 λυχνίου (l. λύχνου) διασμένου
 πυρέοντος ἄρδην (l. πυρέοντες
 ἄρδην) ἐγένοντο μύκητες. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τοὺς ἀμάντας
 τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομέ-
 νους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει·
 ὁππότε μύκητας πτόλιν δύο. ση-
 μαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς λα-
 βῆς τοῦ ξίφους, ἐνθα κρατεῖ-
 ται, οὗ πεσόντος ἐκ Περσέως
 Μύκητα συνέβη κτανθῆναι. ση-
 μαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ
 ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως
 ἐκλινεν ὁ Ἀρχιλοχος εἰπὼν ἀλλ'
 ὑπερβόωσι μύκω τέοντες.
 Choerob. ad Theodos. f. 90.
 μυκτῆρα 108, 19.
 μυλωθρός 279, 1.
 Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος. ὁ
 μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μίνου ἐκλι-
 νεν Αἰχμυλωτίου, εἰπὼν Μύ-
 ροντι ἐπιστρέφονγε· ὁ δὲ ποιη-
 τὴς ἀναλόγως Μύνητος, οἷον
 πέρσε δὲ πόλιν θείω Μύνη-
 τος. Choerob. ad Theodos. f.
 90.
 μυριάδων. — μυριαδῶν 1263.
 μύριοι 280, 4.

μυριοπαθής Io. Siceliota.
 μύῃσαν 108, 22.
 μυολὴν producta et correpta pe-
 nultima 1185.
 μύστακα 108, 28.
 μυστηρίων ἐπιμελητής 279, 20.
 Μυσῶν λελα 279, 15.
 μωλύνειν 52, 7.
 μωλύτερον 280, 14.
 μῶν 494, 26.
 ᾱ̄ paragogicum 520, 33. 574,
 8. 603, 31. ἰστέον οὐ οἱ Ἀτ-
 τικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πλη-
 θυντικά τρίτα πρόσωπα τῶν
 ῥημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων
 δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν, συμ-
 φώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομέ-
 νου, μετὰ τοῦ ᾱ̄ γράφουσιν, ὡς
 ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς
 πάλαι σοφοῖς πεπονημέναις ἐν-
 τυγχάνοντα βίβλοις. οἱ δὲ Ἴων-
 ες δίχα τοῦ ᾱ̄. τοῦτοις οὖν καὶ
 ἀμφοτέροις οἱ πόηται παρα-
 κολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἀνά-
 γκη τοῦ μέτρου ἐπόμενοι, πολ-
 λάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερο-
 μένου, μετὰ τοῦ ᾱ̄ γράφουσι,
 πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπι-

γερομένου δίχα τοῦ ᾱ̄. τοιοῦ-
 τον δὴ τι τῇ τοῦ μέτρου ἀνά-
 γκη καὶ ἐν τοῖς εἰς ᾱ̄ καὶ ᾱ̄ λήγου-
 σιν ἐπιῤῥήμασι ποιεῖν εἰώθα-
 σιν, οἷον τὸ πρόσθεν, νέρθεν,
 ὑπένερθεν, πὸ οὕτως, τὸ αὐ-
 θις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς,
 ἀτρέμας καὶ τοῖς ὁμοίοις. τοῦτο
 δὲ οὕτως ἔχον εὐρήσεις ἀκριβῶς
 σκοπῶν. Aristarchus Iunior*),
 τὰ εἰς ᾱ̄ καὶ εἰς ᾱ̄ λήγοντα τρι-
 τα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν τε καὶ
 πληθυντικῶν ῥημάτων καὶ ἀδ-
 εἰς ᾱ̄ δοτικὰ τῶν πληθυντι-
 κῶν μετοχῶν τε καὶ ὀνομάτων
 ἐφέλκονται ἀεὶ τὸ ᾱ̄, καὶ ἔστι
 τοῦτο τῆς τῶν Ἀττικῶν διαλέ-
 κτου· παρ' Ἰωσι γάρ, ὡς ἐξ ῥή-
 σαιτο Ἡσίοδος, δίχα τοῦ ᾱ̄ ταῦ-
 τε προφέρεται. ἕμελει καὶ ὅσοι
 τῶν Ἀττικῶν τῷ καταλογαδῆν
 λόγῳ τὰς ἑαυτῶν συνετάξαντο
 βίβλους, καὶ φωνήεντος καὶ
 συμφώνου [ἐπιφερομένου] τοῖς
 τοιοῦτοις τὸ ᾱ̄ προσέθηκαν. καὶ
 μαρτυρεῖ πᾶσα βίβλος. οἱ δὲ
 μέτρω χρησάμενοι συμφώνου
 μὲν ἐπιφερομένου ἔστιν ὅτε ἀφεί-

*) Cod. Paris. 2544: τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρχου τοῦ γραμμα-
 τικοῦ κανόνες ἀναγκαῖοι πάντων καὶ ὠφελίμοι. ἱστορεῖται δὲ ἡ
 παρ' αὐτοῦ βίβλος κινήτων θησαυρός. (Εἰς τὴν τοῦ νεωτέρου Ἀριστάρ-
 χου τοῦ γραμματικοῦ βίβλον, ἧς ἡ ἐπιγραφή κανόνων θησαυρός,
 ἐπιγραμμα ἀδήλον·

βίβλος Ἀριστάρχου νεωτέρου ἀδε κέκευθε
 πάντων παντοῖα γραμματικῶν κανόνες,
 ἦν φίλος Ἑλληνικῆς γινώσκει μυστήρια φωνῆς
 πάντα ποθὼν πυκνὰ, σὺς μετὰ χεῖρας ἔχε).

Is thesaurus prope totus inest Etymologico magno.

λον (προσίστατο γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον, φωνήεντιός δὲ οὐκέτι, οὐδὲν γὰρ διὰ τοῦτο τὸ μέτρον ἐβλάπτετο. οἱ δὲ τῆς νέας ταύτης δὴ γραμματικῆς ἐπιστάται, οἱ χθὲς πρὸ τρίτης ἀκμάσαντες, παντόθεν ἐπαγομένου συμφώνου τὸ τοιοῦτον ἐξώρισαν ἀμετάβολον. ἰδόντες γὰρ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ποιητῶν ὅτι μὲν οὐ συμφώνου ἐπαγομένου τιθέντις τὸ ῥ̄ ἔστι δ' οὐ μὴ τιθέντις, οὐ συνείδον δὲ καὶ ἦν, ὡς ἐν οἷς μὴ τιθέασι τῷ μέτρῳ ἔνεκεν οὐ τιθέασι. καὶ τοι μὴδὲ ὄν (l. καὶ ὡς μὴ δέον) κῆσθαι τοῦτο πάσης γραφῆς, ἐπειδὴν [ἐπι]φέρηται σύμφωνον, ἐξετόξευσαν. καὶ τοι καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινοτέραν ἡμῶν διάλεκτον τοῖς μὴ μετὰ τοῦ ῥ̄ πάντα λέγσει καὶ ἐπισυγρίττομεν καὶ βαρβάρους τούτους καλοῦμεν. Maximus Planudes (περὶ γραμματικῆς dialog. Neophronis et Palaetimi cod. Barocc. 125, chart., f. quadr.) qui quod de auctoritate codicum dicit, verissime dicit.

ναλεῖ 1096.

ναλου Διός 283, 13.

Ναίης Ναήτος 1189.

ναῖος Ζεύς 283, 22.

ναλχι 573, 5. 1236.

νακοζλέψ Theognostus f. 64.

ναματίαια 283, 7.

ναός - ναός 559, 31.

νάρκη 66, 23.

Νάρυξ Νάρυκος· ἔστι δὲ ὄνομα πολεως. Choerob. in Theodos. f. 65.

Νάρων Νάρωνος ποταμός· τὸ γὰρ Νάρωνος παρ' ὀχθας παρὰ τῷ Νικάνδρῳ διὰ τὸ μέτρον συνεστῆκε τὸ ῶ εἰς τὸ ὄ. Choerob. ad Theodos. f. 148.

ναναρχῶ 158, 25.

ναυκληρεῖν 109, 19.

ναυκληρος 282, 10.

ναύκταροι 283, 20.

ναυλοχίας 282, 25.

ναυμαχῶ 158, 30.

ναυτική συγγραφή 283, 9.

ναυτοδίκαι 283, 3.

ναυφύλακες 283, 5.

ναυλές 52, 20.

ναυλῆς 109, 13. 282, 17.

ναυπεύεσθαι 282, 19.

ναυτίημα 52, 14.

ναυτιεύσασθαι 52, 17.

ναυτοζύγιον Theognostus f. 83.

ναῦς 109, 9.

Νεαπολίτης 587, 23.

νεαροπρεπής Olympiodorus in Phileb.

νεαρός 109, 15.

νεβριζεῖν 282, 20.

Νεδων] v. Αἰδων.

νεήλατα 282, 22.

νεῖα ξύλα 283, 12.

νεῖρω] τὰ διὰ τοῦ ἡρω δισύλλαβα σπάνια δύο γὰρ εἰσι τὸν ἀριθμόν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἡ γραφόμενον, τὸ νήρω ἐπὶ τῷ φρονῶ,

ἐξ οὗ καὶ το κηφάλιος, ἐπὶ δὲ τοῦ χιολίζω διὰ τῆς αἰ διφθόγγου, παρ' οὗ καὶ κεφάλιος διὰ διφθόγγου καὶ κεῖς καὶ κηετός διὰ τοῦ ι, ἅψ' οὗ καὶ νέφος, ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος νένοφα δέχα τοῦ ι, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ συζυγιῶν. Theognostus f. 90.

νεκροβάσταξ 1199.

νεκρόν 109, 16.

νεκυδόν 941, 29.

νέκυς 1096.

Νεμέσια 282, 32.

Νέμεσις Νεμέσιος 1193.

νεμεῖω 158, 12.

νέμομαι 158, 32.

νέολιαι 52, 25.

τῆς νῦν νεολαίας 65, 21.

νεοπένης 52, 18.

νεόπλουτος 52, 18.

νεοπλυνῆ χλαῖναν 52, 19.

τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.

νευροδόφους 282, 29.

Νεὺς ὄνομα ποιητοῦ Choerob. in Theodos. f. 118.

νεῦς ἢ νεὺς 1236.

νεωκόρος 296, 28.

νεωρίων ἀρχὴν 282, 6.

νεῶς 283, 15.

νεώσοικοι 282, 3.

νεώσι 572, 16.

νέωτα 607, 21.

νεωτεροπρεπῶς Olympiodorus in Gorgiam.

νεώτερος 109, 8.

νηδύς 1096. τὸ νηδύς κατὰ ποιη-

τικὴν ἔξουσίαν συστέλλει τὸ ν, ὡς παρὰ Καλλιμάχου ἐπὶ αἱ πόνα νηδὺς ἐκείνου, καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομέχῃ καὶ νηδὺν ἐξαμβλίμενος αὐτὴν λέγει. ὑπονοοῦσι δὲ τινες ὅτι αὐταὶ μόνα εἶσιν αἱ δύο χρήσεις εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς αἱ ἔχουσαι τὸ ν συνεχσταμένον· εὐλόγουται δὲ καὶ τὴν χοῦσιν πλατεῖαν πάνυ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ διαφοροῦμένου τῶ διχρόνου.

Choerob. ad Theodos.

νήθειν 109, 23.

νηπονί 283, 1.

νήστης. οὕτως ἔφηκε Σιμωνίδης, παρὰ τὸ ἰδῶ. καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὐ παθητικὸν ψεύδομαι, ψεύστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰδῶ τὸ ἰσθῶ, οὐ ὁ μέλλων ἔσθω, ἔσστης, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἢ νεέστης, οὐ παρῶνυμον νήστης. ἔτιως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. Cod. Paris. 2630.

νήστιδες καὶ νήστις 52, 39.

νήστις ὁμοίᾳ 52, 27.

νηφάλια 282, 31.

νικῶ 158, 15.

νικῶμαι 158, 18.

νίφα 1229.

Νίψ Νιβός ὄνομα ἀγῆρης Choerob. in Theodos. f. 68.

νοθεῖα 282, 18.

τῷ νο 1196.

τοὺς νομῆς 1195.

νόμιζω 158, 23.

νομικόν 109, 11.

νομοθέτης 282, 14.
 νόμος 109, 24.
 νομοφύλακες 191, 21. 283, 16.
 νοότης Damascius.
 νοσεῖν τὰς φρένας 52, 28.
 νοσήμη] τὰ εἰς μὴ ὑπερ δύο συλ-
 λαβὰς μονογενῇ τῷ ἢ παρική-
 γεται, οἷον νοσήμη, θελήμη, φι-
 λήμη. αὐτως ἢ φιλία. Theo-
 gnostus f. 74.
 νόσον ἔχειν 109, 17.
 νόσος unde dicatur 608, 14.
 νόσσαν 109, 22.
 νόσφι 608, 12.
 νοουθετήσιον 109, 12.
 νοουθεσία 21, 20.
 νοουθετῶ 158, 29.
 νομηνία 52, 23.
 νουνεχάντως 109, 10. 587, 15.
 νύ 525, 16.
 νύγδην 611, 30.
 νυνὲν v. αὖθις.
 νῶ, νῶϊ 491, 9.
 νωλεμέως 793, 16.
 νῶτον 109, 21.
 Ζαῖρω 159, 6.
 ζανθεύεσθαι 284, 19.
 ζάνιον 284, 7.
 ζεναγία 284, 11.
 ζεναπάτας 109, 30.
 ζενεῖν 283, 29.
 ζευκὸν ἐμπόριον 284, 5.
 ζένσις 438, 3.
 ζηγαλοῦειν 284, 1 et 13.
 Ζήρων Ζήρωνος ὄνομα. κινός.
 Choerob. in Theodos. f. 64.

Ζόις Ζόως 1192.
 ζυγγίνεται 109, 29.
 ζυλοκατασκευάστω Io. Siceliota.
 ζυνᾶν 570, 10.
 ζυνόν 1095.
 ζύρεσθαι 109, 32.
 ζυρόμενον 109, 32.
 ζυστίδες 284, 3.
 ζυστίς 284, 14.
 ζυστόν 284, 18.
 ὁ ἰ. η. ὅτι 490, 21.
 ὁβολίαις ἄρτοις 111, 7.
 ὁβολολογεῖν 56, 2.
 ὁβολοστάτης 286, 31.
 ὁβολοστατῆσαι 286, 32.
 ὀγκίον 856, 12.
 ὀγκοῦν τὸ φρόνημα 65, 32.
 ὀδμή 56, 30. 110, 23.
 ὀδόντιον diminut. Theognostus
 f. 81.
 ὀδοστάται] λωποδῦται; ἀρ οἱ ὁδο-
 στάται λεγόνται Io. Siceliota.
 ὀδοῦς etym. 740, 25.
 Ὀδυσεῦς 1204. 1236.
 ὄξει κνύσης 26, 27.
 ὄξειν 110, 23.
 ὄξειν ἐτῶν 53, 11.
 ὀξέσω] τὸ ὄξω ἐνίστε καὶ περι-
 σπομένως λέγεται, ἐξ οὗ καὶ ὁ
 μέλλων ὀξέσω, ἀλλὰ καὶ ὀξήσω
 διὰ τοῦ ἦ, ὥς καὶ Ἀριστοφάνης.
 λίθος τις ὀξήσεν τεθυμαμένος.
 Theognostus f. 93.
 ὀθνεῖος 288, 19. 1095.
 ὀι anceps 1175. ὀι Ion. pro ὀι
 1292.

οἷδατε 53, 15.

οἶδε 1248.

οἰδῖον καὶ οἰδῖον Theognostus
f. 81.

τὸ Οἰδίπους ὅταν κληθῇ διὰ τοῦ
δος, οἶον Οἰδίπους Οἰδίποδος,
τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλη-
τικὴν, οἶον ὁ Οἰδίπους ὡς Οἰδί-
πους· ὅταν δὲ ἀποβολῇ τοῦ ὁ
ποιῇ τὴν γενικὴν Ἀττικῶς, οἶον
ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίου, τότε
καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ
οῦ ποιεῖ, οἶον ὁ Οἰδίπους ὡς Οἰ-
δίπου. Choerob. ad Theodos.
f. 117.

οἶζω 538, 19.

οἷς οἶκαδε κομιδῆς 65, 14.

οἶκας παρ' Ἀλκαῖου ἀντὶ τοῦ
ἁμοῖος εἶ. Choerob. ad Theo-
dos. f. 257.

οἶκει] τὰ εἰς εἰ διούλλαβα εἶτε
βαρύτερα εἶτε περιστώμενα διὰ
τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. σπά-
νια δὲ τὰ παραδείγματα, ὡς
ἔχει τὸ ἄγρει παρὰ κελευσματικὸν
ἐπιθόγημα καὶ τὸ οἶκει ὑπὸ τοῦ
οἶκοι γεγονὸς κατὰ τροπὴν τοῦ
οῦ εἰς εἰ. τὰ γὰρ Λατικῶς πα-
ρηγμένα καὶ περισπᾶται καὶ διὰ
τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται, του-
τεῦ, τηρεῖ, αὐτεῖ, ἐκεῖ. Theo-
gnostus f. 103.

οἰκῆτοι 213, 18. 333, 6.

οἰκειωτικός 852, 33.

οἰκοδομεῖν 110, 19.

οἰκοδόμησις 410, 21.

οἰκοδομίαν 110, 20.

οἰκόθεν 605, 15.

οἶκοι 588, 21. 1213.

οἰκοκρετὴν βίον εὖρηκεν 55, 22.

οἰκόνδε 592, 16.

οἰκόσε 607, 24.

οἰκότεριβες 286, 18.

οἰκτεῖω οἰκτεῖω καὶ διὰ τοῦ
ῖ γράφεται καὶ διὰ τῆς εἰ διφ-
θόγγου. ἔχουσι δὲ λόγον ἑτα-
τεροι. οἱ γὰρ διὰ τοῦ ῖ γρά-
φοντες διὰ τὸ οἰκτεῖμός γρά-
φουσι· καὶ πάλιν οἱ Ἀιολεῖς οἰκ-
τεῖρω λέγουσι, καὶ οὐχὶ οἰκ-
τεῖω· οἱ δὲ διὰ τῆς εἰ διφ-
θόγγου γράφουσιν αὐτὸ, ἐπει-
δὴ οἰκτερὸν ἔστιν ὁ μέλλων. Ge-
Choerob. cod. Barocc. 50.

οἶμοι 536, 28.

οἰμοῖμοι 588, 25.

οἰνηρόν κεράμιον 110, 32.

οἰνηρσις 39, 16. 55, 7.

οἶνος εἰς ἄχρηρόν 7, 23.

οἰκίσπονδα 287, 22.

οἶνοχόη 55, 14.

οἶοι 284, 27.

οἰοιοῖ 588, 25.

οἶος 1095.

οἶς οἶος 1220.

οἰσπότη 57, 4.

οἰστέον 56, 3.

οἰστική Damascius.

οἱ συντελεῖς 192, 3.

οἶσνον 57, 8.

οἰσπητρά 56, 7.

οἶζεται 284, 26.

οἶκα - οἶκα 606, 31.

οἰκλάδης γ. ἀμάδης

οἰκλά-

- ἀγλάσαι 56, 1.
 ὄκτος 192, 9.
 ὄνῳ μὴ μάταιος ἑμῶν ἢ στρα-
 τιά 285, 5.
 ὀλέκρωνα 286, 22.
 ὀλεκρυνέσθαι 56, 17.
 ὀλιγορχία 285, 2.
 ὀλιγοφειδῆος 713, 16.
 ὀλιγοφιλήν 110, 33.
 ὀλιγοφία 284, 25.
 ὀλιγοφῶ 159, 11.
 ὀλῦσσα Olympiod. in Phaed.
 ὀλκαδοπιττωτής 1089.
 ὀλκοί 285, 9.
 ὀλκός ἀνθρώπος 111, 1.
 ὁ λόγος ὅδε οὐκ εὖ φρονεῖ 54, 33.
 ὀλοκυντεῖν 56, 13.
 ὀλοκυντέω 56, 14.
 ὄλον 12, 24.
 ὀλοσχερῶς 110, 18.
 ὀλόσχοινος 287, 3.
 ὀλότμητα δαῖνα 54, 23.
 ὀλυμπιάνδης] v. ἀργάνδης.
 ὀλυρῶν 284, 28.
 ὀμνίλειν 56, 29.
 ὀμνιός 56, 29.
 Ὀμηγεῖος - Ὀμηγικός 853, 12.
 Ὀμηγίδα 288, 6.
 ὀμῖρους 287, 26.
 ὀμιλεῖν 110, 8. ὀμιλία 110, 3.
 ὀμνύην 1292.
 ὀμνύω 160, 12.
 ὀμοδαίμων Olympiod. in Phaed.
 ὀμοεικέες κίονες 286, 33.
 ὀμοῖον et ὀμοιον 678, 18.
 ὀμοιότατος 161, 1.
 ὀμόσγματα 432, 4.
 ὀμοροί 284, 24.
 ὀμοσπονδεῖν 56, 6.
 ὀμοῦ 192, 7. 285, 1.
 ὀμνή 287, 21.
 ὀμφακίος 56, 10.
 ὀμφακίος βλέπειν 53, 9.
 ὀμφακίος 53, 10.
 ὀμφακίος θυμός 54, 22.
 ὀμω 525, 24.
 ὀνειδέω 160, 3.
 ὄνερα 111, 3.
 ὀνέρατα 111, 4.
 ὀνειρόμαρτις 52, 32.
 ὀνεύειν 57, 21.
 ὀνίσκον 229, 28.
 ὀνόμαστρις ἀνθρώπος 54, 28.
 ὄνομα eiy. 844, 29.
 ὀνομαστόν 110, 11.
 ὀνυχίζεῖν 55, 9.
 ὀνυχίζεσθαι 13, 13.
 ὀνυχισμῶν τέμνειν 53, 14.
 ὀξάλμην 110, 26.
 ὀξίνην οἶνον 110, 17.
 ὀξὺν ἀκούων 111, 6.
 ὀξύβαφοι 56, 21.
 ὀξύη 53, 32.
 ὀξυήκοος ἀνθρώπος 55, 24.
 ὀξυθύμια 287, 24. 288, 7.
 ὀξυκαβῆσαι 286, 21.
 ὀξυμαθής ἀνθρώπος 56, 11.
 ὀξυσεγμία 56, 19.
 ὀξωσεγμία 56, 19.
 ὀπωθα 563, 26. 604, 28.
 ὀπισθεν 603, 5.
 ὀπισθόδρομος 286, 26.
 ὀπισθόδρομος, ὀπισθόπονος
 Theognostus f. 55.

- Ὀπλῆς Ὀπλήτος 1189.
 ὀπλοῖς 438, 3.
 ὀποῖος - ὀπόσος 502, 15.
 ὀπον 588, 13. 596, 1. 607, 11.
 622, 20.
 ὀπιῆρα 287, 17.
 ὀπως 159, 13. 510, 26. 564, 31.
 ὀπῶς 584, 22.
 ὀργάζειν πηλόν 53, 31.
 ὀργάς 287, 14.
 ὀργῶνες 191, 27. 286, 11.
 ὀργιάζειν 287, 31.
 ὀργίζομαι 160, 6.
 ὀργῶ 7, 3.
 ὀρεγόμενος 161, 6.
 ὀρεωκόμος 248, 20.
 ὀρῆς 1282.
 ὀρθαγγελεῖν 53, 13.
 περὶ ὀρθογραφίας 1127.
 ὀρθοδοξαστικός Olymp. in Gorg.
 ὀρθορῆσθαι 54, 11.
 ὀρθορηνός 54, 7.
 ὀρθορῖος 54, 7.
 ὀρλίματος 56, 28.
 ὀριγνῶ 161, 3.
 ὀρίνδα 54, 1.
 ὀρίνω διὰ τοῦ ἰ γράφεται· οἱ
 γὰρ Αἰολεῖς ὀρίννω λέγουσι καὶ
 οὐχὶ ὀρέννω. Ge. Choerob. cod.
 Barocc. 50.
 ὀρισταί 287, 18.
 ὀρχάνη 285, 11.
 ὀρχηφόρος - ὀρχιστόμος 602, 24.
 ὀρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρηὴ
 γράφειν 55, 17.
 ὀρκωμόσια 53, 28. 110, 28.
 ὀρμενα 38, 18.
 ὀρνιθεῖα 54, 26.
 ὀρνιθευιάς 287, 5.
 ὀρνιθίαις χειμῶν 55, 25.
 ὄρνις καὶ ὀρνιθες 54, 4.
 ὄροβοι 286, 24.
 ὄροι 285, 12.
 ὄρον 287, 27.
 ὄρον ἐπιθεῖναι χώρῳ 192, 5.
 ὄρος 285, 12.
 ὄρῳδία 284, 30.
 ὄρτυξ] τινὲς μὲν ὄρτυγὸς φασὶ
 διὰ τοῦ γ, Φιλήμων δὲ διὰ τοῦ
 ζ φησὶν ὄρτυκος, Choerob. ad
 Theodos. f. 66.
 ὄρυγμαδός 877, 11.
 ὄρφαρτα] v. ποτηρία.
 ὄρφῶς 1197.
 ὄρχίστρα 283, 16.
 ὄρχοι 287, 16.
 ὄς (i. q. τίς) v. δι.
 ὄσημέραι 54, 2.
 ὄσια μανθάνειν 53, 16.
 ὄσιον 288, 3.
 ὄσμή 56, 30.
 ὄσταφίδα 455, 29.
 ὄστινα 110, 27.
 ὄστινον 54, 30.
 ὄστις 1133.
 ὄστολογῆσαι 286, 23.
 ὄστρακῆς ὄστρακᾶ 1186.
 ὄστρακισμός 285, 20.
 ὄσγίδιον Theognostus f. 81.
 ὄσχοφορία 285, 29.
 ὅτα 606, 28.
 ὅτ᾽αν 568, 28.
 ὅτι 501, 14. Attice cum opta-
 tivo 502, 1.

ὀκτωφόροι 287, 10.
 ὀτιή 524, 8.
 ὅτις 502, 19.
 ὀτοτοῦ 588, 25.
 ὅττα 55, 12.
 ὀττόμενος 55, 12.
 ὄν Boeoticum 779, 32.
 οὐ 1237.
 οὐ (ἐκ περισσοῦ) 11, 27.
 οὐγκίαν 110, 22.
 οὐδ' ἄλλα ἂν δοίη 55, 1.
 οὐδαμά 565, 6.
 οὐδαμῇ 110, 25.
 οὐδαμοῦ λέγω τοῦτον 54, 5.
 οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φεγεῖν
 56, 33.
 οὐδὲ ἔν 53, 7.
 οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν 160, 18.
 οὐδὲν ἀπὸ καιροῦ λέγεις 56, 6.
 οὐδὲν κακὸν ῥαδίως ἀπόλλυται
 53, 21.
 οὐδὲν σου παρέμαι 53, 19.
 οὐδὲ πάνταλον ἂν δοίης 54, 33.
 οὐδὲ πολλοῦ δεῖ 284, 29.
 οὐδέποτε 53, 1.
 οὐδ' ὅσον 3, 27.
 οὐκ ἀπείρω πρόσεβαλεν 56, 26.
 οὐκ εἰμὶ βαδιστικός 55, 20.
 οὐκ ἔστι τοποῦνιον ὦνιος ἐλλέ-
 βορος ὥς τέ τινα ἰῶσθαι 53,
 23.
 οὐκοῦν 57, 10. 525, 28.
 οὐλας 1095.
 οὐνεκα 502, 30.
 οὐρανίαν vocat. 575, 29.
 οὐράμιον ὅσον 4, 20. 400, 23.
 οὐρανόθεν πρό 608, 18. 621, 2.

οὐσία 192, 1.
 οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἐνο-
 κίων 285, 33.
 οὐσιότης Damascius.
 οὐτάμενοι 500, 20. 545, 11.
 οὔτε 160, 8.
 οὔτω 578, 11.
 οὔτως v. αὐθιν.
 οὐχί 573, 5. 947, 10.
 οἷχ οἷον ὀρξομαι 110, 13.
 ὀφείλω 160, 15.
 ὄφεις παρῆαι 286, 29.
 ὄφελον 552, 29.
 ὀφθαλμῶν 286, 14.
 ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν 110, 15.
 ὄφεις ὄφιος 1193.
 ὀφλισκάνειν 111, 5.
 ὄφρα 480, 21. 511, 8. 564, 31.
 ὀφρυνάζειν 53, 29.
 ὀφρυνῖον Theognostus f. 81.
 ὀχεῖον 56, 32. 287, 32.
 ὀχετοκράνια 287, 6.
 ὀχευτής 56, 4.
 ὀχλοπολιτεία Olympiodorus in
 Gorgiam.
 ὄχλος 110, 9. 287, 30.
 ὄχλος ἄλλως 53, 26.
 ὄχλος πραγμάτων 55, 23.
 Ὀχνα ἢ Φοινίκη 1181.
 ὀψάριον 53, 5.
 ὄψι 573, 11.
 ὀψίζεσθαι 110, 29.
 ὄψις 57, 7.
 ὀψιθεῖς 57, 3.
 Πάγετος 61, 9.
 παγειῶδης 58, 15.

- πάγη 294, 29.
 παγίδες 18, 23.
 παγλώσις Olympiod. in Phaed.
 πάγος 61, 9.
 Παῖας Παλα 1183.
 παιάν 295, 33.
 παλγνιον 293, 13.
 παιδάριον 298, 10.
 (γαληνής, σαφηνής) παιδεινής παι-
 δεινοῦς ὁ παιδικός Choerob. ad
 Theodos. f. 54.
 παιδιά 296, 21.
 παιδικά 112, 4.
 παιδικόν 112, 3.
 παιδίσκων - παιδισκῶν 1262.
 παιδουργά Olympiod. in Gorg.
 παιπάλημα 295, 18.
 παωνία 298, 14.
 πάλαι - ἐκπαλαι, πρόπαλαι 1214.
 Παλαμνηδικόν τοῦ ξεύρεμα 58, 5.
 παλάμημα 60, 28.
 παλαμναῖος 193, 10. 293, 12.
 παλαμναίους θεούς 297, 13.
 Πάλαμνος Παλάμνος· τὸ γὰρ Πα-
 λάμνδος διὰ τοῦ δος κλιθεὶν παρ'
 Αἰσχύλῳ ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνο-
 μα κύριον βασιλέως. Choerob.
 ad Theodos. f. 126.
 παλέντρια 59, 26.
 Παλικός v. Ἑλλάγικος.
 παλίμβολος 291, 29.
 παλινάρετα 59, 14.
 παλίσκιον 294, 6.
 πάλος 1095.
 πάμπῶν 568, 32.
 παμπλήρης Damascius.
 παμψηφί v. ἀμερομηρεῖ.
 πᾶν (Aeol.) v. δέ.
 πανάγης 330, 28.
 πάναισχος ἔργα 60, 15.
 Πάνδια 292, 10.
 πανοικία 112, 15.
 παρόπτης 296, 31.
 παντῆ 586, 32.
 πάντοθεν - παντόθεν 605, 16
 et 27. 607, 30.
 ὁ παρτοκράτορ 1244.
 παντότης Damascius.
 παντοῦχος idem.
 παντῶν - παντῶς 581, 21. 586, 32.
 Παπίας Παπίου 1185.
 πάπποι 111, 23.
 Πάρ Παρός· τόπος δὲ ἔστιν ἐν
 τῷ περὶ Θυρέῳ, ἐν ᾧ ἐμαχήσαντο
 οἱ Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.
 Choerob. ad Theodos. f. 67.
 παρά 163, 16 et 29. 753, 8.
 παρὰβάλλεις εἰς τὸν τόπον 112, 32.
 παρὰβολος 60, 16.
 παρὰβυστον 292, 24.
 παραγραφή 297, 17.
 παραδοξότερον 289, 2.
 παραδυναστεύω 164, 32.
 παραθέσθαι 61, 13.
 παραινῶ 167, 10.
 παραιρήματα ἱματίων 112, 12.
 παραιτίσθαι 289, 21.
 παραιτοῦμαι 163, 13.
 παράκλιτος 112, 16.
 παρακαλεῖν 296, 5.
 παρακαταβαλεῖν 192, 15.
 παρακαταβάλλειν 197, 13. 290, 13.
 παρακαταβολή 290, 13.
 παρακατάστασις 290, 19.

παρακινεῖσθαι τῶν φρενῶν 59, 27.
 παρακινεῖν 167, 24.
 παρακινεῖται 288, 14.
 παρακινεῖσθαι 163, 4.
 παράλιον 294, 1.
 παραλληλότης 550, 27: 552, 33.
 παραλογίζεσθαι 193, 6.
 παράλος 293, 3.
 παραμειῶ 167, 27.
 παραμυθεῖν 165, 30.
 παρανόμων γραφή 193, 8.
 παραξόνια 58, 11.
 παραπέτασμα 294, 9.
 παραπλήσια καὶ ὅμοια 163, 11.
 παράσημος 192, 35: 292, 15.
 παρασκήνια 292, 12.
 παρασοφίσματα 59, 31.
 παρῴστι 436, 14.
 παρῴστασις 298, 32.
 παρῴσται 296, 32.
 παρατροχάσαι 170, 23.
 παραφρυνιζωμένοι 298, 13.
 παραχωρδίσαι 113, 2.
 παραχωρῶ 161, 22.
 παρεγγνῶ 170, 13.
 παρῑδροι 288, 16.
 παρῑας 1185.
 παρῑλυσεν 59, 16.
 τὸ βλέμμα παρενήκεται 65, 1.
 παρεσπόνησε 289, 24.
 παρῑστησαν 289, 15.
 παρενδοκιμῶ 170, 19.
 παρῑωμένης τῆς θύρας 60, 19.
 παρῑ ἡμῶς οἰκεῖ 111, 12.
 παρῑθενική - παρῑένος 597, 11.
 παρῑθενῶν 288, 29.
 Παρῑας Παρῑαντός 1185.

παρῑ ἔππον καὶ κρόην 295, 12.
 παρῑότημη 166, 5.
 παρῑώσις 295, 31.
 παρῑῶν 289, 1.
 παρῑόδιος οἶκος 293, 7.
 παρῑοθεν 1096.
 παρῑοῖται τὴν θύραν 60, 20.
 παρῑοῖται 293, 16.
 παρῑς 595, 26.
 παρῑοφῑς 60, 3.
 παρῑποροεῖν Damascius.
 παρῑνυμα 521, 25: 857, 30.
 Πατακίων 193, 5: 298, 5.
 πατῑρες 848, 22.
 πατῑλοῖς 16, 5: 270, 28: 384, 8.
 πατῑκῶν 297, 30.
 πατῑλήκτος 294, 12.
 πατῑριος Ἀπόλλων 191, 33.
 πατῑρων 297, 30.
 πατῑώτης 113, 20.
 πατῑώζειν 59, 12.
 πατῑῶν 297, 30.
 παῖν ἐπέην γ. ἐπεῖν.
 παφῑάσματα 60, 13.
 πεδῑακὰ πρόβατα 296, 14.
 πεδῑα 1095.
 πεδῑον 293, 32.
 πεδῑον 1095.
 πεζῑταιοι 289, 8.
 πεζογραφῑς Io. Siceliotia.
 πεῖ 542, 31: 622, 19: 625, 5.
 πεῖδαρχῶ 164, 19.
 πεῖδομαι 164, 21.
 πεῖδω 166, 8.
 Πειρῑεύς 288, 31.
 πεῖρῶ 164, 25.
 πεῖσεται 298, 1.

- πέλαιζεν 111, 23.
 πέλαγος ἢ πόλις ἐστίν 58, 31.
 Πελαργικόν 299, 16.
 πέλας 299, 10.
 πελεία 1096.
 πελεῖον 112, 18.
 πελεκῆς 112, 21.
 πελινόν 293, 14.
 πέλτισσι 297, 8.
 πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν
 ψήφων 289, 12.
 πέμψαι 289, 10.
 πενέσται 292, 7.
 πεντακόσιοι 310, 23.
 πεντακοσιομέδιμνοι 298, 20.
 πέντηχα 66, 13.
 πεντεκαδεκαναῦτα 295, 30.
 πεντέμυχον Damascius.
 πεντηκόστηρχος 297, 11.
 πεντηκοστηήμερον 297, 21.
 πεντηκοστηόονται 297, 21.
 πεντηκοστηόοντες 192, 30.
 πεντηκόστολόγοι 297, 25.
 πέπαινται 112, 29.
 πέπερι 1208.
 πεπλοποιία Damascius.
 πέτραγεν 60, 5.
 περ 518, 26. 525, 31. 838, 12.
 περσικὸς ὁήτωρ 60, 11.
 περὶ 169, 13.
 περιάμπτε τὸ εὐτυχῆν 297, 3.
 περιγίνομαι 162, 33.
 περιγράψαι 295, 28.
 περιδελπνόν 294, 22.
 περιδωροὶ ἐτῶν 60, 29.
 περιεῖδον 165, 22.
 περιεῖται 166, 13.
 περιειργμένος τόπος 60, 31.
 περιεκτικὰ ὀνόματα 791, 18. ὡς
 περιεκτικά 791, 24.
 περιελάνεσθαι 61, 5.
 περιέτω 167, 33.
 περιέσται 161, 14.
 περιῆν 58, 10.
 περιῖν 166, 3.
 περικατάληπτος γίνομαι 112, 31.
 περικεκρουμένος ἄνθρωπος 60, 25.
 περὶ Κόδρου 192, 32.
 περικόρημα 296, 27.
 περιπετῇ 296, 19.
 περιπλέκει 3, 22.
 περιπληρηῖς 58, 3.
 περιπλοκάδες] ἔλικες αἱ τῆς ἀμ-
 πέλου ψαλίδες καὶ ἀπλῶς αἱ κοι-
 νῶς περιπλοκάδες Cod. Vat. 1410.
 περὶ πολλοῦ ποιῶμαι 168, 24.
 περίπολος 292, 32.
 περὶ πρώτους ἔπρους 111, 22.
 περισάινω 169, 6.
 περὶ τότου περισπωμένων ὀνομα-
 τῶν 1159.
 περιστυλέντι 293, 9.
 περιστῶσαι 161, 18.
 περιστάσις 112, 17.
 περίστατοι 296, 6.
 περιστέλλεσθαι 61, 7.
 περιστένεται 297, 1.
 περιστοιχίζεται 288, 23.
 περιστοιχισμὸς ἀγορᾶς 238, 19.
 περιστοιχισμὸς ἀγορῶν 59, 32.
 περιτομῆς 296, 24.
 περὶ τῶν ἑνδεκα 192, 19.
 περιτροπῶ 169, 9.
 περιχεῖσθαι 169, 4.

ὦ Πύρρη 1189.

πέφυγες v. ἀμφικελεύεις et αὐθιγ.

πεσοῖ 295, 1.

πέτρας εἰργασται ὅδε 59, 5.

Πευκιτίας Πευκιάντος 1185.

πεφρωῖσθαι 293, 20.

πηδᾶ 567, 17.

πηλοὶ καὶ πτερυγᾶ 293, 18.

πιεθᾶλματα 61, 2.

Πίλρρης Πίλρρητος 1189.

πιε v. φαγέ.

πιθίκων 290, 23.

πιθρικισμοί 60, 10.

πίθων 59, 13.

Πικίας Πικιάντος 1185.

πικρύνεσθαι 111, 31.

πιμενίδιος Olympiodorus in Gorgiam.

πινακιδᾶς πινακιδᾶ 1186.

πινάκιον 288, 32. 299, 2.

πίρος 22, 11.

πίρω 169, 23.

πιπράσκω 170, 28.

πιστεύω 162, 17. 166, 31.

πιπτάκιον 112, 28.

πιτύδιον Theognostus f. 81.

πιτύων καρπούς 58, 18.

ὦ πλακοῦ 975.

πλάνησις 438, 2.

πλατυμών v. ἀκτῆ.

Πλατώνειος - Πλατωνιζός 853, 7.

πλέθρον 295, 11.

πλεῖν i. q. πλέον 543, 1.

πλειστηριόσαντες 296, 17.

πλεκτάναι 293, 10.

πλεονεκτῶ 167, 11.

πλεονεξία 298, 11.

πλέον ἢ ἐνικαιπῶ προεσβύτερος ὑπὸ τῆς ἀηδίας γίνονται 58, 23.

πληγὴν ἔχω 111, 27.

πλήθειδω Olympiod. in Phileb.

πλήθω 163, 8. 169, 20.

πλησιάζω 169, 1.

πλησιαύτατοι 58, 14.

πλησιαύτεροι 58, 14.

πλησιασμός 112, 23.

πλησιύτης 571, 28.

πλήσσω ἐπλήρρον καὶ ἐπλάρρον, πρὸς

διόφορον σημαίνονμενον. ὁ γὰρ

πλήσσω ἢ ὁ πλησσομένους ἢ σω-

ματικῶς πλήρσεται ἢ ψυχικῶς,

καὶ εἰ μὲν σωματικῶς, ἐπλήρρον

διὰ τοῦ ἦ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπλή-

ρην, εἰ δὲ ψυχικῶς, ἐπλάρρον, ἐξ

οὗ τὸ ἐπλήρην καὶ κατεπλήρην.

ἔμελλε ὁ ποιητής, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς

ψυχικῆς διαθέσεως κατεπλήρην

εἶπε διὰ τοῦ ἦ διὰ τὴν ἀνάγ-

κην τοῦ μέτρου, τούτου χάριν

προσέθηκε τὸ φίλον ἦτορ, ἵνα

μὴ διὰ τῆς γραφῆς τῆς τοῦ ἦ

νομισθῇ ἐπὶ τῆς σωματικῆς δια-

θέσεως κείσθαι. τὸ αὐτὸ δὲ λέ-

γουσι καὶ ἐπὶ τοῦ πορῶ ποιήσω

καὶ πορέσω· ὁ γὰρ πορῶν ἢ σω-

ματικῶς πορεῖ ἢ ψυχικῶς, καὶ

εἰ μὲν σωματικῶς, πορήσω διὰ

τοῦ ε, εἰ δὲ ψυχικῶς, πορήσω

διὰ τοῦ ἦ. διὰ τοῦτο σημειού-

μεθα παρὰ Ἀριστοφάνει ἐγὼ δέ

τοι πεπόννηκα κομιδῇ τῷ σκέλει,

ἐπειδὴ σωματικῶς λελχθὲν προη-

νέχθη διὰ τοῦ ἦ. Choerob. ad

Theodos.

πλινθεῖον 295, 8.
 πλινθηδόν 783, 25 786, 30. 1171.
 πλούσιος - πλοῦταξ 857, 1.
 πλυνεας 294, 30.
 πλύνον πλύνεσθαι 58, 27.
 πλύνος 295, 9.
 πλωτικόν 112, 22.
 πνύξ 292, 30. 299, 12.
 ποδεών 295, 21. 8, 14.
 ποδιστή Choerob. cod. Barocc.
 50.
 ποδοζάκη 292, 21.
 ποδοκτείν 297, 5.
 ποδοστράβη 290, 25.
 ποιεῖν ἄγωνα τραγῳδῶν 111, 18.
 ποιήμα - ποιήσαι 768, 23. 769, 6.
 ποικίλον 289, 22.
 ποικιλής 295, 25.
 ποιούμαι συγγνώμην 168, 6.
 ποιῶ 162, 23.
 πόκα i. q. πότε 606, 31.
 πόλει - πόλει 1130.
 πολεμαρχος 290, 27. 310, 9.
 πολέμοις ἔπρος 289, 6.
 πολεμῶ 60, 18.
 πολεμῶ 161, 29.
 πολεμῶδη Olympiod. in Gorg.
 τῶν πόλεων 1006, 28.
 πόλης 1193.
 πολήτης 524, 5.
 πόλις 295, 5.
 πολιτεύειν 111, 29.
 πολιτεύω 170, 16.
 πολιτοκοπεῖν 57, 30.
 πολιτοκόπος 57, 32.
 παλλακή 425, 22.
 πολλές ποιεῖν αριθμός 111, 20.

Πόλλις Πόλλιος 1193.
 πολλότης Damascius.
 Πολυδάμα 1183.
 πολυδαει Olympiod. in Phaed.
 πολυδριον 857, 7.
 πολύζων κακόν 58, 9.
 Πολίγκας Πολύγκας ἔστι δὲ πο-
 ταμός Μακεδονίας. Choerob.
 in Theodos. f. 45.
 πολύλεξις 758, 31. 759, 4.
 πολὺ μεθέστηκε τῷ τρόπου 60, 21.
 πολυπάταγι 1226.
 πολυπραγμονῶ 167, 4.
 πολυτελῆ 458, 26.
 πολύτεριον 343, 2.
 πολύνυμία 868, 16.
 πομπεία 290, 4.
 πομπή 288, 24.
 πομπῆς 597, 14.
 πονηρία] σεσημειώται τὸ πονη-
 ρία καὶ ὀρφανία, ὅτι ἀπὸ τῶν
 εἰς ὅς ἀπλῶν ὄντα, καὶ ἔχον-
 τα ἀντιπαραινέμενον ῥῆμα δια-
 τοῦ ἐνῶ, οὐκ ἐγράφη διὰ τῆς
 εἰ διφθόγγου. Theognostus
 f. 68.
 ποντοκύκη γυνή 61, 1.
 πορτοφάρυξ 58, 32.
 πονῶ πονήσω καὶ πονέσω] v.
 πλήσω.
 πόπανον 294, 27.
 πόποι 588, 23. 946, 33. Conf.
 ὦ πόποι.
 πόρετον 296, 12.
 πορῶ 168, 29.
 πορισταί 294, 19.
 πορνότροψ 12, 1.

πόρων - πορών 1006, 10.

πορώω 577, 24. 618, 31. 943, 1.

πορώτερον καὶ πορώτερον 111, 14.

πός ν. δλ.

Ποσειδάειον 430, 26.

Ποσειδών 297, 16.

Ποσειδώνιον 430, 23.

ποσίφιλος ν. ἐχλόητος.

πότα i. q. πότε 606, 28.

ποταμόρροτος γῇ 60, 1.

Ποτίδαν] οἱ μὲν Δωριεῖς Ποτιδάν λέγουσιν ὀξυτόνως, οἱ δὲ Αἰολεῖς Ποτίδαν καὶ Ποσειδαν βαρυτόνως. Choerob. ad Theodos. f. 152.

ποτιῶσθαι 299, 11.

ποῦ i. q. ποῖ 616, 9. 622, 14.

ποῦ 525, 16.

πούς acute 544, 31.

πραγματίας ὁ λόγος 58, 7.

Πράξ Πραντός 1181. 1184.

Πράσων Πράσωνος εἰς τῶν Ἀλγύπτου παιδων. Choerob. in Th. f. 63.

πράττόμενοι 162, 5.

πρεμνέειν 293, 21.

πρέσβεις 290, 6. τὸ πρέσβυς ἐπὶ τοῦ γέροντος δεῖ νοεῖν· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἐκπεμπομένου εἰς πρεσβείαν οὐχ εὐλογομεν τὴν εὐθείαν εἰς ὤ, ὥσπερ ρομύοντες τινες. εἰπερ γὰρ εὐρηται ἡ αἰτιατικὴ τὸν πρέσβιν ὡς μάντιν, καὶ ἡ κλητικὴ ὡς πρέσβης Ἀττικῶς ὥσπερ ὡ μάντις, δῆλον ὅτι καὶ ἡ εὐθεία ὡ πρέσβις ὥσπερ ὡ μάν-

τις. Choerob. ad Theodos. f.

128. Idem paullo ante: εὐρηται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἢ πρέσβυς τῆς πρέσβυς. καὶ τὸ ἄρσενικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς τὸ γ εὐρηται, πρέσβυς πρέσβυς.

πρεσβεύειν 167, 30. 170, 31.

πρεσβεῖω 168, 15. 169, 33.

τῷ πρέσβῃ - τῷ πρεσβῇ 1247.

πρηξὼν πρηξόνος· οὕτω γὰρ τὰς ἀγοραίους καλεῖσι Σικελοί. Theognostus f. 28.

πριῶδην 612, 10.

Πριαμιλλύθριον Theognost. f. 83.

πρίασθαι 289, 5.

πρίν 164, 8.

πρίννος 8, 16.

πρό 112, 5.

προάγγελσις 438, 1.

προαγορεύειν τῷ μνήματι 293, 23.

προαιροῦμαι 168, 27.

προαναγμνάζειν στόμα 61, 14.

προαγορνῶ 170, 5.

προαιτία Damascius.

προαναλογία id.

προαπαντήματα Olympiod. in Phaed.

προβάλλεσθαι 60, 30. 288, 18.

προβαλλόμενος 165, 27.

πρόβασκάνιον 30, 5.

πρόβητα 112, 1.

προβητεία 294, 21.

προβίβειν 296, 22.

προβατεύειν 59, 9.

προβιστή Olympiod. in Gorg. et Phaed.

- προβολή 288, 18.
 προβόλιον 290, 30.
 πρόβολοι 289, 25.
 προβούλευμα 289, 26.
 προβουλεύματα 289, 31.
 πρόβουλοι 298, 25.
 προβύσαι φορτικὸν γέλωτα 59, 18.
 προγραφήν 298, 30.
 προδανειστής 192, 26.
 προδεινώσας τὸν λόγον καὶ ποιή-
 σας μεστὸν Io. Siceliota.
 προδιδάξαν 112, 13.
 προδικασία 186, 22.
 προδικῶ 169, 27.
 πρόδοξος 6, 28.
 προεδρεύειν 290, 8.
 προεδρία 289, 19.
 πρόεδροι 290, 8.
 προεῖδω 167, 1.
 προεῖσθε 288, 25.
 προελεῖν 112, 11.
 προεμπολεῖς 296, 30.
 προεμφάσεις Damascius.
 προεξεγείρειν πρᾶγμα 59, 3.
 προέσθαι 165, 23.
 προεφασιζόμενην 185.
 πρὸ Εὐκλείδου 193, 12.
 προηρόσια 190, 28. 294, 7.
 προήσεται 168, 13.
 πρόθεσις 291, 3.
 προθετικοὶ σύνδεσμοι 489, 5.
 προθυρῶα Theognostus f. 70.
 πρῶταγμα 164, 3. 168, 31.
 προκαταβολή 193, 7. 291, 28.
 προκινδυνεύω 169, 10.
 προκόπτω 169, 17.
 προκώνια 294, 24.
 προμαντεία 289, 18.
 προμειρηται 290, 33.
 προναία Ἀθηνᾶ 293, 26. 299, 5.
 Προναίης 294, 14.
 πρόνοια Ἀθηνᾶ 299, 6.
 προνοούστερος 111, 25.
 προνοῶ 166, 21. 168, 3.
 πρόξενοι 298, 27.
 προξενῶ 163, 20.
 προσιστός 502, 14.
 προσομολόγησις Olympiod. in
 Phaed.
 προσορῶ 162, 11.
 πρόπᾶν 569, 4.
 πρόπαρ 567, 17.
 προπάτωρ 294, 31. 1200.
 πρόπεμπτα 296, 8.
 προπεσεῖν 112, 10.
 προπηλακίζω 165, 11.
 προπηλάκισις 61, 20.
 προπίνω 162, 31. 170, 7.
 προπολεῖν 292, 19.
 πρὸ πολλοῦ 164, 28.
 προπύλαια 290, 1.
 πρόπυστος 61, 10.
 πρόπωμα] τὸ πρόπομα, ὅπερ καὶ
 πρόπωμα λέγεται Ἀττικῶς διὰ
 τοῦ ὦ. Choerob. ad Theodos.
 f. 179.
 πρὸς 164, 15.
 προσαγορεύω 161, 27.
 πρόσαντες 294, 3.
 προςβολή σιδήρου 58, 16.
 προσδόκιμος 61, 6.
 προσεγγίζω 169, 25.
 προσεδρεύω 161, 11.
 πρόσειλος 14, 26.

προσεκαύθη 112, 2.
 προσέκοψεν 112, 9.
 τὸν νοῦν προσέχειν 298, 16.
 προσέχω 163, 25.
 προσήκει 161, 32.
 προσήλων 297, 20.
 πρόσθα 563, 29. 604, 27.
 προσθεῖναι τὰς θύρας 111, 32.
 πρὸς θυμοῦ 170, 10.
 πρὸς καιρὸν λέγειν 61, 12.
 προσκατεργάζομαι 166, 11.
 προσκοπῶ 167, 7.
 προσκρούω 162, 13.
 προσκυνῶ 167, 18.
 προσμύζει πρὸς τὴν χώραν 192, 22.
 πρόσδος 298, 7.
 προσπίπτω 169, 14.
 προσποιῶμαι 165, 13.
 προσπολεμῶ 166, 24.
 προσποιεῖν 21, 27.
 πρόσσοθεν 945, 26.
 προσσχέιν 298, 16.
 προστάσσω 166, 18.
 προστάτην νέμειν 298, 2.
 προστατῶ 166, 1.
 πρὸς τι et ὡς πρὸς τι 791, 26.
 866, 22 et 867, 1.
 προστιθῶ 169, 30.
 προστιμῶμαι 165, 5.
 πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι 60, 23.
 προστρόπιος 296, 4.
 προσυνεθίσαι Olympiodorus in
 Phaed.
 πρόσφατος 293, 29.
 πρόσσωπι τρεῖς 1279.
 προσχαριστήρια 295, 3.
 προτελεῖν 293, 5.

προτερεῖν ἐπὶ ὁδοῦ 59, 1.
 [προτέρωθεν] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς
 ὀνομάζων. ἢ ἐπιρρήμάτων εἰς
 Ἐν παραγόμενα διὰ τοῦ ὧ γρά-
 φονται, οἷον ὥς ἔωθεν, ἡὼς ἡῶ-
 θεν, ἰσχάως ἰσχάωθεν, Θρίως
 (ὄνομα δήμου Ἀγικοῦ) Θριῶ-
 θεν, προτέρω προτέρωθεν. Cod.
 Barocc. f. 102.
 πρότηθης 59, 23.
 προτιμῶν 60, 2.
 προτιμῶ 165, 20.
 προὔνεικος. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
 νεκρῶν ἐσχημάτισαν· ἐπὶ γὰρ
 ἀπαιδέντων φασὶ κῆσθαι αἴην
 φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι παρὰ τὸ
 ἔνεικος ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ
 λέγεσθαι προὔνεικους τοὺς μι-
 σθοῦντάς ἐξ ἀγορῆς ἄντι κομί-
 ζοντας παῖδας. Δημήτριος δέ
 φησι τοὺς διδόντας τὰ ὄντι πρὶν
 ἢ λαβεῖν τιμὴν. δῆλον δὲ ὅτι
 εἴτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον
 εἴτε κατὰ τὸν Δημήτριου διὰ
 τῆς αἰ διφθόγγου ἢ γραφῆς εἶναι.
 Cod. Paris. 2630.
 προὔπτον 288, 26. 297, 7.
 πρόφασις 290, 3.
 προφορεῖσθαι 60, 7.
 προχοῖδιον 59, 10.
 προχοῖς 294, 32.
 προούδων 58, 21.
 προώμεθα 288, 15.
 πρύμνη καὶ πρύμνα 66, 23.
 πρυτανεία 291, 11.
 πρυτανεῖα 291, 15. 192, 17.
 πρυτάρεις 291, 4.

πρυτανεύειν 291, 4.
 πρῶ 61, 18.
 πρῶτ' 573, 8.
 προῖτον 295, 27.
 πρῶον 61, 17.
 προπέρουσι 60, 32. 577, 25.
 προτεύω 166, 27.
 πρωτόβαθρον 112, 26.
 πρώτους 111, 16.
 πτ syllabam facere ancipitem
 1176.
 πταλω 170, 25.
 πτακάδης v. ἁμάδης.
 πτέριον Theognostus f. 81.
 πτερνίζειν 39, 19.
 πτωχέειν 112, 24.
 Πυανέφια 246, 27.
 Πυανέφιόν 297, 15.
 Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ,
 ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ· καθὸ ἐνα-
 πύδηγονται. τοῦτο δὲ ἐναντίως
 ἔκλινεν δ' Ἀντιμαχος· ὅτε μὲν
 γὰρ ἑμβυσίων ἔστιν, ἰσοσυλλά-
 βως αὐτὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς
 λεχθελοῦς χρήσεως· ὅτε δὲ σπον-
 δειαζόν ἔστιν, περισυλλάβως
 αὐτὸ κλίνει, οἷον Πύδητος καὶ
 τηλεκλήτης ποταμοῦ. Choerob.
 ad Theodos. f. 90.
 πυνίς 295, 10.
 πύνος 60, 6.
 Πύζας Πύζαντος 1186.
 Πυθαῖος 295, 23.
 Πύθια 288, 28.
 Πύθιος καὶ Δήλιος Ἀπόλλων
 299, 8.
 πυθμὴν δικῶν 59, 26.

Πυθόη 1202.
 πυκνότης τρόπου 60, 9.
 πυλέγοροι 292, 26.
 πυλών 792, 18.
 πυνθάνεσθαι 297, 27.
 πυνθάνω 165, 3.
 πύξ 551, 13. 941, 19. 942, 8.
 πύξλον 113, 1.
 πυργοκέρατα 596, 14.
 πυρκαῖα 295, 7.
 πυροὶ ἐπικύλαμοι 291, 23.
 πυθόχισται 294, 16.
 πῶ 604, 7.
 πωληταί 192, 21. 291, 17.
 πωλῶ 162, 1.
 πώματα 193, 4. 289, 3. 604, 8.
 P vocalis an consona 693, 24.
 806, 29.
 ρά 525, 16.
 ρά i. q. ῥαδως 566, 11.
 ῥαβδίζειν 113, 5.
 ῥαβδίων 61, 33.
 ῥαβδος 61, 33.
 ῤαδάμανθους 211, 16.
 ῤαδάμανθους τοὺς ἀρόπους 61,
 23.
 ῥαδινούς πόδας 61, 26.
 ῥαθυμῆν 300, 8.
 ῥανῶ 600, 28.
 ῥάξαι 113, 12.
 ῥαπίδα 113, 4.
 ῥαπίσαι 300, 10.
 ῥάρος 693, 11.
 ῥαστώνη 300, 13.
 ῥαχίζει 113, 7.
 ῥαψωδία etym. 766, 10. 769, 8.

ῥαφωδὸν καὶ ῥαφωδοῦντες 300, 3.
 ῥέα 562, 6.
 ῥεραπισμένα, ῥεῤῥθαι, ῥερωπ-
 μένα 1287.
 — ρη 1173.
 ῥῆγμα 300, 7.
 ῥήματα ὀξύτονα πόσα 1281.
 ῥήν ῥήνός 1198.
 ῥητορικὴν γραφὴν 299, 22.
 ῥητορικὴν γραφάμενος 299, 22.
 ῥητορικοδιδύσκαλοι Io. Siceliota.
 ῥιγεσίβρις 61, 29.
 ῥίξων ῥίξωνος ὁ τοῦ Κάδμου
 υἱός. Choerob. in Th. f. 63.
 ῥινόλεθρος ὁσμή 61, 25.
 ῥιπίσαι 400, 5.
 ῥόδιαι - ῥοδιαί 1255.
 ῥόδιος - ῥόδις 856, 33.
 ῥοδωνία 299, 33.
 ῥόθιον 300, 12.
 ῥύγχος 113, 9.
 ῥύμην 113, 6.
 ῥυμινά ελαφρά, πικνά. Theo-
 gnostus f. 20.
 ῥυπαρός 61, 28.
 ῥυποκονδύλους 474, 21.
 ῥυτά 299, 31.
 ῥυτήρ 299, 28.
 ῥυτήρες - ῥυτήρες 557, 27.
 ῥυφῆσαι 113, 11.
 ῥυφῶ 171, 3.
 ῥώξ 1200.
 ῥωποπώλης 61, 31.
 ῥώπος 299, 27.

Σ deficiens retrahit accentum
 500, 19. 545, 9. 548, 25.

σῶ 302, 20.
 Σαββάως 1197.
 σακεύειν 113, 32.
 σάκος 1096.
 σακχυφάνται 302, 23.
 Σαλάμις Σαλάμι 1186.
 Σαλγών Σαλγῶνος ἔστι δὲ ὄνο-
 μα ποταμοῦ. Choerobosc. in
 Theodos. f. 62.
 Σάμβυξ Σάμβυκος κύριον. ἔστι
 δὲ καὶ ποταμός καὶ ἴσθμος. Idem
 f. 95.
 Σαμοθράκη 305, 9.
 σανίς 303, 23.
 σαπρῶς 305, 18.
 σαργάναι 301, 23.
 σαργόν 193, 18.
 Σάρδις Σάρδος 1192.
 σαρξιφάγος, ὁρεστροφός, ἄρμα-
 σίπουδος. Theognostus f. 63.
 Σατύρας Σατύριος 1185.
 σαῦρος 64, 16.
 σαφὲς ὡς 63, 25.
 σαφής 500, 2. 547, 20.
 σδυγόν 815, 3 et 32.
 σέ 92, 16.
 Σέβην Σέβηνος ἔστι δὲ ὄνομα
 ἡρώος. Choerobosc. ad Theo-
 dosium.
 σέβρομαι 173, 10.
 Σεκυνών 555, 5.
 ὡς σεληνὸς ἀνάβάλλει τὸν τόπον
 318, 20.
 σελὶς βιβλίου 62, 38.
 σεμναὶ θεαί 303, 3.
 Σέντις Σέντιος 1193.
 σεσηγμένοι -, ὁ λέγεται κατὰ τὴν

συνήθειαν ἀπετζηρωκέναι, ὃ γίνεται τῶν χειλέων μικρὰν ἀνοιγόντων, τῶν δὲ ὀδόντων μικρότερον. Io. Siceliota. —
 σεφθεῖσα 113, 31. τὰ εἰς βω βαρύτερα ἄχρι παρυπαικτοῦ μόνου κλίνεται. σημειούμεθα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτωνα τὸ ἐσεφθην καὶ τὸ σεφθεῖσα· οὗτοι γὰρ τὸ ἐέβω καὶ εἰς τὸν ἀόριστον ἐκλίνουν. Chorobosc. ad Theodos.
 τῶν σέων 1257.
 σημός 183, 6.
 σημαντήριον 443, 11.
 σημεῖναι 62, 29.
 σηράγγιον 301, 16.
 σιαλλεῖν 62, 18.
 σιγηλός 113, 23.
 σῆγμα 286, 16. 1169.
 σίκνος σπερματίας 63, 5.
 σίλλοι 36, 20.
 ὦ Σιμοῦ 975.
 σιπύα 303, 32.
 Σισίνης 173, 29.
 σισυφλεῖν 64, 6.
 Σίσυφος 302, 18.
 σιταρχία 301, 26.
 σιτίζω 173, 5.
 τὸ σιτοδεία, ὃ σημαίνει τὴν ἐνδειαν τοῦ σίκτου, πρὸ μιᾶς τὸν τόπον ἔχει. Ge. Choerob. cod. Barocc. 50.
 σιτοδοτούμενοι 302, 30.
 σιτομνημονεῖν 62, 16.
 σιτοφύλακες 300, 19.
 σιωπηλός 113, 24.

σὺ syllabam facere ancipitem 1176.
 σκαλμοί 302, 1.
 σκάνδικες 193, 19.
 σκάνδιξ 305, 19.
 σκαφεῖον 62, 9. 301, 25 et 30.
 σκαφῆς 62, 5.
 σκαφηφορεῖν 304, 27.
 σκαφηφόροι 214, 8.
 σκείρα 304, 2.
 σκείρας Ἀθηνᾶ 304, 8.
 σκειαφεῖα 300, 23.
 ἐπὶ σκέλος 14, 6.
 σκίπτειν 734, 25.
 σκενοθηκαί 303, 29.
 σκέψ] τὰ εἰς ἐπ. μονοσύλλαβα διὰ τοῦ εἰ γράφεται. σπάνια δὲ τὰ παραδελγμένα· ἔστι γὰρ τὸ κλέψ, ὃ δηλοῖ τὴν κλέπτειν, καὶ τὸ φλέψ καὶ σκέψ. Theognostus f. 88.
 σιγνευτής 304, 6.
 σικηνή 302, 31.
 σικηπτερον 1096.
 Σικῆψις Σικήσιος 1192.
 σικινδαφός 677, 8.
 Σικράψ Σικράφος 1200.
 Σικρίτης 305, 22.
 Σικροφοριών 304, 22.
 σίκφος 815, 2.
 σικληροβίτος 62, 10.
 σικνίψ] ὁ μὲν Ἀριστοτέλης μετὰ τοῦ σ, οἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ σ. Theognostus f. 88.
 σικρακλίζονται 304, 13.
 σικτινός· ὁρμήν 64, 5.
 σικυζῶν 12, 15.

- ἡ ἀπὸ Σκνθῶν θῆσις 305, 4.
 σκυτεύειν 63, 21.
 σκύτος 302, 21.
 σκώληκα 114, 8.
 σκώληξ 62, 20.
 σκῶν 1208.
 σκωρία 63, 32.
 σκῶψ ὁ σκώπτης. Ἀριστοτέλης
 δὲ χωρὶς τοῦ ὁ. Theognostus
 f. 88.
 σμήνη 301, 11.
 σμήνος 64, 4.
 σμήνος μελισσῶν 37, 22.
 σοβαρός 305, 13.
 Σόϊς Σόεως 1192.
 σολοικισμός 659, 33. 1269.
 σοροδαίμων 63, 10.
 σπανιάς 611, 7.
 σπανίζω 174, 7.
 Σπαραμιζῶς 1197.
 σπαργανώματα 304, 14.
 σπειρηδόν 1171.
 σπέλλιον 815, 3 et 34.
 σπένδομαι 173, 19.
 σπερμολόγος 303, 4.
 σπέρρω 663, 23.
 Σπέρρων Σπέρωνος ὄνομα κυνός.
 Choerob. in Theodos. f. 64.
 σπέσσι 1266.
 σπενστόν 63, 3.
 σπῆ 1227.
 Σπιτάμας Σπιτάμα 1186.
 σπληνῆν 64, 3.
 σπογοκολυμβηταί 301, 27.
 σπονδαγωγοὶ κήρυκες 62, 27.
 σπόνδαρχος 62, 7.
 σπονδοφόρος 303, 19.
 σπονδαρχίας 63, 19.
 σπονδορχίδης 63, 18.
 σπυριδόν 783, 25. 786, 18.
 σπῶ 172, 20.
 στάδα λίμνην 1242.
 σταθερόν 305, 7.
 σταθμοί 303, 11.
 στάμνες οἶνα ἐξεστηκότος 304, 24.
 στασιοποία Olympiod. in Gorg.
 στατῶν 305, 20.
 σταυρόν Theognostus f. 81.
 σταφυλαί 63, 9.
 σταφυλοβόλιον 303, 14.
 σταφυλόδρομοι 305, 25.
 στεγανόμιον 302, 28.
 στελλασθαι τὸ πρόσωπον 62, 11.
 Στειριῶ Στειριῶς 1194.
 στείχε 1095.
 στελεός 64, 9.
 στεμματιαῖον 305, 31.
 στενός στενότερος 1286.
 στενωπὸν 113, 6.
 στέργω 171, 17.
 Στεριδῶν Στεριδόρος 1207.
 στεροῦμαι 173, 13.
 στεροῦ 171, 20.
 στεφάνη 301, 29.
 στεφανηφόρος — στεφανοποιός
 602, 23.
 στεφανηφόρος ἥρως 301, 19.
 στεφανίσκη Theognostus f. 72.
 εἰς στεφανῶται 1037, 13.
 στήτη 735, 2.
 στήβη 114, 7.
 στίμι 1208.
 στιπίος 8, 16.
 στυγγιδοποιός 303, 5.

- στοιχείον etym. 789, 23.
 στοιχεύς 790, 32.
 στοιχηδός v. ἀφρηδός.
 στόμις καὶ βίαιος ἵππος 64, 14.
 στόμωμα 302, 19.
 στοργή 78, 6.
 στοχάζομαι 172, 15.
 στραγαλιώδης ἄνθρωπος 63, 22.
 στρατηγῶ 174, 11.
 στρατόπεδον 113, 17.
 στρεβλός 62, 23.
 στρέμμα 302, 13.
 στρεπτοί 302, 25.
 στρητιῶν 113, 25.
 στρόβιλοι 302, 10.
 στρόβιλος 63, 27.
 στροβῶν 302, 12.
 τρογγύλον πλοῖον 279, 10.
 στρόφον 113, 30.
 στρουφὸν ἦθος 63, 4.
 στρωμάτοδεσμος 113, 26. 303, 12.
 στρωτήρ 302, 5.
 στυπτεῖον 302, 16.
 στυράκιον 303, 7.
 στυρβάσαι 303, 10.
 σῦα φασηλοσιδὲς ὄσπριον. Choe-
 rob. ad Theodos.
 Σύβαρις Συβήριος 1193.
 συγγενεῖς 213, 18. 333, 5.
 συγγενής 305, 16.
 συγγραφεὺς 301, 13.
 σύγκλυδες 64, 8.
 συγκόψαι 114, 1.
 συκολογεῖν 63, 31.
 συκοφαντεῖν 304, 30.
 συκοφαντῶ 171, 32.
 σῦλα δοῦναι 303, 27.
 συλλαβαὶ μονογράμματοι 820, 6.
 841, 20.
 συλλαμβάνω 172, 30.
 συλλήβδην 303, 25.
 συλλογῆς 304, 4.
 συλλογισμῶς φόρουτος 63, 12.
 συλῶ 171, 23.
 συμβάλλειν 16, 19.
 συμβολεὺς τῶν φίλων 62, 3.
 σύμβολον 300, 32.
 συμβουλεύω 172, 33.
 συμμαθητής 64, 19.
 σύμμαχος ὄρκιος 63, 24.
 συμμορία 300, 28.
 συμμορίτης 300, 31.
 σύμπᾶν 569, 4.
 συμπάσχειν 114, 4.
 συμπατριώτης 113, 20.
 συμπλεκόμενος 174, 9.
 συμπονηρεῖσθαι 63, 8.
 συμπράτης 193, 7.
 συμπράττω 173, 7.
 συμφέρεῖ 171, 29.
 συμφοιτητής 64, 19.
 συμφοιτητὴν 116, 1.
 συναγεγνητόν Olympiod. in Phaed.
 συναίρω 173, 17.
 συνάρασθαι 171, 9.
 συνάχθωμαι 173, 3.
 συνδεσμεῖω 844, 27. 955, 22.
 961, 4.
 σύνδεσμοι πρόθετικοί 480, 5.
 συνδιασπασθήσεται Damascius.
 σύνδίκης 305, 15.
 σύνεδροι 302, 14.
 συνεθίζω 172, 14.
 συνεῖναι 172, 7.

συνεκφαντικός 853, 1 et 3.

συνεληγμένοι - συνεληλασμένοι

500, 20. 545, 11. 549, 7.

συνεπαινεῖν 113, 33.

συνέπεσε γενέσθαι 113, 28.

συνεπιλαμβάνομαι 173, 22.

συνεργῶ 171, 12.

συνέσκηκεν 304, 1.

συνειμύθη 305, 12.

συνειποῶ 136, 19.

συνέφηβος 304, 23.

συνήγοροι 301, 4.

συνηδόμενοι 174, 14.

συνήθων 1263.

συνήλικα 113, 22.

συνθεῖναι. πολῆμα 63, 16.

ἀνθεσίς 699, 13 — 702, 16.

συννοεῖν 63, 20.

σύνοιδα 171, 14.

συνοικίσαι 239, 31.

συνοικονομεῖν Olymp. in Phaed.

συνόλειν 300, 17.

συνοιστός 533, 2. 541, 27.

σύνταξις 300, 18. ὁρθογραφίας
εἶδος 1127.

συντελεῖν 64, 18.

συντεγγάνω 173, 26.

σὺν] εἰς ὕμνον μοῖρ' ἀνέλαβα δύο
λαί, σὺν τῷ φορτίῳ καὶ πῦρ
τὸ στοιχεῖον. ἀμφότερα δὲ κλέ-
νεται διὰ τοῦ ὕμνου. Theogno-
stus f. 87.

Συρανόσιος· εἶπε γὰρ Ἡρόδια-
νὸς ἐν τῇ καθόλου διὰ δύο σοὶ καὶ
διὰ τοῦ ὁ γράφων τὸ ὄνομα πα-
ραδίδωσι. Theognostus f. 39.

σύριγξ 64, 11.

συριστική 653, 31.

συζῆσαι 174, 3.

συσσημαίνεσθαι 305, 14.

συσσεία 303, 21.

σύφαρ 66, 10.

σφαιρομαχεῖν 62, 25.

σφαίρωσις Olympiod. in Phaed.

σφακίλας 304, 17.

σφάκιλος 305, 5.

σφενδάμινος 8, 17.

σφετερίζω 538, 7.

σφήκωμα 64, 1.

σφηκῶσαι 114, 6.

σφήλις 63, 1.

σφήλω 171, 25.

σχεδόθεν 598, 21. 624, 5.

Σχερία 275, 1.

σχέσις 943, 19.

σχολιτισμολογία 302, 26.

σχολάζω 174, 1.

σχών 173, 24.

σώληνες 302, 3.

σώννυα 114, 5.

σώρον κρεῶν 63, 14.

σῶτες 1239.

σώφρονισται 301, 7.

σωφρονῶ 172, 4.

Τάγηρον 65, 11.

ταί - τοί 592, 8. 901, 11. 1283.

ταῖντα 308, 3.

ταλαιπωρῶ 176, 1.

τάλαντα 306, 3.

τὸ τίλως τάλανος καὶ μέλας μέ-
λανος ἑλλείπονται τῷ τ'· μέλαντος
γὰρ καὶ τάλαντος ἦσαν, καὶ κατὰ
ἀποβολὴν τοῦ τ' γέγοναι μέλα-

Y y y y

ρος καὶ τάλανος. ὅτι γὰρ τοῦ
μέλας μελαντος ἦν ἡ γενική, δη-
λοῖ τὸ μελαντείους δ' ἐπὶ πέ-
τρως διὰ τοῦ πτ' ἐξενεχθέν, καὶ
τὸ μελάντιον ἦν τε πλῆσιν. οἱ
δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαντος ἦν
ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰαπωνάξ εἰ-
πὼν τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ
συνώκησας; καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ
γενώσκει τὴν διὰ τοῦ πτ' κλίσιν,
ἐν οἷς φησὶν οἱ δὲ τὸν εὐνοτύ-
λαντα (cod. λινουτάλντα κατέ-
στυγον. Choerob. ad Theodos.

ταλασία 307, 5.

ταλαιοουργοί 307, 5.

Ταλαῶο 1223.

τάλαω 1200.

τάλλα καὶ φιλόμεθα 65, 25.

Ταμίαθις Ταμιάθως 1192.

ταμίαι 306, 7.

ταμιεύω 175, 31.

τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας 64, 26.

ταξιαρχοί 306, 12.

Τάξις Τάξις 1198.

τάρ 522, 4.

ταρβάνξ ταρβάλνχος ὁ ταραντι-
κός. Choerob. ad Theodos.
f. 66.

ταρβᾶ 1695.

ταρβίχη, ταρβίχους 309, 14 et 15.

ταῦται - τοῦτοι 592, 7 et 9.

ταῦτοποῖόν Proclus in Cratyl-
lum.

ταυτότης 587, 23.

ταφείας 308, 1.

τάχα 309, 20. 948, 13.

ταχυχειρίαν 64, 32.

τέγγεσθαι 6, 15.

ἐὰν τεθείκωμαι 1059, 2. Conf.

Apollon. Dysc. de syntaxi
p. 419 nostrae edit.

τελῶν τέτακα 1285.

τεχίον 856, 4.

τέκμαρσις 438, 1.

τεκμήρασθαι 176, 11.

τοῦ τέκματος 1001.

τέταινά 1199.

τεκτῆρασθαι 62, 32.

τελευθῆναι 114, 28.

τελεσιωζόμενα 306, 31.

τελεσφασίαν 309, 13.

τελεταρχικός Damascius.

τέλη 308, 7.

τέλμα 65, 19.

τέλματα 307, 15.

τεμόχη 65, 3.

τέμενος Μητιόχου 309, 17.

τέμνω 1, 6, 8.

τέναγος 309, 16.

τέρας 308, 25.

Τερψιχόρη Attice Τερψιχόρα
1173.

τεσσαράκοντα 306, 15. 310, 21.

τετημελήται 66, 14.

τετραδικαί Damascius.

τετραδιστάλ 309, 28.

τετραδονομήμον 317, 13.

τετραχα 6, 13.

τετροπήμενη ψηφός 307, 18.

τέττις] τὰ εἰς τὴν ἀγοσενικὰ ἀπλῶ
ὑπερ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ τ'
κλίνονται, οἷον πέρις πέριδος,
φοῖνις φοῖνικος, Κέλις Κέλικος,
πλήν τοῦ τέττις τέττιγος τοῦτο.

γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. καὶ λέ-
γει ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι τὸ κέ-
χρησθημένον ἀνεπλήρωσαν οἱ
Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ
τοῦ κ κλίνοντες αὐτό, οἷον τέτ-
τικος. τὰντι δέ ἐστι τῆς δόξης
ὅτι παρὰ τῶ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ
Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνε-
ται· ἡ δὲ παράδοσις τῶν ἀντι-
γράφων οὐκ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ
διὰ τοῦ γ. Choeroboscus ad
Theodos.

τετυροῖα Ion. 1292.

τετύρωμαι 308, 10.

τεφρωθῆν πῦρ 65, 5.

τέχνη unde dicatur 1137.

τεχνοειδὲς 651, 26.

τέως 194, 2. 309, 23.

τζαγγήν 1097.

τήγανον 65, 11.

τηθαλλαδοῦς 65, 30.

τήθη 193, 33. 309, 29.

τηθίς 194, 1. 309, 30.

τηλία 307, 31. 275, 14.

τηλικούτος 194, 3.

τηλοῦ 610, 33.

τηλόσε 607, 33.

τηλοῦ 587, 33. 607, 3.

τήλωθεν] τὸ τήλωθεν διὰ τοῦ
ω γραφὲν ποιητικῶς ἐκτίταται.
τὸ δὲ Κριῶθεν ὑπὸ τῆ Κριωιάθεν
γέγονε συγκαπέντος τοῦ ᾠ· ἔστι
δὲ ὄνομα δήμου Ἀττικοῦ. τοιοῦτο
δὲ καὶ τὸ τήνωθεν παρὰ Θεοκρί-
του. Cod. Barocc. 50. f. 102.

τημέλη 66, 14.

τήμος 595, 26.

τήν ἐπὶ τοῖς μέεσι καλουμένην
μάχην (251, 18). 308, 28:

τηνῶς 581, 23.

τητινόν 66, 17.

Τίγρης Τίγρητος· ἔστι δὲ ὄνομα
ποταμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ
ῆ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι. ἀλλ'
ἦνίκα μὲν διὰ τρῦ ῆ γράφε-
ται, διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον
Τίγρητος· ἦνίκα δὲ διὰ τῶν ι
γράφεται, διὰ τοῦ δος κλίνε-
ται, οἷον Τίγριδος. Choerob.
ad Theodos.

τίθημι τίθειν 1292.

τιλλοπόγων 66, 3.

Τίμαγόρας 193, 26. 307, 27.

τιμιαλή 332, 6.

τιμῆς 1187.

τιμῆς τιμήντος 1188.

τιμητὸς ἄγων 202, 7. 459, 26.

τίμιον 309, 2.

τίμιος τοῦ μηδενός 65, 8.

Τιμοκράτης 193, 28.

τιμῶ 175, 3.

τιμωροῦμαι 174, 19.

τίνας πόλων δικαστηρίων εἶχον τὴν
ἡγεμονίαν 309, 33.

Τιταγίδαι 308, 16.

Τιτανόπειν 1198.

τοιουτότροπον 114, 21.

τοκογλύφος 64, 30.

τοκοπράτωρ 64, 30.

τόλμη καὶ τόλμα 66, 23.

τόμους 65, 3.

τονθορύειν 67, 2.

πρὸ λόγου περισπωμένων ὀνομά-
των 1159.

- τόνω adv. 578, 1 et 19. 576, 25. 618, 24.
 τοπάζειν 65, 29.
 τόργος 1095.
 τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος 66, 25.
 τοῦ λέγοντος εἶναι 66, 32.
 τοῦ μηθενὸς τίμιος 65, 8.
 τοῦμπαλιν 4, 16.
 τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον 65, 17.
 τοῦσδε 1248.
 τοὺς πλείονας ὑπὸ γέλωτος ἀναβροσθῆναι 66, 27.
 τουτόθεν 574, 3. 598, 8.
 τουτῶ 604, 6.
 τοῦψον 307, 30.
 τραγικὸς Θεοκρίτης 307, 23. 184, 4.
 τραγωδία etym. 729, 22.
 τραγωδοῖσι 309, 8.
 Τράλλις Τράλλιος 1192. 1193.
 τὸ τραπέζιτης ἐπὶ διαφόρου σημασίας διάφορον ἔσχε τῆς παραληγοῦσης τῇ γραφῇ. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διαπορευμένου διὰ τοῦ ἰ γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ τράπεζα· ἐπὶ δὲ τοῦ κινῶτος, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ τραπέζους παρῆνται, διὰ τῆς εἰς διφθόγγου γραφεται. τοῦτο δὲ παρ' Ἰβύκῳ εὐρίσκειται κατὰ τροπὴν τῆς εἰς διφθόγγου εἰς ἥ, ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου. Theognostus f. 52. Conf. Etym. M. p. 763, 40.
 τραπεζοφόρος 307, 1.
 τραυματισθῆναι 114, 19.
 τῷ τραχεῖ 1195.
 τραχήλοσιμος 65, 6.
 τὸ τραχύτης καὶ κουφότης οἱ Ἀθηναῖοι ὀξύνουσι, τραχύτης καὶ κουφοτής λέγοντες, Choerob. ad Theodos.
 τρέσας τρέσαι 1186.
 τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλοῖς ἄγασθαι 64, 23.
 Τρῆς Τρῆ 1188.
 τρῆς] οἱ Ἀσολεῖς διὰ τοῦ ἡ γράφουσιν αὐτό (τὸ τρεῖς), τρῆς. Cod. Barocc. 50.
 τρία εἰς ἑνὸς βλέπειν 66, 29.
 τριαδιζόμενον Dainascius.
 τριαδικόν idem.
 τριαινέχον Proclus in Cratylum.
 τριακάδας 308, 5.
 τριάκις 942, 22.
 τριάκοντα etym. 710, 18.
 τριακόσιοι 306, 22.
 τριαχθῆναι 114, 22.
 Τριβαλλός 307, 3.
 τριβὴν περιβῆρος· τριβὴν δὲ λέγεται ὁ τρίπους. οἰοῦνται δὲ τρεῖς βάσεις ἔχων. Choeroboscus ad Theodos. f. 144.
 τρίγλυφοι 307, 7.
 τριγλώχιν] πλατυτέρα ἐστὶν ἢ εἰς ὃ λήγουσα κατὰληξις, σπανιωτέρη δὲ ἢ εἰς ἦ. σπανιῶς γὰρ εὐρίσκειται ἐν χορείᾳ ἢ εἰς ἦ κατὰληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ τριγλώχιν οἰστός καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ τριγλώχιν ὁλοῦ νῆσος ἐπ' Ἐγκελάδῳ. Choerob. ad Theodos.
 τρίγωνον 307, 12. 309, 25.

τριημέρημα 193, 30.
 τῶν τριήρων 1006, 25, 1263.
 τρικέφαλος 316, 27.
 τρίκλιον 114, 12.
 τριόδιτας 309, 5.
 τριῶχον Damascius.
 τριπύλαια 64, 31.
 τριπάτορες 307, 16.
 τριπλᾶ 25, 11.
 τριπλόη Damascius.
 τριπιῆρες 308, 18.
 τρισχέθιστος ἄνθρωπος 65, 12.
 τριταγωνιστής 309, 31.
 τριτημόριον 306, 26.
 τριτόμηρις 306, 32.
 τρίτον ἡμιδραχμον 306, 19.
 τρίτοια ἡ θυσία, ἥ ὅτι ἐκ τριῶν
 ζώων ἐθύετο, ἥ ὅτι τριετὴ ἦν
 τὰ θυόμενα. νέοια —, Theog-
 nostus f. 68.
 τριτύραχοι 306, 25.
 τριτύς 306, 24.
 τρίτῳ καὶ τετάρτῳ κττ 114, 26.
 τρίχα 66, 23.
 τροπάδεια v. διχάδεια.
 τροπαῖον et τρόπαιον 678, 20.
 τρόπεις 307, 9.
 τροποῦσθαι κόπην 114, 25.
 τροπωτήρις 309, 6.
 τροφαλὶς τυροῦ 65, 23.
 τροχάζειν 114, 18.
 τροχισθεῖσα 306, 28.
 τροχισθῆναι 66, 20.
 τροτυλώπηξ 64, 28.
 τρύσιππος ὁ γεγηρακὼς ἔππος
 Theognostus f. 20.
 τρυτάνη 308, 15.

τρυφῶ 176, 6.
 τρυγάλια 114, 17.
 τρώγειν 114, 15.
 τρωγλύδριον Theognostus f. 82.
 τύτ] τὰ Αἰολικῶς διὰ καθαροῦ
 τοῦ τ̄ ἐκφερόμενα βαρύνεται καὶ
 διὰ τοῦ τ̄ γράφει τὴν ἀήγου-
 σαν, καὶ τὴν παρὰ τὴν αἰήγουσαν
 τοῦ υ, καὶ τοπικὴν σχεῖται δη-
 λοῖ, οἷον πηλὺ, ἄλῦ, ἀτερύτ.
 τὸ τύτ τοῦτο παρὰ τὸ ὅτοι πα-
 ροξυνόμενον ἀπολογίαν ἔχει ὡς
 οὐκ ἔστι τοπικὸν οὐδὲ Αἰολικόν,
 σχετλιαστικὸν δέ· τὰ δὲ σχετλια-
 στικά οὐ πεφθόγονται τῆς ἀκρι-
 βοῦς ἐξετάσεως. Theognostus
 f. 104. Conf. ᾧ πόποι.
 τυγχάνω 174, 24.
 τυλιος 308, 4.
 τυμβογέγων 66, 6.
 τύμβος 309, 3.
 τυντλώδης καὶ ληρώδης λόγος
 65, 15.
 τυπάδεια v. διχάδεια.
 τυρανῶ 174, 27.
 τύρβη 308, 27.
 τυρβῆιν 308, 13.
 τύρεμμα 60, 28.
 τύρειν 308, 6.
 τυρόγεγων 66, 4.
 τῶν διαβυλλόντων εἶναι 67, 1.
 τῶν μὴ ἐπεξιόντων τὰς δόξας
 19, 23,
 τοῖς 582, 17.
 τὸ τ̄ καθαρὸν ἐν ἀρχῇ λέξεως
 παρὰ παντί τοῖς Ἑλλήσι πρὸ τοῦ
 χ εἶναι ἀπελρηται, καὶ τὸ αἰετον

ἔχρον. Ἰπὺν γὰρ φωνῆεν πρὸ
τοῦ ὕ ψιλόν, καὶ τὸ ὕ ἄρχον
λέξεως διασύνεται. δύο οὖν κα-
νόων ἀλλήλοις ἀνθισταμένων
ἐξέφυγε τὸ ὕ πρὸ τοῦ ἤ καθα-
ρὸν ἐνδύσεσθαι. καθαρὸν δὲ
εἶπον, ἐπεὶ τὸ ὕχας οὐ καθα-
ρὸν ἔχον τὸ ὕ πρὸ τοῦ ἤ εὐ-
ρηται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
τάξει τῶν κδ στοιχείων. Theo-
gnostus f. 21.

ὕ Boeot. pro οἰ 1215.

ὑάλινα 68, 22.

ὑαλος 68, 22.

ὑβαλλήν λάγρος Theognostus f.
17.

ὑβρῆζω 176, 25.

ὑβρις 312, 30.

ὑβριστότερον 115, 15.

ὑγεία 813, 13.

Ἰγυάτων Ἰγυάτωντος, ὄνομα ἰα-
τροῦ. Theognostus f. 28.

ὑγέρτω] παραφροσύνη πα-
ρὰ τῷ Περδάρῳ τὴν αἰτιατικὴν
λεγομένην ὑγέρτω ὡς ἀπὸ τοῦ
ὑγέρω. Cheerob. ad Theodos.
f. 116.

ὑγιεινότητος 115, 7.

ὑγρόγελως 67, 5.

ὑγρόν 115, 13.

ὑδεῖν τρέχειν, λέγειν. Theogno-
stus f. 18.

ὑδὴ φήμη, ᾠδὴ. idem.

ὑδος 1209.

ὑδραῖοι Olympiod. in Phaed.

ὑδαρηοὺς πύθους 115, 3.

ὑδροροή 312, 16.

υἱάσιν 1267.

υἱεῖ 68, 14.

υἱέος 68, 12.

υἱοὶ 1195.

υἱος 1219.

υἱός] τὰ εἰς ὧς λήγοντα καθα-
ρὸν δισύλλαβα τῇ ὡ διφθόγγῳ
παραληγόμενα δύο εἶναι, υἱός
καὶ γυῖός. ταῦτα δὲ Ἀττικοὶ ἀνεῦ
τοῦ ι γράφουσι. Theognostus
f. 35.

ὑλακῶ 178, 27.

ὑληφορεῖν 67, 19.

ὑμέν 567, 17.

ὑμέναιος 312, 17.

ὑπαγε 114, 31.

ὑπακοῶν 176, 16.

ὑπαπαθεντός 69, 13.

ὑπασθενεῖν 69, 5.

ὑπатаι — ὑπάται 1255.

ὑπάτων — ὑπάτων 1261.

ὑπελων 178, 4.

ὑπεκρήν 312, 25.

ὑπερ 176, 30.

ὑπερα 312, 13.

ὑπεράλιον 359, 32.

ὑπερακήσοι 69, 23.

ὑπεράκριοι 253, 4.

ὑπερασάλλω 178, 25.

ὑπεραυχοι 68, 16.

ὑπερβαίνειν 68, 26.

ὑπερδεδόκητας, πορηγὰς πάντας
67, 27.

ὑπερδιῆσαι 68, 24.

ὑπερδικῶ 177, 30.

ὑπερεῖδεν 177, 23.

ὑπερηγάντιους 67, 29.

- ὑπερημερία 311, 28.
 ὑπερήμεροι 311, 28.
 Ὑπέρης Ὑπέρης 1189.
 ὑπερήφανον 114, 33.
 ὑπερθε 606, 26.
 ὑπερθεϊότατος Damascius.
 ὑπερθεϊσμοζολής 67, 20.
 ὑπερλίδειον Olympiodorus in
 Phileb.
 ὑπέρμνος 69, 15.
 ὑπερίστορε 312, 29.
 ὑπερχολοκένω 177, 14.
 ὑπερχοιθῆναι 69, 3.
 ὑπεροψωνεῖν 67, 32.
 ὑπερπυπλάζειν 69, 7.
 ὑπὲρ τὸ φεῖ 69, 17.
 ὑπερφλυαρεῖν 68, 27.
 ὑπερφυής Κρότος 68, 21.
 ὑπερχολῶν 69, 21.
 ὑπερχολος γενόμενος 115, 2.
 ὑπέρχομαι 178, 1.
 ὑπεσπανάσθαι φρονήσεως 68, 23.
 ὑπεύθυνον 177, 26.
 ὑψηρόν 312, 27.
 ὑψηρετώ 177, 8.
 ὕπιοθα 606, 26.
 ὑπνίσαι 68, 25.
 ὑπό 178, 12.
 ὑποβολῆς γραφή 311, 33.
 ὑπογαστριον 115, 11.
 ὑπογενειάζων 312, 6.
 ὑπογράμματι 68, 17.
 ὑπόγυον 313, 15.
 ὑπόγυος 115, 5.
 ὑπόδρα 5-8, 1. 562, 23.
 ὑποζυγιοδης ἀνθρωπος 67, 12.
 ὑπόθεσιν 115, 1.
 ὑπόθεσις 312, 22.
 ὕπαιρος 68, 20.
 ὑποκαθεῖναι 69, 9.
 ὑποκάτω δικαστήριον 253, 26.
 ὑποκαρδίζεσθαι 47, 31.
 ὑποκαρδοτικά 793, 31.
 ὑποκαρδύειν τοὺς φήτορας 68, 10.
 ὑποκαρδύσαι 115, 12.
 ὑποκαυθεῖς 312, 51.
 ὑπολαγθεῖς 177, 17.
 ὑπόληπος πύγην 68, 1.
 ὑπόλογον 312, 8.
 ὑπόμνηρον 115, 14.
 ἐπὶ μάλης 194, 7. 313, 3.
 ὑπομνήστρια 312, 11.
 ὑπομνήσω 176, 20.
 ὑποοῶ 178, 20.
 ὑπόζυλος ποιητής 67, 7.
 ὑποπίνειν 115, 10.
 ὑπόπολις 212, 10.
 ὑποπιεύω 177, 28.
 ὑποσαλίζεται τὰ χοῖματα 68, 30.
 ὑποσέληρος Olympiod. in Phaed.
 et Damascius.
 ὑποστῆς 178, 8.
 ὑποστελλῶσθαι 312, 3.
 ὑποσυγκρίτω 552, 23. 554, 18.
 ὑποσχηματίζεσθαι 68, 28.
 ὑποσχών 177, 12.
 ὑποτακτικὰ μόρια 1088.
 ὑποτελέουσιν 312, 24.
 ὑποτοπεῖσθαι 67, 30.
 ὑποτοπῶ 179, 1.
 ὑποτροπάζειν 69, 19.
 ὑποτροπιαζούσης 312, 19.
 ὑπότυφος 69, 13.
 ὕπουλα γόνατα 68, 5.

ὑπουργηματικός 653, 9 et 21.

ὑπουργία 115, 8.

ὑπουργῶ 178, 32.

ὑποφόνια 313, 5.

ὑποχωρῶ 178, 17.

ὑπωμοσία 313, 8.

ὑποπιάζων 312, 21.

ὑργαί επιθέματα πρὸς κουφισμὸν τῶν φορετῶν. Theognostus f. 20.

ὑροῦδα σφυρίδων idem ib.

ὑρόαξ μέγδην, ἀναμῆξ id.

ὑρουπλεα ῥηγαλέα id.

ὑρυσχος 67, 15.

ὑρχας 693, 15.

ὑσμῖνι 1228.

ὑσπληξ 69, 12.

ὑστριμας 177, 20.

ὑφήγησις 312, 31.

ὑφορμισάμενος 312, 10.

ὑφανχεῖν 68, 4.

ὑψι 606, 7.

ὑψηλή - ὑψώ 857, 9.

ὑψος] γεγονέναι δὲ αὐτό φασι παρὰ τὸ ὅτι τω βλέπω, ὅψω ὄψος καὶ τροπή Ἀδολεξή ὑψος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ πνευμάτων. Theognostus f. 18. Conf. Etym. M. p. 786.

Φάγε] λέγουσι τινες ὅτι καὶ τὸ φάγε καὶ πλε οἱ Ἀιτικοὶ φαγέ καὶ πλε λέγουσιν ὁμοιότως, ὅπερ οὐκ ἐπεγράφησεν. Choerob. ad Theodos.

φαιδρύντης 314, 11.

φαίνειν 313, 20.

φάλαγγας 115, 20.

φαλάγγιον 314, 18.

φάλαγξ 71, 21.

φάλανθος 71, 17. 1096.

φανός 50, 23.

φῶνῶ 600, 28.

φαρμακοπῶλαι 314, 20.

φαρμακός 315, 22.

φαρμακοτριπταί 314, 16.

φαρμακῶντα 314, 23.

φᾶρος 1096.

φάσανον 1095.

φάσις 315, 16.

φασκώλιον 314, 14.

φατρίζειν 115, 29.

φαῦλα 69, 31.

φαῦλον 6, 21. 194, 15. 315, 1.

φειδαλφίτειν 69, 32.

φειδωλά 115, 30.

φελλερά 315, 10.

φενανίζειν 194, 17. 313, 19.

φέρειν τὸν οἶνον 115, 31.

Φερεφάντειον 314, 22.

φή i. q. φησί 543, 10.

φηγός 1096.

φήληκες 71, 4.

φηλώματα 315, 11.

φῆναι 62, 30.

Φθάς Φθάρτος 1181.

φθειροκτονεῖν 71, 15.

φθέρω 663, 22.

Φθίρ 1200.

φθογγής φθογγήντος 1188.

φθόη 71, 3. 313, 26.

— φι 574, 7 et 30. 608, 5. 621,

10.

φιβύλειος 1197.

Φιδιτᾶς Φιδιτᾶ 1186.
 φιλαδελφία 115, 26.
 Φιλάρμων 314, 24.
 φιλάμπελος ἄνθρωπος 71, 27.
 φιλάρπαξ 1199.
 φιλεῖν 115, 22.
 φίλειπς 70, 1.
 φιλεταιρία 115, 26.
 φίλετνος 70, 21.
 φιληδονικός Olympiodorus in
 Gorg.
 φίλημα δοῦναι 115, 24.
 φιλήμη v. νοσήμη.
 φίλιος 71, 7.
 φιλόγονος 115, 27.
 φιλόδειπνος 70, 32.
 ὦ φιλοθεσότη 1189.
 φιλόνηκος 315, 23.
 φιλοποτία 21, 20.
 φιλοπραγματίας 3, 13.
 φιλοπροσέγορος 71, 16.
 φιλοσόφημα 314, 21.
 φιλοστοργία 78, 6.
 φιλοτησία 314, 28.
 φιλοτησίας προπίνειν 70, 8.
 φιλότιμος 315, 24.
 φιλοτραφής 116, 2.
 Φιλονργός 315, 20.
 φιλογαλαξ 1199.
 φιλοφυγεῖν 71, 2.
 φιλωδός 71, 29.
 φμοί 314, 3.
 φλεβοτονεῖσθαι 70, 3.
 Φλεγύας Φλεγύαντος et Φλεγύα
 1185.
 Φλεύς ὁ Διόνυσος Choerob. in
 Theodos. f. 118.

φλίως 70, 23.
 φοίβαζε] τὰ εἰς ζε επιφρόνηματα
 διὰ τοῦ ε γράφονται, οἷον θύ-
 ραζε, ἀθήναζε, ἔραζε, φοίβαζε.
 Theognostus f. 101.
 φοινᾶς ἡ ἐρυσίβη. idem f. 21.
 φοινίκεια 782, 14. 785, 12.
 φοινίκες 314, 32.
 φοῖνιξ 70, 24. τὸ φοῖνιξ καὶ πέρ-
 δις καὶ τέντις ἐν μὲν ταῖς πλα-
 γiais ἐκτείνουσι τὸ ι, ἐν δὲ τῇ
 εὐθείᾳ συστέλλουσιν αὐτό. Choe-
 rob. ad Theodos. Et paullo
 post: τὸ φοῖνιξ καὶ κῆρυξ
 ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν πα-
 ραλήγησαν προπερισπῶνται, δη-
 λονότι κατὰ τὴν εὐθεΐαν. Idem
 f. 245: κανὼν ἔστιν ὁ λέγων
 ὅτι τὸ ι καὶ ὁ υ̅ πρὸ τοῦ ξ φύ-
 σει μακρὰ οὐκ εἰσὶν. Et f.
 123: τὸ ι καὶ τὸ υ̅ πρὸ τοῦ
 ξ οὐδέποτε εὐρίσκεται φύσει
 μακρόν, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ὑψ-
 χούσης παραρρημένον.
 φοιτητὴν 116, 1.
 φοιτητής 71, 23.
 φοινικόν 194, 12.
 Φορβάντειον 314, 9.
 φόρεια 314, 31.
 φορητός 115, 33.
 φορήτην 70, 26.
 Φόρκενultima ancipite 1198.
 φόρμιγξ 1096.
 φορμοκοιτεῖν 70, 5.
 φορμός 315, 7.
 φορηγεῖν 71, 13.
 φορυτός 71, 1.

φραγμός 314, 13.
 φράτηρ φράτερός 992, 12. φρά-
 τερες δέ εἰσιν οἱ συγγενεῖς.
 Choerob. ad Theodos. f. 66
 et 160.
 φράτορες 313, 27. 315, 21.
 φρατορία 313, 27.
 φρατοριάρχος 313, 27.
 φρατριάζειν 194, 14.
 ἐν Φραττιῷ 251, 7. 311, 20.
 τοῦ φρητός 1221. τῶν φρητῶν
 1265.
 φρόνῳ 500, 2. 547, 2. 887, 16.
 οὐκ εὖ φροναῖ λόγος οὐδεὶς, 33.
 φροῦδες 314, 13.
 φρουζιός 315, 26.
 Φρουρώνδης 314, 26.
 Φρουρώνδειον 71, 25.
 φύγα 1229.
 φρυαδεῖσθαι 115, 18.
 φρυγίδες v. αἰγίδες.
 φρύγχοι 313, 32.
 Φυλλίδαι 314, 7.
 φυλλοχοεῖν 71, 11.
 φυλλοφρονεῖν 71, 3.
 φύς 196.
 φροῦν δέκτρον 69, 27.
 φῶδες 70, 27.
 τῶν φῶδων 1238.
 φώκη 314, 19.
 φωνῆς φωνήριος 1188.
 φῶρος ὁ μεγαλόφρωνος. Theo-
 gnostus f. 45.
 φωρῶν 314, 30.
 φωρῶν λιμένα 315, 14.
 φῶς 754. 21. 1096.
 φωτεινοειδής 754, 22.

Χαίρω 179, 14.
 χαίτη 1095.
 χάλαζα 316, 25.
 Χάλας Χάλβα. ἵσται δὲ ποτα-
 μὸς Συρίας. Choerob. in Theo-
 dos. f. 44.
 Χαλκηδὼν v. Καίχηδων.
 χαλκίζειν 116, 10.
 χαλκοκορώνη Io. Siceliota.
 χαλκοκράς - χαλκοκρατον 1226.
 χαλκιδιον Theognostus f. 83.
 χαλκῷ 316, 23.
 χαμᾶζε 608, 3.
 χαμᾶθεν et χαμᾶθεν 600, 4.
 χαμᾶ] τοῦτο οὐρεται, ὡς καὶ
 τὸ ρημαί, ὑμαί. Theognostus
 f. 103.
 χαμᾶνδης v. ἀγορανδης.
 χαμᾶθεν 600, 32. 602, 12.
 χάραιες 316, 20.
 χαρμακτῆρ 316, 21.
 χάρις 72, 3.
 ὦ χαρίει καὶ ὦ χαρίεν 979.
 χαρίεσιν — χαρίεσσιν 1193.
 χάριεν — χαρίεν 570, 27.
 χαρίεις 1187.
 χαρῖσομαι 179, 6.
 χαρίης 573, 27.
 χάριν 313, 33.
 χαριστικός 72, 13.
 χαριτωλή Theognostus f. 73.
 Χάρυβδης Χάρυβδιος 1192.
 χαυμάδια 316, 16.
 χαυμάζειν 43, 1.
 χέλο 557, 27. 1200. τὸ χέλο ἀπὸ
 τοῦ ἔχω γέγονεν. ἔχειν, καὶ ἀπο-
 βολῇ τοῦ εἰ χέλο, οὕτως Ἡρω-

διανός ἐν ἐπιμετρισμοῖς. Theognostus f. 87. πολλή ἐστίν ἡ χρῆσις τῆς χειρός γενικῆς οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς *), ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ ἱαμβογράφοις. Choerob. in Theodos. f. 170. Idem mox: ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυνάμεων τοῖν χειροῖν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χωρὶς τοῦ ἰ, σπανίως δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.

χειρωναξία 72, 14.

χειρώσω 179, 8.

χειλιώμεως 1197.

χελύνη 72, 11.

χελυνοειδής 72, 26.

χέλυσ χέλυσ· σημαίνει δὲ τὴν κισθάραν· πάφωρε οὐρεία χέλυσ, Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ. Choerob. in Theodos.

χιλώνιον τὸ ἐπὶ ταῖς κλεισὶ χερόμερον. σπανίως δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἰρημέρον. Theognostus f. 81.

χέριβα 72, 30.

χέριψ 316, 31.

χερσά 116, 7.

χῆλος 1096.

ὁ χήν καὶ ἡ χήν 1198.

χθεσινόν, χθιζινόν 73, 4.

χθιζόν 73, 4.

χθών 1095.

χιλιάδων — χιλιαδῶν 1263.

χιλιωθέντα 315, 30.

χιλιῶσαι 188, 18.

χλῖδος 315, 31.

τῶν χλοῦνων 1005, 32. 1260.

χλωρός τυρός 73, 3.

Χῦς ὁ Ἀγῆνωρ 1181.

χοῦ] παρὰ τῷ Μενάνδρῳ· τὸν χοῦ ἐκέχυντας. Choeroboscus ad Theodos. f. 131.

χόες 316, 19.

χολᾶν 116, 8.

χολάφινα 72, 25.

χολή ἐστίν 73, 1.

χόλικες 72, 5.

χολλάδες 72, 19.

χόρειον 316, 19.

χορηγεῖον 72, 17.

χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον 72, 28.

χρέμπτεσθαι 72, 16.

χρή 538, 13. 1120.

χρηῖμα 116, 6.

χρηματίζεσθαι 316, 22.

χρηματίζων 179, 21.

χρηματισάμενοι 316, 33.

χρημάτων 316, 27.

χρήσασθαι 116, 11.

χρήσασθαι 179, 11.

*) Id est apud epicos. Ut f. 270: τὸ εἶδον ἐν μὲν τῇ δορικτῇ ἐγγίσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἤρουν ἐν στίχοις καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ἰ γράμματος, οἷον οὐχ ἴδον οὐ πεθόμην, καὶ εἶδον γὰρ ὀκοπιῆν εἰς πειπυλόμεσαν ἀνελθόν· παρὰ δὲ τοῖς ἱαμβογράφοις (ἤρουν ἐν ἱάμβῳ) καὶ ἐν ὅμοιοις καὶ δὲ λόγῳ (ἤρουν ἐν ποικιλικῷ) οὐ δεῖ διὰ τοῦ ἰ γράμματος αὐτό. εἰ δὲ εὐρεθῇ παρὰ τοῖς τραγικοῖς διὰ τοῦ ἰ γραφομένον τὸ εἶδον, οὐδὲν θαυμαστόν· οἱ γὰρ τραγικοὶ ποιητικᾶς λέξεων εἰσάγουσι κτλησθαι.

χρήστης 316, 1. τῶν χρηστών
 1005, 33. 1260.
 χρήται καλῶς τῷ σκέλει 116, 12.
 τὸν χρόα — τον χρῶν 1196.
 χρονίσαι 116, 3.
 χρύσεως 1197.
 χρυσίδες 316, 14.
 χρυσὸν βάλλειν ποσῶνας 72, 7.
 χρυσοκονθαρίς 10. Siceliota.
 χρυσόλαμπις 72, 21.
 χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε 316, 3.
 χρύσωμα 79, 18.
 χρυσώματα 442, 6.
 ἐὰν χρυσῶται 1037, 12.
 χρυσωτής ἡ theognostus f. 33.
 χρῶμαι 179, 19.
 χρωματίζειν 116, 9.
 χύτροι 316, 5.
 χυτροπλάθος 72, 10.
 χῶμα 316, 15.
 ζωρῶσαι 316, 18.
 ζωρεῖν ἐπὶ σκέλος 72, 31.
 χῶρι 549, 1. 573, 3.
 χωρὶς οἰκοῦντες 316, 11.
 χωρὶς οἰκοῦσιν 72, 23.

Ψαθύλλειν 9, 8.
 ψαισιά 317, 26.
 ψακάζειν 73, 24.
 ψαλίδα — σπαλίδα 1168.
 ψάλλω 180, 3.
 τὸ ψάλλης ἀναλογώτερόν ἐστι κα-
 τὰ τὴν κοινὴν διαλεκτικὸν βαρυ-
 νόμιον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ὁρυστομένου· ἐκεῖνοι γὰρ
 ψαλτής λέγουσιν ἐν ὅσῳ τῷ
 Choerob. ad Theodos. f. 105.

ψάλυξ ψάλυγος (ψεψάλυξ?). τι-
 νες μὲν τὰς τρίχας ἐδέξαντο ση-
 μάνειν τὴν λέξιν, Ἀδύμης δέ
 φησι τοὺς ἄσθενεῖς σπινθήρας
 δηλοῦν τὴν λέξιν. Choerob.
 ad Theodos. f. 66.
 ψαμμιαῖον Olympiod. in Phaed.
 ψαφαρόν 116, 24.
 ψέκτης 116, 25.
 ψέλια 116, 26.
 αἱ ψελλίζουσαι 357, 17.
 ψελλός 116, 18.
 ψευδεργγραφή 317, 7.
 ψειδής 500, 2. 547, 20.
 ψευδογλωττεῖν 73, 9.
 ψευδογραφή 194, 25.
 ψευδοκλήσις 317, 3.
 ψευδοκλήτις 194, 22.
 ψευδομαρτυριῶν 194, 27.
 ψευδοτεχνία 61, 25.
 ψευδοθῆναι 179, 26.
 ψήκτρα 73, 15.
 ψηλαγίνδα 73, 18.
 ψημυθιον 1193.
 ψηφίζομαι 179, 79.
 ψήφισμα ἐθικεν 116, 21.
 ψιθυριστής Ἐρμῆς 317, 11.
 ψοθοιός ὁ ἀκύναιτος. Theogno-
 stus f. 37.
 ψοθῶα ἢ ψόρα. idem f. 70.
 ψυγίς γῇ λυτρά χέρσος. idem
 f. 21.
 ψυχαγωγεῖν 116, 16.
 ψυχαγωγίον 317, 21.
 ψυχαγωγός 73, 10.
 ψυχαζουσιν 317, 19.
 ψυχὴ μετὰ εἰς ἣν 73, 16.

ψυχῆς λαβεῖν 73, 21.

ψυχρογόγυα Olympiodorus in
Phaed.

ψυχροδόφιεν 73, 25.

ψύχουσιν οἶνον 317, 28.

ψυχρός ἀνθρώπος 116, 21.

ψυμοκόλεις 116, 23.

Ψωφίς 317, 18.

— ὦ 1201.

ὦ i. q. ὤ 591, 22. 617, 31.

ὦ sine articulus 903, 3.

ὦαι 538, 2.

ὦαιαι 538, 1.

ὦγαγον 318, 5.

ὦδε 116, 29. 590, 24. 616, 24.

ὦθεῖον 317, 33.

ὦδῆ rlym. 709, 16.

ὦθησα 318, 6.

ὦδικός 116, 31.

ὦκα 1096.

ὦκιμον 318, 3.

ὦκλαζε 318, 7.

ὦκυτόκιον 74, 5.

ὦλέναι 1096.

ὦλένιον 318, 8.

ὦλεταῖοι 318, 9.

ὦλλεγγη 318, 10.

ὦμήλεις 318, 16.

— ωμι conjunct. 516, 12.

ὦμοι 536, 28.

ὦμοσυδιᾷ 318, 19.

ὦμοργές 318, 15.

ὦμοργός 318, 15.

ὦμός δαίμων 74, 1.

ὦν 495, 7.

ὦνεῖται 180, 9.

ὠνυχισμένος 74, 2.

ὠοιοί 537, 6.

ὠπίας ὠπίου 1185.

ὦ πόποι] — λέγομεν δὲ (adver-
sus Aristarchum) παρνεύσθαι
αὐτὸ ὡς τὸ ὦ φίλοι ἐκ τῆ ὑπο-
λαβεῖν ὄνομα εἶναι τὸ πόποι·
Σκύθαι γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς
ἐγλάματα πόπους καλοῦσι, κα-
θὼς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου.
καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς περὶ τῶν αὐ-
τῶν φησὶν ὡς οὐ δεῖ τὰ σχετ-
λιαστικά τῶν ἐπιθρημημάτων καὶ
εὐκτικά, οἷον ἐ βαρβάρικα ὄντα,
ὑπὸ τὴν ἔντεχρον ἀκοινοθίαν
ἄγειν, εἴγε οὐδὲ μέγα λόγου τι-
νὲς εἶναι ταῦτα ἐνόμισαν· πα-
σχούσης γὰρ ψυχῆς ἢ διακόρου
ὑπὸ οἶνου οὔσης ἄλογοι δηλο-
νότι καὶ αἱ ἐκφωνήσεις αὐτῆς.
διὸ ἐπ' αὐτῶν ἰαθ' ὅτε τὸ δασὺ
πνεῦμα ἀλόγως ἐν τῇ ληγοῦσῃ
συλλαβῇ ὁρᾶται, ὡς ἔχει τὸ εὐοῖ,
εὐῖαν, εὐῖεν. τὸ γὰρ λέγειν εὐ σοι
ἦν κατ' ἔλλειπιν τοῦ σ γέγονεν
εὐοῖ κατὰ συγκαπήν. ἀμφιβόλον
εἰ μὴ ἄρα παρὰ τὸ εὐοῖ ὁ Εὐῖος
παρῇται. Theognostus f. 103.
ὠραῖαν 73, 31.

ὠραῖσθαι 116, 30.

τὸ Ὠρίων ἀναλγώτερόν ἐστι συ-
στέλλον τὸ ἰ, ὡς παρ' Εὐρι-
πίδῃ τὰ ἰ ἄστρι καὶ τὸν Ὠρίωνα
δέχομαι. ὁ γὰρ ποιητὴς ἐξέτει-
νεν αὐτό, εἰπὼν ἢ ἑ αὐτοῦ στρέ-
φεται καὶ ἑ Ὠρίωνα δοκεῖται.
Choerob. ad Theodos. f. 148.

ὥς 74, 3. 581, 3.

ὥς 523, 24.

ὥς σελινος ἀναβάλλει τὸν τόκον
318, 20.

εἰς ὡς ἐπιθόγματα Δωριὰ 580,
33. 1123.

ὥς 1002. 1221.

ὥσχαί 318, 22.

ὥσχοφορία 318, 23.

ὥσχοφόριον 318, 27.

ὥσχοφόροι 318, 25.

ὥτᾱν 318, 4. 569, 11. 949, 21.

ὥτιοφόροι 287, 12.

ὥτοζάταξιν 116, 23.

ὥτευόμεν 55, 12.

ὥύφιον Theognostus f. 83.

ὥψ ὥπός — Ὡψ Ὡπος 1222.

2.

- Achaeus 361, 1.
 Achilles Tatius 1082.
 Aelianus *περὶ προνοίας τρίτῳ* 321, 16.
 Aelius Dionysius *περὶ ἑλληνισμῶν λέξεων* 1157.
 Aeolenses carent duali 1184.
praepositionum et conjunctionum non retrahunt accentum. 1203.
 Aeschines orator 216, 5. 248, 26. 260, 14. 350, 13. 410, 21. 463, 17. 472, 1.
κατὰ Κτησιφῶντος 372, 19.
περὶ παραπροσεβείας 425, 29.
κατὰ Τιμαρχοῦ 332, 26. 410, 6.
 Aeschines Socraticus 413, 6. 1205.
 Aeschylus 5, 22. 6, 13 et 17. 20, 14. 23, 12 et 23. 48, 21. 72, 15. 321, 21. 336, 30. 337, 8 et 26. 347, 33. 349, 6. 352, 19. 360, 30. 363, 17. 363, 30. 372, 9. 382, 30. 383, 31. 421, 5. 439, 12. 450, 5 et 29 et 30. 457, 21. 467, 10. 746, 3. 786, 9. 1196. Ind. v. *καταπαλος*. *Πύλαμος*.
Ἀγαμέμνωνι 212, 7. 325, 14. 353, 9.
Γλαύκῳ Ποντίῳ 347, 22 et 27.
Ἰκετίων 95, 24.
Ἰλίου 346, 9.
Καίτοις 115, 3.
Κήρυξιν 102, 14. 109, 22.
Ἰέρους 1073.
Προμηθεὺς δεσμότης 78, 25. 116, 7 et 18. 783, 14.
Τοξότησιν 351, 6.
Ψυχαγωγός 73, 13.
 Agathias *πρώτῳ* 174, 3.
 Agathon *Ἀλκιμάδωνι* 353, 7.
 Agesander 377, 30.
 Alcaeus 86, 2. 104, 30. 374, 20. 588, 27. 1183 bis. Ind. v. *κλινδον*.
Γανυμήδει 84, 26. 102, 29. 103, 4 et 18. 360, 14.
Ἐνδυμένῳ 91, 17.
Καλλιστοῖ 85, 6.
Πασομάχῳ 454, 9.
 Alcman 233, 27. 490, 12. 563, 27. 566, 11. 575, 29. 855, 31. 946, 12. 949, 21. 1182. Ind. v. *οἶκος*.
 Alexander *Ἑλένη* 96, 33.
 Alexander Myndius Ind. v. *ἰδυξ*.
 Alexander Rhodius 782, 23.
 Alexio v. *προϋνταξος*.
 Alexis 82, 25. 105, 4. 113, 21. 115, 14 et 26. 116, 10. 425, 2.

- Ἀρχιμολώω 98, 13.
 Ἀμπελουργῶ 82, 4 et 5.
 Ἀμφώτιδι 108, 10.
 Ἀρχιλόχοις 106, 16.
 Ἀταλάντῃ 108, 3.
 Ἀχαΐδι 338, 8.
 Βοστρούχῳ 115, 12.
 Γαλατείᾳ 93, 1.
 Δικτυλλῷ 92, 5.
 Διηπλεούσαις 91, 21.
 Ἐκπωματοποιῶ 82, 7.
 Ἐλένης ἁρπαγῇ 106, 23.
 Ἐλένης μνηστῆράσιν 96, 10. 99, 20.
 Ἐπικλήρῳ 81, 20. 104, 24.
 Ἐπιστολῇ 112, 9.
 Ἰασίδι 83, 15.
 Κιθαρωδῶ 96, 9.
 Κύπριδι 89, 6.
 Λοκροῖς 109, 19.
 Λυλοκῳ 98, 2.
 Ὀδυσσεὶ ὑπονιπτομένῳ 98, 17.
 Οἶνῳ 95, 15.
 Πεζονίκη 108, 5.
 Προσκεδαννυμένῳ 100, 12.
 Σικυωνίῳ 84, 3.
 Ταραντινοῖς 100, 31.
 Τίτθαις 85, 14.
 Τρόφωνίῳ 110, 16.
 Φιλαθηναίῳ 111, 12. 112, 3.
 Amipsias 113, 26. 365, 31. 403, 5. 405, 15. 435, 9.
 Ἀποκοτταβίζουσιν 103, 3.
 Μοιχοῖς 400, 1.
 Ammonius 470, 8. 1006, 28. 1264.
 Amphis
   Δικτυλλῷ 104, 25.
   Σαπφοῖ 89, 22.
 Anacreon 373, 20. 553, 10. 572, 14. 1287.
 Anaxandrides 92, 19. 111, 27. 367, 22. 1208.
 Ἀχιλλεῖ 104, 17.
 Γεωργάφῳ 104, 32.
 Αἰδύμοις 85, 19.
 Θετταλοῖς 106, 10.
 Θηροῖ 96, 4.
 Κωμωδοτραγωδία 87, 23.
 Λοκρίσιν 106, 25.
 Νηροῖ 87, 5.
 Ὀπλομάχῳ 106, 18.
 Anaxilas 408, 9.
 Ἀργοῖκῳ 93, 18.
 Ἀντιδο 103, 9.
   Βοτρυλλῶνι 113, 22.
 Anaximander 783, 9.
 Anaxippus Κεραννῶ 79, 5.
 Andocides 412, 7. 443, 33.
   Συμβουλευτικῶ 94, 21.
 Andron 782, 19.
 Andronicus v. Plato com.
 Anticlides 783, 13. 786, 8.
 Antimachus 261, 19. 342, 12. 1187. 1223. Ind. v. κάρηα.
   Λύδων. Πύδης. τύλας. *)
 Antipater Stoicus 647, 24.

An-

*) Apud Hermannum de emend. rat. p. 445, 3 post illa παρ' Ἀντιμάχῳ adde ex Herodiano περὶ διχρόνων cod Barocc., 72. f. 40: οἱ δὲ πάροιθε πόνοιο γενεύκασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

Antiphanes 96, 12. 98, 15. 112,
24. 116, 8 et 11. 405, 33.
427, 9. 443, 22.

γράφω 93, 27. 97, 5. 105, 5.
108, 8.

Ἀδελφαῖς 81, 10.

Ἀδώνιδι 77, 25. 80, 24. 103,
15.

Αἰγυπτίοις 81, 15.

Ἀνασωζομένῳ 89, 2.

Ἀντρώπῳ 106, 5.

Ἀσώτῃς 86, 14.

Ἀφροδίτῳ 95, 32.

Βουσίριδι 89, 32.

Γάμοις 84, 13.

Διδύμοις 114, 4.

Ἐπιδανρίῳ 98, 28. 454, 32.

Ζωγράφῳ 82, 10.

Ἰάσονι 90, 5.

Μηνηγύρῳ 88, 18.

Antiphon 114, 28. 341, 3 et 28.

345, 27. 359, 12. 363, 31.

366, 29. 367, 31. 378, 22.

403, 5. 412, 28. 414, 6. 418,

419, 18. 427, 18. 429, 18.

430, 10. 437, 29. 461, 9. 463,

24. 470, 25. 473, 17.

περὶ ἀληθείας 330, 2. ἐν ἀλη-

θείας πρώτῳ 472, 14.

περὶ ἀνδριποδισμοῦ 352, 27.

πολιτικῷ 78, 20.

πρὸς Πολύευνκτον 82, 29.

περὶ ῥητορικῆς τέχνης β 78, 6.

γ 79, 1. 110, 33.

Apion 348, 9. v. Λύδων.

ἐν τῷ περὶ τῶν στοιχείων 784,
10.

Apolegon Διαμαρτυρούσῃ 101, 1.

Apollodorus 94, 5. 374, 24.

471, 19.

ἐν νέων καταλόγῳ 783, 10.

Apollonius Archibii 782, 20.

Apollonius Dyscolus (496, 21).

763, 29. 798, 18. 800, 1. 850,

28. 882, 2. 920, 16. 1155.

1273. 1279. 1283. 1285. 1289.

1292. Ind. v. ἀριθμητικά.

εἶμι, ἐπείρομαι.

περὶ ἀντωνυμιῶν 491, 12. 552,

3. 557, 29. (581, 30). 612, 18.

περὶ δασείας καὶ ψιλῆς 612, 20.

περὶ ἐπιρρήμάτων 616, 30. 622,

27. 1238.

περὶ Ἰάδος 624, 8.

περὶ μετοχῶν 554, 25.

περὶ παιδῶν 567, 15. 568, 8.

580, 29.

ῥηματικῷ 672, 34. (882, 2).

περὶ συνδέσμων 543, 18 et 26.

564, 29.

περὶ συντάξεως 530, 29. 532,

31. 535, 25. 542, 12 (conf.

1080 ima).

περὶ σχημάτων 495, 31. 502,

16. 503, 8.

περὶ διεψευσμένων τόνων 581, 4.

περὶ κατηραγκασμένων τόνων

1246.

περὶ ὑποτακτικῶν 512, 15.

περὶ χρόνων 537, 23.

Apollonii D. commentatores

883, 7.

Apollonius Messenius 784, 12.

Apollonius Rhodius 1204.

Ζ ζ ζ ζ

Appianus 120, 25. 129, 30. 146,
5. 148; 6. 154, 17. 174, 9.

α. 130, 13. 146, 3. 170, 28 (ubi
quod est τυραννίας, e Τυρρή-
νίας depravatū arbitratū
Schweighauser. 3. p. 18).

β. 120, 19. 146, 7 et 24. 149, 5.
174, 7.

δ. 170, 31.

ς. 146, 9. 179, 19.

Αιγυπτιακῶν β. 179, 21.

γ. 139, 31.

δ. 174, 14.

Ἀντιβασιλῆ 124, 11. 155, 29.
158, 3. (cf. Schweighauser.
1. 1.)

Ἐμφυλίων ε 174, 12.

Ἰλλυρίδι 173, 33. (cf. Schweig-
hauser: 1. 1.)

Κελτικῶ 179, 1.

Μακεδονικοῖς 143, 11.

Μισθριδανικῆ 154, 15. 158, 6.

Παρθικῆ 156, 29.

Ῥωμαϊκῶν α. 180, 15.

Συριακῆ 170, 23. 176, 11.

Aratos 113, 9.

Ἀδώνιδι 81, 8. 104, 3.

Καιρεῖ 81, 32. 99, 30. 112, 18.

Καμπυλίῳ 83, 16. 99, 32. 444,
14.

Πανὸς γοναῖς 82 8. 106, 6.

Aratus 588, 10. 622, 12.

Arcadius 1193. Ind. v. ἀμέρ-
μην. Αἰδων.

Archides 453, 21.

Archilochus 490, 14. 571, 13.
1200. v. μύκης*).

Archinus 783, 21.

Archippus 113, 20. 343, 15.

Ἀρχιγρόνι 83, 20. 105, 16.

Ἀρχιγρόνι δευτέρῳ 452, 28.

Ἡρῴδι γαμοῦντι 371, 28.

Arcopagiticae leges 82, 17.

Aridices] Post verbum φέρεται

Etym. M. p. 160, 55 haec

addit Cod. Paris. 2630: Ἀρι-

δίνης δὲ φησι πλεονασμῷ τοῦ

ᾱ καὶ τοῦ σ̄ εἶναι γὰρ φά-

ραγον ἀντὶ τοῦ γάρρη. Πο-

λύμαχος δὲ οὗ μοιῶς ἀπαί-

*) Hermann (de emend. rat. gramm. p. 435) coniecturam confirmat Herodianus περὶ διχρόνων cod. Barocc. 72, nisi quod ὡς habet pro εἰς. Idem paullo ante §. 57 extr. haec addit: οὐχ ἔξει τινὰ ὁξεῖαν στίς ἢ κλάς· μεταπλασμοὶ γὰρ εἰσιν. Et §. 63: ἡ δὲ τελευταία συστέλλοιτο, γένος θηλυκὸν ὄνεται, αἰδέας, κλήμας, λείμας, βολαας. διὸ καὶ τὸ μέγα εἰς ἐπὶ θηλυκοῦ γ. ἡ μένον εἰς ἂν ἔχοι. οὐκ ἄγνοω δὲ ὡς ἐστ' ὅτε — ἀλλ' αἰδὸς αὐτοῦς — — ὡς ἔχει τὸ φαλας —. σημειοῦμεθα τὸ γύναι καὶ τὸ γύλας — τὸ ᾱ (εἰσι δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα) καὶ τὸ συνάας (φασι δὲ (lacuna) τοῦτο ὀσπριοι) καὶ τὸ καῦνας — ὀρθίας, ὀρθοβίλλας. τὰ δὲ σύνθετα βαρύνοντα — ἐχαιάνας, ἐριβώλας, πολυπῖδας. τὰ δὲ ὀξύτονα συνθετα συστέλλει τὸ ᾱ, οἷον διασπάς βλεφαρόπας. Apud Etym. M. p. 575, 12 post versum Hesiodi haec habent codd. Paris. 2630 et 2638 v. μήδεα: ὡς καὶ Ἀρχιλόχος

ἴνας δὲ μέδεων ἀπέθρισεν.

ρει. ἄλλοι δὲ διὰ τὸ μὴ σπᾶ-
σθαι, ἀσπάραγον· κεραιώδη
γὰρ εἶναι. οἱ δὲ κατὰ πλεονα-
σμόν τοῦ ῥ ἀσπάραγον ὁ τὸν
φέροντα τὴν φωνήν. ἕως Ἡρω-
διανὸς παρὰ τὸ σπάραγος πλεο-
νισμῷ τοῦ ᾠ καὶ ἀσπάραγον
τὸν βρόχον.

Aristagoras *Μαμμακύνθῳ* 85, 25.
404, 33.

Aristarchus 79, 32. 240, 15.
506, 8. 555, 16. 590, 25. 768,
2. 1006, 24. 1288. Ind. v.
ἱγνύα,

Aristarchus Junior 1400.

Aristides Quintilianus 685, 9.

Aristonymus *Ἰλιῷ* ἔργοῦντι 81,
26. 83, 24. 113, 24.

Aristophanes 4, 30. 5, 31. 6, 2
et 18. 8, 22. 10, 7 et 10. 13,
19 et 28. 18, 25. 23. 16. 31, 1.
35, 32. 40, 32. 44, 2. 45, 4 et
30. 47, 8. 51, 1. 52, 22. 55,
29. 57, 14. 58, 10. 71, 13. 78,
30. 86, 3. 91, 8. 110, 27. 113,
2. 214, 24. 231, 2. 328, 22.
331, 25. 335, 33. 336, 31. 342,
26. 343, 21. 345, 29. 346, 3.
348, 2. 350, 24. 352, 11. 362,
9. 367, 23 et 29. 368, 26. 372,
14. 376, 1. 377, 6. 379, 20 et
24. 380, 14. 381, 26. 382, 18.
384, 4. 398, 26. 400, 9 et 33.
401, 18. 406, 16. 415, 30. 421,
28. 422, 27. 423, 3. 430, 10
et 16. 434, 6. 444, 23. 452, 5
et 22. 468, 8 et 20. 473, 32.

474, 7. 475, 10. 476, 12. 702,
2. 749, 14. 854, 20. 942, 22.
(969, 5.) 1247. v. ἄλς. ἔγγελος.
μύκης. ὀξέσῳ. τέτις.

² *Ἀρκτηοράῳ* 81, 24. 82, 15.

² *Ἀναγύρῳ* 425, 20.

² *Ἀνδομέδῃ* 106, 24 (cf. Seid-
ler, de Aristophan. fragm.
p. 24).

² *Ἀχαρνέῳ* 97, 17. 334, 33.
429, 10. 459, 5. 473, 29.

Βαβυλωνίοις 80, 14. 116, 32.

Βατράχοις 86, 8. 89, 18. 101,
6. 114, 31. 496, 12.

Γήρῃ 102, 15. 449, 14.

Γηρυτιάδῃ 107, 32.

Ζαινταλεῦσιν 104, 28. 427, 3.

Δαναοῖσιν 442, 11. 457, 29.

Δράμουσιν 105, 21.

Εἰρήνῃ 79, 10 et 14. 84, 15.
86, 28. 358, 7. Ind. v. δόρει.

² *Ἐκκλησιαζούσαις* 97, 14.

Θεομογοραζούσαις 78, 24. 83,
9. 84, 29. 88, 28. 96, 25. 98,
12. 382, 8. 410, 15. 451, 1.

² *Ἰππεῦσιν* 80, 30. 81, 5. 444, 24.
469, 32.

Λημνταῖς 423, 32.

Λυσιστράτῃ 335, 12. 383, 23.

Μητροφῶντι 88, 24.

Νεφέλαις 78, 5. 83, 1. 98, 1.
105, 2. 407, 23. 449, 11.

Νεφέλαις δευτέραις 85, 28.

² *Ὀλκίαισιν* 82, 23. 340, 31. 474,
32.

² *Ὀργισιν* 1197. 1287. v. ἦ.

Πελαγοῖς 111, 7.

- Πλούτων 78, 11. 84, 6. 88, 8.
 95, 29. 113, 11. 351, 33. 368,
 5. 1185. 1289.
 Προυγῶν 411, 17.
 Σφηξίν 110, 26. 439, 4. 461, 22.
 Ταγηνισταῖς 439, 22.
 Τελμησσεῦσιν 386, 6.
 Τηρεῖ 383, 17.
 Φοινίσσας 370, 18,
 Ὡραις 425, 3.
 Aristoteles 224, 21. 345, 21. 367,
 25. 411, 2. 436, 2. 442, 1. 647,
 18. 649, 29. 656, 30. 685, 9.
 721, 18. 783, 4. v. σκνίψ. σκώψ.
 περὶ ζώων 89, 24. 370, 27. 377, 28.
 περὶ ιδεῶν 660, 33.
 Ὀμηρικοῖς ἀπορρήμασιν 84, 26.
 Ὀπούντιον πολιτεία v. Δάδων.
 περὶ ποιητικῆς 101, 32.
 Aristoxenus περὶ τῶν γινῶσκων
 χήσεως 101, 17.
 Arrianus 131, 16. 139, 10 et 24.
 156, 28. 170, 13. 173, 29. 178, 25.
 α. 179, 26.
 γ. 170, 16.
 δ. 145, 12. 169, 33. 170, 7.
 ε. 154, 10. 178, 15.
 ζ. 158, 32. 170, 5 et 11. 177, 6.
 α. τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου 129, 27.
 τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρον β. 131,
 20. 173, 31. ε. 130, 27.
 Asclepiades 784, 8.
 Aspasius v. Procop. Gaz. not.
 Athenaeus 651, 6.
 Autocrates 336, 26.
 Bacchylides 596, 14.
 Bellerophon 784, 25.
 Cadmus Milesius 780, 30.
 — Phoenix 782, 30. 783,
 2. 786, 3.
 Calfates v. Michael.
 Callias Κυκλωπιν 442, 3. 474, 1.
 Callicles 1082.
 Zacharias Calliergus 1081.
 Callimachus 373, 13. 504, 31.
 515, 17. 567, 17. 725, 23 et
 26. 728, 17. 791, 3. 850, 25.
 923, 6. 942, 6. 946, 18. 1154.
 1174. 1176. 1185. 1187. 1188.
 1198. 1207. 1209. 1228. 1253.
 1287. v. Ἀτραξ. Δημοσίων.
 Θαλῆς. τηδῖς. τριγλώχιν. *)
 Ἐκάλῃ] v. μύκης.
 Callistratus 425, 12.
 Cantharus 50, 5.
 Μηδέα 85, 13 et 30. 97, 10.
 Τηρεῖ 79, 11.
 Chaeremo Stoicus 515, 15.
 Chaeris 663, 10.
 Chamaeleon 233, 15.
 Io. Charax 1179. 1291.
 περὶ ἐγκλινομένων 1149.
 Chares (quem Charisium esse
 in cod. Marc. 433 testatur
 Morellius Biblioth. mss. 1.
 p. 304)
 ἀπολογία 191, 30.
 κατὰ Διονυσίου 191, 28.

*) Locum ab Etym. M. p. 74, 15 allatum ita legit Choeroboscus in Theodosium: δινωμένην περὶ βουσὶν ἐμὴν ἐφέλατον ἄλωα.

Chionides <i>Ἡρώων</i> 97, 8.	Codex Vatic. 1410] 1066.
Choerebosci *) orthographia 1101.	1729] 1162. 1766] 1162.
Choricus 1082.	Voss. 76] 1129.
<i>πρὸς Μαρκιανόν</i> 135, 16. 143, 26.	Comanus 496, 21.
Christophorus Patricius Mity- len. 1089.	Constantinus Monomachus 1089.
Chrysippus 374, 23. 647, 23.	Corinna v. <i>Θράνηξ. Αἰδωνί</i>
Cleander 10, 9.	Crates 15, 5. 343, 10.
Clidemus 326, 30. 419, 28.	<i>Ἡρώων</i> 352, 2.
Clitomachus 728, 9.	<i>Παιδιῶς</i> 380, 1.
Codex Barocc. 50] 1101. 72] 1178.	<i>Τόλμαις</i> 93, 16.
Coislin. 345] 1065.	Cratinus 3; 26. 7, 9. 8, 6. 13, 6 et 17 et 20. 28, 29. 33, 18. 39, 10. 42, 21. 51, 26. 59, 24. 108, 24. 336, 15. 337, 18. 339, 31. 346, 2. 354, 27. 363, 3. 369, 15. 372, 10. 374, 19. 402, 3. 404, 13. 406, 11. 410, 31. 415, 1. 428, 17. 430, 3. 433, 23. 453, 31. 747, 26. 749, 12.
Hamburgensis Dionysii Thracis] 1137.	<i>Ἀλλοτριουργώμοσιν</i> 1176.
Marcian. append. 11, 4] 1140.	<i>Βουκόλοις</i> 394, 8. 395, 27. 429, 24.
Ottobon. 147] 1158. 173] 1080.	<i>Γέλοσιν</i> 144, 27.
Palat. 70] 1140.	<i>Δηλιάσιν</i> 94, 7. 96, 14. 129, 14.
Paris. 1983] 1073. 2558] 1129. 2594] 1088. 2630] 1120. 2635] 1067. 2638] 1120. 2650] 1129. 2929] 1086.	<i>Διονυσιαλεξάνδρῳ</i> 402, 32. <i>Δραπεισίην</i> 396, 24. 435, 12. <i>Θρακί</i> 104, 18. <i>Μαλθακοῖς</i> 1295.
Vatic. 14] 1136. 895] 1077. 1356] 1161. 1357] 1088. 1370] 1127.	<i>Νόμοις</i> 371, 1. 422, 9. 436, 9. <i>Πανόπταις</i> 91, 10. <i>Πυλαίη</i> 105, 23. (Cf. F. W. Tittmann über den Bund

*) Χοιροβοσκῶν πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ὅγμασι κανόνες ζητούν-
τας καὶ ὁμοιότητας (Flor. Adon. f. 215) in cod. Vatic. 895 f. 220
est τοῦ σφατωτάου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορίου περὶ γραμματικῆς.

- der Amphiktyonen S. 91.
Anm. 7).
- Σεμφίους 85, 2. 444, 16.
- Τροφωνίῳ 358, 2.
- Χείρῳσιν 335, 15.
- ᾠδαίς 88, 3. 116, 21 et 30.
394, 21.
- Critias 382, 19.
- Cyrillus εἰς τὸν Ἡσαΐαν 153, 27.
lexici codd. 1094. 1096.
- Danaus litteras advexit 783, 7.
786, 4.
- Demagoras 377, 28.
- Demetrius v. προῦνεις.
- Demetrius Scepsius 342, 10.
364, 18.
- Democritus 374, 14. 781, 23.
1168. Ind. v. ἰθύτην.
- Demosthenes 26, 8. 28, 17. 29.
14. 31, 27 et 32. 53, 26. 70,
14. 119, 15. 131, 30. 135, 27
et 29. 145, 5. 154, 9. 159,
32. 216, 4. 217, 28. 249, 33.
307, 24. 331, 23. 344, 4. 345,
26. 360, 29. 366, 16. 369, 14.
375, 13. 380, 5. 402, 23. 403,
8. 408, 1. 415, 1. 419, 23.
421, 1. 429, 11. 431, 23. 440,
4 et 9 et 23. 450, 18. 459,
21. 469, 18 et 20. 734, 20.
- περὶ Ἀγνίς κλήρε 401, 20 et 23.
- περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
θηκῶν 120, 33. 121, 6. 150,
13. 174, 31. 400, 25.
- περὶ Ἀλοννήσου 136, 12 et 16.
- κατὰ Ἀνδροτίωνος 123, 9. 149,
9. 151, 11. 161, 1. 164, 8.
171, 23. 175, 12. 397, 4. 410,
5. 414, 13. 426, 10.
- κατὰ Ἀριστογείτονός 78, 9. 106,
2. 109, 14. 123, 27. 132, 21.
139, 33. 151, 26. 155, 8. 157,
5. 162, 15. 165, 11.
- κατὰ Ἀριστοκρότους 79, 4. 90,
7. 122, 13. 123, 3. 132, 31.
133, 3. 128, 15 et 28. 139, 1
et 7. 146, 16 et 18. 155, 11.
157, 3 et 8. 160, 27 et 30.
163, 25 et 30. 164, 3 et 21.
171, 17. 175, 10 et 16. 355, 1.
375, 24. 413, 18. 438, 26.
- κατὰ Ἀρόβου 92, 6. 119, 10.
134, 12. 144, 10 et 19. 145, 27.
- κατὰ Ἀρόβου πρώτῳ 128, 31.
462, 13.
- κατὰ Δημάδου 335, 30.
- κατὰ Διονυσιοδώρου 144, 15.
- περὶ τῆς εἰρήνης 131, 3. 161,
23 et 25.
- ἐπιστολαῖς 110, 4. 111, 31. 369,
11.
- ἐπιστολῇ ἧς ἡ ἀρχή· περὶ μὲν
τῶν κατ' ἐμειντόν 77, 17. 94, 3.
- ἐπιστολῇ Φιλίππου 120, 2 et 9
et 12. 131, 24 et 28. 160, 6.
πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολὴν
159, 20. 162, 2.
- ἐπιταφίῳ 354, 10.
- περὶ τοῦ ἐπιτηρητορχήματος 88,
15. 94, 24. 112, 13.
- πρὸς Εὐβούλον 128, 18.
- κατ' Εὐέργου 144. 11 et 12.
- πρὸς Ζηνοθεμιν 149. 13. 159, 29.
- πρὸς Κυλλικίαν 428, 7.

κατὰ Κόνωνος 113, 10. 262,
19. 367, 27. 465, 17.

πρὸς τὴν Λακρίου παραγρα-
φὴν 145, 3.

πρὸς Λεπτίνην 77, 19. 78, 3 et
28. 79, 26. 85, 26. 89, 12. 93,
17. 109, 1. 111, 14. 120, 21.
122, 18. 127, 28. 130, 20. 131,
6. 137, 14 et 18. 148, 20 et
26. 150, 4. 151, 8. 158, 12 et
15. 162, 6. 163, 22. 179, 29.

περὶ Μεγαλοπολιτῶν 148, 22.
154, 29.

κατὰ Μειδίου 80, 4 et 15. 92,
12. 94, 15. 115, 33. 120, 29.
122, 21 et 23 et 27 et 31.
126, 4. 131, 9. 132, 1 et 25
et 27 et 30. 138, 12 et 18
et 23. 141, 32. 150, 6 et 11
et 16. 151, 12 et 14. 155, 6.
156, 7 et 14. 160, 15. 163,
14 et 16 et 21. 175, 4 et 31.
176, 26 et 30. 177, 17. 344,
21. 361, 32. 451, 12. 454, 21.
721, 10. 839, 23.

πρὸς Νανσιμύχον καὶ Ξενοφεί-
θην 144, 7 et 14 et 17.

κατὰ Νεαίρας 123, 29. 140, 2
et 4. 151, 30. 433, 3. 461, 13.

κατὰ Ὀλυμπιόδωρον 145, 6.
404, 18.

Ὀλυμπιακοῖς 135, 31. 136, 1.
πρώτῳ 119, 1 et 4 et 6. 127,
20. 149, 22 et 24. 159, 11.
161, 11 et 14. 171, 9.

τρὶν 119, 11. 136, 5. 148, 9.
156, 3 et 5. 174, 19. 176, 16.

κατὰ Ὀνήτορος δευτέρου 437, 26.

παραπροσβείας 27, 17. 29, 4.

38, 11 et 23. 91, 31. 94, 14.

120, 17. 122, 6 et 12. 125, 9.

126, 26. 132, 14 et 16 et 19.

137, 8 et 12. 138, 4 et 10.

141, 11. 147, 18. 150, 23 et

27 et 32. 151, 1 et 4. 152,

16. 154, 32. 156, 23 et 27 et

32. 163, 4. 171, 14. 175, 8.

176, 22. 177, 12 et 14. 375,

22. 429, 19. 455, 19. 456, 19.

461, 5.

πρὸς Περικλέα 145, 2.

πρὸς Πολύεμκτον 90, 28.

περὶ τῆς τῶν Φοδῶν ἐλευθε-
ρίας 137, 7. 146, 33. 176, 20.
443, 3.

περὶ τοῦ στεφάνου 10, 17. 78,

26. 80, 16 et 18. 87, 29. 93,

20. 97, 16. 102, 11. 121, 9 et

12 et 15 et 18 et 22 et 24

et 27 et 30. 122, 4. 116, 28

et 31 et 32 et 33. 127, 2 et

4 et 6 et 15. 128, 1 et 7 et

14 et 16. 129, 2 et 4 et 6 et

8. 132, 5 et 8 et 11. 136, 21.

137, 23 et 26 et 29 et 31.

138, 1. 147, 3 et 10. 150, 18

et 21. 154, 26. 160, 8 et 12.

162, 13 et 23. 171, 12. 172,

10. 177, 8. 179, 6 et 32. 394,

30. 400, 20. 431, 15. 448, 14.

περὶ συμμοσιῶν 136, 28.

περὶ συντάξεως 136, 14 et 26.

πρὸς Τιμόθεον 435, 12.

κατὰ Τιμοκράτους 79, 16. 82,

20. 91, 23. 94, 18. 122, 15.
 123, 11 et 15 et 20 et 23 et
 25. 146, 20. 149, 11 et 17.
 150, 29 et 31. 151, 6 et 20
 et 22. 157, 17 et 20. 159, 22
 et 28. 165, 6 et 8. 171, 21. 174,
 22. 175, 21 et 29. 177, 23 et
 26. 335, 27.
- πρὸς Φαίλιππον 438, 27.
 Φιλιππικοῖς 119, 8. 120, 5. 344,
 26. 449, 3. 461, 9. 839, 2.
 α. 119, 19. 127, 29. 136, 7 et
 10. 149, 30. 154, 23.
 β. 119, 23. 174, 24.
 γ. 119, 27. 149, 28. 159, 13
 et 15 et 16. 161, 18 et 20.
 174, 27. 180, 9 et 11.
 δ. 144, 6. 159, 17. 160, 3.
 161. 32.
 ε. 127, 26.
 ς. 375, 19.
 ζ. 375, 27.
- κατὰ Φορμίωνος 83, 15.
 περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ 130, 17.
 136, 19 et 23. 148, 16. 149, 33.
 161, 29.
- Demosthenes minor ὑπὲρ Παν-
 σάντου 140, 13.
 ἐν οἷς ἑαυτὸν προσαγγέλλει 168,
 13. 170, 25. 172, 8.
 σιωπῇ Σωκράτους 135, 22.
- Deucalio 785, 4.
 Deuteronomium 126, 8. 153,
 33.
 Didymus 349, 6. 374, 26. 380,
 25. 471, 19. 569, 15. v. Λά-
 δων, ψάλλυξ.
- ἐν τῇ τροπικῇ λέξει 471, 19.
 ἐν ὑπομνήματι v. Heraclides.
 Dinarchus 331, 23. 353, 5. 407,
 32. 409, 32. 426, 24. 433, 2.
 435, 10. 437, 14. 440, 26.
 465, 14.
 κατὰ Ἀρχιστράτον 440, 7.
 κατὰ Δημοκλέους 113, 7.
 κατὰ Πολυεύκτου 354, 8.
 κατὰ Πυθίου 440, 28.
- Dinolochus 345, 28.
 Ἀθάλια 82, 30.
 Κομωδοτραγωδία 112, 29.
 Μηδεία 114, 5.
 Τηλέφω 112, 28.
- Dio Cassius 119, 25. 124, 17.
 160, 17. 164, 11 et 23.
 α. 158, 23. 161, 3. 164, 15.
 165, 27.
 β. 139, 12 et 15 et 17 et 21. 155,
 1. 164, 19 et 25. 174, 2. 177, 20.
 γ. 120, 24. 130, 23. 139, 26 et
 29. 155, 14. 164, 28 et 32.
 δ. 135, 8 et 16. 147, 25. 152,
 1 et 3.
 ε. 140, 10. 175, 19.
 ς. 146, 22.
 ζ. 123, 32. 133, 19.
 η. 124, 1. 165, 13.
 θ. 158, 25.
 ι. 177, 28.
 ια. 131, 12. 133, 23. 140, 20.
 165, 23 et 30. 171, 26 et 29.
 ιβ. 124, 4. 133, 25.
 ιε. 119, 20.
 ιζ. 140, 24.
 ιη. 133, 30.

α. 124, 7. 165, 20. 166, 1 et 3
 et 11 et 14.
 κα. 124, 9.
 κβ. 149, 25. 166, 5.
 κγ. 136, 30. 166, 8.
 λα. 137, 1. 134, 20. 140, 25.
 166, 18.
 λγ. 162, 19. 165, 15. 177, 30.
 λε. 165, 17.
 λς. 152, 9. 157, 30. 166, 21 et 25.
 λζ. 166, 27. 178, 1.
 λθ. 124, 20. 155, 4.
 μα. 124, 23. 134, 3. 140, 28.
 146, 6. 167, 4.
 μβ. 155, 17. 158, 18. 167, 1.
 μγ. 157, 33.
 μδ. 124, 26. 141, 3. 166, 31.
 167, 27.
 μς. 141, 7. 167, 7. 171, 32.
 178, 32.
 μζ. 124, 14. 134, 6. 141, 9.
 μη. 124, 30. 125, 1. 134, 9.
 141, 12 et 16. 152, 6 et 12.
 167, 11.
 μθ. 141, 18. 166, 16. 180, 3.
 ν. 140, 17.
 να. 167, 18 et 25.
 νβ. 125, 3 et 6. 141, 25 et 28.
 167, 13.
 νγ. 176, 1.
 νδ. 134, 14. 141, 22. 179, 8.
 νς. 167, 30.
 νη. 134, 17. 167, 20. 172, 4.
 ξα. 167, 33. 178, 4.

ξβ. 142, 5 et 9. 148, 13.
 ξδ. 142, 11 et 14. 168, 3.
 ξς. 147, 29.
 ξη. 134, 20.
 οδ. 168, 7. 178, 8.
 ος. 152, 18.
 Diocles 339, 17.
Βάχαις 87, 2. 452, 28.
Μελίσσαις 87, 4. 88, 20. 97, 9.
 350, 14.
 Diodorus 784, 10.
 Diogenianus 1073. v. *Λάδων*.
 Dionysius 362, 3 et 25.
ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων 1037.
 Cf. Aelius.
 Dionysius Halicarnass. 691, 27.
 — Milesius 783, 9.
 — Thrax 672. 723. 1168.
 1279.
 S. Dionysius 130, 3. 161, 27.
 Diophantus *Μετοικιζομένῳ* 115,
 31.
 Diphilus 33, 33. 99, 17. 109,
 16. 113, 25. 372, 27. *)
Ἀνωσζομένῳ 84, 25.
Ἀποβάτη 101, 10.
Βαλανίῳ 108, 32.
Ἐγκαλοῦσιν 110, 18.
Ἐλληβοριζομένοις 100, 11.
Ἐπιτροπῇ 96, 31.
Εὐνοίῳ 95, 17. 100, 31. 101,
 29.
Πλινθοφόρῳ 101, 4.
Φιλαδέλφους 80, 29. 110, 17.

*) Post illa Etym. M. p. 490. 40 ἐπιφέρειν τὸ καρυδοκτείν
 haec addit cod. Barocc. 50: παρέρχεται δ' ἐνάλους Δίφιλον λέ-
 γοντα ἐν Ἐμπόρῳ τὴν νύκτι ἐκείνην διακαρδόμενεν.

- Dosiades 783, 14.
ἐν τῷ βῶμῳ 735, 1.
 Duris 451, 32. 782, 22.
 Empedocles 337, 14. 733, 14.
 734, 14.
 Ephorus 782, 14. 786, 1.
ἐν δευτέρῳ 783, 1.
 Epicharmus 113, 14. 209, 27.
 225, 32. 354, 24. 381, 2. 417,
 20. 782, 29.
Ἀμίκῳ 98, 33.
Δευκαλίωνι 90, 3.
Ἐλπίδι ἢ Πλούτῳ 105, 33.
Ἡράκλειῳ 83, 28.
Ὀδυσσεὶ αὐτομόλῳ 82, 16. 95, 27.
Ὀφιοποιεῖ 99, 1.
Πολίταις 105, 19. 112, 16.
Χείρωνι 98, 32.
 Epicurei 367, 22. 649, 26. 667, 13.
 Epicurus 566, 3. 1168.
περὶ φρονιῆς ἀκροάσεως 630, 25.
 Epilycus *Κορακίσκῳ* 411, 17.
 S. Epiphanius 1097.
 Eratosthenes 215, 21. 226, 12.
 725, 20. 1185. v. γάρυξ. *Ἀέδων*.
 Eriphus *Μελιβοίῃ* 98, 26.
 Eteoneus 782, 16.
 Etymologus M. v. Archilochus,
 Callimachus, Diphilus, Ion,
 Sophron. *)
 Eubulus 90, 1. 433, 32.
- Ἀντιόχῳ* 103, 1. 111, 22.
Λαιδάλῳ 108, 14.
Εὐφύῳ 86, 30.
Κατακολλωμένοις 89, 20. 114, 25.
Κορυβάλλῳ 1180.
Παρμενίδῳ 101, 30.
Τίτῳ 108, 38.
 Eucritus 1198.
 Eudaemo v. *Ἀέδων*.
 Endemus 1067.
 Eudoxus 362, 25.
 Euphorio 864, 21. 1185. v. *Εἰ*.
βουξ. **)
ἐν Δημοσθένει v. Πλάτος.
ἐν Μο... πικ 1194.
ἐν Πολυχρόνῳ v. Θράσυλ.
 Euphronius 782, 15.
 Eupolis 4, 24. 5, 13. 13, 31. 16,
 20. 17. 30. 43. 14. 58. 10. 328.
 31. 335, 33. 372. 7. 401, 9.
 438. 13. 436, 4. 463, 19. 702,
 4. 937, 15.
Ἐστὶν 83. 32. 84, 19. 91, 29.
 92, 9. 1168.
Ἀστυακίτοις 475, 12.
Ἀντολίῳ 83, 14. 84, 21. 109,
 12. 395, 25. 447, 1.
Βάπταις 377, 8. 460, 25.
Δήμοις 79, 22. 95, 8. 98, 27.
 99, 28. 328, 18. 442, 8. 462, 3.
Κόλαξιν 96, 17. 1196.

*) Pag. 496, 17 leg. e cod. Paris 2638: *Ἰστέον ὅτι ἡ εὐθεία τοῦτων ἢ ἐμμανὲς εἶχεν εἶναι ἢ ἐμμανὲς. ἀλλ' ἔστιν ἀνίστατον οὔτε γὰρ ἐμμανὲς δύναται εἶναι οὔτε ἐμμανὲς καὶ ἐμμανὲς μὲν ὅτι πᾶσα—*

**) Etym. M. p. 430, 18 leg. *ἐμμανέων* cum cod. Barocc. 50. Versu superiori non *ἐμμανέων* sed *ἐμμανέων* habet cod. Paris. 2630. qui v. 16 post *ἐμμολογεῖ* addit haec: *ἐμμανέων αὐτὴν Ἀγμήμενονος, οἷσται δὲ αὐτὴν.*

- (Μακαρισμῶν 111, 5. 467, 12.)
 Μαριᾶ 79, 10. 99, 12.
 Πόλεσιν 399, 30. 402, 30. 425, 18. 431, 9. 441, 15. 453, 20.
 Ταξιάρχους 327, 11. 382, 11.
 Χρυσῷ γένει 96, 18. 433, 10. 1290.
 Euripides 6, 1. 101, 14. 323, 20. 336, 29. 338, 14. 339, 12. 340, 20 et 24. 343, 32. 346, 11 et 19. 362, 7 et 9 et 12. 362, 2. 367, 14. 369, 7 et 18 et 20. 373, 7. 378, 13. 382, 32. 383, 8. 396, 12. 414, 15. 440, 32. 444, 32. 746, 2. 786, 12. 1057, 26. 1163. 1185. 1187. v. Ἀσων.
 Ἀκταίων. ἔπεισον. Ὠρίων.
 Αἰόλω 105, 26.
 Ἀνδρομάχη v. ἠδύς.
 Ἀνδρομέδα 78, 21. 339, 5.
 Ἀντιόπη 109, 17.
 Αὖρη 116, 2. 514, 10.
 Βάρχεις 87. 30 88 22. 90, 30. 96, 32. 98, 14. 105, 31.
 Ἑκάβη 83, 26. 1287. 1293.
 Ἡρακλεῖ 116, 13.
 Ἰππολύτῳ 1288.
 Ἰριγενεΐα 97, 29.
 Ἴωνι 86, 19.
 Κρήρσαις 514, 8.
 Κύνλωπι 87, 33. 106, 8.
 Μηδεῖα 99, 10. 346, 25. 1169.
 Ὀρέστη 79, 19. 99, 16. 352, 5. 744, 4.
 Πηλιάσιν 95, 23. 106, 27.
 Πλεισθένει 107, 19.
 Ραδαμάνθου 93, 31.
 Συλῇ 85, 10.
 Τρωάσιν 99, 4.
 Τριπύλῃ 93, 26. 109, 15.
 Φοινίσσαις 80, 23. 84, 19. 496, 16. 731, 13. 966, 22.
 Eusebius 157, 10.
 λόγῳ δευτέρῳ 156, 10.
 Io. Glycys 1077.
 Gorgias 681, 14.
 Gregorius Nazianzenus *) 134, 22.

*) ὁ Θεολόγος οὐ μόνον Δημοσθένην ἀλλὰ καὶ πάντας ὑπερεβάλετο. γὰρ τοὺς λόγους παραβάλλει, παιδίον εὐφραίνει τὸν Δημοσθένην. καὶ ταῦτα δηλὸν τοῦ μὲν ἐκ τοῦ πρὸς Ἀπίτην καὶ Ἀριστοκράτην, τοῦ δὲ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ πόδα. εἰς χεῖρας γὰρ ἐκείνου πεσόντες καὶ τὸ διασαφῆσαι τοὺς ῥήματα, ὁ μὲν ἀγῆς ἔν, εἰ μὴ τοῖς οὐκ ἔχουσιν ἔλεος προσῶς, διὰ τὴν ἀσάφειαν, ὁ δὲ, μέγαλιν προχειρισμένος ἔντατιν, καὶ τῷ σαφῆ καὶ τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσι τοῖς καλοῖς πρὸς κολαίων φωνῶν ἀεὶς. Ἀλλ' ἔτιω τίς εἴπῃ ὡς κατ' ἑαυτοῦ περὶ τὸ δικαντικὸν Δημοσθένους. ἀλλ' ἀνέχεται ὁ ταῦτα λέγων λόγων θεωρίας. ὁ μὲν γὰρ ἀνέπτεσιν οἷδ' ὅπως ἐμελετήσε κατὰ τέλειαν ὑπόθεσιν, τὴν ἐργασαστέαν πασῶν στάσεων· ὁ δὲ ταύτην διανοήσας τὸν συντακτικόν, οὐκ ἀνθρώποι μόνον ἀλλ' εἰ καὶ ἀγγέλῳ ἦσαν οἱ ῥήτορες, ὑπέπεσον ἔν. οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος πρῶτος καὶ μόνος παρὰ πάντας τοὺς παιδαίους, κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν ἀνέμετος. εἰς δε τὸ στοιχαστικὸν ζήτημα τὸν ἀπαλογητικόν, τὸσούτων μεγέθους ὄντα, ἐν κεφαλῇ περιεγράφηται. καλεῖται Δημοσθένης σύμμαχον ἔχων τὸ

- εἰς τὸ βάπτισμα 152, 21.
 ἐπιταγῶ 142, 16. 152, 24 et 27.
 περὶ Θεολογίας β. 172, 20.
 ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον ἐπιστο-
 λῆς 148, 28.
 περὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι 168, 17.
 στηλιτευτικῶν πρώτῳ 174, 33.
 εἰς τὸν συντακτικόν 167, 16.
 168, 20.
 περὶ φιλοπαθείας 172, 25.
 Gregorius Nyssenus 169, 25.
 περὶ ἀρετῆς λόγος δευτέρως 154, 3.
- περὶ παρθενίας 154, 6.
 Gregorius Pardus de syntaxi
 1081. 1169.
 Hagias Ζωγράφῳ 113, 1.
 Hecataeus (341, 24.) 362, 24.
 783, 10.
 Hegelochus 728, 2.
 Hegesippus 1185.
 Heliodorus 344, 24. 384, 1. 784, 10.
 Heliodorus Tricicensis 1082.
 Hellanicus 351, 22. 362, 25.
 ἐν πρώτῳ 444, 11.

ψεύδος, ὃ μάλιστα ἰσχύει καὶ τοῖς λόγοις, πόσον εἰς τὸν παραπρε-
 βείας ἐλέφθη Διοχίτρου. καὶ ἔω τὰλλα, ἵνα μὴ δόξω γράφειν ἐγκώ-
 μια. Io. Siceliota. Idem alio loco: ἡ ἐκκρίναι παρεπομένη, οἷον
 τινι κῆτι πομπῆλος ἐχθρὸς, τῶν μὲν βλαπτόντων ἀποργεῖται, πρὸς δὲ
 τὰ συνόλονται ποδιζεῖ διὰ τῆς μεθόδου τῆς λανθῆς, καθάπερ προΐον-
 τες ἐροῦμεν, ἐξομαλίζουσι καὶ καθαίρουσι τὰ συμπύκνυντα, ὥν μὴ
 συμβαινόντων περιττὴ εἰκότως ἂν εἴη. ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἀδύνατον
 ἀνδράσι πολιτικοῖς τε καὶ ἐπιστήμοσιν — οὐδὲν γὰρ περιττὸν οὔτε
 φῖσει οὔτε τέχνῃ τῇ μινουμένη τὴν γῆσιν —, ταύτην ἐφεύρεν ἡ
 τέχνη, καθάπερ τοσοῦ καθόρουον, τὴν ἐκκρίναιαν προκατασκευάζουσιν
 προλέγουσιν ἐρωτῶσιν προστάττουσιν μυρία μεθοδεύουσιν πρὸς τὸ
 πείσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπαυάγουσιν, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐλ-
 λήνων δῆτορος καὶ χριστιανῶν ἐχειριζομένη. πῶς γὰρ οἷς διάφορος
 ὁ σκοπός; ὁ γὰρ Δημοσθένης, ὃν ἐκείνοι θαυμάζουσιν, παροῦργος
 ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινός, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπικείμενος μέχρι ἀπα-
 γωγῆς, συγχεῖ τῷ λόγῳ τὰς τάξεις τῶν προσηγγεμένων καὶ τῶν
 προτεταγμένων, καὶ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ ταῖς ἐρωτήσεσι χροῖται κα-
 κοῦργως, ἄλλα προθεῖς καὶ ἄλλα καταγασάμενος, καὶ πανταχοῦ τὴν
 λήμην τῶν ἀκροατῶν λημαινόμενος. ἐφ' οἷς καὶ τὰς μεστώσεις τῶν
 λόγων δοκεῖ μὲν εὐκρινεῖν διὰ τῶν ἐπαυλήσεων, οὐ μέντοι πρὸς
 αὐτὰς αὐταὶ φέρονται τὰς ἐπαγγελίας, ἐπιφορτίζει δὲ τὸν κατηγο-
 ρούμενον, καὶ πρὸ τοῦ καταψηγίσματος καὶ ταῖς ἀποδείξεσι θανα-
 τοῖ. καὶ τοῖτο διὰ πολλῶν ἵσκει τῷ φιλοπόνῳ καταμαθεῖν, ἐξαίρε-
 τως δὲ ἐκ τε τοῦ ἐπὶ τοῦ στεγάνου καὶ τοῦ κατὰ Διοσκορίτου.
 ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐτέρως προκατασκευάσει καὶ ἐτέρως τῇ πρὸς τὰς ἀπο-
 δείξεις τάξει ἐχρήσατο, τοῦτο μεθασθέντος ὅπερ εἶπον, ἵνα τῆς ἐπαγ-
 γελίας ἐπιλαθόμενων τῶν δικαστῶν Διοχίτης οἰχῆται, ὃ καὶ συ-
 νέβη· ἐν δὲ τῷ τὸ κατὰ γῆσιν ὃν οὐ πρῶτον προτεθεικὸς ἀλλὰ δεύ-
 τερον, τὴν τῆς Χερσίου ἀσφάλειαν, δεύτερον εἶθηκε τὸ κατὰ γῆ-
 σιν, ὥς ἀπολλύει τὴν Χερσίου τὴν ὁ Χαρίδemos. Οὐ μὴν ὁ θεολόγος
 τοιοῦτος, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον τῷ ἀκούοντι ποιῶν τὰς
 τάξεις οὐ συγχεῖ τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν ταῖς προκατασκευαῖς οὔτε
 ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν.

Heraclides 585, 21.

ἐν τῇ ὀρχῇ τῆς λέσχης 1196.

ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας] ἀρετὴ αἰρετὴ τίς ἐστιν, ἣν αἰροῦνται πάντες· οὕτω Ἀίδυμος ἐν ὑπομνήματι· ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογίας φησὶ κατὰ μετάθεσιν ἔρατὴ τις οὖσα ἢ ἐπέραστος κτήσις. ὥς δὲ ἐν ὑπομνήσει εὖρον Θέωνος, ἀρεστή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἀρετή, ἢ πᾶσιν ἀρέσκουσα. Cod. Paris. 2630. Conf. Etym. M. p. 138, 26 et Zonar. p. 297.

περὶ χρησμῶν 1189.

Heraclides Ponticus

τῶν εἰς Ἀβαριν ἀναφερομένων 145, 22. δευτέρῳ 178, 27.

Hermippus 9, 7. 25, 21. 233,

14. 362, 16. 368, 1. 401, 19. 470, 10.

Ἀθηνᾶς γοναῖς 404, 29. 461, 26.

Ἀγοπωλίσιν 328, 26.

Δημότις 85, 33. 104, 33. 105, 8. 106, 26.

Κέρκωριν 85, 29. 88, 29.

Φορμοφόροις 82, 19. 419, 26.

Hermogenes προσιμῶ τῶν ἰδεῶν 151, 16.

περὶ τῆ ἀπλῶς πολιτικῆ 172, 15.

Herodianus *) 342, 32. 348, 21.

649, 20. 798, 17. 800, 7. 850,

28. 947, 13. 1155. 1195. 1283.

1289. 1290. v. ἀναδενδράς. αὐ-

ξην. εἴμι. ἔπεσον. ἰγνύα. τέντις.

περὶ αὐθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων 1086.

περὶ διχρόνων v. Archilochus.

*) Herodiani de figuris libellum e Marciano 512 edidit Vil-loiso: poterat emendatius e Parisiensibus 2551 (a) et 2929 (b). Quorum alterius index τοῦ σοφοῦ ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων, alterius ἡρωδιανοῦ περὶ σχημάτων διαβολῆς καὶ λέξεως. Reliquam lectionis varietatem infra posui, omissis codicum siglis, ubi ambo consentiunt.

Villois. Anecd. 2. p. 87. v. 5: καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀκαταλλήλειας] μηδεμίαν αἰτίαν τῆς καταλλήλειας. 7. τοσοῦτους τρόπους] τρόπους τόσους. 14. τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ. 15. ἀριθμητικῇ ὀνοματῇ] ἀριθμοῦνται ὀνόματι. 16. ἐξάλλαξιν α. 17. ἅμα καὶ] ἅμα δὲ. 18. ἀντὶ ἀπολύτου. 19. ἢ καὶ ἤτοι] εἴτε. 20. ἢ] οὐ α. 23. ἔχει] δὲ ἔχει. 26 et 27. ὑποφορὰν α. 28. ποτιδόμεναι νῆας ἀχαιῶν. 30. αἶτημα. 32. προτέραν. 34. συμπλοκῇ. 35. συμβάλειν πεποίηκεν, οἶον ἔκτορι. p. 88, 2. φράσεως. 3. ἐπὶ τετελεσμένῳ — ποιησόμενος. 6. τὰς et ποιούμενος om. 9. λόγον. 10. ὁμον δ' ἐναρθρον. 11. ὑπομνηματισμῷ πεπονημένων. 14. λέξεως — ἔχουσης. 18. τῇ. 20. τῶν γενῶν. 21. τὰ δώματα στάξει om. οἷς διαφόρους. ἐπάγουσιν. 29. καῖται ἐν ἰωνικῶν λυόμεθα α: καῖται ἐν ἰωνικῷ βουλευόμεθα b: unde legendum ἐν ἰωνί: καλινόμεθα. conf. Ion. 403. 32. χόλον, ἀλλὰ μ' ἔσθαι. 33. τὸ γὰρ. 37. πρόταξις α. μηδέπω τετελεσμένον τούτων. σημαίνη. 40. ἀνατίδωσι. 43. καὶ τὸ ὄφρα.

περὶ ἐγκλινομένων 1142.

ἐπιμερισμοῖς v. ἡρώτης. χείρ.

περὶ τοῦ ἡδὺ ὕδαρ 1194.

περὶ τοῦ ἡν 1293.

ἐν τῇ καθόλου 676, 21. 1173.

1250. 1255. 1265. v. ἰθὺ-

την. μομβδοτήξ. Συρακόδ-

σιος. τραπέζιτης. ὦ πόποι.

ἐν τῇ αὐτῆς Ὀδυσσ. ῥαψ. 1266.

ἐν τῷ ὀνοματικῷ 1181. 1193.

1195. 1272. v. αἰς. κίνδυν.

Κλήμης.

περὶ ὀρθογραφίας v. βοῖα ζεύγη.

περὶ παθῶν 1219. v. ἡμισυ-

φοῖνιξ.

περὶ πνευμάτων v. ὕψος.

p. 89, 3. δέ] κέ. 7. αἰφνιδίαν. 9. λαβούσης. 10. κα-
κῆνο a, κακῆνος b. δὴ] δέ. 12. τίθεται. δύνκου] δυνάττον
προσώπου. 13. τοῦ σφετέρου] τῆς λέξεως. 14. γὰρ] γὰς τὸ
σφετέρου. 17. ἐρεστώτι. 19. γὰρ ἂν οὕτως. 20. οὐ] οἶον.

22. παρὰ a. οἱ τοῖς μέσσις ἀορίστοις καὶ μέλλουσιν ἐπὶ ἐνερ-
γητικῇ τὴν οὐνταξιν. 23. εὐτρεπεστέρως τῆς περιουσίας. γινο-
μένης a. 25. ἐναργής] ἐναλλαγή a. 26. παρὰ] πρὸς.

32. μὴ om. ἀπληρτισμένος. 34. φαινόμενον] φαικῶν.

36. λέξουσ. 37. ἦπερ ἐμπειρίας. 40. προστατοῦν. 41. θάνα.

p. 90, 1. ἐκτρέπον. 3. τι] τε. ἐκφαίνειν a. 4. οὐδὲν
γὰρ θ. b. οὐδὲν γουν θ. a. 6 et 11. λεωδάμαντα a, λεωδάμαντα b.

8. οὐδὲν οἶν θ. 10. παρὰ λεωδάμαντος ἡταιρηκὸς ἀνα-
φανείς. τὸ δέ. 15. εἰσὶ δέ. 16. ἡ εἰρωνεία. 20. ἰθνηκας.

21. ἡ φεύσομαι σε χάρις. 22. μόνοις μόνῃ. 26. ἐγκατε-
ρῆτε. τιὸι 27. υποβέβληται. φορητορούμενα a, φορητορο-

φούμενα b. 29. καθέστηκεν. 31. μετὰ σεμνότητος τοῦ post
v. 33: διασυρμός ἐστι λόγος εἰρωνικός ἐπὶ τὸ διασύρειν τοὺς πᾶσας

λεγόμενος, οἷον ἄλλος δ' αὐτὲ τις ἀνέστη μαντεύεσθαι 36. κατὰ]

καί. 37. δευγτων.

p. 91, 5. τὰ δέ — 6 ἀποδεῖξαι om. 8. ἐστὶ λόγος ἐν ἀπε-

ριγοῦσιν — ἀποτελῶν. 13. τετράκωλοι καὶ δίκωλοι μέρ, οἷον a.

16. μὲν] ἂν. 17. ψυχῇ] φρένες. 18. χώρα τῆς ἐπιδροκ-

θέσεως. 27. παρρησιασά. 29. ὁμοιόπρωτον, ἁλλοῶσις,

ὁμοιοκ. 32. κατωρίθμησις. ἀντιστροφῆς. 34. προαπεκφώ-

νησιν. 44. χωρμένη.

p. 92, 5. ὀργὴν. ἀναγκαιομένου a, ἀναγκάζομένου b.

ἐκλάμποντος. 6. λέγοντος οἷον δ. 9. κινῆσωμεν. 15. ἀρ-

χομένῳ τῷ λόγῳ a et correctus b. 17. ἀφαιρουμένου. 22. ὡς

τοῖνυν ἑμεῖς] ὑμεῖς τοῖνυν.

p. 93, 5. μετὰ τοῦ. 13. ἀντεστραμμένον. προφορὰ ση-

μαινόμενον. 17. λέξεις] πλάσις. 21. μεθ' ἡμέρας ἐκ μέσου τῆς

π. ἀνῆρπασται. 23. δέ ὅταν ἡ. ἀνωνομασίας a. 24. μετα-

λαμβάνοντες διατιθέμεθα πλεονάζειν. 27. δημοσθένην. Legendum

igitur ἔζητει. τὸ διὰ τί παρ' — 29. καὶ post ἀναχθῆναι om.

30. νῦν λεωφίλος μὲν. 31. λεωφίλος δ' ἀκούει. 32. δέ

διοσκνέω. 35. φράσις. ἡ] καί. Post v. 40: ἀλλοίωσις δέ

ἐστὶ τοῦτο, ὅτε τῇ προκειμένη φράσει ἡ ἐπιφερομένη ἔννοια μὴ

ὁμοιωπώτως τοῖς φθάσανιν ἐπενεχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐπαγομένην

ἔννοιαν μεταληφθῇ. Haec uterque: deinde b: οἷον πᾶσα ἡ Ἐλ-

περὶ συζυγιῶν v. κελφῶ.	423, 26. 439, 20. 447, 4. 450,
ἐν τῇ συντάξει τῶν στοιχείων	5. 461, 27. 467, 13. 469, 1 et
v. τὸ ἰωτα. τὸ ρ.	2. 743, 17. 782, 15. 783, 3.
Herodotus 18, 27. 36, 5. 83, 31.	α. 78, 1 et 14 et 33. 79, 8. 80,
100, 23. 113, 30. 116, 6. 209,	26. 81, 7 et 31. 85. 23. 86, 33.
5. 293, 32. 306, 21. 309, 15.	89, 9 et 14. 90, 15. 92, 27.
326, 14. 366, 1. 372, 6. 395,	93, 14. 94, 26 et 33. 95, 14
16. 406, 6. 416, 21. 418, 15.	et 22. 99, 19. 100, 15. 102,

λῆς τοιδηροφόρει, ἐντὶ τοῦ οἱ Ἕλληες. γίνεται δὲ κατὰ πολλὰς
τρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων καὶ περὶ ἀριθμῶν καὶ περὶ
πρώσις καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη καὶ χρόνους καὶ περὶ γένη
μὲν ὀνομάτων ὑποθέσθω τὸ προσηγμένον περὶ αὐτοῦ, τὸ πᾶσα ἢ
ἐλλῆς τοιδηροφόρει. περὶ δὲ ἀριθμῶν, οἷον αἰάς (μῆρας Ζηνάσιος
περὶ σχηματικῶν τῶν κατὰ βίον, eiusd. cod. f. . .) ὁ καθελὼν τὴν
Τροίαν, ἐντὶ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πρώσις· μῆριν ἔσθαι, θιά,
ἢ μὲν Ἀχαιοὺς ἄλλῃ ἔθηκεν· ἀπὸ αἰτιατικῆς· γὰρ εἰς εὐθείαν μετέ-
παισε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον οὐκέτι μετρήσιμοι. περὶ δὲ
χρόνους, ὡς τὸ περιέσθαι τοὺς ὁρώντας μάρτυρας· ἴσθι οὐ οἱ ἄλ-
λοῖσις μὲν λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ κρείττοτος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή, με-
ταβολὴ δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖρονος ἐπὶ τὸ κρείττον. ἢ ἀπὸ τοῦ μένου
δὲ ἐπὶ τὸ κρείττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή λέγεται. κάμε τεῖχος,
ἐντὶ τοῦ κἀμὼν κατεκόλλυσε· λέγεται καὶ τὸδε ἑλλοῖσις. α νεο:
οἷον ἐν τῷ χρόνῳ τῷ ἄγ· πῆσαντι ἡμῖς, καὶ ἐποίησεν ἡμῖς
βασίλειον ἐγώτευμα αὖθις καὶ πότρε αὐτοῦ. δοτικῆς γὰρ πρῶ-
σις προσηγορίας ἐν τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῖς ἑλλειπτικῶς καὶ δίχα
ἀναφορικῶν ἀρθῶν. ἦν γὰρ τὸ ἐλλεπὲς οὕτως, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμῖς.
κῆν μὲν ἢ ἐπιφειρημένη ἔγνωα δημοσιώφῃ ἐπαυλῆσαι ἐπὶ ἡμεῖς,
οὕτως προσηγομένη, ὅς ἐποίησεν ἡμῖς, οὐδὲν ἡμῖν περὶ τοῦτον προδύ-
κειτο ἤθημα. ἐνεργεῖν δὲ ὑποτιμῶς διὰ τοῦ ἐποίησε ὀλίμους,
ἀναγκάτως ἐπὶ εὐθείαν πρῶσιν ἀποκλίνομεν, τὸν ἐνεργῶντα, ἐπιπο-
δοῦντες μεθεῖν. καὶ πῶς τοῦτου ἐν ἐντυχάνομεν; τῆς ὀνόμαστικῆς
πρώσις παραλαμβάνομένης, διότι τὸ ἑλλεπὲς ἀρθῶν ἢ ὀνομαστικῆς
εὐθείᾳ παρῶσεν οὕτως ἐξακούσθαι ἀνελπίτως. ὅς καὶ ἐποίησεν ἡμῖς
βασίλειον ἐγώτευμα, οἷον ἐπὶ ἡμεῖς εἰς βασίλειον δόξαν, ἢ
δόξαν ἢ ἐχράνην ἔγγραφος λέξις ἐκατὴ παραστήσει. αὐτῷ ἢ δόξῃ
καὶ τὸ κρῆτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμῆν. ἀπὸ τῶν τελευταῶν ἐπὶ τὸ
πρῶτον ἐπέκεινται οὕτως· αὐτῷ ἢ δόξῃ καὶ τὸ κρῆτος τῷ ἀγαπήσαντι
ἡμῖς ἐν τῷ ἰδίῳ αἰσθεῖ. καὶ ἑλλειπτικῆς· ἢ ἀπαιτῶμεν οἱ με
προϋδούσαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ περὶ ὀριστοῦ.

p. 94, 2. κατεκλεισμένη. 8. αὕτη δὲ ἐντυχάνων ἔστιν
ἐφ' ὀδόν. 11. αἰετ] οὐδ'. ἐξήλθεται. 12. ὡς ὁ τιθεῖς.
13. ὁμοζῶντα. ἀσάκτιον. 19. ξέν. 23. τὸ] ; ἀρ
29. οὐρέντες αὐτῷ. 30. συντηγῆς συνομιλίας. συνη-
νέχθην b. 37. ἐπιπαραμέντας οἰκίας καὶ κατεσκευασμένα τεῖχη.

p. 95, 5. λόγον, ὥστε διὰ βαθμῶν τιτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς ἑα-
υτοῦ μεταβαλλόμενος κόμμα ἢ κόλον, καὶ διὰ τῆς ταυτολογίας αἰσθεῖ
ποδὶ δευτέρῳ πατῶντα (b: πάντων a) καὶ ἀπὸντα, οἷον οὐκ —.

9. 104, 21. 107, 33. 111, 3 et 16. 114, 20. 352, 20. 356, 8.
 β. 89, 9. 90, 20. 99, 26. 104, 1. 106, 8. 114, 20. 115, 7.
 γ. 77, 21. 79, 8. 84, 22. 94, 20 et 23. 96, 28. 99, 8 et 18 et 27.
 100, 17. 110, 32. 111, 32. 114, 20. 115, 15.
 δ. 86, 19. 96, 22. 99, 11. 105, 27 et 30. 112, 1. 113, 32. 114, 31.
 ε. 83, 2. 108, 16.
 ζ. 89, 27. 105, 30.
 η. 83, 13. 89, 12. 104, 29. 416, 16.

He-

Sed a haec quoque habet: οἷον ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· οὐ γὰρ φόβος ἐντολῶν τήρησις, οὐδὲ ἐντολῶν τήρησις σωτὴρ καὶ θάλαρος, οὐδὲ σωτὴρ καὶ θάλαρος ἡλασπις, οἷδὲ ἡλασπις πόρου πληρωσις τοῖς τὸ μέγιστον ἢ τοῦ μεγίστου ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐπιγεμένως· τὸ τοιοῦτον σχῆμα κλίμαξ κλιεῖται. πάντα om. 6. prim. δὲ] μὲν 7. Versus Homerici ut apud Homerum leguntur.

13. οἷον τῷ. 16. ἐκπνεῖ. 18. υἱοί. 28. ἢ b.
 21. ζεὺς ἐπὶ οὐν. 23. καὶ τὸ οὐ γὰρ. 28. ἀναγγεῖλαι λέοντων. 30. τοῦ ἔθους ἐπιφέρειν ἀπὸ παρεδεδήμεθα ἐνικά.
 40. γλανκώτιδι κασάνδρα ἐρασιπλόκαμον κόραν πριάμοιο.
 p. 96, 1 φάτις b. 4. τοημάτων] ὀνομάτων. 6. τοιαῦτα.
 12. πώλων ὠκεαδαιμντῆρες ἐπαύτα σοφῶ. κύνδεος.
 14. τεθῶσι. 16. ἐκ κοινοῦ καὶ ξένου. 17. καὶ ὡς παρὰ τῷ ἡρόδοτῳ· ῥόσφιν ἄτερ πόρου καὶ οὐδὲος. 19 δὲ ὅταν. γένηται.
 21. ἐρέτριαν εἶλεν. αὐθις. 33. νοεῖται. 36. προπαρ-
 σκευάζουσα b, προσπαρσκευάζουσα a.

- p. 97, 3. οἷον καὶ γὰρ. 4. τ om. 34. ἢ καὶ διὰ.
 35. οἷον ὁμματα. 37. ἐν] ἔην.

Herodiani qui fertur περὶ ἀκυρολογίας commentarius est in cod. Paris. 2929, hoc initio: Ἀκυρολογία ἐστὶ λέξεων τῶν περὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναστρεφόμενων οὐ προσηλῆς χρήσις. γίνεται δὲ ἀκυρολογία, ὅταν τις ἀκρῶ φωνῇ χρησθῇ παρὰ τὴν κυριωτέραν, οἷον ἴαν τις εἴπῃ ὄγγχος ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ προσώπου. ὄγγχος μὲν ἐπὶ τετραπόδων ζώων ῥάσσεται, ὄμφος δὲ ἐπὶ πτηνῶν, ὄψις δὲ καὶ πρὸς ὄψιν ἐπὶ ἀνθρώπου. διαφέρει δὲ ὄγγχος καὶ πρὸς ὄψιν, ὡς περὶ τοῦ φωνεῖν τὸ ὠρύεσθαι, καὶ τοῦ γῆμαι τὸ γήμασθαι, καὶ τοῦ τεκεῖν τὸ γεννῆσαι, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ εἰς ἐξῆς ἐπαγόμενα κατ' ἀντιπαράθεσιν. Διαφέρει μὲν οὖν τὸ φωνεῖν τὸ ὠρύεσθαι, ὅτι τὸ μὲν φωνεῖν ἐπ' ἀκρόστοι ῥάσσεται, τὸ δὲ ὠρύεσθαι ἐπὶ λύνου. παρατηρητέον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τὸ οἰκτεῖν ἐκάστοις ὄνομα, οἷον μυκᾶσθαι ἐπὶ αἰγῶν, βληχᾶσθαι ἐπὶ προβάτων, βρωμᾶσθαι ἐπὶ ὄνοι, χρεμετίζειν ἐπὶ ἰαπων, βρυχᾶσθαι ἐπὶ λέοντων, ἀρόζειν ἐπὶ κύνων παρ' Ἀθηναίοις, ἀπὸ τῆς αἰ φωνῆς. παρ' ἡμῶν τούτοις τὸ ὑλακτεῖν λέγεται. καὶ ἐπὶ τῶν πτηνῶν φωνεῖν μὲν ἐπὶ κορυφῶν καὶ κοράκων, κοκκίζειν δὲ ἐπὶ ἀλεκτρονόων καὶ κοκκύων, τρυγάζειν ἐπὶ τρυγόνων. Quae simillima sunt Ammonio p. 144. Nec dissimilia reliqua. Insunt tamen quae ad emendandum illum faciant. Velut p. 37 non γαμῖν δὲ μὴ legendum, sed ex Herodiani ἐμοὶ δὲ γαμῖν sumendum γαμῖν δ' ἐμοί.

- Hesiodus 442, 1. 945, 8. 1182.
 1183. 1207. 1209. Scutum
 non esse Hesiodi 672, 7.
 1165.
 Hexiphanes 729, 23.
 Himerius 1082.
 Hipparchus 647, 10.
 Hippasio 472, 31.
 Hippocrates 223, 22. 435, 28.
 474, 29.
 περὶ ἀρχαίας ἰστορίας 169, 23.
 περὶ νόσων δευτέρῳ 171, 4.
 Hipponax 17, 22. 82, 13. 85,
 20. 86, 9. v. τάλας.
 δευτέρῳ 85, 23.
 Homerus 4, 9. 8, 30. 13, 5. 23,
 19. 24, 27 et 33. 25, 24. 28,
 32. 37, 25. 38, 13. 42, 15. 44,
 10 et 24. 51, 10. 54, 33. 64,
 9. 72, 20 et 32. 73, 4. 82, 1.
 83, 9 et 32. 84, 22 et 24. 91,
 32. 93, 2 et 10. 94, 12 et 31.
 97, 6. 111, 3. 112, 7. 120, 27
 et 30. 122, 2. 144, 21. 146, 11.
 153, 7. 163, 32. 176, 33. 203,
 8. 210, 10. 213, 7. 224, 16.
 226, 8. 230, 21. 238, 27. 240,
 12. 257, 1. 291, 30. 323, 17.
 326, 15. 332, 9 et 13 et 20.
 335, 22. 347, 21. 356, 18. 361,
 7 et 10 et 12 et 14. 379, 11.
 380, 21. 382, 14. 398, 23. 411,
 29. 412, 11. 416, 12. 417, 10.
 422, 13. 424, 28. 426, 23. 428,
 22. 453, 29. 454, 25. 456, 23.
 457, 13. 460, 5. 467, 26. 468,
 3. 475, 28. 476, 15. 678, 17.
 727, 19. 752, 19 et 30. 769, 24.
 v. Μύνης. Ὠρίων.
 Hyperides 101, 22. 104, 7. 111,
 28. 335, 24. 365, 9 et 14. 378,
 25. 381, 7. 398, 11. 399, 12.
 408, 1. 448, 12. 468, 18. 473, 1.
 κατ' Ἀριστάρχοῦ 102, 13.
 κατ' Ἀριστοφάνους 108, 1.
 κατ' Ἀρχιστρατίδου 100, 8.
 κατ' Αὐτοκλείους 96, 30.
 κατὰ Δημοσθένους 444, 22.
 ὑπὲρ Κρατίνου 77, 27. 100, 32.
 ὑπὲρ Ανκόφρονος 97, 12.
 περὶ τῶν δόλων 79, 12.
 κατὰ Πατροκλέους 83, 7. 463, 15.
 περὶ τοῦ Πολύεκτον στρατη-
 γῆν 78, 18. 330, 10.
 Ῥοδιακῶ 112, 10.
 Iamblichus] Cod. Vat. 997: εἰς
 τὸν Ἰάμβλιχον.
 Οὐδὲν τὸ πῆσαν, ὥς δοκῶ, τοὺς
 πρὶν λέγειν
 ὥς οὐρανοῦ κἀτείσι τῶν ψυχῶν
 γένος,
 ἀλλ' ἢ πτερωτὸς καὶ τρέχων τὸν
 αἰθέρα
 καὶ πᾶν πτερῶν ὕψωμα νοῦς
 Ἰαμβλίχου.
 Ibycus Ind. v. τραπέζιτης.
 Idomenes 250, 2.
 Ioannis apocalypsis 1165.
 Ioannes Charax v. Charax.
 Ioannes Lydus 170, 19.
 Ioannes Philoponus 1177. 1286.
 1288.
 Ioannes Presbyter 1097.
 Ioannis Siceliotae duo super-

sunt in Hermogenem commentarii, alter, quo Ruhnkenius usus est, ἐξηγήσεις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἑρμογένους ἀπὸ τῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελιώτου (cod. Paris. chart., f. max., fol. ferme 200, in-

ter libros Falconeti 10173), alter Ἰωάννου Σικελιώτου τοῦ λεγομένου δόξα πατρί (infra τοῦ δοξοπατρῆ) εἰς τὸ περὶ εἰρέσεως Ἑρμογένους βιβλίον (cod. Barocc. 175, f. max., fol. 209)*).

*) Ille quem priore loco posui, tali est initio: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιστήμης ἐφιεμένοις καὶ τοῖς [διὰ] τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλονοίας τῷ γνωστικῶν τῆς ψυχῆς ἀπορρόυπται τῆς υἱτικῆς γενέσεως ἐπιεικόμενοι πρὸς τε τὴν ἀκριβῆ τοῦ συμφέροντος εὐρεῖν τῇ τῆς ἀμαθίας κορυπτομένου περιβολῇ εἰς τὴν ἀσφαλῇ τοῦ κοινοῦ βίου διεξερωγῆν, ἐφ' ὃν τῆς ἀπαθείς καὶ ἀδιαπνεύστου πληρώσεως ἀπεξώσθημεν, πρὸς τε μελῶσιν ἢ ἐπίτασιν τῶν ἐν ἡμῖν ἀνωμάλων αἰρέσεων καὶ κινήσεων ἐπὶ τὴν συμμετρον καὶ ἀσφαλῆ μεσότητα καὶ ἰσότητα τῶν ἀντιπεριαγομένων ἀκροτήτων, καθ' ἣν ἀλλήλας τις ἐργάζεται καὶ ἐπίδοσις τῶν τε καλῶν καὶ τῶν μὴ τοιούτων, ἐφ' οἷς ἔπαινοι κοροτοῦνται καὶ ψόγοι, ἔτι τε τοῦ δικαίου ἡγῶν τε καὶ εὐθύτητα, ἐφ' ᾧ προκόπτειν δοκοῦσιν οἱ ἐναγόμενοι, ἀναγκαῖον τὰ τῆς παιδείας ἡθροικῆς ὄργανα καὶ μυοτήρια καὶ τῶν ἀδύτων μεθόδων τοῖς ἐξαρίστοις αἱ τελευταίαι. φιλοσοφίας γὰρ ἐστὶ τὸ κάλλιστον ἔντιμον καὶ χαριστικὸν ὁ πρῶτος τοῦ κρείττονος τακτικός, ἔπειρ θεὸν υποκρίνεται λογικῇ φύσει διατακτομένη καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἑκάστην, ψυχῶν τε καὶ σώματων οἰκῶν τε καὶ πόλεων ἐπιμελούμενη, τῶν ἀμετρήτων τῇ ἐκπτώσει παρετραπέντων καὶ φερομένων ἀτακτα καὶ ἀσυντακτα ταῖς ἀσυναρτήτοις δυνάμεσι. καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ ὅσον ταῖς ἄλλαις θεωρίαις ἐπιβατεῖται τῶν ὄντων τὸ ἀντιδιερχόμενον τῇ πραγματικῇ· οὐ γὰρ τὸ λυσitelēs ἀπ' ὀλίγων μόνον ἵσταται, οὐδ' αὖ ἑτεροῖς ἐμπεριγραφεῖται, καθάπερ αἱ γραμμαῖαι τοῖς σημείοις καὶ τὰ τῶν φθόγγων τοῖς διαστήμασιν, ἀλλὰ κρητὶς οὐσαν καὶ βέβαιον καὶ κοσμησεως δημιουργός, τὰ τε τῆς νοεράς οὐσίας ἡμῶν διασπένδουσα καὶ παντοίας διεξάγουσα καὶ ἰδύρουσα πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἐφιστά. μεθ' ἧς προάγουσα πολιτικὸς φιλοσόφος ἀποτελεῖ, πόλεις ὅλας καὶ δήμους τῷ τῆς γλώττης ἄγοντας πείσματι. τοιοῦτος Θεμιστοκλῆς καὶ ὁς Θεμιστοκλῆος τοῖς τρόποις ἐνήγετο οὐκ εἰς τὸ καθέθεν, οἱ μυριάδων πολλῶν, γῆν ἐνδοστασῶν καὶ θάλασσας καὶ εὐτελοὺς σημείων, τῆς Ἀττικῆς, περιεγένοντο. τοιοῦτος Δημοσθένης, τῶν Ἀθηναίων ὁ Νεῖλος πολλῶ μᾶλλον ἢ Κηφισός τε καὶ Ἥλιος, ὁ τοῖς Φιλίππου μηχανήμασι τοῖς ὀργυροῖς ἀντιβαίνων, ὃς ἔπειρ εἶχε δύναμιν ὥς τοὺς λόγους τοὺς Ἀθηναίους υπεῖκοντας, Ἰσβαρτ' ἐν κομοφλεγῆς δηλὸς Ὀλυμπιάδας, Μαιεδόνες δ' ἐλίσσθησαν καταρῥήγναις Παιωνίως, Ἰθνη δ' ἔκτισαν δῆμον Ἐρχιθόριον. τοιοῦτοι Βασίλειος καὶ Γρηγόριος καὶ ὁ χρυσοῦς ἡμῖν ὀικανὸς καὶ γλυκὺς, καὶ ἅπαντα τὰ ὀργήματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οἷς ἐμφαίνονται αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, κατεκλύζονται δὲ ψυχαὶ τε καὶ φρεσὶς πονηραὶ καὶ παριόντοι ἀγχεμάχοις θείοις καὶ τοῖς ἐκ μέλανος μετατίθεται δὲ σύμπασα γῆ καὶ μεταγεται πρὸς εὐνοσίῃαν τε καὶ ἐπί-

γνωσιν, καὶ ἄλλως Πλάτων, Πλάτωνος ἀναξίως, κατεπαυῖν τὸ ὁητο-
 ρικῆς πῦρ τὸ κοινωφελές, καὶ σκοπῶν τοὺς ἀμείβους πείλη, καθάπερ
 ἐκείνος τὸν Πυθαγόραν τοὺς ἀσπίδας ὑποτίθεται. καὶ ἐροῖται
 ἂν Πλάτωνα καὶ τὴν σεναγὴν Ἀκαδημίαν, εἴπερ τῷ ὄντι τὴν ἀλη-
 θινήν ὁητορείαν κομῶδει, ἀλλὰ μὴ τὴν νόθον καὶ παρασκευημέ-
 νην, ὡς ἐξ ἄλλων αὐτοῦ Πλάτωνος ἔνεστι γινώσκει, ἢ μὴ συννοήσαν-
 τες τινες κατέπτον Πλάτωνος —, πλὴν ἐροῖται ἂν Πλάτωνα χάριν
 τῶν ἀντιπρότων, ἂν ἡ πόλις αὐτῷ καὶ πολιτεία τέχνης κοσμουμένη
 καὶ ἐπιστημῆς, ἣν ὑπὲρ γῆν τῷ λόγῳ συνέστηρε, οὐρατὴν ταῖς ἀνέ-
 σοις ἐπιτάλαιαίς τε διαθέσει, καὶ ταῦτα πανουργίαις ἅει τῶν τέχ-
 νιων προσηκόντων. εἰ μὲν γὰρ τις οὐ χρεῖα τῶν κατὰ μέγρος πα-
 ρασκευῶ, ἀλλ' ἀποδοκιμαῖται μὲν ὑπατικῇ, ὑφαντικῇ δ' ἀποχρί-
 νεται, οὐκ αἶψα τε μετ' ἀγροκόπου καὶ οἰνοπώλης ἐξῆς ὁμοίως ἀπαν-
 τες ἄχρηστοι, ἀπαθεία δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει συμπολιτεύονται, καὶ τίς
 χρεῖα τῶν καθ' ἑκάστη ἢ διαξέχεται; εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἐν γενέσει δια-
 γιγναμένοις πάλιν ὑποκείνται, οἷς δ' ὑφέστηκε τὸ παθαίνεσθαι, του-
 τοῖς ἐπιθυμίαι τε καὶ θυμὸς καὶ τὸ περὶ τὸ μέλλον τυφλὸν συν-
 ῥέσθηνκεν. οὐκοῦν ἡ μυθία δλέθρου ἢ πόλις ολῃγύεται Πλάτωνος;
 τῶν οἰκητόρων καὶ ἀλλήλων χωροῦντων, ἢ κἀνταῦθα ὁητορικὴ βρα-
 βύσει τὸ ἐννομὸν τε καὶ ἀσπασίαντον. εἴτε πῶς τῶν κατὰ πόλεων
 τῆς δεκαπτάτορος ἐξανίσταται, ὅποτε καὶ τῇ ἀερίῳσιν παραπείτηται
 καὶ μὴν εἰ μέρεσι τὸ ὅλον γινώσκειται — οὕτω γὰρ ἡμᾶς ὁ Ἀριστο-
 τολος καὶ τὸ ἀληθές περὶ διδάσκων —, ἔστι δὲ πολιτικὸν μέρος ἡ
 ὁητορικὴ τὸ συνεκτικώτατον τε καὶ καλλίστον, μεταποιούσα τοὺς
 ἀνθρώπους εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἥττον ἢ ὡς ὁ μύθος Ἰσραηλῆες,
 οὐκ εἰδωλὸν δῆπουθεν ἀλλ' εἰκὼν καὶ ὁμῶμα μὴ κινουμένης ἰδέας
 τοῦ εὐταξίαν ὁρῶσαντος. εἶδος οὖν ἀλλ', εἰδωλὸν καὶ ἡ πολιτικὴ, εἴ-
 περ τὸ ὅλον τῷ μέγρος ταυτὸν κατὰ τὴν φύσιν. καίτοι ἕτερος ὁ ἱε-
 ρὸν πύθοιο, τίποτε ἔργον ἔστι πολιτικῆς. εἰ μὲν τὸ πόλις ἦθ' τε
 αὐ καὶ οὐκίως διατάττειν ὡς εἶ, τὸ μικρὸν πρὸς ἡμῶν· τοῦτο γὰρ
 καὶ ὁ δοκεῖ Πλάτωνι ἀπῆχημα, εἰ δ' ἕτερον πού τι, καὶ θεῶν ὡσαν
 καὶ ἡμῶν στερεομεν, καὶ εἰ βούλονται γε αἰδοῖ τοῦ καθήγουμένου ἐν
 ἀπορρήτοις κέλεται. ἀλλ' ὡς εἴκει, Πλάτων τῶς ὁμωνυμίας ἀνέχων
 δοκεῖ Σωκράτους λελῆσθαι τοῖς τε τοῦ Μενεξένου καὶ οἷς ἐκείνος
 τὸν διακριτικὸν καίτοι τὴν διαλεκτικὴν παραδείκνυσιν, ἐνθεν τοι
 Σέξτοις καὶ Πυθαγόρῳ ὑποκλίνεται, οὕτως ὡς ἀληθῶς τὸν περίπα-
 τον καὶ τὴν Ἀκαδημίαν δεικνύουσι. καὶ πῶς ἂν, ὃ θεῖε Πλάτων,
 φιλοσοφεῖν ἐξέτοιμα, τῆς πρὶν οἰχομένης, εἴπερ εἰδωλὸν τῆς θεω-
 ρίας ἡ κρητὴ κατὰ τὰς οὐκ ὑποθέσεις; ἔφ' αἷς ὁύτερον συμβα-
 λειν δυοῖν εἰδός· ἡ Πλάτων ἀφιλοσόφως φιλοσοφεῖ, οὐκ ἐφεστὼς
 βίου στάσεως στερεῆς, ἡ δὲ τῆς ὁητορικῆς οὐ σκιά. δέδεικται γὰρ
 ψυχῆς πάθειν ἐφ' ὅταν οὐκ αὖν ἐν ἄλλοις ἡμῶν. ὡς ἐπιστήμη ἀρα
 α. τ. λ. Alter sic incipit: Τῆς τοῦ περὶ εὐταξίως βιβλίου ἀρχόμε-
 νοι οὖν θεῶν ἐξηγήσεως δὲν ὡς ἦθ' ἡμῶν πρὸς τῆς κατὰ λέξιν τοῦ κει-
 μένου θεωρίας τὰ εἰσθότα ζητεῖσθαι πρὸ παντὸς τεχνικοῦ συγ-
 γράμματος ζητήσαι κεφάλαια, φημι δὲ τὸν σκοπὸν, τὸ χρησιμὸν
 τοῦ γήσιον, τὴν τάξιν τῆς ἀναγνώσεως, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς,
 τὴν εἰς τὰ μέρη τομὴν, τὸν τρόπον τὸν διδασκαλικόν, τὸν χαρακ-
 τῆρα καὶ τὴν ὑπὸ τί μέρος ἀναφορὰν. τούτων γὰρ τῶν κεφαλαίων
 εἰσι μὲν τῶν ἐξηγησάμενων τὸ παρὸν βιβλίον οὐδ' ὅλως ἐμνήσθη-
 σαν —, εἰς δὲ τις ἢ καὶ τελειώτερος ἀπάντων δόξας καὶ ἀκριβέστε-

ρος (οἶμαι δὲ τοῦτον τὸν τῇ συγκέκων ἄλῃ διαπεφύκοντα καὶ τὸν ἀρχιερατικὸν τῆς τῶν Σάρδεων μητροπόλεως λαβόντα διέπειν θρόνον εἶναι, ὃς τις καὶ τὸ περὶ τῶν προσημασμάτων τοῦ Ἀθροίου βιβλίον ὑπομνηματίζει νομίζεται), ἀλλὰ δύο μόνον ἢ καὶ τριῶν τῶν τε γὰρ ἰσχυρῶν τοῦ παρόντος βιβλίου ἐν πρώτοις φαίνεται παραδιδόντες, εἴτε τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν σκοπόν. Intercedit, cuius paullo post mentionem facit, in status commentarius: τὸ οὖν τὴν γένειν ὁ τεχνουργός ἐγένετο, καὶ ἡ τοῦτον ἐννευμένη τίς, καὶ ἐν ποσῇ φορῇ τῶν ἡρώων ἤμισε, καὶ τὰλλα ὅσα περὶ αὐτῶν ἱστορεῖται, ἐν τῷ εἰς τὰς στίσεις ἡμῖν ποιηθέντι ὑπομνηματι εἴρηται. Orationum a se habitarum meminit plurimam, velut in cod. Falconetiano: δεῖ μανθάνειν τὰ βιβλία ἀναγιγνωσκόντας καὶ γυμνάζεσθαι καὶ ἀσκεῖν ἑαυτοὺς ἐν ταῖς μελέταις καὶ ἐργασίαις καὶ ἐπιστάταις ἔλθω πολλῶν, πῶς τὸδε τέθνηται καὶ νεότητι καὶ τέλειται παρὰ τοῦ παλαιοῦ, καὶ οἱ ἥντινα αἰτίαν νῦν μὲν οὕτως, ἐν ἐτέρῳ δὲ ἑτέρως, καὶ εἰ μὴδὲν μέλλει τι ἵσασθαι προσημασμένῃ ἡμῶν ἐκ τοῦ τοιοῦτου κώδους. αὐτὸ γὰρ τὸ μὴ ἡσθαί μιν μηδὲ κατεστῆναι τὸ τῆς ψυχῆς γνωστικὸν ἐν ἡσθίῳ καὶ ἀμελείᾳ πολλοῦ ὡς ἄξιον καὶ ἀνθρώπῳ τῷ ὅντι πρέπον, ἄλλως τε κἄν εἰς χρῆσαν ποτὲ ἐλπίσωμεν ἐκ ταισὶν αἰτιῶν καὶ αἰτηθῶμεν γράψαι πρὸς τινα λόγον ἢ παραπαλόντος καὶ παλαιότατος ἢ οὐνοδύσαντος, οὐκ ἂν ἐπαρῶμεν οὐδ' αἰσχυρῶμεν. . . . οὕτω γὰρ ἡμεῖς πρὸς τινα τῶν πρώτων τῆς συγκλήτου παραβαλόντες, καὶ νομίζομενοι ἀμείζον τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τῆς φιλοσοφίας κλέους τὴν δόξαν φέρειν, καὶ οὐ διὰ τὴν περὶ τὴν περιγραφὴν καὶ ὁδοῖαν, καὶ μὴδὲν ἔχειν περὶ αὐτῶν τοῦτο ὑπολογισθέντος, τὸν τοῦ ἵππου λόγον προσεσημασμένον αὐτοσχέδιως, καὶ πρὸς ἕτερον τὸν κατὰ Σαλαμῶν λόγον, μηδὲνα προμελετήσαντες ἢ καὶ προσκαλέμενος, ἀλλ' αὐτομάτως πρὸς ταῦτα καὶ ὥστερ' αὐτῶν ἀποδυναμένους. οὕτω δ' οὖν μοι καὶ ὁ τοῦ Προμηθεῦς μῦθος ἀρεσκάνθη διὰ περὶ τοὺς εἰδούς φιλοσοφίας καὶ ἀληθοφίας πεπλουτισμένος. μνηστῆσαι δ' ἐγὼ ποτε καὶ τὸν βασιλεῖον τὸν δευτέρου προσημασμένον ἐν τοῖς Πικριδίου λόγον εἶπειν, οὐ ἡ ἀρχὴ „οἱ προσσημαστικοὶ τῶν λόγων, ὃ βασιλεῦ, παρατιθένται τὰ μῆκη τῶν υποθέσεων.“ κἄν μὴδὲν τούτων ὠφέληται κατὰ τὸν βίον, καὶ ταῦτα πάντα ἐσχάτη καὶ ἀταρμυνητῶν ταλαίων ἀπορία ἐγὼ τε καὶ οἱ σὺν ἐμοί. καὶ αὐτὰ διηλθὼν οἷχ' ἐν ἐμνετὸν ἐπέρω κατὰ τὴν παροικίαν, ὥστερ' Ἀστυδάμας σαντήν ἐπαινεῖς γύναι, ὅτι μηδεὶς ἀφ' ἐνός τοῦτος ἐμοῦ φησὶται ποτε, ἄλλως τε καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ βίου ἐν αἰμαλώσει καὶ νόστοις διαγαγὼν ποικιλίας. ἀλλ' ἐν' ἐνδεέτωρμι ὅτι τοὺς περὶ τὰς ἐπιστήμης καὶ μελέτης λόγους καὶ προῖτα δεῖ ταλαιπωρεῖν. Et rursus: γάρφαται τις καὶ ἡμῶν γυμνασίας χάριν τοιοῦτον λόγος (i. e. πολιτικός), οὐ ἡ ἀρχὴ, αἰσχυρὸς, ἢ παρόντες, ὑπὲρ δόξης ἡσθίας ἀφαιρῶσθαι τὸν φιλόσοφον. αὐ μὲν ἀλλ' εἰ τις ἐτέρως βίον ἔπειτα μὴ τῶν κατὰ τὸν ἀντικείμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν χάριν δόξαν ἔχει πρὸς τοὺς βασιλείους, φιλόθυμον διελέχων ὥς φανὴν καὶ τῆς ἀλαστορίας μεταποιεῖται. Pauperem se et derelictum saepe queritur. δένει τὸ δίδεσθαι καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἔσθων δυνάμεως, πῆρται δὲ τί ἂν εἴη δοῦναι τῷ διδασκάλῳ, καθάπερ αὐτὸς ἐγώ, καὶ μέλιται τοῖς νῦν, οἱ μὴδὲν ὄντες διατελούνται διδάσκων καὶ τοὺς τῆς ἀναγκῆς χάριν στερομένους δίδόναι ἀναγκάζουσιν. Et sub finem voluminis: τὸ ἀνεγδὲς ὑπολογίζο-

Ion *) ἐν Ὀμφάλῃ 1208.	et 10. 176, 6. 179, 11. 333, 26.
Iosephus 133, 14.	341, 23. 344, 25. 365, 12. 400,
Irenaens ὁ περὶ Ἀντικίης συνη- θείας γράψας 1037, 10.	28. 418, 3. 430, 7. 473, 21.
Isaacus Porphyrog. 1140.	Ἀντιδόσει 90, 18 et 21. 92, 14 et 29. 95, 7. 103, 17. 109, 10.
Isaeus 328, 2. 329, 32. 379, 26. 406, 30. 421, 31. 439, 2. 469, 18. 472, 3. Ind. v. Ἀάδων.	113, 19 et 28. 115, 5. 127, 18 et 31. 128, 23. 135, 11. 1168.
ὑπὲρ τῆς Μνησίου θυγατρὸς. 434, 10.	Ἀρεοπαγίτικῳ 125, 20 et 24. πρὸς Δημόνικον 121, 3. 137, 16. 138, 6. 142, 19 et 23. 149, 1. 161, 6.
Isocrates 121, 32. 131, 15. 134, 26. 135, 5 et 7. 137, 10. 142, 1 et 28 et 30 et 32. 143, 1 et 4 et 9 et 13 et 16 et 18. 148, 1. 149, 15. 152, 31. 153, 1 et 3 et 10 et 15. 160, 4. 165, 3. 168, 22 et 24 et 27 et 31. 169, 1. 172, 30 et 33. 173, 3 et 5 et 7	περὶ τῆς εἰρήνης 135, 1 et 3. 137, 5. 142, 3. 147, 20. 148, 11. 156, 8 et 10. 158, 20. 176, 4. Ἐλένη 85, 15. 121, 25. Εὐαγόρου 83, 5. πρὸς Εὐθύρου. 128, 12.

μερος — οὐ γὰρ τῶν ἐχόντων ἐγώ, ἀλλὰ τῶν μόλις ἀποζώντων καὶ τοῖς ἀναγκαίοις — διηκῶ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ ἐκμεγεῖναι τινας τῶν ἀληθεύοντων ἢ τῶν θεολογικῶν). εἰ γὰρ κἂν ἴνα λόγον τῶν ἀπορριπτόμενων ἐπιμέλῃς κατὰ τοὺς ὑποδεικνύοντας τύπους ἡμῖν ἐπὶ τοῦ θαυμαστοῦ Ἑρμοκλέους μετὰ τῶν προσεχόντων ἐκείνῳ θεωρήματι παραδειγμάτων, ἀλλὰ ποῦ σοφός, ποῦ οὐκ ἐπιτηδῆς τῶν τοιούτων, φησὶν ὁ λόγος ὁ ἱερός; ποῦ βασιλεὺς, Μάγκος ἢ Ἀντιπῆρος ἢ Ἀδριανός, ἢ πατριάρχης ἢ ἄλλος τις προσέχων, ἔργοις ἄλλ' οὐ λόγους ἐπὶ ταῦτα προτρέπων; πάντες γὰρ ὡς εἰπεῖν δημοβόροι καὶ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τὸ ἴσον ὑπάρχοντες καὶ τὴν αὐτὴν ἀλογία, ὥστερ' δεδιότες καὶ ἀσχετούμενοι μὴ κρατιόντων ἀρχώσιν. Eruditionis suae mira quaedam edit specimina. Cod. Barocc. f. 54: ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὃς διὰ μυστικαῖς κομίσας κρύβεται ἀσεβείας, ὁ τὸν κατήγορον μελετῶν τῆς μὲν ἐν Μεγαθῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπιστίας καὶ τροπαίων αὐτῶν μνημονεύσει —, τῆς δὲ ἀρχαίας αὐτοῦ, ἢν μεράκιον ἐν ὧν εἶχε, μνημονεύσει. Et f. 56: πόλις μὲν ἢ Καϊάκη, ἢ δὲ Ἀττὴν λόφος τις πλησιάζων, ἐν ᾧ πῦρ αὐτομάτως ἀναδίδεται ἢ ποῦ καὶ τὸν Ἡρακλέα φαυτὸν ἐμβάλεῖν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς τῶν δοξασανόντων φιλοσόφων καὶ βουλευμένων ἀπαθανασώθησαν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐχ αὐτὸν ἐρέβειν εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ὁ Φιλοκρίτης ὑπουργήσας τῷ ταύτῳ προστάγματι ἐπὶ μισθῷ τοῖς αὐτοῦ τόποις ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Ἀττῆς.

*) Ionem pro Ioanne Etym. M. p. 755, 24 habet cod. Paris. 2630 v. ἐνύχθη.

πρὸς Νικολέα 123, 17. 128, 10.
 179, 14. 180, 13.
 Νικολεῦ 134, 29.
 Παραθηναῖω 410, 19. 430, 20.
 Παναθηναῖω 123, 6. 125, 13 et
 18. 157, 22. 326, 3. 430, 21.
 449, 1.
 Lascaris (Constantinus) 1169.
 Imp. Leo 1101.
 Linus 785, 18.
 Longinus 1094.
 Lucianus 70, 20.
 Lucius Tarrhaeus 652, 28.
 Lupercus v. ἀναδενδράς. ἐνάν.
 Lycas v. ἄλας.
 Lycophro 1293. v. Βέβρουξ.
 Ἀλεξάνδρα 91, 15.
 Lycurgus 275, 4.
 περὶ διοικήσεως 145, 30.
 Lysias 82, 21. 115, 29. 122, 7.
 155, 26. 169, 27. 345, 20. 354,
 33. 359, 13. 368, 4. 401, 22
 et 25. 412, 26 et 28. 416, 21.
 429, 18. 430, 9 et 11. 431, 22.
 442, 7. 463, 17. 467, 32.
 468, 24.
 πρὸς Αἰσχίνην 132, 23.
 κατ' Ἀντοκράτους 110, 29.
 ὑπὲρ Δεξίου 129, 15 et 18.
 πρὸς Διογένην 120, 14. 145, 8.
 κατὰ Διοκλέους 173, 26.
 κατ' Ἐπιφάνους 103, 11.
 ἐπιτιμῶν 129, 21 et 23.
 ὑπὲρ Εὐαρισθέους 169, 31.
 176, 27.
 κατ' Ἰριγράτους 467, 28.
 κατὰ Καλλίου 95, 23.

πρὸς Κλεώναν 84, 8.
 πρὸς Λυσίθεον 95, 1.
 πρὸς Πανταλέοντα 100, 16.
 κατὰ τῶν σιτοπωλῶν 77, 15.
 πρὸς Σοφοκλέα 109, 3.
 Σωκράτους ἀπολογία 115, 8.
 πρὸς Φιλοκράτην 115, 27.
 Maniaces 1089.
 Menander 17, 26. 89, 29. 96, 1.
 115, 1. 332, 27. 342, 18. 353,
 3. 360, 4. 368, 8. 373, 11. 374,
 8 et 29. 405, 28. 421, 7. 423,
 9. 436, 23. 447, 22. 452, 7.
 454, 7. 457, 19. 461, 32. 462,
 30. 587, 15. 782, 17. 839, 8.
 854, 21. 857, 23. 871, 9. 1175.
 1290. 1294. v. ἄλς. ἐλεῶ. χοῦ.
 Ἀλιεύσιν 402, 9.
 Ἀφροδισίῳ 376, 5.
 Γεωργῶ v. ἦν.
 Δημοσουργῶ 83, 31.
 Δις ἐξαπυτιῶντι 436, 17.
 Δυσκόλῳ 82, 11.
 Ἐπικλήρῳ 81, 12.
 Ἡρώϊ 1262.
 Θετταλοῖς 420, 1.
 Κανηφόρῳ 407, 19. 429, 14.
 Καρίνῃ 380, 30.
 Καταφειδομένῳ 97, 2.
 Κεχυφάλῳ 323, 23. 358, 11.
 Κυβερνηταῖς 438, 9. 462, 5.
 Λευκαδία v. χεῖνς.
 Μεθῇ 379, 31.
 Μεσσαρῖα 411, 12.
 Μισουμένῳ 415, 8. 428, 30.
 429, 27.
 Παδίῳ 436, 15.

- Παλλῶν* 473, 4.
Παρακαταθήκη 368, 9.
Περικειρομένη 427, 25.
Περινθή 1073.
Πωλουμένοις 105, 20.
Ραπιζομένη 399, 3. 402, 13.
Συναριστώσεις 324, 28. 358, 15.
Τμνιδι 359, 14. (923, 10). *)
Υποβολιμαίαι 429, 16.
Χαλκεοίς 411, 2.
Menecrates 782, 19.
Mercurius lyrae inventor 752,
 11. *litterarum* 774, 15. 783, 17.
Metagenes
Θουριοπέτραις 114, 1.
Φιλοθύτη 91, 3. 106, 12.
Metrodorus 731, 6.
Michael Calfates 1089.
Michael Syncellus
Michael Psellus
Minerva litterarum inventrix
 781, 30.
Mnaseas 350, 26. 783, 17. 786, 12.
Multus 1089.
Musaeus litterarum inventor
 783, 11. 786, 6.
Musaeus poeta 1082.
Nepho 1129.
Nicander v. Νάων. Nicandri
non esse Theriaca 1165.
Nicanor 758, 13. 761, 18. 763, 10.
Nicarchus 381, 30.
Nicochares 348, 20. 349, 8. 382,
 27. 400, 30.
Κενταύρω 89, 5. 327, 25.
Nicolaus 367, 26.
Nic. Rhabda 1129.
Nicomachus 337, 11. 349, 10.
Nicophon 109, 9. 113, 23.
Πανδώρα 89, 15. 115, 10 et 24.
Χειρογράφου 89, 28. 455, 29.
Nicostratus 342, 18.
Olympiodorus 725, 33
Oppius Maximus 888, 8.
Orion 332, 21.
Orpheus 783, 12. 785, 18.
Orus 857, 5. 1185, 1193. 1288.
 v. *καρύκη. Λάδων.*
Palamedes litterarum inventor
 782, 28. 783, 16. 784, 18.
 786, 11.
Pardus v. Gregorius Pardus.
Parthenius 537, 4. v. *Ἰλαος.*
Pauli apolypsis 1165.
Peripatetici 729, 23. 868, 16.
 1178.
Petrus
εἰς τὰ περὶ Ἀντωνίου 149, 3.
εἰς τὰ τῆς μοναρχίας Κασσαρος
 130, 10.
Phaedo Ζωπύρω 107, 3.
Phavorinus 37, 31.
Pherecrates 13, 30. 42, 25. 340,
 4 et 21. 345, 30. 346, 1. 368,
 22. 369, 1. 372, 31. 373, 29.
 379, 1. 383, 30. 401, 18. 412,
 11. 442, 14. 451, 15. 460, 13.
 473, 8. 475, 14 et 15.

*) Cod. Barocc. 50: *κιγκλῆς ἡ ἐν τοῖς δικαστηρίοις θύρα, ἀπὸ τοῦ κίγκλου. οὕτω δὲ λέγεται ἡ ἰσοπηγὴς (leg. ἡ ῥηισοπηγὴς). καὶ Μενανδρὸς ἐν Τμνιδι κίγκλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ τέρατος.*

- Ἀγροῖς 433, 49.
 Αἰτομόλοις 330, 21. 460, 27.
 Γρανὸν 326, 26. 447, 29.
 Δουλοδιδασκάλῳ 99, 23. 113, 5.
 404, 24. 431, 5. 454, 29.
 Ἰππῳ 379, 28. 420, 1.
 Κοριαννοῖς 345, 11. 406, 1. 412,
 2. 418, 24.
 Κράταπάλλοις (Κραπατρίλοις
 Porson. Adversar. p. 295)
 86, 18. 89, 30. 399, 32. 418,
 18.
 Μυρμηκανθρώποις 448, 7.
 Πετᾶλῃ 358, 7.
 Pherecydes Atheniensis 1196.
 Philemo 102, 22. 457, 19. 476,
 16. 1196. v. ὄρνυς.
 Αἰτωλῷ 96, 6.
 Ἀδλητῇ 87, 27.
 Γάλλῳ 99, 24.
 Γαμοῦντι 92, 16.
 Ἰατρῷ 104, 13.
 Κοινωνοῖς 88, 25.
 Νεμομένοις 436, 7.
 Νόθῳ 112, 15.
 Παγκρατιάστῃ 112, 5.
 Παιδαρίῳ 97, 3.
 Philippides 113, 33.
 Ἀδωνιάζουσας 86, 12. 104, 27.
 Ἀνανεούσῃ 116, 23.
 Βασανιζομένη 92, 22.
 Κοθόρνοις 100, 1.
 Μαστροπῷ 80, 32.
 Φιλάρχῳ 108, 12.
 Φιλευριπιδῇ 112, 31.
 Philistus 428, 2. v. Ἀδρυξ.
 Philo 324, 11.
 Philochorus 86, 22. 239, 11.
 377, 29. 381, 14. 398, 12.
 Philonides Κοθόρνοις 83, 17.
 Philoponus 515, 27.
 περὶ προσφθίας 683, 11. 1094.
 1177.
 Philostephanus 1185.
 Philoxenus 887, 19. 1184.
 Philyllius 381, 6.
 Αἰγῇ 83, 18.
 Phoenix Actaeonis F. 782, 19.
 783, 33.
 Phoenixes litterarum invento-
 res 774, 18.
 Phoenix Amyntoris F. 744, 18.
 781, 29. 782, 22.
 Phoenix Europae et Pronopi
 F. 782, 24. 783, 34.
 Phoenix locus Ephesi 784, 19.
 Phrynichus com. 116, 26. 368,
 32. 371, 23. 406, 9.
 Κόννῳ 79, 2.
 Μονοτρόπῳ 87, 8. 99, 14. 344,
 31. 447, 26.
 Τραγωδοῖς 464, 6.
 Φοινίσσαις 114, 6.
 Phrynichus grammat. 328, 18.
 334, 27. 351, 11. 362, 19.
 367, 19. 369, 24 et 33. 373,
 8. 401, 13.
 Pindarus 386, 27. 397, 17. 442,
 2. 751, 32. 1183. 1202. 1287.
 Ind. v. ὑγίετα.
 Ἐπινικίους 80, 7.
 Θρήνοις 99, 2.
 Ὀλυμπιονίκαις 79, 3. 90, 23.
 98, 20. 102, 3.

Ἰωνίδης 80, 8. 339, 29.	346, 2. 373, 21. 451, 16.
Pindarus grammaticus 790, 26.	749, 15.
Pisides 1082.	Ἀδωνιδί 472, 10.
Pisistratus 767, 11.	Ἀφιεροῦντι 106, 28.
Planudes (Maximus) 1401.	Γουπλν 360, 6.
Plato com. 63, 28. 73, 26.	Ἑλλάδιω 114, 9. *)

*) Ea fabula Ἑλλὰς vocatur Polluci, Suidae, Andronico (περὶ τέξεως ποιητῶν cod. Paris. 2929.) Andronici testimonio ne quis nimium tribuat, totum apposui. Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μουσικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ καλούμενοι, καὶ ἑτεροὶ τραγικοί. ἄλλοι δ' ἐξ ἑτέρων ὀνομάζονται, πλεῖστοι γὰρ ὄντες· οἱ δὲ τῶν ἄλλων ὀνομαστότεροι οὗτοι εἰσι. κατεξαιρέται δὲ οἱ ἐκ περιουσίας καὶ ἄνωγμῳ καλούμενοι ποιηταί. καὶ γνώρισμα μὲν λυρικῶν ποιητῶν τὸ πρὸς ἴκταν τὰ τούτων ἰδεσθαι μέλη, ὡς τὰ τοῦ Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου καὶ Ἀνακροῖοτος καὶ Ἀλκμαῆος, Ἀλκαίου, Βακχυλίδου, Σιμωνίδου, Ἰρύνκου, καὶ τὰ τῆς μουσικιστικῆς Σαπφούς. Μουσικῶν δὲ γνώρισμα τὸ μουσικῶς ἀγῆσθαι ἐπὶ οἴκῳ διανόητα, οἷός ἐστιν ὁ Λυκοφῶν τὰ τῆς Ἀλεξάνδρου διηροῦμενος. Κωμικῶν δὲ ὁ γέλος μετὰ τοῦ καὶ χροαντίας εἰσέρειν καὶ πρὸς ὅσα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Ευπολις, Φερεκράτης. ἄλλ' ἢ μὲν κωμῳδία τραῖς ἔχει τὰς διαφοράς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἥς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Ἡρακλῆς, Ευπολις· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἥς ἐπίσημος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτῆρα λαμπρότατος, ὃν ὁ φιλόσοφος ἀλλ' ἑτερός τις, καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οἱ μὲν τὰ δογματὰ τάδε λεγόνται, Ἰγυπες, Κλεοφῶν, Πυρόβειος, Παιδίων, Σοφιστῆς, Σιμμάχια, Σκευαί, Ἰδωρίς, Ἀφίρων, Δαίδαλος, Ἑλλὰς, Ἐορταί, Εὐρώπη, Ζεὺς καλούμενος, Ἰώ, Λαῖος, Ἀκωνες, Μόρμυρες, Μέτοιχοι, Μετέλως, Μαρμαρίκονθος, Σάνται, Νίξαι, Νύξ μακρά, Πείσανδρος, Περίωνος, Ποιητής, Σύρφεξ, Τερόβολος· ἡ δὲ νέα μὴδ' ὅλως αἰνιγματώδης, πλὴν ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἥς ἐπίσημος Μένανδρος καὶ περὶ Ῥωμαῖοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. χρήται δὲ πρότεροι καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος, καὶ εἰς πέντε σχήμας διαιρεῖ τὸ δοῦμα. Πλάυτος περιοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμῳδίας, Τερέντιος δ' οὐκ. Τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνώρισμα οἶντοι καὶ συμφοραί, οἷός ἐστιν Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης. τῆς δὲ τραγῳδίας ὁ χορὸς αἰὲν ρουθεῖας ἡθικῆς ἐπιφέρει, ὡς ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σπώπει, ἔλπεται δὲ καὶ ρουθεῖται. Ποιηταὶ δὲ ἀπροσδιόριστοι καὶ κατ' ἐξοχὴν (cf. p. 1431) εἰσιν, οἷς τινες ταῦτα χαρακτῆριζαί τὰ τέσσαρα, μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἰστορία ἥτοι παλαιὰ ἀγῆγητος, καὶ ποία λέξις ἥτοι ἡρωϊκῇ καὶ ἀνωγμῳτικῇ καὶ τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ ἀρμοῦνσα, ἀλλ' οὐ κατατετριμμένη καὶ χθαμαλή. μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ὁ ἀλληγορικὸς μῦθος ὁ χαρακτῆριζὼν τοὺς κυρίως ποιητάς. γέγονοι τοίνυν πάντων τούτων ποιητῶν ἄνδρες ὀνομαστοὶ οὗτοι, Ὅμηρος ὁ πολὺς, Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Παρναύσις, Πείσανδρος ὁ Καμειρεὺς καὶ Πόσιδος ὁ Λοκρεῖος. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρειὰ νῦν λέγειν· μακρὸν γὰρ ἂν εἴη καὶ ὀχληρὸν.

- Ἑορταῖς 102, 1.
 Εὐρώπη 42, 5.
 Κλειοφῶντι 9, 10. 79, 29. 418, 27.
 Λατῶ 96, 24. 100, 26.
 Λάκωσιν 105, 10.
 Νυκτὶ μακρᾷ 384, 10.
 Πεισάνδρῳ 57, 33. 368, 17.
 Ποιητῇ 106, 30. 116, 22 et 24.
 Σοφισταῖς 79, 30. 89, 26. 103, 8.
 Συμμεχρία 104, 8.
 Τεργόβλῳ 447, 27.
 Φάωνι 459, 15.
 Plato philosophus 6, 14. 7, 13.
 27, 14. 31, 18. 56, 10. 100, 8.
 210, 15. 322, 6. 329, 31. 334,
 20. 335, 21. 336, 28 et 39. 350,
 12. 362, 26. 363, 2. 368, 5 et
 33. 374, 20. 378, 32. 380, 5,
 383, 10. 385, 17. 399, 14. 400,
 28. 401, 25. 408, 10 et 11.
 412, 27. 420, 26. 427, 31. 429,
 12. 434, 13. 441, 20. 446, 5 et
 15. 449, 1. 470, 10. 475, 18.
 659, 18. 666, 20. Ind. v. ἡ.
 σιφθεῖσα.
 Ἀπολογία 407, 29.
 Γοργία 77, 13. 78, 22. 84, 5.
 90, 14. 100, 7 et 9. 104, 6. 114,
 33. 115, 30. 116, 29. 128, 23.
 664, 7.
 ἐπιστολαῖς 334, 29.
 Εὐθυδήμῳ 84, 5.
 Θεαιρήνῳ 77, 1. 78, 12. 79, 24.
 81, 32. 98, 21. 100, 14. 108,
 20. 110, 11.
 Λύσιδι 447, 16. 454, 31.
 Νόμοις 14, 32. 340, 11. 350,
 6. 425, 1. 448, 25.
 ε. 343, 6. 369, 2. 371, 20.
 ζ. 44, 7.
 ια. 144, 30.
 Πολιτεία 82, 11. 94, 19 et 30.
 110, 19. 111, 16. 116, 9 et 25.
 334, 8 et 28. 456, 29.
 α. 78, 13. 79, 7. 106, 17.
 111, 30.
 β. 27, 28. 31, 19. 77, 9. 78,
 10. 79, 7. 99, 9. 100, 10.
 γ. 78, 17 et 23. 80, 31. 82, 2.
 88, 19. 93, 23. 99, 13. 107, 26.
 δ. 81, 29. 91, 28. 94, 28. 98,
 23 et 29. 100, 20. 102, 25.
 110, 7.
 ε. 94, 17. 111, 1.
 ς. 87, 22. 90, 27. 92, 10. 94,
 29. 97, 28. 98, 30. 368, 27.
 Πολιτικῷ 362, 2. 400, 3. 422,
 17. 467, 21.
 Πρωταγόρῳ 335, 7.
 Συμποσίῳ 346, 15 et 23. 407, 29.
 Τιμαῳ 348, 29. 405, 26. 417, 17.
 Φαίδρῳ 26, 13. 79, 28. 80, 20. 88,
 22. 90, 10 et 11 et 22. 93, 30.
 101, 2. 107, 29. 110, 28. 113, 31.
 116, 17. 326, 28. 462, 9. 785, 32.
 Φαίδωνι 23, 13. 94, 6. 99, 27.
 343, 4. 344, 19. 352, 24.
 367, 30.
 Φιλήβῳ 231, 28.
 Χαρμίδῃ 341, 15.
 Polyaeus Μέμνονι 129, 31.
 130, 1.
 Polemo v. Procop. Gaz. not.
 Polymachus v. Aridices.
 Porphyrius 125, 22.
 ἐν Κρατύλῳ v. ἐπιστήμη.

- Posidippus 104, 19. 350, 21.
 424, 26. 462, 32.
Μεταφειρομένοις 102, 32.
Φιλοπάτορι 93, 19.
 Posidonius *ἐν τῷ περὶ συνδέσμων*
 480, 10 et 25.
 Praxiphanes 348, 15.
 Proclus in Cratylum 1163.
 Procopius Caesarensis 133, 14.
 1082.
 Procopius Gazaetus 1082. *)
μονωδία Ἀντιοχείας 125, 26.
 153, 21.
εἰς τὸν σφρόδονας ἄρχοντα 139,
 22.
περὶ ἔαρος 143, 24.
εἰς τὸν γάμον Μελετίου 169, 6.
εἰς τὸ ῥόδον 146, 26.
ἐπιταφίῳ Σαλαμίνου 133, 12.
 135, 13.
 Theodorus Prodromus s. Pto-
 choprodromus 1082. 1137,
 ubi quae memorantur. *ἐρω-*
τήματα, sunt etiam in Vatic.
 1403, chart., form. quadr.,
 fol. 278.
 Prometheus litterarum inven-
 tor 781, 28. 783, 15. 784, 19.
 Pronapides 783, 24. 786, 17.
 Psellus 1082. v. Michael.
 Ptolemaeus ὁ ἀναλογητικὸς 508,
 6.
 Ptolemaeus Peripateticus 730,
 22.
 Pythagoras 784, 14. 789, 9.
 Pythodorus 783, 6. 786, 4.
 Rhabda v. Nicolaus.
 Rhianus 1182.
 Rhintho 1176. 1194.
 Romanos carere duali 1194.
 Romanus gramm. 1177bis. 1201.
 — Imperator 1089.
 Sappho 34, 2. 370, 15. 490, 6.
 596, 14. Ind. v. *κλινδυν*.
ἄμαξιν.
β. 108, 22.
 Seleucus 224, 13. 608, 17.
 Sergius 1288.
 Seth 1169.
 Simo sutor 728, 8.
 Simonides 780, 31. 781, 2. 782,
 27. v. *νήστης. τριγλώχιν*.
β. 105, 3.
πεντάθλοις 377, 27.
 Simonides Rhodius 1182.
 Sisypheus litterarum inventor
 784, 18.
 Solon 727, 27.
Νόμοις 85, 1. 86, 22. 242, 20.
 340, 15. 401, 23. 428, 10.

*) ὁ γράφων μὲν, μὴ περὶ τὴν πόλιν δὲ πραγματευόμενος ἐν
 τῷ περὶ γῆς τῆς ἁρ., καὶ ὁρθολογῶν ἀναρρῶνεται, καὶ τοῖς τῶν ἐαυτοῦ
 ποιημάτων πειράσμασιν ἡττὸν ἐμίσταται, ὥσπερ ὁ Πολέμων καὶ ὁ
 Λεοπόποιος καὶ ὁ τῆς Γάλης Ηεροδόπος, ἀκαίρως μὲν καὶ καταπορῶς
 χρωόμενος ταῖς τροπαίαι καὶ ἐπιθέταις ἐν τοῖς λόγοις, ὑπερτινάζων
 δὲ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. τοιγάρουν ἐν τοῖς μὲν ὡς ἐπὶ πᾶν ἀσα-
 φής εἰσιν, εἰ καὶ γλαυκίς, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ ψυχρῶς καὶ ἀηδής. Io. Si-
 celliota εἰς τὰς ἰδέας.

Sopater 146, 4.

Nicolaus Sophianns 1080¹ima.

Sophocles 13, 33. 14, 20. 15, 11.

18, 3 et 4. 21, 27. 28, 28. 35,

3. 39, 31. 68, 4. 128, 27. 144,

24. 229, 1. 323, 16. 325, 22.

332, 4. 336, 6, et 7. 338, 15.

339, 9. 340, 20 et 26. 342, 22.

343, 11. 344, 28. 345, 13. 347,

25 et 30. 348, 17 et 26. 352,

17. 353, 4 et 6. 358, 28. 360,

18. 361, 2 et 23. 362, 21. 363,

2. 366, 29. 367, 15 et 21 et 32.

369, 6 et 13. 372, 12 et 14.

373, 1 et 7 et 13 et 15. 376,

31 et 32. 383, 4 et 11 et 31.

385, 16. 407, 12. 412, 19.

413, 13. 414, 3. 420, 6. 426,

18. 432, 7. 439, 11. 446, 6.

447, 5. 450, 26. 459, 31. 467,

15 et 28 et 31. 470, 13. 472,

13. 476, 1. 746, 3. 1050. 1195.

Ind. v. δόρει. εὐνοίχονες. Αἰ-
δων. σεφθεῖσα.

²Αθάμαντι 106, 33. Ind. v.
ἀγύραις.

Αἶαντι Διοκῶ 97, 4.

Αἶαντι μυστιγοφόρῳ 111, 25.

Αἰχμαλωτίων 447, 8. v. Μύνης.

³Αλεξάνδρῳ 107, 25. 108, 31.

⁴Ἀντιγόνη 74, 3.

⁵Ἀχιλλεύς ἐρασταῖς 1267.

Ἀνάη 85, 18. 90, 31. 97, 31.

Ἀιονυς. Σατυρικῶ 385, 20.

⁶Ἐρίδι 108, 9.

⁷Ἐρμιόνη 87, 25.

⁸Ἠλέκτρῳ 356, 20.

Θαυροῦ 105, 27.

Θυέστη 94, 8.

⁹Ἰνύχω 84, 18. 442, 3. 1169.

Κολχίσιν 404, 19.

Μενελάῳ 435, 25.

Μούσαις 83, 22.

Νόμῳ Σατυρικῶ 446, 12.

¹⁰Ὀδυσσεὺ Ἀκανθοπλήγι 872, 19.

Οἰδέτιδι τυράννῳ 144, 22.

Πηλεῖ 106, 13. 107, 30.

Ποιμέσιν 84, 10.

Τριπτολέμῳ 91, 1. 97, 33.

Τυροῖ 89, 19. 98, 11.

¹¹Φυλαξίν 82, 32. 83, 21.

Φθιώτισιν 128, 3.

Φρίξῳ 82, 23.

Sophron 93, 25. 351, 22. 428,
23. 452, 30. 567, 10. *)

¹²Προμηθεῖ 85, 24.

Sotades ¹³Ἐγκλειομένοις 102, 28.

Stephanus ὁ τὰ ἑθνικὰ γράψας
1201.

λεξικόν 1094.

in Aristotelis Rhetoricam
scholia 1089.

Stesichorus 444, 23. 786, 11.
945, 26. v. μεσόννης.

ἐν δευτέρῳ ¹⁴Ὀρεστέει 783, 16.

Stoici 480, 6. 484, 14. 518, 7.
519, 20. 649, 31. 667, 15.

668, 2. 721, 25. 842, 19. 862,

7. 891, 11. 1168. 1179.

Strattis 22, 21. 85, 9. 421, 14.

*) Etym. M. p. 490, 11 post λέγον adde e cod. Barocc.
50. ἔστι καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν Ἀκαιοῖσι.

- Ἰμνίζοντι 83, 27.
 Μακεδόσιν 108, 29.
 Sudario 748, 18.
 Symmachus 224, 13.
 Syncellus v. Michael.
 Tarasius 1068.
 Teleclides 107, 18. 371, 32. 403, 4. 415, 26. 418, 29.
 Ἀμφικτύοσιν 464, 30.
 Ἑσιόδῳ 91, 4. 110, 25.
 Terentius 1461.
 Theocritus 64, 16. 856, 23. 1198. 1208. Ind. v. τεττιξ. τήλωθεν.
 Theodoretus 1094.
 Theodorus Nicaeensis] ἄν τις ἰσχὺν τῇ φύσει, σφάλλεται μᾶλλον ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἃ μὴ θείμῃ ἀποφερόμενός τε καὶ θλαυνόμενος, ὥς ἔππος δυσήνιος τὸν χαλινὸν ἐνδακῶν, ὥς δ' Μελιτῆνης Θεοδοσίος καὶ ὁ Νικαλας Θεόδωρος καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς οὐκ ὀλίγοι. Io. Sicel. ας τὰς ἰδέας.
 Theodorus Prodromus v. Prodromus.
 Theodosii ἐρωτήματα 1088. κανόνες ἐρωτῶν 1097.
 Theodosius Meliten. v. Theodor. Nic.
 Theogenes 729, 22.
 Theognostus ἐν τῇ ὁρθογραφίᾳ 367, 8. 1101.
 Theologi apocalypsis 1165.
 Theon ἐν ὑπομνήσει v. Heraclides.
 Theophilus ἐν τοῖς Ἀποδήμοις 724, 26.
 Theophrastus περὶ εὐδαιμονίας 104, 31.
 περὶ νόμων 443, 26.
 ζ. φυτῶν 370, 28.
 Theophylacti Simocattae epistolae 1089.
 Theopompus com. 362, 29. 385, 15. 399, 20. 401, 16. 403, 25. 444, 26. 468, 8.
 Θεσῆ 83, 6. 323, 29.
 Κατηλίσιν 461, 19.
 Πηνελόπη 328, 28.
 Theopompus hist. 104, 15. 215, 1. 361, 6. 465, 7.
 ἐπιτομὴ Ἡροδότου 80, 27. 104, 16. 115, 18.
 Φιλιππικοῖς 86, 16. 107, 4.
 Thomae evangelium 1165.
 Thucydides 17, 4. 35, 31. 41, 18. 57, 16. 91, 8. 92, 24. 95, 18 et 19. 107, 11. 114, 19. 159, 25 et 30. 169, 13 et 17. 215, 1. 334, 30. 342, 20. 346, 14. 363, 5 et 8. 367, 24. 378, 14. 394, 9. 399, 17 et 21. 403, 6. 406, 20. 419, 19 et 27. 421, 1. 423, 27. 430, 23. 434, 23. 437, 29. 443, 33. 465, 5. 469, 19. 678, 21. 733, 21. 734, 7. Ind. v. ἔτος.
 α. 82, 24. 83, 5. 90, 17 et 25. 93, 9 et 28. 96, 15. 101, 11. 147, 32. 152, 14. 158, 30. 162, 8 et 11. 164, 30. 169, 19. 178, 13 et 20. 440, 10. 463, 6.
 β. 82, 33. 125, 30. 164, 12. 169, 14. 178, 10.

- γ. 78, 15. 90, 9 et 11. 91, 28.
 95, 5. 98, 24. 100, 7. 107, 12.
 109, 8. 111, 29. 143, 31. 407,
 13. 413, 10.
 δ. 77, 11. 99, 7. 102, 18. 105,
 1. 107, 21 et 26. 109, 4. 112,
 12. 113, 17. 114, 21. 126, 1.
 144, 1. 153, 30. 173, 17 et 19.
 223, 26. 400, 5. 407, 13 et 22.
 ε. 107, 14.
 ς. 82, 28. 89, 1. 110, 3. 173,
 22. 176, 8. 400, 8.
 ζ. 78, 16. 110, 20 et 21. 135,
 20. 169, 20. 173, 24. 178, 22.
 η. 98, 23. 104, 20.
 Timarchus Rhodius 442, 33.
 Timostratus 90, 1.
 Τσώτω 81, 1.
 Πανί 89, 23.
 Παπαναυθήνη 98, 4.
 Φιλοδεσιότη 80, 12.
 Tryphiodorus 1082.
 Trypho 486, 6. 490, 9. 491, 15.
 494, 14 et 28. 497, 30. 498,
 27. 501, 15 et 23. 503, 26.
 504, 29. 506, 19. 507, 13. 509,
 14. 514, 2. 515, 5 et 31. 523,
 13. 525, 10. 554, 24. 560, 22.
 563, 11. 569, 17. 572, 14.
 574, 15. 578, 28. 585, 17.
 611, 4. 849, 4.
 περί επιδόμημάτων 496, 18. 548,
 1. 556, 30.
 περί στυλίων. 496, 20.
 Tyrannio 668, 8.
 Tyrtæus 734, 14.
 Tzetzes περί αὐθιγνότητων
 1089.
 Xenocrates 664, 1. 728, 4.
 Xenophon 26, 5. 31, 33. 225,
 10. 230, 15. 324, 4 et 32. 329,
 15. 333, 14 et 19. 336, 5. 337,
 27. 344, 5 et 6. 353, 6. 364,
 15. 367, 28. 369, 21. 372,
 21. 400, 13 et 24 et 27 et 29.
 401, 25. 414, 31. 419, 21. 420,
 8 et 29 et 30. 1195.
 Ἀναβάσει 77, 1. 92, 3. 405, 32.
 δ. 96, 27.
 Ἀπομνημονεύμασιν 80, 6. 83,
 33. 373, 10.
 α. 95, 10.
 γ. 79, 26. 92, 27. 467, 13.
 δ. 161, 11.
 Ἰέρωνι 329, 21.
 Ἱστορίων η. 449, 8.
 Οἰκονομικῶ 345, 6.
 Παιδείᾳ 144, 29.
 Συμποσίῳ 79, 23. 82, 27. 84,
 7. 101, 28. 103, 33. 106, 19.
 112, 2.
 Zeno 663, 16.
 Zenodotus 768, 2.
 Zoe 1089.
 Zonæus 1451.

BINDING SECT. OCT 1 1981

16

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

LGr.C
B
v.3

Bekker, Immanuel
Anecdota Graeca

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 12 10 12 005 6